

Πνευματικές οντότητες, Γραφές και χρήσιμα συμπεράσματα.

Στους πιστούς είναι πολύ γνωστό ότι υπάρχουν και άλλα όντα εκτός των ανθρώπων, τα οποία αναφέρονται στις Άγιες Γραφές. Αν επιμείνουμε περισσότερο σε όσα διδασκόμαστε απ' αυτές και όσα μας επεξηγούν οι Άγιοι της Εκκλησίας, με τη γνώση που θα αποκτήσουμε θα φανερωθούν αυτόματα πολλά χρήσιμα συμπεράσματα. Θα συνειδητοποιήσουμε το βάθος της εννοίας του χρόνου στις Άγιες Γραφές, κατά κάποιο τρόπο θα προσεγγίσουμε τον πνευματικό κόσμο και τα γνωρίσματά του που είναι χρήσιμο να ξέρουμε, και να μην τα μπερδεύουμε με επιπόλαια, προερχόμενα από παγανιστικές αντιλήψεις. Το κάνουμε αυτό, και θα διερευνήσουμε μετά αν τα όντα των Γραφών έχουν σχέση με τους αποκαλούμενους «εξωγήινους». Στη συνέχεια θα δούμε ότι κατ' επέκταση μπορούμε να ερευνήσουμε αν υπάρχουν άλλα όντα μη αναφερόμενα στις Γραφές, χωρίς να ξεφύγουμε όμως από το πνεύμα της Αληθείας των Γραφών. Είναι κάποια από αυτά οι

«εξωγήινοι»; Προέρχονται από αυτά τα «UFO»;

Όλα τα όντα που αναφέρονται στις άγιες Γραφές, διδασκόμαστε ότι έχουν δημιουργηθεί από τον Θεό που είναι δημιουργός κάθε κτίσεως, ορατής και αόρατης.

Η κτίση που δεν μπορεί ποτέ να γίνει ορατή με ανθρώπινο μάτι και γενικότερα με κάθε αίσθηση, όχι μόνο άμεσα αλλά και έμμεσα με υποβοηθητικά όργανα, ονομάζεται αόρατη¹. Ονομάζεται και νοερά γιατί είναι σαν το νοερό μέρος της ψυχής μας, και πνευματική διότι είναι πολύ λεπτότερη από την κτίση στην οποία ζούμε, όπως ο αέρας (που λέγεται και πνεύμα) είναι μέσα στην ορατή κτίση πολύ λεπτότερος σε σχέση με την υπόλοιπη ύλη. Στην σύγχρονη εποχή θα μπορούσαμε να την αποκαλούμε και ενεργειακή, επειδή ακριβώς η ενέργεια είναι πολύ λεπτότερη από την ύλη, αν και τα δύο αυτά, αέρας και ενέργεια, είναι του δικού μας υλικού κόσμου, ενώ η κτίση για την οποία μιλάμε δεν ανήκει στον κόσμο αυτό.

Προτιμούμε να ονομάζουμε την μη υλική κτίση με τους παραδοσιακούς όρους «νοερά» ή «αόρατη» ή «πνευματική».²

¹ Έτσι η αόρατη για την φυσική επιστήμη κτίση είναι διαφορετική από την αόρατη κατά τη Θεολογία. Στη Φύση μπορούμε να ξέρουμε κάποιες λεπτομέρειες της που είναι «ορατές» άμεσα, αλλά άλλες είναι δυνατόν να είναι άγνωστες, όπως τώρα η «σκοτεινή ύλη και ενέργεια», που αύριο μπορεί να είναι και γνωστές και ορατές μέσω μηχανικών οργάνων. Η αόρατη φύση όμως κατά τη Θεολογία είναι αδύνατον να γίνει με οποιοδήποτε φυσικό ή μηχανικό τρόπο ορατή διότι ακριβώς βρίσκεται πέρα από τα όρια του υλικού κόσμου. Κατά τον άγιο Νεκτάριο η απάντηση στο ερώτημα «τι καλείται κόσμος;» είναι: «**Κόσμος καλείται το σύνολον της δημιουργίας, ένεκα της τάξεως και αρμονίας της επικρατούσης εν αυτή. Διαιρείται δε η δημιουργία εις τον ορατόν και τον αόρατον κόσμον, και ορατός μεν κόσμος εστίν η ένυλος φύσις, αόρατος δε κόσμος εστίν η άυλος φύσις, ήτοι οι άγγελοι και η ψυχή του ανθρώπου**». Σύμφωνα με αυτόν τον ορισμό, η αόρατη (θεολογικά) κτίση είναι μέρος της Δημιουργίας, κατασκευάσμα του Δημιουργού, αλλά εκτός των ορίων του υλικού κόσμου.

² Εφόσον βεβαίως κατανοούμε όπως είπαμε πριν, και θα εξηγήσουμε περισσότερο κατόπιν, ότι οι ονομασίες αυτές μας κάνουν να αντιληφθούμε άλλο κόσμο πέρα από τα όρια του κόσμου που μας

Η προσέγγιση του άλλου κόσμου γίνεται όχι με εργαστηριακή έρευνα αλλά με **αποκάλυψη**, που μπορεί να γίνει αντικείμενο μελέτης από τη Θεολογία, η οποία για το λόγο αυτό έχει διαφορετική οριοθέτηση από τις κοσμικές επιστήμες. Η αποκάλυψη γίνεται με το θέλημα του Θεού κατά διαφόρους τρόπους, **άμεσα** οπότε βιώνουμε πνευματικές καταστάσεις όπως ο άγιος Ιωάννης ο Θεολόγος αναφέρει στην Αποκάλυψη «εγενόμην εν πνεύματι», ή **έμμεσα** συνηθέστερα μέσω των προφητών. Οι προφήτες περιγράψανε την δημιουργία της υλικής αυτής κτίσης, όπως ο Μωυσής στην Γένεση, αλλά αναφέρθηκαν και στην ύπαρξη πνευματικής. Η δυνατότητά μας να βιώνουμε πνευματικές καταστάσεις είναι συνέπεια του γεγονότος ότι είμαστε όχι μόνο υλικά αλλά και πνευματικά όντα, επειδή δημιουργηθήκαμε με ψυχή (πνεύμα) εκτός από σώμα. «...Και εποίησεν ο Θεός τον άνθρωπον, κατ' εικόνα Θεού εποίησεν αυτόν, άρσεν και θήλυ εποίησεν αυτούς» (Γεν. 1,27). Και **«...έπλασεν ο Θεός τον άνθρωπον, χουν από της γης, και ενεφύσησεν εις το πρόσωπον αυτού πνοήν ζωής, και εγένετο ο άνθρωπος εις ψυχήν ζώσαν»** (Γεν. 2,7). Δημιουργήθηκε δηλ. ο άνθρωπος έτσι, ώστε αν και κατά το σώμα πλάσθηκε από τη Γη, κατά την ψυχή του να προέρχεται κατ' ευθείαν από τον Δημιουργό, να είναι μια ζωντανή εικόνα του ζώντος Θεού, για να συνδέεται μαζί Του με τις δυνάμεις της «ζώσας ψυχής» του, ελκόμενος διαρκώς προς Αυτόν, τελειούμενος και μοιάζοντας κατά πνεύμα (στις αρετές της ψυχής) όλο και περισσότερο στον Δημιουργό.

Ο προφήταναξ Δαυΐδ αποκαλύπτει τη μεγαλειώδη δύναμη του Θεού που απλώνει τον Ουρανό από πάνω μας με την ευκολία που στήνεται μια πρόχειρη σκηνή (ο εκτείνων τον ουρανό ωσει δέριον), αλλά και ότι ο ίδιος είναι ο Δημιουργός των πνευματικών οντοτήτων, που επειδή αποστέλλονται για να μας αναγγείλουν τη βουλή Του ονομάζονται συνηθέστερα άγγελοι: «ο ποιών (Θεός) τους αγγέλους αυτού πνεύματα και τους λειτουργούς αυτού πυρός φλόγα» (Ψαλμ. 103).

Από τον **Ιώβ** συμπεραίνεται, από όσα του αποκαλύπτει ο Θεός, ότι προϋπήρχαν οι άγγελοι της υλικής αυτής κτίσεως, ή τουλάχιστον της δημιουργίας των άστρων, και ότι με τη δημιουργία τους πολύ χάρηκαν και Τον εδοξολόγησαν: **«ότε εγενήθησαν άστρα, ήνεσάν με φωνή μεγάλη πάντες άγγελοί μου»** (Ιώβ 38,7).

Ο **Άγιος Ιωάννης ο Δαμασκηνός** θεωρεί μαζί με τον **Άγιο Γρηγόριο το Θεολόγο** ότι οι άγγελοι δημιουργήθηκαν από το Θεό «προ πάσης κτίσεως». Διότι ως λέγει έπρεπε πρώτα να γίνει η κτίση των αγγέλων, που έχουν νοερά (πνευματική) φύση, και μετά να δημιουργηθεί η αισθητή κτίση, και τότε από τις δύο αυτές να δημιουργηθεί ο άνθρωπος από το Θεό, που είναι ο Δημιουργός³ όλων. Την Δημιουργία των αγγέλων πριν τον υλικό κόσμο διδάσκει και ο **Μέγας Βασίλειος**⁴. Και θεωρεί την τότε κατάσταση **«υπέρχρονο, αιωνία, αΐδιο»**, δηλ. χωρίς αισθητό

περιβάλλει, πέρα από οτιδήποτε θα μπορούσε ποτέ να ανακαλύψουν οι κοσμικές επιστήμες. Αν για παράδειγμα βρεθούν από την επιστήμη, νέες διαστάσεις, νέα σωματίδια, νέες ιδιότητες του χωροχρόνου, άλλες μορφές ενέργειας κλπ, όλα αυτά θα ανήκουν στον κόσμο μας.

³ «Εγώ δέ τῷ θεολόγῳ Γρηγορίῳ συντίθεμαι· ἔπρεπε γάρ πρῶτον τὴν νοερὰν οὐσίαν κτισθῆναι καὶ οὕτω τὴν αισθητὴν καὶ τότε ἐξ ἀμφοτέρων τὸν ἄνθρωπον». (Εκδ. ἀκριβῆς Ὁρθοδόξου πίστεως, περὶ Ἀγγέλων).

⁴ Ἦν τις πρεσβυτέρῃ τῆς τοῦ κόσμου γενέσεως κατάστασις ταῖς ὑπερκοσμίοις δυνάμεσι πρόπουσα, ἢ **υπέρχρονος, ἢ αἰωνία, ἢ αἶδιος**. Δημιουργήματα δὲ ἐν αὐτῇ ὁ τῶν ὅλων κτίστης καὶ δημιουργὸς ἀπετέλεσε, **φῶς νοητὸν** πρόπον τῇ μακαριότητι τῶν φιλοῦντων τὸν Κύριον, τὰς λογικὰς καὶ ἀοράτους φύσεις, καὶ **πᾶσαν τὴν τῶν νοητῶν διακόσμησιν**,

χρόνο. Επίσης χαρακτηρίζει «**φως νοητόν**» τους αγγέλους, αλλά και τον διάκοσμο μέσα στον οποίο ζουν, ο οποίος και αυτός είναι, για τους (παραμένοντες) αγαθούς ασωμάτους, φωτεινός.

Για να δημιουργηθούν οι αγγελικές τάξεις έπρεπε πρώτα να δημιουργηθεί ο ατελεύτητος επτασήμαντος (ή επταδικός) χρόνος, οι αιώνες κατά τον άγιο Ανδρέα τον δια Χριστόν Σαλό, ο οποίος μάλιστα θεωρεί την **ίδια την ουσία του χρόνου σαν πνεύμα**⁵. Με αυτό σαν με ύλη, μας λέει, κτίσθηκαν τα τάγματα των ασωμάτων δυνάμεων, και μέσα σ' αυτόν ζουν οι πνευματικές οντότητες και βέβαια και η ψυχή μας.

Στην γενική ονομασία άγγελοι, ή και ασώματοι επειδή δεν έχουν υλικό σώμα όπως εμείς οι άνθρωποι, περιλαμβάνονται εννέα τάξεις κατά τον Αρεοπαγίτη Διονύσιο: **Τα εξαπτέρυγα Σεραφείμ, πολυόμματα Χερουβείμ, Θρόνοι, Κυριότητες, Δυνάμεις, Εξουσίες, Αρχές, Αρχάγγελοι και Άγγελοι**. Όλες αυτές οι πνευματικές οντότητες δεν ανήκουν στον κόσμο που ζούμε σωματικά, ο οποίος ξεχωρίζει για τον σύνθετο χαρακτήρα του και τις μεταβολές που διαρκώς λαμβάνουν χώρα σ' αυτόν. Οι μεταβολές αυτές που σχετίζονται με τις μηχανικές κινήσεις που παρατηρούνται γύρω μας, κυρίως των ουρανίων σωμάτων, και ιδιαίτερα του ήλιου και της σελήνης, μας προσδίδουν την αίσθηση του χρόνου. Για το λόγο αυτό τάχθηκαν από το Θεό τα δύο αυτά ουράνια σώματα (ή φωστήρες) να είναι «εις σημεία και εις καιρούς και εις ημέρας και εις ενιαυτούς» (Γέν. 1,14) εκτός από φωτισμός και διάκοσμος. Δηλ. να καθορίζουν το χρόνο, ορίζοντας μονάδες και ποσότητες μέτρησής του με την κίνησή τους.

Οι πνευματικές όμως οντότητες είναι απλές κατά την ουσία τους, δηλ. δεν έχουν όπως τα υλικά σώματα διαστάσεις μήκους, πλάτους και ύψους⁶, και δεν αποτελούνται από ύλη

όσα τὴν ἡμετέραν διάνοιαν ὑπερβαίνει, ὧν οὐδὲ τὰς ὀνομασίας ἐξευρεῖν δυνατόν. (Μεγ. Βασιλείου, Εξαήμερος)

⁵ «Πρῶτον μὲν ἐνενόησεν ὁ Ὑψιστος τοῦ συστήσασθαι τὸν κόσμον καὶ εἶπε **«γενηθήτωσαν αἰῶνες»** καὶ παραχρῆμα παρέστησαν... **ἡ δ' οὐσία αὐτῶν πνεῦμα ἔνι** (ἔνεστι - ὑπάρχει) πολύμορφον καὶ θαυμαστόν ἐπτά σημείοις στασιοδρομούμενον. Ἐπὶ τούτοις ἔλαβον νοῖ, οἱ τέ ἄγγελοι καὶ οἱ ἄνθρωποι... Δημιουργήσας γάρ τὸ πολύμορφον πνεῦμα τῶν αἰώνων, ἀπ' αὐτοῦ ἔλαβε καθάπερ ἀπὸ τῆς γῆς τὸ σῶμα καὶ τὰς ἀχράντους καὶ παναγίας δυνάμεις τῶν οὐρανίων δυνάμεων ἀπὸ καταστάσεων ἐδημιούργησεν. (Αγιορείτικη Βιβλιοθήκη) Ἀπὸ τῆ φύση του εἶναι επομένως δημιουργημένος αἰώνιος καὶ ατελεύτητος ὁ χρόνος μέσα στον οποίο ζουν οἱ αἰώνιες (κατὰ χάριν Θεοῦ) δημιουργημένες πνευματικές οντότητες, καθὼς καὶ ἡ ἀθάνατη ψυχή μας, ἀλλὰ καὶ εκτυλίσσεται με μιᾷ επταδικότητα που αποδόθηκε ἀπὸ τον ψαλμωδὸ στο **«ἐπτάκις τῆς ἡμέρας ἤνεσά σε»** (ψαλ. 118,σ.164). Ὅσοι ασχολοῦνται με τὴν θεωρητικὴ Φυσικὴ μπορεῖ να ωφεληθῶν ἀπὸ τὴν ἀποκάλυψη αὐτὴ στο υλικὸ πεδίο, διότι ἀπεικονίζεται ὄχι ἀπλῶς ἡ συνάφεια χώρου καὶ χρόνου (πχ του Μινκόφσκι που χρησιμοποίησε ὁ Αἰνστάϊν στη θεωρία του) ἀλλὰ **ἡ υπεροχὴ του χρόνου ὡς πρὸς τὶς ἄλλες διαστάσεις**. Καὶ γιὰ μας τοὺς Χριστιανούς εἶναι σημαντικό να μὴν χάνουμε χρόνο σε μάταια πράγματα, ὅταν ξέρουμε ὅτι αὐτὸς εἶναι πολυτιμότερος τῶν ἄλλων υλικῶν διαστάσεων. -Το ξέρουν καὶ οἱ τραπεζίτες!- (Φεΐδου χρόνου ἔλεγον καὶ οἱ ἀρχαῖοι).

⁶ Ὁ δὲ ἄγγελος σωματικῶς μὲν ἐν τόπῳ οὐ περιέχεται ὥστε τυποῦσθαι καὶ σχηματίζεσθαι, ὅμως λέγεται εἶναι ἐν τόπῳ διὰ τὸ παρεῖναι νοητῶς καὶ ἐνεργεῖν κατὰ τὴν ἑαυτοῦ φύσιν καὶ μὴ εἶναι ἀλλαχοῦ. (Ιωάννης ὁ Δαμασκηνός, περὶ τόπου Θεοῦ καὶ ὅτι μόνον τὸ θεῖον ἀπερίγραπτον)

που όσο μικρή σε ποσότητα κι αν είναι, συντίθεται από διάφορα στοιχεία, ή σωματίδια και υποσωματίδια όπως συμβαίνει με τα αντικείμενα του κόσμου μας. Οι άγγελοι λόγω των μηδενικών διαστάσεών τους μπορούν να παρασταθούν σαν σημεία όσον αφορά το μέγεθός τους στον κόσμο αυτό, και λόγω της απλότητός της η ουσία τους να αντιστοιχηθεί με ενέργεια που, για την ισχύ της και την καταλληλότητά της στην θερμή υπακοή των προσταγμάτων του Θεού, είναι κατά τη Γραφή σαν πύρινη φλόγα⁷ (... και τους λειτουργούς αυτού πυρός φλόγα).

Η ενέργεια στον κόσμο μας είναι, κατά τη Φυσική, διαφόρων ειδών, όπως κινητική, δυναμική, θερμική, πυρηνική κλπ και είναι αλληλένδετη με τα (τέσσερα) είδη των δυνάμεων της Φυσικής⁸ (ηλεκτρομαγνητικές, ασθενείς ατομικές στην περιφέρεια και ισχυρές στον πυρήνα των ατόμων, και τέλος βαρυτικές δυνάμεις). Στην πραγματικότητα δηλαδή, ακόμη και η ενέργεια στον κόσμο μας είναι σύνθετη, το συνολικό αποτέλεσμα επί μέρους ενεργειών. Αλλά στην περίπτωση της ουσίας των Αγγέλων δεν υπάρχει σύνθεση ούτε αν θεωρήσουμε την ουσία τους σαν κάποιο είδος ενέργειας. Δηλ. ακόμη και τότε έχουμε πλήρη υπέρβαση των συμβαινόντων στον κόσμο μας ακόμη και στην πιο εξαυλωμένη κατάστασή του, την ενεργειακή. Μιλάμε λοιπόν για **κατάσταση ύπαρξης των αγγέλων τελείως έξω από τα όρια του σύνθετου κόσμου μας**, ο οποίος διαρκώς βρίσκεται σε κίνηση σύνθεσης και αποσύνθεσης.

Παρόλα αυτά οι άγγελοι δηλ. τα πνευματικά όντα στα οποία συνήθως αναφερόμαστε με αυτή τη γενική ονομασία «άγγελοι», είναι κτίσματα του ίδιου με μας Δημιουργού, ο οποίος είναι ο μόνος αληθινά άυλος και ασώματος και γενικά ο μόνος ο οποίος κατά τη φύση (ή ουσία Του) είναι **τελείως έξω από οτιδήποτε υπάρχει στη Δημιουργία και από οποιαδήποτε λογική ή αναγκαιότητα υφίσταται μέσα σ' αυτή**, διότι Αυτός παρήγαγε τα πάντα εκ του μηδενός εις το «είναι» από αγαθή διάθεση και μόνο. Είναι ανόητο επομένως να ψάχνουμε με τη λογική του κτιστού κόσμου, όχι μόνο των ανθρώπων αλλά και των αγγέλων, για το «πώς» υπάρχει ο Θεός ή το ακόμη ανοητότερο αν κάποιος τον «έφτιαξε» και ποιος! Αυτά τα ερωτήματα μπορούν να τεθούν μόνο για πράγματα μέσα στον κτιστό κόσμο, όχι για ότι βρίσκεται πιο πέρα ακόμη και από τη δυνατότητα της νόησής μας, και μάλιστα της φαντασίας μας η οποία, επειδή τυπώνει μορφές, είναι εντελώς ακατάλληλο όργανο για να προσεγγίσουμε τον Θεό.

Και αν ο Απόστολος που ανέβηκε στον τρίτο Ουρανό άκουσε ρήματα που δεν μπορούν να λεχθούν σε μας, για την καθ' υπερβολήν ανωτερότητα της πνευματικής αίσθησης και γνώσης στην κατάσταση εκείνη σε σχέση με την δική μας την ανθρώπινη, πόσο μάλλον είναι πέρα από κάθε κατανόηση Αυτός που είναι έξω από κάθε κτίση, υλική και πνευματική. Γι αυτό οι Πατέρες θεωρούν ότι παρά την εις τους αιώνας διαρκή τελείωση των Αγίων στην γνώση του Θεού, η ουσία Του θα παραμείνει εντελώς ακατανόητη και βεβαίως απερίγραπτη.

Περιγραπτόν λέει ο Άγιος Ιωάννης ο Δαμασκηνός είναι ότι μπορεί να βρίσκεται σε κάποιο

---

⁷ Αυτό υποστηρίζεται και από τον άγιο Ιωάννη το Δαμασκηνό: «Αὐτός (ο Θεός) τῶν ἀγγέλων ἐστὶ ποιητὴς καὶ δημιουργὸς ἐκ τοῦ μὴ ὄντος εἰς τὸ εἶναι παραγαγὼν αὐτούς, κατ' οἰκείαν εἰκόνα κτίσας αὐτούς φύσιν ἀσώματον, οἷόν τι πνεῦμα ἢ πῦρ ἄυλον, ὡς φησὶν ὁ θεῖος Δαυὶδ· «Ὁ ποιῶν τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ (5) πυρὸς φλόγα,» τὸ κοῦφον καὶ διάπυρον καὶ θερμὸν καὶ τομώτατον καὶ ὀξὺ περὶ τὴν θείαν ἔφεσίν τε καὶ λειτουργίαν διαγράφων καὶ τὸ ἀνωφερὲς αὐτῶν καὶ πάσης ὑλικῆς ἐννοίας ἀπηλλαγμένον. (Περὶ ἀγγέλων).

⁸ Δείτε και τα γραφόμενα για το λογότυπο του CERN: http://www.imdleio.gr/diaf/2008/15_CERN_logo.pdf

τόπο ή χρόνο ή έστω απλώς **να αντιλαμβανόμαστε** ότι κάπου κάπως περιλαμβάνεται⁹. Απερίγραπτο είναι ότι δεν περιέχεται σε κάποια από τις προηγούμενες κατηγορίες. Και άρα μόνο ο Θεός ο οποίος κατά τη φύση του βρίσκεται έξω από κάθε χώρο και χρόνο και από κάθε δυνατότητα αντίληψης είναι ο αληθινά απερίγραπτος.

Ο Θεός είναι ο μόνος άχρονος κατά κυριολεξίαν, διότι δεν υπόκειται στο χρόνο που ο ίδιος δημιούργησε για τα κτιστά όντα. **Και ο χρόνος είναι δύο ειδών**. Ο χρόνος που εξαρτάται από μεταβολές και κινήσεις σωμάτων, που είναι ο χρόνος του κόσμου μέσα στον οποίο ζουν οι άνθρωποι σωματικά, και ο χρόνος των πνευματικών οντοτήτων ο οποίος καθορίζεται από την εναλλαγή πνευματικών καταστάσεων. Αυτές οφείλονται είτε στο ίδιο το πολύμορφο, επταδικό στη βάση του, ποιόν του χρόνου (που διαφοροποιεί και τον φωτεινό αλλά νοητό διάκοσμο μέσα στον οποίο ζουν οι ασώματοι), είτε στα προστάγματα του Θεού και τις λειτουργικές ανάγκες των αγγέλων, που οδηγούν σε προσωπικές ή γενικότερες μεταβολές όπως όταν λ.χ. άλλοτε οι άγγελοι προσεύχονται στον Ουρανό, άλλοτε αποστέλλονται στη Γη για να βοηθήσουν τους πιστούς, άλλοτε επεμβαίνουν κατά το πρόσταγμα του Θεού στη Φύση είτε ευεργετώντας, είτε παιδεύοντας τους ανθρώπους, όπως βλέπουμε στην Αποκάλυψη κλπ. **Ο πνευματικός χρόνος δημιουργήθηκε να είναι ατελεύτητος και αιώνιος**, διότι συνοδεύει στην αιωνιότητα τα (κατά χάριν) αιώνια πνευματικά όντα.

Δεν υπάρχει μηχανικός χρόνος γιαυτά, ενώ όταν πρόκειται για καταστάσεις υπηρεσίας στους ανθρώπους γνωρίζουν και προγνωρίζουν μάλιστα με τη χάρη του Θεού και τον κοσμικό - μηχανικό χρόνο μεταξύ των γεγονότων. Το βλέπουμε αυτό στις αποκαλύψεις που κάνουν οι άγγελοι στους προφήτες, όπως ο Αρχάγγελος Γαβριήλ στον προφήτη Δανιήλ. Μόνο την ημέρα και ώρα της Δευτέρας Παρουσίας απέκρυψε από τους αγγέλους, όπως και από τους ανθρώπους, ο Θεός¹⁰. Οι άγγελοι δεν μπορούν να βρίσκονται και να δρουν σε διαφορετικά μέρη συγχρόνως. Μόνο ο Θεός μπορεί και δρα με διάφορους τρόπους σε όλη την κτίση συγχρόνως, και μόνο αυτός έχει τελεία γνώση της ιστορίας, παρελθόντος, παρόντος και μέλλοντος.

Παρόλο που ο κοσμικός χρόνος που κυλάει μέσα στην υλική δημιουργία, είναι άλλης ποιότητας από το χρόνο των πνευματικών γεγονότων, και παρόλο που η αντίληψις του κοσμικού χρόνου μπορεί να είναι υποκειμενική, διαφέρουσα από τόπο σε τόπο ή σε σχέση με την κατάσταση κίνησης κάποιου συστήματος, εν τούτοις, **θεολογικά μας αποκαλύπτεται ότι υπάρχει (έμμεση) σύνδεση μεταξύ των**.

Η σύνδεση (που μας **αποκαλύπτεται** διότι είναι αδύνατη κοσμικού τύπου έρευνα) **δεν είναι άμεση**, όπως πχ η σύνδεση φυσικών ποσοτήτων που είναι εξαρτημένες μαθηματικά μεταξύ των. Και είναι ευνόητο και αναμενόμενο, διότι τα πνευματικά είναι αδιάστατα και μη μετρήσιμα με φυσικά μέσα, μόνο νοερά θεωρούνται και αξιολογούνται. Αν δεν το κατανοήσουμε

---

⁹ Περιγραπτόν έστι τὸ τόπων ἢ χρόνων ἢ καταλήψει περιλαμβανόμενον, ἀπερίγραπτον δὲ τὸ μηδενὶ τούτων περιεχόμενον. Ἀπερίγραπτον μὲν οὖν μόνον έστὶ τὸ θεῖον ἄναρχον ὄν καὶ ἀτελεύτητον καὶ πάντα περιέχον καὶ μηδεμιᾶ καταλήψει περιεχόμενον· μόνον γὰρ έστιν ἀκατάληπτον καὶ ἀόριστον, ὑπ' οὐδενὸς γινωσκόμενον, αὐτὸ δὲ μόνον έαυτοῦ θεωρητικόν.

¹⁰ «Περὶ δὲ τῆς ἡμέρας ἐκείνης καὶ ὥρας οὐδεὶς οἶδεν, οὐδὲ οἱ ἄγγελοι τῶν οὐρανῶν, εἰ μὴ ὁ Πατήρ μου μόνος». (Ματθ. Κδ-36) Για την πνευματική του ερμηνεία διαβάστε στις επόμενες σελίδες.

πέφτουμε στη συνηθισμένη **παγανιστική πλάνη** όσων “υπολογίζουν” πχ από τα άστρα και τις τροπές του χρόνου στο ζωδιακό κύκλο τα μελλοντικά καλά ή κακά πνευματικά γεγονότα. Προβλέπουν νέα “πνευματικότητα” επειδή θα μπορούμε στην εποχή του υδροχόου, μείωση της επιρροής του Χριστιανισμού τα χρόνια αυτά διότι “περνάει” η εποχή του ζωδίου των ιχθύων κλπ. Θέλουν να αγνοούν το λόγο του Κ. Ιησού Χριστού που, αλάνθαστα όπως πάντα, διαβεβαιώνει ότι η γενιά αυτή των Χριστιανών δεν θα παρέλθει πριν να γίνουν όλα όσα είπε¹¹, μεταξύ των οποίων είναι τα περί της Συντελείας και Κρίσης ζώντων και νεκρών.

Μια μοντέρνα έκδοση της πλάνης αυτής είναι η **αναζήτηση «κώδικα» της Βίβλου**, που στηρίζεται σε μαθηματική επεξεργασία του βιβλικού κειμένου, συνήθως μέσω πολύ-διαφημιζόμενης χρήσης ισχυρών ηλεκτρονικών υπολογιστικών συστημάτων, προκειμένου να εντοπισθούν σημαντικά καλά ή άσχημα μελλοντικά γεγονότα... Πρέπει να σημειωθεί ότι ο τρόπος που αντιμετωπίζεται η Δημιουργία από τους “προφήτες” αυτού του είδους είναι πολύ στενόμυαλος. Ο Δημιουργός δεν λαμβάνεται υπ’ όψιν σαν ΖΩΝ και συμμετέχων στην τελείωση του Δημιουργήματός του, αλλά ή δεν αναφέρεται καθόλου, ή θεωρείται ότι μόνο έδωσε την αρχική κίνηση και ζωή στο σύμπαν και μετά το άφησε μόνο του στην τύχη του¹². Σ’ αυτή την περίπτωση η τύχη αποκτάει μεγάλη σημασία γι αυτούς, αλλά αυτό οφείλεται στην άγνοιά τους.

Έχουν, θα λέγαμε σήμερα, ένα παιδαριώδες μοντέλλο της Δημιουργίας στο μυαλό τους, που τους αφήνει ελάχιστα αν όχι μηδενικά περιθώρια σκέψης. Προσπαθούν, για να εκφρασθούμε διαφορετικά, μέσα από το γράμμα των Γραφών χωρίς να αντλήσουν πνευματική ωφέλεια, να αποκτήσουν μόνο κάποιο υλικό κέρδος. Η θρησκευτικότητά τους μένει στο υλικό πεδίο, η πίστης τους είναι χωμάτινη, γιαυτό ακριβώς σκοντάφτουν στην κατανόηση των Γραφών. Πως μπορούν να πάρουν πληροφορία μόνο από το γράμμα των Γραφών χωρίς να τους φωτίσει το Πνεύμα; Μένοντας στον υλικό τρόπο σκέψης, δεν μπορούν από τις άγιες Γραφές να δεχθούν Θείο φωτισμό. Το γράμμα τότε γίνεται **λίθος προσκόμματος**, που μπορεί μέχρι και να σκοτώσει πνευματικά¹³ (παραδίδοντάς τους στους δαίμονες) όσους εμμείνουν στην ασεβή προσέγγιση των θείων λόγων.

Παρά το ότι ο ίδιος ο Κύριος και οι Απόστολοι μιλάνε απλά, μας παραδίδουν πολύ υψηλά νοήματα. Όταν ο Πέτρος μας εξηγεί ότι: **«ότι μία ημέρα παρά Κυρίου είναι σαν χίλια έτη, και χίλια έτη ως ημέρα μία»**¹⁴ μας μαθαίνει ότι ο χρόνος χειρίζεται από τον Κύριο για την

---

¹¹ «Αμήν λέγω υμίν, **ου μη παρέλθῃ ἡ γενεά αὕτη ἕως ἂν πάντα ταῦτα γένηται**. ο ουρανός και η γη παρελεύσονται, οι δε λόγοι μου ου μη παρέλθωσι». (Ματθ. Κδ-34).

¹² Οι Χριστιανοί ξέρουμε από τον ίδιο τον Κύριο, όπως έλεγε στους Ιουδαίους, ότι ο Θεός συνεχίζει να εργάζεται: «Ο Πατήρ μου ἕως ἄρτι εργάζεται καγὼ εργάζομαι» (Ιω. 5,17).

¹³ **«τὸ γὰρ γράμμα ἀποκτέννει, τὸ δὲ πνεῦμα ζωοποιεῖ»**. (Β Κορ. 3,6) Επειδή τα πνευματικά εικονίζονται και στα υλικά, μπορεί κάποιος που ερευνά με γήινα ενδιαφέροντα τις Γραφές να ανακαλύψει κάποιες ωφέλιμες κατά το σκεπτικό του εξεικονίσεις των λόγων της Βίβλου. Αυτό πχ συνέβη σε ένα μηχανολόγο της NASA που εφεύρε από το όραμα του Ιεζεκιήλ, τους τροχούς της σεληνακάτου. Αλλά όποιος δελεάζεται από την υλική πλευρά των ωφελειών της Βίβλου, συνήθως προσκολλάται μόνο σ’ αυτές, δηλ. του γίνονται **λίθος προσκόμματος** στην πνευματική του πορεία.

¹⁴ «Ἐν δὲ τούτῳ μὴ λανθανέτω ὑμᾶς (μη σας διαφεύγει), ἀγαπητοί, ὅτι μία ἡμέρα παρὰ Κυρίῳ ὡς χίλια ἔτη, καὶ χίλια ἔτη ὡς ἡμέρα μία, οὐ βραδύνει ὁ Κύριος τῆς ἐπαγγελίας, ὡς

πνευματική μας ωφέλεια, όπως λέει στην συνέχεια, και δεν είναι ο χρόνος για το Θεό μια ποσότητα μεγάλη (η μία ημέρα ίση με χίλια χρόνια), γιατί αν τα πνευματικά γεγονότα τρέχουν γρήγορα όπως τώρα που πλησιάζουμε τη συντέλεια (και αυξάνει τάχιστα η κακία των πολλών, όπως βέβαια και η αρετή των ολίγων), τότε **μπορεί να αντιστοιχεί, αντίστροφα, η μία ημέρα ως χίλια χρόνια!** Για τον Θεό τον ίδιο δεν υπάρχει χρόνος, όπως μάθαμε από τους Πατέρες, γιατί ο χρόνος είναι κτίσμα του Θεού, και ο γήινος, και ο ουράνιος (ο πνευματικός χρόνος).

Η σύμπλεξη του πνευματικού χρόνου με τον γήινο είναι αποτέλεσμα του ότι μέσα στην διάρκεια του δεύτερου εκτυλίσσονται πνευματικά γεγονότα. Επειδή ακριβώς τα γεγονότα που πράττομε σαν άνθρωποι στο υλικό πεδίο μπορούν να είναι αγαθά ή πονηρά, ανάλογα προς την αγαθή ή πονηρή διάθεση της ψυχής μας, έπεται ότι υπάρχει μέσα στον χρόνο που αντιλαμβανόμαστε να κυλάει όσο ζούμε στον υλικό κόσμο, και ο «πνευματικός» χρόνος, δηλ. αυτός των πνευματικών γεγονότων, ή πνευματικών εμπειριών. Διότι οι καλές μας ή κακές πράξεις είναι πνευματικά γεγονότα. Βέβαια ανάμεσα στα πνευματικά γεγονότα συμβαίνει να περάσει κοσμικός χρόνος στον οποίο ή δεν πράττουμε κάτι ή αυτό που πράττουμε έχει λίγη πνευματική βαρύτητα, πχ κοιμώμαστε ή τρώμε ή κάνουμε μια τυπική εργασία. Αν είχαμε αδιάλειπτη προσευχή θα εκμεταλευόμασταν πλήρως το χρόνο, ομοιάζοντας στους αγγέλους.

Τον πνευματικό χρόνο τον αναφέρουν οι Γραφές και κυρίως σ' αυτόν εστιάζονται. Αυτά που προηγουμένως μάθαμε από τον Απόστολο Πέτρο, είναι ακριβώς μια αναφορά στον πνευματικό χρόνο, και στην χρησιμοποίησή του από το Θεό για να ευρεθούμε τελικά αναχωρώντας από τον κόσμο αυτό σε κατάσταση μετανοίας και αρετής. Στο «τι θα γίνει το 2012» είχαμε αναφέρει ότι η Γραφή αν και κάνει λόγο κάποιες φορές για χρόνους και καιρούς, εν τούτοις δεν αναφέρεται σε συνηθισμένα χρόνια και εποχές, αλλά όπως λέγει **ο Μέγας Βασίλειος σε «διαστήματα γνώσεως»** (προς Ευστάθιον, 8η επιστ.). Και είναι διαστήματα γνώσεως αυτά της βίωσης πνευματικών γεγονότων - εμπειριών. Στο εδάφιο: **«οι μιν ουν συνελθόντες επηρώτων αυτόν λέγοντες. Κύριε, ει (μήπως) εν τω χρόνω τούτω αποκαθιστάνεις την βασιλείαν τω Ισραήλ;** είπε δε προς αυτούς. **ουχ υμών έστι γνώναι χρόνους ή καιρούς ους ο Πατήρ έθετο εν τη ιδία εξουσία»** (δεν είναι στην δικαιοδοσία σας να γνωρίζετε χρόνους και καιρούς τους οποίους ο Πατήρ έθεσε υπό την ιδική του εξουσία) (Πράξεις1,6-7) παρατηρούμε ότι: Οι μαθητές ρωτάνε με βάση το γήινο χρόνο «μήπως αυτό το χρόνο θα αποκαταστήσεις την βασιλεία στον Ισραήλ»; Αλλά αυτή η ερώτηση φανερώνει πολλά πνευματικά κενά στους Αποστόλους, που δεν είχαν ακόμη τότε δεχθεί τον φωτισμό της Πεντηκοστής. Πρώτα απ' όλα δεν είχαν καν συνηθειοποιήσει την παγκοσμιότητα της διδασκαλίας του Κυρίου αλλά και της δικής τους αργότερα. Πριν λοιπόν απαρτισθεί από όλα τα έθνη ο πνευματικός Ισραήλ, μάλιστα πριν αρχίσει καν το κήρυγμα γιαυτό, αυτοί ρωτάνε: μήπως τώρα θα γίνει η 2^α Παρουσία και η αιώνια Βασιλεία του Μεσσία; Ο Κύριος αντί να τους επιπλήξει για τα παράλογα που τον ρωτάνε, πολύ σεμνά τους επαναφέρει στα πνευματικά έργα που πρέπει να επιτελεστούν για να έρθει η Βασιλεία του. Και αυτά σταδιακά επιτελούμενα σύμφωνα με το Μυστήριο της Θείας Οικονομίας για τη σωτηρία μας, ορίζουν τους (μη κοσμικούς) χρόνους και καιρούς τους οποίους ο Θεός σαν μόνος αρμόδιος, κράτησε υπό την εξουσία του. **«Χρόνους δε και καιρούς μη μοι νόει αισθητούς, αλλά διαστήματά τινα γνώσεως υπό του νοητού Ηλίου (Χριστού) γινόμενα»,**

τινες βραδυτήτα ήγουνται, αλλά μακροθυμει εις ήμας, μη βουλόμενός τινας άπολέσθαι, αλλά πάντας εις μετάνοιαν χωρήσαι. (Β Πέτ. 3,8-9)

όπως εξηγεί ο **Μέγας βασιλείος**.

Μάλιστα αν θέλουμε υψηλότερη ερμηνεία, λέγει πάλι ο Μέγας Βασιλείος, τότε «ημέραν» πρέπει να εννοήσουμε την με ακρίβεια κατανόηση των επινοιών (σκέψεων) του Θεού και **«ώραν» την θεωρίαν της Ενάδος και Μονάδος, δηλ. την ίδια τη θεωρία της Θεότητας**, που παρέχεται από τον Πατέρα, διότι Αυτός είναι το τέλος και η εσχάτη μακαριότητα, αν και ουδείς έρχεται προς τον Πατέρα παρά μόνο δια του Υιού¹⁵. Αυτή η γνώση του Θεού είναι όχι από άλλους ή σαν από καθρέφτη (κατά τον Απόστολο), αλλά πρόσωπον προς πρόσωπον και άυλος, και γιαυτό αναφέρεται στον Πατέρα, για να διακρίνεται από την Βασιλεία του Χριστού η οποία είναι και ένυλος¹⁶ όπως είπε ο ίδιος: **«Μου δόθηκε πάσα εξουσία στον Ουρανό και επί Γης»**. (Ματ. 28,17).

Σε κατάσταση θεωρίας είναι επομένως δυνατόν να υπάρξει όχι μόνο εγκεφαλική γνώση, αλλά και βίωμα αυτών που θα τελεσθούν κατά τη 2^α Παρουσία, όπως συνέβη στον άγιο Συμεών τον Νέο Θεολόγο ο οποίος εβίωσε την αλλαγή των ανθρωπίνων σωμάτων από την φθορά στην αφθαρσία, και μάλιστα κατ' εντολή του Θεού μας την περιέγραψε.

Ο χρόνος στις άγιες Γραφές επειδή ακριβώς λαμβάνεται κυρίως με την πνευματική του διάσταση, τίθεται κάποτε αντί των ίδιων των πνευματικών γεγονότων, όπως στο **«εκοιμήθη πλήρης ημερών**, που σημαίνει **πλήρεις από όλα τα αγαθά** έγιναν οι ημέρες του» κατά τον Μεγάλο Αθανάσιο¹⁷. Επίσης το **«αυτή είναι η ημέρα την οποία εποίησεν ο Κύριος, ας αγαλλιόσουμε και ας ευφρανθούμε κατ' αυτήν»**, δεν σημαίνει εξηγεί ο Άγιος Ιωάννης ο Χρυσόστομος την πορεία του ήλιου, αλλά τα κατορθώματα του Κυρίου που έγιναν σ' αυτήν¹⁸.

Μιλώντας για τον χρόνο ή διαστήματα γνώσεως μέσα στον οποίο ζουν οι πνευματικές οντότητες, εννοούμε μία απουσία του αισθήματος του χρόνου όπως τον ξέρουμε στον υλικό κόσμο, ενώ υπάρχει η αίσθηση της ατελείτητος αιωνιότητας¹⁹. Αν πχ κάποιος φύγει από τη ζωή αυτή και η ψυχή του βρεθεί σε μέρος σκοτεινό χωρίς άνεση, θα αισθάνεται ότι θα ζει έτσι αιώνια. Μόλις η χάρη του Θεού για κάποιο λόγο τον επισκεφτεί (όπως αν μεσιτεύσει κάποιος άγιος γιαυτό), τότε η κατάσταση θα γίνει φωτεινή και ευφρόσυνη, και πάλι τότε θα αισθάνεται ότι και

---

¹⁵ «Λέγει αυτώ (σ' αυτόν, δηλ. τον Θωμά) ο Ιησούς· Εγώ είμι η οδός και η αλήθεια και η ζωή· Ουδείς έρχεται προς τον πατέρα ει μη δι' εμού. (Ιω 14,6).

¹⁶ «ἡμέραν μὲν λέγων πᾶσαν τὴν ἀκριβὴ κατάληψιν τῶν ἐπινοιῶν τοῦ Θεοῦ, ὥραν δὲ τὴν ἐνάδος καὶ μονάδος θεωρίαν, ὧν τὴν εἶδησιν μόνῳ προσένειμε τῷ Πατρί... **Μόνος δὲ ὁ Πατήρ, φησίν, ἐπίσταται, ἐπειδὴ καὶ αὐτός ἐστι τὸ τέλος καὶ ἡ ἐσχάτη μακαριότης.** Ὅταν γὰρ μηκέτι Θεὸν ἐν τοῖς κατόπτοις μηδὲ διὰ τῶν ἀλλοτρίων ἐπιγινώσκωμεν, ἀλλ' αὐτῷ ὡς μόνῳ καὶ ἐνὶ προσέλωμεν, τότε καὶ τὸ ἔσχατον τέλος εἰσόμεθα. Χριστοῦ γὰρ βασιλείαν φασὶν εἶναι πᾶσαν τὴν ἔνυλον γνῶσιν, τοῦ δὲ Θεοῦ καὶ Πατρὸς τὴν ἄυλον καί, ὡς ἂν εἶποι τις, αὐτῆς τῆς θεότητος θεωρίαν».

¹⁷ «Ἐκοιμήθη πλήρης ἡμερῶν· τουτέστι πλήρεις αἱ ἡμέραι αὐτῶν παντὸς γεγονάσιν ἀγαθοῦ». (Μεγ. Αθανασίου εἰς τοὺς ψαλμοὺς, MPG 27)

¹⁸ «Αὕτη ἡ ἡμέρα, ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος· ἀγαλλιασώμεθα, καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ. Ἡμέραν ἐνταῦθα οὐχὶ τὸν δρόμον λέγει τὸν ἡλιακόν, ἀλλὰ τὰ κατορθώματα τὰ ἐν αὐτῇ γενόμενα». (Ερμηνεία στους ψαλμούς MPG 55: 39-498).

¹⁹ «... Αἰώνιος δὲ ζωὴ καὶ αἰώνιος κόλασις τὸ ἀτελεύτητον τοῦ μέλλοντος δηλοῖ. **Οὐδὲ γὰρ μετὰ τὴν ἀνάστασιν ἡμέραις καὶ νυξίν ὁ χρόνος ἀριθμηθήσεται·** ἔσται δὲ μᾶλλον μία ἡμέρα ἀνέσπερος τοῦ ἡλίου τῆς δικαιοσύνης τοῖς δικαίοις φαιδρῶς ἐπιλάμποντος, τοῖς δὲ ἁμαρτωλοῖς νύξ βαθεῖα ἀπέραντος. (Ιω. Δαμασκηνού, Περί αἰῶνος).

στην κατάσταση αυτή θα ζει αιώνια²⁰.

Γίνεται κατανοητό από όσα αναφέραμε, ότι δεν είναι μόνο η υπέρβαση των χωρικών διαστάσεων μήκους, ύψους πλάτους που χαρακτηρίζει τα πνευματικά, αλλά και η υπέρβαση του χρόνου.

Για το λόγο αυτό καλούμαστε δια του Ευαγγελίου να γίνουμε ικανοί **να παρατηρούμε τα πνευματικά σημάδια**, δηλ. αυτά που σχετίζονται με το νόμο του Θεού, και όχι τα σημάδια των εξωτερικών γεγονότων, τα οποία έπονται και δεν είναι πάντα αναγνωρίσιμα αν προέρχονται εκ Θεού, διότι μπορεί να τα μιμείται και ο πονηρός, ενώ στις μέρες μας σαν σύγχρονος «θαυματοποιός» εμφανίζεται στα μυαλά των αμαθεστέρων και η απότομα προοδευμένη επιστήμη. Στους Ιουδαίους δεν δόθηκε «σημείο» όπως ζητούσαν: **«η γενιά αυτή είναι γενιά πονηρή, σημείο ζητεί, και σημείο δεν θα δοθεί σαυτήν παρά το σημείον του Ιωνά του προφήτου»**. (Λουκ. 11,29). Ειπώθηκε και με άλλο τρόπο: **«λύσατε αυτόν τον ναό, και σε τρεις ημέρες θα τον εγείρω»** μιλώντας για την μετά το πάθος κατάβαση στον Άδη και Ανάσταση την 3^η ημέρα (Ιω. 2,19) και τα σχετικά με τα γεγονότα αυτά θαύματα. Αλλά ενώ ο Κύριος δεν δίνει κάποιο πομπώδες εξωτερικό σημάδι, τους ελέγχει γιατί δεν αντιλαμβάνονται τα πνευματικά σημάδια. Παρατηρούν τον ουρανό και ανάλογα με την εμφάνισή του διακρίνουν τι καιρό θα κάνει, αλλά δεν κοπιάζουν ανάλογα για να μάθουν όσα έγραψαν οι προφήτες (που είναι αστέρια του πνευματικού ουρανού) και εκπληρώνονται στον Ίδιο. Αυτοί οι Ιουδαίοι ονομάζονται υποκριτές²¹ γιατί ενώ είναι αμελείς και κακοπροαίρειοι, παριστάνουν τους ευσεβείς, και καμιά άλλη εξήγηση δεν λαμβάνουν.

Τους ευσεβείς μαθητές όμως του Προδρόμου που ζητούν επιβεβαίωση για όσα έχουν ακούσει περί Αυτού, ο ίδιος ο Ιησούς βοηθάει να τον αναγνωρίσουν από τα λόγια των Προφητών για τα θαύματά Του²².

Αν έχουμε ικανότητα πνευματικής θεώρησης των γεγονότων της ζωής (δηλ. ερμηνεία τους με βάση το λόγο του Θεού), τότε μπορούμε να ωφεληθούμε αν μας δοθούν και προφητικά σημάδια του εξωτερικού κόσμου. Έτσι οι Μαθητές λαμβάνουν γνώση της καταστροφής της Ιουδαίας και του ναού μέσα σε μια γενιά, (που έγινε το 70 μΧ, Μάρ. 13,2 και Λουκ. 21,32), αλλά και του κόσμου ολόκληρου πριν παρέλθει η γενιά των Χριστιανών, δηλ. χωρίς να παύσει να υπάρχει ο Χριστιανισμός. Επισφραγίζεται η αυθεντικότητα της προφητείας του Δανιήλ για το βδέλυγμα της ερημώσεως, προλέγονται οι ψευδοπροφήτες αιρετικοί και οι ψευδο-Μεσσίες, τα σημάδια στον ήλιο, τη σελήνη, τα άστρα κλπ.

---

²⁰ Την κατάσταση αυτή μας περιέγραψε ότι έζησε ο Φίλιπ Άντερσον από το Λονδίνο, όταν για λίγο πέθανε κατά τη διάρκεια ενός πάρτυ. Η ψυχή του μετέβη σε ένα σκοτεινό τόπο και είχε την αίσθηση ότι θα είναι εκεί αιώνια. Μετά θυμήθηκε την «Ευχή του Κ. Ιησού» και η σκηνή άλλαξε οπότε βρέθηκε μέσα σε φως που νόμιζε ότι κι αυτό κρατάει αιώνια. Αλλά η κατάσταση αυτή επαναλήφθηκε πολλές φορές χωρίς να μπορεί ο ίδιος να κάνει κάτι για να ελέγξει τις αλλαγές αυτές. Στο τέλος επανήλθε στη ζωή, και διαπίστωσε ότι πέρασαν δύο μόνο γήϊνες ώρες. Βαπτίσθηκε αργότερα Ορθόδοξος στο Άγιον Όρος.

²¹ «υποκριταί, το μεν πρόσωπον του ουρανού γινώσκετε διακρίνειν, τα δε σημεία των καιρών ου δύνασθε γνώναι»; (Ματθ. 16,3).

²² «τυφλοί αναβλέπουσι, και χωλοί περιπατούσι, λεπροί καθαρίζονται, κωφοί ακούουσι, νεκροί εγείρονται, πτωχοί ευαγγελίζονται...» (Λουκ. 7,22).

Οι άγιοι συμπληρώνουν τα προφητικά σημάδια σε κάθε κρίσιμη εποχή, χάριν των πιστών, όπως ο άγιος Κοσμάς ο Αιτωλός, και κυρίως ο άγιος Ιωάννης ο Θεολόγος στην Αποκάλυψη, ώστε οι δύσκολες περιστάσεις να τους βρίσκουν πνευματικά έτοιμους. Αυτά τα σημάδια δεν θα ωφελήσουν τους απίστους, ακόμη και να είναι γνωστά, γιατί η στροφή τους στη ματαιότητα του κόσμου θα τα υποβαθμίσει και τελικά θα τα αποβάλλει από τη σκέψη τους²³. Η προφητεία λέγει και ο Απόστολος είναι για τους πιστούς: **«η δε προφητεία δεν είναι (σημάδι κατάλληλο) για τους απίστους, αλλά για όσους πιστεύουν»** (Α Κορ. 14,22).

Όλα πάντως γίνονται για να οδεύσει η λογική κτίση (ανθρώπων και αγγέλων) στην τελείωσή της σύμφωνα με το προαιώνιο σχέδιο του Θεού, και ανάλογα με την εκδήλωση της ελεύθερης βούλησης κάθε δημιουργήματος.

Η σύμπλεξη, του πνευματικού κόσμου με τον δικό μας, αποκαλύφθηκε με όραμα στον **προφήτη Ιεζεκιήλ**, και επεξηγήθηκε από τον άγιο Μάξιμο τον ομολογητή. Στο όραμα αυτό οι Αγγελικές δυνάμεις συμμετέχουν στο όχημα που έχει κυβερνήτη τον ίδιο τον Κύριο με ανθρώπινη μορφή: **«...επάνω στο ομοίωμα αυτό του λαμπρού θρόνου εκάθητο κάποιος, που είχε μορφήν ανθρώπου»**, και οι τροχοί που κινούνται σαν να είναι **«τροχός μέσα σε τροχό»²⁴** αποκαλύπτουν την συμμετοχή των δύο κόσμων (ανθρώπων και αγγέλων) στη διακυβέρνηση του κόσμου από τον Κύριο, μια εικονική παράσταση (μοντέλο) του τρόπου εφαρμογής του Μυστηρίου της Θείας Οικονομίας (και του πνευματικού νόμου) για την τελείωση της Εκκλησίας (ανθρώπων και αγγέλων).

Απλά μιλώντας, μπορούμε να δούμε στους «τροχούς που βρίσκονται μέσα σε τροχούς», την έκφραση δύο βουλήσεων. Την ανθρώπινη από τη μια μεριά, και του πνευματικού κόσμου από την άλλη, που διευθύνονται από τον Κύριο, τον Κυβερνήτη του πνευματικού άρματος. Αν η βούληση των ανθρώπων, σαν τροχός που στοχεύει κάποια πορεία, είναι λίγο ή πολύ διαφορετική από αυτήν που τους συμφέρει πνευματικά, οι Αγγελικές δυνάμεις που έχουν πλήρη εποπτεία, γιατί λέει ότι τα Χερουβείμ έβλεπαν προς όλες τις κατευθύνσεις ταυτόχρονα, αναλαμβάνουν σαν δεύτερος τροχός που γυρνάει μέσα στον πρώτο, την μικρή ή μεγάλη διόρθωση της πορείας, ώστε στο τέλος, μετά από διαδοχικές διορθώσεις, η τελική πορεία σαν συνισταμένη των δύο βουλήσεων, να επιτυγχάνει την τελείωση των πιστών κατά τον καλύτερο τρόπο, χωρίς μάλιστα να καταργεί το αυτεξούσιό τους.

²³ Δείτε και από τον άγιο Ιγν. Μπριατσιανίνωφ: http://www.imdle0.gr/diaf/2009/img/ag_Ign_Briantcaninov.pdf

²⁴ Μάξιμος ο ομολογητής: «Ἐπειδὴ κατὰ τὸ ὀφθὲν τῷ προφήτῃ Ἰεζεκιήλ ὅτι «τὸ ἔργον αὐτῶν ἦν ὡς τροχὸς ἐν τροχῷ», δηλοῦται δὲ διὰ τούτων ὁ τε αἰσθητὸς καὶ νοητὸς κόσμος ἐν ἀλλήλοις ὑπάρχοντες... (ερ/απόκρισις 116^η). Και: «...καὶ τὸ ἔργον αὐτῶν ἔν, καθὼς ἂν εἴη τροχὸς ἐν τῷ τροχῷ, φησὶν ὁ θαυμαστὸς τῶν μεγάλων θεατῆς Ἰεζεκιήλ, **περὶ τῶν δύο κόσμων**, οἶμαι, λέγων». (Μυσταγωγία) Το όραμα μπορεί επιπρόσθετα να ερμηνευθεί, κατά τον **άγιο Μακάριο τον Αιγύπτιο**, και ως αφορόν τις δυνάμεις της ψυχής, αφού η βασιλεία του Θεού είναι όχι μακριά, αλλά μέσα μας: «Τύπον δε έφερον τα τέσσαρα ζώα τα φέροντα το άρμα, αυτών των ηγεμονικών λογισμών, της ψυχής... (που είναι) **το θέλημα, η συνείδησις, ο νους, η αγαπητική δύναμις**: δι' αυτών γαρ το άρμα της ψυχής κυβερνάται και εις τούτους επαναπαύεται ο Θεός». (1^η ομιλία) Και αυτό είναι σημαντικό για τον ασκητικό αγώνα του καθενός μας, συμπληρώνοντας έτσι την γενική εικόνα που μας δίνει ο άγιος Μάξιμος.

Αυτό που αποκαλύφθηκε στον προφήτη Ιεζεκιήλ έχει μεγάλη σημασία για να αντιληφθούμε σωστά πως διαμορφώνεται η Ιστορία. **Δεν είναι η Ιστορία αποτέλεσμα μόνο της βούλησης του ανθρώπινου παράγοντα, αλλά και της βούλησης του πνευματικού κόσμου**, των Αγγέλων και των Αγίων των ανηκόντων στην θριαμβεύουσα Εκκλησία του Ουρανού, που από κοινού, με την χάρη του Θεού και υπό την κυρίαρχη θέλησή Του, συμπράττουν στα δρώμενα στη Γη. Το επιβεβαιώνει αυτό στην Αποκάλυψη ο αγαπημένος μαθητής του Χριστού, όπου εκθέτει με ακρίβεια πως παρεμβαίνουν, ευεργετικά για τους ανθρώπους, οι Αγγελικές δυνάμεις μαζί με τους Αγίους στην διακυβέρνηση του κόσμου, δηλ. στα δρώμενα στη Γη, και πόσο συγκλονιστικές είναι ιδιαίτερα οι αποφάσεις που αφορούν πολύ σημαντικά γεγονότα στο τέλος του κόσμου (που φτάσαμε σχεδόν), κατά τις οποίες αποκλείεται προσωρινά η ευεργετική μεσολάβηση των Αγίων προς το Θεό: «Και ένα από τα τέσσερα γεμάτα ζωή όντα έδωσε στους επτά αγγέλους επτά φιάλες χρυσές, γεμάτες από το θυμό του Θεού που ζει στους αιώνες των αιώνων. Και γέμισε ο ναός καπνό από τη δόξα του Θεού και από τη δύναμή του, και **κανείς δεν μπορούσε να μπει στο ναό, μέχρι να συντελεσθούν οι επτά πληγές των επτά αγγέλων**». (Αποκ. 15, 7-9).

Το όχημα του Ιεζεκιήλ είναι πολύ χρήσιμο να το ενθυμούμεθα ειδικά σε εποχές κρίσεως, όχι μόνο της τελικής κατά την 2^α Παρουσία, αλλά και των μερικών κρίσεων, προσωπικών όπως ο θάνατός μας ή γενικών από τις οποίες αναμένεται τώρα η ισχυρότερη πριν την συντέλεια, δηλ. ο τρίτος παγκόσμιος ή **γενικός πόλεμος**. Εφόσον στο αποκαλυπτικό άρμα του προφήτη μετέχουν οι πνευματικές οντότητες (άγιοι άγγελοι και άνθρωποι), η σημασία τους σύμφωνα και με την Αποκάλυψη είναι μεγάλη, για τα μεμονωμένα άτομα και τους λαούς, διότι **όλοι σε εποχή κρίσεως ζητούν ισχυρούς προστάτες, πολύ καλύτερα αν αυτοί είναι Ουράνιοι!**

Δεν είμαστε καθόλου απομωνομένοι από τον πνευματικό κόσμο, αλλά και τον Κύριο όλης της κτίσης. Στους πιστούς αυτό αποκαλύπτεται, όταν χρειάζεται, με διάφορους τρόπους. Κάποτε στον αγιορείτη Ρωσικής καταγωγής **άγιο Κούζα** (Ξενοφώντα τότε), ο οποίος εστενοχωρείτο υπερβολικά, διότι είχε αποφασισθεί ο επαναπατρισμός του στη Ρωσία, ο γέροντάς του έκανε ένα πολύ πρωτότυπο θαύμα για να τον παρηγορήσει. Σταύρωσε δύο φορές τον Ουρανό. Ήταν βράδυ, αλλά ξαφνικά ο ουρανός έγινε φωτεινός την πρώτη φορά, ενώ τη δεύτερη φάνηκαν οι ουράνιες ταξιαρχίες και ο ίδιος ο Κύριος επί θρόνου. Ο νεαρός Ξενοφών έπεσε στη Γη γιατί δεν μπορούσε να αντέξει το δέος που προκαλούσε η θέα αυτή. Ο ουρανός άνοιξε και στον ταπεινότατο άγιο Νήφωνα Κωνσταντιανής, και παρατήρησε σ' αυτόν, σαν σε γιγάντια οθόνη, τα γεγονότα της 2^{ας} Παρουσίας.

Κατά παράδοση αρχηγός των Αγγελικών ταγμάτων είναι ο Αρχάγγελος Μιχαήλ, μαζί με άλλους έξι αγίους αγγέλους, γνωστότεροι από τους οποίους είναι οι Γαβριήλ και Ραφαήλ²⁵. Κατά την Γραφή «ότε διεμέριζεν ο Υψιστος έθνη, ως διέσπειρεν υιούς Αδάμ, **έστησεν όρια εθνών**

---

²⁵ Ο ίδιος ο Ραφαήλ αποκαλύπτει ότι είναι ένας των επτά αγίων αγγέλων που παραστέκουν στο θρόνο του Θεού: «**εγώ ειμι Ραφαήλ, εις εκ των επτά αγίων αγγέλων, οι προαναφέρουσι τας προσευχάς των αγίων, και εισπορεύονται ενώπιον της δόξης του Αγίου**». (Τωβίτ 12,15). Και ο ευαγγελιστής Ιωάννης στην Αποκάλυψη μιλάει για **τα επτά πνεύματα** που είναι ενώπιον του θρόνου του Θεού αλλά είναι και υπό την δικαιοδοσία του Υιού (Αποκ. 1,4 & 3,1 & 4,5 & 5,6). Αυτά κατά τον άγιο Οικουμενίο είναι άγγελοι: «**καὶ ἀπὸ τῶν ἐπτά φησιν πνευμάτων ἃ ἔστιν ἐνώπιον τοῦ θρόνου αὐτοῦ, τὰ δὲ ἐπτά πνεύματα εἰσὶν ἄγγελοι ἐπτά...**» (Ερμ. στην Αποκάλυψη).

κατά αριθμόν αγγέλων Θεού» (Δευτ. 32,8). Επομένως όπως μας αποκαλύπτει ο Μωϋσής στο απόσπασμα αυτό, **κάθε λαός έχει και τον άγγελο φύλακα υποστηρικτή του**. Αρχικά ο ίδιος ο Κύριος ήταν προστάτης του Ισραήλ: «...και εγενήθη μερίς Κυρίου λαός αυτού Ιακώβ, σχοίνισμα κληρονομίας αυτού Ισραήλ», αλλά επειδή πολύ γρήγορα οι Ισραηλίτες τον εγκατέλειψαν, για να μην τους εξολοθρεύσει πλήρως, τους άφησε και αυτούς στην κηδαιμονία των αγγέλων, έχοντας βέβαια πάντα τη γενική εποπτεία.

Όταν μάλιστα οι λαοί πολεμούν μεταξύ τους, τότε και οι άγγελοι προσπαθούν χρησιμοποιώντας νόμιμα, κατά Θεόν δηλαδή μέσα, να υπερασπίζονται ο καθένας το λαό του, πχ ενισχύουν τους εναρετώτερους (ανδρειωτέρους, σοφοτέρους κλπ) για να υπερασπισθούν την πατρίδα τους. Μπορούν για το λόγο αυτό να έχουν νοερά αντιδικία, για το αν πχ τα κακά που έπραξε ένας λαός δικαιολογούν την καταστροφή του από άλλο λαό σύμφωνα με τον πνευματικό νόμο, και αυτό συνέβαινε κυρίως πρό Χριστού που η γνώση του θελήματος του Θεού ήταν ατελέστερη και στους αγγέλους. Γνωστή είναι η περίπτωση του **αρχαγγέλου Γαβριήλ** που τον καθυστέρησε 21 ημέρες ο «άρχων» (άγγελος) των Περσών, από του να εμφανισθεί και ενημερώσει τον **προφήτη Δανιήλ**, και που τελικώς απαγκιστρώθηκε μόνο όταν ήρθε σε βοήθειά του ο **Αρχάγγελος Μιχαήλ**²⁶. **Οι Χριστιανοί κατά τη βάπτιση λαμβάνουν ο καθένας ένα φύλακα άγγελο**, του οποίου μπορούν να ζητάνε την βοήθεια μέσω ευχών, όπως «άγιε Άγγελε ο εφεστώς της αθλίας μου ψυχής και ταλαιπώρου ζωής μη εγκαταλείψεις με τον αμωρτωλό...»²⁷. Όταν όμως οι άνθρωποι πέφτουν σε αμαρτήματα χωρίς να μετανοούν η αγγελική προστασία συστέλλεται για να μην θιγεί το ελεύθερο της βούλησής των (αυτεξούσιο). **«Εάν σφάλουμε, ο Άγγελος-φύλακας φεύγει, κάθεται πιο πέρα στενοχωρημένος. Αλλά μ' ένα συγγνώμη, παιδί μου, όταν είναι από το βάθος της ψυχής μας, επιστρέφει»**, όπως έλεγε ο γέροντας Αμβρόσιος Λάζαρης.

Οι πνευματικές δυνάμεις (στις οποίες συμπεριλαμβάνονται και ο άγιοι της θριαμβεύουσας Εκκλησίας) επειδή δεν αντιδρούν απότομα διορθώνοντας τη λανθασμένη πορεία των ανθρώπων δια μιας, διότι προτεραιότητα έχει η ανθρώπινη βούληση, αλλά σταδιακά όπως στο παράδειγμα των τροχών, δεν γίνονται εύκολα αντιληπτοί στην προσπάθειά τους αυτή. Χρειάζεται να είναι κάποιος πιστός για να συνηθειοποιήσει την επέμβασή τους. Δύο μήνες πριν γίνει η “τρομοκρατική” ενέργεια της 11-9-2001 στην Αμερική, είχε αποκαλύψει ο γέροντας Αμβρόσιος²⁸ (+2006), στον μακαριστό δεσπότη της Σιάτιστας Αντώνιο, ότι **θα γίνει μεγάλο κακό στην Αμερική, και επίσης ότι ο άγιος Νεκτάριος βρίσκεται εκεί για να σώσει ψυχές**, συμβοηθούντων εννοείται και των αγίων αγγέλων, αλλά πόσοι από τους ευργετηθέντες το συνειδητοποίησαν; Όταν υπάρχει πίστη οι άγιοι δρουν πιο φανερά, όπως στην περίπτωση του Αρχαγγέλου Μιχαήλ του Μανταμάδου της Λέσβου όταν εμφανίστηκε και έδωσε τα χρήματα αποπληρωμής των εργασιών της Μονής του, ή όταν έσφαξε τους πειρατές με το ξίφος του, όλους με τον ίδιο τρόπο σχίζοντάς τους από το μέτωπο μέχρι την κοιλιά.

Έχει μείνει στην Ιστορία και η αναπάντεχη σωτηρία των υποχωρούντων ασθενικών

²⁶ «...καὶ ὁ ἄρχων βασιλείας Περσῶν εἰστήκει ἐξ ἐναντίας μου εἴκοσι καὶ μίαν ἡμέραν, καὶ ἰδοὺ Μιχαήλ εἷς τῶν ἀρχόντων τῶν πρώτων ἦλθε βοηθησαί μοι, καὶ αὐτὸν κατέλιπον ἐκεῖ μετὰ τοῦ ἄρχοντος βασιλείας Περσῶν» (Δαν. 10,13)

²⁷ Ευχή προς το τέλος του μικρού αποδείπνου.

²⁸ Δείτε το 01 στο: http://www.imdleio.gr/diaf/2009/img/g_Ambrosios.pdf

δυνάμεων των Άγγλων από το κραταιότερο στράτευμα των Γερμανών στον πρώτο παγκόσμιο πόλεμο, κοντά στην Βελγική πόλη Mons, όταν φωτεινοί άγγελοι τους προστάτευσαν από τα πυρά των εχθρών²⁹. Αλλά και η στρατιά του Ρόμελ ηττήθηκε στο Ελ Αλαμείν όταν ο ομώνυμος προστάτης της περιοχής, **άγιος Μηνάς**, βοήθησε τα συμμαχικά στρατεύματα. Σε κάθε περίπτωση φαίνεται ότι έχει μεγάλη σημασία σε ποιον θα δοθεί η ουράνια προστασία.

Τα μεμονωμένα άτομα και τα μεγαλύτερα σύνολα ανθρώπων ωφελούνται από τις επεμβάσεις του πνευματικού κόσμου, εάν βεβαίως δείξουν καλή προαίρεση. Αν δεν δείξουν τότε δεν τους επιτρέπεται να δρουν ανεμπόδιστα, γιατί πχ θα είχαν φέρει ήδη την καταστροφή της Γης και τη συντέλεια, αλλά ελεγχόμενα³⁰ ώστε ακόμη και με την κακή τους προαίρεση να προκαλούν ωφέλεια στους πιστούς. Έτσι οι κομμουνιστές στη Ρωσία, δρώντας υπό τα φονικά δόγματα της ιδεολογίας τους, γέμισαν τον Ουρανό με μάρτυρες του Ιησού Χριστού, χωρίς να μπορέσουν να ξεριζώσουν την πίστη του λαού.

Οι άγγελοι, όπως προκύπτει από τις Γραφές, διατηρούν την ελευθερία της βούλησής τους, και ενώ πλάσθηκαν δυσκίνητοι στο κακό, μετά την ενανθρώπιση του Σωτήρος και την γνώση της τελείας αγάπης που έλαβαν από τα σωτηριώδη πάθη Του, έγιναν παντελώς ακίνητοι προς κάθε κακό, με τη χάρη του Θεού.

Όταν φανερώνονται στους ανθρώπους ο Θεός επιτρέπει³¹ και λαμβάνουν μορφή, συνήθως ανθρώπινη. Δεν βλέπουμε δηλαδή την ουσία των Αγγέλων αλλά αυτό που θέλει ο Θεός να δούμε. Κατά τον **άγιο Ανδρέα τον δια Χριστόν σαλό** μετά την Δευτέρα Παρουσία, οι

---

²⁹ Ο διοικητής ταξίαρχος **John Charteris** των Άγγλων και η γυναίκα του που το αναμετάδωσε, έγραψαν πολλές επιστολές για το υπερφυσικό γεγονός, το οποίο λέγεται ότι έλαβε χώρα όταν οι άγγλοι στρατιώτες κατά την πολιορκία τους από τους Γερμανούς (23-8-1914), προσευχήθηκαν ζητώντας τη βοήθεια του Θεού. Τον ταξίαρχο κατά κανένα τρόπο δεν συνέφερε να διαδίδει την αδυναμία του στρατού του που το γλύτωσε μόνο το θαύμα, διαρκούντος μάλιστα του πολέμου. Αργότερα όμως υπήρξε εκμετάλλευση του θέματος, το οποίο μπερδεύθηκε με διηγήματα φαντασίας. Το θαύμα διαδόθηκε και από τους στρατιώτες που γλύτωσαν αναπάντεχα. Ο ιστορικός **A. J. P. Taylor** πίστευε ακράδαντα ότι άγγελος βοήθησε τους Άγγλους να γλυτώσουν από τους Γερμανούς, και όλη η Αγγλία έμαθε για την υπόθεση αυτή. Ο **Harold Begbie** από αυτόπτη μάρτυρα αναφέρει πως εμφανίσθηκε η αγγελική βοήθεια: Πρώτα σαν φως που όσο ερχόταν μεγάλωνε, και όταν έφτασε ανάμεσα στα στρατεύματα φάνηκαν τρεις φωτεινοί άγγελοι, ένας πολύ πιο επιβλητικός στο κέντρο και δύο ακόμη, που μαζί απέκρουαν τα πυρά του εχθρού. Αναφέρονται σαν **Άγγελοι της Mons**. Στο Έλ Αλαμείν (23/10 - 4/11/42) ο **άγιος Μηνάς** εμφανιζόταν έφιππος πριν τη μάχη, ενισχύοντας τα συμμαχικά στρατεύματα.

³⁰ Ο άγιος Μάξιμος ο Ομολογητής το εξηγεί στο «**οὐς προέγνω, καὶ προώρτισε**» (Ρωμ. 8,29) λέγοντας ότι το «**προέγνω**» αναφέρεται σε όσα είναι στην αρμοδιότητά μας και κατά την ελεύθερη βούλησή μας (αρετές ή κακίες) να πράξουμε, ενώ το «**προώρτισεν**» είναι του Θεού: «Ἐφ' ἡμῖν ἐστὶ τὰ ἐκούσια πάντα, τουτέστιν ἀρεταὶ καὶ κακίαι· οὐκ ἐφ' ἡμῖν δέ, αἱ ἐπιφοραὶ τῶν συμβαινόντων ἡμῖν κολαστικῶν τρόπων, ἢ τῶν ἐναντίων (δηλ. εὐεργεσιῶν)».

³¹ «Δυσκίνητοι πρὸς τὸ κακὸν ἀλλ' οὐκ ἀκίνητοι, νῦν δὲ καὶ ἀκίνητοι, οὐ φύσει ἀλλὰ χάριτι καὶ τῇ τοῦ μόνου ἀγαθοῦ προσεδρεία. Ὁρῶντες Θεὸν κατὰ τὸ ἐφικτὸν αὐτοῖς καὶ ταύτην τροφήν ἔχοντες. Ὑπὲρ ἡμᾶς ὄντες ὡς ἀσώματοι καὶ παντὸς σωματικοῦ πάθους ἀπηλλαγμένοι, οὐ μὴν ἀπαθείς· μόνον γὰρ τὸ θεῖον ἀπαθές ἐστὶ. Μετασχηματίζονται δέ, πρὸς ὅπερ ἂν ὁ δεσπότης κελεύσῃ Θεός, καὶ οὕτω τοῖς ἀνθρώποις ἐπιφαίνονται καὶ τὰ θεῖα αὐτοῖς ἀποκαλύπτουσι μυστήρια».

άγιοι θα μπορούν να δουν γυμνή την ίδια την ουσία των αγγέλων³².

Η ελευθερία στη βούληση των αγγέλων επέτρεψε σε κάποιους από αυτούς να αντιδράσουν στα προστάγματα του Θεού, να απομακρυνθούν από την ορισμένη θέση τους μετά των άλλων Ουρανίων τάξεων, και να γίνουν εχθροί του ανθρώπου, του μεταγενέστερου δημιουργήματος του Θεού. Ο πρώτος αποστατήσας άγγελος, ο οποίος βεβαιώνει ο άγιος Ιωάννης ο Δαμασκηνός³³ ήταν καλός λίαν και αγαθός, μάλιστα πρώτος στην τάξη των αγγέλων που τους είχε ανατεθεί η φύλαξη της Γης και του περιγείου χώρου, θέλων από υπερηφάνεια να γίνει όμοιος με τον Ύψιστο, ετράπη σε έχθρα προς Αυτόν και τα πιστά στο Θεό δημιουργήματα. Έγινε εφευρέτης της κακίας, και από φως νοερόν εκ του πρώτου Φωτός, κατάντησε σκότος από την έλλειψη σ' αυτόν θείας ελλάμψεως.

Το όνομά του τότε ήταν Σαμαήλ κατά τον άγιο Ανδρέα τον διά Χριστόν Σαλό³⁴, τώρα είναι Σατανάς (εχθρός - αντίπαλος) διότι μάχεται πολύ τον άνθρωπο και τον θείο προορισμό του, και προσπαθεί να τον κρατήσει υπό την εξουσία του, μόλις του δοθεί από τις αμαρτίες ευκαιρία (δικαίωμα). Ονομάζεται και Εωσφόρος (φέρων την αυγή) από την προηγούμενη δόξα του, και την τότε εγγύτητά του στην νοητή Ανατολή, τον Κύριο. Ο **Ησαΐας** απορεί: **«πως εξέπεσεν εκ του ουρανού ο εωσφόρος ο πρωί ανατέλλων; συνετρίβη εις την γην ο αποστέλλων προς πάντα τα έθνη»** (Ησ. 14,12).

Όταν οι οι εβδομήντα Απόστολοι επιστρέφουν χαρούμενοι αναγγέλοντας «Κύριε και τα

---

³² «...δώσει δέ Κύριος ό Θεός, θέαν φοβεράν πᾶσι τοῖς άγίοις, ὥστε θεωρεῖν τούς Άγγέλους ὡς εἰσί, γυμνοί τῆ οὐσία, καί τό κάλλος τῆς ἀπροσίτου δόξης τῆς Θεότητος ἐνοπτρίζεσθαι αυτούς, και εὐφραίνεσθαι».

³³ «Ἐκ τούτων τῶν άγγελικῶν δυνάμεων πρωτοστάτης τῆς περιγείου τάξεως και τῆς γῆς τήν φυλακήν ἐγχειρισθεις παρὰ Θεοῦ οὐ φύσει πονηρός γεγονώς, ἀλλ' άγαθός ὢν και ἐπ' άγαθῷ γενόμενος και μηδ' ὅλως ἐν ἑαυτῷ παρὰ τοῦ δημιουργοῦ κακίας ἐσχηκώς ἴχνος, μή ἐνέγκας τόν τε φωτισμόν τήν τε τιμήν, ἦν αὐτῷ ὁ δημιουργός ἐδωρήσατο, αὐτεξουσίῳ προαιρέσει ἐτράπη ἐκ τοῦ κατὰ φύσιν εἰς τό παρὰ φύσιν και ἐπήρθη κατὰ τοῦ πεποιηκότος αὐτόν θεοῦ ἀντᾶραι αὐτῷ βουληθεῖς και πρῶτος ἀποστάς τοῦ άγαθοῦ ἐν τῷ κακῷ ἐγένετο· οὐδέν γάρ ἕτερόν ἐστι τό κακόν εἰ μή τοῦ άγαθοῦ στέρησις, ὥσπερ και τό σκότος φῶς ἐστι στέρησις. Τό γάρ άγαθόν φῶς ἐστι νοητόν, ὁμοίως και τό κακόν σκότος ἐστι νοητόν. Φῶς οὖν κτισθεῖς ὑπό τοῦ δημιουργοῦ και άγαθός γεγονώς -«και γάρ εἶδεν ὁ θεός πάντα, ὅσα ἐποίησε, και ἰδού καλᾶ λίαν»- αὐτεξουσίῳ θελήματι σκότος ἐγένετο. **Συναπεσπάσθη δέ και ἠκολούθησεν αὐτῷ και συνέπεσε πλήθος ἄπειρον τῶν ὑπ' αὐτῷ τεταγμένων αγγέλων.** Τῆς αὐτῆς τοιγαροῦν φύσεως τοῖς άγγέλοις ὑπάρχοντες κακοὶ γεγόνασι τήν προαίρεσιν ἐκουσίως ἐκ τοῦ άγαθοῦ πρὸς τό κακόν ἐκκλίναντες. (Περὶ διαβόλου και δαιμόνων)

³⁴ Κατά τον άγιο, ο Σαμαήλ ήταν ένας των 4 αρχαγγέλων, μαζί με τους Μιχαήλ, Γαβριήλ και Ραφαήλ. Και δεν ξέπεσε επειδή δεν προσκύνησε τον άνθρωπο όπως έλεγαν μερικοί που το πέρασαν και στο κοράνι. **Ρίχτηκε από τον Ουρανό πριν να πλασθεί ο άνθρωπος**, από την υπερηφάνειά του που ήθελε να γίνει όμοιος με τον Ύψιστο και να θέσει το θρόνο του πάνω στις νεφέλες: «...ὁ δέ Σαμαήλ οὗτος ἐστίν ὁ σατανᾶς, ριφεῖς ἐκ τῶν οὐρανῶν, και οὐκ ἐρρίφη ὅτι οὐ προσεκύνησε τόν Ἀδάμ ὡς τινές μυθολογοῦσι. Πρίν γάρ πλασθῆναι τόν Ἀδάμ, οὗτος ἐκπεσῶν ἦν. Ἀλλά διά τό ὑπερυφανευθῆναι και ἐννοῆσαι στήσαι τόν ἑαυτοῦ θρόνον ἐν ταῖς νεφέλαις και ἔσεσθαι ὁμοιον τῷ Ὑψίστῳ». (Αγιορειτική Βιβλιοθήκη).

δαιμόνια μας υποτάσσονται», τότε τους βεβαιώνει ο ίδιος ο Κύριος Ιησούς: **«εθεώρουν τον Σατανάν ως αστραπήν εκ του Ουρανού πεσόντα»**. (Λουκ. 10,18). Ο Σατανάς είχε ήδη πέσει από τον ουρανό όταν ήρθε ο Υιός του Θεού στη Γη. Όμως ο Σωτήρας έδωσε στους Χριστιανούς την δυνατότητα να περιορίζουν και επι γης την δύναμη του εχθρού και των ακολουθούντων αυτόν (πονηρών) πνευμάτων. Τώρα «αυτός που έφερνε το Φως» μεταδίδει σκότος, που όμως στο νου των απίστων και πλανεμένων αιρετικών μοιάζει φως, διότι όχι μόνο τις ιδέες ξέρει να παραλλάσσει, αλλά κατά τον Απόστολο και ο ίδιος μπορεί να μετασχηματίζεται σε Άγγελο φωτός³⁵. Αν επιτρέψει ο Θεός, μπορεί να καταλάβει κάποιο άνθρωπο προσκολλώμενος στην ψυχή του, και αυτό θα συμβεί στον Αντίχριστο. Το ίδιο μπορούν να κάνουν όμως και τα πνεύματα που τον ακολούθησαν στην πτώση, τα οποία έγιναν κι αυτά σκότος, και είναι κατά τον άγιο Ιωάννη το Δαμασκηνό **«πλήθος άπειρον»!**

Οπωσδήποτε η εικόνα που μας αποκαλύπτεται από τις άγιες Γραφές για την κατάσταση που βρίσκεται ο κόσμος μας δεν αφήνει περιθώρια για να σκεφτόμαστε κοσμικές χαρές και διασκεδάσεις! Γι' αυτό οι Πατέρες της Εκκλησίας είχαν σύντροφο το πένθος, για την πνευματική μας άγνοια και αδυναμία, όχι για τα κοσμικά πράγματα. Μετά την Ανάστασή του ο Κύριος χάρισε σε όλη την Εκκλησία τη δύναμη να νικάει το Σατανά, αλλά η αμέλεια απομακρύνει σταδιακά τον άνθρωπο από τη χάρη του Θεού και τον ξανακάνει υποχείριό του. Εξ άλλου η αμέλεια έβγαλε (όπως εξηγεί ο άγιος Νεκτάριος) τους πρωτοπλάστους από τον Παράδεισο, γιατί τους οδήγησε στην παρακοή, και προφανώς αυτή πρέπει να μεσολάβησε πριν φυτρώσει η υπερηφάνεια στον Εωσφόρο. Αυτός σαν πρώτος στην τάξη ελάμβανε τιμές από τους κατώτερους, τις οποίες όμως έπρεπε να επιστρέφει ευγνώμονα στον Ευεργέτη του. Και πως αν το έκανε αυτό αμελώς, ενώ θα ήταν συνεχώς μέσα στο Φως, ήταν δυνατόν να βρει τόπο σκοτεινό για τον εαυτό της η υπερηφάνεια;

Επειδή οι (αγαθοί) άγγελοι χρησιμοποιούν και την ελεύθερη βούλησή τους κατά την διορθωτική τους επέμβαση για την εφαρμογή του θελήματος του Θεού στα ανθρώπινα πράγματα, για την προστασία των πιστών και την τελείωση της Εκκλησίας, έπεται ότι μπορούν να πετυχαίνουν στην αποστολή τους αυτή σε διαφορετικό βαθμό, και ανάλογα να αμείβονται.

Ο Αρχάγγελος Μιχαήλ μετά την θαρραλέα παρέμβασή του με το **«Στώμεν καλώς»** που σταμάτησε την πτώση των αγγέλων που ακολουθούσαν τον Εωσφόρο, έγινε αδιαφιλονίκητα ο αρχηγός όλων των ουρανίων ταγμάτων: **«εγώ ειμί ο επάνω των στρατευμάτων του Βασιλέως»**, όπως αυτοσυστήθηκε στον Επιφάνιο³⁶, κατόπιν αρχιεπίσκοπο Κωνσταντινουπόλεως. Αλλά υπάρχει και η αντίθετη περίπτωση. Στο Μεγάλο Γεροντικό αναφέρεται το περιστατικό ενός (αγαθού) αγγέλου που έδειξε υπερβολική αυστηρότητα κατά την διακονία του, με αποτέλεσμα **να τιμωρηθεί γι αυτό!**³⁷

³⁵ «...αυτός γάρ ο Σατανάς μετασχηματίζεται εις άγγελον φωτός». (Β. Κορ. 11,14)

³⁶ Αγιορείτικη Βιβλιοθήκη, σελ. 101 http://www.imdleio.gr/diaf/files/proph/gen/agANDREAS_salos_agior.pdf

³⁷ Ο άγγελος απευθύνεται σε ένα άγιο ασκητή, για να τον βοηθήσει με την προσευχή του: **«Ίκέτευσε τόν Κύριο για μένα, να ξαναγυρίσω στον τόπο μου, γιατί έχει πιά συμπληρωθεί ή προθεσμία που όρίσθηκε σε βάρος μου από τόν Θεό»**. Στην ερώτησή μου, λέει ο ασκητής, «ποια είναι ή αιτία της ποινής σου;» άπάντησε: **«Συνέβη σε μία έπαρχιακή πόλη πολλοί άνθρωποι να παροργίζουν τόν Θεό με τις άμαρτίες τους για**

Η μάχη μεταξύ των δυνάμεων του Φωτός και των δυνάμεων του σκότους θα κρατήσει μέχρι την 2^α Παρουσία, οπότε όπως επεξηγείται από την παραβολή των ζιζανίων οι (αγαθοί) άγγελοι θα αποσταλούν και θα συλλέξουν από τη βασιλεία του Κυρίου Ιησού Χριστού και Υιού του Θεού, όλα τα σκάνδαλα και όσους παρανομούν, και θα τους βάλουν στην κάμινο του πυρός, όπου είναι ο κλαυθμός και ο βρυγμός των οδόντων³⁸. Μάλιστα επεξηγείται γιατί πρέπει τώρα να μένει αυτή η κατάσταση μάχης, παρόλο που κάποιοι μπορεί να την εκλάβουν σαν αδυναμία του Κυρίου και **πιθανόν να αμφισβητήσουν αν ο ίδιος έσπειρε μόνο καλό σπέρμα: «Κύριε, δεν έσπειρες καλόν σπέρμα στον αγρό σου; Από πού λοιπόν είναι τα ζιζάνια»;**

Αλλά τα ζιζάνια τα έσπειρε κρυφά ο Εχθρός, διότι έβαλε μέσα στους ανθρώπους, όταν αυτοί αμέλησαν την πνευματική εργασία, πονηρούς λογισμούς από τους οποίους φύτρωσαν ολέθρια πάθη. Και δεν συμφέρει τώρα να γίνει καταναγκαστικά η κάθαρση, αλλά ανάλογα με τον αγώνα καθενός να του δοθεί αυτή, φεύγοντας από τη ζωή, σαν βραβείο για την προσπάθειά του στην αρετή (και να του χαρισθούν τυχόν υπολείμματα από τα πάθη), ενώ σε όσους εργάστηκαν (μέχρι τέλους) στην κακία και με τη βούλησή τους δεν θέλησαν να απαλλαγούν πριν το θάνατο από αυτήν, να γίνει κατοικία τους ο αντίστοιχος νοητός τόπος της κακίας (έλλειψης χάριτος) που οι ίδιοι διάλεξαν.

Εξωγήϊνη ζωή;

Είναι προφανές από τα λόγια του ίδιου του Κυρίου, και όλων των αναφορών των Αγίων Γραφών, και επιβεβαιώνεται από τους πατέρες της Εκκλησίας, ότι μόνος Δημιουργός όλων των λογικών όντων, και του ανθρώπου, είναι αυτός ο Θεός, και όπως τονίζει ο άγιος Ιωάννης ο Δαμασκηνός όσοι λένε αντίθετα κάποιους αγγέλους να είναι δημιουργοί οιωνδήποτε όντων, πνευμάτων ή ανθρώπων, είναι **«στόμα του πατρός των διαβόλου»³⁹**.

Στο σημείο αυτό παρατηρούμε ότι ήδη βάσει όσων εκτέθηκαν για τον πνευματικό κόσμο, **δεν μένει καθόλου τόπος μέσα στις άγιες Γραφές και στην Εκκλησιαστική Παράδοση για να σταθούν οι υποστηρικτές του δόγματος ότι «η ζωή στη Γη έχει έρθει από άλλους κόσμους».**

Είναι αδύνατον δηλαδή, είδαμε, μελετώντας τα σχετικά με τα πνευματικά όντα να έχει έρθει η ζωή στη Γη από κάποια από αυτά (με τη γενική ονομασία άγγελοι). **Οι άγγελοι (καλοί ή**

μεγάλο χρονικό διάστημα, και μ' έστειλε να τους παιδεύσω με εύπλαχνία. Έγώ όμως όταν τους είδα πολύ να άσεβουν, τους επέβαλα μεγαλύτερο παιδεμό, με αποτέλεσμα πολλοί να έξοντωθούν. Γι' αυτό μου έπεβλήθη ή απομάκρυνσή μου από προσώπου του Θεού που μου είχε αναθέσει την αποστολή». Όταν του είπα «και πώς είμαι άξιος να παρακαλέσω τον Θεό για έναν άγγελο;», εκείνος είπε: «Αν δεν ήξερα ότι ο Θεός δέχεται την προσευχή των γνήσιων δούλων του, δεν θα έρχόμουν και δεν θα σε ένοχλοῦσα». Δείτε: http://www.imdleio.gr/diaf/2009/10/pun_angel.pdf

³⁸ «...ἀποστελεῖ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ, καὶ συλλέξουσιν ἐκ τῆς βασιλείας αὐτοῦ πάντα τὰ σκάνδαλα καὶ τοὺς ποιῶντας τὴν ἀνομίαν, καὶ βαλοῦσιν αὐτοὺς εἰς τὴν κάμινον τοῦ πυρός· ἐκεῖ ἔσται ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν ὀδόντων». (Ματθ. 13,38-42).

³⁹ « Ὅσοι δέ φασι τοὺς ἀγγέλους δημιουργοὺς τῆς οἰασδήποτε οὐσίας, οὗτοι στόμα εἰσὶ τοῦ πατρὸς αὐτῶν, τοῦ διαβόλου· κτίσμα γὰρ ὄντες οὐκ εἰσι δημιουργοί». (άγιος Ιω. Δαμασκηνός)

κακοί) ανθρώπους δεν δημιουργούν, είτε το θέλουν είτε όχι, γιατί δεν μπορούν.

Λογικά **μένει να εξετάσουμε αν υπάρχει ζωή στο Σύμπαν σε μορφή παρόμοια με την ανθρώπινη**, διότι η από την ύλη σταδιακή «εξέλιξη» για να δημιουργηθούν τέλεια λογικά όντα αποκλείεται από τη Γραφή και τους Πατέρες, οι οποίοι τη δημιουργία των λογικών όντων την ανάγουν κατ' ευθείαν στον Θεό. Και βέβαια **λογικά όντα δεν είναι δυνατόν να υπάρξουν χωρίς αθάνατες ψυχές** (πνεύματα), διότι δεν έχει νόημα μια θνητή οντότητα, που σε λίγο θα διαλυθεί στα «εξών συνετέθη» να αναζητά το Θεό. Για ότι είναι πρόσκαιρο ισχύει το του Αποστόλου: «εάν οι νεκροί δεν εγείρονται (κατά την 2^α Παρουσία) **φάγωμεν, πίωμεν, αύριον γαρ αποθνήσκωμεν**»⁴⁰ (Α Κορ. 15,32). Και το σώμα φτιάχτηκε κατά τη Γραφή, επειδή επρόκειτο να γίνει κατοικητήριο του Αγίου Πνεύματος, από τον ίδιο τον Θεό. Και δεν αντιφάσκει προς τον εαυτό της η Γραφή δεχόμενη ταχυδακτυλουργικά, όπως η «θεωρία της Εξέλιξης», **θεούς από τα μανίκια της**, με πρώτη τη **«θεά» τύχη**⁴¹.

Στα πλαίσια της εξέτασης αν υπάρχει ζωή στο Σύμπαν σε μορφή παρόμοια με την ανθρώπινη, αναφερόμαστε πρώτα σε σχετικές αντιλήψεις, όπως αυτές περί **Αγνώστων Ιπταμένων Αντικειμένων** από άλλους κόσμους (**UFO**). Αυτές μπορούν να εξετασθούν βάσει των Γραφών πιο αναλυτικά με τον εξής τρόπο. Αν αφαιρέσουμε τις παρατηρήσεις που ερμηνεύουν λανθασμένα κάποια φυσικά ή τεχνητά φαινόμενα σαν «εξωγήινα», και θεωρήσουμε ότι δεν έχουμε να κάνουμε ούτε με κάποιο είδος οφθαλμαπάτης, εκείνο που μένει **είναι να εξετάσουμε από πού μπορεί να προέρχεται ένα «UFO»**.

Εδώ οι πιθανότητες είναι δύο. **Είτε 1ον ανήκει σε ένα πνευματικό κόσμο, είτε 2ον είναι μια υλική κατασκευή από κάπου εκτός Γης** (η γήινη κατασκευή δεν μας ενδιαφέρει).

1ον. Αν το εμφανισθέν ανήκει στον πνευματικό κόσμο, τότε είτε είναι α) από τη μεριά του Θεού και των αγίων αγγέλων που εκτελούν πάντα το θέλημά Του, είτε πρόκειται β) για δαιμονική εμφάνιση. Αυτή η τελευταία, είναι εξαιρετικά επικίνδυνη αν γίνει αποδεκτή, διότι οι δαίμονες μετά έχουν δικαιώματα πάνω στον εξαπατηθέντα και δεν τον αφήνουν πλέον ήσυχο. Όμως πως θα ξέρουμε ότι είναι της πρώτης κατηγορίας και όχι της δεύτερης; Γενικά δεν πρέπει να δίνουμε σημασία λένε οι ασκητικοί πατέρες της Εκκλησίας στα διάφορα οράματα και εμφανίσεις, και να μην ξεθαρρεύουμε με ότι κι αν δούμε. Πάντως, αν κάτι είναι εκ Θεού αφήνει,

---

⁴⁰ Αυτό κάνουν από πνευματική σκώτωση και οι εθνικοί δηλ. ειδωλολάτρες (ή παγανιστές): «μὴ οὖν μεριμνήσητε λέγοντες, τί φάγωμεν ἢ τί πίωμεν ἢ τί περιβαλώμεθα; πάντα γὰρ ταῦτα τὰ ἔθνη ἐπιζητεῖ· οἶδε γὰρ ὁ πατήρ ὑμῶν ὁ οὐράνιος ὅτι χρῆζετε τούτων ἀπάντων». (Ματθ. 6,32)

⁴¹ «Γιατί πως ο πολύς χρόνος μπορεί να αρχίσει να παράγει ζωντανές μορφές, και οι εξελικτικοί γιαυτό προσπαθούν όσο μπορούν να αυξήσουν την ηλικία της Γης; Χωρίς να υπάρχουν οι κατάλληλοι νόμοι-εντολές πώς μονάχο του το πέρασμα του χρόνου θα συγκροτήσει πολυπλοκότερες μορφές ύλης που τελικά θα εξελιχθούν σε οργανισμούς κλπ; Πως υπάρχουν νόμοι (επιλογής, επιβίωσης του ισχυροτέρου κλπ) αλλά δεν υπάρχει νομοθέτης; Και πως κατά τη διαδικασία αυτή ενώ θα δημιουργούνται άπειρα τέρατα, κάποιο από αυτά θα επιλεγόταν να επιβιώσει και τα άλλα θα εξαφανιζόντουσαν; Που είναι τα υπολείμματα των τεράτων, και γιατί περιέργως θα πρέπει αυτό το είδος που επιβιώνει να έχει λειτουργικότητα σε όλα τα όργανά του **και το πιο αξιοπερίεργο ομορφιά;**

και μετά την απομάκρυνσή του, ειρήνη στην ψυχή, καθαρό νου, ταπεινούς λογισμούς, αγάπη προς το Θεό και όλη την κτίση. Αν είναι εκ του πονηρού δημιουργεί ταραχή κατά την εμφάνισή του, που παραμένει και μετά την εμπειρία αυτή, μαζί με μια γενική έξαρση των παθών, που φανερώνεται συχνά σαν διαταραχή του νευρικού συστήματος, βίαιη και υπερήφανε συμπεριφορά, ανεξέλεγκτους σαρκικούς λογισμούς και επιθετικότητα, και άλλα παρόμοια. Έχει γράψει λεπτομερώς γιαυτά ο μακαριστός π. Σεραφεΐμ Ρόουζ.

Από ότι αναφέρθηκε μέχρι τώρα είναι φανερό ότι επιμειξία ανθρώπων και αγγέλων, κλωνοποίηση που λέει ο **Rael** ότι του υπέδειξαν οι «εξωγήινοι» ότι έκαναν στους ανθρώπους και τα παρόμοια, είναι εντελώς αδύνατο να γίνει εάν θεωρήσουμε τους αγγέλους (καλούς ή κακούς) σαν εξωγήινους, διότι δεν έχουμε να κάνουμε με όντα «άλλων διαστάσεων» του υλικού κόσμου, αλλά με εντελώς διαφορετικές πνευματικές φύσεις, με μηδενική δυνατότητα πρόσμειξης στοιχείων από το δικό μας κόσμο. Θεωρίες παρόμοιες έλεγαν ο **Σίμων ο Μάγος**, ο Μένανδρος, ο Βασιλείδης, ο Καρποκράτης και άλλοι, που δίδασκαν, ότι από προαιώνια ύλη διέπλασαν τον κόσμο οι ...άγγελοι. Πολλές φορές καταδικάστηκαν αυτές οι αντιλήψεις από την Εκκλησία (Ειρην. κατά αιρ. α'. 24, Ευσεβ. Εκκλ. Ιστ. δ'. 7 κλπ).

Ότι εμφανίζεται σε μας από τον πνευματικό κόσμο, κι αυτό συμβαίνει μόνο αν το επιτρέψει ο Θεός, δεν έχει σχέση με την ουσία των εκεί όντων που είναι αππροσέγγιστη, αλλά **με ενέργειές της**. Όταν αυτή η εμφάνιση είναι εκ Θεού προκαλείται από το έλεος του Θεού σε σχέση με κάποια ανάγκη της ψυχής του εμφανιζομένου, ενώ όταν είναι εκ δαιμόνων τότε και πάλι γίνεται ότι παραχωρήσει ο Θεός. Εξ άλλου αν και οι άγιοι **Σεραφεΐμ του Σαρώφ**⁴² και **Νείλος ο Μυροβλύτης**⁴³ υποστηρίζουν την γέννηση του Αντιχρίστου με τεχνητό τρόπο (ένα είδος κλωνοποίησης), δεν υποστηρίζουν αλλά με έμφαση αποκλείουν, όπως και όλοι οι άλλοι άγιοι, την κατοίκηση του Σατανά μέσα του κατά άμεσο υπερφυσικό τρόπο, όπως έγινε στην περίπτωση του Κυρίου Ιησού όταν σαρκώθηκε μέσα στην αιεπάρθενο Μαρία, την αληθινά Θεοτόκο. Μόνο ο Θεός «των πνευμάτων και πάσης σαρκός» μπορούσε να σαρκωθεί ως μόνος δυνατός, και διότι με τη σοφία του το προέβλεψε και το προώρισε από την αρχή, «προ καταβολής κόσμου». Ο Σατανάς απλώς βάζει λογισμούς στους ανθρώπους να εφευρίσκουν πράγματα που τον εξυπηρετούν, με αποκορύφωμα την κλωνοποίηση και τις γενετικές επεμβάσεις, που μπορούν να διαστρέψουν την ίδια την ανθρώπινη φύση και να την υποβιβάσουν σε υπηρέτρια της κακίας, από ελεύθερη και αγαθή που δημιουργήθηκε.

Είναι αποτέλεσμα σύγχυσης επομένως και βαθείας άγνοιας το να νομίζουν κάποιοι ότι η ζωή στη Γη, και μάλιστα οι ίδιοι οι άνθρωποι, προήλθαν από αγγέλους καλούς ή κακούς.

Γράψαμε στο **«τι θα γίνει το 2012»**⁴⁴ για την υποτιθέμενη **ανάμιξη των ξεπεσμένων αγγέλων με γυναίκες των ανθρώπων** που έφτιαξαν δήθεν μια ράτσα γιγάντων, τους **Νεφιλίμ**, που και αυτό σημαίνει «ξεπεσμένοι». Είπαμε ότι μεταφράζουν το «υιοί του Θεού» σαν «ξεπεσμένοι άγγελοι», που είναι αυθαίρετο και ποιοτικά (κατά το νόημα) αντίθετο στο πρωτότυπο κείμενο: «ιδόντες δε οι υιοί του Θεού τας θυγατέρας των ανθρώπων ότι καλαί εισιν,

⁴² Δείτε στον «Επίτομο» ή το απόσπασμα: http://www.imdleio.gr/diaf/files/proph/2_epitomos_parts/26_prof_me_leptom.pdf για την προφητεία του Αγίου Σεραφεΐμ του Σαρώφ, όπου η γέννηση του Αντιχρίστου γίνεται με τεχνητή γονιμοποίηση στην μήτρα της μητέρας του όπως και κατά τον άγιο Νείλο τον Μυροβλύτη ο οποίος μιλάει καθαρότερα για κλωνοποίηση, αφού τονίζει ότι δεν θα γεννηθεί με σπέρμα ανδρός.

⁴³ http://www.imdleio.gr/diaf/2007/062_st_Nilus-AX-notes-genetics.pdf

⁴⁴ <http://www.imdleio.gr/diaf/files/2012/2012.pdf>

έλαβον εαυτοίς γυναίκας από πασών, ων εξελέξαντο. και είπε Κύριος ο Θεός· ου μη καταμείνη το πνεύμα μου εν τοις ανθρώποις τούτοις εις τον αιώνα δια το είναι αυτούς σάρκας»...(Γέν. 6,2) Αγνοούν, ή για λόγους εντυπώσεων αρεστών στους φίλους των UFO, δεν δέχονται την ερμηνεία του Αγίου Ιωάννου του Χρυσοστόμου, που εξηγεί ότι οι **«υιοί του Θεού» ήταν τα παιδιά του Σηθ**, 3ου υιού του Αδάμ. Αυτή ήταν η ευσεβής γενιά που ζούσε χωριστά από την υλοστρεφή γενιά του Κάϊν. **«Θυγατέρες των ανθρώπων» ήσαν οι γυναίκες της φυλής του Κάϊν**. Γράψαμε τότε, τώρα το αναλύουμε περισσότερο: **Είναι ανοησία, να νομίζει κάποιος, έστω και μη ξέροντας την ερμηνεία του Αγίου Ιωάννου του Χρυσοστόμου, ότι οι άγγελοι που δεν έχουν σάρκα κατά τη Γραφή, αλλά είναι πνεύματα** (ο ποιών τους αγγέλους Αυτού πνεύματα, Ψ.103), **μπόρεσαν να έρθουν σε μίξη με ανθρώπους και να τεκνοποιήσουν κι όλας!** Να σημειωθεί ότι το πρωτότυπο εβραϊκό κείμενο της Παλαιάς Διαθήκης χάθηκε και ξαναγράφηκε ενώ η μετάφραση των εβδομήκοντα είναι πιστή στο σωζόμενο τότε εβραϊκό κείμενο, και μ' αυτή περισσότερο συμφωνούν οι ευρεθέντες πάπυροι της Νεκράς Θάλασσας.

Γράψαμε επίσης για την προσπάθεια σύνδεσης των παραπάνω με όσα λέγει ο Άγιος Ανδρέας ο διά Χριστόν Σαλός: **Ο Άγιος Ανδρέας μιλάει για ρυπαρά γένη ανθρώπων⁴⁵ όχι μεταλλαγμένων αγγέλων**. Ούτε αυτά μπήκαν μέσα στο κέντρο της Γης (!), όπως λέει ένα τηλεοπτικό κανάλι, αλλά, σαν άνθρωποι που ήταν, πήγαν στα βάθη της Ασίας, και θα ξαναβγούν (θάρθουν στα πιο πολιτισμένα μέρη) σύμφωνα με τον άγιο Ανδρέα, αλλά και την Αποκάλυψη.

Πάνω λοιπόν στο θέμα των αγγέλων και την με τους ανθρώπους (μηδενική) δυνατότητα ανάμιξης τους αναφερθήκαμε εκθέτοντας αναλυτικά και το πώς οι άγγελοι δεν ζουν σε χώρο που έχει οποιαδήποτε συγγένεια με τον δικό μας, έτσι όπως τον αντιλαμβανόμαστε τώρα ή όπως μπορεί να τον αντιληφθούμε μέσω επιστημονικών οργάνων στο μέλλον, αλλά ούτε ο χρόνος εκεί έχει κάποια σχέση με τον γήινο, και όσοι χριστιανοί έχουν πνευματικές εμπειρίες διότι κάνουν αγώνα για την σωτηρία τους μπορεί να το κατανοήσουν.

2ον. Μένει να εξετάσουμε αν κάτι που εμφανίζεται σαν εξωγήινο μπορεί να είναι κατασκεύασμα του υλικού σύμπαντος από μια **άλλη λογική οντότητα όπως οι άνθρωποι, δηλαδή με πνεύμα και υλικό σώμα**. Είδαμε ήδη ότι δεν είναι δυνατόν (καθαρά) πνευματικές οντότητες να κάνουν οποιαδήποτε επέμβαση στο υλικό πεδίο χωρίς το θέλημα του Θεού, και μάλιστα οι πονηροί άγγελοι δεν μπορούν να λάβουν σώμα για τον εαυτό τους. Εντελώς προσωρινά και μόνο αν το θέλει ο Θεός, μπορούν να υλοποιηθούν, δηλ. να εμφανίζονται σαν να έχουν σώμα και τότε μπορούν να μάχονται με τους ανθρώπους «σωματικά». Το βλέπουμε αυτό στους βίους πολλών αγίων, και πρόσφατα των γερόντων Ιακώβου Τσαλίκη και Αμβροσίου Λάζαρη (της Μονής Δαδίου)⁴⁶.

Αυτό συνέβη και στον Φιλ Σνάϊντερ, που στις εγκαταστάσεις υπογείων πόλεων που έφτιαχνε για λογαριασμό του Αμερικανικού κράτους, δεχόταν τέτοιες επιθέσεις «εξωγήινων»

⁴⁵ Διαβάστε ότι δια προσευχής, όπως γράφει ο (ψευδο)Καλισθένης, ο Μέγας Αλέξανδρος έκλεισε τα «βδελυρά έθνη» στα βάθη της Ασίας: http://www.imdleio.gr/diaf/files/proph/gen/agAndreas_salos.pdf

⁴⁶ «Για παράδειγμα, μια φορά του εμφανίστηκε ένας γιγαντώσωμος δαίμονας πού του έδωσε μια γροθιά στο πρόσωπο και ο Γέροντας, ο οποίος τότε ήταν όρθιος και γερός, δεν δίστασε και του την ανταπέδωσε!». Δείτε το 14 στο: http://www.imdleio.gr/diaf/2009/img/g_Ambrosios.pdf

αλλά και αυτός τις ανταπέδιδε, όπως γράψαμε στο «τι θα γίνει το 2012». Μόνο οι άγιοι ωφελούνται πλήρως από τη μάχη με τους υλοποιημένους δαίμονες, και δεν θα επέτρεπε ο Θεός να αντιμετωπίσουν τέτοια κατάσταση οι άλλοι άνθρωποι εκτός και αν δώσουν σημαντικά «δικαιώματα», όπως στην περίπτωση των υπογείων πόλεων που γίνονται μυστικά για να γλυτώσουν λίγοι, και μένουν αλειτούργητες μακριά από κάθε είδος αγιασμού. Είπαμε ότι θα εξετάσουμε την δυνατότητα φαινόμενα τύπου UFO (Unidentified Flying Objects) να προκαλούνται από άλλα **υλικά όντα, όπως εμείς**, κάπου στο Σύμπαν. Και προσθέσαμε ότι **πρέπει να είναι αυτά τα όντα λογικά**. Όχι μόνο γιατί θα έπρεπε να έχουν αναπτύξει πολιτισμό για να μπορούν να στείλουν σε μας τεχνολογικά προηγμένα κατασκευάσματα, αλλά και διότι όπως διδασκόμεθα από τις Γραφές και επιβεβαιώνουμε με απλή παρατήρηση, όποιο ζωντανό δεν έχει λογική ψυχή είναι απλά ζώο, και δεν επιδέχεται εξέλιξη για να γίνει λογικό όν. **Η Εξελικτική θεωρία δεν μπορεί να εφαρμοσθεί στις ψυχές, δημιουργώντας από θνητές ψυχές ζώων, αθάνατες ανθρώπινες!**⁴⁷ Τα λογικά όντα δημιουργήθηκαν άμεσα από το Θεό.

Το ερώτημα είναι, **μπορούμε να υποθέσουμε ότι υπάρχει, σαν την ανθρώπινη, λογική ζωή (δημιουργημένη από το Θεό), κάπου αλλού στο υλικό Σύμπαν χωρίς να φτάσουμε σε συμπεράσματα αντίθετα στο πνεύμα των Γραφών;**

Διαβάζουμε πχ ότι ο εκκλησιαστικός συγγραφέας **Κωνσταντίνος Καλλίνικος** (αρχές 20ου αι.) στο βιβλίο του «Ο Θεός εν τοις έργοις αυτού» διατυπώνει για τους δορυφόρους των άλλων πλανητών τις εξής ενδιαφέρουσες σκέψεις: «*Τίνα λόγον υπάρξεως έχουν αι σελήναι του Διός και του Κρόνου και του Ουρανού και του Ποσειδώνος, αφού δεν έχουν να φωτίσουν κανέναν; Αλλά τι λέγω; Εκεί επάνω έχει τα δωμάτια επιπλωμένα, αιθούσας φωταγωγημένας, οικήματα προς κατοικίαν έτοιμα, και ουδείς υπάρχει ο οικών; Μία τοιαύτη υπόθεσις μοί φαίνεται δυσπαράδεκτος, ως δισταμένη προς την ανεξάντλητον του Θεού Σύνεσιν και Τέχνην. Ενώ πολύ λογικότερον και Θεοπρεπέστερον ευρίσκω, οσάκις ανυψώνω τα βλέμματα προς τους κόσμους εκείνους, να βαυκαλίζομαι από την γλυκείαν πίστιν, ότι και εκεί επάνω πτερυγίζουν ψυχαί και εκεί επάνω πάλλουν καρδίαι, και εκεί επάνω ζουν αδερφοί μου, και εκεί επάνω ως από θυσιαστηρίου ανοθρώσκουν καπνοί και αίνοι υπέρ του Τρισένδοξου Δημιουργού».*

Στο βιβλίο «**UFO - ξένα όντα, τεχνοείδωλα της Αβύσσου**» σχολιάζεται το παραπάνω κείμενο: «*Οι σκέψεις αυτές και οι ιδέες είναι γραμμένες πριν από πάρα πολλά χρόνια, τότε που η αστρονομική έρευνα γνώριζε πολύ λίγα πάνω στο ζήτημα αυτό. Βέβαια, είναι από δύσκολο έως απίθανο να κατοικούνται όλοι αυτοί οι δορυφόροι που γράφει ο Κωνσταντίνος Καλλίνικος. Βλέπουμε όμως ότι από την τεράστια γκάμα των Ορθοδόξων συγγραφέων, υπάρχουν πολλοί με εναλλακτικές θέσεις, που σβήνουν το μύθο περί φανατισμού και προκαταλήψεων των εκπροσώπων της Εκκλησίας, ειδικά σε θέματα στα οποία δεν υπάρχει σίγουρη εξήγηση*⁴⁸ *στις Γραφές.*

Ο καθηγητής της Θεολογικής Σχολής του Παν/μίου Αθηνών **Μ. Σιώτης** σε μια μελέτη του (το 1963) γράφει τα εξής: «*Η ύπαρξις λογικών όντων επί των ουρανίων σωμάτων υπό οιαδήποτε κατασκευήν, μορφήν και έκφρασιν, δημιουργεί εξόχως ενδιαφέροντα Θεολογικά προβλήματα, έχοντα ως κέντρον την προσωπικήν συγκρότησιν και αυτοτέλειαν των όντων*

⁴⁷ Όταν ακόμη και για τα σώματα μένει στις κατά φαντασίαν υποθέσεις (ανακατεμένες με ταχυδακτυλουργίες όπως είπαμε).

⁴⁸ Είναι η γνώμη των συγγραφέων του βιβλίου ότι δεν υπάρχει σίγουρη εξήγηση.

τούτων. Από Θεολογικής πλευράς έχει μεγάλην αξίαν, πέραν των γνωσιολογικών ημών ενδιαφερόντων, η παρουσία λογικών όντων επί των ουρανίων σωμάτων».

Ο Σιώτης τονίζει «την αντίληψιν των Πατέρων της Ορθοδόξου Εκκλησίας, κατά την οποίαν το επί της γης έργον της εν Χριστώ σωτηρίας δεν παρουσιάζεται ποσώς ασυμβίβαστον ούτε προς την ύπαρξιν ούτε προς την μη ύπαρξιν λογικών όντων επί των λοιπών ουρανίων σωμάτων⁴⁹». Ίσως, αν στην εποχή των Εκκλησιαστικών Πατέρων είχε προχωρήσει η αστρονομία και η διαστημική επιστήμη όπως σήμερα, να απασχολούνταν ιδιαίτερα με το θέμα αυτό και να διατύπωναν κάποιες πιο συγκεκριμένες απόψεις και να παρουσίαζαν πιθανές λύσεις.

Αν και οι περισσότεροι Ορθόδοξοι συγγραφείς δεν εξέφραζαν άποψη για την ύπαρξη εξωγήινων όντων, εν τούτοις βλέπουμε ότι υπήρχαν και άλλοι που, όχι μόνο δεν απέρριπταν το ενδεχόμενο αυτό, αλλά και το ασπάζονταν σαν πιθανότητα. Επιπλέον είδαμε ότι το κύρος της Αγίας Γραφής δεν κλονίζεται από μία τυχόν ανακάλυψη ή και... εισβολή εξωγήινων μορφών ζωής. Το ότι δεν αναφέρει ρητώς την ύπαρξή τους δε σημαίνει ότι τους απορρίπτει».

Από την παραπάνω προσπάθεια να εισαχθεί θεολογικά το θέμα, παρατηρούμε ότι υπάρχουν προκαταβολικές κρίσεις που δεν ταιριάζουν στο πνεύμα της έρευνας. Το «δεν υπάρχει σίγουρη εξήγηση στις Γραφές» πρέπει να θεωρήσουμε ότι δεν εκφράστηκε σωστά, όπως και το αφορόν την «αντίληψη των Πατέρων της Ορθοδόξου Εκκλησίας» στην ύπαρξη ή μη ύπαρξη «λογικών όντων επί των λοιπών ουρανίων σωμάτων», διότι είναι αντιφατικό, δεχόμενο ότι υπάρχει αντίληψη πράγμα που μετά διαψεύδει διότι δεν υπήρχε τότε το φαινόμενο των «εξωγήινων» αλλά και η επιστήμη όπως λέει δεν είχε αναπτυχθεί για να γνωρίζει ότι υπήρχαν άλλα ουράνια σώματα μέσα και έξω από το δικό μας πλανητικό σύστημα. Όπως αναγράφεται στην εισαγωγή του βιβλίου πριν τη δεκαετία του '50 (1950) το μυστήριο των UFO ήταν άγνωστο για τους περισσότερους. Ας δούμε όμως από το ίδιο βιβλίο, «UFO - ξένα όντα, τεχνοειδωλα της Αβύσσου», **τα επιχειρήματα όσων υποστηρικτών των UFO επικαλούνται την Βίβλο για συνήγορό τους:**

«Λέγαμε λοιπόν ότι η Αγ. Γραφή δεν απορρίπτει την ύπαρξη εξωγήινων πολιτισμών. Αντίθετα, ανακαλύπτει κανείς ορισμένα χωρία που μπορεί να υποδηλώνουν την πιθανή ύπαρξη και άλλων φυλών στο σύμπαν, εκτός του ανθρώπου.

Στην Καινή Διαθήκη λοιπόν βρίσκουμε τα εξής σημεία: **«Και άλλα πρόβατα έχω, ά ουκ εστίν εκ της αυλής ταύτης»** δηλ. «Έχω και άλλα πρόβατα, που δεν ανήκουν σ' αυτήν την μάντρα». Πρόκειται για λόγια που είπε ο ίδιος ο Χριστός (κατά Ιωάννη 10, 16).

Στο χωρίο αυτό, όπως και στα επόμενα που θα δούμε, δεν δηλώνεται ξεκάθαρα ότι υπάρχει ζωή σε άλλους κόσμους, είναι όμως πιθανό να εννοεί και αυτό. Το ίδιο ισχύει και για τη φράση του Αποστόλου Παύλου στην προς Ρωμαίους επιστολή (8, 39) περί «κτίσης ετέρας». Μεταφράζουμε: «Και είμαι πραγματικά βέβαιος πως ούτε θάνατος ούτε ζωή, ούτε άγγελοι ούτε άλλες ουράνιες δυνάμεις, ούτε παρόντα ούτε μέλλοντα, ούτε κάτι άλλο στον ουρανό ή στον Άδη, **ούτε καμία άλλη κτίση - δημιουργία δεν θα μπορέσει να μας χωρίσει από την αγάπη του Θεού**». Δεν μπορούμε να γνωρίζουμε αν περιλαμβάνονται κι άλλα σκεπτόμενα όντα εκτός από μας στην ερμηνεία για την «άλλη κτίση» και τα «άλλα πρόβατα». Αν οι νύξεις αυτές αφορούν και

⁴⁹ Αυτό ακριβώς πρέπει να εξεταστεί, και όχι να γίνει αυτόματα δεκτό.

στην περίπτωση ύπαρξης άλλων έλλογων όντων, δεν σημαίνει ότι αυτά κατοικούν απαραίτητα σε άλλους πλανήτες. Μπορεί να ζουν σε άλλες διαστάσεις -πραγματικότητες π.χ., ή μπορεί να μην έχουν τη δική μας εξωτερική μορφή. Το ίδιο ισχύει και για τη φράση που υπάρχει στην Αποκάλυψη από τον Ιωάννη (5,13): «(μψφ.) **Και ύστερα άκουσα κάθε δημιουργημα που βρίσκεται στον ουρανό και στη γη και κάτω από τη γη...».**

Τέλος στα κατά Μάρκον (13,27) και κατά Ματθαίον (24, 31) Ευαγγέλια αναφέρεται ότι στη Δευτέρα Παρουσία **οι άγγελοι θα μαζέψουν τους εκλεκτούς του Χριστού από το άκρο της γης ως το άκρο του ουρανού** (στο κατά Μάρκον) ή από το ένα άκρο των ουρανών ως το άλλο (στο κατά Ματθαίον). Αυτό σημαίνει ότι αν υπάρχουν άλλα ευφυή όντα στο σύμπαν θα κριθούν και αυτά στη Δευτέρα Παρουσία από τον Υιό του Θεού, που προϋπήρχε της δημιουργίας του κόσμου (κατά Ιωάννη 17, 5 - 6 και 24 - 25)».

Ας εξετάσουμε τι έλεγαν οι Πατέρες για τα παραπάνω εδάφια, επειδή πολλοί τα επικαλούνται σαν επιβεβαίωση από τη μεριά των Αγίων Γραφών ότι υπάρχουν UFO ή τουλάχιστον ότι δεν αποκλείεται η ύπαρξή τους.

Η αυλή των προβάτων χρησιμοποιείται ως έννοια κατά διαφόρους επάλληλους τρόπους, με το ίδιο πάντα κεντρικό νόημα. Κατά τον **Μεγάλο Βασίλειο**⁵⁰ «**Αυλή αγία**» είναι η **Εκκλησία**, και έξω από αυτήν δεν πρέπει να προσκυνάμε τον Κύριο, κατά το ψαλμικό: «προσκυνήσατε τον Κύριον μέσα στην αγία αυτού αυλή», δηλ. εκτός παραсуναγωγών και σχισμάτων, όπως εξηγεί. Και ανέφερε αρχικά ο Κύριος σαν αυλή αυτή των Ιουδαίων, λέει ο Μέγας Βασίλειος, αλλά η όντως αγία αυλή είναι αυτή στην οποία θα συναχθούν τα λογικά πρόβατα της ποίμνης του Χριστού, αυτοί που προσκυνούν τον Θεό «εν πνεύματι και αληθεία», δηλαδή οι Χριστιανοί, οι οποίοι δεν χρειάζεται να ανήκουν στην παλιά αυλή των τύπων και σκιών, αλλά στην νέα του Αγίου Πνεύματος. Συνεπώς η αυλή παραμένει μία, διότι αυτή των Ιουδαίων ήταν απλός τύπος της αληθινής και αιώνιας που εγκαινίασε ο Ιησούς Χριστός. Σ' αυτή δεν σφάζονται ζώα, αλλά με τη δύναμη της λογικής θυσίας του Αμνού του Θεού, καταπολεμούνται τα πάθη μας, τα οποία συγκροτούσαν στην αρχαιότητα την πολύθεη ειδωλολατρεία. Στην Αγία Αυλή, δηλαδή την Εκκλησία του Θεού, προσήλθαν στην αρχή (κυρίως) όσοι πίστευσαν από τους εθνικούς, τώρα όμως εγγύζοντας στο τέλος των ημερών, άρχισαν να προσέρχονται και από τους Ιουδαίους, ώστε να τελειωθεί το «μία ποίμνη, εις Ποιμήν».

Ο άγιος Ιωάννης ο Χρυσόστομος ερμηνεύοντας το ίδιο εδάφιο «και άλλα πρόβατα έχω ά ουκ έστιν εκ της αυλής ταύτης» βλέπει και αυτός σαν τύπο το κάλεσμα των δύο λαών, Ιουδαίων (με περιτομή) και Εθνικών (με ακροβυστία, απερίτμητων), στο πρόσωπο του

⁵⁰ Προσκυνήσατε τῷ Κυρίῳ ἐν αὐλῇ ἁγίᾳ αὐτοῦ. Ἐξω τῆς ἁγίας αὐλῆς οὐ χρῆ προσκυνεῖν τῷ Κυρίῳ, ἀλλ' ἐνδον γενόμενον· τουτέστι, μὴ ἐκβαίνειν τοῦ συστήματος τῆς Ἐκκλησίας, καὶ καθ' ἑαυτὸν κατάρχειν παραсуναγωγῆς καὶ σχισμάτων, τὸν ὀφείλοντα ἀληθινῶς τῷ Θεῷ λατρεύειν... Ἦδη δὲ καὶ ὁ Κύριος αὐλὴν εἶπεν τὴν Ἰουδαίων, εἰπὼν· **Καὶ ἄλλα πρόβατα ἔχω ἃ οὐκ ἔστιν ἐκ τῆς αὐλῆς ταύτης, ἐνδεικνύμενος δηλονότι καὶ ἄλλην εἶναι αὐλὴν τὴν ὄντως ἁγίαν, τὴν μέλλουσαν συνάγειν τὰ Χριστοῦ πρόβατα, τοὺς ἀπὸ τῶν ἐθνῶν προωρισμένους εἰς σωτηρίαν· τουτέστι, τὴν Ἐκκλησίαν ταύτην, ἐν ἣ οἱ ἄλλοι θινοὶ προσκυνηταὶ προσκυνοῦσιν ἐν πνεύματι καὶ ἀληθείᾳ.** Οὐδεὶς δὲ θεοποιῶν τι ἄλλο παρὰ τὸν Θεὸν δύναται προσκυνῆσαι τῷ Θεῷ ἐν αὐλῇ ἁγίᾳ αὐτοῦ. Θεοποιούσι δὲ, οἱ μὲν, κοιλίαν· ὦν ὁ Θεὸς ἢ κοιλία· οἱ δὲ, ἀργύριον· οἱ τῇ πλεονεξίᾳ, ἥτις ἐστὶν ειδωλολατρεία, προσκείμενοι, καὶ ἕκαστός γε ὃ πάντων μᾶλλον τετίμηκε, τούτῳ τὴν τοῦ Θεοῦ περιτίθησι δόξαν. (Ομιλία στον 28^ο ψαλμό, MPG 30: 72-81)

πατριάρχη Αβραάμ⁵¹, που θεωρείται τύπος Χριστού. Η Εκκλησία συνάγει από την ενανθρώπιση του Σωτήρος και μετά, όλους τους λαούς που πιστεύουν σ' Αυτόν. Δεν κάνει διάκριση προέλευσης μεταξύ **εθνικών** (ειδωλολατρών) και **Ιουδαίων** (των υπό την παιδαγωγία του Μωσαϊκού νόμου). Και εδώ η ερμηνεία του παραπάνω εδαφίου είναι για γήινες φυλές. Το επιβεβαιώνει ο ίδιος άγιος και σε άλλη ομιλία: «Γ' αυτό και με την ευκαιρία **εισάγει τον λόγο περί εθνών: Και διότι και άλλα πρόβατα έχω που δεν είναι από την αυλή αυτή και εκείνα πρέπει να τα φέρω**. Να πάλι το ρήμα δει (πρέπει) να κείται (στο εδάφιο), δηλωτικό όχι της ανάγκης αλλά αυτού που πάντως θα γίνει»⁵²... Και πάλι συνεχίζει: «Εάν όμως λέγει, **ά οὐκ ἔστιν ἐκ τῆς αὐλῆς ταύτης** (τα οποία δεν είναι από την αυλή αυτή), μη θορυβηθείς. Διότι **η διαφορά είναι περί τον νόμον μόνο**, όπως ακριβώς και ο Παύλος λέγει ούτε η περιτομή έχει κάποια ισχύ, ούτε η ακροβυστία. **Κ' εκείνα με δει ἀγαγεῖν** (και εκείνα πρέπει να τα συνάξω) δείχνει ότι και οι δύο είναι σκορπισμένοι και ανακατεμένοι και δεν έχουν ποιμένας, μη έχοντας έρθει (ως τότε) ο καλός Ποιμήν. Μετά προαναγγέλει **την μελλοντικήν αυτών συνάφεια**, ότι δηλ. θα γίνουν μία ποίμνη. Το οποίο και αυτό ο Παύλος πάλι εδήλωσε με το να πει: «για να κτίσει μέσα Του, τους δύο σε ένα καινούργιο άνθρωπο»⁵³».

Παρατηρούμε ότι είναι σαφέστατη η αναφορά στα **έθνη** κατά τον άγιο Ιωάννη τον Χρυσόστομο, όταν ο Κύριος μιλάει για «**άλλα πρόβατα**», και το κυριότερο ότι αυτά θα αποτελέσουν μια Ποίμνη, την Εκκλησία, με συνάφεια και ενότητα εν Αγίω Πνεύματι. Δεν θα είναι άλλα στη μια γωνιά του Σύμπαντος και άλλα στην άλλη, διότι τότε τι συνάφεια θα έχουν αν αμφιβάλλουν ακόμη και για την ύπαρξη ο ένας του άλλου; Και είναι ενδιαφέρον ότι ο πνευματικός κόσμος, παρόλο που η σύστασή του μένει τελείως έξω από τις διαστάσεις του κόσμου μας, αποκαλύπτει με διάφορους τρόπους την ύπαρξή του (καλής ή κακής διάθεσης), και το βλέπουμε αυτό από το πρώτο βιβλίο της Παλαιάς Διαθήκης, τη Γένεση. Από τον Παράδεισο ακόμη το πονηρό πνεύμα ξεγελάει δια του όφεος τους πρωτοπλάστους, και ύστερα τα Χερουβεΐμ κλείνουν και φρουρούν τις πύλες του. Οι αγαθοί άγγελοι δείχνουν όπως και στο άρμα του προφήτη Ιεζεκιήλ ότι ενδιαφέρονται για μας, και συνεργάζονται για την πνευματική μας τελείωση, και είμαστε μαζί τους ενωμένοι πνευματικά. Αντίθετα εξωγήινα πλάσματα με σάρκα σαν εμάς δεν συναντάμε στις Άγιες Γραφές (παρά μόνο αν γίνουν κακές μεταφράσεις τους), και η βεβαιότητα προκύπτει από την ερμηνεία που κάνουν στα χωρία της Βίβλου οι Πατέρες της Εκκλησίας.

⁵¹ «ἄκουσον καὶ αὐτοῦ τοῦ Χριστοῦ λέγοντος· Καὶ ἄλλα πρόβατα ἔχω, ἃ οὐκ ἔστιν ἐκ τῆς αὐλῆς ταύτης, κἀκεῖνά με δεῖ ἀγαγεῖν· καὶ γενήσεται μία ποίμνη, εἷς ποιμήν. Τοῦτο καὶ ἄνωθεν ὡς ἐν τύπῳ γέγονεν. Ὁ γὰρ Ἀβραάμ γέγονεν ἑκατέρων πατριάρχης, τῶν τε ἐν ἀκροβυστία, τῶν τε ἐν περιτομῇ· ἀλλ' ἐκεῖνο μὲν ὡς ἐν τύπῳ, τοῦτο δὲ ἐν ἀληθείᾳ. Οὗτος ἐγενήθη εἰς κεφαλὴν γωνίας· τουτέστι, συνέδησεν ἑκάτερα τὰ ἔθνη». (Ερμηνεία στους ψαλμούς MPG 55: 39-498).

⁵² «Διὰ τοῦτο καὶ εὐκαιρῶς τὸν περὶ τῶν ἐθνῶν εἰσάγει λόγον. Καὶ γὰρ καὶ ἄλλα πρόβατα ἔχω, φησὶν, ἃ οὐκ ἔστιν ἐκ τῆς αὐλῆς ταύτης· κἀκεῖνά με δεῖ ἀγαγεῖν. Ἴδου πάλιν τὸ, Δεῖ, ρήμα κείμενον, οὐκ ἀνάγκης ἔστιν, ἀλλὰ τοῦ πάντως ἐσομένου δηλωτικόν...»

⁵³ «Εἰ δὲ λέγει, **Ἄ οὐκ ἔστιν ἐκ τῆς αὐλῆς ταύτης**, μὴ θορυβηθῆς. Ἡ γὰρ διαφορά περὶ τὸν νόμον μόνον, καθάπερ καὶ ὁ Παῦλος φησὶν· Οὔτε περιτομή τι ἰσχύει, οὔτε ἀκροβυστία. **Κἀκεῖνά με δεῖ ἀγαγεῖν**. Δείκνυσιν ἀμφοτέρους ἐσκορπισμένους καὶ μεμιγμένους καὶ ποιμένας οὐκ ἔχοντας, κἀκεῖνους καὶ τούτους, οὔπω τοῦ καλοῦ παραγενομένου ποιμένος. **Εἶτα καὶ τὴν μέλλουσαν αὐτῶν προαναφωνεῖ συνάφειαν**, ὅτι ἔσονται μία ποίμνη. Ὅπερ καὶ αὐτὸ πάλιν ὁ Παῦλος ἐδήλωσεν εἰπών· Ἴνα τοὺς δύο κτίσῃ ἐν ἑαυτῷ εἰς ἓνα καινὸν ἄνθρωπον». (Ομιλία Ξ', εἰς το κατὰ Ιωάννην, MPG 59: 23-482).

Στην ερμηνεία του προφήτη Ζαχαρία από τον Δίδυμο τον Αλεξανδρέα, ερμηνεύονται οι δύο ράβδοι, που βλέπει ο προφήτης, σαν σκήπτρα αρχής ή σύμβολα βασιλείας. Διότι λέγει παντο γένος των ανθρώπων διαιρείται στον λαό από περιτομή (των Ιουδαίων) και στην Εκκλησία από τα έθνη. Ο Θεός όλων (Ιουδαίων και Εθνικών) έλαβε από αυτούς τα σκήπτρα για να κάμει μία ενιαία βασιλεία, επειδή αυτός υπάρχει και Σωτήρ και Βασιλεύς όλων.

Και αν θέλουμε μια άλλη ερμηνεία με το ίδιο όμως κεντρικό νόημα, τότε μπορούμε να δούμε το εδάφιο αυτό και σαν αναφερόμενο στους ζώντες και τους εις Άδην υπάρχοντας (έως Χριστού) κεκοιμημένους, σαν δύο ποιμνία ή βασιλείας που γίνονται μία, από Αυτόν που κυριεύει ζώντων και νεκρών⁵⁴. Σε κάθε περίπτωση η αυλή είναι η Εκκλησία του Ιησού Χριστού, και τα μέλη της είναι συγγενικά μεταξύ τους, ζώντες ή νεκροί, διότι όλοι είναι απόγονοι του Αδάμ. Δεν αφήνεται παραθυράκι για εξωγήινους!

Ας εξετάσουμε τώρα περισσότερο, αν ισχύει αυτό που έλεγε ο κ. Σιώτης: «*το επί της γης έργον της εν Χριστώ σωτηρίας δεν παρουσιάζεται ποσώς ασυμβίβαστον ούτε προς την ύπαρξιν ούτε προς την μη ύπαρξιν λογικών όντων επί των λοιπών ουρανίων σωμάτων*».

Τα λογικά όντα που μπορεί να βρίσκονται στα άλλα ουράνια σώματα αν είναι άγγελοι, δηλαδή χωρίς υλικό σώμα, τότε βρίσκονται εκεί προσωρινά, διότι κατοικία των αγγέλων είναι οι πνευματικοί ουρανοί, και δεν περιέχονται οι άγγελοι σε τόπο, όπως μας λέει ο άγιος Ιωάννης Δαμασκηνός⁵⁵. Επί πλέον ήδη ερευνήσαμε την περίπτωση των ασωμάτων. **Μένει να εξετάσουμε την πιθανή ύπαρξη λογικών όντων με σώμα**, χωρίς αναγκαστικά να μοιάζουν με εμάς τους ανθρώπους.

Αν υπήρχαν τέτοια όντα τι θα έκαναν άραγε εκεί; Θα έφτιαχναν πολιτισμό; Θα είχαν γίνει χωρίς κανένα σκοπό, να υπάρχουν μόνο για να υπάρχουν, παρόλο που όπως ήδη εξηγήσαμε

⁵⁴ «Έκ προσώπου του Σωτήρος ο προφήτης Ζαχαρίας άπαγγέλλει τὰ περι δύο ράβδων ων εΐληφεν έαυτω. Ουχ έτερον δ' έτι σημαίνεται εν τοις προκειμένοις εκ των ράβδων η σκήπτρα αρχής, μάλλον δε βασιλείας, σύμβολα όντα.

Έπει τοίνυν **πάν τὸ τῶν ανθρώπων γένος διήρηται εις τὸν εκ περιτομῆς λαὸν καὶ εις τὴν κληθεῖσαν ἀπὸ ἐθνῶν Ἐκκλησίαν**, ο Ιουδαίων καὶ ἐθνῶν Θεός, σωτήρ ἅμα καὶ βασιλεὺς αὐτῶν ὑπάρχων, ἔλαβεν έαυτω τὰ δύο σκήπτρα, ἵνα ἐξ ἀμφοτέρων μίαν βασιλείαν ἀπεργάσῃται.

Νοηθήσεται δε ἐξ εὐαγγελικοῦ ρητοῦ ἢ προφητείας· ὡς γὰρ μία βασιλεία ὑπὸ βασιλέα ἓνα ἐξ ἐθνῶν καὶ Ιουδαίων πιστευσάντων ἀνεδείχθη, οὕτω καὶ ποιμνη μία ὑπὸ ἓνα ποιμένα τὸν ἀληθινὸν τὸν τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ὑπὲρ τῶν προβάτων τεθεικότα. Ἔχει δ' οὕτως ἡ εὐαγγελικὴ φωνὴ ὑπὸ τοῦ Σωτήρος ἀπαγγελλομένη· Καὶ ἄλλα πρόβατα ἔχω ἃ οὐκ εἶσιν εκ τῆς αὐλῆς ταύτης· κάκεινά με δεῖ συναγαγεῖν καὶ τῆς φωνῆς μου ἀκούσουσιν, ἵνα γένωνται μία ποιμνη καὶ ποιμὴν εἷς, **ἕτερα λέγων εἶναι πρόβατα οὐκ ἀπὸ τῆς Ιουδαϊκῆς αὐλῆς ἀλλὰ τοὺς ἀπὸ ἐθνῶν πιστεύοντας τῷ εὐαγγελίῳ**. Ταῦτὸν δε τὸ τὰς δύο ἀγέλας ὑπὸ ἓνα ποιμένα γενέσθαι, τῷ τὰ δύο σκήπτρα ὑπὸ τὸν αὐτὸν βασιλέα ἐλθεῖν. Πότε δε τοῦτο πληρωθήσεται ἢ ὅταν ἐκβάσεως τύχη τό· Εὐφράνθητε, ἔθνη, μετὰ τοῦ λαοῦ αὐτοῦ;

Ῥηθεῖη καὶ ἐτέρως τό· Καὶ ἄλλα πρόβατα ἔχω ἃ οὐκ εἶσιν εκ τῆς αὐλῆς ταύτης, αὐλῆς καλουμένης τῶν προβάτων τοῦ περι γῆν κόσμου ἐν ᾧ ἀκμὴν διατρίβουσιν οἱ τὸ σῶμα φοροῦντες, ἀπαλλαγισῶν τούτου ψυχῶν ἐν τῷ καταχθονίῳ τόπῳ τέως διατρίβουσῶν, ἄσπερ συνάγει ὁ ἀγαθὸς νομεὺς, γενάμενος πρὸς αὐτάς ὅτε τέθνηκεν ὑπὲρ πάντων ἵνα ζώντων καὶ νεκρῶν κυριεύσῃ. Εἰ δε εἷς κυριεύει νεκρῶν καὶ ζώντων βασιλικῷ κράτει καὶ ποιμαντικῇ ἐπιστήμῃ, αἱ δύο ποιμναι καὶ βασιλεύει μία ἀνεδείχθησαν».

⁵⁵ «Ὁ δε ἄγγελος σωματικῶς μὲν ἐν τόπῳ οὐ περιέχεται». Μπορεῖ να υπάρχουν άγγελοι στον περίγειο χώρο, στην φύλαξη ανθρώπων ή στην επιτήρηση φυσικών διεργασιών, αλλά αυτό δεν σημαίνει ότι η φύση τους άλλαξε και έγινε υλική από πνευματική, ώστε να υφίσταται τους περιορισμούς του υλικού κόσμου.

τα λογικά όντα δημιουργήθηκαν απ' ευθείας από τον Δημιουργό; Είναι απαράδεκτο να νομίζουμε ότι δημιουργήθηκαν χωρίς σκοπό τα λογικά δημιουργήματα για τα οποία έγινε και στα οποία υποτάχθηκε από το δημιουργό Θεό όλη η άλογη κτίση⁵⁶. Αυτό έγινε τιμητικά προς τον άνθρωπο διότι φέρει το «κατ' εικόνα» του κτίσαντος αυτόν Θεού, και τη μεγάλη αυτή δωρεά επευφήμησε ο προφήτης Δαβίδ: **«Πάντα υπέταξας υποκάτω των ποδών αυτού...»**. Και στα εδάφια αυτά της Βίβλου παρατηρούμε την σε ενικό πρόσωπο αναφορά σε άνθρωπο δηλ. σε ένα ανθρώπινο γένος και όχι σε πολλά.

Αλλά αν υποθέσουμε, παρ' όλες τις αρνητικές μέχρι τώρα αναφορές των Γραφών, ότι υπάρχει κάπου αλλού με σώμα και πνεύμα άλλο γένος λογικών όντων δεν πρέπει αυτό να βαδίζει προς τελείωσή του με κάποιο τρόπο; Διότι αν δεχθούμε το λόγο του Θεού από τις Γραφές το **«να γίνεσθε τέλειοι»⁵⁷**, και το **«να γίνεσθε άγιοι»** αυτός πρέπει να εφαρμοσθεί σε όλα τα όντα. Και μέχρι τώρα είδαμε ότι και τα καθαρώς πνευματικά όντα εργάζονται και αυτά για την τελείωσή τους μέχρι τη 2^α Παρουσία, και θα κριθούν και αυτά τότε. Και για την τελείωση όσα όντα έχουν σώμα έπεται ότι το χρησιμοποιούν για να αποκτήσουν μ' αυτό αρετή, καθώς βέβαια και το πνεύμα τους. Αν δεν δεχθούμε την ανάγκη τελείωσης των λογικών όντων είναι σαν να τα δεχόμαστε ήδη τέλεια, όχι δημιουργήματα που έστω από «καλά λίαν» κατά τη φράση της Γένεσης μπορούν και πρέπει να γίνουν άριστα, αλλά σαν θεούς τέλειους, το οποίο είναι βλασφημία και ανοησία.

Όπως είδαμε οι Πατέρες θέτουν την δημιουργία του πνευματικού κόσμου να προηγείται του υλικού, ώστε τα όντα του υλικού Σύμπαντος (σε οποιοσδήποτε διαστάσεις του) να είναι κατώτερα των πνευματικών προσωρινά. Και αυτό εξηγεί ο Απόστολος Παύλος συνέβη ακόμη και με την ενανθρώπιση του Σωτήρος: **«ηλάττωσας αυτόν βραχύ τι παρ' αγγέλους»**, «τον δε βραχύ τι παρ' αγγέλους ηλαττωμένον βλέπομεν Ιησούν δια το πάθημα του θανάτου δόξη και τιμή εστεφανωμένον...» (Εβ. 2,7-9). Συνεπώς οποιοδήποτε όν με υλικό σώμα, είναι σε κατάσταση κατώτερη αυτής των ασωμάτων αγγέλων, και επομένως ζει σε δυσκολότερες συνθήκες, διότι στο υλικό πεδίο κυριαρχεί η φθορά. Ο Θεός, επειδή είναι αγαθός, έπλασε τον άνθρωπο, που διαβιώνει με κόπους και αγώνες πολλούς, μεταγενέστερα από την κτίση των αγγέλων, οι οποίοι ζουν άνετα σε άφθαρτο κόσμο, (παρ' όλο που έχουν το αυτεξούσιο να τηρούν ή όχι τα προστάγματα του Θεού). Μετά την αποστασία όμως μερίδος των αγγέλων υπό τον Σατανά, δημιουργήθηκε ο άνθρωπος με σώμα το οποίο να αντιλαμβάνεται τα κακά αποτελέσματα από την ανυπακοή στα προστάγματα του Θεού πολύ πιο έντονα από ότι αν είχε μόνο πνεύμα (ψυχή), και έτσι να μπορεί πιο εύκολα να μετανοεί. Διότι αν δεν είναι τέλειος, πρέπει ο άνθρωπος να μετανοεί. Και επειδή είναι ατέλειος η τελειότης των Αγίων, ακόμα και όσοι έφθασαν σε ένα επίπεδο τελείωσης μπορούν να το υπερβούν. Οπότε η μετάνοια χρειάζεται πάντα σαν βάση από την οποία ανυψώνεται ο άνθρωπος διαρκώς.

Το ερώτημα που έρχεται τώρα είναι πως μπορούν να μετανοούν τυχόν εξωγήινα λογικά όντα με σώμα. **Εφ' όσον ο νόμος δόθηκε από τον κοινό Δημιουργό όλων**, τότε προφανώς

⁵⁶ «...πρῶτον κατανοήσωμεν. Τιμῶν τὸν ἄνθρωπον τῷ κατ' εἰκόνα γεγενῆσθαι τοῦ κτίσαντος πᾶσαν αὐτῷ τὴν ἄλογον φύσιν ὑπέταξεν ὁ κτίσας θεός, καθὼς ὁ μέγας Δαβὶδ ἐν ὕμνοις τὴν χάριν ταύτην διεξιὼν ἀνευφήμησε. Πάντα γάρ, φησὶν, ὑπέταξεν ὑποκάτω τῶν ποδῶν αὐτοῦ, καὶ ἐπ' ὀνόματος μέμνηται τῶν ὑποτεταγμένων». (Κατὰ Εὐνομίου, κεφ. 1, Αγίου Γρηγορίου Νύσσης).

⁵⁷ «Ἔσεσθε οὖν υμεῖς τέλειοι, ὡσπερ ὁ Πατὴρ υμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς τέλειος ἐστίν» (Ματθ. Ε-48), καὶ «ἅγιοι γίνεσθε, ὅτι ἐγὼ ἅγιος εἰμί» (1^η Πέτ. Α-16).

είναι κοινός για όλα τα Σύμπαντα αγγέλων και ανθρώπων, και **δεν αλλάζει** κατά το λόγο του Κυρίου: **«ο ουρανός και η γη παρελεύσονται, οι δε λόγοι μου ου μη παρέλθωσι»**. (Ματθ Κδ-35). Στη Γη η μετάνοια δεν θα μπορούσε να ολοκληρωθεί και να σώσει τους μετανοούντας αν δεν ερχόταν να γίνει άνθρωπος ο ίδιος ο Υιός του Θεού. Αυτός έστειλε αποστόλους και ευαγγελιστάς στην οικουμένη για να φωτίσουν τον κόσμο και να τον οδηγήσουν στην σωτηρία, δια της βαπτίσεως στο όνομα του Πατρός και του Υιού και του Αγίου Πνεύματος, και των λοιπών Μυστηρίων: «ο πιστεύσας και βαπτισθείς σωθήσεται, ο δε απιστήσας κατακριθήσεται». (Μαρ. 16,16). Εφόσον όσα σύμπαντα και να υπάρχουν οι πνευματικοί νόμοι είναι ίδιοι, άρα και οι συνθήκες μετανοίας θα είναι ίδιες, επειδή και οι φύσεις των όντων δεχτήκαμε ότι είναι ίδιες ή περίπου ίδιες, με υλικό σώμα και πνεύμα. Πρέπει επομένως να υπάρχουν και στους άλλους κόσμους των «εξωγήινων» άλλοι Απόστολοι και Ευαγγελιστές, αλλά και Σωτήρας που να τους αποστείλει! Αλλά είναι δυνατόν να υπάρχουν πολλοί Υιοί του Θεού, εφόσον παραμένουμε μέσα στο πνεύμα των Γραφών; Τότε το «και εις Ένα Υιόν του Θεού» του Συμβόλου της Πίστεως καταργείται. Και αν ο Απόστολος Παύλος διευκρινίζει ότι **«ο πρώτος άνθρωπος εκ γης χοϊκός, ο δεύτερος άνθρωπος ο Κύριος εξ ουρανού»** (Α΄ Κορ. 15,47), τότε αν υπάρχουν πολλές γαίες και πολλοί χοϊκοί από κάθε μια εξ αυτών, άρα και πολλοί Κύριοι εξ Ουρανού θα κατέβαιναν να πάθουν και να αναστηθούν γι αυτούς!

Διότι βέβαια αν υπάρχουν πολλά γένη ανθρώπων άγνωστα μεταξύ τους ή έστω συμπτωματικά και πότε γνωριζόμενα, τότε θα πρέπει να υπάρχουν και πολλοί Υιοί του Θεού για να τα σώσουν, άγνωστοι μεταξύ τους κατά την ανθρωπίνη (ή ανθρωποειδή) φύση τους! Μήπως επίσης θα έρθουν πολλοί Σωτήρες⁵⁸ να κρίνουν τη Δημιουργία στο σύνολό της, κατά τη 2^α Παρουσία που θα αλλάξει ολόκληρη από τη φθορά στην αφθαρσία; Και πως θα συντονιστεί η τελείωση όλων των ανθρωποειδών ώστε να έχουμε μία 2^α Παρουσία και όχι πολλές;

Όπως καταλαβαίνετε, **τα συμπεράσματα, αν παραδεχθούμε ύπαρξη λογικών εξωγήινων όντων είναι τελείως γελοία**, και καλύτερα να κοιτάμε οι άνθρωποι τη δικιά μας σωτηρία και να μην εξαρτιόμαστε από εποχιακές ουτοπίες. Να θυμόμαστε το Αποστολικό: **«Το δε Πνεύμα ρητώς λέγει ότι εν υστέροις καιροίς αποστήσονται τινές της πίστεως, προσέχοντες πνεύμασι πλάνοις και διδασκαλίαις δαιμονίων»** (Α΄ Τιμ. 4,1).

Απλά και συμπερασματικά μπορούμε να πούμε ότι η ζωή στη Γη, όπως είναι τώρα, είναι «κόπος και πόνος» (Δαβ. 89,10), και παρέρχεται γρήγορα **«τα έτη ημών ωσει αράχνη εμελέτων»**, και «άνθρωπος ωσει χόρτος αι ημέραι αυτού», πάλι κατά Δαβίδ τον προφητάνακτα. Και ο Ιώβ αναρωτιέται **«ουχί πειρατήριόν εστιν ο βίος ανθρώπου επί της γης»** (δεν είναι δοκιμαστήριο ο βίος του ανθρώπου πάνω στη Γη); Συνεπώς αυτή η ζωή είναι γεμάτη οδύνες και εφήμερη, διότι **είναι κατάσταση μεταπτωτική**. Είναι η κατάσταση στην οποία βρέθηκε το γένος του Αδάμ μετά την έκπτωσή του από τον Παράδεισο, λόγω της παρακοής, και της προτίμησής του να επιλέξει το δένδρο της γνώσης του καλού και του κακού.⁵⁹ Οποιοδήποτε είδος με σώμα και πνεύμα (ψυχή), οπουδήποτε στο φθαρτό αυτό Σύμπαν και αν βρίσκεται, είναι

⁵⁸ «μέλλει γαρ ο υιός του ανθρώπου έρχεσθαι εν τη δόξη του Πατρός αυτού μετά των αγγέλων αυτού, και τότε αποδώσει εκάστω κατά την πράξιν αυτού». (Ματθ. 16,27). «...δεί γαρ το φθαρτόν τούτο ενδύσασθαι αφθαρσίαν και το θνητόν τούτο (σώμα) ενδύσασθαι αθανασίαν» (Α΄ Κορ. 15,53).

⁵⁹ Δηλαδή την οδυνηρή εμπειρική οδό της γνώσης, και όχι αυτή που προκύπτει από κατευθείαν υπακοή, δια πίστεως, στα προστάγματα του Θεού, και την μετ' Αυτού θεωρία, όπως στον παράδεισο.

σε **κατάσταση εξορίας**. Συνεπώς είναι ανοησία να ψάχνουμε για προοδευμένους ή μη εξωγήινους σε τέτοια κατάσταση, διότι και αυτοί όπως και εμείς θα είχαν τα χάλια τους, και έπρεπε όπως εξηγήσαμε να υπάρχει από ένας Σωτήρας για καθένα απ' τα είδη τους, εντελώς απαραίδεκτο κατά τις Γραφές. Και περίπτωση να ζουν σαν σε Παράδεισο άλλα όντα (όπως πρώτα ο Αδάμ και η Εύα), που όμως να ασχολούνται με τεχνολογίες που είναι ο τρόπος ζωής που είχε επιλέξει ο δολοφόνος Κάιν, ο πρώτος που έκτισε πόλι στη Γη, και κάποια από αυτά να έρχονται να μας επιδεικνύουν την «πρόοδό τους» είναι άκρως αντιφατικό. Διότι **στον παράδεισο δεν υπήρχε καμμία απολύτως ανάγκη μέριμνας για το σώμα**. Και έτσι δεν χρειαζόταν καμμία τεχνολογία! Εξ άλλου ο υλικός παράδεισος έγινε μεταβατικά από το Θεό που προγνώριζε την πτώση των πρωτοπλάστων, και για τον ίδιο λόγο και μυριάδες άλλοι τέτοιοι παράδεισοι να υπήρχαν πάλι η κατάστασή τους θα ήταν μεταβατική, πάλι θα γινόταν πτώση στον καθένα από αυτούς, πάλι θα χρειαζόταν σωτηρία, ευαγγελισμός, Μυστήρια, και βέβαια πριν απ' όλα... από ένας Σωτήρας για τον καθένα! (Μήπως και από ένας αντιδρών ...Σατανάς;)

Είναι επομένως εντελώς ασυμβίβαστη με την Ορθόδοξη Χριστιανική Πίστη, η παραδοχή ύπαρξης άλλων, πέραν του ανθρώπου, λογικών όντων⁶⁰ οπουδήποτε στο υλικό Σύμπαν. Τέτοιες αντιλήψεις είναι αποτέλεσμα βαθύτατης άγνοιας του σκοπού της Δημιουργίας αλλά και της ενότητός της (ανθρώπων και αγγέλων) στο πρόσωπο του ενός Σωτήρος, του Κυρίου Ιησού Χριστού.

«Ότι εξ Αυτού και δι' Αυτού και εις Αυτόν τα πάντα. Αυτώ η δόξα εις τους αιώνας».

Αμήν. (Ρωμ. 11,36).

Αγίας Σκέπης της Θεοτόκου 1-10/14-10-2009

Λεόντιος Μοναχός Διονυσιάτης

www.imdleio.gr/diaf/2009/10/Bible-angels-aliens.pdf

⁶⁰ Με **σώμα και πνεύμα (ψυχή)**, επειδή μιλάμε για υλικό Σύμπαν, σε οποιοσδήποτε θέσεις ή διαστάσεις του. Τα πνεύματα είπαμε δεν κατοικούν σε υλικά σύμπαντα, απλώς δρουν, αν χρειασθεί, σ' αυτά.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΡΓΑΣΙΑ ΤΟΥ Π. ΙΩΗΛ ΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΥ:

Ι. ΧΕΡΟΥΒΙΜ ΚΑΙ Ο ΘΕΟΣ: κεφ. 1, 1-28.

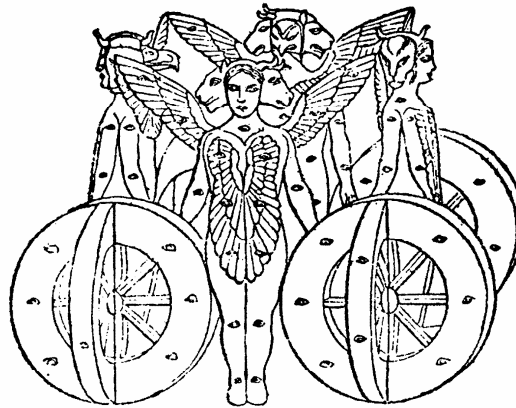
Γενικά τινά:

Ὁ Θεός ἐμφανίζεται εἰς τὸν Ἰεζεκιήλ εἰς οὐράνιον ὄχημα. Ἡ σειρά τῆς περιγραφῆς ἔχει ὡς ἑξῆς: Πρῶτον περιγράφονται τὰ τέσσαρα ἀνθρώπινα ὁμοιώματα, τὰ ὁποῖα βραδύτερον ὀνομάζονται Χερουβίμ, καὶ ὑποβαστάζουν τὸν θρόνον τοῦ Θεοῦ. Κατόπιν περιγράφονται οἱ τροχοὶ τοῦ ἄρματος τούτου, ἔπειτα ὁ θρόνος καὶ τελευταῖον ὁ καθήμενος ἐπὶ τοῦ θρόνου. Ἐκαστον Χερουβίμ ἔχει τέσσαρας πτέρυγας, ἐκ τῶν ὁποίων αἱ δύο καλύπτουν τὸ ἔμπροσθεν μέρος τοῦ σώματός των, αἱ δὲ ἄλλαι δύο εἶναι ἐκτεταμέναι πρὸς τὰ ἄνω, ὥστε σχηματίζουν τὰ τέσσαρα ζεύγη, τέσσαρας πλευρὰς τετραγώνου. Ἐκαστον Χερουβίμ ἔχει τέσσαρα πρόσωπα ὁμοια πρὸς πρόσωπα ἀνθρώπου, μόσχου, λέοντος καὶ ἀετοῦ, βλέποντα πρὸς τὰς τέσσαρας διευθύνσεις τοῦ ὀρίζοντος: Ἀνατολὰς, Δυσμὰς, Βορρᾶν καὶ Νότον. Οὕτω, ὅταν τὸ ἄρμα τοῦτο κινῆται πρὸς τὴν μίαν ἢ τὴν ἄλλην διεύθυνσιν, τὰ πρόσωπα ἐνθά θά βλέπουν ἀριστερὰ ἢ δεξιὰ, ἀλλὰ πάντοτε ἔμπροσθεν των. Ἐκαστον Χερουβίμ ἔχει ἐπίσης δύο χεῖρας εἰς ἕκαστον ὦμον καὶ τὰ σκέλη των ἦσαν ἄνευ ἄρμων, ἀλλὰ στρογγυλά, τὰ σκέλη εὐρίσκοντο πλησίον τῶν τροχῶν, τοὺς ὁποίους ἐκίνουν, ὅταν

τὸ ὄχημα εὐρίσκετο ἐν κινήσει. Ἐκαστος ἐκ τῶν τεσσάρων τροχῶν ἔφερε ἐν ἑαυτῷ δεύτερον τροχόν, ὥστε νὰ σχηματίζεται ὀρθὴ γωνία ἐν τῷ κέντρῳ καὶ δύναται νὰ κινήται τὸ τροχοφόρον ἄρμα πρὸς ὅλας τὰς διευθύνσεις χωρὶς νὰ στρέφονται οἱ τροχοί. Ἐπὶ τῶν Χερουβίμ ὑπῆρχε στερέωμα τοῦ Οὐρανοῦ ὁμοιον πρὸς κρύσταλλον καὶ ἐπὶ τοῦ στερεώματος τούτου μορφή ἀνθρώπου καθήμενου ἐπὶ θρόνου, ὁ ὁποῖος ἐφεγγόβηλει μετὰ λάμπιν οὐρανοῦ τόξου. Ἴδὲ σχῆμα. Τοῦτο ἦτο ὄραμα

Ἄνω ο Ἀρχάγγελος του Μανταμάδο, καὶ κάτω ο τρόπος που αἰγιογραφήθηκε ἀπὸ χῶμα καὶ αἷμα μοναχῶν.

Χερουβίμ

Πάνω καὶ δεξιὰ ὅπως αποδόθηκαν ἀπὸ τοὺς καλλιτέχνες οἱ «Ἄγγελοι τῆς Mons». Κάτω ἡ θέση τῆς πόλης Μόνς σήμερα, ἀπὸ τὸ Google.

www.imdleo.gr

Το Βατικανό ενώνεται στην έρευνα για την εξωγήινη ζωή

Η Ποντιφική Ακαδημία Επιστημών του Βατικανού έχει οργανώσει την πρώτη από ποτέ διάσκεψή της σχετικά με την εξωγήινη ζωή, η ανακάλυψη της οποίας θα είχε βαθιές επιπτώσεις στην Καθολική εκκλησία.

Από τον Tom Chivers

Δημοσιεύθηκε: 10:20AM GMT
10 Νοεμβρίου 2009

φωτογραφία:
AP / 20th CENTURY FOX

Η Ποντιφική Ακαδημία Επιστημών έχει οργανώσει μια διάσκεψη σχετικά με την αστροβιολογία, τη μελέτη της ζωής πέρα από τη Γη, με επιστήμονες και [θρησκευτικούς](#) ηγέτες που μαζεύτηκαν στη [Ρώμη](#) αυτή την εβδομάδα.

Για αιώνες, οι θεολόγοι έχουν συμφωνήσει για το τι θα σήμαινε για την εκκλησία¹ η ύπαρξη ζωής αλλού στο Σύμπαν: τουλάχιστον από τότε που ο Giordano Bruno, ένας Ιταλός μοναχός, θανατώθηκε από την Ιερά Εξέταση το 1600 επειδή ισχυριζόταν ότι υπάρχουν άλλοι κόσμοι.

Σχετικά άρθρα:

- Το Βατικανό αγκαλιάζει τη θεωρία της εξέλιξης
- Λεύκωμα που προβάλλει τον πάπα απελευθερωμένο
- Ο πάπας Βενέδικτος XVI γιορτάζει την αστρονομία του Γαλιλαίου

Μεταξύ άλλων, εξωγήινοι εντελώς εξώκοσμης εμφάνισης θα ήταν πολύ δύσκολο να ταιριάξουν με την ιδέα ότι ο Θεός «έκανε τον άνθρωπο κατά την εικόνα του».

Επιπλέον, ο ρόλος του Ιησού Χριστού ως Σωτήρος θα συγχεόταν: Θα είχαν οι άλλοι κόσμοι τους δικούς τους, επιμέρους Χριστούς, ή ο γήινος Χριστός θα ήταν ο Συμπαντικός;

Πάντως, μόλις η (παπική) εκκλησία έκανε εκ των πραγμάτων συμβιβασμούς μετά που [οι Κοπέρνικος και Γαλιλαίος](#) έδειξαν ότι η γη δεν ήταν το κέντρο του κόσμου, και όταν η ίδια [με καθυστέρηση αποδέχτηκε την αλήθεια της θεωρίας της εξέλιξης του Δαρβίνου](#), οι ηγέτες του Καθολικισμού λένε ότι η εξωγήινη ζωή μπορεί να ευθυγραμμιστεί με τις διδασκαλίες της Βίβλου.

Ο πατέρας Jose Funes, ένας Ιησουίτης αστρονόμος στο Παρατηρητήριο του Βατικανού και ένας από τους διοργανωτές της διάσκεψης, είπε: «Όπως υπάρχει μια πολλαπλότητα δημιουργημάτων στη Γη, έτσι θα μπορούσαν να υπάρξουν άλλα όντα, επίσης ευφυή, που δημιουργήθηκαν από το Θεό. Αυτό δεν συγκρούεται με την πίστη μας, επειδή δεν μπορούμε να βάλουμε όρια στη δημιουργική ελευθερία του Θεού».

Δεν συμφωνούν όλοι. [Ο Paul Davies](#), ένας θεωρητικός φυσικός και συγγραφέας του «αινίγματος Goldilocks», [είπε στην Washington Post](#) ότι η απειλή στον Χριστιανισμό «υποβαθμίζεται» από τους ηγέτες της Εκκλησίας. Είπε: «Σκέφτομαι ότι η ανακάλυψη μιας

¹ Μιλάει πάντα για την παπική εκκλησία, αλλά τα σκάγια πιάνουν και τους οικουμενιστές, οι οποίοι ακολουθούν τον «αγιώτατο πάπα Ρώμης».

δεύτερης Γένεσης θα ήταν τεράστιας πνευματικής σημασίας. Η πραγματική απειλή θα προερχόταν από την ανακάλυψη εξωγήινης νοημοσύνης, επειδή εάν υπάρχουν όντα αλλού στον κόσμο, έπεται ότι οι Χριστιανοί, είναι στο φρικτό αυτό δεσμό: Θεωρούν ότι ο Θεός ενσαρκώθηκε στην μορφή του Ιησού Χριστού **προκειμένου να σώσει την ανθρωπότητα**, όχι δελφίνια ή χιμπατζήδες ή πράσινα ανθρωπάκια σε άλλους πλανήτες».

Η διάσκεψη της Ακαδημίας [θα συμπεριλάβει παρουσιάσεις από επιστήμονες](#) - που με κανένα τρόπο δεν είναι όλοι τους Χριστιανοί - για την ανακάλυψη των πλανητών έξω από το ηλιακό σύστημά μας, το γεωλογικό αρχείο της πρόωρης ζωής στη Γη, πώς η ζωή θα μπορούσε να έχει αρχίσει στη Γη, και κατά πόσον "εξωγήινη" ζωή μιας διαφορετικής Βιοχημείας προς τη δική μας θα μπορούσε να υπάρξει εδώ χωρίς να το γνωρίζουμε, μεταξύ πολλών άλλων πραγμάτων.

<http://www.telegraph.co.uk/science/space/6536400/The-Vatican-joins-the-search-for-alien-life.html>

Σημείωση ΛΜΔ:

Είναι προφανής η σημασία της απόφασης του Βατικανού να ψάχνει για εξωγήινους. Αποτελεί επιβεβαίωση της κατρακύλας του στον αγνωστικισμό και στο τυχαίο, το οποίο γενικά υποστηρίζει και η Εξελικτική θεωρία, που τελευταία μεταμφιέστηκε λίγο προς το επιστημονικότερο σε σχέση με την εποχή του Δαρβίνου. Δεν πρέπει να υπάρχει σύγχυση ανάμεσα σ' αυτά που ψάχνουν οι επιστήμονες και σ' αυτά που πρέπει να δέχονται οι πιστοί. Η Εκκλησία οφείλει να έχει ασάλευτα δόγματα εφόσον είναι αληθής, και να ενημερώνει τους πιστούς γι αυτά, αλλά οι επιστήμονες μπορούν να ψάχνουν για τα θέματα που έχουν απορίες, και αν είναι ειλικρινείς θα βρουν την Αλήθεια. Το «αιτείτε και δοθήσεται» ισχύει και σ' αυτήν την περίπτωση.

Πρέπει να προσέξουμε την έκφραση του συντάκτη του παραπάνω κειμένου της Telegraph: «οι Κοπέρνικος και Γαλιλαίος έδειξαν ότι η γη δεν ήταν το κέντρο του κόσμου». Ποιος είπε ότι βρέθηκαν τα όρια του σύμπαντος Κόσμου για να μιλάμε για το κέντρο του; Απλώς οι παπικοί τ'άββαλαν με τους επιστήμονες που μελετούσαν την αστρονομία γιατί παντού έβλεπαν καιροφυλακτούντες εχθρούς του πάπα². Με τη σύγχυση των ορίων κοσμικής επιστήμης και θρησκείας που φαίνεται ακόμη να έχουν, ψάχνουν (ενώ υποτίθεται είναι εκκλησία) για εξωγήινους. Για τους Ορθοδόξους δεν έχει σημασία για το που ψάχνει η επιστήμη, όπως είπαμε πριν. Για εμάς το κέντρο της κτιστής Δημιουργίας είναι όπου έζησε πάνω στη Γη ο Χριστός, και όπου θα ζει μετά των Αγίων, ανθρώπων και αγγέλων. Δεν το λέμε γεωμετρικά, αλλά πνευματικά, εισάγοντας την μόνη παραμένουσα γεωμετρία, αυτήν του πνεύματος. Εξ άλλου, στο υλικό πεδίο, σε ένα Σύμπαν απείρου μεγέθους για τις δυνατότητες αντίληψής μας, κάθε σημείο του μπορεί να θεωρηθεί γεωμετρικό κέντρο! Ο Άγιος Ανδρέας ο Σαλός σε κατάσταση θεωρίας (όπου ο νους χωρίς το βάρος της σάρκας κινείται αστραπιαία) δεν μπόρεσε να βρει άκρη στο Σύμπαν³.

Συμπερασματικά, το μεγαλείο και η απειρότης του Σύμπαντος δικαιολογείται από το ότι ο Υιός του Θεού ήρθε να κατοικήσει σ' αυτό. **Και πως «ο αχώρητος παντί» έπρεπε να έρθει σε ένα σύμπαν κλουβί, για να μην νομίζουμε εμείς οι ανόητοι ότι θα υπάρχουν αμέτρητοι εξωγήινοι σκόρπιοι και τυχαία παραγόμενοι στα διάφορα σημεία του;** Όμως άξιο παρατήρησης είναι, ότι όταν οι παπικοί στην περίπτωση Κοπέρνικου και Γαλιλαίου θεώρησαν ότι θίγεται το κύρος του πάπα, αντέδρασαν δια του πυρός της Ιεράς Εξετάσεως. Όταν τώρα όλοι λένε ότι δια της παραδοχής ύπαρξης εξωγήινων θίγεται το κύρος του Ιησού Χριστού, το Βατικανό δεν δίνει καμιά σημασία!

² Ο καθηγητής της Θεωρητικής Φυσικής Mendel Sachs του πανεπ. Bufallo της Ν. Υόρκης, εξηγεί (2005) ότι ο Θωμάς Ακουίνας, θεολόγος των παπικών τον 13^ο αιώνα, έπεισε τη Ρωμαιοκαθολική εκκλησία να αποδεχθεί την ιδέα ότι η Γη δεν κινείται, στηριζόμενος στην (κοσμική βέβαια και όχι θεολογική) αντίληψη του Αριστοτέλη για την κίνηση, σαν απόλυτης ιδιότητας της ύλης. Αυτό ταίριαζε στην απολυταρχική νοοτροπία των παπών, διότι έτσι **όπου ήταν ο πάπας ήταν και το κέντρο του κόσμου**. Με βάση αυτή τη θεώρηση τιμωρήθηκε ο Γαλιλαίος, ο οποίος μετά τον Κοπέρνικο επέμενε ότι η Γη κινείται. Επί πλέον ο Γαλιλαίος εισήγαγε την αρχή της σχετικότητας δηλ. ότι οι νόμοι της Φύσης είναι ανεξάρτητοι από το σύστημα αναφοράς του παρατηρητή. Προχωρώντας πέρα από τον Κοπέρνικο είπε ότι είναι εξ ίσου αληθινό να θεωρούμε από τη Γη ότι ο ήλιος περιστρέφεται γύρω απ' αυτήν, όπως να θεωρούμε από τον ήλιο ότι η Γη περιστρέφεται γύρω του. Έτσι για τον Γαλιλαίο δεν ήταν απαραίτητο να έχει οριστεί κάποιο κέντρο του κόσμου, όπως είχε κάνει με τον ήλιο ο Κοπέρνικος.

³ «...κατήλθα εκεί, στη θεωρία του Πνεύματος, με το οπτικό της διανοίας μου, για να δω τέλος ... Άκουσα φωνή σαν από αστραπή που μου έλεγε: Ανδρέα, που πορεύεσαι; Δεν θα βρεις άκρον εις απέραντους αιώνας εάν πορεύεσαι... Και ότι μεν έχουν άκρο τα δημιουργήματα αυτού του αιώνας που επεκτείνονται ακατάληπτα άνω και κάτω του αέρος, μάθαινε από Εμένα»... (Προφανώς η γεωμετρία του Σύμπαντος δεν μπορεί να γνωσθεί ικανοποιητικά).

Ομάδα Μυσταγωγία

UFO – Ξένα όντα:

ΤΕΧΝΟΕΙΔΩΛΑ ΤΗΣ ΑΒΥΣΣΟΥ

Εκδόσεις: Νεκτ. Παναγόπουλος

Αναδημοσιεύουμε το βιβλίο αυτό, με άδεια της Ορθόδοξης ομάδος «Μυσταγωγία», την οποία ευχαριστούμε θερμά για την συνεργασία της!

(Προσέξτε μόνο τα δογματικά θέματα που θίξαμε προηγουμένως, διότι εδώ δεν αναλύονται σωστά. - ΛΜΔ)

+ + +

ΠΕΡΙΕΧΟΝΤΑΙ ΑΝΑΜΕΣΑ ΣΤ' ΑΛΛΑ:

- ΑΝΑΛΥΤΙΚΗ ΚΑΤΑΓΡΑΦΗ ΤΗΣ ΣΥΜΠΕΡΙΦΟΡΑΣ ΤΩΝ ΞΕΝΩΝ ΕΠΙΣΚΕΠΤΩΝ.
- ΑΛΛΑ ΜΥΣΤΗΡΙΩΔΗ ΦΑΙΝΟΜΕΝΑ ΜΕ ΦΩΤΑ ΚΑΙ ΦΩΤΙΕΣ (ΣΥΓΧΡΟΝΑ ΠΕΡΙΣΤΑΤΙΚΑ ΚΑΙ ΛΑΟΓΡΑΦΙΑ)
- ΠΕΡΙΣΤΑΤΙΚΑ ΑΠΟ ΤΟ ΑΓΙΟΝ ΟΡΟΣ - ΣΥΝΟΛΙΚΗ ΘΕΩΡΗΣΗ ΤΩΝ ΠΑΡΑΦΥΣΙΚΩΝ ΦΑΙΝΟΜΕΝΩΝ.
- ΘΕΩΡΗΣΗ ΤΗΣ ΜΥΣΤΙΚΙΣΤΙΚΗΣ ΕΝΝΟΙΑΣ ΤΗΣ «ΑΒΥΣΣΟΥ»

+ + +

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Πρόλογος	6
Α' ΜΕΡΟΣ ΠΡΟΚΑΤΑΡΚΤΙΚΗ ΚΟΣΜΟΘΕΩΡΗΣΗ	
1. Εισαγωγή - Η πραγματικότητα του φαινομένου	6
2. Εξωγήινη ζωή και Ιερές Παραδόσεις	
Α. Οι Γραφές ..	8
Β. Πατέρες της Ορθοδοξίας και νεώτεροι εκκλησιαστικοί συγγραφείς	8
3. Γενική αντιμετώπιση των εκδηλώσεων του κόσμου μας (βασικές πνευματικές αρχές στην έρευνα)	9
4. Συμπαντικές αλήθειες μέσα στη δημιουργία	
Α. Η ύπαρξη του Θεού	10
Β. Ο υπέρτατος νόμος της ενότητας και της τάξης στη δημιουργία	10
5. Ο πόλεμος στους Ουρανούς και η πτώση του ανθρώπου (Ο αρχέγονος πυρήνας των μύθων)	12
6. Η «περιοχή» και η δράση του Κακού	13
7. Σατανάς - Δαίμονες: Υπάρχουν;	15
Β' ΜΕΡΟΣ Η ΣΥΣΧΕΤΙΣΗ ΤΟΥ ΦΑΙΝΟΜΕΝΟΥ ΤΩΝ UFO ΜΕ ΤΗ ΔΡΑΣΗ ΤΩΝ ΣΚΟΤΕΙΝΩΝ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΩΝ ΔΥΝΑΜΕΩΝ	
1. Αινιγματικές παραθέσεις για το φαινόμενο	17
2. Ο «άρχων της εξουσίας του αέρος»	
Α. Η εναέρια πολεμική του	17
Β. Παραφυσικά... καιρικά φαινόμενα	19
Γ. Τελώνια: Τα φορολόγια πνεύματα των Ψυχών	19
Δ. Η επιρροή του στην δράση - εισαγωγή στα μαγικά φαινόμενα της φαντασίας	20
3. Τα έργα της παραμορφωτικής φαντασίας	
Α. Επενεργούν στις επιθυμίες και τους φόβους μας	21
Β. Αναμειγνύεται και ο «φαντασιοκόπος» στην υπόθεση αυτή	22
4. Σύγχυση, απάτες, προστριβές, κρυπτομανία, επίδειξη - ένα κομφούζιο	
Α. Το έντεχνα χαοτικό Όριο απόστασης που κρατούν	24
Β. Το βασίλειο της νύχτας και οι ερημιές διευκολύνουν τα σχέδια τους	26
Γ. « Ο διάολος δουλειά δεν έχει...»	26
5. Ορμούν «ως λέοντες ωρυόμενοι»	
Α. Ο φόβος και ο τρόμος στις επαφές	28
Β. Μ.Ι.Β.: Τρόμος στην «πύλη» του παραφυσικού	30
6. «Ο πατήρ του Ψεύδους» και η εμπλοκή του στο φαινόμενο των UFO	

A. Εμπνέει τους «εξωγήινους» και τους «υποτακτικούς» αυτών	31
B. UFO - ναύτες: Οι. ...«μετά Χριστόν προφήτες»	
(Εκούσιες παραψυχολογικές εμπειρίες ΜΕΡΟΣ 1 ^ο)	35
7. Ανθρωποκτόνοι Ψυχών αλλά και σωμάτων	
A. Απαγωγές και βιασμοί: ο εξευτελισμός της ανθρώπινης προσωπικότητας	39
B. Η ύπνωση και τα φυσικά Όρια του νου	
(Εκούσιες παραψυχολογικές εμπειρίες ΜΕΡΟΣ 2 ^ο)	41
Γ. Οι υπνωτιστικές οντότητες σε δράση: Ο έλεγχος του νου και οι ψυχοσωματικές επιρροές	44
Δ. Οι εξωγήινοι και ... φονιάδες;	48
8. UFO και «στοιχεία»: Βίοι παράλληλοι	
A. Η υπερφυσική επίδραση στα ζώα και οι ποιμενικοί δαίμονες	49
B. Μυστηριώδη ζώα και πλάσματα και οι «δοσοληψίες» τους με τους «εξωγήινους»	51
Γ. Οι λεγόμενες των «ξένων» και των δαιμόνων και η πολυμορφία τους	53
Δ. Οι υποχθόνιοι και η Κούφια Γη	55
E. Τα «παγανιστικά» πνεύματα και οι «διαστημικοί» παρείσακτοι	57
ΣΤ. Τα «αρνητικά» φορτισμένα αποτυπώματα	60
Ζ. Οι Μεταμορφώσεις	62
Η. Οι έντονες δυσωδίες	63
Θ. Η μαύρη αμφίεση και οι κόκκινες αποχρώσεις	63
I. Τα κύματα θερμότητας	64
9. UFO - πνευματιστικά φαινόμενα: δύο όψεις του ίδιου νομίσματος	
A. Πνευματιστικά φαινόμενα με φωτιές και φώτα	66
B. Αντιβαρυτικοί χειρισμοί και εξαυλώσεις	69
Γ. Θορυβοποιά και καταστροφικά πνεύματα «εσωτερικού» και «εξωτερικού» χώρου	70
Δ. Γενικότερες μαγικές και πνευματιστικές προσεγγίσεις σε «επιλεγμένους» (πνευματιστές, «αλαφροϊσκιωτους» κ .α.)	72
E. Τα ηλεκτρομαγνητικά κύματα είναι το «καύσιμο» τους;	75
ΣΤ. Ονειρικά φαινόμενα - ενύπνιες ευπάθειες	76
Ζ. Ο «άρχων του χωροχρόνου» ανοίγει τις «πύλες» προς άλλους κόσμους	78
10. Επιπρόσθετες θεωρίες και ερμηνείες του φαινομένου	
A. Ο «παντομίμητος» και «αρχαίος ζωγράφος» σκιαγραφεί τα μοντέλα των UFO και των «εξωγήινων»	81
B. Η μετατροπή των «ειδώλων» σε «τεχνο - είδωλα» από τη σκοτεινή Διάνοια	83
Γ. Η σχέση τους με τα πυρηνικά και τη ραδιενέργεια και οι πνευματικές επιπτώσεις της άλογης χρήσης της τεχνολογίας	88
Δ. Οι ζώνες Van Allen και άλλες φυσικές εξηγήσεις	90
1 ^ο ΕΝΘΕΤΟ: Η κοινή περιοχή προέλευσης των UFO	91
2 ^ο ΕΝΘΕΤΟ: Τα UFO και οι άγγελοι του σκότους υποκρίνονται τις εκφράσεις της Θείας Παρουσίας	93

Γ' ΜΕΡΟΣ
ΟΙ ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΕΣ ΠΡΟΕΚΤΑΣΕΙΣ ΤΟΥ ΦΑΙΝΟΜΕΝΟΥ ΤΩΝ UFO

1. Οι παραβιάσεις του ηθικού κώδικα της συνείδησης από τους «εξωγήινους»	96
2. Τα UFO και η εποχή της τεχνολογίας	100
3. Ψυχολογική θεώρηση για τους UFO - μανείς και τους εραστές του «ανεξήγητου». Η θρησκευτική μετεξέλιξη της έρευνας	
Α. Τα ψυχολογικά αίτια της ενασχόλησής τους	105
Β. Η μεταφυσική διάσταση της αξιοποίησης του χρόνου (Ο χρόνος δεν είναι μόνο χρήμα, UFO και παραφυσικά μυστήρια)	108
Γ. Η ψυχική σύμπλευσή τους με τη σκοτεινή ποιότητα των ανεξιχνίαστων φαινομένων	109
Δ. Ερευνά τελικά η θρησκεία;	111
Ε. Οι UFO-λογικές αιρετικές απόψεις ενάντια στον Ορθόδοξο μυσταγωγικό φωτισμό	112
ΣΤ. Οι θρησκευτικές προεκτάσεις των UFO, όπως εντοπίζονται από ερευνητές	116
4. UFO και «Νέα Εποχή»: Δύο αχώριστοι φίλοι	
Α. Οι «Νεοεποχίτικες» UFO-λογικές αιρέσεις	117
Β. Η περίπτωση του Randall N. Baer	119
Γ. Οι υποχθόνιες ενέργειες της «Νέας Εποχής»	120
Δ. Ο κόσμος προετοιμάζεται για «επαφή»;	123
5. Η παγκοσμιοποίηση και τα UFO, γρανάζια της «Νεοεποχίτικης» μηχανής για την έλευση του Αντίχριστου	
Α. Η παγκοσμιοποίηση μοχλός προώθησης του 666	123
Β. Συνεργασία «εξωγήινων»- σκοτεινών κέντρων εξουσίας - θηρίου;	127
Γ. Ο Αντίχριστος στις Γραφές και στα κείμενα	128
6. Η αντιπαράθεση του σκοτεινού βύθιου κόσμου με την ουράνια Γη της Επαγγελίας	
Α. Τα «είδωλα - διακτίνσεις» από το Χάος (την Αβύσσο)	129
Β. Η διοχέτευση χασοτικών προβολών μέσω των σπηλαίων και των ρηγμάτων της γης	133
Γ. Το αντίδοτο και η άμυνα (τα Πνευματικά Οπλα του Φωτός) για τα σκοτεινά και Ψυχοκτόνα κύματα της Αβύσσου	134
7. Ορθοδοξία: Το πλοίο της Σωτηρίας	
Α. Η γενικά αρνητική ατμόσφαιρα με την οποία περιβάλλουν την Πίστη	135
Β. Η Θεοσύστατη και αδιάσπαστη σχέση Χριστού - Ορθοδοξίας - Ελλάδας	140
Γ. Η μεταφυσική αναγκαιότητα της ένταξης στο Σώμα του Χριστού	143
Δ. Επιλογικά συμπεράσματα σε συνάρτηση και με την Ορθόδοξη Αλήθεια	147
Υποσημειώσεις	152

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Ένα ζήτημα το οποίο ενδιαφέρει πάρα πολλούς ανθρώπους στη σύγχρονη εποχή μας θίγεται στο βιβλίο αυτό. Με την ευκαιρία του ζητήματος αυτού, δίδονται απαντήσεις και σε πολλά άλλα θέματα που απασχολούν τον κάθε ερευνητή του Άγνωστου. Πιστεύουμε ότι ο αναγνώστης θα βγάλει πολλά δικά του, προσωπικά συμπεράσματα και θα κάνει τους δικούς του συσχετισμούς.

Ίσως να χρειαστεί περισσότερες διευκρινίσεις σε κάποια σημεία, δεν αναπτύχθηκαν όμως τα σημεία αυτά λόγω του ότι ήδη υπάρχει πληθώρα ύλης. Επίσης, οι περιπτώσεις και τα συμβάντα που ιστορούνται σ' αυτό το βιβλίο, είναι μόνο ένα μικρό μεν, αλλά αντιπροσωπευτικό δείγμα ενός μεγαλύτερου αριθμού περιστατικών. Θερμή παράκληση, το βιβλίο να διαβαστεί με τη σειρά των κεφαλαίων και όχι διασπαστικά, γιατί όλα τα κομμάτια του αποτελούν μια νοηματική συνέχεια, βήμα προς βήμα.

Τα αστεράκια μέσα στο κείμενο σημαίνουν ότι υπάρχει ένα συμπλήρωμα ή μία επεξήγηση στο κάτω μέρος της σελίδας. Οι αριθμοί αντιστοιχούν στην υπόλοιπη βιβλιογραφία που υπάρχει στο τέλος.

Ευχαριστίες σ' όλους όσους βοήθησαν στο να γραφτεί αυτό το βιβλίο. Το βιβλίο αφιερώνεται σ' όλους όσους έχουν αγωνιστεί και αγωνίζονται ακόμα - ειδικά στους ομογενείς μας σ' όλον τον κόσμο - για τη διατήρηση των παραδόσεων και της Πίστης του λαού μας.

Α' ΜΕΡΟΣ

ΠΡΟΚΑΤΑΡΚΤΙΚΗ ΚΟΣΜΟΘΕΩΡΗΣΗ

1. ΕΙΣΑΓΩΓΗ - Η ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑ ΤΟΥ ΦΑΙΝΟΜΕΝΟΥ

Το βασικό θέμα του βιβλίου που κρατάτε στα χέρια σας, όπως έχετε ήδη καταλάβει, είναι τα UFO¹ και τα ξένα όντα. Πρόκειται για μια μεγάλη έρευνα - μελέτη του σύγχρονου φαινομένου των ιπτάμενων επισκεπτών μας. Θα ερευνήσουμε λοιπόν μαζί με μεγάλη προσοχή το θέμα αυτό και θα διεισδύσουμε σε πτυχές και ερμηνείες του που ελάχιστα έχουν παρουσιαστεί. Έτσι, θα προσπαθήσουμε να κατανοήσουμε τι μπορεί να κρύβεται πίσω από το εντυπωσιακό αυτό φαινόμενο των ημερών μας, ποια δηλαδή είναι η φύση τους και ο σκοπός τους.

Πως όμως είμαστε τόσο σίγουροι ότι το φαινόμενο των UFO είναι πραγματικό; Πολύ απλό. Είναι απίθανο τόσα εκατομμύρια ανθρώπων που έχουν δει αυτά τα σκάφη ή ακόμα και τους ίδιους τους επιβάτες τους, να είναι όλοι απατεώνες, ψυχοπαθείς ή παραπλανημένοι. Ανάμεσα στους μάρτυρες συγκαταλέγονται πολλοί πιλότοι, γιατροί, επιστήμονες και γενικά άτομα με κύρος και επιφανή θέση. Υπάρχουν περιστατικά με δεκάδες και εκατοντάδες μάρτυρες. Περιστατικά που μάρτυρες άγνωστοι μεταξύ τους, περιέγραψαν με ακρίβεια το ίδιο φαινόμενο και είχαν τις ίδιες ισχυρές εμπειρίες, που συνοδεύονταν από ένα πλήθος άλλων παράξενων φαινομένων.

Επίσης, εδώ και πολλά χρόνια, τουλάχιστον από τη δεκαετία του '50 που το μυστήριο των UFO ήταν άγνωστο για τους περισσότερους, πολλοί μάρτυρες από διάφορα μήκη και πλάτη της Γης, έχουν περιγράψει παράξενα αντικείμενα στον ουρανό και επιβάτες που παρουσιάζουν εκπληκτικές ομοιότητες μεταξύ τους. Ας μην ξεχνάμε βέβαια και τις ορατές ενδείξεις της παρουσίας τους (φωτογραφικά και κινηματογραφικά ντοκουμέντα, ίχνη κυκλικά και καψίματα στο έδαφος κτλ.).

Από τον κυκεώνα των χιλιάδων μαρτυριών UFO ανά τον κόσμο, μόνο το 5% περίπου λέγεται ότι παραμένει ανεξήγητο. Όλες οι υπόλοιπες μαρτυρίες έχουν φυσική εξήγηση (ίσως όμως και κάποιες απ' αυτές, να αφορούν ένα παράδοξο φαινόμενο). Αυτό το 5% όμως αντιστοιχεί σε χιλιάδες μάρτυρες. Αν μόνο ένας από αυτούς έχει δίκιο και αν μία τουλάχιστον από τις πολυάριθμες αυτές

ενδείξεις είναι αληθινή - πράγμα που σημαίνει ότι μετατρέπεται σε απόδειξη, τότε βρισκόμαστε σε μία πραγματικότητα τεράστιας σημασίας.

Αλλά ακόμα και στην περίπτωση που το τεράστιο αυτό συσσωρευμένο υλικό από αναφορές και ενδείξεις είναι ψεύτικο, δημιουργούνται ακόμα περισσότερα ερωτηματικά: Τι έχει πιάσει την ανθρωπότητα; Ένας κολλητικός, μαζικός ιός από ψευδαισθήσεις, παραισθήσεις, απατεωνιές ή λανθασμένες εκτιμήσεις στον ουρανό; Είτε ισχύει η μία περίπτωση, είτε η άλλη, το μυστήριο παραμένει, γιατί μιλάμε για έναν τεράστιο αριθμό από ανερμήνευτες μαρτυρίες. Το 1954 για παράδειγμα, υπήρχαν σχεδόν καθημερινές παρόμοιες αναφορές για UFO στη Γαλλία και στην Αμερική. Είναι δυνατόν κάποιος που θεωρεί το θέμα «παραμύθι» να μην προβληματιστεί πλέον από αυτή τη διαπίστωση;

Το βιβλίο αυτό λοιπόν έχει γραφτεί με την πεποίθηση ότι το φαινόμενο που εξετάζουμε είναι πραγματικό. Και θα το εξετάσουμε ολόπλευρα, προσπαθώντας ν' ανακαλύψουμε κάποιες άγνωστες προεκτάσεις του μυστηρίου. Προσπαθήστε να διαβάσετε το βιβλίο σα να καταπιάνεστε για πρώτη φορά με το θέμα των UFO και των εξωγήινων, χωρίς να έχετε μέσα σας μία σίγουρη απάντηση. Άλλωστε, όποιος έχει προκαθορισμένη την απάντηση δεν κάνει έρευνα. Έχουμε συγγράψει το βιβλίο αυτό - προσδοκώντας να είναι ευκολοδιάβαστο - σε απλή γλώσσα, χωρίς πολλές - πολλές βαρύγδουπες και δυσκολοχώνευτες ή επιστημονικοφανείς λέξεις και εκφράσεις, αφού μπορούν άνετα ν' αντικατασταθούν με την απλή και σωστή έκφραση.

Μελετώντας εδώ και χρόνια την -αρχαία ιερά Παράδοση της Ορθόδοξου Ανατολικής Εκκλησίας μας που συνεχίζεται μέχρι τις μέρες μας, βρεθήκαμε προ εκπλήξεως: Υπάρχουν διάσπαρτα αρκετά συμβάντα και περιστατικά, που ένας σύγχρονος ερευνητής, αν δεν ήξερε ότι προέρχονται από τη θρησκευτική παράδοση, θα τα ονόμαζε «UFOλογικά» περιστατικά. Με βασικό άξονα έρευνας λοιπόν κάποιες συγκεκριμένες διδασκαλίες των Πατέρων της Εκκλησίας που γνώριζαν βαθιά αυτά τα θέματα, και που δεν είναι γνωστές στο ευρύ κοινό (ούτε καν στους «UFOλόγους - ερευνητές»), θα προχωρήσουμε στο θέμα μας «κολυμπώντας σε βαθιά νερά».

2. ΕΞΩΓΗΪΝΗ ΖΩΗ ΚΑΙ ΙΕΡΕΣ ΠΑΡΑΔΟΣΕΙΣ

A. ΟΙ ΓΡΑΦΕΣ

Πολλοί πιστεύουν ότι κάποια αναγνώριση ύπαρξης εξωγήινων ανατρέπει τα χριστιανικά δεδομένα και δεν είναι αποδεκτή από την Αγ. Γραφή. Και όμως δεν είναι έτσι. Κατ' αρχήν πουθενά στην Αγ. Γραφή δεν αναφέρεται ξεκάθαρα η ύπαρξη, ή όχι, εξωγήινων πολιτισμών, γιατί αυτό που προέχει είναι η σωτηρία του ανθρώπου, η θέωση. Δίδονται λοιπόν στην Αγ. Γραφή, και ειδικά στην Καινή Διαθήκη, όλες οι κατευθύνσεις για να καταστεί ο άνθρωπος αθάνατο πνευματικό ον. Ίσως να μην αναφέρεται ξεκάθαρα κάτι στην Καινή Διαθήκη για να αποφευχθούν κάποιες παράλογες και παθιασμένες αναζητήσεις για την ύπαρξη εξωγήινης ζωής.

Οπωσδήποτε κάθε έρευνα που διεξάγεται με υγιείς προϋποθέσεις είναι αποδεκτή, όπως τονίζεται και στην Καινή Διαθήκη (κατά Ματθαίον 7, 7 - 8): «*Ερευνάτε και θα βρείτε*», «*αυτός που ψάχνει βρίσκει*». Πρέπει λοιπόν να αναζητούμε την αλήθεια και «*η αλήθεια ελευθερώσει υμάς*» (κατά Ιωάννη 8,32), όπως είχε πει ο Ιησούς.

Αντίθετα, σε κανένα σημείο της Αγ. Γραφής δεν υπάρχει η περίφημη πια φράση «*Πίστευε και μη ερεύνα*». Λέγεται μάλιστα ότι η σωστή φράση είναι «*πίστευε και μη, ερεύνα*». Ένα κόμμα δηλαδή ευθύνεται για την όλη διαστρέβλωση του νοήματος, αν είναι έτσι.

Λέγαμε λοιπόν ότι η Αγ. Γραφή δεν απορρίπτει την ύπαρξη εξωγήινων πολιτισμών. Αντίθετα, ανακαλύπτει κανείς ορισμένα χωρία που μπορεί να υποδηλώνουν την πιθανή ύπαρξη και άλλων φυλών στο σύμπαν, εκτός του ανθρώπου.

Στην Καινή Διαθήκη λοιπόν βρίσκουμε τα εξής σημεία: «*Και άλλα πρόβατα έχω, α ουκ εστίν εκ της αυλής ταύτης*» δηλ. «*Έχω και άλλα πρόβατα, που δεν ανήκουν σ' αυτήν την μάντρα*». Πρόκειται για λόγια που είπε ο ίδιος ο Χριστός (κατά Ιωάννη 10, 16).

Στο χωρίο αυτό, όπως και στα επόμενα που θα δούμε, δεν δηλώνεται ξεκάθαρα ότι υπάρχει ζωή σε άλλους κόσμους, είναι όμως πιθανό να εννοεί και αυτό. Το ίδιο ισχύει και για τη φράση του Αποστόλου Παύλου στην προς Ρωμαίους επιστολή (8, 39) περί «*κτίσης ετέρας*». Μεταφράζουμε: «*Και είμαι πραγματικά βέβαιος πως ούτε θάνατος ούτε ζωή, ούτε άγγελοι ούτε άλλες ουράνιες δυνάμεις, ούτε παρόντα ούτε μέλλοντα, ούτε κάτι άλλο στον ουρανό ή στον Άδη, ούτε καμία άλλη κτίση - δημιουργία δεν θα μπορέσει να μας χωρίσει από την αγάπη του Θεού*».

Δε μπορούμε να γνωρίζουμε αν περιλαμβάνονται κι άλλα σκεπτόμενα όντα εκτός από μας στην ερμηνεία για την «*άλλη κτίση*» και τα «*άλλα πρόβατα*»[†]. Αν οι νύξεις αυτές αφορούν και στην περίπτωση ύπαρξης άλλων έλλογων όντων, δε σημαίνει ότι αυτά κατοικούν απαραίτητα σε άλλους πλανήτες. Μπορεί να ζουν σε άλλες διαστάσεις - πραγματικότητες π.χ., ή μπορεί να μην έχουν τη δική μας εξωτερική μορφή. Το ίδιο ισχύει και για τη φράση που υπάρχει στην Αποκάλυψη από τον Ιωάννη (5,13): «*(μτφ.) Και ύστερα άκουσα κάθε δημιούργημα που βρίσκεται στον ουρανό και στη γη και κάτω από τη γη...*».

Τέλος στα κατά Μάρκον (13,27) και κατά Ματθαίον (24, 31) Ευαγγέλια αναφέρεται ότι στη Δευτέρα Παρουσία οι άγγελοι θα μαζέψουν τους εκλεκτούς του Χριστού από το άκρο της γης ως το άκρο του ουρανού (στο κατά Μάρκον) ή από το ένα άκρο των ουρανών ως το άλλο (στο κατά Ματθαίον). Αυτό σημαίνει ότι αν υπάρχουν άλλα ευφυή όντα στο σύμπαν θα κριθούν και αυτά στη Δευτέρα Παρουσία από τον Υιό του Θεού, που προϋπήρχε της δημιουργίας του κόσμου (κατά Ιωάννη 17, 5 - 6 και 24 - 25).

B. ΠΑΤΕΡΕΣ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ ΚΑΙ ΝΕΩΤΕΡΟΙ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟΙ ΣΥΓΓΡΑΦΕΙΣ

Ο εκκλησιαστικός συγγραφέας Κων/νος Καλλίνικος (αρχές 20ου αι.) στο βιβλίο του «*Ο Θεός εν τοις έργοις αυτού*» διατυπώνει για τους δορυφόρους των άλλων πλανητών τις εξής ενδιαφέρουσες σκέψεις: «*Τίνα λόγον υπάρξεως έχουν αι σελήναι του Διός και του Κρόνου και του Ουρανού και του Ποσειδώνος, αφού δεν έχουν να φωτίσουν κανέναν; Αλλά τι λέγω; Εκεί επάνω έχει τα δωμάτια επιπλωμένα, αιθούσας φωταγωγημένας, οικήματα προς κατοικίαν έτοιμα, και ουδείς υπάρχει ο οικών; Μία τοιαύτη υπόθεσις μοί φαίνεται δυσπαράδεκτος, ως διισταμένη προς την ανεξάντλητον του*

Θεού Σύνεσιν και Τέχνην. Ενώ πολύ λογικότερον και Θεοπρεπέστερον ευρίσκω, οσάκις ανυψώνω τα βλέμματα προς τους κόσμους εκείνους, να βαυκαλίζομαι από την γλυκείαν πίστιν, ότι και εκεί επάνω πτερυγίζουν ψυχαί και εκεί επάνω πάλλουν καρδίαι, και εκεί επάνω ζουν αδερφοί μου, και εκεί επάνω ως από θυσιαστηρίου ανοθρώσκουν καπνοί και αίνοι υπέρ του Τρισένδοξου Δημιουργού» [1].

Οι σκέψεις αυτές και οι ιδέες είναι γραμμένες πριν από πάρα πολλά χρόνια, τότε που η αστρονομική έρευνα γνώριζε πολύ λίγα πάνω στο ζήτημα αυτό. Βέβαια, είναι από δύσκολο έως απίθανο να κατοικούνται όλοι αυτοί οι δορυφόροι που γράφει ο Κων/νος Καλλίνικος. Βλέπουμε όμως ότι από την τεράστια γκάμα των Ορθοδόξων συγγραφέων, υπάρχουν πολλοί με εναλλακτικές θέσεις, που σβήνουν το μύθο περί φανατισμού και προκαταλήψεων των εκπροσώπων της Εκκλησίας, ειδικά σε θέματα στα οποία δεν υπάρχει σίγουρη εξήγηση στις Γραφές.

Ο καθηγητής της Θεολογικής Σχολής του Παν/μίου Αθηνών Μ. Σιώτης σε μια μελέτη του (το 1963) γράφει τα εξής: «Η ύπαρξις λογικών όντων επί των ουρανίων σωμάτων υπό οιανδήποτε κατασκευήν, μορφήν και έκφρασιν, δημιουργεί εξόχως ενδιαφέροντα Θεολογικά προβλήματα, έχοντα ως κέντρον την προσωπικήν συγκρότησιν και αυτοτέλειαν των όντων τούτων. Από Θεολογικής πλευράς έχει μεγάλην αξίαν, πέρα των γνωσιολογικών ημών ενδιαφερόντων, η παρουσία λογικών όντων επί των ουρανίων σωμάτων». Ο Σιώτης τονίζει «την αντίληψιν των Πατέρων της Ορθοδόξου Εκκλησίας, κατά την οποίαν το επί της γης έργον της εν Χριστώ σωτηρίας δεν παρουσιάζεται ποσώς ασυμβίβαστον ούτε προς την ύπαρξιν ούτε προς την μη ύπαρξιν λογικών όντων επί των λοιπών ουρανίων σωμάτων». Ίσως, αν στην εποχή των Εκκλησιαστικών Πατέρων είχε προχωρήσει η αστρονομία και η διαστημική επιστήμη όπως σήμερα, να απασχολούνταν ιδιαίτερα με το θέμα αυτό και να διατύπωναν κάποιες πιο συγκεκριμένες απόψεις και να παρουσίαζαν πιθανές λύσεις[2].

Αν και οι περισσότεροι Ορθόδοξοι συγγραφείς δεν εξέφραζαν άποψη για την ύπαρξη εξωγήινων όντων, εν τούτοις βλέπουμε ότι υπήρχαν και άλλοι που, όχι μόνο δεν απέρριπταν το ενδεχόμενο αυτό, αλλά και το ασπάζονταν σαν πιθανότητα.

Επιπλέον είδαμε ότι το κύρος της Αγ. Γραφής δεν κλονίζεται από μία τυχόν ανακάλυψη ή και.. εισβολή εξωγήινων μορφών ζωής. Το ότι δεν αναφέρει ρητώς την ύπαρξή τους δε σημαίνει ότι τους απορρίπτει.

Στη σημερινή εποχή όμως το θέμα των εξωγήινων έχει πάρει τεράστιες διαστάσεις, πιο πολύ στο εξωτερικό. Από το 1947 που ξεκίνησε η σύγχρονη εποχή των UFO με τη μαρτυρία του Κέννεθ Άρνολντ στις ΗΠΑ, επιχειρείται από κάποιους να πλασαριστεί η ιδέα ότι τα UFO είναι σίγουρα 100% σκάφη ελλόγων όντων από κάποιους άλλους πλανήτες, ότι τα όντα αυτά μας παρατηρούν με καλές προθέσεις, ότι θα μας βοηθήσουν στο μέλλον κ.ο.κ. Τα πράγματα όμως μάλλον δεν είναι τόσο «ρόδινα»...

3. ΓΕΝΙΚΗ ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΣΗ ΤΩΝ ΕΚΔΗΛΩΣΕΩΝ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ ΜΑΣ.

(ΒΑΣΙΚΕΣ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΕΣ ΑΡΧΕΣ ΣΤΗΝ ΕΡΕΥΝΑ).

Το πρώτο πράγμα που πρέπει να ερευνάμε σε κάθε έκφραση της ζωής είναι η θετική ή η αρνητική επίδραση που έχει, αν προκαλεί καλό ή κακό στο περιβάλλον της. Όταν, για παράδειγμα, είναι να ξεκινήσουμε μία φιλία ή μία σχέση, το λογικό είναι να μας ενδιαφέρει περισσότερο αν αυτός ο άνθρωπος είναι καλός, παρά π.χ. ο τόπος καταγωγής του.

Αυτό που προέχει λοιπόν είναι να εξετάσουμε και να γνωρίσουμε το αν οι φίλοι μας τα UFO είναι πραγματικοί φίλοι και όχι αν έρχονται από τον Σείριο ή από τι υλικό είναι φτιαγμένα, έτσι... «ακαδημαϊκά». Η ουσία κάθε φαινομένου - δραστηριότητας στη Δημιουργία είναι *η ιδιαίτερη ποιότητα του, δηλαδή η αιτία - πηγή του, η κατεύθυνση και ο σκοπός* (που «δικαιώνει την αίτια») του φαινομένου αυτού. Η σκοπιμότητα υπάρχει στις πράξεις όλων των όντων, ακόμα κι αν αυτές αγγίζουν τα όρια του παράλογου και του ανεξιχνίαστου ή είναι ασυνείδητες.

Καθετί στον κόσμο, κάθε πράξη μας, κάθε φαινόμενο, λαμβάνει έναν ποιοτικό και ουσιαστικό χαρακτηρισμό σε σχέση με τα αποτελέσματα του στο περιβάλλον: καλό (**δημιουργικό - ωφέλιμο**), ουδέτερο ή κακό (**καταστροφικό - βλαβερό**), με όλα τα στάδια, τις διαβαθμίσεις που ενυπάρχουν σ' αυτά.

Και λέγοντας περιβάλλον, στις εμφανίσεις UFO και ξένων όντων, εννοούμε κυρίως το νου, την ψυχή και το σώμα των μαρτύρων, αλλά και το φυσικό περιβάλλον, στο οποίο συνέβη μία τέτοια εμφάνιση.

Θα ερευνήσουμε λοιπόν αντικειμενικά το θέμα των UFO, απ' όλες τις πλευρές, με βασικούς άξονες την αμερόληπτη ερμηνεία και αξιολόγηση όλων των θεμάτων που σχετίζονται μ' αυτά. Έτσι, ακολουθώντας τη σωστή ιεραρχία στην έρευνα, πιστεύουμε ότι θα φτάσουμε στην άκρη του νήματος.

4. ΣΥΜΠΑΝΤΙΚΕΣ ΑΛΗΘΕΙΕΣ ΜΕΣΑ ΣΤΗ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ

A. Η ΥΠΑΡΞΗ ΤΟΥ ΘΕΟΥ

Ίσως αναρωτηθείτε τι σχέση έχουν όλα αυτά που θα διαβάσετε σ' αυτή την ενότητα κεφαλαίων με τα UFO. Για μας όμως όλα όσα ακολουθούν είναι μία αλυσίδα. Επειδή έχουμε βάσιμες ενδείξεις ότι φαινόμενα όπως τα UFO εμπλέκονται στα κοσμολογικά μυστήρια της Δημιουργίας, γι' αυτό και θα πιάσουμε τους κρίκους της κατανόησης από την αρχή.

Ανέκαθεν οι άνθρωποι έμφυτα αισθάνονταν την ανάγκη να πιστεύουν σε μία ανώτερη Δύναμη. Κάθε λαός είχε τις δικές του μεταφυσικές ανησυχίες. Κάθε άνθρωπος, σ' όλα τα μήκη και πλάτη της γης, από τη βαθιά αρχαιότητα ως σήμερα, πολιτισμένος ή σε ημιάγρια κατάσταση, αισθάνεται έμφυτη την ανάγκη να υψώσει το βλέμμα ή τα χέρια του στον ουρανό, να πέσει στα γόνατα, και να προσπαθήσει έτσι ν' αφουγκραστεί τη Θεία Υπόσταση, τον Μέγα Δωρητή της Ζωής. Γι' αυτό και κάθε λαός έχει μία θρησκεία, το δικό του δηλαδή τρόπο να προσπαθεί ν' αγγίξει το μυστήριο της ζωής, της δημιουργίας.

Οι *Αρχαίοι Έλληνες*, σαν πρωτοπόροι της γνώσης, ανέπτυξαν τους δικούς τους προβληματισμούς για την Αρχή των Όλων. Οι περισσότεροι αρχαίοι φιλόσοφοι δεν πέρασαν στα «ψιλά» την αναζήτηση του Θείου. Ο Σωκράτης (470 - 399 π.Χ.) δεχόταν την «ενιαίαν νοεράν αρχήν, διακοσμούσαν και διακυβερνώσαν τα πάντα». Έλεγε: «Ο υπέρτατος νους», «ούτος είναι ύψιστος Θεός, ο νοερός, ο νοητικός, ο αόρατος, πάνσοφος, πανταχού παρών και παντοδύναμος, πανάγαθος, ο περί πάντων προνοών», «η αυθυπάρχουσα ενιαία Αρχή, η υπερκειμένη θεών και ανθρώπων, η αυτοζωή, η πηγή πάσης ζωής».

Ο *Ξενοφάνης*, ο *Κολοφώνιος* (6ος αι. π.Χ.) πίστευε στην ύπαρξη ενός μόνο Θεού, γι' αυτό και έλεγε: «Είς είναι όντως ο Θεός», «ο Θεός είναι ασώματος, αγέννητος και αθάνατος, αϊδιος».

Ο *Αριστοτέλης* καλεί «ανωτάτω Θεόν, είδος χωριστόν». Ασχολούμενος με την αυστηρή αιτιότητα των πάντων αναφέρθηκε στο Θεό, ως το πρώτο κινούν ακίνητο. Ο Πλάτων (427 - 348 π.Χ.) καλεί «τον μεν ουν ποιητήν και πατέρα τούδε του παντός», οι Στωικοί φιλόσοφοι απέδιδαν στον Θεό τις ιδιότητες «ζων Ον, αθάνατον, λογικόν, τέλειον ή νοερόν εν ευδαιμονία, κακού παντός ανεπίδεκτον, άφθαρτος, αγέννητος»^[3] και ούτω καθ' εξής.

Στην Καινή Διαθήκη (Εβραίους 11, 3) ο Ένας Θεός, ο Τριαδικός, γίνεται αντιληπτός και μόνο με την πίστη μας. Η **πίστη**, η **αγάπη**, η **συνείδηση που έχουμε**, η **ίδια η αθάνατη Ψυχή μας**, **μαρτυρούν την ύπαρξη του Αθανάτου, του Τέλειου, μα Αοράτου Δημιουργού**. Ο,τι δεν γίνεται αντιληπτό από τις πέντε αισθήσεις μας δε σημαίνει ότι δεν υπάρχει (μήπως αλήθεια φαίνονται οι σκέψεις και τα συναισθήματα μας; Υπάρχουν όμως).

B. Ο ΥΠΕΡΤΑΤΟΣ ΝΟΜΟΣ ΤΗΣ ΕΝΟΤΗΤΑΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΤΑΞΗΣ ΣΤΗ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ

Αλλά και στο επίπεδο των αισθήσεών μας, δια μέσου της ορατής δημιουργίας μπορεί, όποιος δεν έχει χάσει την ικανότητα να εκπλήσσεται, να δει και να αισθανθεί το αόρατο μεγαλείο του Δημιουργού: Η Ανώτερη αυτή δύναμη με τόση **αγάπη** και **πρόνοια** έπλασε την κτίση όλη. Δημιούργησε όλο το αχανές σύμπαν και όλα τα σώματα σ' αυτό, από το μηδέν, από το τίποτα.

Όλα τα πολύπλοκα όργανα και η ανατομία του σώματος μας, οι ενέργειες του μυϊκού και νευρικού συστήματος, τα λεπτότατα εγκεφαλικά κύτταρα με τα σχεδόν αόρατα νευρίδια που τα συνδέουν, έχουν καταπλήξει τους ασχολούμενους με την ιατρική επιστήμη^[4].

Στη Γη μας τώρα, ένας ατέλειωτος πλούτος ορυκτός, ζωικός και φυτικός διευκολύνει τη διαβίωσή μας. Για τη διαίωσιση του είδους, η φύση έχει μοιράσει άντρες και γυναίκες σε ίση αναλογία. Και μόνο η διαδικασία της γέννησης είναι θαύμα.

Η ατμόσφαιρα του πλανήτη έχει προικιστεί με το όζον, το λεπτότατο αυτό, αλλά τόσο ζωτικής σημασίας στρώμα, που φιλτράρει τις βλαβερές ακτίνες του ήλιου και διατηρεί έτσι ακέραιη τη ζωή στη Γη. Μία Γη μάλιστα που κινείται, μα όλα μένουν σταθερά επάνω της, λόγω της βαρύτητας!

Ο Θεός έχει συγκροτήσει τα πάντα, τα φροντίζει και τα συντηρεί. Έτσι, οι αντίθετες φύσεις, η φωτιά, το νερό, ο αέρας και η γη έχουν συνταιριαστεί μεταξύ τους και παραμένουν αδιάλυτες.

Ένα μαγευτικό ηλιοβασίλεμα σε κάποιο νησί, μία πανέμορφη, γαλήνια ακρογιαλιά, ένα ήσυχο καταπράσινο λιβάδι, ένας υπέροχος θαλάσσιος βυθός, όλα αυτά μας Δημιουργούν **συναισθήματα, μνήμη Θεού**. Αγγίζουν την ψυχή μας-και ψυχή «ίσον» Θεός. *Οι φυσικές ομορφιές σπρώχνουν το νου στο Υπέρτατο Κάλλος και όχι απλά σε μία σωρεία συμπτώσεων ύλης.*

Η απίστευτη ποικιλία χλωρίδας και πανίδας του πλανήτη μας εντυπωσιάζει. Ακόμα πιο εντυπωσιακός είναι ο τρόπος με τον οποίο λειτουργεί η Φύση εδώ στη Γη. Πως εξηγείται π.χ. ότι χιλιάδες χέλια απ' όλο τον κόσμο συναντώνται κάθε χρόνο σ' ένα σημείο του Ατλαντικού γι' αναπαραγωγή; Τι τους δείχνει το δρόμο;

Ας μεταφερθούμε όμως μαζί νοητικά σ' ένα πανέμορφο πυκνό δάσος, μακριά από τον αδηφάγο ανθρώπινο «πολιτισμό». Όπως το σύμπαν διέπεται από κάποιους φυσικούς και μαθηματικούς νόμους, παρόμοια και το δάσος διέπεται από τους νόμους της Φύσης, χάρις στους οποίους συντηρείται.

Στο δάσος λοιπόν, ζουν λογής-λογής πουλιά, ζώα, έντομα, ερπετά, φυτά. Το κάθε είδος από αυτά έχει συγκεκριμένους ρόλους. Τα είδη που κυνηγιούνται (από τα -άλλα είδη) πιο πολύ (όπως αντίστοιχα και τα ψάρια στη θάλασσα), έχουν αυξημένη **γονιμότητα** και έτσι δεν διαταράσσεται η οικολογική ισορροπία. Επίσης, το κάθε είδος έχει τη δική του μοναδική προστασία, το δικό του **αμυντικό σύστημα** (ο χαμαιλέοντας αλλάζει χρώμα, η χελώνα προστατεύεται με το καβούκι της κτλ.).

Απίστευτες **συνεργασίες** διαφόρων ειδών προσθέτουν ακόμα μεγαλύτερη αίγλη σ' αυτόν τον επίγειο παράδεισο (όπως η θαυμαστή συνεργασία του κροκόδειλου και του πτηνού που ονομάζεται πλουβιανός ο αιγύπτιος: ο κροκόδειλος αφήνει το πτηνό να μπαίνει μέσα στο στόμα του, τρώγοντας και καθαρίζοντας τα ενοχλητικά υπολείμματα του γεύματος του)^[5]. Σχετικά με τις συνεργασίες να τονίσουμε και τη θαυμαστή φυσική διαδικασία, κατά την οποία εκπνέουμε το διοξείδιο του -άνθρακα, που το εισπνέει ο φυτικός κόσμος και μας «ανταποδίδει» το πολύτιμο οξυγόνο.

Κάθε ζώο πάλι, ένα ελάφι για παράδειγμα, αποτελείται από πολλά επιμέρους τμήματα (κεφάλι, πόδια, όργανα κτλ.), που συνιστούν μία **μονάδα** (το ελάφι). Αυτή η μονάδα, αποτελεί τμήμα του ζωικού είδους των ελαφιών (που συγκροτούν πάλι μία ενιαία μονάδα). Και τα ελάφια με τη σειρά τους αποτελούν ένα τμήμα του όλου οικοσυστήματος της περιοχής (επίσης συγκροτημένη **μονάδα**).

Στο δάσος λοιπόν το καθετί έχει τη δική του αιτία ύπαρξης, τους δικούς του νόμους και όλοι οι νόμοι μαζί συνθέτουν μία **ενωμένη μονάδα**: το συγκεκριμένο οικοσύστημα στο δάσος μας. Το ίδιο π.χ. ισχύει και για το ηλιακό μας σύστημα: κάθε πλανήτη έχει τους δικούς του νόμους, τις δικές του συνθήκες και αποτελεί μία **μονάδα**, με μία αδιανόητη από εμάς χρησιμότητα για το ηλιακό μας σύστημα, το οποίο επίσης αποτελεί μία, μεγαλύτερη, **μονάδα**, συγκροτημένη και αποτελούμενη από όλα τα σώματα που κινούνται σ' αυτήν, με τροχιές συντονισμένες μεταξύ τους.

Αν δεν υπήρχε αυτή η **ενότητα**, η **συνεργασία** κατά κάποιον τρόπο, και η **τάξη**, δεν θα μπορούσαμε να μιλήσουμε για καμία συγκροτημένη μονάδα, για δάσος, για χλωρίδα και πανίδα, για ολόκληρη τη Γη, για το σύμπαν, *για την ίδια τη ζωή με μία λέξη...*

Ας δούμε όμως δύο ακόμα σύντομα παραδείγματα, για να καταλάβουμε και την έννοια της διάσπασης. Όταν ένας τεχνίτης φτιάχνει ένα τραπεζάκι, **απαιτείται να ενωθούν κάποια κομμάτια που αποτελούνται από μόρια ύλης**, ώστε να δημιουργηθεί αυτή η **μονάδα** (το τραπεζάκι). Αν αυτά τα μόρια είχαν τη δυνατότητα να διασπασθούν, τότε το τραπεζάκι θα είχε γίνει «καπνός».

Η σημασία της ενότητας φαίνεται ξεκάθαρα και στο θεσμό της οικογένειας. Κάθε μέλος μιας οικογένειας αποτελεί μία ξεχωριστή **μονάδα** και όλη η οικογένεια συναποτελεί επίσης μία **μονάδα ενωμένη**. Αν διασπασθεί αυτή η **ενότητα** (που τάσσεται με τη φύση και τους νόμους της), τότε τα άσχημα αποτελέσματα είναι εμφανή. Τα παιδιά των προβληματικών ή χωρισμένων γονέων, για του λόγου το αληθές, είναι αποδεδειγμένο ότι εμφανίζουν περισσότερα προβλήματα από τα άλλα, λόγω της απουσίας της **αγάπης** και της **ενότητας** της οικογένειας, λόγω της **διάσπασης**.

Όπως είδαμε, τα πάντα είναι φτιαγμένα με σοφία και τελειότητα. Παντού βρίσκουμε μια λειτουργικότητα και μία ευφυΐα απίστευτη, η οποία μειώνει τόσο πολύ την ιδέα της τύχης: *Ἡ εἶναι λοιπόν σοφή ἡ ὕλη (!) ἢ ὁ Θεός*. Όπως κάθε τεχνητό αντικείμενο στον κόσμο μας έχει φτιαχτεί από ανθρώπινο χέρι, έτσι και η, απείρως πιο πολύπλοκη και άφθαστη, φύση έχει τον «Μάστορά» της, τη Δημιουργό της Αρχή και Αιτία. Δεν είναι δυνατόν για την ύπαρξη π.χ. ενός φθηνού ρολογιού να ευθύνεται ο άνθρωπος και όλες οι τελειότητες του σύμπαντος, που στηρίζονται σε στέρεους και ακριβέστατους αλληλοεξαρτώμενους νόμους, να είναι αποτέλεσμα κάποιων τυχαίων συγκυριών. Τελευταίες επιστημονικές έρευνες μάλιστα, δείχνουν ότι το σύμπαν έχει αρχή, δηλ. κάποια Δύναμη το δημιούργησε^[1]. Αλλά, ας υποθέσουμε ότι το σύμπαν είναι «γέννημα συμπτώσεων», πως εξηγείται το ότι συντηρείται επί τόσα δισεκατομμύρια χρόνια; Μήπως η τύχη το είχε «προγραμματίσει» να κρατήσει τόσο πολύ;

Οι απίστευτα πολύπλοκες αλλά και τόσο λειτουργικές διεργασίες που βρίσκουμε σ' όλο το σύμπαν (γαλαξίες, ηλιακά συστήματα, συντονισμένες πλανητικές τροχιές, παγκόσμιοι φυσικοί νόμοι κ.τ.λ.) εστιάζονται σ' ένα νόμο: τον *υπέρτατο νόμο* της **ενότητας** και της **τάξης**. Αλλιώς θα υπήρχε ένα «μπάχαλο», θα βρίσκονταν όλα σκόρπια, στην τύχη. Δεν θα υπήρχε καν δημιουργία.

Η **ενότητα** λοιπόν και η **τάξη** (**αρμονία - συμμετρία ευρυθμία - συνοχή**): αυτά είναι τα στέρεα θεμέλια, πάνω στα οποία έχει χτιστεί όλο το θαυμαστό οικοδόμημα της δημιουργίας, η Φύση ολάκερη...

5. Ο ΠΟΛΕΜΟΣ ΣΤΟΥΣ ΟΥΡΑΝΟΥΣ ΚΑΙ Η ΠΤΩΣΗ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ (Ο ΑΡΧΕΓΟΝΟΣ ΠΥΡΗΝΑΣ ΤΩΝ ΜΥΘΩΝ)

Το Αιώνιο Καλό, ο Δημιουργός και Πλάστης των όλων, είναι **μόνο Φως**, σε καμία περίπτωση δεν εμπεριέχει την έννοια του κακού. Ἡ έννοια του Καλού υπήρχε ανέκαθεν και θα υπάρχει παντότινά. Πως λοιπόν υπάρχει το κακό στον κόσμο μας και μάλιστα σε... μπόλικη δόση; Γιατί η Πλάση -κι εμείς οι άνθρωποι ακόμα -πέφτουμε στη φθορά, ενώ το φυσικό θα ήταν η διατήρηση κάθε μορφής ζωής μέσα στην αθανασία, την τελειότητα και την καλοσύνη του Δημιουργού της;

Το Αιώνιο Πνεύμα, μαζί με τους αγγέλους, απήρτιζαν μία φωτεινή οικογένεια, σ' έναν καθαρά πνευματικό κόσμο, προ της υλικής δημιουργίας. Επειδή η έννοια της **ελευθερίας** είναι αναπόσπαστο στοιχείο της **Αγάπης**, οι άγγελοι, αυτές οι ουράνιες φωτεινές οντότητες, κατείχαν το δικαίωμα της επιλογής, το λεγόμενο *αυτεξούσιο*, το οποίο μετά το Δημιουργό Θεό, είναι το δεύτερο μεγαλύτερο Μυστήριο που υπάρχει.

Και τότε πρωτοεμφανίστηκε το φαινόμενο της **διάσπασης**. Ένας από τους ανώτερους των αγγελικών ταγμάτων, ο Εωσφόρος, θέλησε να γίνει ίσος με τον Δημιουργό. Θέλησε να γίνει Θεός αντί του Θεού. Προκάλεσε λοιπόν αυτήν την **ανταρσία**, την **αποστασία**, συμπαρασύροντας μαζί του και άλλους αγγέλους στην άβυσσο, στο αιώνιο **σκότος**. Ο Εωσφόρος μετονομάστηκε Σατανάς και οι άγγελοι που τον ακολούθησαν δαίμονες.

Από εκείνη τη στιγμή λοιπόν γεννήθηκε το Κακό. Η πρώτη πτώση ήταν γεγονός. Ο Εωσφόρος αντέταξε στην **ενότητα** τη **διάσπαση**, στην **αγάπη** το **μίσος**, στο όλοι το **εγώ**. Έτσι η τιμωρία του να κατακρημνισθεί στο «πυρ το αιώνιον» ήταν αποτέλεσμα της δικής του κακής προαίρεσης.

Δυστυχώς την ίδια τύχη με τους αγγέλους έμελλε να έχουν και οι άνθρωποι. Εμείς βέβαια δεν καταλήξαμε στην άβυσσο, αλλά στο μεικτό κόσμο του Καλού και του Κακού. Το αποτέλεσμα; Να υπομένουμε όλες τις αναποδιές και τα στραβά της ζωής, με αποκορύφωμα το θάνατο, γιατί επιλέξαμε το δρόμο που «χάραξε» ο Εωσφόρος και οι άγγελοί του.

Και όμως... Μετά την απώλεια των αγγέλων οι άνθρωποι είχαμε πλαστεί για να αναπληρώσουμε το κενό τους στον ουρανό. Όπως και με τους αγγέλους, δημιουργηθήκαμε κι εμείς με **ελεύθερη βούληση, αυτοτέλεια**. Είχαμε επίσης προικισθεί από τον Παντοδύναμο με θάνατη ψυχή *κατ' εικόνα* Αυτού, για να διευθετήσουμε μέσω αυτής και το *καθ' ομοίωσιν* (τη θέωση)^[1].

Το Κακό όμως δεν ήταν πια στην αφάνεια. Καραδοκούσε. Ο «υιός της απώλειας» Σατανάς σαν ισχυρό πνεύμα που ήταν και πριν την πτώση του, είχε μεγάλη εφευρετικότητα και κατόρθωσε να ωθήσει τους πρωτοπλάστους στην **παρακοή**, στη δεύτερη διάσπαση - πτώση, με τον ίδιο τρόπο που ξεσήκωσε και τους αγγέλους στην πρώτη πτώση: με το δόλωμα «*Θεοί έσεσθε*» (Θα γίνετε Θεοί, Γεν. 3,5).

Ο Ύψιστος όμως είχε προειδοποιήσει: «Ο καρπός αυτός είναι απαγορευμένος για σας, γιατί θα γνωρίσετε το θάνατο, το Καλό και το Κακό». Και οι πρωτόπλαστοι ήταν περιέργοι να τον γνωρίσουν! Ήθελαν να εξισωθούν με τον Πατέρα τους, ο οποίος *δεν τους εμπόδισε*, σεβόμενος την **ελευθερία** τους και το ότι ήταν δική τους *συνειδητή επιλογή*.

Κι έτσι βρεθήκαμε από την αφθαρσία στη φθορά. Από μέλη του Θεού γίναμε κοινοί θνητοί. Βλέπουμε πια με τα «*μάτια της ύλης*» και *όχι με τα μάτια της ψυχής*, με τα οποία αντιλαμβανόμαστε το Αιώνιο Φως, γι' αυτό εξάλλου ο Αδάμ και η Εύα, όταν συντελέστηκε η πτώση, αντίκρισαν έξαφνα ο ένας τον άλλον γυμνό και ντράπηκαν. Μαζί με τον άνθρωπο έπεσε και η κτίση (Ρωμαίους 8,20) - που κι αυτή υποτάχθηκε στη φθορά και στο θάνατο και προσδοκά κι αυτή τη λύτρωση.

Όλοι όμως έχουμε δικαίωμα στο όνειρο: ακόμα και στην υλική ζωή που ζούμε με τα χίλια δύο βάσανα, μπορούμε ν' αγωνιστούμε και να επανέλθουμε στην προπρωτική κατάσταση της ολοκληρωτικής ευδαιμονίας, κατακτώντας τη *θέωση*. Αν έχουμε τον απώτερο σκοπό της θέωσης να μας γεμίζει, τότε ουσιαστικά όλες οι συμφορές του κόσμου μας είναι πρόσκαιρες και ανίσχυρες.

Όσο για το προπατορικό αμάρτημα, το σπέρμα του φωλιάζει σε όλους μας. Από τη στιγμή της πτώσης όλοι οι (ενήλικοι τουλάχιστον) άνθρωποι που έχουν παρελάσει από τον πλανήτη μας έχουν υποπέσει έστω και σε λίγα ηθικά παραπτώματα. Δεν υπήρχε ούτε θα υπάρξει - εκτός από το Θεάνθρωπο -άνθρωπος άμωμος και αναμάρτητος.

Το συνταρακτικό γεγονός της πτώσης του ανθρώπου και του **αποχωρισμού** του από τον Θεό έχει ριζώσει μέσα στο υποσυνείδητο κάθε ανθρώπου και *έχει διαχρονικά κληρονομηθεί από γενεά σε γενεά ως τις μέρες μας*, από την αρχαιότητα^[**].

Δεν πληρώνει λοιπόν όλη η ανθρωπότητα την ανοησία δύο ανθρώπων. Ο Αδάμ και η Εύα εκπρόσωποι ολόκληρο το ανθρώπινο είδος. Και ο πτωτικός κόσμος στον οποίο ζούμε (με όλες τις ασχήμιες και τα κακά του) είναι αποτέλεσμα μιας **αποκοπής** από το Πανάγαθο Πνεύμα που δεν περιέχει ασχήμιες και πτώσεις μέσα Του.

Κατά την πλατωνική άποψη, που συναντάται και σε Ανατολικά θρησκευόμενα, η ψυχή έπεσε από τον κόσμο των Ιδεών και περικλείστηκε στο σώμα, που αποτελεί τη φυλακή της Ψυχής. Η πτώση του ανθρώπου έγκειται σ' αυτόν τον φυλακισμό της Ψυχής στο σώμα, κατά την πλατωνική διδασκαλία πάντα. Η αθάνατη και αγέννητη ψυχή εγκλωβίστηκε στο θνητό και υλικό σώμα. Γι' αυτό η Ψυχή πάσχει και υποφέρει^[6].

Πολλές Υπέρτατες Αλήθειες, για να γίνουν καλύτερα κατανοητές από τον απλό άνθρωπο, εκφράζονται με σύμβολα, όπως η ιστορία των πρωτόπλαστων. Πολλοί θεωρούν ότι είναι ένα απλό παραμύθι, κανείς όμως δεν μπορεί να παραβλέψει τα ηθικά διδάγματα από το πάθημά τους και τα πολύ πραγματικά του αποτελέσματα....

6. Η «ΠΕΡΙΟΧΗ» ΚΑΙ Η ΔΡΑΣΗ ΤΟΥ ΚΑΚΟΥ

Είδαμε την ουσία της Ανώτερης Διάνοιας, που πλημμυρίζει από **αγάπη** και **σοφία**, και την οδυνηρή έφεση των ανθρώπων προς την **παράβαση** του θείου νόμου. Δεν έχουμε λοιπόν έναν Θεό τιμωρό, που αρέσκει να «αλλάζει τον αδόξαστο» στα παιδιά Του! Ο Υιός του Ανθρώπου δεν ήρθε για να καταστρέψει τους ανθρώπους, αλλά για να τους σώσει, είχε πει ο Θεάνθρωπος (Λουκά 9, 56). Τα αίτια των συμφορών κάπου αλλού πρέπει να τα αναζητάμε και όχι στο Θεό, γράφει ο Πλάτων (Πολιτεία, 379c), ενώ ο Άγ. Γρηγόριος Νύσσης (4ος αι. μ.Χ.) τονίζει ότι «ο Θεός είναι έξω της αιτίας των κακών. Είναι ο ποιητής των όντων και όχι των μη όντων, ο δημιουργήσας την δράση και όχι την τύφλωση, ο αναδείξας την **αρετή** και όχι τη στέρησή της...Εάν κάποιος εκούσια καλύπτει τα μάτια του και δεν βλέπει το φως που λάμπει, ο Θεός δεν είναι η αιτία του μη βλέποντος»^[7].

Ο διαβόλος (ή «Αρνητική Διάνοια») ήταν η γενεσιουργός αιτία, ο *εφευρέτης του Κακού*. Αυτός είναι που κατέχει το «κράτος του θανάτου» (Εβραίους 2, 14). Και εμείς βέβαια δεν είμαστε αμέτοχοι για τα δεινά του κόσμου μας, υποταγμένοι σ' αυτόν. Όταν π.χ. καίμε τα δάση ή μπαζώνουμε τα ποτάμια και προκαλούνται πλημμύρες, τότε λέμε «η φύση εκδικείται». Δεν εκδικείται όμως η φύση, εμείς «χαντακωνόμαστε» μόνοι μας.

Υπάρχει λοιπόν το **Φως** και το **σκοτάδι** ο **Ουρανός** και η **άβυσσος**. Τα πάντα γύρω μας είναι μικρά θαύματα δημιουργίας, ζωής, Θεού: εμείς οι άνθρωποι, τα ζώα, οι πλανήτες. Για τα άσχημα της ζωής όμως δεν μπορούμε να καταλογίσουμε ευθύνες στο Θεό. Δεν μπορεί η Πηγή του **Φωτός** να εκπέμπει **σκοτάδι**. Δεν μπορεί ο Δημιουργός να έχει φτιάξει την **κακία** και την **αταξία**, μαζί με τη **ζωή** και το **φως**. Ο αντίθετος Του είναι που τα προκαλεί, η πνευματική αρχή του Κακού δηλαδή. Γι' αυτό

και δεν πρέπει να τα διαχωρίζουμε απ' αυτόν. Απορρίπτοντας αυτόν, είναι σαν να απορρίπτουμε τον Θεό. Μην πιστεύοντας ότι υπάρχει το κακό και ο «εφευρέτης» του, είναι σα να ρίχνουμε όλα τα άσχημα στον παράγοντα τύχη, σε ακαθόριστες συμπτώσεις, οπότε και η ζωή και η δημιουργία ερμηνεύονται αναλόγως (αθεϊσμός).

Όπως λοιπόν καθετί το καλό, το δημιουργικό (π.χ. το δώρο της ζωής) οφείλεται στην Αρχή των Ολων, στο Αιώνιο Φως, έτσι και καθετί το κακό, ό,τι δηλαδή παρεκκλίνει από το **Φως** την **αγαθότητα**, την **προσφορά**, έχει την πηγή του στην **αρνητική** και **διασπαστική** διάνοια. Γιατί να διαιρούμε το Κακό σε «εκατό» μέρη και να μην το εκλαμβάνουμε και συνολικά, ενιαία, σαν μια «μονάδα», απλοποιώντας τα πράγματα; Ας το σκεφτούμε σαν ένα δέντρο με όλα τα παρακλάδια του κακού, ένα δέντρο που «φύτρωσε» με τιςπτώσεις των αγγέλων και των ανθρώπων.

Σαν μια «μονάδα», πηγή **πονηρίας** και **αταξίας**, ας φανταστούμε ότι το Κακό εδρεύει σε μια «αιθερική περιοχή», μια συγκεκριμένη πνευματική κατάσταση ύπαρξης. *Ολες οι κακές σκέψεις και οι λογισμοί* (που γεννούν φόνους και πολέμους π.χ.), *όλα τα δεινά* (αρρώστιες κτλ.), *όλες οι λανθασμένες εκτιμήσεις και επιλογές μας σε προσωπικό η γενικό επίπεδο* (ατυχήματα κτλ), *όλα τα πάθη, οι αδυναμίες και οι εξαρτήσεις* (ναρκωτικά κτλ) *προέρχονται, υποκινούνται από την ίδια πηγή* - «περιοχή», από την οποία ξεπηδά και το αντίστοιχο «δέντρο». Ο Άγ. Ιωάννης ο Δαμασκηνός (675--754 μ.Χ.) γράφει: «Ολες οι αδυναμίες και τα ακάθαρτα πάθη είναι δουλειά του διαβόλου και του μυαλού του. Αλλά, ενώ είναι ελεύθερος να προσβάλλει τον άνθρωπο... δεν έχει τη δύναμη να κυριαρχήσει σε κανένα: γιατί εμείς έχουμε τη δύναμη (δοσμένη από το Θεό) να δεχτούμε ή όχι να μπλέξουμε στη σύγκρουση»^[8].

Οι άνθρωποι λοιπόν, είναι που σκέφτονται και επιλέγουν λανθασμένα, σε κάποιες αποφάσεις τους απ' τη μια, η απ' την άλλη συγκατανευόμενοι στους εχθρικούς λογισμούς (**πειρασμούς**), με όλα τα άσχημα επακόλουθα, *δεν θα συνέβαιναν όμως όλα αυτά, αν δεν υπήρχε η πρώτη αποστασία και η παραχωρηθείσα δύναμη του Εωσφόρου*. Από τότε το Κακό «κάπου» υπάρχει, γι' αυτό και, άμεσα ή έμμεσα, επηρεαζόμαστε από την κακή «περιοχή».

Το κακό κυριαρχεί στη ζωή γιατί ο διάβολος είναι ο «*άρχων του κόσμου τούτου*» (Ιωάννη 12,31), δηλ του πτωτικού υλικού κόσμου, όπου συνυπάρχει βέβαια με το Καλό, σαν τον θετικό και αρνητικό πόλο ενός μαγνήτη^[††]. Αυτό γίνεται ολοφάνερο και στην καθημερινή μας ζωή, αφού παρατηρούμε συνεχείς εναλλαγές θετικών και αρνητικών γεγονότων, αλλά είναι ξάστερο και στη δική μας συμπεριφορά: αν βρούμε δουλειά σε κάποιον άπορο, αυτόματα έχουμε πράξει το καλό, ενώ αν φερθούμε με **μίσος** εκδικούμενοι έναν συνάνθρωπο μας, τότε αναμφισβήτητα έχουμε πράξει το κακό.

Ίσως η εμμονή μας στη συγκεκριμένη θεματολογία να ξενίζει μερικούς, κατανοώντας όμως τη φύση του Καλού και του Κακού θα κατανοήσουμε επαρκέστερα τη φύση των UFO αλλά και άλλων ανεξήγητων φαινομένων.

Το Κακό και οι πολυμήχανες δυνάμεις του (δαίμονες) προσπαθούν διαρκώς να αποτρέψουν την επάνοδο μας στον αέναο, Αιώνιο Πατέρα μας και σκαρφίζονται πολλαπλές μεθόδους (στους πρωτόπλαστους, ας πούμε, «συστήθηκε» ως φίλος).

Άλλες φορές μας ωθούν π.χ. στην **απογοήτευση**, στους αυτοτραυματισμούς, μέχρι και στην αυτοκτονία, άλλες φορές στη **φιλαργυρία** και στη **φιλαυτία** κτλ. Πρόκειται για μια μυστηριώδη ακατανίκητη τάση και έλξη που νοιώθει πολλές φορές ο άνθρωπος για το κακό. Φαίνεται να υπερβαίνει δηλαδή τις δυνάμεις του. Τις περισσότερες φορές όμως ο άνθρωπος ούτε καν υποψιάζεται το ολίσθημα του και την επήρεια που δέχεται.

Όπως αναφέραμε και προηγουμένως, το «δέντρο του Κακού» περιλαμβάνει και όλες τις αρρώστιες που καταταλαιπωρούν τους ανθρώπους στη ζωή. Ακόμα και ο καρκίνος, μια από τις μάστιγες του 20ου αιώνα, προσβάλλει τον άνθρωπο μέσω της **διάσπασης**, της τακτικής δηλαδή που χρησιμοποιεί και η Αρνητική Διάνοια: Τη στιγμή που όλα βαίνουν καλώς στην υγεία ενός ατόμου, κάποια κύτταρα, τα καρκινικά, αρχίζουν ξαφνικά και **εναντιώνονται στη φύση, αποστατούν** και διαχωρίζονται από τα υγιή, επιφέροντας την ασθένεια.

Φυσικά, η ύπαρξη του Κακού αποτελεί ένα πόνο για τον Δημιουργό και για εμάς, τα πλάσματα Του. Επιτρέπει όμως την ύπαρξή του για να μπορεί ο άνθρωπος να διαλέξει την πλευρά που θα υπηρετήσει, μέσα στα πλαίσια της ελευθερίας του. Η ύπαρξη του Κακού λοιπόν *διευκολύνει τη θεμελίωση του αυτεξούσιου των ψυχών. Είναι το μέτρο της κρίσης*. Ο Άγ. Αυγουστίνος (354 - 430 μ.Χ.) υποστηρίζει ότι είναι πρότιμοτερο να έχει κανείς **ελεύθερη βούληση** και να αμαρτάνει, παρά να μην έχει αυτό το δώρο και να μην αμαρτάνει. Κάθε αναγκασμός της ελεύθερης βούλησης σημαίνει την κατάργηση της και μια άκρα **τυραννία**^[9].

Δεν μπορεί κάποιος δηλαδή ν' αποκτήσει συνείδηση **φωτός** άνευ της εναντίωσης στο **σκότος**, δεν μπορεί να λάμψει η **αλήθεια** δίχως την απόκρουση του **ψέμματος** (εναντίωση αντιθέτων). Το Κακό λοιπόν είναι αναγκαίο... κακό, για να εμφανίζεται η έκφραση του αυτεξούσιου σε όλους τους ανθρώπους και, ως αποτέλεσμα, να διακρίνονται οι διαβαθμίσεις στην ψυχική ποιότητα τους. Από αυτούς, οι αληθινοί πιστοί μελετούν προσεκτικά τη μέλλουσα θριαμβευτική ένωση τους με το Θείο και περιβάλλουν με εμπιστοσύνη τις παραχωρήσεις Του στο Κακό.

Γιατί, αν όλοι οι καλοί, ευσεβείς και πιστοί άνθρωποι ζούσαν υγιείς ως τα βαθιά γεράματα τους και όλοι οι ασεβείς τιμωρούνταν αμέσως και φανερά σε όλους για τις πράξεις τους, τότε θα γινόμασταν όλοι «καλοί» και «ευσεβείς» από φόβο, **καταναγκαστικά** και **συμφεροντολογικά** (**παραβίαση** της ελευθερίας - **πίεση υποχρεωτική** προς το καλό). Ή, αν κάθε φορά που πέφτουμε σε κάποιο ηθικό παράπτωμα παραμορφώνεται το πρόσωπο μας, δεν θα τολμούσαμε να ξανακάνουμε το παράπτωμα αυτό. **Παραμορφώνεται** όμως το αόρατο πνεύμα μας και τη στιγμή εκείνη «ενώνεται» με τον καθαυτό κόσμο της παραμόρφωσης. Την άβυσσο... Με την **υπομονή** και τον αγώνα ενάντια στο Κακό και στις θλίψεις αποκτάται η πείρα και η ελευθερία του φωτισμένου ανθρώπου.

7. ΣΑΤΑΝΑΣ - ΔΑΙΜΟΝΕΣ: ΥΠΑΡΧΟΥΝ;

Θα παρατηρήσατε ότι αρκετές φορές ως το σημείο αυτό θίξαμε την έννοια του Κακού, το Σατανά και τους δαίμονες.. Αναφερόμαστε λοιπόν σ' αυτούς, όχι για να τρομοκρατήσουμε εσάς τους αναγνώστες, αλλά γιατί εκτιμούμε ότι το όλο ζήτημα ανήκει στην πραγματικότητα, η οποία *δεν είναι μονοδιάστατη (μόνο Καλή)*.

Δεν μπορούμε λοιπόν να «κλείνουμε τα μάτια» στην πραγματικότητα αυτή, όσο τρομακτική ή πικρή κι αν είναι. Αποκλειστικός στόχος μας είναι η ανεύρεση της αλήθειας και όχι η κινδυνολογία, η τρομοκρατία ή κάποια πονηρή καθοδήγηση. *Η έννοια του Κακού δεν πρέπει να συνεπάγεται το φόβο και την ανησυχία, αλλιώς έχουμε πέσει στην ίδια την παγίδα του.*

Το Πνεύμα που μας έδωσε ο Θεός, δεν είναι πνεύμα δειλίας αλλά Πνεύμα δύναμης, αγάπης και σωφρονισμού (προς Τιμοθέον Β', 1, 7). Ο αληθινός εργάτης του Καλού δεν έχει να φοβηθεί τίποτα: «Όποιος αγαπάει δε φοβάται. Η τέλεια αγάπη διώχνει το φόβο. Γιατί ο φόβος [για τον θάνατο, ας πούμε] σχετίζεται με την τιμωρία, κι αυτός που φοβάται την τιμωρία, δείχνει πως δεν έχει φτάσει στην τέλεια αγάπη» (Ιωάννου Α, 4,18). «Αδερφοί μου, *πάρτε δύναμη* από τον Ισχυρό Κύριο. *Ντυθείτε με την πανοπλία του Θεού* για να μπορέσετε ν' αντιμετωπίσετε τα τεχνάσματα του διαβόλου» (Εφεσίους 6, 10 - 11).

Οι περισσότεροι άνθρωποι αμφισβητούν την ύπαρξη του Σατανά και των δαιμόνων, δεν μπορούν όμως ν' αρνηθούν την ύπαρξη του Κακού σε διάφορες εκφράσεις της ζωής, γιατί είναι εμφανής. Το Καλό, ο Θεός υπάρχει, έχει πνευματική υπόσταση, υπάρχει όμως και το Κακό^[11]. Κι αν μερικοί από εσάς τους αναγνώστες έχετε «αλλεργία» στη λέξη «Σατανάς» ή «διάβολος», με όλα τα προσωνύμιά του, μπορείτε άνετα να την αντικαταστήσετε με τη λέξη «Κακό», γιατί είναι περίπου το ίδιο και το αυτό.

Το κυριότερο επίτευγμα του Σατανά, είναι ότι μας πείθει πως δεν υπάρχει (Μποντλέρ). Αν όμως κάποιος πιστεύει ότι όλα αυτά είναι ανοησίες των θρησκόληπτων, μπορεί: ν' απόφανθεί: στους μαύρους κύκλους των σατανιστών, οι οποίοι έχουν απίστευτες εμπειρίες να τους διηγηθούν. Αλλά και άλλοι, αδαείς, που «για πλάκα» έκαναν μια επίκληση ή ένα πείραμα, δοκίμασαν δυσάρεστες εκπλήξεις.

Όποιοι αμφιβάλουν για την ύπαρξη των δαιμονικών δυνάμεων, δεν απορρίπτουν μόνο τη Χριστιανική τεκμηριωμένη κοσμοθεωρία, αλλά και τους ίδιους τους σατανιστές, σ' όλα τα παρακλάδια τους, καθώς και τη *μαγεία* (που δρα μέσω των δαιμονικών αυτών δυνάμεων). Πως εξηγούνται δηλαδή τα φαινόμενα που συμβαίνουν σε πολλές σατανιστικές τελετές, *πως εξηγείται η αόρατη και καταστρεπτική δύναμη της μαγείας;*

Η επίκληση του ονόματος του Άρχοντα του Σκότους και των «συν αυτώ» δαιμόνων, η χρήση των συμβόλων του και όλα τα τυπικά της λατρείας του, μαζί φυσικά με την ανάλογη ηθική ποιότητα των «λειτουργιών» του, ενεργούν και επηρεάζουν πρόσωπα και πράγματα. Κι αν επιχειρήσουμε να εξηγήσουμε τις εμπειρίες αυτές με την εύκολη λύση της αυθυποβολής για παράδειγμα, ή της

φαντασίας, Δημιουργούνται ακόμα περισσότερες απορίες για τη φύση αυτών των φαινομένων. Μια μεγάλη μερίδα ανθρώπων πιστεύει στην ύπαρξη του ΑντίΘεου πνεύματος, γιατί και το ίδιο έχει δώσει πολλές απτές απόδείξεις για την ύπαρξή του.

Έξάλλου, τα δαιμόνια (τα κακά πνεύματα), *δεν είναι Χριστιανικό «προνόμιο»*. Πολλοί λαοί, όπως και φυλές ινδιάνων και άλλων ιθαγενών, πίστευαν - και πιστεύουν ακόμα - στην ύπαρξή τους. Η λέξη «δαίμονας» είναι ελληνική και αρχικά σήμαινε «Θεότητα».

Αλλά και η λέξη «διάβολος» είναι ελληνική και σημαίνει «*συκοφάντης*». Τα μεταγενέστερα δε χαρακτηριστικά του έμοιαζαν με τα χαρακτηριστικά των θειοτήτων του κάτω κόσμου και δαιμονικών μορφών της αρχαίας μυθολογίας. Εμφανίζεται όπως οι Σάτυροι και οι Σειληνοί, ή όπως ο Πάνας με μορφή τράγου.

Και σε άλλες θρησκείες εντοπίζουμε αντίστοιχες με του διαβόλου προσωποποιήσεις του κακού. Στους αρχαίους Αιγυπτίους ο Σήθ, στη θρησκεία του Ζαρατούστρα ο Αρψάν, που, όπως ο Χριστιανικός «Σατανάς», είναι η εκδήλωση του σκοταδιού και της κακής αρχής, στον Βουδισμό είναι ο Μάρα, ο πειρασμός, και στο Ισλάμ είναι ο Ιμπλίσ ή Σεϊτάν[10]. Κακά πνεύματα (δαίμονες) υπάρχουν και στον Κομφουκιανισμό. Για τους Κινέζους, τα κακά όντα (Κουέι, Κβέι) κατάγονται από το Γίν, την αρνητική δύναμη, αντίθετη του Γιάνγκ.

Υπάρχει άραγε κάποια σχέση αυτής της σκοτεινής δύναμης με το θέμα των UFO; Θα καταδυθούμε στη συνέχεια σ' έναν χείμαρρο από συγκλονιστικά στοιχεία και ντοκουμέντα, και τα συμπεράσματα... δικά σας.

Β' ΜΕΡΟΣ

Η ΣΥΣΧΕΤΙΣΗ ΤΟΥ ΦΑΙΝΟΜΕΝΟΥ ΤΩΝ UFO ΜΕ ΤΗ ΔΡΑΣΗ ΤΩΝ ΣΚΟΤΕΪΝΩΝ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΩΝ ΔΥΝΑΜΕΩΝ

1. ΑΙΝΙΓΜΑΤΙΚΕΣ ΠΑΡΑΘΕΣΕΙΣ ΓΙΑ ΤΟ ΦΑΙΝΟΜΕΝΟ

Πάρα πολλοί αστρονόμοι και άλλοι επιστήμονες παρατηρούν καθημερινά το διάστημα με τηλεσκόπια τελευταίας τεχνολογίας. Με τα τηλεσκόπια αυτά πλέον μπορούμε να διακρίνουμε απίστευτες λεπτομέρειες στο φεγγάρι για παράδειγμα ή ν' ανακαλύψουμε έναν πλανήτη σαν το δικό μας, σε απόσταση πολλών ετών του φωτός μακρύτερα.

Επίσης, υπερσύγχρονα ραντάρ σ' όλον τον κόσμο, χτενίζουν κάθε σπιθαμή του ουρανού μέρα - νύχτα. Σε σχέση με την αναλογία που έχει διατυπωθεί, ότι *κάθε μέρα* δηλαδή έχουμε εμφανίσεις UFO στη Γη, θα έπρεπε και οι δορυφόροι μας ακόμα, συν όλων των άλλων, να «συλλαμβάνουν» άγνωστα σκάφη να εισχωρούν στην ατμόσφαιρα του πλανήτη μας. Η ατμόσφαιρά μας κατακλύζεται από παρατηρήσεις, φωτογραφήσεις, βιντεοσκοπήσεις. που είναι όμως και τα μητρικά σκάφη ή οι βάσεις των εξωγήινων, που όπως διατείνονται κάποιοι, βρίσκονται κοντά μας και μας παρακολουθούν;

Απ' την άλλη έχουν γυριστεί σε εξωτερικούς χώρους αμέτρητες ταινίες, σειρές, ρεπορτάζ και ντοκιμαντέρ ποικίλων θεμάτων, ζωντανά ή μη, συνολικής διάρκειας εκατομμυρίων ωρών, όπως επίσης έχουν τραβηχτεί και άφθονες φωτογραφίες για περιοδικά κτλ. Ποτέ όμως δεν έχουμε δει σ' όλα αυτά να κινείται ξεκάθαρα κάποιο ΑΤΙΑ στον ουρανό.

Πάντως, κάποιοι τύποι «δοσμένοι» στα UFO προωθούν ή και προκαλούν, αν θέλετε, την «αλήθεια» του ζητήματος, σε πολλές περιπτώσεις (στην ουσία πρόκειται κυρίως για απάτες και παρερμηνείες).

Ποτέ δεν έχει γίνει μία επιστημονική ανακοίνωση με παρουσίαση αποσαφηνιστικών στοιχείων (φωτογραφιών, βιντεοσκοπήσεων κτλ.) και με συμφωνία ξεχωριστών, αγνώστων μεταξύ τους, επιστημόνων και μαρτύρων.

Οι περισσότεροι ορθολογιστές επιστήμονες συμφωνούν ότι είναι αδύνατο να μας έχουν επισκεφθεί με τόση συχνότητα αυτά τα σκάφη, να ξεφεύγουν, προερχόμενα από το έξω διάστημα, από τσες παρατηρήσεις τηλεσκοπίων, ραντάρ, δορυφόρων και να προσγειώνονται με την... άνεσή τους στο έδαφος ή να παραμένουν στον εναέριο χώρο ώρες ολόκληρες. Γι' αυτό και συμφωνούν ότι το όλο θέμα, όπως παρουσιάζεται από την πλειοψηφία των UFOλόγων, στερείται σοβαρότητας. Αν δεν είναι έτσι, θα πρέπει να κρύβεται μία απίστευτη, τεράστια πλεκτάνη απόκρυψης.

Στη διάρκεια της πορείας μας θα παρουσιάσουμε πολλά περιστατικά με UFO. Εξηγούμε όμως, για να μην παρεξηγούμε: πολλά από αυτά τα περιστατικά μπορεί να είναι απάτες, φυσικά φαινόμενα, γήινα αντικείμενα και γενικά ό,τιδήποτε άλλο εκτός από μυστήριο - ανεξήγητο φαινόμενο.

Εμείς τα εξετάζουμε όλα με την υποψία ότι υπάρχει, έστω και μία ελάχιστη πιθανότητα, τα περιστατικά αυτά ν' ανταποκρίνονται όντως σε μία ανεξιχνίαστη πραγματικότητα, να είναι δηλ. αληθινές σκιές του αγνώστου.

2. Ο «ΑΡΧΩΝ ΤΗΣ ΕΞΟΥΣΙΑΣ ΤΟΥ ΑΕΡΟΣ» Α. Η ΕΝΑΕΡΙΑ ΠΟΛΕΜΙΚΗ ΤΟΥ

Σε πολλές εμφανίσεις τα ΑΤΙΑ εμφανίζονται πραγματικά από το πουθενά, κατευθείαν στο οπτικό πεδίο των μαρτύρων! Το ίδιο μυστηριωδώς εξαφανίζονται! Φαίνεται δηλαδή σα να μην έρχονται από το έξω διάστημα, αλλά να υλοποιούνται «στα καλά καθούμενα» στον αέρα. Ο Έρμης ο τρισμέγιστος, ο Πυθαγόρας και ο Πλάτωνας είχαν επισημάνει την παρουσία εναέριων πνευμάτων στην ατμόσφαιρα. Ο Πλάτωνας διδάσκει ότι τα πνεύματα που κατοικούν μεταξύ ουρανού και γης διευθύνουν όλες τις αποκαλύψεις και τους οιωνούς, καθώς και τα διάφορα θαύματα που κάνουν οι μάγοι^[11].

Σύμφωνα με τις Ιερές Γραφές, ο λεγομένος Σατανάς και οι δαίμονές του, εκτός από τα φοβερά Τάρταρα, περιπλανώνται και μέσα στον αέρα, στην ατμόσφαιρα.

Καθώς έπεφταν ο Εωσφόρος και οι πρώην άγγελοι, μετά την πτώση τους από τον ουρανό, ο Αρχάγγελος Μιχαήλ πρόσταξε: «Στώμεν καλώς, στώμεν μετά φόβου Θεού». Τότε, οι πεπτωκότες άγγελοι σταμάτησαν εκεί που βρέθηκαν: άλλοι στον αέρα, άλλοι στη γη και στον υδάτινο κόσμο και άλλοι στα κατάβαθα της γης.^[12] Μετά και τη δική μας πτώση ανοίχθηκαν πρόσθετες δίοδοι επαφής των πεπτωκόντων πνευμάτων μαζί μας.

Στην Καινή Διαθήκη, ο Σατανάς αποκαλείται «*άρχων της εξουσίας του αέρος*» (Εφεσίους 2,2). Λίγες σελίδες πιο μετά (Εφεσίους 6,12) ακολουθεί η φράση (μτφ): «Γιατί δεν πολεμούμε με σάρκα και αίμα, αλλά με τις αρχές και εξουσίες, με τους κυρίαρχους του σκοτεινού αυτού κόσμου, με τα *πονηρά πνεύματα στους ουραμούς* [ή με τα πονηρά πνεύματα που βρίσκονται ανάμεσα στη γη και στον ουρανό]».

Συνεπώς, ο «*άρχων της εξουσίας του αέρος*» μπορεί πολύ εύκολα να δρα στον αέρα και να συμπεριφέρεται όπως οι άγγελοι μέσα σ' αυτόν, μιμούμενός ακόμα και το οραμα που είδε ο Άγ. Βενέδικτος να πράττουν οι άγγελοι: την αγία ψυχή του Γερμανού που ήταν επίσκοπος στην Κάπουα να τη μεταφέρουν μέσα σε πύρινη σφαίρα στους ουραμούς.^[13] Όπως δηλαδή μας παρουσιάζονται οι άγγελοι σε ποικίλα οράματα, έτσι και οι δαίμονες, *αφού Πρόκειται για οντοτητες ίδιας υφής*, αλλά, βέβαια αντίθετης ποιότητας. Και, απ' ό,τι φαίνεται, οι τελευταίοι παρουσιάζονται συχνότερα από τους αγγέλους.

Αν πιστέψουμε τις παλιές ιστορίες, στις οποίες οι μάγισσες πετούσαν στον αέρα πάνω σε μία σκούπα ή σ' ένα ζώο, συμπεραίνουμε ότι τα κατάφερναν με τη βοήθεια των πνευμάτων του αέρα. Τα πνεύματα υποτάσσονταν στις διαταγές τους^[14]. Χωρίς να εμποδίζονται καθόλου από τη συμβατικότητα του χώρου, μπορεί τη μία στιγμή να βρίσκονταν εδώ και την άλλη όπουδήποτε. Επιβεβαιώνεται έτσι και ο τίτλος που δίνει ο Ιησούς στο Σατανά, ως «*άρχων του κόσμου τούτου*» (Ιωάννου 12,31).

Οι μάγοι πιστεύουν ότι τα πνεύματα του αέρα είναι αγαθοποιά (γιατί τους εξυπηρετούν και γιατί στον αέρα κάνουν τα Ψευτο - θαύματά τους - μάγοι και πνεύματα).

Κατά τον Άγ. Γρηγόριο το Σιναΐτη (1255 - 1347) *οι ψυχικοί δαίμονες, και μάλιστα οι εναέριοι, μεταμορφώνονται σε πουλιά*^[14]. Αμέτρητα τρομακτικά πτερωτά πλάσματα έχουν σπείρει τον πανικό σε ανύποπτους ανθρώπους, σ' όλη σχεδόν την υφήλιο. Στην περιοχή της Μαντινείας υπάρχει μία παράδοση για τις πιο απαίσιες στην οψη και φοβερές *νεράιδες*, που είναι *ιπτάμενες και φτερωτές*^[15]. Ορισμένες εμφανίσεις των Ιπταμένων φτερωτών πλασμάτων συνδέονται με εμφανίσεις Ιπταμένων δίσκων (π. χ. στην Πεντέλη).

Σύμφωνα με την Αρχαία μυθολογία μας, οι *Αρπυιες* ήταν οι φτερωτές αρπακτικές θεές του θανάτου. Είχαν μακριά λυτά μαλλιά, συνδέονταν με τους *ανεμοστροβίλους*, και ήταν *πιο γρήγορες από τα πουλιά και τους ανέμους*. Είχαν *καταστροφική δράση*, όπως και οι φτερωτές νεράιδες που αναφέραμε πριν, και *μύριζαν απαίσια*. Στοιχειακά πνεύματα του αέρα ήταν και οι Σουλφίδες.

Το Κακό Πνεύμα λοιπόν χαρακτηρίζεται ως *άρχων της εξουσίας του αέρος* γιατί βρίσκεται στην ατμόσφαιρα και συνεχώς πολεμά τους ανθρώπους. Στην Καινή Διαθήκη ο Σατανάς αποκαλείται ως *Βεελζεβούλ* (Κατά Ματθαίον 10, 25, κατά Μάρκον 3,22, κατά Λουκάν 11,15 κ. α.).

Ο Βεελζεβούλ ή Βάαλ ήταν ο *άρχοντας του πολέμου και του αέρα*. Πολλοί τίτλοι είχαν δοθεί στο Βάαλ, προσθέτοντας καταλήξεις στο όνομά του. Μερικοί από αυτούς είναι: Baal Bamoth (ο *άρχοντας των υψηλών τοπων*), Baal Zebub (ο *άρχοντας αυτών που πετούν*) και άλλοι. *Zebub είναι ένα εβραϊκό ρήμα που σημαίνει «πετώ από το ένα μέρος στο άλλο»*.

Και στην αγγλική γλώσσα, μία ονομασία του Σατανά είναι: «The Lord of flies» (ο *άρχοντας των μυγών*). Η μύγα είναι το σύμβολο του Βεελζεβούλ. Τα παλιότερα χρόνια υπήρχαν πολλές μαρτυρίες για ιπταμένους δαίμονες που φαίνονταν σαν μύγες στον ουρανό^[16]. Θα μπορούσαμε μάλιστα να παρομοιάσουμε τις πτήσεις και τις κινήσεις πολλών UFO, με τις αντίστοιχες των μυγών και των εντόμων γενικότερα*.

Ίσως οι Άγγλοι, υιοθετώντας την ονομασία «Lord of flies», να επηρεάστηκαν από τους γείτονές τους Ιρλανδούς, που, από τον 3ο μ.Χ. αιώνα τουλάχιστον, αναφέρουν μπολικες επισκέψεις του «Λόρδου». Ο Νένιος, Ιρλανδός χρονικογράφος που έζησε τον 3ο αιώνα μ.Χ., κάνει λόγο στις αφηγήσεις του για κάτι «μυστηριώδη και σατανικά σκάφη που πλανώνταν στους αιθέρες...».

Ένα τέτοιο σκάφος, μας πληροφορεί ο Νένιος στο χειρόγραφο του Mirabili A, ξεπρόβαλλε στον ουρανό του Ταϊλτιν (σημερινό Τελτάουν), οπότε ένας *άντρας* από το πλήρωμα του σκάφους αυτού εκτόξευσε ένα ακόντιο σ' ένα ψάρι. Το ακόντιο πέτυχε όμως κάποιους... παρευρισκομένους, που το τράβηξαν κάτω παρασέρνοντας και τον παράξενο σκοπευτή. Τον άφησαν όμως και αυτός *κολυμπώντας στον αέρα* ξαναγύρισε στο σκάφος του^[16].

Λίγους αιώνες αργότερα, στο έτος 763, τα Χρονικά της εποχής γράφουν: «Φάνηκαν καράβια στον αέρα», ενώ στα τέλη της ίδιας χιλιετίας, στην Ιρλανδία πάντα, τα κείμενα Konung Skuggsa περιγράφουν πάμπολλες μαρτυρίες για «πλοία δαιμόνων» στους ουραμούς[17].

B. ΠΑΡΑΦΥΣΙΚΑ... ΚΑΙΡΙΚΑ ΦΑΙΝΟΜΕΝΑ

Οι παραδόσεις της μαγευτικής Ιρλανδίας συνεχίζουν να μας προσφέρουν υλικό σχετικά με τη δράση των εναέριων πνευμάτων. Απ' όλα τα στοιχεία που τριγυρνούσαν στις ερημιές της Ιρλανδίας, τα δαιμόνια του ανέμου ήταν τα πιο τρομακτικά. Ζούσαν μέσα στα σύννεφα, την ομίχλη και τα βράχια, κι έτρεφαν μεγάλο **μίσος** για την ανθρώπινη ράτσα[18].

Επιστρέφοντας στα πάτρια εδάφη, οι λαϊκές μας παραδόσεις συμπίπτουν με παραδόσεις άλλων λαών, αλλά και με τις θρησκευτικές δοξασίες μας περί εναέριων πνευμάτων.

Σε περιοχές όπως το Αγρίνιο, οι μάνες απέτρεπαν τα παιδιά να μπαίνουν σε ανεμοστρόβιλους, πιστεύοντας ότι μέσα βρίσκεται ο «Κουτσογιάννης», ο αφέντης των δαιμόνων[19]. Σε άλλες επίσης περιοχές πίστευαν ότι μέσα σε ανεμοστρόβιλους κυκλοφορούν... δαιμόνια, νεράιδες και ξωτικά.

Σε ένα από τα πολλά Γεροντικά του Άγ. Ορους, εξιστορείται το ακόλουθο περιστατικό: από κάποια ομάδα μοναχών που είχαν πάει για ψάρεμα ανοιχτά στη θάλασσα, με τη βάρκα τους, ένας μοναχός εξαφανίστηκε, αφού πέρασε και τον «μάζεψε» ένας ανεμοστρόβιλος! Ο συγκεκριμένος μοναχός είχε μία παλιότερη εμπειρία με τον Δαίμονα (εξαιτίας μιας σοβαρής **αμετανόητης ανυπακοής** του), που του είχε υποσχεθεί: «Θα ξανάρθω να σε πάρω για πάντα»[20].

Ο ανεμοστρόβιλος, σαν ένα φαινόμενο του αέρα, εμπίπτει κι αυτός στη «δικαιοδοσία» του άρχοντος του αέρος. Υπάρχουν όμως και περιστατικά στα οποία UFO *εμφανίζονται ή εξαφανίζονται μέσα σε ανεμοστρόβιλους, ενώ και η κίνησή τους να περιστρέφονται πολλές φορές με ταχύτητα, σα στροβίλοι ή σα σβούρες, είναι πανομοιότυπη.*

Ο Λατίνος συγγραφέας Τερτυλλιανός (2ος – 3ος αι. μ.Χ.) έγραφε: «Κατοικούν στον αιθέρα, τα αστέρια είναι γείτονές τους και οι δουλειές τους γίνονται στα σύννεφα»[21]. Ο αμφιλεγόμενος προφήτης Γιάκομπ Λορμπέρ (19ος αι.) υποστήριζε κι αυτός ότι τα εναέρια κακόβουλα πνεύματα καθορίζουν το σχήμα πολλών παράδοξων συννέφων[22]. Μπορούν να προσδώσουν σ' αυτά εύκολα τη μορφή ενός δίσκου, αλλά υπάρχουν και εμφανίσεις UFO που σχηματίζονται - υλοποιούνται μέσα από σύννεφα, με εντελώς παράδοξο τρόπο.

Τα «διαολια», όπως τα λένε οι χωρικοί, σε πολλές παραδόσεις κυβερνούν τα φυσικά φαινόμενα. Σε παράδοση της Τήνου, τα δαιμόνια πάνε στα «πουμουλα» και φαίνονται σαν *άστρα στον ουρανό*[23].

Πιο κάτω θα συναντήσουμε και περιπτώσεις που τα UFO έχουν προκαλέσει κάποιες καταστροφές μέσω των «φυσικών φαινομένων». Τέλος, στο Ζαγόρι της Ηπείρου, υπάρχει η παράδοση ότι *γύρω γύρω από τη Γη* υπάρχουν τα δαιμόνια, που «ξαποσταίνουν» τη μέρα των Χριστούγεννων[24].

Γ. ΤΕΛΩΝΙΑ: ΤΑ ΦΟΡΟΛΟΓΑ ΠΝΕΥΜΑΤΑ ΤΩΝ ΨΥΧΩΝ

Ένας άλλος αξιοσημείωτος χαρακτηρισμός που αποδίδεται στο Σατανά είναι ότι παρομοιάζεται ως *«αστραπή εκ του ουρανού πεσόντα»* (κατά Λουκά 10,18). Μετά την αποστασία του δηλαδή έπεσε από τον ουρανό (τον φωτεινό πνευματικό κόσμο) *σαν αστραπή, γι' αυτό και κυριαρχεί στο (υλικό) επίπεδο ανάμεσα στη Γη και στον ουρανό. Προφανώς μπορεί να έχει και την ταχύτητα της αστραπής και να μετακινείται από τόπο σε τόπο, χωρίς να τον εμποδίζουν οι αποστάσεις*, ειδικά στην ατμόσφαιρα, αφού χαρακτηρίζεται και ως «άρχων της εξουσίας του αέρος».

Αυτή ακριβώς την εικόνα έχουν υπ' όψιν τους και οι Άγιοι Πατέρες της Ορθοδοξίας, όταν διατείνονται πως η ψυχή εξέρχεται από το σώμα τη στιγμή του θανάτου, διέρχεται δια του αέρος προς τον ουρανό και συναντάται εκεί με τα λεγόμενα *τελώνια* (δαιμόνια), που караδοκούν στη λεγόμενη «πύλη», στα σύνορα μεταξύ του υλικού και του πνευματικού κόσμου.

Οι Πατέρες βέβαια στηρίζονται στα χωρία της Καινής Διαθήκης που είδαμε πριν (Εφεσίους 6, 12 και 2,2) και που ανέφερε ο Αποστόλος Παύλος περί των εναέριων πονηρών πνευμάτων, τελωνίων στην παρούσα φάση της έρευνάς μας.

Οι δαίμονες, έχοντας αναλάβει από ένα **πάθος** ο καθένας, εξαπολύουν τα πύρινα βέλη τους στους ανθρώπους, *ώστε να τους εξουσιάζουν αυτοί, κι όχι ο ίδιος ο άνθρωπος τον εαυτό του*. Έτσι, τον σπρώχνουν στα **πάθη**, τις **εξαρτήσεις** και τις **ανομίες**, ώστε με το θάνατο του ανθρώπου να διεκδικούν την ανάλογη ανταμοιβή για το «έργο» τους. Παρουσιάζονται λοιπόν ως **τελώνια** και ο κάθε άνθρωπος πληρώνει τα τέλη, το μερίδιο δηλαδή, που αντιστοιχεί σε κάθε δαίμονα [πάθος], στον οποίο είχε υποταχθεί στην εδώ ζωή του. Όσο πιο πολλά τέλη πληρώσει, τόσο πιο δυσμενής θα είναι η θέση του στην αιωνιότητα. Είχε δίκιο λοιπόν ο Σωκράτης όταν έλεγε ότι ο καλύτερος βασιλιάς είναι αυτός που μπορεί να εξουσιάσει τα πάθη του (Ανθόλογιο Στοβαίου, ΜΗ, 26).

Ο Άγ. Βασίλειος ο Νέος (10ος αι.) και η Άγ. Θεοδώρα η μαθήτριά του, είχαν εμφανιστεί σε όραμα, μετά το θάνατό τους, σ' έναν μοναχό και είχαν καταμετρήσει 23 διαφορετικά τελώνια^[25]: της καταλαλιάς (κατάκρισης), της ύβρεως, του ψεύδους, του θυμού και της οργής, της υπερηφάνειας, της βλασφημίας, του φθόνου, της μωρολογίας και φλυαρίας, του τόκου και του δόλου, της σκνηρίας και του ύπνου, της φιλαργυρίας, της μέθης, της μνησικακίας, της μαγείας και γοητείας, της γαστριμαργίας (λαιμαργίας) και πολυφαγίας, της ειδωλολατρίας, της αρσενοκοιτίας, των χρωματισμένων προσώπων, της μοιχείας, του φόνου, της κλοπής, της πορνείας (λαγνείας) και της ασπλαχνίας^[†††].

Μία συμβολική και σαφής περιγραφή για τα τελώνια είναι ό,τι είπε άγγελος Κυρίου στον Άγιο Μακάριο τον Αιγύπτιο (301 - 391 μ.Χ.): «Από της γης έως εις τον ουρανόν υπάρχει κλίμαξ, και κάθε σκαλώνιον έχει τάγμα δαιμόνων, οίτινες λέγονται τελώνια, και απαντώσι την ψυχήν εκείνην τα πονηρά πνεύματα, και φέρουσι τα χειρόγραφα αύτης και δεικνύουσι τοις αγγέλοις αυτά, λέγοντες την δείνα ημέραν, και εις τας τόσας του δείνα μηνος, εποίησε αύτη η ψυχή το δε ή έκλεψεν, ή εμοίχευσεν, ή εψεύσατο κτλ.»^[26].

Πρόκειται δηλαδή για «**συκοφαντικά**» πνεύματα που βγάζουν όλα τα άπλυτα ενός ανθρώπου στη φόρα με το θάνατο του, μπροστά στους αγγέλους και στον Δίκαιο Κριτή^[27].

Μέσα στο ίδιο πλαίσιο κινείται και ο ορισμός του λαογράφου Νικόλαου Πολίτη για τα τελώνια: «Είναι τα πονηρά πνεύματα μεταξύ ουρανού και γης, που φυλάττουν την άνοδο στους ουρανούς, εμποδίζοντας τις ανερχόμενες ψυχές, ζητώντας τον λόγο των αμαρτιών της καθεμίας και συγκρούονται με τους αγγέλους. Είναι τα *“φορόλογα πνεύματα των ψυχών”*^[28].

Στον Ευεργετινό (τομος Α', σελ. 125 - 128), περιγράφονται τρία συγκλονιστικά γεγονότα, που δείχνουν τους δαίμονες να ορμούν με λύσσα και ν' αρπάζουν την ψυχή, τη στιγμή ακριβώς που βγαίνει από το σώμα. Ακόμα και σε εμπειρίες σύγχρονων απλών ανθρώπων ή ακόμα και ανθρώπων που δεν πιστεύουν σ' αυτές τις δοξασίες, και έχουν βιώσει ακούσια ή εκούσια τη λεγόμενη «αστρική προβολή», αναφέρεται η παρουσία μιας απειλητικής μαυροντυμένης μορφής, που караδοκεί στο κατώφλι μεταξύ της υλικής πραγματικότητας και του «αιθερικού» χώρου. Θα ασχοληθούμε όμως στη συνέχεια και με τους Μαυροντυμένους (M.I.B.).

Δ. Η ΕΠΙΡΡΟΗ ΤΟΥ ΣΤΗΝ ΟΡΑΣΗ - ΕΙΣΑΓΩΓΗ ΣΤΑ ΜΑΓΙΚΑ ΦΑΙΝΟΜΕΝΑ ΤΗΣ ΦΑΝΤΑΣΙΑΣ

Οι αφύσικες θεάσεις UFO δεν προκαλούν αίσθηση πια στους ερευνητές. Είναι κάτι συνηθισμένο. Σε ανάλογες λοιπόν ιδιόρρυθμες μαρτυρίες συναντούμε το εξής παράλογο γεγονός: *ορισμένα άτομα της ίδιας παρέας ή μιας οικογένειας παρατηρούν ένα ΑΤΙΑ στον ουρανό π.χ, καθώς ταξιδεύουν, ενώ τα υπόλοιπα άτομα δεν βλέπουν τίποτα!*

Στις 8/10/72 στο Ολνταμ της Αγγλίας, ο νυχτοφύλακας Τζών Μπέρν είδε, κατά τη διάρκεια της δουλειάς του, ένα τεράστιο UFO πάνω από το κεφάλι του. Λίγα μέτρα πιο εκεί, άλλος φύλακας δεν είδε τίποτα απολύτως^[29]. Το ίδιο συμβαίνει όμως και με τα ραντάρ: τον Ιανουάριο του 1987 ένα ιαπωνικό αεροσκάφος συνάντησε πάνω από την Αλάσκα ένα αντικείμενο σε σχήμα πούρου, που ακολουθούσε επί 30' σαν «σκιά» κάθε κίνηση του πιλοτού. Ο πύργος ελέγχου τον πληροφορήσε ότι κανένα άλλο αεροσκάφος δεν πετούσε κοντά του. Δύο άλλοι σταθμοί ραντάρ όμως είχαν εντοπίσει στις οθόνες τους το UFO^[30].

Πανόμοιουτυπα, κάποιες εμφανίσεις UFO σε πολυσύχναστους αυτοκινητοδρόμους και Εθνικές οδούς, δηλώνονται από έναν μόνο οδηγό, που είναι και ανένδοτος για την κατάθεσή του! Με τον ίδιο τρόπο έχουν αναφερθεί μάλιστα και περιστατικά απαγωγών! Γιατί όμως οι άλλοι άνθρωποι έχουν «μαύρα μεσάνυχτα»;

Ένα περιστατικό από το βίο του Άγ. Βενεδίκτου (480 - 542 μ.Χ.) ταιριάζει πολύ στις περιπτώσεις αυτές: Κάποτε μερικοί μοναχοί - μαθητές του Άγ. Βενεδίκτου σκάβοντας βρήκαν ένα

χάλκινο είδωλο, που το πέταξαν σε μία άκρη στο μαγειρείο τους. Τότε είδαν να βγαίνει απ' αυτό **φωτιά** τόσο μεγάλη, που νόμιζαν ότι θα καιγόταν όλο το μαγειρείο. Άρχισαν λοιπόν οι αδελφοί, με μεγάλο θόρυβο, να κουβαλούν και να ρίχνουν νερό για να σβήσουν τη φανταστική πυρκαγιά.

Όταν άκουσε ο Άγ. Βενέδικτος το θόρυβο και πληροφορήθηκε την αιτία, πήγε στο μαγειρείο και είπε στους μοναχούς ότι δεν έβλεπε καμία φωτιά (γιατί δεν υπήρχε στην πραγματικότητα ήταν φαντασία). Και αφού έσκυψε αμέσως το κεφάλι, κατά τη συνήθειά του προσευχήθηκε στο Θεό ν' αποδιώξει τη φαντασία εκείνη απ' τα μάτια τους. Και όταν τέλειωσε τη δέησή του, απόκατέστησε στο φυσικό την δράση των αδερφών και έπαψαν να βλέπουν το μαγειρείο να καίγεται[31].

Η Σκοτεινή Διάνοια λοιπόν που **υπνωτίζει, αλλοιώνει, διαστρεβλώνει** κάθε φυσική λειτουργία επέδρασε στο αισθητήριο της δράσης και προκάλεσε φωτεινές εικόνες. Την ιδιοτητα της Διανοίας αυτής θα την πραγματευτούμε προσεκτικά στην επόμενη ενότητα (τα έργα της παραμορφωτικής φαντασίας) .

Για την **πλάνη** και τη **σύγχυση** που επιφέρει η δράση του διαβόλου στον αέρα μιλά και ο Άγ. Συμεών, ω Νέος Θεόλογος (949 -1022): «Πλην το να βλέπει εις τον ουρανόν (ο άνθρωπος) πολλά, ολίγαις φοραίς πρέπει να το κάνη, δια τον φόβον των πονηρών πνευμάτων, όπου κατοικούν εις τον αέρα και δια τούτο ονομάζονται εναέρια πνεύματα, τα οποία προξενούν πολλάς και διάφοραις πλάναις εις τον αέρα...»[32].

3. ΤΑ ΕΡΓΑ ΤΗΣ ΠΑΡΑΜΟΡΦΩΤΙΚΗΣ ΦΑΝΤΑΣΙΑΣ Α. ΕΠΕΝΕΡΓΟΥΝ ΣΤΙΣ ΕΠΙΘΥΜΙΕΣ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΦΟΒΟΥΣ ΜΑΣ

Η άλογος και ανεξέλεγκτη φαντασία εκλαμβάνει πολλές φορές τις εικόνες που εμείς θέλουμε να δούμε. Ίσως μάλιστα να μην «αρκείται» στο πεδίο που φανταζόμαστε, αλλά να διεισδύει και στο υλικό πεδίο. *Είναι ικανή δηλαδή να ενσαρκώσει, να «δώσει ζωή» σε αντικείμενα και «όντα» ή να διατηρήσει την παρουσία τους για ένα χρονικό διάστημα.* Έτσι, ο «θεατής» εξαπατάται, πιστεύοντας ότι βλέπει εξωγήινους επισκέπτες η θεία οράματα, τα οποία μάλιστα μπορεί να γίνονται ορατά και από άλλα άτομα.

Εξαιρουμένων λοιπόν των περιπτώσεων που κάποιος φαντάζεται ένα άστρο π.χ. σαν UFO (φαινόμενο που ονομάζεται αυτοκινητικό και προσβάλλει ιδιαίτερα όσους οδηγούν ή μετακινούνται και φαντάζονται ότι το άστρο κινείται κι αυτό), υπάρχει το ενδεχομενο, συνήθως από μία έντονη διανοητική επιθυμία και συναισθηματική πίεση ή φορτιση ή και από οργανική βλάβη του εγκεφάλου, η φαντασία αυτή να λάβει «σάρκα και οστά».

Ο Άγ. Νικόδημος ο Αγιορείτης (1749 - 1809) στο έργο του «Συμβουλευτικόν Εγχειρίδιο» (εκδ. «Νεκτάριος Δ. Παναγόπουλος, σελ. 155) γράφει: «Διότι η φαντασία, όχι μόνον τυπώ τα όντα, όσας δηλ. εικόνας δια των αισθήσεων έλαβεν, αλλά και εκ των εναπολειφθέντων λαμβάνουσα, πλάττει άφ' εαυτής άλλας άντ' άλλων εικόνας, κατά προσθήκην, ή αφάιρεσιν, ή αλλοίωσιν ». Με την **αλλοιωτική** ενέργεια της φαντασίας λοιπόν εκδηλώνονται οι *παραισθήσεις* (όταν υπάρχει γήινο αισθητικό ερέθισμα, το οποίο η φαντασία παραλλάσσει, παρουσιάζοντας το ως UFO), και οι *ψευδαισθήσεις* (όταν απουσιάζει ακόμα κι αυτό, το γήινο αισθητικό ερέθισμα δηλ., και η φαντασία πλάθει μια δική της καθαρά μορφή) .

Γιατί η φαντασία δεν χαλιναγωγείται εύκολα από τη λογική. Αν ψηλαφούμε με τα δάχτυλά μας το κρανίο και τα οστά ενός νεκρού και η άλογη φαντασία δεν θέλει να τα τυπώσει ως νεκρά, είναι δυνατό να επιδρά στην αίσθηση της ορασης και βλέπουμε τη ζωντανή εικόνα του νεκρού. Όταν πάλι πεθαίνει ένα οικείο μας πρόσωπο, η ψυχική προσκολλησή μας σ' αυτό και η έντονη επιθυμία μας να το ξαναδούμε, ενεργοποιούν τους μηχανισμούς της φαντασίας και κάποιες φορές εμφανίζεται με τη μορφή φαντάσματος.

Όταν ένας άνθρωπος βρίσκεται για καιρό κλεισμένος στο σπίτι του ή σε απόμονωμένα μέρη, είναι πολύ πιθανο να «φαντάζεται». Ειδικά όταν η φαντασία «βιάζει» τα αισθητήρια, τότε επέρχεται η συνεργασία τους προς εμφάνιση του ποθούμενου αντικειμένου, όπως οι αντικατοπτρισμοί που βλέπουν πεζοπόροι στην έρημο (που αγωνιώντας να δουν μία οαση τη βλέπουν προσωρινά, αλλά μετά, εξαφανίζεται).

Ίδια αποτελέσματα δημιουργεί και ο, **εκτός ελέγχου, φόβος** (όταν είμαστε μόνοι σε ένα νεκροταφείο π.χ.). Τότε ο φόβος μήπως.., οδηγεί στη συγκατάθεση φαντασίας - αισθητηρίων και η μοιραία οπτασία έχει εμφανιστεί! Όπως και μετά από δυνατούς και καταστροφικούς σεισμούς, είναι

σχεδόν αδύνατο κάποια άτομα της πληγείσας περιοχής να μην ξεγελαστούν λόγω φόβου, από την παραίσθηση ή την παρερμηνεία ενός σεισμού.

Πολλές φανταστικές εμφανίσεις βλέπουν και κάποια άτομα περιθωριακά, μοναχικά, με υποψία ψυχικών ασθενειών, που δεν εξουσιάζουν απόλυτα το λογικό και τις αισθήσεις τους. Ακόμα και η μνήμη των αγαθών ή των κακών, συνηθίζει να δίνει ξαφνικά μορφή στην αίσθηση του νου και να οδηγεί στη φαντασία, λέει ο Άγ. Γρηγόριος ο Σιναΐτης[33].

Επομένως, οι δύο κατευθυντήριες γραμμές της φαντασίας είναι οι κρυφοί πόθοι και οι φοβίες μας. Σχετικά με το ζήτημα των εξωγήινων, σε αρκετές περιπτώσεις βλέπουμε ό,τι ποθούμε (εξωγήινοι σωτήρες), ή ό,τι φόβομαστε (φρικιαστικοί εξωγήινοι, τέρατα κ.α.).

B. ΑΝΑΜΕΙΓΝΥΕΤΑΙ ΚΑΙ Ο «ΦΑΝΤΑΣΙΟΚΟΠΟΣ» ΣΤΗΝ ΥΠΟΘΕΣΗ ΑΥΤΗ

«Αγνοείτε τις φαντασίες αυτές», προτρέπουν πολλοί Άγιοι της Εκκλησίας μας, όπως ο Θεόφορος Μάξιμος ο Ομολογητής (580 - 662): «Διότι όστις συνηθίζει να καταφρονή τας φαντασίας, αυτός δύναται να καταφρονή και τα ίδια πράγματα εκείνα (τα δαιμόνια), των οποίων είναι αι φαντασίαι»[34], ενώ ο Άγ. Διάδοχος επίσκοπος Φωτικής (5ος αι.) διδάσκει ότι «η καρδιά επιθυμούσα, ειδωλοποιεί ό,τι θέλει και ούτω δίδει εις το κακόν ύπαρξιν»[35].

Ο αποκρυφιστής Ελιφάς Λεβί (1810-1875) δίνει μία ανάλογη εικόνα της φαντασίας: «Μέσα στη φαντασία εγγράφονται και διατηρούνται τα σχήματα. Μέσω αυτής βλέπουμε την αντανάκλαση του άορατου κόσμου. Είναι ο καθρέφτης των οραματισμών και ο δρόμος προς τη ζωή της μαγείας. Αυτή δίνει φτερά στη θέληση και ενεργοποιεί το παγκόσμιο κίνητρο»[36].

Ο εξυμνητής αυτός της μαγείας εκλαμβάνει αυτή τη φαντασία ως θετική φυσικά. Μάλιστα, οι μάγοι και οι μάγισσες παλιότερα, για να βλέπουν πιο εύκολα τις φανταστικές μορφές, έπιναν φίλτρα, μασούσαν κάποια χορτα ή αλείφονταν με αλοιφές. Μα, οι άνθρωποι και σήμερα, μιμούμενοι τους μάγους, επιδιώκουν δυστυχώς να βλέπουν αυτές τις μορφές. Ορισμένοι μάλιστα, δεν θα έλεγαν όχι να αγοράζαν και κανένα μαγικό φίλτρο, ή να ρουφούσαν λίγη... μαγική σκόνη, για ν' «ανοίξουν οι πύλες της φαντασίας και του αγνώστου» πιο εύκολα.

Ο γέρων Σωφρονως Σαχάρωφ (1896 - 1993) στο βιβλίο «Ο Άγιος Σιλουανος ο Αθωνίτης» απαντά καταλλήλως: «Ο κόσμος της ανθρώπινης φαντασίας είναι κόσμος των 'φασμάτων' της αλήθειας. Είναι δε κοινός εις τους ανθρώπους και τους πεσόντας αγγέλους, και δια τούτο η φαντασία πολλάκις γίνεται αγωγός δαιμονικής ενέργειας.

Πάσα εικών, σχηματισθείσα υπο του ιδίου του ανθρώπου ή εμπνευσμένη υπό των δαιμόνων, γενομένη δεκτή υπό της ψυχής, διαστρέφει την πνευματικήν μορφήν του ανθρώπου, του κτισθέντος κατ' εικόνα και ομοίωσιν Θεού. Η ενέργεια της φαντασίας, εν τη εσχάτη εξελίξει αυτής, οδηγεί εις αυτοθέωσιν του κτίσματος»[37]. Μέσω του νου και των αισθήσεων λοιπόν, ο Ενώπιος μας πολεμά στην καρδιά και στην ψυχή.

Η άλογος, ανεξέλεγκτος και αφύσικη αυτή φαντασία, φυσικό είναι να μην πηγάζει από το Άμεμπτο Φως του Θεού, αλλά από την «περιοχή» του Κακού. Γι' αυτό, ο «Ιδρυτής» αυτής της «περιοχής» ονομάζεται από τους Άγιους Πατέρες «φαντασιοκόπος» και η φαντασία «γέφυρα των δαιμόνων»[38].

Και συνεχίζει ο Άγ. Νικοδημος ο Αγιορείτης στο «Συμβουλευτικον Εγχειρίδιον» (σελ. 156): «Διότι και ο διάβολος έχει μεγάλη συγγένειαν και οικείωσιν προς την φαντασίαν αυτήν έχει επιτηδειότερον όργανον δια να πλανά τους ανθρώπους και να ενεργή τα πάθη και τας κακίας του».

«Διότι και αυτός, νους κτισθείς παρά Θεού πρότερον, απλούς και ασχημάτιστος, και αφάνταστος, ως οι λοιποί θείοι άγγελοι, ύστερον αγάπησε τα σχήματα και την φαντασίαν, και φαντασθείς να θέση τον θρόνον του υπεράνω του ουρανού, και να γίνει όμοιος τω Υψίστω, από αγγέλου φωτεινού, έγινε διάβολος σκοτεινός».

«Και τον Αδάμ δια φαντασίας επλάνησεν, εμβιβάσας εις τον νουν του φαντασίαν **ισοθεΐας**». Και συμπληρώνει ο Άγ. Ησύχιος ο Πρεσβύτερος (6ος αι.) : «Νους ασώματος ο πονηρός, ουκ άλλως δύναται πλανήσαι ψυχάς, ειμή δια φαντασίας και λογισμών»[39].

Εδώ μιλάμε και για τη φαντασία με τη μορφή κακών λογισμών. Η μεταβίβαση σκέψης από «εξωγήινους» σε μάρτυρες μόνο σπάνιο φαινόμενο δεν είναι, και συμπορεύεται με τη μεταβίβαση λογισμών από τα αρνητικά πνεύματα στο νου του ανθρώπου, όπως λογισμών ισοθεΐας - αυτοθέωσης (εξαιτίας της **έπαρσης**). Οι εξωγήινοι επικοινωνούν και τηλεπαθητικά με τους μάρτυρες, όπως κάνουν και οι μάγοι με τα θύματά τους.

Ο Άγ. Νείλος ο Ασκητής (5ος αι.) μιλάει για ένα δαίμονα που αγγίζει τον τόπο του εγκεφάλου, **αλλοιώνοντας** το φυσικό του φως με μια ψευδαίσθηση και **αναστατώνοντας** τη φυσιολογική λειτουργία του. Με τον τρόπο αυτό σχηματίζει μέσα στον άνθρωπο η «λογισμούς αλλόκοτους» ή παράδοξα εσωτερικά οράματα, δήθεν θεϊκά.

Κάνει δηλαδή ένα παιχνίδι φωτός και σκιών, θα λέγαμε, μέσα μας, επιδρώντας στον εγκέφαλο έτσι, *ώστε να εκλαμβάνουμε τη φυσιολογική αυτή ανωμαλία ως «θείαν επιφάνειαν»*, ως δήθεν φανέρωση του Θεού, αν δεν είμαστε πνευματικά πληροφορημένοι και έτοιμοι να δεχτούμε τέτοιες επιθέσεις. Το πάθος της **κενοδοξίας** δηλαδή κινείται σε λογισμό, ο οποίος δίνει ανόητα τέτοια μορφή στον ασχημάτιστο νου, που να φαίνεται σαν εντοπισμός της θείας και ουσιώδους γνώσεως[39].

«*Η υπερηφάνια φυσιοῦται εκ της επιθυμίας να δημιουργήσει τον ίδιον αυτής κόσμον*», λέει ο γέρων Σωφρονιος Σαχάρωφ[40]. Η **επάρατη**, όπως λέγεται, φαντασία, τρέφεται από την **υπερηφάνεια**, ξεσηκώνει τα **πάθη** και επικρατεί του συνειδητού.

Η φαντασία αυτή τυγχάνει ιδιαίτερης τιμής από μυστικιστικές και άλλες ομάδες, με τη χρήση του διαλογισμού, της γιογκα ή άλλων τεχνικών. Η υπερβολική χρήση της **επάρατης - περήφανης** φαντασίας καταλήγει σε παραισθήσεις, παθολογική **έκσταση** και ψυχικές ασθένειες, όπως η τρέλα ή η πλήρης «αναισθησία» (το άτομο αυτό που λέμε ότι είναι «στον κόσμο του»).

Η **έπαρση (περηφάνια)** δημιούργησε λόγω επιθυμίας, όπως ανέφερε πριν ο γέρων Σωφρονιος, μια ψεύτικη φαντασία σ' έναν μοναχό του Άγ. Ορους, στη μικρή Σκήτη της Άγ. Άννης. Όπως περιγράφεται στο Λαουσαϊκόν του Άγ. Ορους, ο μοναχός αυτός έπεσε θύμα του παμπονηρου, που του έβαλε ιδέες ότι ήταν ο κατάλληλος για να γίνει Πατριάρχης. Στη συνέχεια ο εχθρος εμφανίστηκε στον ύπνο του με σχήμα κληρικού και του είπε ότι αυτές τις μέρες έρχεται πρεσβεία αρχιερέων από την Κωνσταντινούπολη για να τον παραλάβει και να τον εγκαταστήσει στον Οικουμενικό θρόνο.

Και μια νύχτα βλέπει να φτάνει κάτω από την παραθαλάσσια καλύβα του ένα κατάφωτο πλοίο με συνοδεία, με πολλή δοξα, με λαμπάδες και εξαπτέρυγα και με φανταστικούς (ψεύτικους) κληρικούς, που, μόλις τους είδε, έσπευσε ο δυστυχής να κατέβει με τις λίγες του αποσκευές για να επιβιβαστεί (στο πλοίο).

Καθώς ετοιμαζόταν όμως να απλώσει το πόδι του στο φανταστικό, μα ολοζώντανο στα μάτια του πλοίο, έκανε από καλή συνήθεια το σημείο του *Τιμίου Σταυρού*. Στη στιγμή εξαφανίστηκε η δαιμονική φαντασία και έμεινε ο ταλαίπωρος στην άκρη, στο χείλος εκείνης της απόκρημνης και βαθιάς θαλάσσιας αβύσσου που ανοιγόταν από κάτω[41].

Το κατάφωτο πλοίο άνετα θα μπορούσε να εμφανιστεί σαν ένα κατάφωτο... UFO και οι εξωγήινοι θα ταίριαζαν «γάντι» στο UFO αυτό, όπως οι κληρικοί στο πλοίο. Οι δαίμονες λαμβάνουν το **αλαζονικό** σήμα από κάποιον, και έπειτα, το μόνο που έχουν να κάνουν είναι να «*πρόσαρμόσουν*» την «απάντησή» τους στην επιθυμία του.

Μια άλλη φαντασία παρομοια μ' αυτήν παρουσιάστηκε σε μοναχό, στο Άγ. Ορος πάλι, στα φριχτά Καρούλια, όπως λέγεται η συγκεκριμένη απόκρημνη περιοχή. Όπως γράφει το γεροντικό, ένας μοναχός πίστεψε ότι έφτασε σε τόσο υψηλό επίπεδο πίστης, ώστε θεώρησε τον εαυτό του ικανό να πάει στον έξω κόσμο, να κηρύξει το λόγο του Θεού, για να σωθούν οι άνθρωποι.

Παιδευμένος μ' αυτούς τους λογισμούς, μια μέρα είδε, κάτω ακριβώς από τα βράχια που ασκήτευε, ένα μεγάλο πλοίο να έρχεται προς αυτόν, για να τον παραλάβει δήθεν και να τον μεταφέρει έξω από το «άβατον», στον κόσμο. Ήταν έτοιμος να πηδήξει στο πλοίο και με το ζόρι τον συγκράτησε ένας άλλος μοναχός, που τον είδε κατά τύχη και ο οποίος δεν έβλεπε κανένα πλοίο. Αν τον άφηνε, ασφαλώς θα γκρεμιζόταν κάτω στα βράχια[42].

Και οι δύο μοναχοί, που περιγράψαμε την περιπέτειά τους, έβαλαν μυαλό, συνετίστηκαν και δεν τους ξαναεμφανίστηκε η δαιμονική πλάνη.

Στην περίπτωση του πρώτου μοναχού, η χρήση του ταπεινωτικού σημείου του Σταυρού χάλασε τα σχέδια τους. Στις περιπτώσεις των «επαφικών» με UFO; Οι δαίμονες δε γνωρίζουν τι σημαίνει **ταπείνωση**. Ένα χαρακτηριστικό παράδειγμα, για ν' αντιληφθούμε τη διαπίστωση αυτή, μας δίνει μια ιστορία που είχε διηγηθεί ο εξαιρετικός γέροντας Ιάκωβος Τσαλίκης (1920 - 1991), στη Μονή του Οσίου Δαυίδ του γέροντος (16^{ος} αι) στην Εύβοια.

Κάποτε λοιπόν επισκέφθηκε το μοναστήρι μία γυναίκα που είχε καταληφθεί από πονηρό πνεύμα (δεν ήξερε τι έλεγε κτλ). Ο γέρονταςμίλαγε στη γυναίκα, αλλά απαντούσε το πνεύμα, μέσω της γυναίκας. Είπε τότε ο γέροντας: Άκουσε με, θα επαναλαμβάνεις ό,τι λέω εγώ, εντάξει; Εντάξει, αποκρίθηκε η γυναίκα (το πνεύμα). Και ακολούθησε ο παρακάτω διάλογος:

Γέροντας: Πες, Άγιος ο Θεός.

πνεύμα: Άγιος ο Θεός.

Γέροντας: Άγιος Ισχυρός.

πνεύμα: Άγιος Ισχυρός.

Γέροντας: Άγιος Αθάνατος.

πνεύμα: Άγιος Αθάνατος.

Γέροντας: Ελέησον ημάς.

πνεύμα: Τον κακό σου τον καιρό!

Η **ταπείνωση** λοιπόν (που, στο παραπάνω παράδειγμα αντιπροσωπεύεται με τη φράση «Κύριε, Ελέησον ημάς») είναι ξένη προς τους δαίμονες.

Μόνο ο Χριστός, ο αυθεντικός διδάσκαλος της ταπείνωσης, ήταν απρόσβλητος από την αρνητική φαντασία, τη «γέφυρα των δαιμόνων». Ο Χριστός διέθετε τη **δημιουργική**, την εκ Θεού φαντασία μόνο.

Συνοψίζοντας, σε σχέση με το κεφάλαιο αυτό, ένα περιστατικό με UFO, αν είναι παραισθητική φαντασία ή απάτη ψέμα, έχει πάνω του τη σφραγίδα της πλευράς - «περιοχής» του κακού. Για τη φαντασία τα είπαμε (ανακατεύονται τα δολια πνεύματα πολύ συχνά).

Αν είναι **απάτη** ή **ψέμα**, ο λογισμός (η ιδέα) για την απάτη αυτή προήλθε εκ του πονηρού και επήλθε η συγκατάθεση του ατόμου προς την πραγματοποίησή της. Εάν είναι λανθασμένη εκτίμηση λόγω υπερβολικής και αδικαιολογητης εμμονής - προσκόλλησης του ανθρώπου (στην εξήγηση ενός συμβατικού φαινομένου ως UFO), τότε ο «φταίχτης» διαστρέβλωσε την ορθή ερμηνεία του φαινομένου στο νου του ανθρώπου αυτού, εκμεταλλευομενός επιθυμία ή φόβο του. Ίσως όμως να ευθύνονται και εγωπαθή αίτια γι' αυτό το λάθος.

Αν τέλος μιλάμε για οργανική βλάβη του εγκεφάλου, πάλι θα επαναλάβουμε ότι το Καλό δεν μπορεί να είναι αιτία βλάβης. Πάλι δηλαδή ευθύνεται ο αρνητικός – πτωτικός παράγοντας, έστω κι αν αυτός βρίσκεται κάπου στο βάθος της σήραγγας.

Το θέμα της παραμορφωτικής φαντασίας που πραγματευτήκαμε συνδέεται άμεσα με πολλά άλλα σημεία του βιβλίου. Εξασκείστε τη... **δημιουργική** σας φαντασία και ανακαλύψτε τα.

4. ΣΥΓΧΥΣΗ, ΑΠΑΤΕΣ, ΠΡΟΣΤΡΙΒΕΣ, ΚΡΥΠΤΟΜΑΝΙΑ, ΕΠΙΔΕΙΞΗ = ΕΝΑ ΚΟΜΦΟΥΖΙΟ

A. ΤΟ ΕΝΤΕΧΝΑ ΧΑΟΤΙΚΟ ΟΡΙΟ ΑΠΟΣΤΑΣΗΣ ΠΟΥ ΚΡΑΤΟΥΝ

Αναφέραμε πριν ότι κάποιοι άνθρωποι που ζουν σε απομονωμένες και ερημικές περιοχές μπορούν πιο εύκολα να «πλάσουν» με τη φαντασία τους ένα UFO, από το αν βρίσκονται σε μία πόλη. Κανένα UFO επίσης δεν έχει φανεί καθαρά σε χιλιάδες ώρες τηλεοπτικών γυρισμάτων (σε ταινίες κτλ), στην ιστορία της τηλεορασης, όπως είπαμε.

Οι δαίμονες δεν έχουν και τόσο καλές σχέσεις με το ...φακο, γιατί φυσικά δεν θέλουν να φανερωθούν και ν' αντιληφθούν όλοι με *ξεκάθαρο* τρόπο την ύπαρξή τους.

Όπως τονίζουν οι ερευνητές Τζών Ουέλντον και Ζόλα Λιούιτ στο βιβλίο τους «UFO - Τι συμβαίνει τέλος πάντων ;» «οι δαίμονες αποφεύγουν να φανερωθούν για να μην από καλύψουν τίποτε από τον πνευματικό τους κόσμο»[43]. Έτσι, κατορθώνουν και επιφέρουν σύγχυση για την ταυτότητα τους.

Φωτογραφίες, ναι, υπάρχουν πάρα πολλές με «UFO». Τι είναι όμως αυτά τα UFO; Αν πετάξετε ένα δίσκο θαλάσσης (φρίζμπυ) Ψηλά και το φωτογραφίσετε, θα εμφανιστεί στη φωτογραφία ένα... αποκόσμο δισκοειδές σκάφος από το διάστημα

Σε καμία περίπτωση λοιπόν οι φωτογραφίες δεν εγγυώνται ότι αυτό που φαίνεται είναι οντως ένα UFO. Εξάλλου, ουκ ολίγες φωτογραφίες έχουν αποδειχθεί πλαστές (οι υπότιθέμενοι «επαφείς» έχουν επιστρατεύσει από Χριστούγεννιάτικα στολίδια και παιχνίδια μέχρι... καπάκια και ζωγραφίες στα παράθυρα). Τα κατεργάρικα πνεύματα εμπνέουν και τους κατεργάρη δεσ δηλαδή.

Υπάρχουν όμως - μάλλον - και κάποιες φωτογραφίες που πράγματι δείχνουν κάτι παράξενο, η έρευνα όμως για το μυστήριο που κρύβει η καθεμία βρίσκεται μέσα στις σελίδες του βιβλίου αυτού.

Οι φωτογραφίες βέβαια μπορεί να δείχνουν και κάποια φυσικά φαινόμενα και αντικείμενα, όμως ο εκάστοτε «επαφικός» φωτογράφος, πιστεύει ότι «συνέλαβε» ένα σκάφος από εξωγήινο

πολιτισμό. Εκτός από προβλήματα στη μηχανή και στο φιλμ, οι πιο συνηθισμένες εξηγήσεις εκτός των φαρσών - είναι γήινα σκάφη (αεροπλάνα, δορυφόροι, κτλ), μπαλονια, φωτοβολίδες, βαρελοτα, σμήνος από πουλιά, μέχρι και έντομα!

Το ίδιο ισχύει και για άγνωστα αντικείμενα σε κινηματογραφικές λήψεις. Εδώ όμως τα πράγματα είναι διαφορετικά. Κατ' αρχήν, έχουμε πολύ λιγότερο υλικό σε σχέση με τις φωτογραφίες. Και πάλι βέβαια δεν φαίνονται ξεκάθαρα τα σκάφη, ούτε τυχόν εξωγήινα οντα. Ακριβώς επειδή στην κάμερα δεν μπορεί να κρυφτεί εύκολα οτιδήποτε, οι «εξωγήινοι» την αποφεύγουν. Δεν έχει γίνει ποτέ μία εμφάνιση UFO και εξωγήινων μπροστά σε πολλούς μάρτυρες, για πολλές ώρες και, παράλληλα, με χρήση κινηματογραφικών μέσων.

Έτσι κρυβόμενοι, καταφέρνουν και οξύνουν ακόμα περισσότερο την **περιέργεια** αυτών που «τσιμπάνε» και ενδίδουν στον **πειρασμό** να χωθούν με τα μούτρα στην «έρευνα». Κατορθώνουν και επιφέρουν τη **σύγχυση**, τη **συσκότιση**, το **σκοταδισμό**. **Αποπρόσανατολίζουν** και σπέρνουν την **αβεβαιότητα**, δίνοντας αφορμή να είναι ισχυρογνώμονες και οι οπαδοί των UFO, αλλά και οι επιστήμονες, που τα θεωρούν όλα αυτά ανοησίες. Έχουν όμως και οι μεν και οι δε τα επιχειρήματά τους, τα δικά τους «αποδεικτικά στοιχεία».

Θα λέγαμε ότι οι εμφανίσεις των UFO κινούνται επιδέξια στο όρια αυτό, στο οποίο και οι δύο αντιμαχόμενες πλευρές «έχουν δίκιο» απ' την πλευρά τους, *αφού η αλήθεια δεν λάμπει, δεν είναι ξεκάθαρη*. Η **σύγχυση** έχει τη συνήθεια να αφαιρεί τη γεύση της **συνέσεως** και της κατανοήσεως και να **ληηλατεί** τα εντός αυτών νοήματα, γι' αυτό πρέπει να ονομάζεται όχημα του διαβόλου, λέει ο Άγ. Ισαάκ ο Σύρος (7ος αι.)^[44]. «Γνώρισμα του δαίμονος είναι το να κάνει θόρυβο και να προκαλεί τρέλα και πολύ σκοτάδι», λέει ο Άγ. Ιωάννης ο Χρυσόστομος (4ος – 5ος αι.), «ενώ του Θεού το να φωτίζει και να διδάσκει με σύνεση τα όσα πρέπει»^[45].

Φανταστείτε πόσες **συγκρούσεις** έχουν γίνει, πόση **διχονοια** έχουν προκαλέσει αυτοί οι «εξωγήινοι», πέρα από την πνευματική **σύγχυση**. Και για να αστείευτούμε και λίγο, μας παρατηρούν από εκεί πάνω που βρίσκονται, και απολαμβάνουν τους ατέλειωτους τσακωμούς και τις αντιδικίες των ανθρώπων γι' αυτό το θέμα! Είναι αξιοπερίεργο ότι σήμερα ξέρουμε για τη φύση των UFO τόσα, όσα ξέραμε και τη δεκαετία του '50. Καμία σημαντική πρόοδος δεν έχει επιτευχθεί. Τα τελευταία χρόνια πάντως, τα UFO σα να αποφεύγουν να εμφανίζονται, ίσως γιατί, με όλα τα τεχνολογικά μέσα που διαθέτουμε, είναι πιο εύκολο να «προδοθεί» η ταυτότητα τους. Η απόσαφηνιστική πλευρά της τεχνολογίας, που επεξεργάζεται με εγκυρότητα όλα τα στοιχεία και τα δεδομένα, μπορεί να φοβίζει τα «όντα» αυτά και να μην τολμούν να ριψοκινδυνεύσουν πολλές εμφανίσεις.

B. ΤΟ ΒΑΣΙΛΕΙΟ ΤΗΣ ΝΥΧΤΑΣ ΚΑΙ ΟΙ ΕΡΗΜΙΕΣ ΔΙΕΥΚΟΛΥΝΟΥΝ ΤΑ ΣΧΕΔΙΑ ΤΟΥΣ

Γιατί όμως προτιμούν να μας επισκέπτονται τη νύχτα; πως εξηγείται, όλες αυτές οι διαφορετικές - υποτίθεται - φυλές των εξωγήινων, να δείχνουν την προτίμησή τους στο σκοτάδι; Δεν θα ήταν καλύτερα για την έρευνά τους, να μας παρατηρούσαν στο φως της ημέρας;

Στο σκοτάδι εμφανίζονται και άλλα τρομακτικά φαινόμενα, εκτός από τα UFO. Το μεταφυσικό σκοτάδι φόβούνται οι άνθρωποι, γιατί πριν την πτώση υπήρχε μόνο το φως. *Ο θάνατος και το πνευματικό σκοτάδι είναι αποτέλεσμα του αποχωρισμού, της διάσπασης μας από το Αιώνια φως*. Έτσι, τη νύχτα είμαστε πιο ευάλωτοι σε **φόβους**, **φантаσιές**, **πάθη** και **πειρασμούς** κάθε λογής. Και το εκμεταλλεύονται...

Δεν είναι λογικό λοιπόν οι «φιλοξενούμενοί» μας να στήνουν μία γιγαντιαία «επιχείρηση» από μακρινούς πλανήτες για να μας παρατηρήσουν και να εμφανίζονται για λίγα μόνο λεπτά, σε απομονωμένα μέρη και μέσα στο... μαύρο σκοτάδι. Στις 21η8η1955 στο Kelly του Hopkinsville (Kentucky-ΗΠΑ) «εξωγήινα ανθρωποειδή» πλησίαζαν τη νύχτα στο σπίτι της οικογένειας Σάπτον, σε μια απόμερη περιοχή. *Πλησίαζαν πάντα από την πιο σκοτεινή πλευρά του σπιτιού, και δεν πλησίαζαν όταν ήταν αναμμένα τα εξωτερικά φώτα*^[46].

Είναι κοινή η τακτική των UFO και του «πολυμήχανου» να παρουσιάζονται βασικά σε μεμονωμένα άτομα. Αποφεύγουν την πολυκοσμία, Όπως «ο διάολος το... λιβάνι»! Η πλειοψηφία των περιστατικών μας έρχεται από ένα *μάρτυρα* (και ειδικά σε περιπτώσεις με παρουσία όντων). Οσο αξιόπιστος όμως κι αν είναι αυτός ο ένας μάρτυρας, δεν αρκεί για να διαπιστώσουμε την εγκυρότητα του συμβάντος (πάλι προκαλούν **σύγχυση**). Ίσως το φως πολλών ανθρώπινων ψυχών μαζί, να τυφλώνει τα σκοτεινά πνεύματα και να τα εμποδίζει να εμφανίζονται. Υπάρχουν βέβαια και εξαιρέσεις

στον κανόνα (Όπως οι θεάσεις με εκατοντάδες μάρτυρες), αλλά και πάλι λείπουν τα αποδεικτικά στοιχεία.

Στην έρημο εξάλλου μακριά από τους ανθρώπους, ο Χριστός ήρθε αντιμέτωπος με τον Σατανά, ο οποίος προσπάθησε να Τον δελεάσει, αλλά έμεινε στην προσπάθεια, Πολλές ερημικές και δύσβατες περιοχές, στις οποίες ως επί το πλείστον εμφανίζονται UFO και άλλα φαινόμενα, θεωρούνται από παλιά τοπικοί κατοικίας δαιμόνων. Πολλοί Θεόφοροι ασκητές της Πίστης μας αγωνίζονταν σε τέτοιες περιοχές, για να εξόλοθρεύουν τη δύναμη του εχθρού. Αμέτρητες εμπειρίες στην έρημο είχε ένας από αυτούς, ο Μέγας Αντώνιος (251-356 μ.Χ.), ο οποίος τράβηξε τα... πάνδεια από τις ορδές των δαιμονίων, που έρχονταν με διάφορες μορφές.

Πιστεύουμε ότι δεν υπάρχει καμία περίπτωση εμφάνισης UFO στον πλανήτη μας, που να μην την έχει δει κάποιος άνθρωπος, ή να μην έχει αφήσει ίχνη. Γιατί, τι θα κερδίσει ένα κακόβουλο πνεύμα, αν εμφανιστεί με μόνους «μάρτυρες» τα βράχια και την απόλυτη ερημιά; Ενώ, αν εμφανιστεί σ' έναν άνθρωπο θα υπάρχει λόγος: να τον **πειράξει** (φοβίσει, αποπρόσανατολίσει, βλάψει σωματικά, ψυχικά).

Γ. «Ο ΔΙΑΒΟΛΟΣ ΔΟΥΛΕΙΑ ΔΕΝ ΕΧΕΙ...»

Γιατί τελικά οι επισκέπτες μας δεν εμφανίζονται δημόσια, καθαρά; Κάποιοι έχουν σκεφτεί αρκετά σενάρια για να τους «δικαιολογήσουν». Όμως, *«παν το φανερούμενον φως εστί»*, όπως τονίζεται στην Αγ. Γραφή (προς Έφεσίους 5, 13). Ο Θεός είναι **καθαρός, λαμπρός, φωτεινός, απλός**. *Η δημιουργία του Θεού, η φύση, είναι τόσο γαλήνια και ελκυστική! Απόπνέει την αγάπη.*

Το αντίθετο συμβαίνει με τους «εξωγήινους». Η συμπεριφορά τους απέχει παρασάγγας από το φωτεινό αυτό κανάλι που μας έχει υποδείξει ο Πλάστης και πρόσμοιάζει με του «αντιθέτου». *Φοράει πάντα μάσκα ο διάβολος* για να μην αναγνωρίζεται: «Τοιούτος εστί ο Δράκων. Ουδέποτε το πρόσωπον αυτού δείκνυσιν...» (Ωριγένης - 185-245 μ.Χ.), «δια να προξενώσι ημίν μεγάλην ενοχλησιν και σύγχυσιν, ώστε να μην μας αφήσωσι να προκοψωμε» (Αγ. Ιωάννης Κλίμακος –6ος αι μ.Χ.).

Πάντα «πολλοίς ενδύμασι καλύπτει την πονηρίαν» (Αγ. Νείλος). Αποφεύγει να φαίνεται για να κάνει ανενοχλητος τη δουλειά του. Κινεί τα νήματα εκ του αφανούς ή ενεργεί μέσω «άλλων» [π.χ. των UFO] για λογαριασμό του, ώστε να μένουν οι άνθρωποι ανυποψίαστοι για τη δική του παρουσία. «Επειδή όλος εστί μισητος, μόνον τε φαινόμενος βάλλεται υπο πάντων, δια τούτο ο μεν εστί αυτός, υποκρύπτει και σκέπτει» (Μ. Αθανάσιος, 295-373 μ.Χ.)^[47].

Αν λοιπόν οι «εξωγήινοι» είναι τα αδέρφια μας, οι Δημιουργοί μας, για τους πιο «προχωρημένους», ή αν τέλος πάντων είναι εξωγήινοι πολιτισμοί με καλές προθέσεις, γιατί δεν επικοινωνούν μαζί μας;

Κάποιοι «ειδικοί» έχουν έτοιμη την απάντηση: «Δεν εμφανίζονται δημόσια γιατί είμαστε πολεμοχαρείς, ή γιατί θα προκαλέσουν πανικό, ή γιατί “δεν είμαστε έτοιμοι”». Έτσι τους έχουν πει οι εξωγήινοι;! Οι τελευταίοι όμως υποτίθεται ότι διαθέτουν όλες τις τεχνολογικές δυνατότητες να μεταδώσουν σε μεγάλο αριθμό ανθρώπων - ακόμα και τηλεπαθητικά - τους «αγνούς» σκόπους τους, έστω και σταδιακά, όχι απότομα: έχουν όλη την άνεση να μεταδίδουν τηλεπαθητικά πληροφορίες σε μάρτυρες, ακόμα και να ελέγχουν τις νοητικές τους λειτουργίες, τη μνήμη τους κ.α. Θα μπορούσαν λοιπόν εύκολα να βρουν έναν «κώδικα επαφής», που θ' απόρρξει από την ευφυΐα και την τεχνολογική τους εξέλιξη. Γιατί δεν θα το κάνουν;

Απ' την άλλη, μπορεί να σκεφτεί κάποιος, αν ήθελαν να μας παρακόλουθούν διακριτικά, θα το έκαναν χωρίς να γίνονται καν αντιληπτοί από κανέναν. Κοντόλογις, *αν ήθελαν να κρυφτούν, θα κρύβονταν*. Δεν θα έρχονταν μέσα στη νύχτα σαν Χριστούγεννιατικά λαμπερά στολίδια, με αλλοκοτους θορύβους, προκαλώντας πανικό και κάνοντας επιδείξεις στους ουραμούς.

Για μας είναι σαφές ότι τα UFO *«την κάνουν τη δουλειά τους»*. Τους αρέσει τελικά η ..δημοσιότητα, επιδιώκουν να τα βλέπουμε και αυτό έρχεται σε αντίθεση με τις απόστολές των Μαυροντυμένων (MIB), που θέλουν να βουλώνουν το στομα κάποιων μαρτύρων, αλλά στο τέλος...μαθαίνονται όλα. Όπως και με τις νυχτερινές «κρυπτο - εμφανίσεις» τους. Μύλος η υποθεση... Γι' αυτό, το φαινόμενο των ΑΤΙΑ είναι ίσως το πιο **μπερδεμένο, αντιφατικό** και **χαοτικό** μυστήριο της σύγχρονης εποχής. Η αποθέωση του παραλόγου! Δύσκολα βγάζει κανείς άκρη, αλλά αυτήν θα κυνηγήσουμε να «τσακώσουμε».

Οι UFOναύτες φαίνεται ότι πάσχουν από **επιδειξιμανία**. Στις περισσότερες εμφανίσεις τους είναι έκδηλο το στοιχείο της **επίδειξης**. Ο Μ. Αντώνιος προειδοποιεί ότι στις εμφανίσεις των δαιμόνων παρατηρούνται **επιδεικτικές παραστάσεις**[48].

Τα UFO λοιπόν αναπτύσσουν ώρες - ώρες ασύλληπτες ταχύτητες, εκσφενδονίζονται απότομα, αστράφτουν, πετούν ακτίνες ακινητοποιώντας ανθρώπους, κάνουν φανταστικούς ελιγμούς κοντά στα αεροπλάνα μας και τα ακόλουθούν, προκαλώντας βέβαια πανικο στους πιλοτους, αλλάζουν σχήματα, εξαυλώνονται κτλ.

Πολλοί χειριστές τους πάλι, **καυχώνται** στους μάρτυρες για την υπερεξελιγμένη τεχνολογία τους, για τις γνώσεις τους, ενώ χρησιμοποιούν και **επιδεικτικές** τεχνικές, Όπως η τηλεκίνηση, η τηλεπάθεια κ.α.

Η επίδειξη πηγάζει συνήθως από τον **κομπασμό**. Τα περήφανα πνεύματα έτσι λειτουργούν. Όπως τα UFO, με μία «κούφια» επίδειξη, με έναν εντυπωσιασμό, αλλά ουσία μηδέν.

«*Εισί γαρ πνεύματα δαιμονίων ποιούντα σημεία*» (είναι σημεία θαυμαστά από πνεύματα δαιμονίων για να προκαλούν την έκπληξη και να παραπλανούν τους ανθρώπους), γράφεται στην Απόκάλυψη (16, 14), για τις τερατουργίες του θηρίου στις έσχατες μέρες. Γιατί στην επίδειξη, *στα ορατά και υλικά σημάδια* (στον αέρα ίσως), θα βασιστεί το θηρίο για να πραγματοποιήσει τους βρώμικους σκόπους του.

Τα υπερήφανα και επιδεικτικά πνεύματα καθοδηγούν και πολλούς μάγους και θαυματοποιούς της εποχής μας, Όπως ο Ντ. Κοπερφιλντ ή ο Γιούρι Γκέλλερ. Ο τελευταίος μάλιστα ισχυριζόταν ότι τις δυνάμεις του τις έδιναν «ανώτερα εξωγήινα οντα». Οι δυνάμεις αυτές του εξασφάλιζαν μία σειρά από απίθανα πνευματιστικά κολπα, που του απέφεραν και τα ανάλογα κέρδη. Όμως, όλα αυτά τα «θαύματα» ξεπερνούν τα όρια της ψυχαγωγίας και μεταδίδουν στο κοινό επικίνδυνες τάσεις μιμητισμού, μαζί με έναν **αλαζονικό - βλάσφημο** τρόπο σκέψης.

Ένα θείο όραμα της Παναγίας στην περιοχή Βίγλα του Άγ. Ορους, αποκάλυψε την **πονηρία** και το **δόλο** των επιδεικτικών πνευμάτων. Το όραμα αξιώθηκε να δει ένας μαθητής του Άγ. Γρηγορίου του Σιναΐτη, ο Μάρκος. Είδε λοιπόν προς ανατολάς ένα χρυσοκτιστο πύργο, με ένα θρονο, πάνω στον οποίο καθόταν η Υπεραγία Θεότοκος, έχοντας στην αγκαλιά της το Χριστό. Γύρω - γύρω την περιστοιχίζαν οι δώδεκα Απόστολοι, άγγελοι και Αγιορείτες πατέρες, αλλά και ένα πλήθος Χριστιανών, που δοξολογούσαν το Θεό.

Και καθώς βλέπει αυτό το υπέρλαμπρο όραμα, γυρίζει δυτικά και βλέπει μια «τσιγγάνα» ή «γύφτισσα», η οποία έκανε διάφορα σκέρτσα, αστεία, θεατρικές κινήσεις, ξεγυμνώματα και άλλες επιδεικτικές παραστάσεις. Τότε, με φρίκη παρατήρησε πως, λίγοι - λίγοι από τους Χριστιανούς, και καλόγεροι ακόμα, άρχισαν, από σατανική **περιέργεια**, να εγκαταλείπουν την πάμφωτη Παναγία, τους Αγίους και τα Ουράνια Τάγματα των Αγγέλων και να πηγαίνουν στη «γύφτισσα», συνεπαρμένοι από τα κολπα της. Στις Ουράνιες Δυνάμεις παρέμειναν σταθεροί πολύ λίγοι από τους αρχικούς Χριστιανούς και Αγιορείτες πατέρες. Ένα αληθινά προφητικό δράμα για την εποχή μας, αφού οι άνθρωποι γοητεύονται από τις τσιγγάνες, τις χαρτορίχτρες, τους επίδοξους θαυματοποιούς και τα UFO! Τα τερτίπια αυτού που «πλάνα την οικουμένη όλη»... (Απόκάλυψη 12,9)[49].

Τα UFO λοιπόν επιδιώκουν να γίνεται «ντόρος» γι' αυτά, *ίσα-ίσα για να επικρατεί η σύγχυση και το σκοτάδι*. Χρησιμοποιούν δηλαδή, όπως είπαμε προηγουμένως, το λεγόμενο «χαοτικό όριο». Και μάλλον όλα αυτά επιδιώκουν (και όσα θα διαβάσετε στη συνέχεια), γιατί τα UFO *έχουν το «πάνω χέρι»* στις επαφές τους μαζί μας. Εμείς, τις πιο πολλές φορές, αρκούμαστε στο να παρακολουθούμε ανίσχυροι, «μαρμαρωμένοι», τα καμώματα τους, το θέατρο τους που παίζεται γύρω μας και μέσα μας...

5. ΟΡΜΟΥΝ ΩΣ «ΛΕΟΝΤΕΣ ΩΡΥΟΜΕΝΟΙ»

A. Ο ΦΟΒΟΣ ΚΑΙ Ο ΤΡΟΜΟΣ ΣΤΙΣ ΕΠΑΦΕΣ

Ο **φόβος**, και συχνά ο **πανικός**, είναι το κυρίαρχο συναίσθημα που μεταδίδουν οι θεάσεις UFO, ειδικά σ' όσους έχουν εμπειρία από στενές επαφές 3ου και 4ου βαθμού (δηλ. άμεση επαφή με το UFO και το πλήρωμά του). Πάρα πολλοί άνθρωποι έχουν εκμυστηρευτεί ότι έχουν δει κάτι παράξενο, τρομακτικό, αλλά δεν το δημοσιοποιούν, ώστε να το αποβάλλουν εντελώς από τη μνήμη τους και ν' απαγκιστρωθούν από τα συναισθήματα τρόμου που βίωσαν.

Η Ζωόποιος Δύναμη όμως, ο Θεός, σαν Άπλετο Φως που είναι, ουδεμία σχέση έχει με συναισθήματα αρνητικής φύσης, όπως **φόβος, δειλία ή τρόμος**. Αντίθετα κρυσταλλώνει μέσα μας αρετές, όπως **δύναμη, ψυχραιμία, αγάπη, σοφία** (Β' Τιμοθεόν 1, 7). οι καλοπροαίρετες Αγγελικές Δυνάμεις, κατά την εμφάνισή τους, αντικαθιστούν πάντα τυχόν αισθήματα φόβου με τη **γαλήνη** και τη **χαρά**. Όταν παρουσιάστηκε άγγελος Κυρίου σε βοσκούς, αναγγέλλοντας τη γέννηση του Σωτήρα, το πρώτο μήνυμά του ήταν: «Μην τρομάζετε, σας φέρνω χαρμοσυνο νέο...» (Λούκα 2, 10).

Ο Μέγας Αντώνιος μας διαφωτίζει καταλλήλως, όσον αφορά την ποιότητα των επισκεπτών μας. Ή υπερκοσμια αυτή ασκητική μορφή της Ορθοδοξίας έζησε σε έρημους και σε βουνά με ελάχιστο νερό και τροφή, μέσα σε αγρία θηρία και ερπετά, τα οποία ποτέ δεν τον πείραξαν. Επίσης, θεράπευε ασθενείς- ειδικά δαιμονισμένους - και προέβλεψε και το θάνατο του (σε ηλικία 105 ετών).

Τα σοφά λογία του Μ. Αντωνίου απορρέουν από την πλούσια εμπειρία του με τον κόσμο των πνευμάτων: «Και στο εξής να έχετε για διακριτικό γνώρισμα: *Όταν εξακολουθεί να φοβάται η ψυχή, Πρόκειται για παρουσία των έχθρων*. Διότι οι δαίμονες δεν αφαιρούν τη **δειλία** που συνοδεύει τέτοιες εμφανίσεις, όπως την αφείρεσε ο μέγας Αρχάγγελος Γαβριήλ από τη Μαρία και το Ζαχαρία, και όπως ο άγγελος που φάνηκε στο μνημείο (στον τάφο του Ιησού, στις γυναίκες. Αλλά όταν δουν τους ανθρώπους να φόβούνται, για να τους κατατρομάξουν ακόμα περισσότερο, κι αφού μπουν στο κελί τους, να τους περιπαίξουν σαρκαστικά τους λένε:

- Πέστε να μας προσκυνήσετε!»

Και δυστυχώς, συμπληρώνουμε εμείς, κάποιοι τους προσκυνούν άμεσα ή έμμεσα. Θα επιμείνουμε λίγο ακόμα στις πολύτιμες διδαχές του Μ. Αντωνίου. «Τις ενέργειες των δαιμόνων δεν πρέπει να τις εκλαμβάνουμε ως θείες ενέργειες. οι θείες ενέργειες έρχονται **ησυχώς** και **πράως**, και προκαλούν αμέσως **χαρά, αγαλλίαση** και **θάρος** στην ψυχή του ανθρώπου.

Η εμφάνιση των δαιμόνων γίνεται συνήθως με ταραχή, χτύπους, ήχους, κραυγές και προκαλεί στην Ψυχή του ανθρώπου **δειλία, ταραχή, αταξία λογισμών, κατήφεια και έπειτα επιθυμία κακών, ολιγωρία προς αρετή και ακαταστασία του ήθους**»^[50], στοιχεία εμφανή σε μάρτυρες περιστατικών UFO, μετά την εμπειρία τους. Άμεση συνέπεια του **φόβου** είναι συνήθως η **απόγνωση** και η **απελπισία**, που αποτελεί την κυριότερη επιδίωξη του αντιπάλου, Όπως λένε οι Πατέρες. Και ο φόβος των μαρτύρων δεν είναι ένας απλός φόβος. Είναι ένας φόβος μεταφυσικός, ανεξέλεγκτος. Κατά τη διάρκεια μιας απαγωγής του, ο γνωστός από τις επώδυνες περιπέτειές του με τα UFO Γουίτλυ Στρίμπερ, είχε περιστοιχηθεί από κάποια «εξωγήινα Οντα». Κάθε φορά που τον έπιαναν, τον καταλάμβανε **τρόμος**, έχανε τελείως το ηθικό του και **απελπιζόταν**^[51].

«Αν έχουμε λοιπόν», συνεχίζει ο Μ. Αντώνιος, «τέτοια φαινόμενα, που Δημιουργούν **ταραχή** και ακούγονται χτυπήματα απ' έξω και παρατηρούνται **επιδεικτικές παραστάσεις** και **απειλές θανάτου** και όλα όσα είπα παραπάνω, να ξέρετε ότι η έφοδος αυτή είναι των φαύλων δαιμόνων». Ο Μ. Αντώνιος τονίζει ότι με τις συνεχείς εναλλαγές των μορφών τους, τα πονηρά πνεύματα αιφνιδιάζουν και τρομάζουν τους ανοχύρωτους στην **πίστη** ανθρώπους^[52]. *Ποντάρουν δηλαδή στο απροβλεπτο της εμφάνισής τους* και πετυχαίνουν να τρομοκρατούν. Οι κινήσεις τους είναι επίσης *απροβλεπτες και ασταθείς* (όπως των UFO), για τον ίδιο σκοπο.

Συμφωνεί και ο Ρώσος Οσιος Παΐσιος Βελισκοφσκου (1722-1794): «Ο,τι προέρχεται από τον εχθρό είναι γεμάτο **ταραχή** και **ανησυχία**. Αφαιρεί τη **γαλήνη** και κάνει το νου ν' αμφιβάλλει για τις προθέσεις του. Δεν πρέπει να εμπιστευομαστε τη διάθεση της καρδιάς [επιθυμίας] μας σε όλα τα πράγματα, αλλά να **εξετάζουμε σε κάθε περίπτωση, αν η διάθεση αυτή είναι επωφελής**»^[53].

Σε εξαιρετικά ελάχιστες περιπτώσεις, μπορεί να παρουσιαστεί κάποιο θείο οραμα και να προκαλέσει το φόβο. Όπως σε οράματα που μεταφέρουν στον άνθρωπο την Κρίση ή την αθλιότητα της κατάστασης των ψυχών που έζησαν υποταγμένοι στο Κακό^[54].

Ο θείος φόβος διδάσκει, γαλουχεί, συνετίζει, φωτίζει. Απόδίδει καρπούς. Ο δαιμονικός φόβος *παραλύει, απογυμνώνει από αρετές, απογοητεύει*.

Να σημειώσουμε βέβαια για τα πονηρά πνεύματα και τους «εξωγήινους», ότι κάποιες φορές, εκτός από τις τρομακτικές θεάσεις, εμφανίζονται και *με φωτεινή μορφή* (οράματα εκ δεξιών, όπως λέγονται), χωρίς να φοβίζονται, με απώτερο σκοπό να παγιδέψουν τον άνθρωπο στα δίχτυα της **υπερηφάνειας** και της **έπαρσης**. οι άγιοι Πατέρες όμως είχαν και εδώ το **χάρισμα της διάκρισης**. Περνώντας το πνεύμα από «χίλια μύρια κύματα», απόκάλυπταν την υποουλία του. Ο Άγ. Ιωάννης ο Θεόλογος προέτρεπε: «*Μην πιστεύετε σε κάθε πνεύμα, αλλά να δοκιμάζετε τα πνεύματα αν είναι του Θεού*» (χ' Ιωάννη 4, 1).

Ο *πολυμήχανος* αντίπαλος «ως λέων ωρυόμενος περιπατεί ζητών τίνα καταπή» (Α' Πέτρου 5, 8). «Πάσαν *μηχανήν* επιτηδεύεται προς υμετέραν απώλειαν» (Άγ. Νείλος)[54]. Γι' αυτό και μετασχηματίζεται εύκολα σε άγγελο φωτός (Β' Κορινθίους, 11 , 14) (Εικόνα).

Μία τέτοια φωτεινή παρουσία πήγε να ξεγελάσει και τον Άγ. Σιλουανο τον Αθωνίτη (1866-1938), ο οποίος κρούει τον κώδωνα του κινδύνου: «Αν μία Ψυχή δεν έχει γευτεί το Άγ. Πνεύμα, δε μπορεί να διακρίνει το δράμα. Ο εχθρος δίνει στην Ψυχή *γλύκα μαζί με κενοδοξία* και έτσι μας φανερώνεται η πλάνη του. Αν ένας μάρτυρας δεν αισθανθεί σύγχυση ή φόβο από εχθρικό δράμα, αυτό σημαίνει ότι είναι *κενοδόξος*, επιθυμεί τα οράματα αυτά και θεωρεί τον εαυτό του άξιο να τα παρατηρεί («φωτισμένο», «εκλεκτό» κτλ). Εύκολα λοιπόν ο εχθρος τον εξαπατά»[55]. Οι υπερήφανοι πάντα ζημιώνονται από τους ορατούς και αόρατους δαίμονες.

Ουράνιες οπτασίες έβλεπε ο Μ. Αντώνιος, τις διέκρινε όμως από τις πονηρές οπτασίες, γιατί του παρείχαν *ανακούφιση* και του άναβαν περισσότερη προθυμία στην ασκητική ζωή[56]. Αντίθετα, οι πιο φρικιαστικές μορφές δαιμόνων (οι εξ-αριστερών) του παρουσιάζονταν για να τον *φοβίσουν* και να του *σπάσουν το ηθικό*, ώστε να εγκαταλείψει τον ασκητικό αγώνα.

B. Μ.Ι.Β.: ΤΡΟΜΟΣ ΣΤΗΝ «ΠΥΛΗ» ΤΟΥ ΠΑΡΑΦΥΣΙΚΟΥ

Μέσα στο όλο κλίμα του *τρόμου* και της ψυχολογικής *βίας* που ασκούν οι άγνωστοι επισκέπτες στους μάρτυρες, έρχεται να προστεθεί και το «κερασάκι στην τούρτα»: Οι *Άνθρωποι με τα Μαύρα* (*Men in Black - M.I.B.*), που «πουλάνε» προστασία και εχεμύθεια σε αφίξεις «εξωγήινων».

Για πολλούς UFOλογούς οι Μ.Ι.Β. είναι κλωνοποιημένοι άνθρωποι ή «βιορομποτ», που στέλνονται στους μάρτυρες μιας σημαντικής επαφής με ένα UFO ή και με το πλήρωμά του. Ο σκοπός; Να «τους κλείσουν το στομα», να μην αναφέρουν δηλαδή οι μάρτυρες τίποτα για την εμπειρία τους αυτή.

Αν ο μάρτυρας πιστέψει τις απειλές τους, τότε τσακίζεται ψυχολογικά, καταντάει ένα ράκος. Ίσως να νομίζει ότι τον παρακόλουθούν ανελλιπώς, ή όταν κυκλοφορεί μέσα σε πολύ κόσμο και δει κάποιον ντυμένο στα μαύρα, να τον θεωρεί κατάσκοπο του. Πόσοι άνθρωποι έχουν περιπέσει σε τέτοια ψυχολογική καταρράκωση!

Οι Μ.Ι.Β. εκστομίζουν φοβερές απειλές στους μάρτυρες, οι οποίοι μένουν ανήσυχοι για πολλά μερονυχτα, μετά την απροσμενη επίσκεψη τους, στο σπίτι τους συνήθως. φορούν μαύρα ρούχα φυσικά, μετακινούνται με μαύρο αυτοκίνητο, λιμουζίνα συνήθως, οι κινήσεις τους δε, μοιάζουν μηχανικές, προγραμματισμένες. Δίνουν την εντύπωση ότι δεν είναι «από τον κόσμο μας».

Συχνά παριστάνουν κυβερνητικούς πράκτορες ή αξιωματικούς. Ή χαρακτηριστική απειλή τους στο μάρτυρα είναι: «Κοίταξε, φίλε. Αν αγαπάς τη ζωή τη δική σου και της οικογένειάς σου, μην ξαναμιλήσεις ποτέ γι' αυτό που είδες, γιατί...» .

Παρ' όλες τις απειλές τους όμως, ποτέ σχεδόν δεν ξαναεμφανίζονται .

Μία ιδιορρυθμη ιστορία διηγήθηκε ο Αμερικανός ερευνητής UFO, Albert Bender, το 1953. Τρεις «κατά παραγγελία» Μ.Ι.Β. τον οδήγησαν στην Ανταρκτική. Εκεί ο «Διοικητής» των διαστημανθρώπων αποκάλυψε, εκτός των άλλων, στον Bender, ότι έχουν αρπάξει κατ' επανάληψη πολλούς γήινους και τους έχουν μεταφέρει στην πλανήτη τους, όπου χρησιμοποιούνται ως πειραματόζωα και εκτίθενται ως αξιοθέατα στο εξωγήινο κοινο! Τελικά δεν επιζεί κανένας γήινος[57]

Στο φαινόμενο των Μ.Ι.Β., η *ζυγαριά γέρνει αποκλειστικά προς την πλευρά του κακού, του απότροπαιου, σαν προέκταση του ανάλογης χροιάς φαινομένου των ΑΤΙΑ*. Είτε οι Μ.Ι.Β. είναι αποκηνήματα φαντασίας, είτε όντως υπάρχουν (όχι πάντως ως «προστάτες» των εξωγήινων), η πηγή - αφετηρία του φαινομένου είναι η «περιοχή του κακού», αναμφισβήτητα. Ολα όμως δείχνουν ότι είναι κυρίως προβαλλομενες πνευματιστικές παρουσίες, διότι εμφανίζονται και στο «αιθερικό» -ονειρικό επίπεδο. Επαυξάνουν δε, και ολοκληρώνουν την ήδη αβέβαιη - τρομοκρατική χροιά που χαρακτηρίζει τις επισκέψεις των «αφεντάδων» τους, επιφέροντας ακόμα μεγαλύτερη *σύγχυση* και *τρόμο*. Κι έτσι, «δένουν»θαυμάσια...

Στο παλιό περιοδικό «UFO - Ιπτάμενοι Δίσκοι»[58], διαβάσαμε την ιστορία ενός μάρτυρα που, μετά από μία εμπειρία του με UFO, δέχτηκε στο σπίτι του επισκέψεις από Μαυροντυμένους. Παράλληλα, είχε ν' αντιμετωπίσει μαζί με τη γυναίκα του έναν *παροξυσμό από αλλόκοτα φαινόμενα*: η

τηλεόραση άνοιγε μόνη της στη διαπασών μέσα στη νύχτα και έκλεινε μόνη της μετά, τα Φώτα του σπιτιού αναβοσβηναν μονα τους, έβλεπε *εφιάλτες*, χάλαγαν τα ρολογια του κτλ. Μάλιστα, εξαιτίας των γεγονότων, ήταν να πάρει διαζύγιο απ' τη γυναίκα του.

Στο ίδιο περιοδικό[59], σε μία συνέντευξη του αστρονόμου Άλεν Χάϊνεκ (1910-1986), μνημονεύεται το περιστατικό κάποιων M.I.B., που, καθώς οδηγούσαν μία μαύρη Κάντιλακ, το αυτόκίνητο τους *υψώθηκε στον αέρα και εξαφανίστηκε*. Όπως θα παρατηρήσουμε σε επόμενο κεφάλαιο, πάρα πολλά δαιμονικά και στοιχειά έχουν μαύρο χρώμα ή φέρουν μαύρη αμφίεση. Το ίδιο και οι M.I.B. αλλά και πολλοί «εξωγήνιοι», που φορούν μαύρες κάπες, στολές, ράσα ή κελεμπίες, όπως και οι σατανιστές.

Σε παλιούς θρύλους κυριαρχούσε η πανάρχαιη μορφή του αντιπροσώπου ή αγγελιοφορου κάποιων κρυφών και τρομερών δυνάμεων: του «Μαύρου Άνθρώπου» της μαγικής παράδοσης και του παρόμοιου Νυαρλαθοτέπ του Νεκρονομικον (Μυθολογία Κθούλου).

Οι μαγικές παραδόσεις βρίθουν από αναφορές και συμβάντα για αυτόν τον «Μαύρο Άνθρωπο» και οι «Μαυροντυμένοι M.I.B.» ίσως να συσχετίζονται μ' αυτόν. Ο Νυαρλαθοτέπ θεωρείται *προέκταση ή απόρροια του Αζαθοθ*, που είναι *ο εκφραστής του άμορφου και αρχέγονου Χάους*[60].

Οι **θεατρινισμοί**, η **τρομοκρατία**, που συμπαραλιάζει τον ψυχικό κόσμο των μαρτύρων, και τα **ψεύδη**, είναι χαρακτηριστικά δείγματα του «ήθους» των M.I.B., αλλά και των «εργοδοτών» τους.

6. Ο «ΠΑΤΗΡ ΤΟΥ ΨΕΥΔΟΥΣ» ΚΑΙ Η ΕΜΠΛΟΚΗ ΤΟΥ ΣΤΟ ΦΑΙΝΟΜΕΝΟ ΤΩΝ UFO. Α. ΕΜΠΝΕΕΙ ΤΟΥΣ «ΕΞΩΓΗΙΝΟΥΣ» ΚΑΙ ΤΟΥΣ... «ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΟΥΣ» ΑΥΤΩΝ.

Όσο για τα ψέματα που λένε, οι M.I.B. φαίνεται ότι έχουν εμπνευστεί από τα ίδια τα «αφεντικά» τους, τους υποτιθέμενους διαστημάνθρωπους. Οι τελευταίοι σε τηλεπαθητικές κυρίως επαφές τους με Γήινους **ψεύδονται επανειλημμένως και παραπλανούν**.

Πολλές φορές έχουν προαναγγείλει την άφιξή τους εδώ στη Γη, κλείνοντας μάλιστα και ραντεβού σε συγκεκριμένη τοποθεσία και ώρα, όπως στις 8/12/95 στη Βορεια Βουλγαρία, μετά από πρόβλεψη τριών μέντιουμ[61]. Περιττό να πούμε ότι μαζεύεται πλήθος κόσμου περιμένοντας τους εξωγήνιους, αλλά ακόμα τους... περιμένουν.

Σε ορισμένες περιπτώσεις υπόσχονται «λαγούς και πετραχήλια», ότι θα φέρουν δήθεν την ειρήνη στον κόσμο και θα λύσουν βασικά προβλήματα του πλανήτη. Όμως...ούτε φωνή, ούτε ακρόαση. Τα ραντεβού αυτά με τους «εξωγήνιους» τα κλείνουν οι περίφημοι «επαφικοί» ή «διάμεσα», που, μετά το ατύχημένο ραντεβού, δικαιολογούνται συνήθως ότι «δεν ήρθε ακόμα η κατάλληλη ώρα».

Το 1960, εν ας παλιός Άγγλος αεροπορος, ο Πήτερ Κάρρυ, ενημέρωσε τον κόσμο ότι «απεσταλμένοι του Άρη και της Αφροδίτης θα φτάσουν με Ιπτάμενους δίσκους στη Γη τους προσεχείς μήνες, για να βοηθήσουν τους ανθρώπους στην εδραίωση της ειρήνης»[62]...

Οι «επαφικοί» έχουν απόλυτη εμπιστοσύνη στα «ανώτερα οντα» που τους μεταδίδουν τις «έγκυρες» πληροφορίες τους. Όταν τα οντα ρωτώνται για τον τοπο της προέλευσής τους, η ποικιλία των πλανητών που αναφέρουν δεν έχει προηγούμενο. Όλοι σχεδόν οι πλανήτες του ηλιακού μας συστήματος, ακόμα και μερικοί δορυφοροι, έχουν δηλωθεί ως τόποι προέλευσης των όντων αυτών. Το θέμα είναι βέβαια πως επιζούν σε θερμοκρασίες +400°C ή -200°C. Αλλά ας υποθέσουμε ότι καταφέρνουν με κάποιον τρόπο και επιζούν, είναι δυνατόν όλο το ηλιακο μας σύστημα να σφύζει από ζωή; Και πως εμείς είμαστε βαθιά νυχτωμένοι;

Εκτός από τα όντα των πλανητών και δορυφορων του ηλιακού μας συστήματος, υπάρχουν «επαφικοί» που έχουν επικοινωνία με «Οντα» από την Ανδρομέδα, τις Πλειάδες, το Σείριο κτλ. Και τέλος, υπάρχουν και αυτοί που επικοινωνούν με «οντα» από πλανήτες «πολύ μακρινούς» που εμείς αγνοούμε παντελώς την ύπαρξή τους. Μιλούν για διαγαλαξιακούς πολέμους και άλλα παρόμοια. Δεν μπορούμε να ελέγξουμε αν ευσταθούν όλα αυτά, αλλά αν κρίνουμε από την ποιότητα των μαρτύρων, αλλά και των... εξωγήινων, μάλλον τζάμπα θα είναι ο κοπος!

Και πραγματικά δε διαφέρουν οι μεθοδείες των «εξωγήινων» και των ψευδολόγων πνευμάτων. Εκτός από τις επαφές των «διαμέσων», και άλλοι απλοί μάρτυρες έχουν σκότιστεί με τις αλημνίες και τα ψέματα τους. Σε μια περίπτωση μάλιστα (Γαλλία 1954), κατηγορήσαν και τον μάρτυρα ότι είναι

ψεύτης! Ο παρακάτω σύντομος διάλογος είναι ενδεικτικός της αλλοπρόσαλλης συμπεριφοράς των UFOναυτών.

- UFOναύτης: «Τι ώρα είναι;»

- γήινος μάρτυρας: «Δύο και μισή».

- UFOναύτης: «Λες ψέματα. Είναι τέσσερις η ώρα».

(Η σωστή ώρα ήταν δύο και μισή).

Και αμέσως μετά ο UFOναύτης ανέβηκε στον Ιπτάμενο δίσκο του και εξαφανίστηκε [\[63\]](#)

Το 1491 κάποια άγνωστα οντα επισκέφθηκαν το μαθηματικό Τζερόμε Κάρνταν στο Μιλάνο. Όταν ρώτησε να του πουν πως δημιουργήθηκε το Σύμπαν, του απάντησε ένα από τα οντα ότι δεν το δημιούργησε ο Θεός! Παρεμβλήθηκε ένα άλλο ον όμως και για ν' «αποκαταστήσει την τάξη» του είπε ότι ο Θεός έπλασε το Σύμπαν, αλλά σιγά-σιγά, ώστε αν κάποια στιγμή μετάνιωνε, να μη χρειαζόταν να καθυστερήσει για να το καταστρέψει [\[64\]](#) (!:).

Η αλήθεια είναι του Θεού, το ψέμα του διαβόλου, λέει μία λαϊκή μας παροιμία.

Τα ψέματα και η πλάνη των «ανώτερων όντων» συγγενεύουν με τις ανάλογες ιδιοτητες του διαβόλου, που χαρακτηρίζεται ως «ο πατήρ του Ψεύδους» (Ιωάννη 8, 44) και «ο πλανών την οικουμένην όλην» (Αποκάλυψη 12, 9). Και απέδειξε τις ιδιότητες αυτές, ξεγελώντας και τους πρωτοπλάστους.

Για τις δαιμονικές οντότητες, τα ψέματα είναι «βούτυρο στο ψωμί» τους. Ένα δαιμονικό πνεύμα παρουσιάστηκε μία νύχτα σε κάποιον μοναχό, στα Κατουνάκια του Άγ. Ορους, με μορφή αγγέλου. Το πνεύμα αυτό, εκμεταλλευόμενο την **υπερηφάνεια** του μοναχού, τον έπεισε να ανέβουν μαζί στην *κορυφή του Άθωνα* (2.033 μ. ύψος) όπου «θα του παρουσιαζόταν ο Θεός με όλους τους αγίους», σαν ανταμοιβή για τις αρετές του. Στην κορυφή λοιπόν, ο μοναχός είδε έναν μεγάλο στρογγυλό δίσκο, που είχε πολύ φως κόκκινο σα φωτιά, στη μέση τον Χριστό και έπειτα αγγέλους και όλους τους αγίους.

Τότε το ακάθαρτο πνεύμα του είπε: «τι κάθεσαι και βλέπεις σα χαζος; Δε βλέπεις το Δεσποτη Χριστό που σε περιμένει; Πήγαινε γρήγορα να τον προσκυνήσεις». Ο μοναχός ξεκίνησε για να προσκυνήσει, μα, καθώς πλησίαζε, προσεξε τον Άγ. Σπυριδωνα μπροστά από όλους τους αγίους, που φορούσε έναν πολύ μεγάλο σκούφο, ύψους ενός μέτρου σχεδόν.

Παραξενεύτηκε ο μοναχός, γιατί τον Άγ. Σπυριδωνα τον παριστάνουν οι αγιογράφοι με μικρο σκούφο και κάνοντας το σταυρό του είπε δυνατά: «Κύριε Ελέησον, ο άγιος μου Σπυριδωνας (ο μοναχός έφερε και το ονομά του) να έχει τόσο μεγάλη σκούφια, πολύ περίεργο πράγμα!». Και *μολις έκανε το σημείο του σταυρού* χάθηκαν όλα τα φαινόμενα και οι απάτες του Σατανά έγιναν άφαντες, αλλά ο ίδιος είδε πως βρισκόταν στο χείλος του γκρεμού! Το ένα του ποδι ήταν βουλιαγμένο στο χιόνι ευτυχώς, και το άλλο βρισκόταν στο κενό, δεν είχε δηλαδή μέρος να πατήσει και αν έκανε μισο βήμα ακόμη θα έπεφτε στο κενό, που είναι παραπάνω από χίλια μέτρα βάθος. Έγειρε μετά προς τα πίσω και επί τρεις ώρες έμεινε λιπόθυμος από το φόβο και τη φρίκη που του προκάλεσαν τα ψέματα και η πλάνη του δαίμονα [\[65\]](#).

Με ανάλογη διαβολική απάτη σε σχήμα δίσκου ήρθε αντιμέτωπος και ο Μ. Αντώνιος. Ο μέγας ασκητής, στο δρόμο καθώς ανέβαινε σ' ένα βουνο, αντίκρυ σε έναν μεγάλο ασημένιο δίσκο. Ο Αντώνιος όμως κατάλαβε το τέχνασμα του μισοκαλού εχθρού, σταμάτησε και βλέποντας το δίσκο αναρωτήθηκε:

«Από που και ως που βρέθηκε ο δίσκος αυτός στην έρημο; Αυτός ο δρόμος δεν είναι πατημένος, ούτε υπάρχουν αχνάρια περαστικών ανθρώπων! Και να 'χε πέσει κανενός, δεν μπορούσε να μη γίνει αντιληπτός, τόσο μεγάλος που είναι! Άλλά και όποιος θα τον έχανε, θα γύριζε να τον αναζητήσει και θα τον έβρισκε, μίας και είναι έρημος ο τοπος! Είναι κι αυτό τέχνασμα του διαβόλου. Δεν θα μου εμποδίσεις διάβולה, μ' αυτό, την προθυμία για την έρημο. Ο δίσκος σου, μαζί με σένα, να πάτε να χαθείτε».

Κι ενώ έλεγε ο Αντώνιος αυτά, ο δίσκος «έγινε καπνός» [\[66\]](#).

Εκτός από τα πεντακάθαρα ψέματα και τις απάτες, τα πνεύματα του σκοτους συνηθίζουν να *αναμειγνύουν το ψέμα με την αλήθεια*, το δηλητήριο με το μέλι. Άλλά το άκρον άωτον είναι ότι, όπως μετασχηματίζονται και σε φωτεινούς αγγέλους, μπορεί να παρουσιάσουν ακόμα και την αλήθεια, αλλά με σκοπο πάντα **πονηρό** ή **περιπαικτικό**.

Ο ίδιος ο «υιός της απώλειας», στο δεύτερο πειρασμο του Χριστού, επικαλέστηκε τις Γραφές για να Τον πειράξει (Ματθαίον 4,6). Την ίδια τακτική ακολούθησε και στην περίπτωση του Άγ. Πέτρου

του Αθωνίτη, του πρώτου οικιστή ασκητή του Άγ. Όρους (9^{ος} αι). Συγκεκριμένα, έφερε επιχειρήματα από την Καινή Διαθήκη (!) για να πείσει τον Άγιο να φύγει από το Όρος, να γυρίσει στην κοσμική ζωή και να σώσει τους ανθρώπους[67].

Όχι βέβαια πως και οι άνθρωποι λένε λιγότερα ψέματα, όσον αφορά το θέμα που εξετάζουμε. Θα λέγαμε ότι το όλο θέμα, η αρνητική του φύση δηλαδή, ελκύει ψέματα, απάτες και γενικά αρνητική συμπεριφορά και από τους ανθρώπους. Μετά από μία «απαγωγή» του από εξωγήινους στα τέλη του 1985, στο σπίτι του (ΗΠΑ), ο Γουίλυ Στρίμπερ δεν αναγνώριζε τον εαυτό του: χωρίς να το καταλάβαινε, έλεγε *ψέματα* σα να τον έσπρωχνε μία ακατανίκητη δύναμη[68].

Πιο συνήθεις όμως, είναι οι απάτες κάποιων, που παρουσιάζουν τους εαυτούς τους ως μάρτυρες ενός εξωγήινου υπερθεάματος, για λογους κυρίως δημοσιοτητας και **αυτοπροβολής**. Με τον τρόπο αυτό έχουν γίνει διάσημοι αρκετοί από αυτούς. Άλλοι έχουν αποκαλυφθεί, άλλοι όχι.

Ένας «εκλεκτός Γήινος» ήταν και ο George Adamski που ισχυριζόταν ότι τον επισκέπτονταν «Αφροδιτιανοί» (ΗΠΑ δεκαετία '50). Η περίφημη όμως φωτογραφία του «σκάφους της Αφροδίτης» που είχε κάνει τον Adamski διάσημο, αποδείχθηκε τελικά ότι ήταν ένα καπάκι ψυκτήρος[69]... Είχε «αποκαλύψει» μάλιστα ότι οι εξωγήινοι οικοδεσποτες του τον είχαν πάει και στο φεγγάρι, όπου είδε πολεις, δάση, λίμνες, χιονισμένα βουνά... ακόμα κι ανθρώπους που περπατούσαν στα πεζοδρομια. Αργότερα βέβαια διαψεύστηκε πανηγυρικά[70].

Κάποιος άλλος «επαφικός» ακούει στο ονομα Bill Meier. Ο Ελβετος Meier λοιπόν υποστήριζε ότι ερχόταν σε επαφή με οντα από τις Πλειάδες. Είχε απότυπωσε μάλιστα και σε φιλμ πάρα πολλές φωτογραφίες. Δυστυχώς γι' αυτόν όμως, οι φωτογραφίες του απόδειχτηκαν πλαστές. Αλλά είναι αξιοσημείωτο ότι ο Meier τυγχάνει ιδιαίτερης εκτίμησης και προβολής ακόμα και σήμερα από το «κύκλωμα» των UFO (οπαδούς, περιοδικά κτλ.). Επίσης, το κοινόβιο του εξακόλουθει να υπάρχει και αυτό δείχνει ποιοι μπορεί: να ήταν οι σκοποί του.

«Εσύ είσαι ο πρώτος άνθρωπος που επιλέξαμε για να μεταφέρεις τα μηνύματα μας στους ανθρώπους», είπαν οι «Πλειαδιανοί» στον Meier[71]. Τα αλαζονικά πνεύματα ευνοητο είναι ότι προσπαθούν να μεταδώσουν στους «υποτακτικούς» τους τη δικιά τους **αλαζονεία** και **κομπορημοσύνη**.

Άλλοι «εξωγήινοι» τώρα, αποκάλυψαν σε ένα «διάμεσο» της ομάδας «Η αναδιοργανωμένη Εκκλησία των UFO», ονόματι Τζέησον Σπένσερ, τα εξής: «Είμαι ο Λέλαν, επικεφαλής της κυβέρνησης του πλανήτη Νομπέλια. Σας μιλώ από παρσέκ μακριά. Έχουμε έρθει σ' επαφή με τον πρόεδρο των ΗΠΑ, τον Πάπα και όλους τους άλλους ηγέτες του κόσμου, αλλά εκείνοι προτίμησαν να μας αγνοήσουν έτσι ενεργούμε μέσω ενός πολύ πιο σοφού ανθρώπου. Ο Σπένσερ Τζέησον *θα είναι ο ηγέτης σας*»...[72]

Επόμενος στη σειρά «επαφικός», ο Γαλλοεβραίος Claud Vorhilon «Rael», ιδρυτής της «Ραελικής κίνησης», με πολλά μέλη δυστυχώς και στην Ελλάδα. Ο Ραέλ πιστεύει πως ο ρόλος του είναι να μεταδώσει στους ανθρώπους την εμπειρία του με τους εξωγήινους που δημιούργησαν τη ζωή στη γη και να οργανώσουμε μία πρεσβεία που θα τους υποδεχθεί. Ο Ραέλ το 1989 είχε επισκεφθεί την Αθήνα, με στοχο φυσικά να μαζέψει οπαδούς. Στην ομιλία που είχε πραγματοποιήσει σε κεντρικό ξενοδοχείο των Αθηνών, είχε «αποκαλύψει»: «Ο Χριστός έλεγε πως μία μέρα θα σας σταλεί ένας αγγελιοφόρος, ο Παράκλητος. *Εγώ είμαι αυτός ο αγγελιοφόρος*»!!! Ο Χριστός βέβαια δεν εννοούσε σαν Παράκλητο τον Ραέλ, αλλά το Άγιο Πνεύμα (Ιωάννη 15,26).

Μήπως κάποιο ύπουλο πνεύμα τοποθετεί αυτούς τους λογισμούς ή υπαγορεύει τα λογια αυτά του Ραέλ; Ο Άγ. Ισαάκ ο Σύρος αναφέρεται σε κάποιον ασκητή Μαλπά, ότι του παρουσιάστηκε ο Σατανάς σαν φως και του είπε: «*Εγώ είμαι ο Παράκλητος* και στάλθηκα από τον Πατέρα σε σένα, για να σε αξιώσω να δεις τη θεωρία που επιθυμείς... κτλ. κτλ.». Με τα πολλά, ο Μαλπάς τον προσκύνησε και υποτάχθηκε σ' αυτόν. Τελικά κατήντησε να γίνει, όπως ο Ραέλ, ιδρυτής μιας αίρεσης, της αίρεσης των Ευχιτών (4ος αι.), οι οποίοι πίστευαν ότι η τελειότητα έρχεται στον άνθρωπο μόνο μέσω διαφορων ορατών μορφών και σχημάτων (αποκαλύψεων), που στέλνει ο Θεός[73]. Δυστυχώς και οι σύγχρονοι «επαφικοί» και ψευδο-οραματιστές κινούνται στην ίδια προοπτική.

Το εύλογο ερώτημα είναι: γιατί δεν έχει πειστεί όλη η ανθρωπότητα από τα μηνύματα των Πλειαδιανών του Meier ή του Rael, παρά μόνο οι οπαδοί τους; *Πρέπει να είναι εντελώς κουτοί οι εξωγήινοι, που μεταδίδουν σ' ένα ασήμαντο άτομο τα μηνύματα τους, με σκοπό να τα ασπαστεί ολόκληρη ή υφήλιος!*

Από τη δεκαετία του '50 υπάρχουν εκατοντάδες τέτοιοι «επιλεγμένοι επαφικοί» ακόμα και στην Ελλάδα, και οι «γνώσεις - πληροφορίες» που μεταδίδουν κάθε φορά οι «εξωγήινοι» είναι

διαφορετικές (αντιφατικές). Όλοι αυτοί οι «εκλεκτοί επαφικοί» πιστεύουν ότι έχουν χρέος να μεταδώσουν ένα λυτρωτικό μήνυμα σ' όλον τον πλανήτη (π.χ. **το μήνυμα ότι οι Ολύμπιοι Θεοί επιστρέφουν με διαστημόπλοια**). Και ο κάθε «εκλεκτός» με τον κύκλο των πιστών του περιμένει αντίστοιχα την άφιξη των δικών του «λυτρωτών».

Και προκύπτουν τα ακόλουθα ερωτήματα: Ποιος απ' όλους αυτούς λέει την αλήθεια; Με τι οντα ήρθαν σ' επαφή οι υπόλοιποι που ψεύδονται; Αν ψεύδονται τα οντα, τι είδους οντα είναι αυτά; Γιατί πριν την δεκαετία του '50 δεν υπήρχε σχεδόν κανένας «επαφικός»; *Κάθε εξωγήινη φυλή επικοινωνεί με διαφορετικούς -μεμονωμένους ανθρώπους πάνω στη Γη; Και γιατί η κάθε φυλή δεν μεταδίδει τα ίδια μηνύματα σε δύο ή περισσότερα, άγνωστα μεταξύ τους, άτομα του πλανήτη μας;* Επίσης, υπάρχουν διαφορετικοί χρονικά και τοπικά μάρτυρες που έχουν αναφέρει επαφές με «εξωγήινους» από τον ίδιο πλανήτη, ειδικά από τον Άρη και την Αφροδίτη. Οι περιγραφές όμως αυτών των κοινής καταγωγής «εξωγήινων» *διαφέρουν τελείως μεταξύ τους από αναφορά σε αναφορά, το ίδιο και τα σκάφη τους και οι πληροφορίες που δίνουν στους μάρτυρες.*

Οι «εξωγήινοι» όμως έχουν σπείρει και κόντρα μεταξύ των «επαφικών». Ο Μίερ υποστηρίζει ότι οι Πλειαδιανοί του εμπιστεύτηκαν: «Ένα άλλο θέμα για το οποίο πρέπει να ενημερώσεις την ανθρωπίνη φυλή, είναι ότι όλοι όσοι λένε πως έχουν συναντήσει και συνομιλήσει με μας τους Πλειαδιανούς *ψεύδονται*. Όσοι επίσης ισχυρίζονται ότι έχουν φωτογραφίσει τα διαστημόπλοια μας *είναι ψεύτες* και οι φωτογραφίες τους είναι πλαστές»^[74]. (Μήπως και του Μίερ δεν ήταν πλαστές;). Όλα αυτά του τα είπε μια «Πλειαδιανή», ονοματι *Σεμγιάζε* - και πιο κάτω θα δούμε τι σημαίνει αυτό το ονομα.

Στα «λόγια» των «Πλειαδιανών» αντιπαραθέτουμε τα «λόγια» των συκοφαντικών πνευμάτων στην εξής ιστορία του «Ευεργετινού»: Ένας αδελφος ασκήτεψε μόνος του στο κελί του και τον ξυπνούσαν τη νύχτα δαίμονες, με σχήμα αγγέλων, δείχνοντας του Φώτα, για να πάει στην ακολουθία.

Ο ασκητής επισκέφθηκε ένα γέροντα καλόγερο, του εξιστόρησε το φαινόμενο και ζήτησε τη γνώμη του. Ο γέροντας του απάντησε: Πρόσεξε, μην τους ακούσεις, γιατί είναι δαίμονες.

Την επομένη νύχτα πάλι ήρθαν και τον ξύπνησαν. Τότε ο αδελφός τους είπε: «Δεν σας ακούω, θα σηκωθώ οπότε θέλω εγώ». Και -γι απάντηση των διαβολικών πνευμάτων ήταν: «Σε πλάνησε εκείνος ο *ψεύτης*, ο κακόγηρος; Μάθε λοιπόν ότι είναι ψεύτης γιατί...»^[75].

Το επίμαχο θέμα των UFO στις μέρες μας προσφέρεται για απατεώνες, αιρετικούς, μεγαλομανείς και αλλά άτομα «επιπέδου». Είναι παρανοϊκές οι διαστάσεις που έχει λάβει αυτή -η παραφιλολογία, -η κοροϊδία, τα ψέματα ή ακόμα και -για συγκάλυψη του θέματος.

Ακόμα και στην πρωτοκλασάτη περίπτωση του Ροσγουελ, έχει «πέσει» τόση παραπληροφόρηση και τόσο «παραμύθι» που «βγάζει μάτια». Άλλες φορές πληροφορούμαστε ότι τα οντα που βρέθηκαν νεκρά ήταν τέσσερα, άλλες φορές πέντε. Άλλες φορές λέγεται ότι το ένα αν ήταν ζωντανό και ένα άλλο μισοπεθαμένο, άλλες φορές ότι και τα πέντε οντα ήταν νεκρά και ούτω καθεξής.

Αλλά και το αν που φαινόταν στην περίφημη ταινιούλα δεν έχει καμία σχέση με τις φωτογραφίες των όντων που τραβήχτηκαν τότε, κατά τη συντριβή του σκάφους, και στο χειρουργικό τραπέζι. Θα μάθουμε τελικά ποτέ την αλήθεια; Ποιος ξέρει... Πάντως, το Ροσγουελ, αυτή -για μέχρι πρότινος άγνωστη κωμοπόλη του Ν. Μεξικού, τώρα δέχεται εκατομμύρια τουρίστες κάθε χρόνου, ιδιαίτερα στις 4 Ιουλίου, που είναι -η επέτειος της συντριβής του σκάφους, αλλά και -η εθνική επέτειος των ΗΠΑ...

Απ' την άλλη, πολλές κυβερνήσεις πασχίζουν ν' αποκρύψουν κάποιες αλήθειες, καθώς ελέγχουν και τα μέσα μαζικής ενημέρωσης. Το «φιλτράρισμα» των ειδήσεων και ο εμπαιγμός του κοινού, θεωρούνται πια δεδομένα. Στρατιωτικοί, πιλοτοι, κι όχι μόνο, απαγορεύεται να μιλούν για το συγκεκριμένο ζήτημα. Δεν περιμένουμε βέβαια από αυτούς που κατέχουν την κοσμική εξουσία και τον πλούτο να μας δια φωτίσουν. Αυτοί εξάλλου είναι που υποτάσσονται πιο εύκολα στα σχέδια του Κακού...

B. ΥΦΟΝΑΥΤΕΣ: ΟΙ...«ΜΕΤΑ ΧΡΙΣΤΟΝ ΠΡΟΦΗΤΕΣ» (ΕΚΟΥΣΙΕΣ ΠΑΡΑΨΥΧΟΛΟΓΙΚΕΣ ΕΜΠΕΙΡΙΕΣ, ΜΕΡΟΣ 1ο)

Με τα ψέματα όμως των «εξωγήινων» δεν τελειώσαμε. Ένας σημαντικός κλάδος των ψεμάτων τους αφορούν στη *μαντεία*. Στις ιδιαίτερες επαφές τους με κάποιους μάρτυρες, κάνουν

διάφορες προβλέψεις, που δεν επαληθεύονται (μήπως αυτό θυμίζει λίγο και τους μάρτυρες του Ιεχωβά;). Πολλά «οντα» γνωστοποιούν στους μάρτυρες ότι η ανθρωπότητα έχει πάρει πολύ άσχημο δρόμο (ευχαριστούμε για την πληροφορία), και ότι αν συνεχίσουμε έτσι θα καταστραφούμε.

Εδώ και πολλά χρόνια, τα «εξωγήινα οντα» προαναγγέλλουν στους μάρτυρες ότι «σε λίγο καιρο η Γη θα καταστραφεί:». Όπως βλέπετε όμως... υπάρχουνε ακόμα! Όσο για το μακρινό μέλλον μας, λένε άλλοι «εξωγήινοι», προβλέπεται πολύ... ευοίωτο. Εκτός από διάφορες, φυσικές ή μη, καταστροφές, έχουν προβλέψει ότι θα γίνει Παγκόσμιος Πόλεμος^{****} και ποιος ξέρει τι άλλο.

Άλλοτε «προφητεύουν» ότι «σε λίγο καιρό θα καταστραφεί μία πόλη» (π.χ. το Λέηκ Σίτυ της Μινεσσότα στην «επαφική» Μάριαν Κήτς το 1954)[76]. Φυσικά, ούτε κι αυτό τους «βγήκε», προς λύπη τους ίσως.

Λίγες μέρες πριν την κατάκτηση της Σελήνης το 1969, τα ξένα οντα επικοινωνήσαν με τον 23χρόνου Τίμοθι Γκρήν Μπέκλεϋ, αρχηγό της οργάνωσης «Διαπλανητική υπηρεσία ειδήσεων», ο οποίος με τη σειρά του πληροφορησε τον κόσμο για τα εξής: «Εάν αποβιβάσουμε στη Σελήνη, θα υπάρξουν αντίκτυποι στη Γη - σεισμικές δονήσεις, εκρήξεις, πυρκαγιές και διακοπή της ηλεκτρικής ενέργειας». «Τα ξένα οντα χρησιμοποιούν τη Σελήνη ως βάση και θα προσπαθήσουν να εμποδίσουν τους Γήινους, αν επιχειρήσουν να την κάνουν αποικία τους»[77].

Συχνά τα «ξένα οντα» δίνουν και συγκεκριμένες ημερομηνίες για τις καταστροφικές - ως επί το πλείστον - «προφητείες» τους, ποτέ όμως δεν έχουν «πέσει μέσα».

Πάγια τακτική των επιδεικτικών - ψευδολόγων πνευμάτων είναι να «προφητεύουν». Οι προβλέψεις τους κινούνται στο ίδιο μοτίβο. Ένα τέτοιο πνεύμα απόκάλυψε σε ένα μοναχό στο Άγ. Ορος, ότι μέσα σε σαράντα μέρες θα έχει πεθάνει. Ο μοναχός δεν έλεγε να βγάλει την ιδέα αυτή από το μυαλό του. Ειδικά τις τελευταίες μέρες και ώρες της «προθεσμίας» του, είχε καταβληθεί: αδικαιολογητά από έντονο άγχος και φόβο. Τελικά έζησε!

Δεν είχε την ίδια τύχη όμως ένας περίφημος αστρολόγος του 16ου αιώνα, ο Καρντάνο. Ο Καρντάνο είχε προβλέψει ακόμα και την ημερομηνία του θανάτου του. Ήρθε όμως η σημαδιακή ημέρα. Μεσημέριαζε. Βράδιαζε. Ο Καρντάνο ήταν ακόμα ζωντανός. Έπρεπε όμως να πεθάνει, διαφορετικά θα έχανε το κύρος του. Και βρήκε τη λύση... Αυτόκτονησε![78]

Ο γιος του Νοστράδαμου, ο Μιχαήλ (15ος αι.), είχε προβλέψει ότι κάποια πόλη θα καταστρεφόταν από πυρκαγιά. Οι μέρες περνούσαν. Η πόλη δεν καιγόταν. Τότε έσπευσε και την πυρπόλησε ο ίδιος!...Το δυσάρεστο γι' αυτόν ήταν ότι έγινε αντιληπτός από τους κατοίκους της πόλης, κι αυτό σήμανε το τέλος του και το τέλος των «προφητειών» του[79].

Ο Έντγκαρ Κέησου (1877-1945), ο γνωστός ως «κοιμώμενος προφήτης», έκανε πολλές αποτυχημένες καταστροφικές προβλέψεις, σαν τους «εξωγήινους». Για παράδειγμα είχε προβλέψει αναστροφή των μαγνητικών πόλων για το έτος 1998...[80] Τις «θεραπευτικές» του ικανότητες τις απέκτησε όταν ήταν μικρό παιδί, από μία συνάντηση που είχε σ' ένα δάσος με μία «ακτινοβολούσα οντοτητα» (δαίμονα μετασχηματισμένο σε φωτεινό άγγελο), η οποία υπήρχε σε μία σφαίρα φωτός[81].

Συχνά, τα «διάμεσα» (μέντιουμ) προφητεύουν κατοπιν επίκλησης στα πνεύματα. Πνεύματα όμως και άνθρωποι, μπλεγμένοι στα δίχτυα της **αλαζονείας** και του **κομπασμού**, καταλήγουν να συνεργάζονται.

Τα μέντιουμ όμως θεωρούνται και εκλεκτοί δέκτες, εκτός των (πονηρών) πνευμάτων, και των «εξωγήινων». Πολλά μέντιουμ, ειδικά στην Αμερική (ΗΠΑ) και στην Αγγλία, ισχυρίζονται ότι έχουν επαφές με «εξωγήινες οντότητες». Οι «ικανοτητες» και των δύο είναι ίδιες: διαβάζουν τη σκέψη, προκαλούν πνευματιστικά φαινόμενα, ενώ τα μέντιουμ, σε κάποιες περιπτώσεις βρίσκουν χαμένα αντικείμενα και ανθρώπους.

Οι δαίμονες, σαν άυλα πνεύματα, μπορούν να μαθαίνουν και να βλέπουν τα πάντα στην υλική δημιουργία, στο σύμπαν, σ' όλο τον «κόσμο τούτο». Μπορούν να μεταβαίνουν όπουδήποτε με την ταχύτητα της αστραπής όπως έχουμε πει, και να ψιθυρίζουν τις πληροφορίες ή τις γνώσεις τους στο νου του ανθρώπου.

Ο πρωτοπόρος παλιός ερευνητής των ΑΤΙΑ στις ΗΠΑ, Τζων Κήλ, παραδέχεται: «Νιώθω αμηχανία, αναπολώντας τις φορές που βρέθηκα νυχτιάτικα σε χωράφια μαζί μ' επαφικούς που ξαφνικά άρχιζαν να μιλούν με βαριά φωνή, δηλώνοντας ότι προέρχονται από το έξω διάστημα. Ανεξάρτητα από το πόσο πονηρές και περίπλοκες ερωτήσεις τους έκανα, έδιναν πάντα μια γρήγορη και λογική απάντηση. Φαινόταν να γνωρίζουν τα πάντα για ό,τιδήποτε, όπως ακριβώς και οι δαίμονες

σε περιπτώσεις δαιμονοληψίας γνώριζαν και τις παραμικρότερες λεπτομέρειες της ζωής των εξορκιστών[82].

Εξάλλου, η λέξη δαίμων σημαίνει και γνώση.

Ο Βεντούρα Μασείρας, ένας 73χρόνους αγράμματος χωρικός του Τρές Αρρογιος της Αργεντινής, στις 30 Δεκεμβρίου του 1972 είχε μία στενή επαφή με ΑΤΙΑ. Λίγες μέρες μετά, άρχισε εντελώς ξαφνικά ν' αναπτύσσει δύσκολες φιλόσοφικές, Θεολογικές και αστρονομικές έννοιες και θεωρίες, καθώς και μαθηματικούς υπόλογισμούς. Πίστευε επίσης ότι σύντομα ένα μέρος της γης θα καταστρεφόταν από ατομικές εκρήξεις[83]. Σ' έναν άλλο μάρτυρα, τον Τσακ Ντούλ (Φλορενς Κεντακι - ΗΠΑ, 2/5/75), οι ξένοι τοποθέτησαν στο μυαλό του μαθηματικές εξισώσεις χωρίς κανένα νόημα[84].

Από το 1876 ο ερευνητής G.H. Pember, στο βιβλίο του «Earth's Earliest ages and their connection with modern Spiritualism and Theosophy», είχε επισημάνει: «Ο απόκρυφιστής έρχεται σ' επικοινωνία με τα πνεύματα του αέρα και μπορεί να λάβει οποιαδήποτε γνώση κατέχουν αυτά, ή οποιαδήποτε λανθασμένη εντύπωση επιλέγουν αυτά να μεταδώσουν... Τα δαιμόνια φαίνονται απόφασισμένα να κάνουν διάφορα θαύματα επί παραγγελία». Ο μάγος ταυτίζεται με τον επιστήμονα που αναζητά τη γνώση για **εγωιστική ικανοποίηση**, αδιαφορώντας για τους -ηθικούς νόμους και το -ηθικό κόστος.

Προχριστιανικοί πολιτισμοί, όπως οι Αζτέκοι, οι Μάγιας κι άλλοι, βρισκομενοι υπο την εξουσία των πεπρωκωτων πνευμάτων με τις ανθρωποθυσίες, τη λατρεία ειδώλων και τις οργιαστικές τελετές, *αποκόμιζαν ως αντάλλαγμα τις γνώσεις ή τις υπερφυσικές δυνάμεις των πνευμάτων, ενώ συνήθιζαν ν' ασχολούνται και με το μέλλον*. Ορισμένοι τέτοιοι λαοί είχαν επικοινωνία και με «Θεούς που κατέβηκαν από τον ουρανό», «αστρικά οντα» που επίσης τους έδιναν γνώση. Έχοντας τόσο καλές σχέσεις με τα υποκριτικά πνεύματα, πως να μην ξεγελαστούν από αυτά;

Οι μύθοι των Σουμερίων λένε ότι είχαν διδαχτεί τις γνώσεις από υδροβίους δαίμονες. Για τους Ατλαντιανούς, αν υπήρχαν, λέγεται ότι εξασκούσαν τη μαγική τέχνη και απόκτούσαν υπέρ - γνώσεις (ορισμένοι πιστεύουν ότι είχαν στην κατοχή τους μηχανές και σκάφη), αλλά τελικά αυτόκαταστράφηκαν και καταποντίστηκε η ήπειρος. Στα παραπάνω παραδείγματα βέβαια δεν εντάσσονται και οι γνώσεις του Αρχιμήδη π.χ., του Ιπποκράτη ή του Αριστοτέλη, που πρόσφεραν τα μέγιστα στον ανθρώπινο πολιτισμό και εξακόλουθούν να κοσμούν το πάνθεον των ανθρώπινων γνώσεων, ως προπομποί της σημερινής επιστήμης.

Πόσες φορές όμως οι δαίμονες έχουν «προσφέρει» τον απαγορευμένο καρπο της γνώσης από το «δέντρο του κακού» και γκρεμίζουν τη ψυχή στο βορβορο... Ή ψυχή θυσία στο βωμο της «γνώσης». Τα πάντα θυσία στο τώρα και, τελικά, στο τίποτα. Όπως οι πρωτόπλαστοι. Όπως τα θύματα των «εξωγήινων», αλλά και όσοι αναζητούν τη «γνώση» και τίποτα άλλο.

Το κορίτσι που είχε μαντικό πνεύμα ή πνεύμα *πύθωνα* (Πράξεις Απόστόλων 16,16), έβλεπε και γνώριζε πράγματα που δεν τα έβλεπαν, ούτε τα γνώριζαν οι άλλοι. Όταν ο Απόστόλος Παύλος έδωξε το πνεύμα, η κοπέλα δεν είχε πια αυτές τις υπερφυσικές ικανότητες που της έδινε το πνεύμα.

Η *Πυθία*, έχοντας κι αυτή πνεύμα πύθωνα, είχε πάρει το ονομά της από το *Δράκο Πύθωνα*, που φύλαγε τον Ιερό Ομφαλο, *το κέντρο της γης*. Καθόταν σ' ένα τρίποδο σκαμνί, άνοιγε τα σκέλια της και εισχωρούσε το μαντικό πνεύμα μέσα της. Τότε, έπεφτε σε *έκσταση* και έβγαζε τους χρησμούς ενώ παράλληλα έβγαιναν αφροί από το στομα της, έτρεμε και ανορθώνονταν οι τρίχες του κεφαλιού της. Μετά τους χρησμούς ήταν άρρωστη για αρκετο διάστημα. *Όλα τα παραπάνω είναι και συμπτώματα που παρατηρούνται σε δαιμονισμένους, σε μάγους και μάγισσες του μεσαίωνα και γενικότερα σε όσους, εκούσια ή ακούσια, έχουν καταληφθεί από πνεύμα παραφροσύνης, εκστομίζοντας ασυνάρτητα λογία*. Δεν εξαιρούνται και τα μέντιουμ, που συχνά παρουσιάζουν νευρικές διαταραχές, σπασμούς και υπερευαισθησίες.

Σε κατάσταση *έκστασης (εκτός έλέγχου)*, από παραισθησιογόνα ναρκωτικά (LSD) ή φυτά (χασίς, μανδραγορες), ή από επικλήσεις πνευμάτων, *οι δαίμονες αναλαμβάνουν δράση*. Εκ διαμέτρου αντίθετη η **θεία έκσταση**, που προέρχεται από θεία οράματα, όπως συνέβη στον Αποστόλο Πέτρο (Πράξεις Απόστόλων 10,10). Αν και συνοδεύεται συνήθως από την παύση κάθε δραστηριότητας των σωματικών αισθήσεων, *αφήνει ανέπαφη την προσωπικότητα, τη συνείδηση και υψώνει τον άνθρωπο στο Θείο Πνεύμα*[85].

Όσοι πήγαιναν στο Τροφώνειον Άνδρον στη Βοιωτία, έφευγαν μισοτρελοι. Είχε παραμείνει κιάλας, για όσους είναι σκυθρωποί και αγέλαστοι, το γνωμικό «Ες Τροφωνίου μεμάντευται». Ακόμα, ο Απόλλων λεγόταν και *Λοξίας*, εξαιτίας των «λοξών», αινιγματικών χρησμών του. Οι χρησμοί και οι δαιμονοκαταλήψεις συναντώνται και σε λατρείες, όπως η Βουντού.

Τα μέντιουμ ανακατεύονται και σε άλλα δαιμονικά «παιχνίδια». Εκτός από τις κοινές τράπουλες, μεταχειρίζονται και τη μεσαιωνική τράπουλα *Ταρό*, η οποία έχει ρίζες στην Αιγυπτιακή μαγεία και χρησιμοποιείται ιδιαίτερα και από τους σατανιστές.

Ο Μ. Αντώνιος ξεσκεπάζει και στο θέμα των μαντείων όλα τα σχέδια και τα κολπα των απατηλών πνευμάτων: «Όταν έρχονται *τη νύχτα* οι δαίμονες και θέλουν να σας πουν τα μέλλοντα ή σας λένε ότι εμείς είμαστε άγγελοι, μην τους προσέχετε γιατί ψεύδονται...».

«Οι δαίμονες είναι θρασείς και αδιάντροποι. Γιατί αν νικηθούν, χρησιμοποιούν πάλι άλλους τρόπους. Και προσποιούνται ότι μπορούν να μαντεύουν και να προλέγουν αυτά που θα γίνουν μετά από μερικές μέρες».

«Σκοπός τους, αυτούς που δεν μπορούσαν να εξαπατήσουν με τους πονηρούς λογισμούς, έστω και με αυτά τα οράματα, ύπουλα να τους συλλάβουν στα δίχτυα τους».

«Οι δαίμονες δεν γνωρίζουν το μέλλον. Απλώς συνδυασμούς κάνουν. Μόνο ο Θεός γνωρίζει τα πάντα προτού γίνουν. Αυτοί, όσα βλέπουν, σαν κλέφτες, προλαβαίνουν να μας τα αναγγείλουν. Γιατί σαν πνεύματα που είναι, είναι σε θέση να βλέπουν αυτούς που άρχισαν να βαδίζουν, κι ενώ ακόμα βρίσκονται μακριά, προλαβαίνουν να μας τους προαναγγείλουν.

Είναι όπως οι κυβερνήτες των πλοίων και οι γεωργοί, που, από την πείρα τους, όταν κοιτάζουν τις καιρικές συνθήκες, προλέγουν αν θα κάνει άσχημο ή καλό καιρό. Γι' αυτό και δεν πρέπει να τους δίνετε μεγάλη σημασία. Διότι εγώ πιστεύω ότι *αν μία ψυχή είναι από παντού καθαρή και ζει αληθινά κατά φύσι, μπορεί να αποκτήσει το διορατικό χάρισμα* και να βλέπει περισσότερα και πολύ μακρύτερα από τους δαίμονες, επειδή θα έχει τον Κύριο που θα της τα αποκαλύπτει»^[86].

Έτσι λοιπόν εξηγούνται οι επιτυχίες των δαιμονίων στις «προβλέψεις». Ίσως όμως υπάρχουν και άλλες δύο εξηγήσεις: τη στιγμή που το διάμεσο (μέντιουμ) βλέπει ότι κάποια άσχημα κυρίως γεγονότα θα συμβούν και τα ανακοινώνει στο «θύμα», τα γεγονότα αυτά μπορεί να επαληθευτούν για δύο λόγους: 1) Λόγω *αυθυποβολής* του θύματος. Το κακό που φοβάται ότι θα πάθει τριβελίζει το μυαλό του. Προσπαθεί να μην το σκέφτεται, αλλά μάταια. Έτσι, σπρώχνει ασυνείδητα τον εαυτό του προς το κακό ή το καλό, αν οι «προβλέψεις» είναι θετικές. Τα μέντιουμ δηλαδή εκμεταλλεύονται τη δύναμη της αυθυποβολής, της αρνητικής ή θετικής ψυχολογίας του ανθρώπου, που φέρνει τα ανάλογα αποτελέσματα και γεγονότα. 2) Η καθαρά *εγωιστική διαδικασία της πρόβλεψης* από το μέντιουμ, μπορεί να βγάλει απ' την αφάνεια το άσχημο αυτό γεγονός και τελικά αυτό χτυπάει την πορτα της πραγματικότητας. *Η διαδικασία δηλαδή της πρόβλεψης προκαλεί τις αρνητικές δυνάμεις*, οι οποίες ευχαρίστως ν' απαντήσουν με ένα «δικο τους» συμβάν (θάνατο, ατύχημα, κ.α.), ή, το κυριότερο, με μία ψυχική χρεοκοπία.

Τα πονηρά πνεύματα λοιπόν τη δουλειά τους κάνουν, που είναι η αρπαγή ψυχών. Οι άνθρωποι; Και τα μέντιουμ και το κοινο τους, θύματα για διαφορετικο λόγο και οι δύο, έχοντας απομακρυνθεί από την Αλήθεια, αγνοούν τα κόλπα του εχθρού μας, που μπορεί και μετασχηματίζεται σε *«άγγελο του φωτός»*. Αγνοούν όμως και το φωτεινο μονοπάτι, στο οποίο μας καθοδηγεί ο Λογος του Θεού, η Αγία Γραφή, η οποία *καταδικάζει τις μαντείες σ' όλες τις μορφές*.

Διαβάζουμε λοιπόν στην Καινή Διαθήκη (Πράξεις Αποστόλων 1, 7) : «Δεν είναι δική σας υποθεση να ξέρετε τα μελλούμενα, αυτά που πρόκειται να συμβούν, τα οποία κράτησε ο Πατέρας για τη δική του εξουσία». Υπάρχει λογος που το μέλλον είναι «κλειδωμένο», δε νομίζετε; Ή μήπως είναι τυχαία «κλειδωμένο»; Δεν μπορούμε, αλλά και δεν πρέπει να γνωρίζουμε το μέλλον, αφού δεν υπάρχει καμία φυσική λειτουργία που να μας το επιτρέπει αυτό. Οι προβλέψεις λοιπόν είναι *«παρά φύσιν»* ενέργειες (προς Ρωμαίους 12, 3): «Μη φρονείτε για τον εαυτό σας περισσότερα απ' όσα πρέπει να φρονείτε, αλλά να σκέπτεστε με μετριοφροσύνη», ή πιο ελεύθερα, «μην κάνετε τίποτα παραπάνω από τα φυσικά σας όρια» (χωρίς ξεκάθαρη θεία καθοδήγηση).

Ν' αποστρέψαι όσα βρίσκονται στην εξουσία μας, αλλά είναι αντίθετα προς τη φύση, είχε γράψει ο Έλληνας Στωικός φιλόσοφος Επίκτητος (50-120 μ.Χ.) στο Εγχειρίδιο του (2, 2). *Η φύση είναι ισχυροτερη από κάθε διδασκαλία* (Μενάνδρου, Γνώμαι μόνοστιχοι 214), γι' αυτό, συνεχίζει ο Επίκτητος, *«το να ενεργείς σύμφωνα με τη φύση είναι νόμος της ζωής»* (Διατριβαί Ι, κς, 1 - 2).

Όσοι πιστεύουν το αντίθετο, είναι σα να πιστεύουν ότι το μητρικο γάλα π.χ. μπορεί ν' αντικατασταθεί με το γάλα από ένα εργαστήριο. Το χρόνου της Δευτέρας Παρουσίας δεν τον ξέρουν ούτε οι άγγελοι, ούτε ο *Υιος* (εννοεί την ανθρώπινη φύση Του), μόνο ο Θεός (Μάρκου 13,32). Μπορούμε λοιπόν να είμαστε ανώτεροι από τους αγγέλους και από τον ίδιο το Θεάνθρωπο;

Όμως, είμαστε ανυπομόνοι και περίεργοι. Δεν θα ήταν καλύτερα να ήμασταν **υπομονετικοί** και να μην προσπαθούμε ν' αλλάξουμε τη διαδικασία, τη φυσική ροή – εξέλιξη των γεγονότων, με αθέμιτες μεθόδους, αλλά μόνο με τη φυσική μας δύναμη (προσευχή, πράξεις κ.α.);

Και τρέχουμε, ορισμένοι «Χριστιανοί», στις χαρτορίχτρες, τις καφεφυλτζανούδες ή στους πιο «αριστοκρατικούς» αστρολόγους^[44], τη στιγμή που, με την **πίστη και τη θερμή προσευχή**, μπορούμε να πετύχουμε αυτό που ποθούμε, αν είναι έντιμο, ή ακόμα και ένα θαύμα, Δώρο πάντα από τις Επουράνιες Δυνάμεις. «ό,τι κι αν ζητήσετε [με πίστη] στο ονομά μου θα το πραγματοποιήσω», ήταν ένα από τα πολυτίμα μηνύματα του Υιού του Θεού (Ιωάννου 14,14): Έτσι, δεν μας «στοιχίζει ο κούκος αηδονι» και δεν αρνούμαστε το Χριστό. *Αν πιστεύουμε στην πρόγνωση, τότε κλίνουμε προς τη μοιρολατρία ή και την αθεία*, για τον απλούστατο λόγο ότι, αν βασιζομαστε στις προβλέψεις, ή προσευχή μας είναι ανίσχυρη, δεν έχει δηλαδή καμία δύναμη ν' αλλάξει τη ροή των γεγονότων. Αν δεν ακούει ο Θεός τις δεήσεις μας, αν δεν υπάρχει επικοινωνία μαζί Του, τότε δεν υπάρχει και Θεός. Αν πάλι οι προβλέψεις μπορούν ν' αλλάξουν με την προσευχή, τότε δεν είναι καν ο.. προβλέψεις.

Ο Ιησούς μας διαβεβαίωσε ότι αν έχουμε **πίστη** έστω και σαν κόκκο σιναπιού τότε μπορούμε να μετακινήσουμε ακόμα κι ένα βουνό (Ματθαίου 17, 20), η να το ρίξουμε στη θάλασσα (Μάρκου 11,23), ή να πούμε σε μία μουριά «ξεριζώσου και φυτέψου στη θάλασσα», κι εκείνη να υπακούσει (Λουκά 17,6). Με την πίστη αυτή ο Πέτρος περπάτησε πάνω στα κύματα, με δυνατό αέρα. Όταν έχασε την πίστη του όμως, άρχισε να βουλιάζει (Ματθαίου 14,29 - 30).

Ένα αξιοπρόσεκτο περιστατικό που αποκαλύπτει τη δύναμη της **πίστης** συνέβη στον Αγ. Θεόδωρο το Συκεώτη (6ος – 7ος αι.). Ο Άγιος είχε αρρωστήσει βαρεία χωρίς ελπίδα σωτηρίας, σε σημείο που είδε και αγγέλους να έχουν έλθει για να τον παραλάβουν. Τότε επικαλέστηκε τους αγίους Ανάργυρους Κοσμά και Δαμιανο και ζήτησε παράταση της ζωής του, για να βοηθήσει κάποιους συνανθρώπους του που τον είχαν ανάγκη. Οι Άγιοι εμφανίστηκαν και παρακάλεσαν τους αγγέλους να περιμένουν λίγο, έως οτου μεταβιβάσουν την επιθυμία του Αγίου στο Χριστό. Πράγματι, οι Άγιοι κέτευσαν το Χριστό και Αυτός έδωσε τη συγκατάθεσή του για να μείνει στη ζωή. Αμέσως οι άγγελοι έφυγαν και ο Αγ. Θεόδωρος ο Συκεώτης σηκώθηκε υγιής από το κρεβάτι, δοξάζοντας το Θεό^[87]. Και συνέχισε το θεάρεστο έργο του για πολύ καιρο, θεραπεύοντας τους αδερφούς του ψυχή τε και σώματι, με «ειδικότητα» την απαλλαγή τους από τα ακάθαρτα πνεύματα, όπως και πριν.

Τι παραπάνω από όλα αυτά μπορούμε να θέλουμε άραγε; Τι παραπάνω μπορούν να μας δώσουν οι κάθε είδους μάντιες και «προφήτες», Όταν βλέπουμε ακόμα και την απόφαση του Θεού ν' αλλάζει με την προσευχή σε ορισμένες περιπτώσεις;

Στην Καινή Διαθήκη επίσης διαβάζουμε: «Να έχετε υπ' οψιν σας ότι κανείς δεν μπορεί να ερμηνεύσει προφητεία γραφής μόνος του. Διότι δεν έγινε ποτέ προφητεία δια θελήματος του ανθρώπου, αλλά από το Πνεύμα το Άγιον κινούμενοι μίλησαν άγιοι άνθρωποι του Θεού» (Πέτρου Β' 1,20 - 21).

Οι άγιοι άνθρωποι που κατείχαν το προορατικό χάρισμα, όπως ο Αγ. Κοσμάς ο Αιτωλός (1714-1779), δεν προβαλλαν τον εαυτό τους ως «γνώστη των μελλόντων γεγονότων» (Όπως τα διάμεσα - μέντιουμ που ξεχειλίζουν από **καύχηση** και **εγωισμό**). Ή ίδια η ταπεινή ζωή των αγίων, δηλαδή **η αδιαφορία τους για επίδειξη και κομπασμό, η ανιδιοτέλεια, η αγνότητα τους και η υπακοή στους θείους κανόνες, έβγαζε ανεπαίσθητα στην επιφάνεια (χωρίς δηλαδή ανθρώπινη προσπάθεια και πίεση) αυτό το γνήσιο προορατικό χάρισμα**. Ήταν απόρροια της **ειλικρινούς αγάπης** τους, *δεν είναι χάρισμα που το έχει «όποιος κι όποιος»*.

Το προορατικό χάρισμα διέθεταν (και διαθέτουν ίσως) πολλοί Αγιορείτες Πατέρες και μοναχοί, που προβλεψαν ακόμα και το θάνατο τους και τον περίμεναν καρτερικά και φυσικά χωρίς κανένα **φόβο** και **δειλία**, εν οψει της ουράνιας Βασιλείας. Αντίθετα, τα διάμεσα - μέντιουμ και όλοι οι μελλοντολόγοι, «προφητεύουν» συνεχώς, αλλά σπανιότατα επαληθεύονται οι συγκεκριμένες προβλέψεις τους (με ημερομηνίες κτλ.).

Ο Τσάρος της Ρωσίας Νικόλαος είχε συμβουλευτεί το μέντιουμ - υπνωτιστή Παπύς για το αν θα πρέπει να παραχωρήσει συνταγματικές αλλαγές. Ο Παπύς του είπε όχι, και το αποτέλεσμα ήταν η σφαγή και η επικράτηση της Επανάστασης. Κι έτσι παρέσυρε τον Τσάρο και τον λαό της Ρωσίας στη συμφορά^[88].

Οι περισσότεροι «προφήτες», μάντιες, αστρολόγοι κτλ., *αφού συμβεί ένα γεγονός* καυχώνται: «Ααα, εγώ είχα πει αυτό και βγήκε...», ή παρουσιάζουν στοιχεία για κάτι παραπλήσιο που είχαν προβλέψει. Αν όμως το γεγονός αυτό δε συνέβαινε, θα ήταν κλεισμένοι στο καβούκι τους. Αν δηλαδή

πετύχουν «στο περίπου» κάτι, το διαλαλούν, αν απότύχουν όμως, δεν έχουν την τόλμη να βγουν και να πουν: «...Κύριοι, προφήτεια αυτό, αλλά απέτυχα...».

Είναι ολοφάνερο ότι δεν μπορούν να γνωρίζουν το μέλλον, γιατί αλλιώς θα μας πληροφορούσαν για συγκεκριμένα γεγονότα, με συγκεκριμένες ημερομηνίες. Ακόμα κι έτσι όμως, αδυνατώντας να προβλέψουν έστω και μία ημερομηνία (κάνουν μόνο γενικές, αοριστες και συγκεχυμένες «προβλέψεις»), παραπλανούν με ανησυχητική ευκολία τους πελάτες τους. Φανταστείτε τι θα γινόταν, αν τα μαντικά πνεύματα μπορούσαν να προλέγουν το μέλλον!

Ο διάβολος όμως έχει πολλά «ποδάρια»: Σε προσωπικό κυρίως επίπεδο προβλέψεων, οι μάντεις δεν αποκλείεται να πετύχουν μία προβλεψη, δίνοντας ακόμα και συγκεκριμένη ημερομηνία γι' αυτήν. Να όμως ποιο είναι το παιχνίδι του: Ο άνθρωπος που ζητά την πρόβλεψη *δίνει δικαιώματα στον πονηρό*, ενισχύει δηλαδή (με την **αποστασία** του) τη δύναμη του εχθρού. Έτσι, ο τελευταίος *μπορεί να επιδράσει στο νου του ανθρώπου αυτού, ή σε πρόσωπα και πράγματα, και η πρόβλεψη αυτή μπορεί να πραγματοποιηθεί*.

Δε φτάνουν όλα αυτά, πολλοί μελλοντολόγοι, εραστές της καταστροφολογίας, αντί να προσεύχονται για την ειρήνη του κόσμου, «παρακαλάνε» να γίνει ένας πολεμος, σεισμοί, εκρήξεις ηφαιστειών, πτώση ενός κομήτη, ή να έρθει ο ΑντίΧριστός, για να φανερωθούν τα «σημεία των καιρών». Για να εκπληρωθούν οι «προφητείες» οι δικές τους ή οσων ασπάζονται (Κέησου, Ντίξον, Νοστράδαμος κ.α.). Διψούν για γεγονότα, απόκαλύψεις, θαυμαστά φαινόμενα, για δράση δηλαδή. Και εφόσον εκκρεμεί πάντα και το θέμα της συντέλειας του κόσμου, τα επερχομενα γεγονότα δεν προβλέπονται και ιδιαίτερα ευχάριστα... *Αυτή η κινδυνολογία και η καταστροφολογία, οφειλόμενη σε ψυχολογικά αίτια, νοθεύει την υπομονή, την ελπίδα και την υγιή διάθεση στη ζωή*.

Κι όταν κάποια στιγμή γίνει μία μεγάλη καταστροφή ή η συντέλεια, πόσοι από τους «μελλοντολόγους» θα την έχουν προβλέψει; Το 1999 τα βιβλία για τις προφητείες πουλούσαν σαν τρελά (αλλαγή της χιλιετίας γαρ). Δεν έγινε τίποτα όμως. Μόνο πλούτισαν ακόμα περισσότερο όλοι αυτοί οι προωθητές της καταστροφολογίας αυτής. Αυτοί που σπρώχνουν τον άνθρωπο στην **ψυχική τρομοκρατία** και στο **ψέμα**. Θα έπρεπε όλα τα θύματα να ζητούν ηθική αποκατάσταση από όλους αυτούς (πλάνη, χαμένος χρόνος, ψυχικός κλονισμός κ.α.).

7. ΑΝΘΡΩΠΟΚΤΟΝΟΙ ΨΥΧΩΝ ΑΛΛΑ ΚΑΙ ΣΩΜΑΤΩΝ Α. ΑΠΑΓΩΓΕΣ ΚΑΙ ΒΙΑΣΜΟΙ: Ο ΕΞΕΥΤΕΛΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΑΝΘΡΩΠΙΝΗΣ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΤΗΤΑΣ.

Μία προσφιλής και καθόλου...δημοκρατική μέθοδος, που είναι «της μοδας» για τους «εξωγήινους» τα τελευταία χρόνια, είναι *οι απαγωγές*.

Σε πολλά άρθρα και βιβλία για UFO διαβάζουμε: «Τα UFO είναι φιλικά...». Και λίγο πιο κάτω: «Ο τάδε μάρτυρας βρέθηκε μετά από μερικές μέρες σε κακό χάλι. Διηγήθηκε την απάνθρωπη απαγωγή του με κάθε λεπτομέρεια...»!

Πρόκειται λοιπόν για μία πολύ οδυνηρή εμπειρία για τον μάρτυρα, ο οποίος, αν μπορεί, αντιδρά, αλλά μάταια. Μεταφέρεται **αυθαίρετα** μέσα στο σκάφος των απαγωγέων, όπου υποβάλλεται σε μία σειρά από επίπονες εξετάσεις. *Οι επίδοξοι απαγωγείς δρουν όπως τα δαιμονικά πνεύματα, που επίσης απαγάγουν, σέρνουν τα θύματα με τη βία και τα χτυπούν, όπως συνέβη και στον Μ. Αντώνιο*^[89]. Οι Άγιοι Πατέρες, όπως ο Άγ. Στάρετς Μακάριος της Οπτινα (1788-1860), εξηγούν ότι η *αίσθηση αρπαγής ή ώθησης από μία αόρατη δύναμη ενέχει καθαρά δαιμονική πλεκτάνη*^[90].

Οι «εξωγήινοι» απαγωγείς υποβάλλουν σε βασανιστήρια τα θύματα, απαθέστατοι, σα να μη συμβαίνει τίποτα. *Δεν υπάρχει κανένας ηθικός ενδοιασμός*. Συνήθως «τρυπούν» τους μάρτυρες, παίρνουν αίμα, ούρα, τρίχες, νύχια (όπως οι μάγοι), από τους άντρες και σπέρμα, θυμίζοντας τους θηλυκούς δαίμονες succubi, που ενεργούσαν το ίδιο, σύμφωνα με μαγικές ιστορίες. Οι σατανιστές συνηθίζουν ν' αφαιρούν με σύριγγες αίμα από ανθρώπους και ζώα. Οι μάγοι επίσης «σημάδευαν» με βελόνες τους ανθρώπους ή τις έμπηγαν σε ομοιώματα (μήπως οι «εξωγήινοι» θέλουν να μας έχουν για κάτι σαν κούκλες - ομοιώματα;). Αλλά και οι παραδοσιακοί δαίμονες δρουν ακριβώς σαν τους «εξωγήινους»: σ' ένα γαλλικό ημερόλογο του 15ου αιώνα, το *Kalendrier des bergiers*, δείχνονται τα βασανιστήρια που επέβαλλαν οι δαίμονες στους ανθρώπους που έπαιρναν μαζί τους: οι δαίμονες *εικονίζονται να τρυπούν την κοιλιά των θυμάτων τους με μακριές βελόνες*^[91].

Για τις εξετάσεις των «εξωγήινων» ο μάρτυρας πολλές φορές δεν ναρκώνεται καν. Έχει πλήρη συναίσθηση του χώρου και του χρόνου. Μετά την ολοκλήρωση των πειραμάτων τους, επιστρέφουν τον «πειραματόνθρωπο» στο σημείο απ' όπου τον είχαν απαγάγει.

Αν όντως οι απαγωγές συντελούνται από εξωγήινα οντα, *πως εξηγείται ότι κανένας μάρτυρας δεν έχει φέρει κάποιο αντικείμενο από το σκάφος, ως απτή απόδειξη της εμπειρίας του;* Η εξήγηση του φαινομένου λοιπόν πρέπει να συγκλίνει προς τον πνευματικό κόσμο, ή προς ψυχο-παθολογικές αιτίες, παραισθήσεις, ψευδαισθήσεις και γενικότερα κάποια άγνωστη δυσλειτουργία του εγκεφάλου, σε συνάρτηση με το ονειρικό στοιχείο, που είναι διάχυτο στις επαφές.

Λέγεται ότι σε κάποιες περιπτώσεις απαγωγών οι «εξωγήινοι» αφήνουν και.. απομεινάρια στο μάρτυρα: ένα μεταλλικό εμφύτευμα (μικροσίπ), λογου χάρη, στο κεφάλι ή στο σώμα του, που ίσως χρησιμεύει σαν «πομπός». Η αποκρουστική χρήση αυτών των αντικειμένων, μας πείθει για τους σκοπούς τους, πάντα με την προϋποθεση ότι τα σενάρια περί «εμφυτευμάτων» ανταποκρίνονται στην πραγματικότητα.

Ας πάμε όμως στην Ρωσία του 16ου αιώνα και στη σκήτη του Άγ. Νείλου του Σορσκυ (1433-1508). Τότε λοιπόν ένας παροξενός άνθρωπος άρπαξε ξαφνικά το παιδί ενός μοναχού, και, αφού το μετέφερε στον *αέρα*, το έκλεισε σ' ένα δωμάτιο μέσα σ' ένα αδιαπέραστο δάσος. Το παιδί έκλαιγε και οδυρόταν πικρά. Την ίδια ώρα, οι μοναχοί στη σκήτη είχαν αρχίσει ν' ανησυχούν, γιατί το παιδί δε φαινόταν πουθενά. Κατέφυγαν τότε σε παράκληση στον κεκοιμημένο Άγ. Νείλο για να τους βοηθήσει να βρουν το παιδί.

Την ίδια ώρα που οι μοναχοί τελούσαν την παράκληση, παρουσιάστηκε θαυματουργικά στο δωμάτιο που φυλαγόταν το παιδί η μορφή του Άγ. Νείλου και είπε:

- Άθλια και ακάθαρτα πνεύματα! Γιατί πολεμάτε τη σκήτη μου; Πάρτε το παιδί και γυρίστε το πίσω στη σκήτη, στο σημείο απ' όπου το πήρατε.

Τότε αυτός ο παράξενος άνθρωπος πήρε το παιδί και το μετέφερε πίσω στη σκήτη, το άφησε σε μία θέση κοντά στο μύλο, γιατί *δεν τολμούσε να το φέρει μέσα σ' αυτήν*, κι αφού το ακούμπησε σε μία θημωνιά έγινε άφαντος^[92].

Σε κάποιες ιστορίες απαγωγών, εξέχουσα θέση κατέχει και το σεξουαλικό στοιχείο. Ειδικά πολλές γυναίκες ισχυρίζονται ότι πέφτουν θύματα *βιασμού* από τα οντα που συνήθως τα τελευταία χρόνια οργανώνουν και τις απαγωγές, τους λεγομένους «γκρίζους». Δεν πρέπει ν' αγνοούμε βέβαια και τις «επιθυμητικές φαντασιώσεις», όπως στην περίπτωση μιας γεροντοκόρης που «έκανε έρωτα με έναν εξωγήινο» τηλεπαθητικά, στο σπίτι της στο Γκρήν Χώτον στην Αγγλία, το 1993^[93], ή μιας 19χρονης παντρεμένης στη Μπάχια Μπλάνκα της Αργεντινής, το 1968, που βιάστηκε από ένα «παράδοξο ον του διαστήματος». Ο σύζυγος της, *62 ετών*, δεν «απέκλεισε το ενδεχόμενο»^[94].

Πολλές «αόρατες παρουσίες» έχουν έρθει σε σεξουαλική επαφή και βιάσει κυρίως διάφορες γυναίκες και ο τρόπος τους δεν διαφέρει από τον τρόπο των «εξωγήινων». Στις παρουσίες αυτές συγκαταλέγονται οι Incubi, «φαντάσματα», δράκοντες και ο ίδιος ο Σατανάς.

Η πιο κλασική όμως ιστορία σεξουαλικής επαφής στην UFOλογία δεν ανήκει σε γυναίκα, αλλά σε άντρα. Ο Antonio Vivas - Boas λοιπόν ένα βράδυ του Οκτωβρίου του 1958 (Βραζιλία), έζησε μία απίστευτη εμπειρία, κατά τα λεγόμενα του: Κάποια οντα τον έσυραν *με τη βία* μέσα στο σκάφος τους, τον έγδυσαν και κατόπιν ήρθε σε σεξουαλική επαφή με μία εξωγήινη γυναίκα! Η γυναίκα κατά τη διάρκεια της επαφής *έβγαζε κραυγές σα ζώου και γρούλιζε*, σε σημείο που ο Vivas - Boas νομίζει ότι κτηνοβατεί! *Αναπόφευκτα το μυαλό μας πάει στα ζώωδη - κατώτερα ένστικτα και στις εμφανίσεις - μεταμορφώσεις του διαβόλου και των δαιμόνων του σε ζώα*, θέμα με το οποίο δε θ' αργήσουμε ν' ασχοληθούμε.

Αρκετοί ερευνητές UFO υποστηρίζουν ότι υφίσταται μία υβριδική φυλή, ένα κράμα γήινων και εξωγήινων υπάρξεων, που πολλαπλασιάζεται με συννευρέσεις των δύο πλευρών. Και εδώ δεν λείπουν όμως οι αντίστοιχοι θρύλοι και παραδόσεις, που μας μεταφέρουν *ιστορίες με δαίμονες και νεράιδες που έκαναν παιδιά με τους ανθρώπους*.

Ακόμα πιο συνταρακτικές ιστορίες απαγωγών αφορούν σε *γενετικά πειράματα*: γυναίκες υποστηρίζουν ότι εξωγήινα οντα τοποθετούν έμβρυα μέσα τους και τα αφαιρούν στον τρίτο μήνα κύησης. Από κει και πέρα πληθαίνουν τα σενάρια που θυμίζουν ταινίες επιστημονικής φαντασίας, όπως ότι τα ανθρωποειδή - διασταυρώσεις γήινων - εξωγήινων κυκλοφορούν ανάμεσα μας κ.τ.λ. Και οι δαίμονες όμως έκαναν παλιά (και κάνουν;) γενετικά πειράματα στο ανθρώπινο είδος, μεταφέρουν σπέρματα κ.α.^[95]

Τέλος, τα κατορθώματα των UFOναυτών στις απαγωγές, περιλαμβάνουν και το ότι έχουν καταστήσει κάποιους ανθρώπους - γυναίκες περισσότερο - στείρους, και μάλιστα, σε κάποιες γυναίκες, με παράλληλη διακοπή της εγκυμοσύνης, σα να έκαναν δηλαδή μία, **παρά τη θελήσει**, έκτρωση σ' αυτές ^[4444]. *Έφτασαν δηλαδή στο σημείο να αφαιρέσουν από τον άνθρωπο το ίδιο το δώρο του Ζωόδοτη Θεού: τη ζωή, τη δημιουργία, αν βέβαια στέκουν όλα αυτά.* Η ιστορία επαναλαμβάνεται, αλλά με πιο τεχνολογικό τρόπο. Γιατί και οι παλιές μάγισσες ήταν αμβλώτριες ή σφαγείς παιδιών, σαν τους σατανιστές, και γενικά τις διέκρινε ένα **μίσος** για τη **ζωή**, τη **δημιουργία** και τον **άνθρωπο**.

Ο τομέας της συγγνής, **ξεκομμένης** από το **Πνεύμα** σεξουαλικότητας, με το **πάθος** της πορνείας και λαγνείας να κυριαρχεί, κατείχε πάντα εξέχουσα θέση στα σχέδια του θηρίου.

Η βία, η σεξουαλική πράξη χωρίς την παρουσία ευγενών και ειλικρινών συναισθημάτων και ειδικά οι βιασμοί βέβαια, κάνουν θραύση στην εποχή που ζούμε. Εκτός λοιπόν από τους ασεβείς ανθρώπους, φαίνεται ότι τα εφαρμόζουν και οι «εξωγήνιοι». *Ομως οι άνθρωποι που ενεργούν κατ' αυτόν τον τρόπο, απλά δείχνουν την κακή πλευρά τους και απομακρύνονται από τη θεία φύση τους. Οι «εξωγήνιοι» έχουν καλή πλευρά; Με μία λέξη, έχουν **συνείδηση**, φωνή Θεού;*

B. Η ΥΠΝΩΣΗ ΚΑΙ ΤΑ ΦΥΣΙΚΑ ΟΡΙΑ ΤΟΥ ΝΟΥ (ΕΚΟΥΣΙΕΣ ΠΑΡΑΨΥΧΟΛΟΓΙΚΕΣ ΕΜΠΕΙΡΙΕΣ ΜΕΡΟΣ Ν).

Μία μέθοδος στην οποία καταφεύγουν συχνά όσοι παρουσιάζουν κενό μνήμης, μετά από εμπειρίες όπως η απαγωγή, είναι η ύπνωση. Κατά τη διάρκεια της ύπνωσης, το αιθερικό σώμα, η ψυχή, πιθανοτατα βγαίνει από το σώμα, **αποκόπτεται**, και αυτό μένει εκτεθειμένο σε εισβολή - κατάληψη από κάποια δαιμονικά πνεύματα («ενός κακού, δηλαδή της απαγωγής, μύρια κακά έπονται»). Το ότι το ανθρώπινο σώμα μπορεί να γίνει κατοικητήριο δαιμόνων το επισημαίνει ο Χριστός στο κατά Ματθαίον 12, 43 - 45.

Τα λόγια του υπνωτιζομένου μπορούν εύκολα να ερμηνευτούν *ως υπαγορεύσεις από τα πνεύματα αυτά*. Ενίοτε κατευθύνουν τον υπνωτισμένο να λέει ότι ήταν εξωγήνιος σε μία προηγούμενη ζωή του, αφού πάντα βέβαια προηγείται η ανάλογη σιγουριά του μάρτυρα για την ύπαρξη των εξωγήινων. Αλλά και οι άνθρωποι που απαγάγονται σε γενικές γραμμές, είναι σίγουροι, ή έχουν την προδιάθεση να το πιστέψουν αυτό. Κι αυτοί, όπως και οι υπέρμαχοι των υπνώσεων, συνήθως συνθέτουν ένα κλειστο, περιθωριακό κύκλο ατόμων, που πιστεύουν σε εσωτεριστικές φιλοσοφίες, μυστικισμό, υπερβατικό διαλογισμό κ.α.

«Εξωγήνιοι» επικοινωνούν με υπνωτιζομένους *ακόμα και κατά τη διάρκεια της ύπνωσης* (όπως στην περίπτωση του Χέρμπερτ Σίρμερ, που είχε διαπιστώσει ένα χρονικό κενό σε μία εμπειρία του με UFO, στο Άσλαντ της Νεμπράσκα, στις 31/11/67, και υπνωτίστηκε για να ανακαλέσει τα γεγονότα από τη μνήμη του ^[96]).

Ας κάνουμε κι εμείς όμως μία τολμηρή εξήγηση επί του θέματος (μόνο οι λάτρεις του παράδοξου θα κάνουν . Ίσως λοιπόν, το σχέδιο των δαιμονικών οντοτήτων να έχει ως εξής: «Ας εμφανιστούμε σαν UFO σ' αυτόν. Θα τον τρομάξουμε, θα τον επηρεάσουμε αρνητικά ή θα τον κάνουμε να μας λατρεύει, μετά θα αφαιρέσουμε τα γεγονότα από τη μνήμη του και μετά θα τον ωθήσουμε να πάει για μία...ξεγυρισμένη ύπνωση και έτσι θα τον εξουσιάζουμε πλήρως... !».

Μα και τα συμπτώματα των υπνωτιζομένων είναι κοινά με τους δαιμονισμένους: ταραχή, τρεμούλα, απότομα τινάγματα, ακατάσχετα κλάματα, μακριά σιωπή, μουγκρητά, αναστεναγμοί, εκστατικά γέλια. Ο υπνωτισμένος μπερδεύει πολλές φορές τα λόγια του, μιλάει ακατάληπτα, ασυνάρτητα, με διαφορετική φωνή από τη δική του, όπως συμβαίνει και σε μέντιουμ και πνευματιστές, που κατά τη διάρκεια των επικλήσεων τους μιλούν με διαφορετική φωνή, με τη φωνή του πνεύματος που έχουν καλέσει ^[97].

Η κα Ράλφ Μπάτλερ και μία φίλη της, το Νοέμβριο του 1966 στη Οβστοννα της Μινεσοτα, παρακόλουθούσαν αντικείμενα να πετούν στον ουρανό, όταν ένα από αυτά κατέβηκε κοντά τους. Ταυτόχρονα, η φίλη της *κλονίστηκε, γονάτισε και έμεινε κοκαλωμένη. Από τα χείλη της βγήκε μία παράξενη μεταλλική φωνή, με αργή άρθρωση*: «Ποιος είναι ο χρονικός σας κύκλος; Τι συνιστά μία μέρα και τι μία νύχτα;». Ακολούθησαν κι άλλες ανάλογες *ασυνάρτητες* ερωτήσεις ^[98].

Πνεύματα «εξωγήινων» καταλάμβαναν σώματα ανθρώπων, κυρίως τη δεκαετία του '70 στην Αμερική. Οι παθόντες μιλούσαν σε ακατανόητες γλώσσες και παρουσίαζαν επίσης ακατάληπτη συμπεριφορά. Το ίδιο είχε συμβεί και σε μια Ελληνίδα, την Ηλέκτρα, στο σώμα της οποίας είχε

«μπει» μια «εξωγήινη», το 1981 στην Αθήνα[99]. Τίποτα διαφορετικό δηλαδή από τις καταλήψεις των δαιμονικών πνευμάτων στα σώματα ανθρώπων και ζώων. Μόνο η λέξη «εξωγήινων» διαφέρει.

Οι υπνωτισμένοι μιλούν επίσης και σε άλλες άγνωστες γλώσσες, όπως όσοι καλούν πονηρά πνεύματα, η όπως και οι Πεντηκοστianoί, οι οποίοι στις συνάξεις τους «γλωσσολαλούν» εξίσου ακατανόητα.

Η «γλωσσολαλία» όλων των παραπάνω, όπως και της Πυθίας, *δεν απόφέρει κανένα ψυχικό οφελος* και οι «ακροατές» δεν καταλαβαίνουν τίποτα. Τα λόγια τους είναι άχρηστα. Ο Άγ. Γρηγόριος ο Παλαμάς (14^{ος} αι.) λέει για τη «δαιμονογλωσσολαλία»: «Είναι η γλώσσα με την οποία οι δαίμονες, επειδή οι ίδιοι δεν μπορούν να βρίσουν το Θεό γιατί Τον τρέμουν, βάζουν τους αφελείς αυτούς ανθρώπους να βρίζουν δια μέσου αυτών τον Πανάγαθο Θεό»[100].

Η γλωσσολαλία των Αποστόλων, με την έλευση του Αγίου Πνεύματος, την ημέρα της Πεντηκοστής (Πράξεις Αποστόλων 2, 1 - 4), εμφύσησε το Πνεύμα της **Αγάπης** και της **Ένωσης** στους ανθρώπους. τους καταλάβαιναν όλοι, μιλούσαν στη γλώσσα του κάθε ανθρώπου - και μαζί στην ψυχή του. Γιατί η σπάνια αυτή ικανότητα της γλωσσολαλίας ενεργοποιείται μέσω του Αγ. Πνεύματος και της χάρις του Θεού (βλέπε και στις Πράξεις Αποστόλων 10, 46), και όχι μέσω **εγωιστικών «παρά φύσιν»** διαδικασιών και με την ανάμειξη των αλαζονικών πνευμάτων.

Κατά τη διάρκεια της ύπνωσης, ο άνθρωπος **δεν ελέγχει τον εαυτό του**. Το υπέρτατο θείο δώρο, το **αυτεξούσιο**, υποβιβάζεται και τίθεται εκτός λειτουργίας. *Και κάθε πότε ο άνθρωπος δεν ελέγχει τον εαυτό του;* Όταν «μαστουρώνεται» από τα ναρκωτικά (και τότε μάλιστα βλέπει και «οράματα» και μιλάει ακατάληπτα, όπως στις υπνώσεις), όταν είναι τύφλα στο μεθύσι, όταν παθαίνει σχιζοφρενικές ή επιληπτικές κρίσεις, όταν είναι «εκτός εαυτού» και σκοτώνει τον συνάνθρωπο του κτλ.

Κάθε φορά λοιπόν που ο άνθρωπος δεν είναι «κύριος» του εαυτού του, κάτι κακό συμβαίνει... Γιατί, όπως είδαμε και για τις μαντείες, δεν λειτουργεί κάποια φυσική διαδικασία στην ύπνωση, αλλά μία «τεχνητή», προκαλούμενη από τον υπνωτιστή, ο οποίος φυσικά πιστεύει ότι διαθέτει «ιδιαιτερές δυνάμεις» (βλέπε πάλι **εγωισμός - υπερηφάνεια** κτλ.). Είναι αδύνατο να προκύψει κάτι αποδοτικό πραγματικά από τέτοιας ποιότητας ανθρώπους, που, ξέχωρα από τα οικονομικά οφέλη που καρπώνονται, γυρνούν την πλάτη στον Αληθινό Θεό.

Ο ύπνος είναι επίσης μία κατάσταση στην οποία δεν εξουσιάζουμε το πνεύμα μας, είναι όμως μία φυσική διαδικασία. Απ' την άλλη η νάρκωση των ασθενών είναι απαραίτητη, προκειμένου να μη στερηθούν το δώρο της ζωής ή για να έχουν ποιότητα ζωής, δηλαδή για σκόπους θεραπευτικούς και όχι ανορθοδοξους και νεφελώδεις. Η νάρκωση στους ασθενείς απλά θέτει σε προσωρινή αδράνεια τις φυσικές λειτουργίες, δεν έχει σκοπο να «βγάλει στη φορα» κρυμμένες λειτουργίες. Όταν **παραβιάζουμε τις φυσικές λειτουργίες** όμως (θεωρητικά για καλό), στην πράξη θα βγει σε κακό, όπως έχει βγει σε κακό σε πολλούς ανθρώπους που αρέσκονται στα πειράματα. Πέρα από διάφορες διαταραχές του νου και βλάβες του εγκεφάλου, έχουν αναφερθεί επιπλοκές στην υγεία των υπνωτιζομένων, ακόμα και κατά τη διάρκεια της ύπνωσης, όταν, πολλές φορές αντιδρούν και διακατέχονται από συναισθηματική ένταση (φόβος, ανησυχία, άγχος, πόνοι), που μπορεί να προκαλέσουν ανεπανόρθωτες βλάβες στην καρδιά.

Όπως διαβεβαιώνει και ένας Έλληνας πνευματιστής, «σε όλα τα υπνωτιζόμενα άτομα παραμένουν για κάποιο χρονικό διάστημα μετά την αφύπνισή τους, ελαφρά ζάλη, κεφαλαλγία, μικρή υστερική προσβολή. Οι διαταραχές αυτές επιτείνονται, αν το διάμεσο εκτεθεί σε απότομο φως, οπότε μπορεί να υποστεί σοβαρές βλάβες»[101]. *Η ύπνωση δρομολογεί την αλλοίωση και διάσπαση της φυσικής πραγματικότητας, με παράλληλο αποτέλεσμα το διχασμό και τη διχοτόμηση της ενιαίας προσωπικότητας και ψυχο – σωματικής σύστασης του ατόμου - μία διανοητική ασθένεια γνωστή στην ψυχολογία.*

Στην ίδια κατηγορία με τις μαντείες και την ύπνωση εντάσσονται και άλλες δραστηριότητες όπως η «αξιοποίηση» του δεξιού ημισφαιρίου του εγκεφάλου ή η εκούσια εξωσωματική εμπειρία (αστρική προβολή)[102], που προκαλείται δηλαδή με **εγωιστική** πρωτοβουλία. Μάλιστα, κατά τη διάρκεια εξωσωματικών εμπειριών λέγεται ότι έχουν χάσει και τη ζωή τους κάποιοι άνθρωποι (όπως οι υπνοβάτες όταν τους ξυπνούν).

Όσο για τις θεραπευτικές θετικές ιδιοτητες όλων αυτών των «παρά φύση» δραστηριοτήτων; Αν παράλληλα αυξάνεται, έστω και σε μικρό βαθμό, η **φιλαυτία**, η **απιστία** και ο **κομπασμός** μας (οι πιο συνήθεις επενέργειές τους), καλύτερα «να λείπει το βύσσινο». Αυτού του είδους η αύξηση της δύναμης του νου (εκεί όπου για τους Αγίους Πατέρες εδράζεται η **υπερηφάνεια**), αφαιρεί αντίστοιχη

ποιότητα στην ψυχή. Κι έτσι, η εμπιστοσύνη που δείχνουν οι άνθρωποι σε «τεχνικές δυνάμεις» γίνεται θηλιά στο λαιμό τους. «Όποιος ανακατεύεται με τα πύθουρα τον τρώνε οι κοτες», αλλά και «όποιος θέλει τα πολλά χάνει και τα λίγα», λένε σε περιπτώσεις σαν κι αυτές. Και η φύση δεν μας έχει χαρίσει λίγα.

Είμαστε εφοδιασμένοι με όλα τα όπλα που χρειάζονται, για να ζήσουμε ευτυχισμένοι πάνω στη Γη και να κατακτήσουμε και τη θέωση. Δεν χρειαζόμαστε την ύπνωση, σα μεταφυσική εμπειρία, για να γίνουμε καλύτεροι άνθρωποι, που είναι και το τελικό ζητούμενο. Καταφεύγοντας σε τέτοιες **εγωιστικής - αρνητικής** φύσης μεθόδους είναι σα να θέλουμε να **ξεπεράσουμε - καθοδικά** όμως - τις φυσικές δυνατότητες μας **αρνούμενοι** το φωτεινό Είναι μας, σα να προδίδουμε την εμπιστοσύνη μας στον Πλάστη, ότι Αυτός δηλαδή έκανε κάποιο λάθος ή εσκεμμένα δεν μας έχει δώσει δυνατότητες, όπως η «ανάμνηση προηγούμενων ζώων» κτλ.

Όποιος σέβεται τον Πλάστη και τον εαυτό του διαφυλάσσει την ψυχική του υγεία και **ισορροπία**, τον **αυτοέλεγχο** και την **αυτοκυριαρχία** του. Δεν επιτρέπει στον εαυτό του να «κοβεται στα δύο». Ή ύπνωση είναι μία μορφή **αποκοπής** και **διάσπασης** από το θείο δώρο: το γάμο της Ψυχής και σώματος σε μία **ενοποιο μονάδα**, κάτω από το Φως της ηθικής Συνείδησης.

Δεν είναι λοιπόν τυχαίο που ο Θεός μας έπλασε έτσι. Αν προσπαθούμε να υπερβούμε τις δυνατότητες μας καθοδικά, αν δεν μας αρκούν όσα έχουμε (**πλεονεξία, απληστία**), τότε «την έχουμε πατήσει» όπως οι πρωτοπλαστοί, που (και από απληστία) θέλησαν να δοκιμάσουν και τον απαγορευμένο καρπο - δεν τους έφταναν όλοι οι καρποί του παραδείσου.

Θέλησαν λοιπόν περισσότερα απ' όσα τους είχαν δοθεί. Ήδη οι δυνατότητες μας όμως είναι σχεδόν απεριόριστες και, αν χρησιμοποιούνται με **σύνεση** και **ηθικούς προσανατολισμούς**, μπορούμε να κατορθώσουμε το ακατορθωτο, χωρίς να **παραβιάζουμε** τα φυσικά οριά μας. Το έχουμε τονίσει ήδη και στο κεφάλαιο για τις μαντείες.

Στις υπνώσεις περιγράφονται σκορπια, ασύνδετα γεγονότα κυρίως. Δε βγαίνει κανένα νοημα, κανένα χρήσιμο συμπέρασμα. Αν μάλιστα υπνωτιστεί κάποιος δύο φορές (όπως αν «πούμε» τα χαρτιά δύο φορές σε κάποιον), *η δεύτερη φορά υποπίπτει πάντα σε αντιφάσεις, σε σχέση με την πρώτη.*

Πως εξηγούνται όμως και οι κραυγαλέες **αντιφάσεις** που περικλείει μία ιστορία ενός υπνωτιζομένου; Πολλοί, κατά τη διάρκεια της ύπνωσης τους λένε αλλ' άντ' άλλων (π.χ. ότι κυκλοφορούν με αυτόκίνητο ενώ υποτίθεται ότι βρίσκονται στον 18^ο αιώνα, και πολλά άλλα παρομοια). Αυτά όμως δεν τα «βγάζουν στη φορα» τα περιοδικά ή τα βιβλία που προπαγανδίζουν την ύπνωση...

Τελευταίες έρευνες εξάλλου, έχουν δείξει ότι κατά τη διάρκεια της ύπνωσης ο άνθρωπος βλέπει αυτά που θέλει και όχι πραγματικά συμβάντα. Είναι πολύ πιθανο οι περιγραφές των υπνωτιζομένων να οφείλονται σε φαντασιώσεις και μυθοπλασίες του ανθρώπινου εγκεφάλου. Αυτές μπορεί να προκληθούν είτε λόγω υποβολής από τον υπνωτιστή, είτε λόγω πληροφοριών που συσσωρεύονται στον εγκέφαλο του υπνωτιζομένου από σχετικές συζητήσεις, αναγνώσματα, εκπομπές κτλ. (από την «απόθήκη των ερεθισμάτων του) και σκηνοθετεί μια φανταστική περιπέτεια, με ήρωα τον εαυτό του (πρόκειται για το φαινόμενο της «κρυπτομνησίας»)[102].

Πως εξηγείται ότι πάρα πολλοί άνθρωποι που έχουν κάνει ύπνωση - αναδρομή, βλέπουν ότι στην προηγούμενη ζωή τους ήταν η Κλεοπάτρα, ο Ιούλιος Καίσαρας, ή ότι ζούσαν στην Αρχαία Ελλάδα ή ακόμα και σε... άλλους πλανήτες; Τα πράγματα μιλούν από μονα τους. Και απόδειξη; Καμία.

Οι υποσυνείδητες φαντασιώσεις είναι κοινές στους ανθρώπους. Το 1977 ο καθηγητής Άλβιν Λουουσον έκανε πειράματα με 16 εθελοντές, τους οποίους υπνώτισε και τους ζήτησε να φανταστούν μια απαγωγή από εξωγήινους. *Οι εθελοντές περιέγραψαν την «απαγωγή» τους, ακριβώς όπως οι «απαχθέντες» από UFO.* Οι ομοιοτητες στις περιγραφές τους ήταν εκπληκτικές[103].

Πολλοί ψυχολογοι αποδέχονται την ύπαρξη μιας **συλλογικής - ενιαίας αποθήκης πληροφοριών**. Ίσως σ' αυτή να είναι καταγεγραμμένη η ζωή και τα βιώματα όλων των ανθρώπων που έχουν περάσει από τον πλανήτη μας. Αν με την ύπνωση ταξιδεύουμε εκεί, τότε αντλούμε από εκεί την προσωπική, αληθοφανή Ιστορία μας σχετικά με «προηγούμενες ζωές» μας. Περιγραφούμε δε τα τεκταινομενα σα να τα ζούμε εμείς οι ίδιοι. Αν πρόσωπα, γεγονότα και περιοχές της ιστορίας μας βγουν αληθινά εντυπωσιαζομαστε, μα δεν ανήκουν σε προηγούμενη ζωή μας. Είναι το ότι διεισδύουμε στη συλλογική αποθήκη ψυχών (και γεγονότων), και περιγραφούμε τη ζωή και τις εμπειρίες μιας νεκρής ψυχής, που υπάρχουν καταχωρημένες στην απόθήκη αυτή.

Ξέχωρα από το αν ευσταθεί: αυτή η θεωρία ή όχι, είναι από ελάχιστες μέχρι σπανιοτατες οι περιπτώσεις υπνωτισμένων που οι περιγραφές τους για παρελθοντα πρόσωπα και πράγματα επιβεβαιώθηκαν - και αυτές τις δεχομαστε με επιφύλαξη και χωρίς να ξεχνάμε ότι τα άυλα ασυνείδητα πνεύματα μπορούν να μεταδίδουν πληροφορίες για τα πάντα σχετικά με το χώρο και τον παρελθοντα χρόνο. Τα πνεύματα που θέλουν να **υπνωτίζουν (θολώνουν - ναρκώνουν)** και να **αλλοιώνουν την ελεύθερη βούληση και τη συνειδησή μας**, γυροφέρνουν στους σκοτεινούς διαδρόμους της **ασυνείδητης (ανεξέλεγκτης)** φαντασίας αλλά και στις **χάωδεις «χωματερές απόβλητων» του συλλογικού ασυνείδητου της ανθρωπότητας**. Πράγματα δηλαδή τα οποία ανέκαθεν απασχολούσαν τούς μάγους και τούς οραματιστές.

Η ύπνωση εφαρμοζεται από παλιά και στη μαύρη μαγεία, λόγω της έντονης μαγικής επίδρασης του υπνωτιστή στη «μαριονέτα» (στον υπνωτιζόμενο ο υπνωτιστής έχει όλη την ευχέρεια να υποβάλλει και να επιβάλλει στο «τυφλο οργανο του» τις πεποιθήσεις του και ακόλουθως, αν μιλάμε για ανάδρομες, την πλοκή της ιστορίας που εκφωνίζει αυτό. Καθαρος έλεγχος του νου δηλαδή.

Στην εφημερίδα Απόγευματική (10/10/1960) βρίσκουμε: «Διέπραξε διπλούν έγκλημα υπο την επίδραση υπνωτισμού». Λίγα χρόνια πριν, το 1951 ο Δανος Pale Hardrup λήστεψε μία τράπεζα, σκοτώνοντας ένα φρουρο και αργότερα δήλωσε ότι ενεργούσε υπό την επιρροή του υπνωτιστή Bjorn Nielson, ο όποιος και παραδέχτηκε την ενοχή του[104].

Και θα πρέπει να μας «μπαίνουν ψύλλοι στ' αυτιά» με τη δραστηριότητα κάποιων ομάδων «ψυχοθεραπείας» ή «ελέγχου του νου». Τα υποσυνείδητα μηνύματα είναι πολύ εύκολο να διοχετευτούν στον ανθρώπινο εγκέφαλο...

Γ. ΟΙ ΥΠΝΩΤΙΣΤΙΚΕΣ ΟΝΤΟΤΗΤΕΣ ΣΕ ΔΡΑΣΗ: Ο ΕΛΕΓΧΟΣ ΤΟΥ ΝΟΥ ΚΑΙ ΟΙ ΨΥΧΟΣΩΜΑΤΙΚΕΣ ΕΠΙΡΡΟΕΣ

Η συμπεριφορά των «ξένων» παροτρύνει τους μάρτυρες να υπνωτιστούν, ή προτείνουν κίολας στο μάρτυρα (Ντίνιο Κρασπεντον, 1953, Βραζιλία) να χρησιμοποιείται η ύπνωση στην εκπαίδευση και στην εξάλειψη της εγκληματικότητας![105] Μερικές φορές και μόνο η θέαση των UFO - με την περιστρεφόμενη περιφέρεια και τα αναβοσβήνοντα φώτα προκαλεί ύπνωση στο θεατή[106]. Αλλά και οι ίδιοι οι ξένοι υιοθετούν τη μέθοδο αυτή, όπως και οι σατανιστές, οι μάγοι και διάφορες αιρετικές ομάδες.

Σε περιστατικά «απαγωγών» η παρέμβαση στις λειτουργίες του νου και του εγκεφάλου είναι επιδράσεις συχνότερες στον «πειραματόνθρωπο» (αίσθηση χρονικού κενού, **επιβολή** σκέψεων και ενεργειών κ.α.). 'Ο «πειραματόνθρωπος» μετά την απαγωγή του συναισθάνεται ένα κενό διάστημα κάποιων ωρών συνήθως, για το οποίο έχει πλήρη αμνησία. Στις 25 Απριλίου του 1977 ο Armando Valdes, ένας δεκανέας του Χιλιανού στρατού, «κατακρατήθηκε παράνομα» από ένα ΑΤΙΑ για 15 λεπτά, κατά τη διάρκεια στρατιωτικής υπηρεσίας. Ύστερα έπεσε αναισθητός και όταν συνήλθε, μετά από μερικές ώρες, δεν θυμόταν τι είχε συμβεί[107]. Αλλά και όσοι κατέχονται προσωρινά από δαιμονικό πνεύμα, όταν συνέρχονται δε θυμούνται τίποτα.

Ας μας διαφωτίσει το περιστατικό του Οσίου Νικήτα του Έγκλειστου. Ο Νικήτας, μοναχός της μονής των Σπηλαίων (Ρωσία), **παράκουσε** τον ηγούμενο του και αποφάσισε να κλειστεί μόνος του σε κελί. Μετά από μερικές μέρες άκουσε μία φωνή δίπλα του και, κατοπιν δικής του παραινέσεως, εμφανίστηκε ένας φωτεινός άγγελος (δαίμονας μετασχηματισμένος). Ο Νικήτας άρχισε να βλέπει συνέχεια το δαίμονα και απέκτησε «προφητικό χάρισμα». Οι πατέρες καταλάβαιναν ότι κάτι δεν πάει καλά με το Νικήτα. Μαζεύτηκαν λοιπόν και τον επισκέφθηκαν στο κελί του. Ο Νικήτας μόλις τους είδε έγινε **εκτός εαυτού**, άρχισε να χτυπιέται και να ωρύεται. Οπως διαπιστώθηκε μετά, είχε ξεχάσει εντελώς την Παλαιά Διαθήκη, την οποία ήξερε απ' έξω. *Είχε ξεχάσει επίσης τελείως, όχι μόνο ό,τι είχε: μάθει όσο τον κυβερνούσε το δαιμόνιο, αλλά και αυτή τη γραφή και την ανάγνωση ακόμα!* Έτσι, οι πατέρες αναγκάστηκαν να τον διδάξουν από την αρχή ανάγνωση και γραφή, σα να ήταν μικρο παιδί! Ο Νικήτας στη συνέχεια όχι μόνο μετανόησε, αλλά αξιώθηκε και του θαυματουργικού χαρίσματος[108].

Η αφαίρεση γεγονότων από τη μνήμη των απαχθέντων από UFO είναι μία καθαρά αρνητική μέθοδος. Οι «ξένοι» δε **σέβονται την ανθρώπινη ύπαρξη, δε φαίνεται να έχουν αξίες, ιδανικά**. Είναι κι αυτή άλλη μία παράμετρος, που διαφαίνεται η **μη υπακοή** τους στο Θειο Νόμο.

Ελέγχοντας το νου μας, διαβάζοντας ενίοτε τις σκέψεις μας (νοομαντεία) και γενικά έχοντας το «πάνω χέρι» στις επαφές, φαίνεται ότι προσπαθούν να μας μειώνουν συνεχώς και να μας κάνουν να πιστεύουμε ότι είμαστε υποχείριοι. «ανώτερων όντων». *Να μας μεταδίδουν ένα αίσθημα κατωτεροτητας, υποβιβασμού ή εξευτελισμού.*

Ένας ψυχίατρος της Πενσυλβάνια (ΗΠΑ) έχει υποθέσει ότι η ανοησία που είναι παρούσα σε όλες σχεδόν τις στενές επαφές με UFO είναι στην πραγματικότητα μια υπνωτιστική τεχνική. «Όταν το άτομο είναι ενοχλημένο από το παράλογο ή το αντιφατικό, και το μυαλό του ψάχνει για νοημα, είναι εξαιρετικά ανοιχτό σε μεταβίβαση σκέψης, σε αποδοχή ψυχικής θεραπείας κ.τ.λ.»[\[109\]](#).

Οι μάρτυρες φαινομένων UFO, και ειδικά όταν συνοδεύονται από τούς επιβάτες τους, συχνά περιγράφουν ότι «μουδιάζουν», «παραλύουν», «μυρμηγκιάζουν», «ακινητοποιούνται», «παγώνουν» και το μυαλό τους γίνεται «ακαθοριστό». Όλα είναι συμπτώματα της δαιμονόληψιας. Τον Οσιο Κύριλλο το Φιλεώτη (1015-1111), του οποίου την περιπέτεια θα γνωρίσουμε αργότερα, τον είχε επισκεφθεί ένας δαίμονας με μορφή συγγενικού του προσώπου και άρχισε να του μιλά. *Όσο του μίλαγε η σκέψη του θόλωνε σιγά - σιγά, μέχρι που κατάντησε σαν χαμένος*[\[110\]](#).

Σχετικά με την παράλυση, πολύ συχνά έχει αναφερθεί ότι εκτοξεύονται από τα UFO ή τα οντα τους φωτεινές ακτίνες διαφορών χρωμάτων, που παραλύουν τον αυτόπτη μάρτυρα. Ο Αμερικανός Ρομπέρτ Μονρού, που έκανε πειράματα με τεχνικές διαλογισμού, είχε μια ανάλογη εμπειρία: του φάνηκε ότι χτυπήθηκε ξαφνικά από μια ακτίνα Φώτος, η οποία του προκάλεσε προσωρινή παράλυση. Αφού η αίσθηση αυτή επαναλήφθηκε αρκετές φορές, άρχισε να «αιωρείται» έξω από το σώμα του[\[111\]](#) (είχε δηλ. μια εξωσωματική εμπειρία). *Την παράλυση επίσης επιδιώκουν και οι μάγοι για τα θύματα τους, μέσω μαγικών τεχνικών.*

Άλλοι μάρτυρες των UFO χάνουν προσωρινά τις αισθήσεις τους, όπως ένας κυνηγός, ο Ντοναλντ Σράμ, ο οποίος στις 4/9/1964 πέρασε την πιο εφιαλτική βραδιά της ζωής του. Είχε πάει για κυνήγι σε ένα δάσος κοντά στο Sacramento της Καλιφορνια, μαζί με δύο φίλους του. Οι τρεις φίλοι χωρίστηκαν και ο φίλος μας αφοτου είδε ένα UFO, ήρθε αντιμέτωπος με τρία απόκοσμα πλάσματα, εκ των οποίων το ένα, το «ρομποτ», είχε δύο κοκκίνο - πορτοκαλιά μάτια που έφεγγαν και τρεμοσβηναν. Έντρομος, σκαρφάλωσε σ' ένα δέντρο και τα πλάσματα όλη νύχτα στέκονταν στη βάση του δέντρου, ανήμπορα να σκαρφαλώσουν. Το «ρομποτ» ανά διαστήματα άνοιγε το στομα του και πέταγε προς αυτόν ένα είδος καπνού ή αερίου, που τον ζάλιζε κι έχανε τις αισθήσεις του για λίγα δευτερολεπτα, ενώ μόλις συν ερχόταν *ένοιωθε αδιάθετος και έκανε εμετό*. Με το πρώτο φως του ήλιου τα πλάσματα έφυγαν[\[112\]](#).

Στα τέλη Νοεμβρίου του 1961 ο Cavalheiro Mendes βρισκόταν στην ακτή του Pinhal στη Βραζιλία, όταν, ενώ ήταν έτοιμος να κοιμηθεί, *ένοιωσε μια ανεξήγητη παρόρμηση να βγει από το σπίτι του και να πάει στην παραλία*. Προσπάθησε να κοιμηθεί, χωρίς αποτέλεσμα και τελικά υπέκυψε στην παρορμηση. Τότε είδε ένα αντικείμενο με δύο επιβάτες. Τα πλάσματα επικοινωνήσαν μαζί του και του είπαν: «Μην αντιστέκεσαι, γιατί δεν μπορείς. Είναι άσκοπο. «Αν αμφιβάλλεις προσπάθησε να κινήσεις το σώμα σου». Οντως, ο Mendes ήταν σαν άγαλμα. Είχε παραλύσει[\[113\]](#).

Ο Μίερ από 5 χρόνων άκουγε «φωνές» στο κεφάλι του. Από 8 χρονων μια καινούργια φωνή υπερίσχυσε και του χρησίμευε σαν «οδηγός»[\[114\]](#).

Ο γέροντας Δανιήλ ο Κατουνακιώτης (1846-1929), είχε βοηθήσει έναν πνευματιστή να εγκαταλείψει τις επικίνδυνες ενασχολήσεις του. Ο πνευματιστής άκουγε συχνά μέσα στο μυαλό του ορισμένες φράσεις, τις οποίες και χρησιμοποιούσε όταν συζητούσε με άλλους. Πίστευε ότι ήταν πρόσοντα της χάριτος, αλλά κατόπιν, όταν κατάλαβε την πλάνη του πνευματισμού, εννόησε και την πανουργία του εχθρού, που τον ενοχλούσε και σε άλλες περιπτώσεις (με ψευδο-οράματα, εμφανίσεις πνευμάτων κλπ.)[\[115\]](#).

Την ίδια φωνή και την ίδια παρόρμηση έχουν και πολλοί σχιζοφρενείς και δολοφόνοι. Όταν απολογούνται για τις πράξεις τους λένε: «μία φωνή με παρώθησε», «δεν ήξερα τι έκανα», «ο διάλογος με έβαλε». *Κάποια άλλη δύναμη κάνει «κουμάντο» στο κενό χρόνου των μαρτύρων UFO, στην τηλεπαθητική επίδραση, όπως και στην επιβολή σκέψεων (στο διανοητικό έλεγχο), που εκφυλίζει την ανθρώπινη διάνοια και καταργεί το αυτεξούσιο και την ελεύθερη βούληση του ανθρώπου*. Με τον ίδιο ακριβώς τρόπο λειτουργεί και η μαγεία. *Ο μάγος επιδιώκει να επιδρά στην ελεύθερη βούληση του θύματος του, να την κατευθύνει εκεί που ο ίδιος επιθυμεί (με ερωτικά φίλτρα κλπ.)*.

Ο Γουίτλυ Στρίμπερ, χωρίς να παραθέτει πολλές λεπτομέρειες, αναφέρει την περίπτωση μιας γυναίκας, που τη δεκαετία του '50 ήρθε σ' επαφή με τούς άγνωστους επισκέπτες. Στο τέλος έχασε τα λογικά της και πέθανε αβοήθητη. Πάνω στον παροξυσμο της τρέλας της τραβούσε τα μαλλιά της κι

έσχιζε με τα νύχια της ένα σημείο του κεφαλιού της, στο οποίο την είχε αγγίξει με το ραβδί του ένας από αυτούς[116]. Θυμίζουμε εδώ τα μαγικά ραβδιά των μάγων και των ξωτικών. Παρομοια συμπτώματα με τη γυναίκα αυτή παρουσιάζουν πολλοί δαιμόνοπληκτοι.

Ανατριχιαστικές λεπτομέρειες περιλαμβάνει η δραστηριότητα και η επιρροή των «εξωγήινων» - καθώς και των υπόλοιπων οπτασιών της νύχτας - στον *ψυχοσωματικό τομέα*, όπως συμπεραίνει και ο Ψυχολόγος Τζών Μάκ, απόφοιτος του Παν/μίου του Χάρβαρντ, ο οποίος μελέτησε δεκάδες περιπτώσεις ατομών που έχουν «απαχθεί». Μετά την απαγωγή τους, ορισμένοι απαχθέντες βασανίζονται από *εφιαλτικά ονειρα* με ιπτάμενα σκάφη και εξωγήινα πλάσματα. Ο Χέρμπ Σίρμερ, αφοτου είχε απαχθεί από UFO το 1967 στη Νεμπράσκα των ΗΠΑ, έβλεπε εφιάλτες στον ύπνο του και ξυπνούσε προσπαθώντας να στραγγαλίσει τη γυναίκα του ή να της βάλει χειροπέδες[117]. Άλλοι, μετά την «επαφή» έχουν *μία κοκκινωπή, παγερή έκφραση στα μάτια τους*, όπως συνέβη σε δύο φίλους στις 27/10/1975 στο Οξφορντ του Μαϊν[118]. Επίσης κοκκίνα μάτια έχουν πολλές φορές οι δαιμονισμένοι, όπως ένας τον οποίον είχε θεραπεύσει ο Άγ. Ίλαρίων ο Μέγας (291-371)[119]. Περίεργα εξανθήματα, σημάδια, κοψίματα ή ουλές εμφανίζονται στο σώμα των «εξωγηνοπληκτων». Ο γνωστός παθοντας Γουίτλυ Στρίμπερ ξυπνώντας ένα πρωί είδε ότι στο αριστερο του μπράτσο τα«ξένα οντα» είχαν χαράξει δύο τρίγωνα[120]. Ομως, και μετά από δαιμονικές επιθέσεις, τα θύματα ανακαλύπτουν στο σώμα τους σημάδια σαν τατουάζ[121].

Οι απαχθέντες παρουσιάζουν αιμορραγίες σε διάφορα σημεία του σώματος τους. Τυραννιούνται από αϋπνία ή υπνηλία, από διάφορες **φοβίες**, όπως κλειστοφοβία, φοβία για σεξουαλική επαφή, για το σκοτάδι, τις πτήσεις, τα ζώα[122]. Επίσης ταλαιπωρούνται ιδιαίτερα από *άγχος, εγκεφαλικές βλάβες (π.χ. κρίσεις επιληπτικού τύπου), πονοκεφάλους και νευρικές διαταραχές* (μάλλον λόγω της ιδιάζουσας σχέσης των ξένων με το νου. Ειδικά ο πονοκέφαλος είναι πολύ συνηθισμένο σύμπτωμα σε επαφή με δαιμονικά πνεύματα[****]).

Ανιχνεύοντας περιστατικά με UFO ξεχωρίσαμε το ακόλουθο, το οποίο συνθέτει ένα παραλήρημα από εξωφρενικές Ψυχο - σωματικές επιδράσεις. Πρωταγωνίστριες τρεις γυναίκες, στο Στάνφορντ του Κεντάκι στις ΗΠΑ, την 6η του Γενάρη του 1976. Οι γυναίκες καθώς ταξίδευαν νύχτα με το αυτοκίνητο, εντόπισαν ένα παράξενο, *έντονα κόκκινο πύρωμα* στον ουρανό, που γρήγορα μετασχηματίστηκε σε δίσκο. Κατά τη διάρκεια της επαφής, το αυτοκίνητο δεν υπάκουσε στην οδηγό, παρά κινιόταν με σταθερή ταχύτητα (85 μίλια την ώρα) και πήγαινε όπου το κατηύθυνε η ξένη διάνοια.

Επακολούθησε ένας μαραθώνιος τρόμου για τις γυναίκες που περιλαμβάνει επιδράσεις όπως μυρμήγκιασμα, σκέψεις ναρκωμένες και ακαθόριστες, σφυροκοπημα από πονοκέφαλο, πονοι, εγκαύματα, βλάβες σε ρολογία και μηχανές, κενό χρόνου («απαγωγή»), δερματίτιδα (το δέρμα της μίας έμοιαζε με λέπια του ψαριού, προσωρινή τύφλωση, νεύρα, μείωση της ορεξης, αύξηση του καπνίσματος κι άλλα. Η μία γυναίκα, κάθε φορά που πλησίαζε τον παπαγάλο της, τον έβλεπε να φτεροκοπάει απεγνωσμένα. Ο παπαγάλος ψοφησε λίγες μέρες μετά[123].

Μία άλλη, κοινή με των δαιμόνων, σωματική επίδραση, δοκίμασαν δύο φίλοι, στις 20/10/58 κοντά στο Domsten της Σουηδίας. Μετά από μία συνάντηση που είχαν με ένα UFO και το πλήρωμά του, ταραζόνταν από ισχυρές και εξαιρετικά γρήγορες δονήσεις[124].

Οταν βρέθηκε το ιερό λείψανο του Άγ. Πέτρου του Αθωνίτη στο Άγ. Όρος, θεραπεύτηκε ένας δαιμονισμένος που ήταν παρών. «Όλο το σώμα του συγκλονιζόταν, τα χέρια τα προέκτεινε ατάκτως, τα πόδια κινούσε κατά τον ίδιο τρόπο και διέστρεφε τα μάτια κατά τρόπο φοβερό και όχι ανθρώπινο». Το δαιμονιο βγήκε από το στομα του σαν καπνος[125]. Στη Στεμνίτσα της Αρκαδίας, νεράιδες είχαν απαγάγει έναν κάτοικο του χωριού. Μετά από λίγες μέρες απουσίας αυτός επέστρεψε στο χωριό, αλλά από τότε έτρεμε για το υπόλοιπο της ζωής του[126].

Πολλά από τα άτομα που έχουν απαχθεί από τα άγνωστα οντα ταλαιπωρούνται από συμπτώματα κατάθλιψης, ύστερα από την τραυματική εμπειρία της απαγωγής τους. Αρκετοί δε, έχουν φτάσει στα πρόθυρα της τρέλας ή της αυτόκτονίας. Κατάθλιψη που μπορεί να οδηγήσει μέχρι την αυτοκτονία, παραλογισμός, διαταραχές του νευρικού συστήματος και εφιάλτες στον ύπνο είναι χαρακτηριστικές ψυχικές επιδράσεις σε άτομα που έχουν τυλιχθεί στη μαγεία ή το σατανισμό.

Οι Θεϊκές Δυνάμεις σε απειροελάχιστες περιπτώσεις έχουν προκαλέσει βλάβες στο σώμα των ανθρώπων - πόσο μάλλον στην ψυχή. Και σ' αυτές τις απειροελάχιστες περιπτώσεις όμως, υποθάλπεται η ωφέλεια της ψυχής. Ο Χριστός και οι ενωμένοι μ' Αυτόν άνθρωποι πολύ συχνά θέραπευαν σωματικές ασθένειες των ανθρώπων (π.χ. Άγιοι Ανάργυροι). Ήταν γιατροί ψυχών και σωμάτων. Αντίθετα, τα απάνθρωπα και φθονερά πνεύματα επιδιώκουν να παραμορφώνουν ή και να

ακρωτηριάζουν το σώμα μας, που είναι ναος του Αγίου Πνεύματος (Κορινθίους Α' 6, 19) και τα μέλη μας, που είναι μέλη Χριστού (Κορινθίους Α' 6, 15).

Στο βιβλίο αυτό δεν έχουμε τη διάθεση να κρύψουμε τίποτα. Θέλουμε να είμαστε απόλυτα ειλικρινείς, σεβόμενοι εσάς τούς αναγνώστες. Έχουν ακουστεί λοιπόν, έστω ελάχιστες φορές, περιπτώσεις, που τα οντα αυτά έχουν θεραπεύσει κάποιους ανθρώπους από αρρώστιες, όπως την Αμερικανίδα Ντόλορες Κάλβιν, που τον Οκτώβριο του '89 ένας «εξωγήινος» τη θεράπευσε από αρθρίτιδα. Η Κάλβιν θεωρούσε τον εξωγήινο ως «σωτήρα» της...[127]

Ακόμα κι αν ανταποκρίνονται στην πραγματικότητα οι περιπτώσεις αυτές, δεν πρέπει να βιαστούμε να βγάλουμε συμπεράσματα περί «καλών εξωγήινων ή αγγέλων». Το σώμα μας είναι το προσωρινό περίβλημα της θάνατης ψυχής μας. Οι «εξωγήινοι» μπορεί οντως να θεράπευσαν το σώμα κάποιου ανθρώπου στην ψυχή όμως τι αντίκτυπο είχαν; «Κάποιο λάκκο μπορεί να έχει η φάβα» και εδώ...

Και με τη μαγεία οι άνθρωποι γίνονται καλά κάποιες φορές. Και ο ΑντίΧριστός θα φέρει την ειρήνη για να παραπλανήσει. Είναι ψευτο-θεραπείες λοιπόν, όπως πολύ σωστά διακηρύττει ο Άγ. Νικοδημος ο Αγιορείτης: «ει δε και υποθέσωμεν ότι ιατρούν το σώμα οι δαίμονες κατά παραχώρησιν Θεού. Ομως ήξευρε ότι το ιατρούν με σκοπόν δια να θανατώσουν την ψυχήν σου. Πως; Χωρίζοντας σε από την πίστιν του Χριστού και τραβίζοντές σε εις το να πιστεύης και να λατρεύης εκείνους». «Να χαθεί τοιαύτη υγεία!»[128]. Πολύ σωστά, ξέχωρα από το ότι η αρρώστια επιστρέφει...δριμύτερη πολλές φορές, μετά από τέτοιες «θεραπείες».

Ας δούμε όμως μία παράξενη ιστορία επί του θέματος, που διηγήθηκε ο Δανος Χάνς Λοριτζεν. Ο Λοριτζεν υπέφερε από ηπατίτιδα και στις 7/12/1967 σ' ένα δάσος κοντά στην Κοπεγχάγη είδε δύο μεγάλα ΑΤΙΑ. Ο Λοριτζεν τότε υπνωτισμένος πλησίασε το αντικείμενο και συνομίλησε τηλεπαθητικά με τα άγνωστα οντα (πλήρης έλεγχος – καθοδήγηση του φαινομένου από τα οντα αυτά).

Μετά από την εμπειρία του, ο Λοριτζεν έκπληκτος άκουσε τους γιατρούς να του λένε ότι είχε θεραπευτεί. Μετά από λίγες μέρες όμως ένιωσε ότι κάτι απλωνόταν μέσα στο σώμα του. «Κάτι ανέβαινε στη σπονδυλική μου στήλη, από το κάτω μέρος προς το λαιμό, και το πίσω μέρος του κεφαλιού μου». Πρόσθεσε ότι ένιωθε ν' απλώνεται σ' ολόκληρο το νευρικό του σύστημα.

Ν' αναφέρουμε εδώ και την περίπτωση ενός ανθρώπου που είχε χτυπηθεί στο χέρι και σ' όλο το βραχίονα του από δαίμονα και κατέφυγε στο «δαιμονιοφάγο» Άγ. Θεόδωρο το Συκεώτη. Το χέρι του ανθρώπου είχε παραλύσει και είχε πρηστεί, και όταν ο Άγιος ανέλαβε τη θεραπεία, το δαιμόνιο άρχισε να κινείται μέσα στο βραχίονα του. Ο Άγιος τότε σφράγισε με το σημείο του σταυρού τον ώμο του για να μην προχωρήσει πιο πάνω και τον καταστρέψει. Τότε άρχισε το χέρι του ανθρώπου να στρέφεται μια από δω και μια από κει από την ενέργεια του δαίμονα, και τελικά, Αφοί ο Άγιος επιτίμησε το ακάθαρτο πνεύμα, σταμάτησε να κουνιέται[129].

Επιστρέφουμε όμως στο περιστατικό μας: Τότε, ο Λοριτζεν κατάλαβε ότι η ελεύθερη βούλησή του δεν λειτουργούσε. Συχνά του έρχονταν παράξενες σκέψεις, αρνητικές και καταστροφικές. Κατάλαβε ότι κάτι είχαν κάνει στο μυαλό του. Δεν μπορούσε πια να ξεχωρίσει το καλό απ' το κακό (επακόλουθο και στα θύματα της μαγείας).

Κάθε φορά που σκεφτόταν να πει την αλήθεια γι' αυτό που του είχαν κάνει, ένιωθε αβάσταχτους πόνους στη σπονδυλική στήλη, το λαιμό και το κεφάλι του. Ο Λοριτζεν πίστευε ότι αυτός είναι ο λόγος που μερικοί αυτόπτες μάρτυρες των ΑΤΙΑ λένε πάντα καλά λογια γι' αυτά [μήπως έτσι εξηγείται και το ότι πολλοί απαχθέντες αλλάζουν γνώμη και θεωρούν ότι τα ΑΤΙΑ έχουν θετική προέλευση;]

Τελικά ο Λοριτζεν ανακάλυψε ότι ο έλεγχος αυτός από τα ξένα οντα λειτουργούσε μόνο όταν σκεφτόταν τα ΑΤΙΑ με έντονα συναισθήματα. Αν καθόταν σκεπτομενός κάτι άλλο και έγραφε για τα ΑΤΙΑ χωρίς κανένα συναίσθημα, τότε ο έλεγχος του πόνου δεν λειτουργούσε. Έτσι, ο Χάνς Λοριτζεν μπορούσε και έδωσε στη δημοσιότητα την εκπληκτική ιστορία του[130].

Μήπως ο Λοριτζεν, λόγω «ατυχήματος», ξέφυγε από την εποπτεία των «εξωγήινων»; Μήπως πράγματι πολλά άτομα σ' όλον τον κόσμο, αυτόπτες μάρτυρες και μη, ελέγχονται από τα «ξένα οντα», που, όπως όλα δείχνουν μπορούν και επηρεάζουν συνειδήσεις αθόρυβα και αποτελεσματικά, αφού δεν έχουν ίχνος συνείδησης...;

Δ. ΟΙ ΕΞΩΓΗΙΝΟΙ ΚΑΙ...ΦΟΝΙΑΔΕΣ;

...Και δεν έχουν ίχνος συνείδησης γιατί... σκοτώνουν κιάλας! Τα UFO και οι επιβάτες τους εμπλέκονται άμεσα και έμμεσα για το θάνατο αρκετών αθώων ανθρώπων, πάντα με την προϋπόθεση ότι οι ιστορίες αυτές είναι αληθινές.

Ειδικά πολλοί πιλοτοι λέγεται ότι έχουν χάσει τη ζωή τους καταδιώκοντας άγνωστα σκάφη στον ουρανό [\[131\]](#).

Την 1η Ιουλίου του 1945 ένα τζετ συνετρίβη στην κωμοπόλη Γουέλσβιλ των ΗΠΑ, μετά από επαφή με UFO. Ο πιλότος αισθάνθηκε να πλημμυρίζει η καμπίνα του μ' ένα κύμα φοβερής ζέστης και εγκατέλειψε το σκάφος. Το τραγικό αποτελέσμα ήταν να σκοτωθούν τέσσερα άτομα στην κωμοπόλη, και να τραυματιστούν άλλα πέντε. Στις 29/9/1959 ένα αεροπλάνο με 34 επιβάτες που πετούσε πάνω από το Μπάφαλο του Τέξας, εξερράγη στον αέρα, μετά από μία «συνάντηση» που είχε με ένα φωτεινό αντικείμενο. Πρώτη φορά σε ατύχημα οι εμπειρογνώμονες είδαν ένα αεροπλάνο να διαλύεται τόσο ολοκληρωτικά, τα συντρίμια του να είναι διασκορπισμένα σε τόσο μεγάλη απόσταση και οι άνθρωποι να έχουν διαμελιστεί με τόσο μακάβριο τρόπο [\[131\]](#).

Ένα άλλο θανατηφόρο πέρασμα των UFO συνέβη στις 13/12/1951 στο Τουκουμκάρι του Ν. Μεξικού. Τότε, ένα UFO προκάλεσε μία «επιδέξια» ρωγμή σε μία δεξαμενή νερού, που κατέρρευσε, σκοτώνοντας τέσσερις ανθρώπους και καταστρέφοντας περιουσία εκατομμυρίων δολλαρίων [\[132\]](#).

Δύο άντρες νεκροί, με τα πρόσωπα τους σκεπασμένα με μάσκες από μολύβι, βρέθηκαν στις 20/8/65 στο Ρίο της Βραζιλίας, στο λοφο Νιτεροι. Την ίδια μέρα είχε θεαθεί ένα UFO να πετάει πάνω από το λόφο. Κυκλοφορούσαν φήμες ότι οι δύο άντρες σκοπευαν να συναντηθούν με οντα των ΑΤΙΑ [\[133\]](#).

Πολλοί μάρτυρες περιστατικών UFO, σε προσωπικό κυρίως επίπεδο, έχουν πεθάνει από διάφορες αιτίες, σε πολύ σύντομο χρονικό διάστημα μετά την εμπειρία τους. Επίσης η διάνοια που κινεί τα σκάφη αυτά έχει προσπαθήσει να σκοτώσει ανεπιτυχώς πολλούς ανθρώπους, όπως φαίνεται από πάμπολλα περιστατικά.

Ο διάβολος «ανθρωποκτονος ην απ' αρχής» (Ιωάννου 8, 44). Αν μπορούσε, θα «ξεπάστρευε» όλη την ανθρωπότητα. Περιορίζεται όμως σε μεμονωμένα περιστατικά φονων, κατά θεία παραχώρηση πάντα. Στο βίο του Αγ. Σέρβιου εξιστορείται το πάθημα του Μονάχου Κουννάβιου, στον οποίο παρουσιάστηκαν δαίμονες ως φώτα, λόγω της **κενοδοξίας** του. Τον έβαλαν να καθίσει σ' ένα θρονο, για να λάβει χάρη και δοξα για τους αγώνες και τους κόπους του. Κατοπιν, τον ανέβασαν, μαζί με το θρονο, ψηλά στην ατμόσφαιρα και από κει τον πέταξαν με ορμή κάτω σ' ένα βράχο, με τραγική κατάληξη το θάνατο του σώματος και της ψυχής του [\[134\]](#). Ο «ανθρωποκτόνος» δεν αστειεύεται...

Και μία τελευταία περίπτωση θανατηφορου πέρασματος από ΑΤΙΑ: Στις 5 και 7 Δεκεμβρίου του 1995, η Σομαλία συγκλονίστηκε από απανωτές **εκρήξεις**. Οι εκρήξεις πρέπει να προήλθαν από ΑΤΙΑ που εθεάθησαν τις ημέρες εκείνες, πάνω από την πολιτεία του Άντεν. Οι κάτοικοι της περιοχής όμως παρουσίασαν πολλά παράξενα συμπτώματα. Αρκετά παιδιά πέθαναν, οι μεγαλύτεροι παρουσίασαν αναπνευστικά προβλήματα, βήχα, διάρροια και έντονους **πονοκεφάλους**, ενώ τα ζώα βρισκονταν για δύο περίπου μέρες **εκτός ελέγχου** [\[135\]](#).

8. UFO ΚΑΙ «ΣΤΟΙΧΕΙΑ»: ΒΙΟΙ ΠΑΡΑΛΛΗΛΟΙ.

A. Η ΥΠΕΡΦΥΣΙΚΗ ΕΠΙΔΡΑΣΗ ΣΤΑ ΖΩΑ ΚΑΙ ΟΙ ΠΟΙΜΕΝΙΚΟΙ ΔΑΙΜΟΝΕΣ

Στις εμφανίσεις UFO, αλλά και σε περιστατικά δαιμονικής δραστηριότητας, τα ζώα σχεδόν πάντα τρομοκρατούνται ή φέρονται αλλόκοτα. Δεν έχουμε βρει ούτε μία περίπτωση (σε αντιδιαστολή με τις πολυάριθμες άλλες περιπτώσεις), που το ζώο (ένα σκυλί π.χ.) να ενθουσιάστηκε από τον ερχομό ενός UFO ή ενός ξένου οντος, και να πήγε κουνώντας την ουρά του προς αυτό! Πολύ σπάνια τα ζώα μένουν αδιάφορα από την παρουσία ενός UFO ή του πληρώματος του. Και αυτό θα πρέπει να βάλει τους δύσπιστους σε υποψίες (είναι δυνατόν όλοι σχεδόν οι μάρτυρες να παρουσιάζουν στις υποτιθέμενα ψευδείς ή ευφάνταστες ιστορίες τους, την περίεργη αυτή επίδραση στα ζώα;) .

Μπορεί να γραφτεί ένα αφιέρωμα ολόκληρο για την αφύσικη συμπεριφορά των ζώων κατά τη διάρκεια - ή και μετά - των εμφανίσεων ΑΤΙΑ. Σκυλιά γρυλίζουν, άλογα αφηνιάζουν, αγελάδες τρέχουν πανικόβλητες και σταματούν να βγάζουν γάλα, πουλιά σταματούν να κελαηδούν, και άλλα τραγελαφικά συμβαίνουν, αλλά δε σπανίζουν και οι περιπτώσεις που ζώα εξαφανίζονται (τα κλέβουν ίσως, όπως οι εξωγήινοι κλεφτοκουνελάδες (!) στο Isola της Ιταλίας στις 14/11/54) [\[136\]](#). Στις 6

Νοεμβρίου 1957 ένας «εξωγήινος» που επισκέφτηκε με το σκάφος του τον John Trasco στο Everttstown του Ν. Τζέρσεϊ (ΗΠΑ), του είπε σε σπασμένα αγγλικά: «Είμαστε φιλήσυχοι άνθρωποι. Θέλουμε μόνο το σκυλί σου»![\[137\]](#)

Η αποθέωση της φρίκης όμως είναι τα ζώα που βρίσκονται σφαγμένα ή κατακρεουργημένα. Από τα ζώα αυτά συχνά λείπουν τα εσωτερικά τους όργανα και έχουν εγχειριστεί με τόσο ακριβή και εξελιγμένο τρόπο, που εμείς δεν γνωρίζουμε. Μάλλον οι εταιρίες προστασίας ζώων πρέπει να κινητοποιηθούν άμεσα εναντίον και των εξωγήινων...!

Από κάποια ζώα έχουν αφαιρεθεί τα έμβρυα. Άλλα ζώα πάλι βρίσκονται με ρουφηγμένο όλο το αίμα. Ύστερα από ένα κύμα εμφανίσεων UFO το 1978 στην Κορνουάλη, στην Αγγλία, οκτώ σκοτωμένα ζώα βρέθηκαν με τρόπο που «κανείς άνθρωπος δεν μπορούσε να ενεργήσει». Όλα τα ζώα ήταν αποστεγνωμένα από αίμα και δίχως κεφάλια, ενώ υπήρχαν και ενδείξεις ραδιενέργειας[\[138\]](#). Τα υπόλοιπα ζώα δεν πλησιάζουν ποτέ το κρέας των ζώων που βρίσκονται σε τέτοια φριχτή κατάσταση.

Στη Βραζιλία υπάρχουν μαρτυρίες για μακάβριους ακρωτηριασμούς και θανάτους ανθρώπων από «εξωγήινους», όπως ακριβώς και στις περιπτώσεις ακρωτηριασμού και τεχνολογικής αφαίρεσης οργάνων από ζώα [\[++++\]](#).

Οι ξένοι επισκέπτες μας λοιπόν, όπως και οι υπόλοιπες εκφάνσεις του Σκότους, δε σέβονται καθόλου τη φύση και τα πλάσματα της δημιουργίας. Δε συντονίζονται με τις γλυκές μελωδίες της φύσης. Τα ζώα, που διαθέτουν την έκτη αίσθηση, φαίνεται ότι αντιλαμβάνονται την κακόβουλη προέλευση και τα κίνητρά τους. Γι' αυτό, πολλές φορές και πριν από την εκδήλωση του φαινομένου, δυσανασχετούν με νευρικότητα και πανικό.

Αν τα UFO ήταν απλά, έστω και εξωγήινης προέλευσης, υλικά σκάφη, τα ζώα δεν θ' αντιδρούσαν κατ' αυτόν τον τρόπο. Ήξάλλου από πάνω μας περνούν κάθε τόσο ποικίλης μορφής γήινα σκάφη (αεροπλάνα, ελικόπτερα κτλ.). *Πως τα ζώα ξεχωρίζουν τόσο εύκολα ένα «ξένο διαστημόπλοιο» από ένα γρήγορο δικό μας αεροπλάνο και αντιδρούν τόσο παράλογα*[\[139\]](#);

Εντελώς διαφορετική, σαν τη μέρα με τη νύχτα, είναι η συμπεριφορά των ζώων απέναντι στις εκφράσεις του Ζωοδοτη Θεού. Κατά τη γέννηση του Σωτήρια στη φάτνη, ακόμα και τα ζώα συμμετείχαν στην κατανυκτική, χαρούμενη ατμόσφαιρα.

Προστάτης των βοσκών είναι ο παιδομάρτυρας Άγιος Μάμας (260-275 μ.Χ.). Εικονίζεται με ένα ελαφάκι στην αγκαλιά. Ο Άγ. Μάμας έζησε για ένα διάστημα σ' ένα βουνο. Εκεί, μακριά από τους ανθρώπους, του κράταγαν συντροφιά τα αγρίμια του βουνού και με αγγελική απλότητα τα άρμεγε, και με το γάλα τους έφτιαχνε τυρί, που ήταν και η τροφή του, μαζί με τα χορτα. Το Άγιο παιδί μαρτύρησε σε ηλικία 15 ετών, αφού όμως έμεινε ανέγγιχτο από αβάσταχτα βασανιστήρια. Όταν μάλιστα αμόλησαν άγρια και πεινασμένα θηρία για να τον κατασπαράξουν, αυτά, μόλις έφτασαν κοντά του, έσκυψαν, κουνούσαν χαρούμενα την ουρά τους, και γονάτισαν μπροστά στα πόδια του, σα να τον προσκυνούσαν[\[140\]](#).

Άλλο ένα παράδειγμα όπως του Άγ. Μάμαντος, ήταν ο Άγ. Μακάριος ο Ρωμαίος, που έζησε σε μία σπηλιά, σε άγρια κατάσταση, μαζί με δύο λιοντάρια[\[141\]](#).

Ζώα ακρωτηριασμένα, ζώα που ανακαλύπτονται χωρίς αίμα, χωρίς κεφάλι... Όλα αυτά θυμίζουν έντονα τη δράση των σατανιστών, οι οποίοι χρησιμοποιούν τα ζώα σε διάφορες τελετές - θυσίες τους και μερικές φορές αφαιρούν τα εντόσθια τους χωρίς να παραλείπουν να πίνουν και το... αίμα τους!

Γιατί όμως και οι «εξωγήινοι» ενεργούν μ' αυτούς τους βίαιους τρόπους για να μελετήσουν τάχα τον κόσμο μας; Δεν το καταλαβαίνουν ότι οι τρόποι τους αυτοί είναι λίγο ...αποκρουστικοί; Αν το καταλαβαίνουν, γιατί συνεχίζουν; Και να τους δικαιολογήσουμε ότι έρχονται για κάτι χρήσιμο, πάει στο καλό... Όπως έρχονται όμως, έτσι φεύγουν συνήθως, χωρίς καμία λογική αιτία, χωρίς κανένα φανερό σκοπό. Και αφήνουν πίσω τους συντρίμια... και πτώματα!

Στις λαϊκές δοξασίες της χώρας μας εντοπίζουμε το δαίμονα των κοπαδιών, που έφερνε πρώτα τον πανικό κι έπειτα την αρρώστια και το θάνατο, επειδή βάτευε (μτφ. συνουσιαζόταν), τα ζωντανά. Το κρέας ή και το αίμα τους μελάνιαζε, ενώ στο δέρμα τους δεν υπήρχαν αμυχές (κοινό φαινόμενο με τους θανάτους των ζώων έπειτα από εμφανίσεις UFO). Στον Παρνασσο, οι βοσκοί πίστευαν ότι ζούσε ένας δαίμονας που χάραζε στο αυτί τα ζώα για να τα γνωρίζει[\[142\]](#). Η τακτική αυτή θυμίζει τα εμφυτεύματα (μικροτσιπ) των «εξωγήινων» στους ανθρώπους, όπως επίσης και το χάραγμα του θηρίου στις μέρες της κυριαρχίας του.

Ο δαίμονας των κοπαδιών - ή αλλιώς ποιμενικός δαίμονας - ονομάστηκε στις λαϊκές δοξασίες *χαμοδράκι ή σμερδάκι*. Τα χαμοδράκια ή σμερδάκια ταυτίστηκαν με τα τελώνια (δαιμόνια) και έγιναν πνεύματα που προκαλούσαν κακό στους ζωντανούς[143]. Το 1979 ο βοσκός Τάκης Παραβάντης στον Αχλαδοκαμπο της Αρκαδίας περιέγραφε ένα σμερδάκι ως εξής: «Ήταν ένα πράγμα σαν κοντός άνθρωπος με μεγάλο κεφάλι. Ξαφνικά ακούστηκε ένας μεγάλος κροτος και το ζωτικό εξαφανίστηκε, σα να άνοιξε η γη και το κατάπιε. Η πορτα του μαντριού μας έγινε κομμάτια...»[144]. Το μόνο που λείπει από την αναφορά αυτή, ώστε το σμερδάκι να θεωρηθεί «εξωγήινος», είναι η παρουσία ενός σκάφους ή φωτός.

Στον ίδιο νόμο, στο χωριό Περθώρι, ένα σμερδάκι «καβάλησε» κάποιον Λάμπρο Παφίλια, όπως γραφούν οι Παραδόσεις του Πολίτη, και του προκάλεσε τόσο πονο, που κοντευε να πεθάνει. Το σμερδάκι ήταν σαν ένα μικρο παιδί, κοκκινο σαν τη φωτιά[145].

Αιγοβάτης ή χιμαιροβάτης ήταν στην αρχαιότητα ο Πάνας, που συχνά στα μνημεία της αρχαίας τέχνης βατεύει μία κατσίκα. Ο τραγόμορφος Πάνας αργότερα ταυτίστηκε με τον διάβολο, αφού η οψη τους ήταν σχεδόν παρομοια, όπως και των Σατύρων, των τραγομορφων δαιμόνων. Ο υπερφυσικός τρόμος που προκαλούσαν ονομάστηκε πανικός. Οι ποιμενικοί δαίμονες υπήρχαν από την αρχαιότητα και πέρασαν σιγά - σιγά και στη νεώτερη εποχή.

Οι κάτοικοι της Τυφλής Επαρχίας (Κιορ Καζά), στη θρακική παραλία του Εύξεινου Ποντου, ταύτιζαν απόλυτα τους ποιμενικούς δαίμονες με τους *βρικόλακες*. Σε πολλά ζώα που πέθαιναν υπήρχαν αποτυπώματα από τα πόδια και τα νύχια του δαίμονα[146].

Ένα «εξωγήινο ον» τερατώδους μορφής είχε την... τύχη να συναντήσει τον Ιούλιο του '68 ο 30χρόνους Τζένιγκς Φρέντερικ στη Δ. Βιρτζίνια (ΗΠΑ). Το πλάσμα τον πλησίασε λέγοντας του: «Μη με φοβάσαι, είμαι φίλος». Μετά από λίγο όμως τα μυτερά δάχτυλά του μπήχτηκαν στο χέρι του Φρέντερικ, *ρουφώντας του το αίμα!* Ήταν σα να επιτέθηκε ένας ποιμενικός δαίμονας - βρικόλακας στον Φρέντερικ![147]

Την ίδια και...χειροτερη τύχη με τον Φρέντερικ είχε ο νεαρός Jesus Paz, στο San Carlos της Βενεζουέλας (16/12/1954): ένα τριχωτο αν του προξένησε μεγάλες και βαθιές γρατσουινές κατά μήκος της σπονδυλικής του στήλης[148].

Και στα δύο συμβάντα που αναφέραμε, τα «οντα» επιβιβάστηκαν στα «σκάφη» τους και εξαφανίστηκαν. Σημειώνουμε ότι γαμψά και μακριά νύχια έχουν και πολλά αιμοβορα πλάσματα, όπως τα *τσουπακάμπρας* (κατσικορουφήχτρες ελληνιστί).

Β. ΜΥΣΤΗΡΙΩΔΗ ΖΩΑ ΚΑΙ ΠΛΑΣΜΑΤΑ ΚΑΙ ΟΙ «ΔΟΣΟΛΗΨΙΕΣ» ΤΟΥΣ ΜΕ ΤΟΥΣ «ΕΞΩΓΗΪΝΟΥΣ»

Τι είναι όμως τα «τσουπακάμπρας»; Είναι κάποια φοβερά πλάσματα που βλέπουν συχνά οι κάτοικοι του Πορτο Ρίκο και η εμφάνισή τους παραλληλίζεται με θεάσεις UFO. Τα πλάσματα αυτά *ρουφούν το αίμα και τα όργανα των ζώων* και τα εγκαταλείπουν σε φριχτή κατάσταση. Τα ζώα βρίσκονται ακρωτηριασμένα και οι τομές που έχουν είναι πολλές φορές χαραγμένες με ιατρική ακρίβεια, όπως ακριβώς και σε ανάλογες περιπτώσεις με UFO.

Υπάρχουν μαρτυρίες για τσουπακάμπρας που κατεβαίνουν από τον ουρανό. Έχουν μεγάλο κεφάλι, μαύρα μάτια, όπως οι «γκρίζοι» και *σαυροειδή (δρακοντοειδή)* χαρακτηριστικά, όπως άλλοι «τύποι» εξωγήινων. Ακούστε την περιγραφή που έκανε η Μενταλίνα Αγκοστα για ένα τσουπακάμπρα που αντίκρισε στο Πορτο Ρίκο: «Αυτό που μου έκανε μεγαλύτερη εντύπωση ήταν τα μάτια του. Μου έρχεται ρίγος κάθε φορά που μιλάω γι' αυτό, γιατί μου φέρνει στο νου αυτούς *τους εξωγήινους, με τα σχιστά γκρίζο μάτια*»[149].

Πολλά τέτοια πλάσματα που «δεν είναι από τον κόσμο μας» - μερικά και με τη μορφή ζώου - θεωρείται ότι έχουν άμεση σχέση με τα UFO. Πολύ περισσότερο γιατί έχουν κοινή συμπεριφορά. Στα πλάσματα αυτά προσδίδεται η ονομασία «διάβολοι» αρκετές φορές. Ένα τέτοιο πλάσμα που κατασπαράζει ζώα είναι ο «διάβολος του Νιού Τζέρσι» (ΗΠΑ) και ο συνδυασμός με τα δαιμόνια είναι αναπόφευκτος.

Άλλα μυστηριώδη πλάσματα που σχετίζονται άμεσα με εμφανίσεις UFO, έχουν τη μορφή πουμα, γορίλα κι άλλων ζώων. Τέσσερις με πέντε τριχωτοί άνθρωποι, σα Μεγαλοποδαροι και *με κόκκινα σα φωτιά μάτια*, βγήκαν από ένα UFO, στις 6/2/1974 στο Γιούνιον Ταουν της Πενσυλβάνια στις ΗΠΑ[150].

Λίγο νωρίτερα, στις 9/9/1973, στη Σαβάννα της Τζόρτζια, πάλι στις ΗΠΑ, θεάθηκαν να βγαίνουν *μαύρα σκυλιά* από UFO[151]. Οι μαύροι «σκύλοι» είναι από τα πιο γνωστά στοιχεία της Αγγλίας. Κάποιες φορές αυξομειώνεται το μέγεθος τους και επίσης θεωρούνται *προάγγελοι θανάτου*, όπως τα UFO και άλλα οντα ή οπτασίες, π.χ. οι Μοιρόλογίστρες (Banshees) στην Ιρλανδία και στη Σκωτία.

Η μυθολογική οντοτητα - αρχέτυπο είναι ο Κέρβερος, ο μαύρος σκύλος - φύλακας του Κάτω Κόσμου. Γάβγιζε με *μεταλλική φωνή*[152], όπως οι «φωνές» πολλών εξωγήινων. Ο σκύλος και ο λύκος κατατάσσονται στις παραδοσιακές «διαλομορφές».

Στις λαϊκές μας δοξασίες τα «στοιχειά» ή τα «δαιμονικά» παίρνουν συχνά τη μορφή διαφόρων ζώων. Με μορφή σκύλου εμφανίζονταν οι *ψυχοπομποί δαίμονες*, οι καλικάντζαροι και οι συνοδοί του Χάρου. *Μαύρος σκύλος* γινόταν ο διάβολος στις δοξασίες της Κεφαλλονιάς[153]. Αλλά και οι δοξασίες άλλων λαών δε διαφέρουν από τις αντίστοιχες ελληνικές. Για τους Κινέζους, π.χ. τα κακά πνεύματα απασχολούν τη φαντασία με διάφορες μορφές λύκων, αλεπουδων, τίγρεων και φιδιών. Περιπαίζουν και βασανίζουν τους άμοιρους ανθρώπους[154].

Στην Ιβηρική Σκήτη του Τιμίου Προδρόμου, στο Άγ. Ορος, ένας δόκιμος μοναχός έβλεπε τις νύχτες έξω απ' το παράθυρο του κελιού του ένα δαίμονα με μορφή αγριόγατας. Η παράδοση λέει ότι, όταν ο μοναχός εξομολογήθηκε ένα φονο που είχε διαπράξει και τον κρατούσε κρυφό, ο δαίμονας έπαψε να εμφανίζεται[155].

Μία άλλη ιστορία με ένα πλάσμα σαν αγριογατα μας έρχεται από τη Δ. Βιρτζίνια των ΗΠΑ. Ο επονομαζομενός «γάτος με το σακάκι» είχε την ικανότητα να *εμφανίζεται και να εξαφανίζεται κατά βούληση και ν' απόγειώνεται*.

Το βράδυ της 18ης Ιουνίου του 1907 ο πάτερ Τζών Χάτφιλντ είχε έρθει σε στενή επαφή με το «γάτο με το σακάκι» αλλά και με... UFO, απ' ότι φαίνεται. Ας προσέξουμε την περιγραφή του: «Χθες βράδυ γυρνούσα στο Φλάτγουντς από το Χήτερς, όταν είδα την αυτού Σατανική Μεγαλειότητα, που οι νεαροί ονομάζουν "γάτο με το σακάκι". Το άλογο μου κλώτσησε και παραλίγο να με ρίξει κάτω. Μετά σταμάτησε, χλιμίντρισε και γύρισε το κεφάλι του προς το δάσος. Εκεί είδα το Γέρο - Δαίμονα να παίρνει τη μορφή της ίδιας της Εκκλησίας. Είχε πολλά φωτισμένα παράθυρα, **εμπαίζοντας** τους Πλούσιους οίκους που μας έχει υποσχεθεί ο Κύριος μας. Η φωνή του έμοιαζε με το μεγάλο άνεμο, αλλά βούλωσα τ' αυτιά μου να μην ακούσω αυτό που ήθελε να μου πει και παρακάλεσα το Θεό να με γλιτώσει. Ο Σατανάς δεν άντεξε στη μεγάλη Δύναμη της Προσευχής και έφυγε πετώντας»[156].

Ο διάβολος μία νύχτα είχε εξαπόλύσει εναντίον του Μ. Αντωνίου στην έρημο θηρία και αμέτρητες ύαινες, που τον απειλούσαν. τους είπε τότε: «Αν πήρατε εξουσία εναντίον μου είμαι έτοιμος να φαγωθώ από εσάς εάν σας έβαλαν όμως οι δαίμονες μη χασομεράτε, αλλά φύγετε από εδώ γιατί εγώ είμαι δούλος του Χριστού». Και ενώ τα έλεγε αυτά ο Άγιος, έφυγαν εκείνες *καταδιωγμένες από το μαστίγιο τους λόγου*.

Λίγες μέρες μετά είδε ένα θηρίο που έμοιαζε με άνθρωπο στο σώμα μέχρι τους μηρούς, ενώ τα σκέλη και τα πόδια του ήταν σαν του γαϊδάρου. Τότε ο Αντώνιος σφράγισε τον εαυτό του με το σημείο του Σταυρού και είπε:

- Είμαι δούλος του Χριστού, αν είσαι σταλμένος εναντίον μου εδώ είμαι.

Αφού είπε αυτό, το θηρίο έφυγε τόσο γρήγορα, που, από τη μεγάλη βιασύνη της φευγάλας του, έπεσε και σκοτώθηκε![157]

Άλλα «στοιχειά» που επίσης συνηθίζουν να ρουφάνε το αίμα των ζώων, αλλά ενίοτε και των ανθρώπων είναι οι λάμιες. Λάμια ή Λαμώ σημαίνει καταβροχθίζω. Στα Μεσογεια της Αττικής είναι - λέγανε - κάτι Θεόρατες αεράτες γυναίκες με κοφτερά δοντια. Μπορούσαν όμως να πάρουν και τη μορφή τέρατος. Πολλοί υποστήριζαν ότι πατέρας τους ήταν ο διάβολος[158]. Αλλού οι λάμιες έχουν μορφή διαφόρων θηρίων, πολλές φορές με ανάμεικτα χαρακτηριστικά γυναικών και ζώων ή ερπετών.

Παράξενες δοξασίες υπάρχουν από παλιά για τα «γούρια» ή «στοιχειά» των σπιτιών. Οι οίωνοσκοποι[sssss] σφάζουν ζώα στα θεμέλια των σπιτιών που χτίζουν, για να έχει το σπίτι τους ένα «καλό στοιχειο».

Λένε ότι τα «καλά» πνεύματα - στοιχειά κάνουν τις δουλειές του σπιτιού, προειδοποιούν για κινδύνους και ζητούν μόνο λίγη στοργή ή λίγο γάλα ή γλυκά. Όταν όμως κάποια στιγμή αρχίζουν και ζητάνε λίγο... αίμα (όπως οι «ίμπ» στην Αγγλία και στη Σκωτία)[159], ή προκαλούν ενοχλητικούς θορύβους, τότε κάτι αρχίζουμε να υποψιαζομαστε... οι δαίμονες είναι δαίμονες και είναι απροβλεπτοι στη συμπεριφορά.

Ένας πνευματικός ονόματι Νικηφορος, που ασκήτευε κοντά στη Μονή του Άγ. Παντελεήμονος στο Άγ. Ορος, είχε συνάψει φιλία με ένα τεράστιο φίδι που τον επισκεπτόταν στο ησυχαστήριο του κάθε μέρα. Πίστευε μάλλον ότι είχε φτάσει σε τέτοιο σημείο αγιότητας, ώστε να μπορεί να το δαμάζει. Μία μέρα όμως το φίδι αυτό, που έμοιαζε με δράκοντά, τον φύσηξε στο πρόσωπο και τον σκοτώσε... Από τότε, το φίδι δεν ξαναφάνηκε[160].

Τα παλιά χρόνια, οι δράκοντες (ή δράκοι) ήταν κάποια παράξενα, φοβερά πλάσματα, που ταλαιπωρούσαν και άρπαζαν ανθρώπους και ζώα. Είχαν τις μορφές τεράστιας σαύρας, βοα, κροκοδείλου κτλ.

Ο πρώτος κλασικός δράκος άνηκε στην Αρχαία Ελληνική μυθολογία. Ήταν ο Τυφώνας, που η παρουσία του σχετιζόταν με ηφαίστεια και δυνατούς ανέμους.

Οι δράκοι παραδοσιακά λογίζονται ως «στοιχεία» που φυλάνε θησαυρούς. Πολλές τοπωνυμίες στην Ελλάδα έχουν στο συνθετικό τους τη λέξη δράκος: Δρακονέρα (στο Μαραθώνα π.χ.), Δρακολιμνη (στο Σμολικα), ενώ υπάρχουν και τα περίφημα δρακόσπιτα, όπως αυτό στην κορυφή του βουνού Οχη, στη Ν. Εύβοια (βλ. φωτο), όπου ο θρύλος λέει ότι κατοικούσε εκεί ένας δράκος - άνθρωπος μάλλον στη συγκεκριμένη περίπτωση - που διεκδικούσε ερωτικά μία κοπέλα ενός κοντινού χωριού. Ήταν γνωστή η αδυναμία των δράκων στις κοπέλες.

Οι δράκοι έχουν στενή σχέση με το στοιχείο του αέρα. Ή απάισια μάγισσα της μυθολογίας Μήδεια, αφού δόλοφονησε τα παιδιά που είχε κάνει με τον Ιάσωνα, ανέβηκε στους ουρανούς πάνω σε άρμα, που έσερναν δύο φτερωτοί δράκοι.

Σε παλιές παραδόσεις, μάγοι διέσχιζαν τους αιθέρες καβάλα σ' ένα δράκο (αν δεν ήταν δράκος ήταν σκούπα, μαγικό χαλί, τζίνι κτλ.). Οι Γερμανοί πίστευαν σ' ένα δράκο που εμφανιζόταν σαν **πύρινο ραβδί στον αέρα**, κουβαλώντας θησαυρό[161].

Απ' όλα αυτά αντιλαμβανόμαστε τη μεγάλη σχέση των δράκων με τα UFO και τους «εξωγήινους». Το βασίλειο του αέρα είναι κοινό και στους δύο, Όπως και οι σκοποί τους. Μάλιστα, κάποιοι «εξωγήινοι» που είχε δει ο αστυνομικός Χέρμπ Σίρμερ στις 3/12/1967 στο Ashland της Nebraska (ΗΠΑ) , φορούσαν ολόσωμες φορμες που έφεραν το έμβλημα ενός φτερωτού ερπετού[162]. Πολλοί «εξωγήινοι» και δράκοι επίσης έχουν **δέρμα με λέπια, φολιδωτό**.

Ο ίδιος ο διάβολος ονομάζεται από τους Άγιους Πατέρες «οφίς πολύμορφος». Παρουσιάζεται ως σωματοποιημένος δράκων, με ουρά, νεύρα κτλ[163]. Στην Απόκάλυψη (12,7 - 9) αποκαλείται «ο δράκων, ο όφης ο μέγας ο αρχαίος». Στη Δεύτερη Ευχή Εξορκισμού του Μ. Βασιλείου (329-379 μ.Χ.) αναφέρονται οι μορφές του διαβόλου: «δρακοντοειδής», «θηριοπρόσωπος» και «ως ατμής ή καπνος φαινομενός».

Οι δρακόντειοι δαίμονες είναι υλοποιημένα πνεύματα με μορφή φιδιών, δράκων και ερπετών, σαν τον αρχαίο οφι που πλάνησε την Εύα. Θαλάσσια τέρατα επίσης έχουν τη μορφή δράκου - τεράστιου φιδιού - διαβόλου.

Οι δράκοι εξοντώνονταν από τους αγίους της Ορθοδοξίας, όπως ο Αγ. Γεώργιος ο Τροπαιοφορος (275-303 μ.Χ.). Ο διάβολος είχε επισκεφθεί μία νύχτα στη φυλακή την Αγ. Μαρίνα (270-286 μ.Χ.) με μορφή δράκοντά. Έβγαζε φωτιά από τα μάτια, σφύριζε και έκανε περίεργους ήχους. Η Αγία προσευχήθηκε, σχημάτισε το σημείο του Σταυρού και λυτρώθηκε. Ο δράκοντας έσκασε με κροτο και εξαφανίστηκε[164].

Κι αν η Αγ. Μαρίνα έδιωξε ένα δράκοντα - οπτασία, η Αγ. Παρασκευή (αρχές 2ου αι. μ.Χ.) με την ίδια μέθοδο εξόντωσε έναν υλικό, ορατο από όλους, δράκοντα, ένα δαιμονικό ενσαρκωμένο θηρίο. Ο φοβερός όφης στριφογύρισε, έσκασε και κόπηκε στα δύο[165]. Με την προσευχή νίκησε έναν ίδιο δράκοντα και ο Αγ. Δονάτος, επίσκοπος Ευροίας Ηπείρου(4ος αι. μ.Χ.)[166]. Τέλος, μια δέσμη φωτός, σαν αστραπή, που εκτινάχθηκε από την αρχαιότερη εικόνα της Ορθοδοξίας, την Παναγία τη Σπηλαιώτισσα, κεραυνοβόλησε και νέκρωσε ένα τεράστιο δράκοντα, ένα πελώριο φίδι, που απείλησε δύο αδέρφια, τους Αγ. Συμεών και Θεόδωρο, τη στιγμή ακριβώς που είχαν ανακαλύψει την εικόνα[*****]

Γ. ΟΙ ΛΕΓΕΩΝΕΣ ΤΩΝ «ΞΕΝΩΝ» ΚΑΙ ΤΩΝ ΔΑΙΜΟΝΩΝ ΚΑΙ Η ΠΟΛΥΜΟΡΦΙΑ ΤΟΥΣ

Δύο απόστρατοι αξιωματικοί της Αμερικανικής Αεροπορίας, ο Νέλσον Πατσέκο και ο Τομας Μπλάν, στο βιβλίο τους «Unmasking the enemy» («Ξεσκεπάζοντας τον εχθρο», εκδ. Bendan Press,

Arlington, Virginia), κατέληξαν στο εξής συμπέρασμα: «Το φαινόμενο αυτό (τα UFO), πρέπει να είναι υπερφυσικό, πράγμα που σημαίνει ότι δεν ανήκει στον κόσμο μας, αλλά αλληλεπιδρά μ' αυτόν. Και αυτό βέβαια βρίσκεται πολύ κοντά στο χώρο της παραδοσιακής θρησκείας. Πιστεύουμε πως αυτό που βλέπουμε ταιριάζει απόλυτα με τις θρησκευτικές δοξασίες για τους *δαιμονικούς αγγέλους*».

Ο *Τζών Κήλ* καταθέτει τη δική του γνώμη στο έργο του «ΑΤΙΑ - Επιχείρηση Δούρειος Ίππος»: «Ο διάβολος και οι δαίμονές του μπορούν, σύμφωνα με την παράδοση, να παρουσιάζονται *με κάθε σχεδόν μορφή και μπορούν να μιμηθούν στην εμφάνιση τα πάντα, από αγγέλους μέχρι τρομακτικά τέρατα με μάτια που λάμπουν*»[\[167\]](#).

Τη σκυτάλη παίρνει τώρα ο Μ. Αντώνιος: «Οι δαίμονες πλάθουν φαντάσματα και προσπαθούν να μας εκφοβίσουν, υποκρινόμενοι διάφορες μορφές και εμφανίσεις. Μιμούνται γυναίκες, θηρία, ερπετά και πλήθος στρατιωτών ή αλλάζουν τα μεγέθη των πραγμάτων. Άλλ' ούτε και τότε πρέπει να δειλιάζουμε με τα φαντάσματα τους αυτά. Γιατί δεν είναι τίποτε και γρήγορα εξαφανίζονται, εάν μάλιστα ο καθένας μας οχυρώνει τον εαυτό του με την πίστη και το σημείο του Σταυρού»[\[168\]](#).

Σε πολλές αναφορές για «εξωγήινους», αυτοί παρομοιάζονται με «*φαντάσματα*», λόγω και των πνευματιστικών ικανοτήτων τους (εξαυλώσεις κλπ.).

«Εάν είχαν τη δυνατότητα», συνεχίζει ο Μ. Αντώνιος, «δεν θα έρχονταν τόσοι πολλοί, σαν οχλος, ούτε θα έκαναν φαντάσματα, ούτε θα μηχανεύονταν πως ν' αλλάζουν διαρκώς μορφές και τρόπους εμφανίσεως, αλλά θ' αρκούσε να έρθει ένας και μόνο, για να μας κάνει αυτό που και μπορεί: και θέλει. Πολύ περισσότερο, διότι όποιος έχει την εξουσία, δε σκοτώνει με φαντάσματα, ούτε φοβερίζει με το πλήθος του, αλλά, ευθύς ως το θελήσει, κάνει κατάχρηση της εξουσίας του.

Αλλά οι δαίμονες, επειδή δε μπορούν να κάμουν τίποτε, παίζουν σαν ηθοποιοί επί σκηνής, αλλάζουν τις μορφές τους και φοβίζουν τα μικρά παιδιά με τη φαντασία του πλήθους τους και με τις εναλλαγές μορφών, πράγματα δηλαδή, από τα οποία οφείλουμε περισσότερο να τους καταφρονούμε, σαν αδύνατους». Αν παρουσιάζονταν με μία μόνο μορφή θα την είχαμε συνηθίσει και δεν θα φόβομασταν τόσο. Το άγνωστο όμως, το καινούργιο, φοβίζει και αυτό εκμεταλλεύονται.

Οι «λεγεώνες» λοιπόν των δαιμονίων (Λουκά 8, 30) είναι πολυπληθείς και παρουσιάζονται με απίστευτη ποικιλία μορφών. Ο Μέγας Αντώνιος περιγράφει κάποιους δαίμονες, που «μπορούν και παρουσιάζονται ψηλοί, φθάνοντας μέχρι τη στέγη και τεράστιοι σε μέγεθος»[\[168\]](#), όπως και οι δράκοντες. Μας παραπέμπει έτσι σε ανάλογους τύπους «εξωγήινων», όπως το γιγαντώσωμο ανθρωποειδές που εμφανίστηκε μέσα σε άσπρο σύννεφο, στη Χρυσοπετρα του Κιλκίς (30/6/1989).

Στο εξωτερικό, μια από τις πιο τρομακτικές παρουσίες ήταν ο πανύψηλος εξωγήινος - τέρας (4 με 5 μ. ύψος) που εμφανίστηκε στις 12 του Σεπτεμβρίου του 1952 στο Flatwoods της Δ. Βιρτζίνια (ΗΠΑ). Είχε ένα *κοκκίνο σαν αίμα πρόσωπο* και λαμπερά *πράσινο - πορτοκαλιά μάτια*. *Βρώμαγε με μία αηδιαστική μυρωδιά και κινήθηκε σα φάντασμα*. Το ον το αντίκρισε μία μεγάλη παρέα ατομών, πολλοί από τους οποίους αρρώστησαν άσχημα μετά το περιστατικό[\[169\]](#).

Ένας δαίμονας, τον οποίο έβλεπαν παλιά οι μάγισσες, είχε τη μορφή ενός ψηλού άντρα με πρόσωπο «*κοκκίνο σαν τη φωτιά* που βγαίνει από το φούρνο»[\[170\]](#). Ακριβώς όπως ο εξωγήινος του Φλάτγουντς. Ο άντρας αυτός συχνά είχε έξι κεραίες σ' ένα διπλο πρόσωπο (θυμίζει άλλους τύπους εξωγήινων).

Πολλοί «διαστημικοί επισκέπτες» έχουν *υπερφυσικές σωματικές ικανότητες* (κάνουν μεγάλα πηδήματα, στρέφουν εξ ολοκλήρου το κεφάλι τους κ.α.). Ο Σατανάς κάποτε είχε παρουσιαστεί με τη μορφή μοναχού σ' ένα μοναχό, το γέρο Ερμόλαο, σ' ένα δάσος του Άθωνα, κοντά στη Μονή Μεγίστης Λαύρας. Πήδαγε από τον ένα βράχο στον άλλο, μία απόσταση μεγαλύτερη από δέκα μέτρα, και παρακίνησε το γέρο - Ερμόλαο να κάνει το ίδιο[\[171\]](#) (ώθηση προς υπερεκτίμηση δυνατοτήτων και *υπερηφάνεια*).

Πολλοί μάρτυρες, ιδιαίτερα στην ύπαιθρο - και όχι πάντα «θρησκώληπτοι χωρικοί» - έχουν παρομοιάσει τα εξωγήινα «οντα» με δαίμονες, βασικά λόγω της οψης τους, αλλά και του *φόβου* που προκαλούν, της αντανάκλασης δηλαδή στον ψυχικό κόσμο του μάρτυρα.

Έχουν θεαθεί και «εξωγήινοι» που η όψη τους πλησιάζει πολύ στην κλασική, παραδοσιακή εικόνα του διαβόλου. Ακλόνητο παράδειγμα, ο εξωγήινος της *Βαρτζίνια* (σκίτσο), ένα πλάσμα με γλοιώδη οψη, *πύρινα μάτια και.. τρία κέρατα στο κεφάλι* (Βραζιλία, 20/1/1996). Τα τρία κορίτσια που αντίκρισαν με έκπληξη και τρομο το πλάσμα, πίστεψαν ότι είδαν τον ίδιο το διάβολο. Τα γεγονότα επιβεβαιώθηκαν εκτός από πολίτες και από στρατιωτικούς. Επίσης, τις προηγούμενες μέρες υπήρχαν αναφορές για άγνωστα φώτα στον ουρανό.

Ο Ζακ Βαλλέ στο βιβλίο του «Οι Ιπτάμενοι Δίσκοι» (Εκδ: Ηλιάδης, σελ. 150), παραθέτει την περίπτωση μιας Αγγλίδας, η οποία είχε δει έξω από την Οξφορδη ένα UFO και λίγο αργότερα την επισκέφτηκε «ο Σατανάς». Τα μάτια του δεν είχαν κορες, ήταν όπως αυτά των «Γκρίζων» κι άλλων «εξωγήινων», καθώς και των μυγών. Σε τεχνικές μαγείας επιχειρείται η κορη του ματιού (το μαύρο) να γεμίσει όλη την ίριδα (όπως τα μάτια των «εξωγήινων»). Και τα λαμπερά, **πύρινα, κακόβουλα** μάτια πολλών «εξωγήινων» (με τα μάτια αυτά **υπνωτίζουν** κιάλας), ευνοητο είναι ότι τα συναντάμε και στους δαίμονες δράκοι, χαμοδράκια κτλ.).

Μόνοφθαλμοι γεροδεμένοι «εξωγήινοι» προσπάθησαν να σύρουν στο διαστημοπλοιο τους έναν άντρα, το 1965 στη Ν. Αμερική[172] και ένας άλλος «εξωγήινος», μόνοφθαλμος, σαν ρομποτ, εμφανίστηκε στις 18 Αυγούστου 1972 στη Ν. Αφρική[173]. Μονόφθαλμες μορφές, σαν τους Κύκλωπες ή τους **πολεμοχαρείς** Αριμασπους του Πλίνιου, περιλαμβάνονται και στη μεγάλη γκάμα των δαιμονικών οντοτήτων, όπως εικονίζονται σε βιβλία, αγιογραφίες και εικόνες.

Στις 16/11/1963 δύο αγόρια είδαν ένα **ακέφαλο πλάσμα με φτερά νυχτερίδας** στο Kent της Αγγλίας, λίγο μετά την προσγείωση ενός φωτεινού αντικειμένου[174]. Με φτερά νυχτερίδας εικονίζονται και πολλοί δαίμονες. Η ιρλανδική παράδοση μιλά για ένα **ακέφαλο στοιχείο**, το Dullahan. Το έχουν δει συχνά να οδηγεί ένα **μαύρο αμάξι** (όπως οι μαυροντυμένοι - M.I.B.). Είναι επίσης **κακός οίωνος**. Προαναγγέλλει το θάνατο[175].

Ένας άλλος «εξωγήινος» που είχε δει ο συγγραφέας Γουίτλυ Στρίμπερ, μαζί με έξι άτομα ακόμα, είχε ένα κεφάλι σαν αετού[176]. Στο Κάψο, στα πλαίσια ενός τελετουργικού μαγείας στο οποίο λάμβανε μέρος ο αρχι-μάγος Άλιστερ Κροουλυ (1875-1947), εμφανίστηκε ένας δαίμονας με κεφάλι γερακιού[177]. Μάλιστα, ο Κροουλυ το 1919 είχε έρθει σε **τηλεπαθητική επαφή** και με μία «οντοτητα από το Σείριο». Η μορφή της ήταν ομοια μ' αυτή των «γκρίζων»[178].

Πολλοί «τύποι» εξωγήινων έχουν μακριά δάχτυλα και νύχια, που αποτελούν και εξωτερικό Γνώρισμα των ποιμενικών και άλλων πολλών δαιμόνων, αλλά και των... μαγισσών. Τα μακριά νύχια εκφράζουν τη **βρωμιά**, την **αγριότητα** και τα **αιμοδιψή ένστικτα**. Επίσης και στα δύο «διαφορετικά» φαινόμενα (εξωγήινοι - δαίμονες), οι πύρινες, ζωώδεις και τερατώδεις μορφές κάθε άλλο παρά σπάνιες είναι. Στην Αγγλία, στο Φέλιξτου (20/9/1965), ο Μάικλ Τζονσον είδε έναν «εξωγήινο» μέσα σε φλογες, που με το ένα του χέρι έδειχνε απειλητικά προς αυτόν[179].

Έτσι, οι δαίμονες θα λέγαμε ότι αντλούν τα ανεξάντλητα απόθέματα των μορφών τους από την «Κόλαση», το Χάος, έναν απερίγραπτο και τρομερο «τοπο»... Έναν «τοπο» στον οποίο η ποικιλία των ζωομορφων και τερατομορφων «υπάρξεων» δεν έχει τέλος...

Δ. ΟΙ ΥΠΟΧΘΟΝΙΟΙ ΚΑΙ Η ΚΟΥΦΙΑ ΓΗ

Ανάμεσα στις θεωρίες για την προέλευση των UFO σημαντική θέση κατέχει η **θεωρία της Κούφιας Γης**. Σύμφωνα μ' αυτήν, μας επισκέπτονται από τα έγκατα της γης με τα προηγμένης τεχνολογίας σκάφη τους, οι λεγόμενοι «ενδογήινοι» ή «υποχθονιοι». Πολλοί ανθρακωρύχοι και εργάτες ορυχείων φημολογείται ότι έχουν ξαφνιαστεί από την παρουσία υποχθονιων πλασμάτων μέσα στη Γη. Τα πλάσματα αυτά, πιστεύουν κάποιοι ερευνητές, είναι και οι χείριστες των Ιπταμένων δίσκων. **Υποκωφοι ήχοι** ακούγονται επίσης μέσα από τη γη σε εμφανίσεις τεράτων σε λίμνες, αλλά και σε εμφανίσεις UFO.

Ο «προφητικός» Ιούλιος Βερν (1828-1905) είχε γράψει το «Ταξίδι στο κέντρο της γης», από αρχαιοτάτων χρόνων όμως, οι παραδόσεις των λαών και των θρησκείων μιλούν για ζωή στα ζοφερά και ομιχλώδη τοπία ενός έσω - κόσμου. Για τους Αρχαίους Έλληνες υπήρχε ο **Άδης**, ο **Κάτω Κόσμος**, λέξη που υιοθέτησε και ο Χριστιανισμός. Η Βίβλος σε πολλά σημεία τονίζει την ύπαρξη **καταχθονιων δυνάμεων** μέσα στο έρεβος (Πέτρου Β' 2,4 – Απόκάλυψη 5, 3 και 13 κτλ.).

Σύμφωνα με τη θεωρία των Πουράνα (Ινδουισμός), κάτω από τη γη βρίσκονται κόσμοι που κατοικούνται από **πνεύματα - φίδια και δαίμονες**. Εκεί είναι και οι κολάσεις, οι τοπιοι τιμωρίας των κακοποιών[180]. Για τους Βουδιστές υπάρχει η φλεγόμενη ή παγωμένη κόλαση, όπως κόλαση υπάρχει και για τους Ταοϊστές.

Στη θάλασσα μπαινοβγαίνουν άγνωστα υποβρύχια αντικείμενα, τα USO. Οι Άγγλοι ναυτικοί πίστευαν πως στο βυθο του ωκεανού ζούσε ο Davy Jones, ο Διάβολος της θάλασσας[181]. Θαλάσσια τέρατα, όπως το Κράκεν (Σκανδιναβία), κατοικούν στα σκοτεινά βάθη της θαλάσσιας

αβύσσου. Ἡ *Χάρυβδη* στη μυθολογία ήταν ένα τέρας, που από τον κεραυνο του Δία ρίχτηκε στα βάθη της θάλασσας. Εκεί κατοικούσε και ο τρομακτικός Θεός Τρίτων, που είχε και κεφάλι *φιδιού*.

Ένας ναυτικός του 12ου αιώνα, καθώς έπαιζε χαρτιά στο καράβι, φώναξε το διάβολο να τον βοηθήσει να κλέψει για να κερδίσει. Στο τέλος, όχι μόνο έχασε την παρτίδα, αλλά τον άρπαξε και τον έφαγε ένα θαλάσσιο τέρας που βγήκε μέσα από το νερό[182].

Ένας άλλος ναύτης, Ιταλός, γράφει ο Ν. Πολίτης, αφού έχασε πιωμένος όλα τα λεφτά του στους κύβους, βλασφημούσε τα Ιερά και τα Οσια και ζητούσε τη βοήθεια των διαβόλων. Τη νύχτα ένα μεγάλο και φοβερό τέρας με μάτια λαμπερά ανέβηκε στο πλοίο και άρχισε να κυνηγάει το ναύτη. Εκεί που έτρεχε αυτός, σκονταψε και έπεσε στο στομα του φοβερού οφειως[183].

Η φύση αντιδρά κατά τη διάρκεια εμφανίσεων UFO στην επιφάνεια. Και τα USO όμως δημιουργούν προβλήματα μέσα στο νερό. Στις 6/11/73 στην Πασκαγκούλα του Μισισιπή τέσσερις ψαράδες είδαν ένα USO μέσα στη θάλασσα. Ταυτόχρονα, τα ψάρια στο νερό είχαν εξαφανιστεί. Δεν έπιασαν ούτε ένα ψάρι εκείνη τη νύχτα, αν και συνήθως έπιαναν άφθονα[184]. Ο Άγιος Θεόδωρος ο Συκεώτης είχε ανέβει σε ένα καράβι, που, από δαιμονική ενέργεια, τα δίχτυα του δεν έπιασαν ποτέ ψάρια, (το πλοίο δηλαδή ήταν σα ματιασμένο!). Ο Άγιος τότε ευλόγησε το καράβι, προσταξε να ρίξουν τα δίχτυα και αυτά γέμισαν από ψάρια[185].

Οι δυνάμεις λοιπόν που κινούν τα UFO λειτουργούν εντελώς αντίθετα από τις Λυτρωτικές Δυνάμεις.

Μόνο και μόνο με την ιδέα ότι η προέλευση των UFO μπορεί να είναι ο Κάτω Κόσμος, ο νους μας πάει αμέσως στο κακό. Ακόμα και για τους μάγους, τα πνεύματα τα υποκάτω της γης είναι καθ' όλοκληριαν πονηρά[186].

Αλλά και οι ίδιοι οι ερευνητές που ενστερνίζονται την ύπαρξη «ενδογήινων», παραδέχονται ότι έχουν αρνητική φύση κυρίως, ότι είναι δηλαδή ως επί το πλείστον κακόπροαίρετοι. Αλλά πάλι υποστηρίζουν ότι συνεργάζονται οι «ενδογήινοι» με ισχυρούς ανθρώπους και οργανώσεις στη γη (υπερ-κυβέρνηση, μασονους, τάγματα κτλ.). Λέγεται ότι ο Χίτλερ είχε επικοινωνία με «υπεράνθρωπους» που ζούσαν στα έγκατα της γης, οντας μέλος της ομάδας «Θούλη», η οποία διακήρυτε ότι ο Χριστιανισμός κι όλες οι θρησκείες πρέπει να εκλείψουν, και να αντικατασταθούν με τη θρησκεία των «Καταχθονίων Θεών»[187].

Οι ενδογήινοι ονομάζονται και *Degos*. Απώτερος στόχος τους είναι το κακό της ανθρωπότητας, ενώ κάποιες ιστορίες μιλούν για μηχανήματα που έχουν στην κατοχή τους και προκαλούν στην επιφάνεια του πλανήτη αρρώστιες, πολέμους, ατυχήματα, καταστροφές και ευθύνονται ακόμα για την άνοδο στην εξουσία και τη δραστηριότητα των πιο κτηνωδών ανθρώπων της ιστορίας. Άλλοι ενδογήινοι είναι οι *Vril-Ya*, οι οποίοι χρησιμοποιούν τη δύναμη *Vrill* που εκτός των άλλων, μπορεί και επιδρά στη σκέψη των ανθρώπων. *Βρίλ* είναι και μία ονομασία της υπερφυσικής δαιμονικής δύναμης - ενέργειας που χρησιμοποιούν οι μάγοι.

Γνωρίζουμε και από τους Άγιους Πατέρες, ότι ο Σατανάς επιδρά στο μυαλό των ανθρώπων, με κακούς λογισμούς, σκέψεις, που με τη σειρά τους μετατρέπονται από μας σε κακές πράξεις (φονους κτλ.).

Ἡ παραδοσιακά σκοτεινή ποιότητα και σκοπιμότητα, με την οποία έχουν συνδεθεί οι καταχθονίες δυνάμεις καθιστά το θέμα ιδιαίτερα λεπτό και πρέπει να χρήζει ιδιαίτερου χειρισμού, ώστε να μην ξεφύγει κάποιος ερευνητής από τον δέοντα τρόπο έρευνας.

Ε. ΤΑ «ΠΑΓΑΝΙΣΤΙΚΑ» ΠΝΕΥΜΑΤΑ ΚΑΙ ΟΙ «ΔΙΑΣΤΗΜΙΚΟΙ» ΠΑΡΕΙΣΑΚΤΟΙ

Από παλιά θρύλοι, μύθοι και παραδόσεις τοποθετούσαν την καταγωγή διαφορών πλασμάτων και «στοιχειών» (όπως νάνοι, ξωτικά, καλικάντζαροι) στον *Κάτω Κόσμο*. Είναι έντονη πολλές φορές και η πρόσμοιωση των «στοιχείων της φύσης» με τα δαιμονικά πνεύματα και το διάβολο.

Για πολλούς, ο βασιλιάς των ξωτικών είναι ο διάβολος. Πολύ διαδεδομένη είναι η άποψη ότι τα ξωτικά είναι κάποιοι πεπρωκότες άγγελοι, όπως θέλουν και οι παραδόσεις στην Ιρλανδία. Δεν κατέληξαν όμως στη ζοφερή κόλαση γιατί δεν ήταν τόσο μοχθηρά, όσο οι απαίσιοι δαίμονες.

Στη Σκανδιναβία πίστευαν ότι ο Λούσιφερ και οι άγγελοι του μετά την πτώση τους είχαν καταφύγει στα δάση, όπου παρέμεναν ως Πνεύματα των Δασών[188]. Με την πτώση των αγγέλων τα πνεύματα αυτά πιθανόν σταμάτησαν και κατοίκησαν στο βασίλειο της (πτωτικής) φύσης, όπου πειράζουν πολλές φορές τους περαστικούς.

Ο Άγ. Σεραφείμ του Σάρωφ (1759-1833) περιγράφει ανάλογα «όντα» στα δάση της Ρωσίας: «Ο "λέσι", αγριάνθρωπος του δάσους παραφυλάει ακόμα πίσω από τα κλαδιά και μέσα στο πυκνο μέρος του δάσους, τον αργοπορημένο ταξιδιώτη. οι "ρουσάλκοι" - νεράιδες με κυματιστά μαλλιά και ασημένιο δέρμα - τραβούσαν πάντα τους νεαρούς προς τα ποτάμια και τους γαργαλούσαν, γελώντας μέχρι θανάτου. Ο "ντομοβοί" ζούσε μέσα στα αγροκτήματα και ανακάτωνε τη νύχτα τις ουρές των αλόγων. *Μέσα στη φύση ο δαίμονας αγωνίζεται να φανεί εχθρικός ή τρομακτικός*»[\[189\]](#).

Στην αρχαιότητα πίστευαν ότι καταστροφικές για τους ανθρώπους θεές ζουν στην ύπαιθρο[\[190\]](#). Οι Νύμφες (και οι συγγενικές νηρηίδες, δρυάδες, ναϊάδες) ήταν κατώτερες Θεότητες των υδάτων και της φύσης. Θα λέγαμε ότι συνεχίζουν να «στοιχειώνουν» τα ποτάμια, τις πηγές, τα δάση και τις σπηλιές με τη μορφή των νεράιδων, συγκατοικώντας με τους δράκους, τους νάνους, τους «αράπηδες» και τους υπόλοιπους της «στοιχείο - παράας». Εμπνευσμένες από την αρχαιότητα, οι φασματικές αυτές παραστάσεις διαιωνίζονται ως τις μέρες μας.

Σε παλιές (και νέες) παγανιστικές λατρείες οργανώνονταν *τελετές (όπως οι Διονυσιακές και οι Σαββατιανές) με χορούς και τραγούδια στην ύπαιθρο*. Οι τελετές αυτές κλίνουν προς τη μαγεία και την ειδωλολατρία (λατρεία της κτιστής φύσης) και συνοδεύονται από **μέθη, παραλήρημα, έκσταση, όργια** κτλ.

Οι νεράιδες και τα ξωτικά παίζουν μουσική, χορεύουν, σα να τελούν μια... παγανιστική τελετή. Ο λαός τα ονομάζει και «παγάνα». Οι σεξουαλικοί Σάτυροι και Σειληνοί χορευαν κι αυτοί, όπως και η θεά Άρτεμη. Σε καθαρά ειδωλολατρικές τελετές, *ζώα (και όχι μόνο) σφάζονταν και προσφέρονταν ως θυσία*. Οι θυσίες ζώων θεωρείται ότι επενεργούσαν στα υποσελήνια στοιχειά, στα αόρατα πνεύματα της ατμόσφαιρας[\[191\]](#). Οι θυσίες που γίνονταν στα ιερά ήταν προσφορές στα δαιμόνια και όχι στον αληθινό Θεό (Κορινθ. Α', 10, 20). Λατρεύονταν επίσης αγάλματα όπως της θεάς Άρτεμης, στα οποία, εξαιτίας της λατρείας, κατοικούσαν μιανρά πνεύματα ~~+++++~~.

Ο Λουκιανός αναφέρεται σε *ταραχοποιά αγάλματα*, όπως ο μικρός χάλκινος ανδριάντας του Ιπποκράτη, που τριγύριζε κάθε νύχτα «την οικίαν όλην εν κύκλω, ψοφών και *πυξίδας ανατρέπων* και τα φάρμακα συγγένων και την θύραν περιτρέπων»[\[192\]](#).

Στη Γαλατία της Μικράς Ασίας, στην περιοχή της Αναστασιούπολης, πίστευαν ότι σ' έναν τοπο που ονομαζόταν Άρκεα κατοικούσε η Άρτεμη μαζί με πολλούς δαίμονες και τιμωρούσε με θάνατο οποιον τολμούσε να πλησιάσει εκεί, ιδίως τα μεσημέρια του Ιουλίου και του Αυγούστου (το ίδιο συμβαίνει και με τις νεράιδες). Η δοξασία αυτή πέρασε και στους λαούς της Ευρώπης των μέσων χρόνων: ο daemon meridianus, που συχνά ονομαζόταν και Diana (=Άρτεμη) προκαλούσε μεγάλα κακά, και έπρεπε να επεμβαίνουν οι Άγιοι της εποχής με θαύματα για να τον αναχαιτίσουν[\[193\]](#).

Οι Άγιοι συνέτριβαν με την προσευχή τους τα είδωλα και έβγαιναν από αυτά ακάθαρτα πνεύματα, συχνά αφήνοντας κραυγές και κροτους. Αυτό το πέτυχαν Άγιοι όπως ο Νικόλαος (250-330 μ.Χ.) και ο Κωνων ο Ίσαυρος (1ος αι. μ.Χ.) (μπροστά του ο Κωναν ο Βάρβαρος δε «μετράει» καθόλου!). Η Αγία Παρασκευή είχε σταθεί μπροστά στο άγαλμα του Απόλλωνα και σηκώνοντας απειλητικά το χέρι της του είπε:

- Θέλεις, συ άψυχο είδωλο, να πάρεις σαν Θεός από μένα θυσία;

Τότε το δαιμόνιο, που κατοικούσε στο άγαλμα φώναξε με μεγάλη φωνή, που την άκουσαν όλοι.

-«Δεν είμαι Θεός εγώ, ούτε κανένας άλλος από μας είναι. Μόνο αυτός, που κηρύττεις εσύ είναι Θεός αληθινός. Εμείς ήμασταν βέβαια άγγελοι, αλλά για την περηφάνια μας γίναμε διάβολοι και εξαπατούμε τους ανθρώπους και μας προσκυνούν για Θεούς».

- Γιατί, τότε, του είπε η Αγία, στέκεστε εδώ μέσα, όπου είμαι και εγώ η δούλη του αληθινού Θεού; Γκρεμιστείτε, τους είπε.

Αμέσως τότε γκρεμίστηκαν όλα τα αγάλματα από τη θέση τους και έγιναν συντρίμια. Ακούστηκαν δε, από τα αγάλματα του ναού θρήνος πολύς και σύγχυση και βουή μεγάλη[\[194\]](#).

Συνεχίζουμε όμως με το χορο και τα τραγούδια: ο Θεός Πάνας, που ήταν γιος Νύμφης, έπαιζε φλογέρα, όπως και μία από τις Νύμφες των *φιδιών*, που παίζει διπλή φλογέρα (οι ήχοι αυτοί ακούγονται και σε σύγχρονες εμφανίσεις νεράιδων). Όταν οι προπάτορές μας άκουγαν ανεξήγητους ήχους φλογέρας ήξεραν πως, πολλές φορές, σήμαιναν κάτι το απόκρουστικό και τρομακτικό[\[195\]](#).

Οι δαίμονες, εκτός του ότι μεταμορφώνονται σε γυναίκες, χορεύουν και τραγουδούν κι αυτοί. Θύμα τέτοιων δαιμόνων είχε πέσει ο Οσιος Ισαάκιος ο Έγκλειστος (Ρώσος), που ασκήτευε σε μία σπηλιά επί χρόνια και μία μέρα παρουσιάστηκε στο σκοτάδι «φως μέγα». Η σπηλιά γέμισε ασφυκτικά

από «αγγέλους» που κάλεσαν και το «Χριστό». Ο Ισαάκιος τους προσκυνούσε, νομίζοντας τους για αληθινούς, τυφλωμένος από **μεγάλη ιδέα** για τον εαυτό του.

Ο «Χριστός» τότε προσαξε:

- Πάρτε τα όργανα! Πιάστε τα τύμπανα! Παίξτε πανηγυρικά! Και ο Ισαάκιος να μας χορέψει!

Εμφανίστηκαν αμέσως κι άλλοι δαίμονες με μουσικά όργανα και άρχισαν να παίζουν μουσική. Την ίδια στιγμή, άλλοι δαίμονες σήκωσαν τον Οσιο και τον ανάγκασαν να χορέψει μαζί τους στον τρελο ρυθμο της μουσικής.

Ο χορος κράτησε ώρες πολλές, μέχρι που οι δαίμονες τον παράτησαν κάτω μισοπεθαμένο και εξαφανίστηκαν. Το πρωί τον βρήκαν οι πατέρες σε οικιτή κατάσταση. Μολις που ανέπνεε. *Είχε μάτια γουρλωμένα, βλέμμα απλανές και δεν επικοινωνούσε με το περιβάλλον. Είχε χάσει την ακοή και τη λαλιά του.* Ευτυχώς όμως, με τη φροντίδα των άλλων πατέρων και τη Θεία μεσολάβηση, ο Ισαάκιος μετά από δύο χρόνια μίλησε! Άρχισε να τρώει μόνος του, και σιγά-σιγά απελευθερώθηκε από τις αλυσίδες του πονηρού[196].

Και οι νεράιδες τραβούν στο χορο τους τους «θεατές» τους, με ίδια, μερικές φορές, αποτελέσματα σ' αυτούς. Παρουσιάζονται, όπως ο Πάνας, οι Σάτυροι, οι Σειλινοί, οι Νύμφες και άλλες Θεότητες, κατά κανονα τη νύχτα ή το καταμεσήμερο, τις ώρες που η φύση ωθεί τον άνθρωπο να κοιμάται.

Μεσημέρι εμφανιζόταν η σκυλομορφη Εκάτη, θεά του Κάτω Κόσμου. Ή, αν δεν εμφανιζόταν η ίδια, έστελνε τα «φάσματα» της, όπως η τερατώδης Έμπουσα. Στις ευχές του Αγ. Ιωάννη του Χρυσοστομου επισημαίνονται δαίμονες που αλλοιώνουν το νου και βρίσκονται σε φαράγγια, σταυροδρομια, άλση, ποτάμια κτλ.

Οι νεράιδες παρατηρούνται ιδιαίτερα σε φεγγαρόλουστες νύχτες και ειδικά σε *πανσελήνους*, μέρες όμως στις οποίες «οργιάζουν» και οι σατανιστές, εκτός από τους παγανιστές. Ή νύχτα της πανσελήνου είναι η νύχτα που μεταμορφώνονταν οι λυκάνθρωποι, σύμφωνα με τις παραδόσεις, ενώ κάποιοι ισχυρίζονται ότι ασκεί: αρνητική επίδραση στον ψυχισμο του ανθρώπου (τη νύχτα της πανσελήνου λέγεται ότι αυξάνεται ο δείκτης της εγκληματικότητας). Σύμφωνα με παραδόσεις πολλών λαών, η Σελήνη ήταν ο τοπος εξορίας του Κάιν.

Ο σεληνιακος θηλυκος δαίμονας Λίλιθ ήταν ένας δαίμονας εκπληκτικής ομορφιάς. Ταυτίζεται πολλές φορές με τις νεράιδες, όπως και με τις λάμιες και τους θηλυκούς δαίμονες Succubi. Όλες αυτές οι οντοτητες ξεμυαλίζουν τους άντρες και ανάβουν τα **πάθη** τους, με το σεξουαλισμο που εκπέμπει η δελεαστική εξωτερική εμφάνιση και τα καμώματα τους. Αν δεν ενδώσουν σ' αυτές, όπως ο Nillas - Boas με εκείνη την «εξωγήνηνη» γυναίκα (σελ. 102), βιάζονται. Καρποί της σεξουαλικής ένωσης στοιχειών και ανθρώπων θεωρούνταν οι μάγισσες και οι μάγοι, όπως λεγόταν και για το μάγο Μέρλιν. Η Λίλιθ απόπλανεί: τους άντρες και ύστερα τους σκοτώνει και τους τρώει. Θεωρείται η σύζυγος του Πρίγκιπα του Σκοτους. Κατ' άλλους η Λίλιθ κρυβόταν πίσω από τον αρχεκάκο Οφι που πλάνησε την Εύα. Έκτοτε έγινε οπτασία της νύχτας και εμφανίζεται σα γυναίκα[197].

Και οι νεράιδες, που παρουσιάζονται συχνά ως πανέμορφες αιθέριες υπάρξεις, όπως μερικές εξίσου ομορφες μάγισσες, «μαγεύουν» τους ανθρώπους με το εξωτερικο (απατηλο) σχήμα τους. Μέσα τους όμως, όχι σπάνια, βασιλεύει η **κακία** και η **εκδίκηση**. Απ' έξω κούκλες, από μέσα πανούκλες, όπως λέγεται! Μήπως και τα UFO διαφέρουν; Κι αυτά εξωτερικά λάμπουν κι αστράφτουν, όπως ο δίσκος που είδε ο Μ. Αντώνιος στο βουνο. *ό,τι λάμπει όμως δεν είναι χρυσος...*

Στην Ελλάδα οι χωρικοί απέφευγαν να πλησιάζουν σε «νεραϊδοτόπους». Οι νεράιδες κατηγορούνται για πολλά κακά που έχουν συμβεί: στους «ανταμωτές» τους. Κυρίως κατηγορούνται για το ότι οι τελευταίοι τρελαίνονται, *χάνουν τα λογικά ή τη φωνή τους, θεωρούνται δηλαδή «νεραϊδοπαρμένοι», νυμφόληπτοι για τους Αρχαίους.* Δαιμόνοπαρμένος ήταν και ο Οσιος Ισαάκιος ο Έγκλειστος, που γνωρίσαμε πριν. Το «χάσιμο» των λογικών είναι συχνο αποτέλεσμα και στα θύματα της μαγείας.

Στην Ελληνική ύπαιθρο μέχρι πριν μερικές δεκαετίες οι άνθρωποι διηγούνταν κατά κορον τις εμπειρίες τους με τα «στοιχεία της φύσης». Κατά μεγάλη σύμπτωση (;) όμως, οι εμφανίσεις των αιθέριων αυτών πλασμάτων *έχουν μειωθεί εντυπωσιακά τις τελευταίες δεκαετίες, τις δεκαετίες που ανθεί το φαινόμενο των UFO και των εξωγήινων και έχει απλώσει τα πλοκάμια της η αλλοτρία προς τη φύση τεχνολογία.*

Αυτό μπορεί να σημαίνει ότι πολλά ξωτικά ας πούμε έχουν «μεταμορφωθεί» σε εξωγήινους για να είναι και μέσα στο πνεύμα της... εποχής, μπορεί και να σημαίνει όμως ότι πολλά απ' αυτά είναι

ξεχωριστές «μαζικού τύπου» αιθερικές παρουσίες, που έχουν παραμεριστεί από τους δαιμόνο-εξωγήνους, που πλέον «κρατούν τα σκήπτρα», λόγω... εποχής και πάλι.

Ορισμένες φορές διαφαίνεται και μια αφελής φύση στα οντα αυτά: καλικάντζαροι τσακώνονται μεταξύ τους, άνθρωποι «αιχμαλωτίζουν» τις νεράιδες πιάνοντας το μαντήλι τους κτλ. Αντίθετα, στα οντα των ΑΤΙΑ απτούσιάζουν τρωτά σημεία σαν κι αυτά. Επιπλέον, μια μεταφυσική εμπειρία με ξωτικά ή νεράιδες μπορεί να εμπεριέχει έντονα το στοιχείο του **φόβου**, *δεν επεκτείνεται όμως και στον τομέα της αλαζονείας*, δεν προκαλεί δηλαδή την **υπερηφάνεια** στο μάρτυρα, τουλάχιστον στο βαθμο που παρατηρείται στις περιπτώσεις UFO.

Βέβαια, δεν εκδηλώνουν πάντα αρνητική συμπεριφορά, ή μπορεί αυτή να φαίνεται θετική, δεν μπορούμε όμως να βγάζουμε προχειρα και βιαστικά συμπεράσματα για την ποιότητα τους, αν δεν ερευνήσουμε στο ψυχικό βάθος του μάρτυρα.

Υπάρχουν διαβαθμίσεις στην ψυχική ποιότητα τους. Δεν ξεπερνάει όμως αυτή η ποιότητα ένα Α σημείο, το οποίο μπορούμε να ξεπεράσουμε εμείς οι άνθρωποι, φτάνοντας σε επίπεδο τελείωσης. Γι' αυτό η Άγ. Γραφή μας ενημερώνει ότι τα μονα αγαθοποιά πνεύματα είναι τα αγγελικά Οντα, που σε ελάχιστες περιπτώσεις μπορεί να παρερμηνευτούν από απλοϊκούς ανθρώπους ή παιδιά και να θεωρηθούν «καλές» νεράιδες ή ξωτικά.

Πολλές είναι οι ομοιοτητες στο παρουσιαστικό και στον τρόπο «δράσης» των UFO, των επιβατών τους και των «στοιχειών». *Κοντοί οι εξωγήνιοι ως επί το πλείστον, κοντοί και οι καλικάντζαροι, οι νάνοι και τα ξωτικά*. Ρυτιδιασμένο δέρμα έχουν οι μεν (νάνοι, καλικάντζαροι), ρυτιδιασμένο δέρμα έχουν και κάποιοι από τους δε («εξωγήνιοι»). Και οι μεν και οι δε περιγράφονται κάποιες φορές να κρατούν ραβδιά. Καπνίζουν κάποιοι νάνοι και «αράπηδες», καθώς και δαίμονες σε σατανιστικές τελετές, κάπνιζε πουρο και ένας «εξωγήνιος» μέσα σ' έναν ιπτάμενο δίσκο που είχε δει μια γυναίκα στη Φιλαδέλφεια (ΗΠΑ)[198]. Αλλά και πολλοί «εξωγήνιοι», όπως αυτοί που απήγαγαν το 1969 το Βραζιλιάνο Antonio Da Silva, *είναι «φτυστοί» οι νάνοι των παραμυθιών*. Διέφεραν μόνο στο ότι οι απαγωγείς αυτοί φορούσαν κράνη. Είχαν ύψος ένα μέτρο περίπου και γένια στο πρόσωπο τους[199], όπως οι γενειοφοροι νάνοι «γνώμοι» (gnomes), που φοράνε κι' αυτοί εφαρμοστά ρούχα και κουκούλα καλόγερου.

Οι Σάπτον, μια οικογένεια σε κάποια απόμακρυσμένη περιοχή του Κεντάκι των ΗΠΑ, δέχονταν επιθέσεις στη φάρμα τους, τον Αύγουστο του 1965, από πλάσματα ύφους ενός μέτρου, με τεράστια μάτια και αυτιά και μακριά χέρια. *Έμοιαζαν με καλικάντζαρους* και προσπαθούσαν μάλιστα να εισβάλλουν και στο σπίτι των Σάπτον[200] (πλάσματα καθαρά **κακόβουλα**). «Εξωγήνιοι» που η εμφάνισή τους παραπέμπει στις παραδοσιακές μορφές υποχθονίων και παρομοίων πλασμάτων, έχουν περιγραφεί πάρα πολλές φορές από μάρτυρες.

Στο Ντέβον της Αγγλίας το 1977 η Άνν Άτκιν είχε μια εμπειρία με καλικάντζαρους: ήρθαν σε *τηλεπαθητική επαφή* μαζί της και της ζήτησαν να συσταθεί κάποιος οργανισμός που θ' αντιπροσωπεύει τα συμφέροντα τους[201]. Το τυπικό σενάριο των εξωγήινων επαφών δηλαδή.

Όπως τα μοχθηρά πνεύματα, αλλά και ορισμένες «φάτσες» εξωγήινων, οι νεράιδες κάπου - κάπου παίρνουν *οψη ζωική* (ενός σκύλου π.χ., που ξαφνικά αρχίζει να μεγαλώνει και να παίρνει τεράστιες διαστάσεις), ή ζωομορφική (π.χ. ανθρώπων με πόδια αλογου). Ακόμα φανερώνονται σαν *λάμπεις, φωτιές, καπνοί, με δυνατούς κροτους και αθέατες φωνές*[202], όπως συμβαίνει και με τα UFO.

Τα στοιχεία του πτωτικού κόσμου και της υλικής ζωής, είναι ο αέρας, η γη, το νερό και η φωτιά. Στον αέρα δρουν περισσότερο τα UFO, ενώ στη γη και στο νερό τα ξωτικά και οι νεράιδες.

Ή παρουσία τους προαναγγέλλει πολλές φορές κάτι κακό η το θάνατο, κύριο αποτελέσμα της πτώσης του ανθρώπου. Όλα τα φαινόμενα αυτά προκαλούν στους μάρτυρες από απλο φόβο και παράλυση, μέχρι ψυχοδιανοητικές διαταραχές και δυσλειτουργίες του νευρικού συστήματος, ενώ σε κάποιες περιπτώσεις σημειώνονται και θάνατοι, είτε έμμεσοι (λόγω φόβου π.χ.), είτε άμεσοι (δόλοφονίες).

Τα πνεύματα που υποκινούν τα φαινόμενα αυτά διακρίνονται και για το **μίσος** τους για την ανθρώπινη ζωή, όπως για τις γέννες. «Εξωγήνιοι» αφαιρούν έμβρυα από γυναίκες, καλικάντζαροι, σύμφωνα με λαϊκές παραδόσεις, κυνηγούν και τρομάζουν τις μαμές.

«Στοιχεία» και «εξωγήνιοι» παρουσιάζονται ακόμα με αυξημένη συχνότητα σε «ειδικούς» τόπους και σε ιδιαίτερους ανθρώπους. Επίσης μεταμορφώνονται, εξαϋλώνονται, εξαφανίζονται με φωτιά που ανυψώνεται στον ουρανό, ταξιδεύουν μέσα σε φωτεινές σφαίρες, όπως έλεγε ο Παράκελσος (1493-1541) για τους νάνους[203], συσχετίζονται με ανεμοστροβίλους, παρουσιάζονται

σε ονειρα, συνουσιάζονται και βιάζουν ανθρώπους, απαγάγουν εκτός από ενήλικες και παιδιά που τα επιστρέφουν μετά από ένα χρονικό διάστημα, αφαιρούν γεγονότα από τη μνήμη, ταράζουν τα ζώα, και άλλες δραστηριότητες είναι κοινές στα δύο φαινόμενα, όπως θ' αναλύσουμε και στη συνέχεια.

Μάλιστα μια κοινή εμφάνιση ξωτικών και UFO συνέβη το 1887, στη Βορεια Ουαλία, όταν κάποιος υπηρέτης ονοματι David Williams είδε ένα UFO να προσγειώνεται. Δύο πλάσματα κατασκεύασαν έναν κύκλο στο έδαφος και άρχισαν να χορεύουν εκστατικά μέσα σ' αυτόν, παρέα με ένα μεγάλο πλήθος από ξωτικά! Ο μάρτυρας, σημειωτέον, διαπίστωσε κενό χρόνου, όπως στις σύγχρονες περιπτώσεις «απαγωγών»[\[204\]](#).

Πολλοί, όταν αναφέρονται σε ξωτικά και νεράιδες έχουν στο μυαλό τους αθώες, παιδικές ιστορίες παραμυθιών για αιθέρια και άκακα πλάσματα της φύσης, κάτι σαν τη Χιονάτη και τους επτά νάνους. Ή πραγματικότητα όμως, την οποία πολλοί παραβλέπουν, τους διαφεύδει: πίσω από τα οντα αυτά κρύβονται συχνά δυνάμεις πολύ επικίνδυνες...

ΣΤ. ΤΑ «ΑΡΝΗΤΙΚΑ» ΦΟΡΤΙΣΜΕΝΑ ΑΠΟΤΥΠΩΜΑΤΑ

Τα ίχνη που αφήνουν στο πέρασμά τους τα διάφορα μέλη του δαιμονικού Βασιλείου, ταιριάζουν με τα ίχνη των «διαστημικών» επισκεπτών μας. Το κλασικό απότύπωμα του καμένου κύκλου που αφήνουν τα UFO κατά την προσγείωσή τους, είναι ομοια με τον κύκλο που «χαράζουν» κάποιες νεράιδες, ξωτικά κτλ.

Στον κύκλο αυτό συνήθως δεν ξαναφυτρώνει χορτάρι (ιδιαίτερα στους κύκλους των UFO), ενώ και τα ζώα αποφεύγουν να πλησιάζουν το συγκεκριμένο σημείο και προτιμούν να μπαίνουν στον κύκλο. Αλλά και στα μέρη που πραγματοποιούνταν οι «σαββαταίεις» (μαγικές) συνεδρίες, επίσης δε φύτευε χορτάρι, ούτε μπορούσε να ζήσει ζώο[\[205\]](#). Φαίνεται ότι σε οντα και φαινόμενα αρνητικής ενέργειας (= κακής προθεσης), η ποιότητα τους φανερώνεται με τα αρνητικά φορτισμένα απότυπώματά τους!

Όπως και στην περίπτωση μιας λάμιας σ' ένα αρχαίο πηγάδι στο Κορωπί, η οποία έβγαине... παγανιά και έπνιγε τα καημένα τα ζώα και στο τέλος ρουφούσε και το αίμα τους. Κάποια μέρα η λάμια έπληξε δύο βοδία, τα οποία αποτέλούσαν τη μονη περιουσία, κάποιου χωρικού. Τότε αυτός, έξαλλος, πυροβόλησε και σκοτώσε τη λάμια. Όπου έσταξε το αίμα της, δεν ξαναφύτρωσε χορτάρι[\[206\]](#).

Αλλά και τα διάσημα πια αγρογραφήματα (cropcircles), τα μυστηριώδη σχέδια στους αγρούς - ιδίως της Αγγλίας θεωρούνται «δουλειά» τόσο των UFO, όσο και των ξωτικών(Δαχτυλίδια ή Κύκλοι των ξωτικών) και των νεραϊδών (νεραϊδοκυκλοι). Τα σχέδια αυτά δηλαδή δημιουργούνται, κατά μαρτυρίες, και έπειτα από δραστηριότητα UFO, αλλά και από τον «χορο των ξωτικών και των νεραϊδών» και από πνευματιστική δραστηριότητα. Οι κύκλοι αυτοί θεωρούνταν από πολλούς κακότυχοι. Ένας τέτοιος κύκλος που εμφανίστηκε στο Herdfordshire της Αγγλίας (1687) απόδιδόταν στο Θεριστή Διάβολο, σύμφωνα μ' ένα φυλλάδιο του Αυγούστου εκείνης της χρονιάς[\[207\]](#).

Ο κύκλος είναι ένα θεϊκό σύμβολο. Χρησιμοποιείται όμως με αρνητικό τρόπο στις σκοτεινές λατρείες. Αλλά και τα σχήματα που παίρνουν τα περισσότερα UFO είναι συγγενικά με τον κύκλο (σφαίρες, δίσκοι κ.α.).

Παρατηρώντας και τα αγρογραφήματα (cropcircles) βρίσκουμε πολλά απόκρυφιστικά σχήματα και σύμβολα: εξάκτινα αστέρια όπως η σφραγίδα του Σόλομωνα ή άστρο του Δαυίδ, πεντάλφες, μισοφέγγαρα, αλλά το περίεργο είναι ότι έχουν απότυπωθεί και πολύπλοκες παραστάσεις από μαθηματικά, φυσική, βιολογία. Ίσως επειδή η λέξη δαίμων σημαίνει και γνώση...

Ζ. ΟΙ ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΣΕΙΣ

Οι δαίμονες μπορούν εύκολα να μεταμορφώνονται, ν' αλλάζουν μάζα, χρώμα, σχήμα. Από τον κανονα δεν εξαιρούνται ούτε τα στοιχειά, ούτε οι «εξωγήνιοι», ούτε τα σκάφη τους, που αλλάζουν μέγεθος, σχήμα κτλ (αλήθεια, πιο πιθανο δεν είναι τα σκάφη αυτά να έχουν πνευματική φύση;). Ούτε και οι δράκοι εξαιρούνται: ο δράκος που απείλησε την Άγ. Μαρίνα μεταμορφώθηκε σε μαύρο σκυλί με κέρατα, πριν εξοντωθεί από την Αγία[\[208\]](#). Δαιμονικά φώτα μεταμορφώνονταν σε ζώα σε περιοχές όπως στο χωριο Καστρί της Κυνουρίας[\[209\]](#).

Είδαμε πριν ότι τα «στοιχεία» παίρνουν εύκολα τη μορφή ζώου. Οι παραδόσεις αναφέρουν και για διαδοχικές μεταμορφώσεις διαφορών «στοιχείων». «Παρουσιάζονται πρώτα σαν γάτες, ύστερα γίνονται σαν σκυλιά, έπειτα σαν βοδιά, γαϊδουριά, άλογα και γουρούνια!». Με τις αλληπάλληλες αυτές αλλαγές δείχνουν τις υπερφυσικές τους ιδιοτητες[210].

Ή ελληνική ύπαιθρος, βρίθει από τέτοιες ιστορίες με στοιχεία που μεταμορφώνονται, παλιότερα όμως, όπως αντιλαμβάνεστε, με μεγαλύτερη συχνότητα. Στα Σπάτα π.χ. σε μία περιοχή έξω από την πόλη, παρατηρούσαν αυτά τα «ζώα στοιχεία», και μάλιστα μερικοί είχαν απόπειραθεί να τα σκοτώσουν με το ντουφέκι τους. Τότε όμως το «ζώο» γινόταν **φωτιά** και σηκωνόταν ψηλά, σαν ανεμοστροβίλος, μέχρι να χαθεί[211] (εκπληκτική η ομοιοτητα με τις ενέργειες των UFO). Ή υποχθονια θεά Εκάτη άλλαζε μορφές συνεχεία: γινόταν ζώο (αγελάδα, μούλαρι, σκύλα), ή *ομορφη γυναικα*, ή το πρόσωπο της *έλαμπε σα φωτιά*.

Ας έρθουμε όμως τώρα και στους «εξωγήνους». Ο Χέρμπ Σίρμερ, με τον οποίο οι «εξωγήνοι» είχαν επικοινωνήσει κατά τη διάρκεια της ύπνωσης του (σελ 104), περιέγραφε έναν «εξωγήνο» που γινόταν *ποτε άνθρωπος, ποτε ζώο, και ποτε ψάρι*[212]. Ο Γουίτλυ Στρίμπερ, μαζί με άλλα έξι άτομα, παρακόλουθησαν κάποτε έκπληκτοι έναν «εξωγήνο» να μεταμορφώνεται σε «κάτι» που είχε το κεφάλι αετού και να αλλάζει τρεις ή τέσσερις μορφές, πριν εξαφανιστεί στον αέρα αφήνοντας κύματα ζέστης[213].

Μεταμορφώνονται όμως και οι ίδιοι οι μάρτυρες των UFO; Ναι, αν πιστέψουμε την Απόστολη έρευνας ενός περιστατικού UFO που είδε έναν από τους 16 μάρτυρες του UFO, στο οποίο επέβαιναν πλάσματα, *σαν πίθηκοι, να μεταμορφώνεται για λίγο σε πίθηκο!* (25/10/73 - Union Town, ΗΠΑ). Ο μάρτυρας, μεταμορφωμένος σε πίθηκο, άρχισε ξαφνικά να ανασαίνει βαριά, να γρυλίζει σα ζώο και να τρέχει στον αγρο, κουνώντας τα χέρια του, ενώ μία μυρωδιά θειαφιού πλανιόταν στην ατμόσφαιρα[214] (καθαρή περίπτωση δαιμόνοκατάληψης). Επίσης, πολλές φορές αλλοιώνεται η φυσιογνωμία οσων συμμετέχουν σε επικλήσεις πνευμάτων, σκοτεινές τελετές, υπνώσεις κλπ[215].

Οι μεταμορφώσεις αυτές μας θυμίζουν τις δαιμονικές μεταμορφώσεις ανθρώπων σε λυκάνθρωπο, αλλά και τις μάγισσες των παραμυθιών, που με τα μάγια τους μεταμορφωναν ανθρώπους σε ζώα, βατράχια κτλ. Όπως η μάγισσα Κίρκη, που είχε μεταμορφώσει τους συντροφους του Οδυσσέα σε χοίρους. Στους παλιούς αυτούς μύθους και τα παραμυθία, ίσως να υπάρχει, έστω και λίγη... φωτιά μαζί με τον καπνο.

Όλες αυτές οι μεταμορφώσεις, συνθέτουν ένα μικρόκοσμο τους αιώνιου, ασταθούς, μεταβαλλομένου και απροβλεπτού Χάους... Στην αντίπερα «οχθη», στον Ουρανό, οι Θείες Δυνάμεις μένουν πάντα σταθερές και ακλονητες. Σ' αυτήν την «οχθη» όμως η λέξη «Μεταμορφωση» - που αναφέρεται στο Χριστό και στους Άγιους - σημαίνει Απόκάλυψη. Όταν μεταμορφώθηκε ο Χριστός στο ορος Θαβώρ μέσα σε υπέρλαμπρο φως, ο Πέτρος αναφώνησε: «Κύριε, είναι ωραία να μείνουμε εδώ» (Λουκά 9,33). Αν όμως ένας χωρικός έβλεπε τη μεταμορφωση ενός στοιχειού από λύκο σε γάιδαρο και από γάιδαρο σε ...γριά δε νομίζουμε ότι θα έλεγε το ίδιο!

Η Μεταμορφωση του Χριστού ήταν μεταμορφωση *κτιστού σε Άκτιστο, σε Αϊδιο Φως*, ένας μικρόκοσμος δηλαδή του Ουρανού, όπως τον είδαν οι τρεις μαθητές Του. Στη μεταμορφωση των δαιμόνων αντίθετα, απόουσιάζει παντελώς το Άκτιστο Φως και σε πολλές περιπτώσεις αυτή εκφράζεται με **κτηνώδεις - ζωικές** μορφές, **κατώτατης** ψυχικής ποιότητας.

Το ίδιο ισχύει και στις «ψυχικές μεταμορφώσεις» των μνημένων στον τότεμισμο-σαμανισμο.

Ή θετική αναζήτηση του Μυστηρίου της Μεταμορφωσης, για όσους το ερευνούν, οφείλει να βρει το νοημά του στην Απόκάλυψη του Άκτίστου Φωτός και όχι στο Εωσφορικο φως τότεμικών «ζώων» (λύκος κλπ.) της «δίνης - Πύλης». Το «κέρδος δύναμης» από την κυριαρχία ορισμένων «μάγων» σ' αυτές τις ζωικές - δαιμονικές μορφές, έχει την ηθική ποιότητα των «όντων» από τα οποία αντλείται, και αυτή η ποιότητα δεν αλλάζει (Ή «μετατροπή» των ενεργειών είναι μόνο στον τρόπο χρησιμοποίησής τους). Αλλάζει όμως την ποιότητα του υποτίθεται «κυρίαρχου» (βλέπε θύματος) αυτών των ενεργειών, αργά (εκτός «απροοπτων»), σταθερά και βέβαια ύπουλα.

Επίσης πολλοί μάρτυρες ή απαχθέντες από UFO δηλώνουν ότι δεν αναγνωρίζουν τον εαυτό τους την ώρα της «επαφής». Νοιώθουν σα να είναι αγρία ζώα...[216]

Η. ΟΙ ΕΝΤΟΝΕΣ ΔΥΣΩΔΙΕΣ

Οπότε έχει αναφερθεί κάποια μυρωδιά στις εμφανίσεις των UFO, αυτή είναι από ενοχλητική μέχρι απωθητική. οι άπλά ενοχλητικές μυρωδιές είναι συνήθως «τεχνολογικού» χημικού τύπου (οζον κτλ.), ενώ οι απωθητικές είναι ποικίλων ειδών και δεν... αντέχονται! Παράδειγμα: μυρωδιές καμένης σάρκας, κλούβιου αυγού, βοθρου και.. καλύτερα να μη συνεχίσουμε..

Παρομοιες μυρωδιές οσμίζονται όσοι έχουν «παρτίδες» με ακάθαρτα πνεύματα. Μη γελάσετε, υπάρχουν και ιστορίες με δυσώδεις... πορδές που βγαίνουν απ' αυτά! Κι εδώ φαίνεται πως η μιαρή, ακάθαρτη φύση αυτών των πνευμάτων αντανακλάται και στην οσμή τους. Δεν είναι καθόλου παράξενο το ότι και τα τσουπακάμπρας του Πορτο Ρίκο βρωμάνε, όπως και άλλα τέτοια πλάσματα.

Ή όχι και τόσο ευχάριστη μυρωδιά του θειαφιού είναι η πιο συνηθισμένη στις εμφανίσεις των UFO και των «ναυτών» τους. Οι αρχαίες παραδόσεις προσδιορίζουν σαφέστατα ότι *δράκοι, τέρατα κτλ., και ο Ίδιος ο Σατανάς σχετίζονται με βρώμες και μυρωδιά από θειάφι.* Τα ακάθαρτα, μιανρά πνεύματα, που εχθρεύονται την **κάθαρση** του ανθρώπου, δεν είναι δυνατόν να... ευωδιάζουν! Ανάλογες οσμές πλανώνταν κοντά σε... μάγισσες και σε δαιμονισμένους.

Στην αντίθετη πλευρά, *οι εμφανίσεις αγγέλων συνοδεύονται από ευχάριστες δροσερές μυρωδιές.* Η νεαρή Βρετανίδα Θεόλογος Έμμι Χίθκοουτ, έγραφε (1998) την πρώτη επιστημονική μελέτη για αγγέλους, στηριζόμενη σε εκατοντάδες μαρτυρίες. Ή εμφάνιση των αγγέλων, συμπέρανε η Βρετανίδα, συνοδεύεται σχεδόν πάντα με ευωδιές λουλουδιών[217].

Ανεξήγητη ευωδιά γεμίζει επίσης το χώρο που φυλάσσονται τα λείψανα πολλών Αγίων της Ορθοδοξίας. Παρομοια ευωδιά έχουν μυρίσει πολλοί οδοιποροί και ασκητές σε πολλά σημεία του Αγ. Ορους, ειδικά στο νότιο τμήμα του, εκεί όπου ασκήτεψε ο Άγ. Νείλος ο Μυροβλύτης και Θαυματουργός (1601-1651), που ανάβλυζε από τον τάφο του μύρο ευωδιαστο. Για τον ίδιο λόγο ο Άγ. Δημήτριος ονομάστηκε κι αυτός Μυροβλύτης (3ος αι. μ.Χ.). Ο τάφος του στη Θεσσαλονίκη έβγαζε θαυματουργικό μύρο, που δε στέρευε.

Συμπέρασμα: Ή ευωδιά είναι **αρετή**, η δυσσομία είναι **κακία**. *Ο,τιδήποτε ουράνιο αναδύει ευωδιά.* Αντίθετα, ό,τιδήποτε καταχθονιο μεταφέρει τη δυσωδιά της σαπίλας από τον κάτω κόσμο... Ακόμα και σ' αυτό όμως ας κρατάμε τις επιφυλάξεις μας...

Θ. Η ΜΑΥΡΗ ΑΜΦΙΕΣΗ ΚΑΙ ΟΙ ΚΟΚΚΙΝΕΣ ΑΠΟΧΡΩΣΕΙΣ

Τα πληρώματα των UFO φορούν συνήθως ρούχα (στολές, φορμες κτλ) και στην πλειοψηφία τους δείχνουν προτίμηση *στα σκούρα χρώματα, πιο πολύ στο μαύρο.*

Παραδοσιακά όμως, *μαύρο είναι και το «αγαπημένο» χρώμα του διαβόλου και των σατανιστών,* γιατί το μαύρο εκφράζει το σκοτάδι, που ήταν άγνωστο, στην προ - πτωτική κατάσταση. Γι' αυτό και ο θάνατος, βασική συνέπεια της πτώσης, συμβολίζεται με μαύρο χρώμα. Είναι το χρώμα που συνδέεται με την **πνευματική τύφλωση** και **άγνοια**. *Οι δαίμονες - Θεότητες του Κάτω Κόσμου (Χάρος, Κέρβερος, Ευρύνόμος κτλ.) και γενικά οι καταχθονίες δυνάμεις έχουν αμιγώς μαύρη οψη ή σκούρα γενικότερα,* για όλους σχεδόν τους λαούς. Την ίδια μορφή έχει και στον Λουκιανό το δαιμονιο που βγαίνει από το σώμα ενός δαιμονισμένου (Φιλοψευδής,16).

Όπως λοιπόν είναι μαύρος και σκοτεινός στο ποιόν ο διάβολος, έτσι δημιουργεί μαύρες οπτασίες και παραισθήσεις. Πολλά *τρομακτικά στοιχειώματα* που παρατηρούνται, ειδικά στην ύπαιθρο, έχουν μαύρο χρώμα και σχετίζονται και με τα UFO: *τα μαύρα σκυλιά (black dogs) στην αγγλική ύπαιθρο, διάφορα μαύρα ζώα (γαϊδούρια, άλογα, σκυλιά κτλ.) στην ύπαιθρο της Ελλάδας, και τόσα άλλα πλάσματα που έχουμε συναντήσει στην ως τώρα πορεία μας.* Μόλονότι λοιπόν παρουσιάζουν μεγάλη ποικιλία στη μορφή, στο χρώμα έχουν απελπιστική μονοτονία: όλα τους σχεδόν είναι μαύρα, «σαν του κοράκου το φτερο ή σαν της κόλασης την πίσσα!».

Στις λαϊκές παραδόσεις τα «στοιχεία» της στεριάς παρουσιάζονται κυρίως με μαύρη οψη, για να ταιριάζουν με τα νυχτερινά περπατήματα τους... Έτσι, *εμφανίζονται με μορφή τσιγγάνου, Αιθίοπα, παπά, καλόγερου, γριάς η γέρου, ή και μαυροφορεμένης γυναίκας*[218], αντίθετης όμως ποιότητας από τις εμφανίσεις της Παναγίας. Σε λατινικά εκκλησιαστικά συγγράμματα των μέσων χρόνων ο διάβολος αποκαλείται Μαύρος ή Αιθίοψ[219].

Πολλά στοιχειώματα - ιδίως σε σπηλιές - έχουν τη μορφή αράπη. «Αράπηδες» εμφανίζονται και σε διάφορες τελετές και πνευματιστικές συγκεντρώσεις, όπου γίνεται επίκληση πονηρών πνευμάτων.

Εκτός από το μαύρο, το δεύτερο «αγαπημένο» χρώμα του διαβόλου είναι το κοκκίνο, ειδικά το έντονο, πύρινο κοκκίνο της φωτιάς. Το χρώμα αυτό συμβολίζει την καταχθονία **φωτιά** (της κόλασης) και το **κατώτερο ένστικτο** του αίματος. Στην ψυχολογία των χρωμάτων είναι το χρώμα που αφυπνίζει τα **βίαια ένστικτα** και τα **πάθη**. Για τους πνευματιστές η εμφάνιση κοκκινου φωτός στις τελετές δηλώνει κακό πνεύμα[220].

Μετά από δική μας στατιστική μελέτη το Νο 1 χρώμα που έχουν τα UFO είναι το κοκκίνο (ή πύρινο)[§§§§§§]. Πολλοί Ιπτάμενοι δίσκοι έχουν περιγράψει: σαν πύρινοι, σα **φωτιά** στον ουρανό ή μέσα σε πλαίσιο φωτιάς. Ο Άγ. Αντώνιος επισημαίνει ότι «παίρνουν τη μορφή πυρος», «είναι τα προοίμια και οι εικονες του πυρος εκείνου, στο οποίο θα καταλήξουν κατά τη Δευτέρα Παρουσία»[221], αναφερομενός στις πύρινες δαιμονικές εμφανίσεις.

Ο Άγ. Παύλος ο Λατρηνος (10ος αι.) έλεγε: «Το φως της διαβολικής δυνάμεως είναι *πυροειδές ή γεμάτο καπνο* και ομοιο με την αισθητή φωτιά, κι όταν το δει μετριοπαθής και καθαρμένη ψυχή, αισθάνεται αηδία και το σιχαίνεται. Το φως όμως του αγαθού είναι χαριέστατο και καθαρο, κι όταν έρθει αγιάζει την ψυχή και τη γεμίζει **φως, χαρά και ιλαροτητα**, την καταπραΰνει και την κάνει **φιλόανθρωπη**»[222].

Ο Οσιος Μάξιμος ο Καυσοκαλύβης (13ος – 14ος αι.) ολοκληρώνει: «Το πονηρο πνεύμα της πλάνης δείχνει στον άνθρωπο και *φανταστικο* φως. Φως όμως όχι λαμπρο και καθαρο, αλλά *ερυθρωπο*. Προκαλεί **έκσταση στο νου, δειλία, φόβο και υπερηφάνεια. Ταράζει και συγχύζει το μυαλο, κάνει την καρδιά σκληρή** και αγριεύει τα μάτια, φέρνει ανατριχίλα σ' όλο το σώμα»[223].

Εκτός από τα UFO και σε άλλα οράματα εκ του πονηρού το κοκκίνο χρώμα επικρατεί. Ο Σατανάς είχε παρουσιαστεί στον Άγ. Συμεών το Στυλίτη (392-461 μ.Χ.) πλήρης φωτός μαζί με **κοκκινα άλογα**[224]. Επίσης πολλά «στοιχεία» είναι κατακοκκινα, με πύρινα μάτια.

Το χρώμα που κυριαρχεί λοιπόν στα UFO είναι το κοκκίνο και επίσης η στατιστική έδειξε ότι το κυρίαρχο χρώμα στην αμφίεση των UFOναυτών είναι το **μαύρο**, όπως και στα «στοιχεία» και στους δαίμονες. Οι μάγοι συχνά φορούσαν **μαύρα** ρούχα και **κοκκινα** καπέλα. Κοκκινα καπέλα φορούσαν και κάποια ξωτικά, αλλά και οι «εξωγήνοι» που είδε η Κα Λοττι Νταινέλλι στο Αρέτσο της Ιταλίας[225]. Μαύρο και κοκκίνο επίσης είναι τα χρώματα που δεσποζουν στους χώρους λατρείας (αντικείμενα, ενδυμασίες κτλ.) των μάγων και των σατανιστών.

Τι αισθήματα λοιπόν θα σας προκαλούσε, αν βλέπατε ένα πύρινο UFO κοντά σας, νύχτα σε μία ερημιά και από μέσα του να βγαίνουν δύο - τρία μαυροφορεμένα οντα; (φανταστείτε έντονα το συνδυασμο του κοκκινου - πύρινου και του μαύρου χρώματος).

I. ΤΑ ΚΥΜΑΤΑ ΘΕΡΜΟΤΗΤΑΣ

Σε όσα περιστατικά UFO έχει αναφερθεί: θερμοκρασιακή μεταβολή, αυτή, στη συντριπτική πλειοψηφία της, έχει να κάνει με **κύματα ζέστης, θερμότητας**.

Στους τόπους προσγείωσης UFO, εκτός από τους *καμένους κύκλους*, συχνά πλανάται στον αέρα μία έντονη αίσθηση θερμότητας. Όταν πάλι κατεβαίνουν σε χαμηλο ύψος *καψαλίζουν* τις κορυφές των δέντρων, κλαδιά, θάμνους κτλ. Η δραστηριότητα των ξένων όμως δεν αρκείται μόνο σ' αυτά: έχουν προκαλέσει ακόμα και *φωτιές σε δάση*, όπως το 1967 στο Μαυροβούνιο, στα σύνορα με την Αλβανία, όπου ΑΤΙΑ με *πυρακτωμένες* ουρές ήταν η αίτια για φωτιές στα δάση της περιοχής (Τα Νέα 25-11-1967).

Τα USO (άγνωστα υποβρύχια αντικείμενα) που βυθίζονται στη θάλασσα ή σε λίμνες, αφήνουν στην επιφάνεια συνήθως *βρασμένο νερό* που κοχλάζει, σα να μπήκε στο νερό ένα αντικείμενο με μεγάλη θερμοκρασία.

Τρεις μέρες μετά τη μαρτυρία του Κέννεθ Άρνολντ, που ενεργοποίησε το σύγχρονου μύθο για τα UFO, στις 21 Ιουνίου 1947, τέσσερις άνθρωποι παρατήρησαν στο νησί Μώρου της πολιτείας Ουάσιγκτον έξι παράξενα αεροσκάφη στον ουρανό. Το ένα αντικείμενο μετά από μία *υποκωφη βοή* «ξέρασε» μία μεγάλη πόσότητα άσπρων κομματιών, και χαλάζι ομοιο με πέτρες από *λάβα*. Τα κομμάτια που έπεσαν στη θάλασσα σήκωσαν *ατμο από το νερό*. Ένα κομμάτι τραυμάτισε στον ώμο ένα μάρτυρα και ένα άλλο σκοτωσε ένα σκύλο[226].

Ένα άλλο περιστατικό με θύμα ένα ζώο, διαδραματίστηκε στην Αργεντινή την 30ή Δεκεμβρίου 1972 (ήταν αυτό που ο αγράμματος βοσκός Βεντούρα Μασεϊρας άρχισε ξαφνικά ν' αναπτύσσει φιλόσοφικές, Θεολογικές και αστρονομικές έννοιες και θεωρίες - βλέπε και σελίδα 89). Η γάτα του Μασεϊρας, μόλις έφυγε το UFO εξαφανίστηκε για 48 μέρες και όταν ξαναφάνηκε είχε στην πλάτη της σημάδια από εγκαύματα[227].

Από τη θερμοτητα των UFO δεν έχουν... ξεφύγει και κάποιοι γήινοι. Αρκετοί πιλοτοι που ήρθαν αντιμέτωποι με UFO εν ώρα πτήσης, ένιωσαν να πλημμυρίζονται από αφορητη ζέστη. Άλλοι μάρτυρες απέκτησαν στο σώμα τους ένα «αναμνηστικο» σημάδι ή έγκαυμα, μετά από την γνωριμία τους με «εξωγήινους πολιτισμούς».

Οι Άγιοι Πατέρες επισημαίνουν πως τα οράματα που επιδρούν στις ανθρώπινες αισθήσεις, όπως με την έντονη θερμοτητα και τη ζέστη - και μάλιστα εις βάρος της υγείας των ατομων, είναι πονηρής προέλευσης και *πυρπόλουν την ψυχοσωματική σύσταση του ανθρώπου*, σε αντίθεση με τα Θεόσταλτα οράματα.

Οι δύο φρουροί που περιπόλουν στις 3 Νοεμβρίου 1957 το φρούριο Ιταίπου στη Βραζιλία ήταν άτυχοι: ένα αντικείμενο που βρισκόταν περίπου 100 μ. πάνω από τα κεφάλια τους, τους «έλουσε» με ένα κύμα απόπνικτικής ζέστης, προκαλώντας τους εγκαύματα δεύτερου και τρίτου βαθμού και νευρικο κλονισμο[228].

Στον Στήβεν Μίσαλακ στοίχισε πάρα πολύ μία συνάντηση που είχε με ένα UFO, στις 21 Μαΐου 1967 στη λίμνη Φάλκον στον Καναδά. *Πήραν φωτιά τα ρούχα του και μετά είχε πονους από καψίματα στο στήθος*. Το επομενο διάστημα ακολούθησε μία γενική ψυχο - σωματική κατάπτωση γι' αυτόν, με αποτελέσμα να εκδώσει ένα δικο του βιβλίο για την εμπειρία του, στο οποίο προειδοποιεί τον καθένα που βλέπει ένα UFO κοντά του να απόμακρύνεται απ' αυτό όσο πιο γρήγορα μπορεί[229].

Ο Φινλανδος ξυλοκοπος Πέτερ Άλφαντα φαίνεται ότι δεν είχε διαβάσει το... βιβλίο του Μίσαλακ. Τον Φεβρουάριο του 1971, κοντά στο χωριο Κανγκασύλα της Φινλανδίας, προσπάθησε να γραπώσει ένα «εξωγήινο ον», πιάνοντας το από το κάτω μέρος της μποτας του. Γρήγορα όμως εγκατέλειψε κάθε προσπάθεια γιατί ένοιωσε πως τα χέρια του καίγονταν, σα να κρατούσε ένα πυρακτωμένο σίδηρο. Ο Πέτερ έμεινε με σοβαρά εγκαύματα στα χέρια[230].

Δεν είναι όμως πάντα στο «ανθρώπινο χέρι» να μην πλησιάζουμε τα άγνωστα σκάφη. Τη νύχτα της 20/9/1965 στο Φέλιξτου της Αγγλίας, ο Μάικλ Τζονσον βρισκόταν με δύο φίλους του στο αυτόκίνητο, όταν εντελώς ξαφνικά, άνοιξε την πορτα και εξαφανίστηκε απροσδοκητα στο σκοτάδι. Καθώς οι φίλοι του τον φώναζαν είδαν ένα πορτοκαλί UFO. Οταν μετά από λίγο γύρισε, σωριάστηκε αναισθητος στη μέση του δρόμου.

Στο νόσοκομείο που μεταφέρθηκε, διαπιστώθηκε ότι ο Μάικλ είχε πάθει αμνησία, σοβαρή ψυχική ταραχή, είχε εγκαύματα στο σβέρκο, καθώς και ένα καρούμπαλο κάτω από το δεξί του αυτί. Οταν συνήλθε, θυμήθηκε ότι μία «δύναμη» τον τράβηξε έξω από το αυτόκίνητο και βρέθηκε μπροστά σ' έναν «άνθρωπο» μέσα σε φλογες[231], για τον οποίο έχουμε ξαναμιλήσει (σελ. 140). Ένα «προοίμιο της κόλασης», όπως θα έλεγε ο Μ. Αντώνιος.

Στις αρχές Ιουνίου του 1971 στο δάσος Οριάν, κοντά στο Αρσί - ουρ - Ωμπ της Γαλλίας, μερικοί περαστικοί αντιλήφθηκαν ένα απανθρακωμένο πτώμα μέσα σ' ένα αυτόκίνητο. Ο 40χρόνους εργάτης Λεον Εβεγέ είχε βρει τραγικο θάνατο, ενώ *τα τζάμια του αυτόκίνητου είχαν λιώσει τελείως από τη φωτιά*. Είναι όμως γνωστο ότι τα τζάμια των αυτόκίνητων τήκονται στους 1.000 βαθμούς και άνω τουλάχιστον, και ότι η θερμοκρασία σε περίπτωση αυτόκινητιστικού δυστυχήματος δεν ξεπερνά τους 700 βαθμούς.

Η ανατριχιαστική και ανεξήγητη αυτή υποθεση, συσχετίστηκε, με την περιπέτεια ενός δασοκομου, το 1954, που λεγόταν, κατά μία περίεργη συγκυρία, Ρεβεγέ (ο προηγούμενός λεγόταν Εβεγέ). Μέσα στο δάσος Οριάν, 20 χλμ. από το σημείο του προηγούμενου περιστατικού, ο Ρεβεγέ είχε παρακόλουθησει ένα αντικείμενο που έβγαζε υψηλή θερμοκρασία. Τόσο υψηλή που, *αν και έβρεχε πολύ δυνατά, το έδαφος είχε μείνει στεγνο επί μισή ώρα στο σημείο από το οποίο είχε απόγειωθεί το αντικείμενο*[232].

Μία άλλη περίεργη συσχέτιση ονομάτων συνδυασμένη με ένα τραγικο συμβάν ακολουθεί: ο Ζίγκμουντ Γιαν Άνταμσκι ήταν ένας Πόλωνος που ζούσε στο Τίνγκλεϊ του Δυτικού Γιορκσάιρ (ΗΠΑ). Τον Ιούνιο του 1980 είχε εξαφανιστεί για πέντε μέρες από το σπίτι του, μέχρι που το πτώμα του βρέθηκε σε ένα ανθρακωρυχείο, πάνω σε ένα σωρο από κάρβουνα, στο Τοντμορντεν, 20 μίλια μακρύτερα. Τα μονα φυσικά τραύματα που είχε ήταν μικροεκδορές στα χέρια και στα γονατα, ένα μώλωπα στο δεξιο μηρο και ένα παράξενο κάψιμο πίσω από το αφτί. Πολλά γεγονότα, αλλά και

εμφανίσεις UFO στην περιοχή, είχαν οδηγήσει στην υποψία ότι ήταν δουλειά των έξωγήινων[233]. Τζώρτζ Άνταμσκι όμως ήταν και το ονομα του πιο γνωστού «επαφικού» στις ΗΠΑ, που ήταν και αυτός πόλωνικής καταγωγής.

9. UFO - ΠΝΕΥΜΑΤΙΣΤΙΚΑ ΦΑΙΝΟΜΕΝΑ: ΔΥΟ ΟΥΕΙΣ ΤΟΥ ΙΔΙΟΥ ΝΟΜΙΣΜΑΤΟΣ

Α. ΠΝΕΥΜΑΤΙΣΤΙΚΑ ΦΑΙΝΟΜΕΝΑ ΜΕ ΦΩΤΙΕΣ ΚΑΙ ΦΩΤΑ

Διαπιστώσαμε ως τώρα ση πολλοί Ιπτάμενοι δίσκοι έχουν περιγραφεί σαν πύρινοι, σα φωτιά στον ουρανό, και ενίοτε μέσα σε πλαίσιο φωτιάς.

Εκτός από τα UFO, και άλλα πνευματικής καθαρά φύσης, φαινόμενα φωτιάς στον αέρα σπέρνουν τον πανικό στους ανθρώπους. Στις 21/5/1646 στο Σοφάμ του Κέμπριτζ (Αγγλία), μία μπάλα αχαλίνωτης φωτιάς έπεσε στη γη και προξένησε πυρκαγιά σ' ένα στρέμμα σιταριού, *στριφογύρισε ανεβαίνοντας και κατεβαίνοντας, προς μεγάλο φόβο* πολλών ανθρώπων, και έλιωσε στο τέλος με μία *μυρωδιά θειαφιού*[234]. Η μυρωδιά θειαφιού, η απροβλεπτη στριφογυριστή πορεία, η αίσθηση φωτιά και η ψυχική επίδραση στους μάρτυρες, αποτελούν κοινά σημεία με τη δράση των UFO.

Ανάμεσα στ' άλλα, και τα ταραχοποιά πνεύματα (γνωστότερα ως πολτεργκάϊστ, λέξη γερμανική), εμφανίζονται και με φωτιές, ενώ και τα αντικείμενα που «συμμετέχουν» είναι ζεστά ή καυτά. Επίσης και άλλα ανατριχιαστικά παραφυσικά φαινόμενα συνδέονται με φωτιές, όπως ή αυτόματη ανάφλεξη, φαινόμενο στο οποίο μία φωτιά «από το πουθενά» κατάκαιει ακαριαία τα ανθρώπινα σώματα. Φωτιές συνοδεύουν και φαινόμενα της παραμορφωτικής φαντασίας, όπως γνωρίσαμε και στο περιστατικό του Αγ. Βενεδίκτου (σελ. 49), που οι μοναχοί έβλεπαν ανύπαρκτη φωτιά. Υπάρχουν επίσης αναφορές για δαίμονες που κρατούν ή βάζουν φωτιές[235].

Ανάλογες δαιμονικές εμφανίσεις εντοπίζει ο Ν. Πολίτης: «Εν τη Ακροκεραυνί επιφαίνονται κατά το μεσονύκτιον, όταν είναι καταιγίς, φλογια επί των άκρων των σκοπέλων και ακούονται ανθρώπινα φωνά. Τα φλογια τα επιφαινόμενα εις τα λιβάδια είναι διάβολοι, κατά τας δοξασίας των Τυρολών. Γενικώς δε διαδεδομένοι είναι πάρα πολλοίς Ευρωπαϊκοίς λαοίς αι δοξασίαι περί δαιμονίων, άτινα ως φλογια επιφαινόμενα παραπλανώσι τους οδοιπορους, παρασύροντα αυτούς εις ολεθρον»[236].

Στη βορεια Ευρώπη υπήρχε ο μύθος για το φαινόμενο της τρελής φωτιάς (Ignis Fatuus) ή Will O' the Wisp. Πρόκειται για φωτιά που έβλεπαν τη νύχτα οι ταξιδιώτες και όσοι πλησίαζαν μπλέκονταν μέσα σε βαλτώδεις κι επικίνδυνες περιοχές, όπου πολλές φορές έχαναν τη ζωή τους.

Πολλοί ήταν εκείνοι που πίστευαν ότι πίσω από τα φώτα κρυβόταν ο ίδιος ο διάβολος, που κρατούσε στα χέρια του δύο πυρακτωμένα κάρβουνα της κόλασης και προσπαθούσε ν' απόπρόσανατολίσει τους ταξιδιώτες[237].

Με πύρινη μορφή εμφανίζονταν και τα στοιχειά ή τα θαλασσινά «τελώνια» για την ίδια αιτία, στα Κύθηρα έλεγαν το βρικόλακα λάμπασμα ή λάμπαστρο (από το ρήμα λαμπάζω ή λαμπάσσω που σημαίνει τρομοκρατώ με λάμπεις). [*****] Και τα UFO θα μπορούσαμε να τα απόκαλέσουμε λαμπάσματα ή λάμπαστρα, αν κατοικούσαμε στα Κύθηρα (γιατί πολλά φαίνονται σα φωτιές στον ουρανό).

Τα μυστηριώδη πλανητικά φώτα είναι σφαιρικές μπάλες, μεγέθους από μπαλάκι για ρακέτες μέχρι μπάλα της καλαθοσφαίρισης. Μοιάζουν πολύ με τους σφαιρικούς κεραυνούς, ένα σπάνιο φαινόμενο που παρατηρείται κυρίως κατά τη διάρκεια καταιγίδων.

Η πνευματική φύση των πλανητικών φώτων είναι σχεδόν βέβαιη. Τα φώτα αυτά εμφανίζουν *έλλογη συμπεριφορά*: ακόλουθούν κατ' αρχάς συγκεκριμένη πορεία, Όπως το μυστηριώδες πλανητικό φως του Ταυγέτου, που αναλύεται στο ομώνυμο βιβλίο του Γιάννη Μανιατέα.

Έπειτα παρουσιάζουν τα εξής κοινά σημεία με το φαινόμενο των UFO: εξαφανίζονται όταν προσπαθήσουν να τα πλησιάσουν, δεν πιάνονται με τίποτα (όπως τα «ινδιάνικα φώτα» δυτικά των συνορων του Μιζούρι στις ΗΠΑ)[238], αυξομειώνεται το μέγεθος τους, κυνηγούν αεροπλάνα, παρουσιάζονται σε ερημικές τοποθεσίες, περνούν μέσα από τοίχους (όπως μερικοί «έξωγήινοι»), αλλάζουν χρώματα, σταματούν τις μηχανές των αυτόκίνητων, προκαλούν διακοπές ρεύματος, προβλήματα στις τηλεοράσεις, στα ραδιοφωνα κτλ.

Ο ανθυποσηναγος Τζώρτζ Γκορμαν, στον οποίο είχε εμφανιστεί, καθώς πετούσε με το αεροπλάνο του, ένα φως διαμέτρου 30 πόντων περίπου (1/10/1948 - Β. Ντακοτα ΗΠΑ), δήλωνε μετά το περιστατικό: «Είχα την ξεκάθαρη εντύπωση ότι οι μανούβρες του *διευθύνονταν από κάποια σκέψη*

ή λογική»[239]. αν το φως είχε διάμετρο 30 μέτρων, αντί πόντων, τότε σίγουρα θα «ήταν ένα διαστημοπλοιο από άλλο πλανήτη» !

Το φθινοπωρο του 1959 ένα φως σε σχήμα δίσκου έκανε την εμφάνισή του μέσα στο θάλαμο διακυβέρνησης ενός αεροσκάφους της γραμμής Άλμα Άτα - Μοσχας. Το περίεργο φως άρχισε ν' αυξάνεται σε ένταση και μέγεθος, φτάνοντας σε διάμετρο μισού μέτρου. Λίγο αργότερα, εξαφανίστηκε μπροστά στα έκπληκτα μάτια του πληρώματος, αλλά μετά φάνηκε στο θάλαμο των επιβατών, Όπου και έσβησε σιγά-σιγά[240]. (έτσι«σβήνουν» και πολλά «διαστημοπλοια» των «ξένων»).

Κάποια φώτα σα μπάλες που μεγαλώνουν, έχουν θεαθεί να βγαίνουν από τα σώματα διάφορων γκουρού και γιογκι. Επίσης, πύρινες σφαίρες που κατέβαιναν από τον ουρανό έμπαιναν σε σώματα σαμάνων.

Σαν φωτεινές σφαίρες εμφανίζονται και τα «φαντάσματα», καθώς επίσης και πνεύματα μετά από επικλήσεις ή πνευματιστικές συγκεντρώσεις.

Πιστεύουμε ότι δεν είναι τυχαίες όλες αυτές οι ομοιοτητες στην εμφάνιση των πλανητικών, ή μη, φώτων και των UFO, για τον προσθετο λογο ότι πραγματοποιούν, όχι μόνο παρομοιου τύπου, αλλά και κοινές εμφανίσεις.

Από τη μακρινή Ιαπωνία μας έρχονται οι αναφορές για τα «Σιρανούι». Πρόκειται για αμέτρητα πορτοκαλόχρωμα φώτα, που διακρίνονται από τα πανάρχαια χρόνια στο Κουαμοτο και η παρουσία τους συνοδεύεται από ΑΤΙΑ ορισμένες φορές[241].

Στις 2/10/1966 στο Σινσινάτι (ΗΠΑ) η Έβερετ Στιούαρτ είδε έξω από το παράθυρο του σπιτιού της ένα UFO με φινιστρίνια. Μία απάισια χημική μυρωδιά γέμισε τον τοπο, σκυλιά και γάτες ενοχλήθηκαν, ενώ η ίδια ένιωσε ζαλάδα και ναυτία. Τότε μία κοκκινη μπάλα πετάχτηκε δίπλα από το UFO κάνοντας «ακροβατικά» κολπα και ασυνάρτητες κινήσεις.

Εν τω μεταξύ το UFO χάθηκε και η συνέχεια ξετυλίχτηκε στο δωμάτιο της: το δωμάτιο γέμισε φως και αυτή παρέλυσε. Μετά, το φως έσβησε και εμφανίστηκε μία φωτεινή σφαίρα στα πόδια του κρεβατιού της. Μέσα στη σφαίρα υπήρχαν πέντε μη ανθρώπινα κεφάλια, χωρίς σώμα, που επικοινωνήσαν τηλεπαθητικά μαζί της. Για δύο χρόνια η κα Στιούαρτ υπέφερε από νευρικές διαταραχές και βρισκόταν υπο ψυχιατρική παρακολούθηση...[242]

Μιλάμε λοιπόν για κάποιες μπάλες με νοημοσύνη, σαν τα UFO, μόνο που είναι «μικρογραφίες» τους, έχουν δηλαδή πολύ μικρο μέγεθος και δεν χωράνε... οι εξωγήινοι μέσα. Γιατί τα UFO να μην είναι κι αυτά... ίδιας υφής, ίδιας σύστασης; Δηλαδή πλανητικά φώτα προερχομενα από πνευματικές οντοτητες (στην περίπτωση των UFO δαιμονικές κυρίως οντοτητες, αν αναλογιστούμε τις ψυχο - σωματικές επιδράσεις στους μάρτυρες); Ας μην ξεγελιομαστε λοιπόν ούτε από το μέγεθος, ούτε από τυχόν παρουσίες «εξωγήινων». Ολα δείχνουν ότι είναι το ένα και το αυτό, έχουν δηλαδή κοινή πνευματική φύση.

Πολλά πλανητικά φώτα έχουν απόδειχθεί «κακά», αλλά σε μικροτερο βαθμο απ' ότι τα UFO. Κάποια φώτα που θα μπορούσαμε να χαρακτηρίσουμε πλανητικά έχουν σκοτώσει ζώα. Ένα τέτοιο φως είναι το «καρακουλάκι» της Σάμου[243].

Πάντως τα πλανητικά φώτα, όπως αυτό του Ταϋγέτου, που εμφανίζονται σε εκκλησάκια και έχουν «αμυντική» συμπεριφορά, δεν πειράζουν κανέναν. Οι ντοπιοι δε, τους δίνουν ονοματα όπως «φαναράκια αγίων» κ.α.

Οι Άγιοι Πατέρες διασαφηνίζουν ότι το Άκτιστο Φως είναι ασχημάτιστο, ακύμαντο, ενιαίο, αχρωμάτιστο[244]. Ο Άγ. Συμεών ο Νέος Θεόλογος υποστηρίζει ότι το Θείο Φως είναι «αδιάστατον», δεν έχει υλική φύση, διότι οι διαστάσεις είναι γνώρισμα του πεπερασμένου κόσμου[245]. Τα UFO όμως πολλές φορές φαίνονται σαν άστρα, έχουν το αστρικο – υλικό φως.

Ο Άγ. Νικοδημος ο Αγιορείτης συμβουλεύει: «Πολέμει, με όλες τας δυνάμεις, να ξεγυμνώσεις τον νουν σου από τα σχήματα και χρώματα και διαστήματα». «Να μη πιστεύεις ή τελειώς να δέχεσαι ως αληθινον, αν ιδείς έξυπνος [ξύπνιος] ή κοιμώμενός, έσωθεν της καρδιάς ή έξωθεν, κανένα σχήμα σαν φως ή πυρ ή σαν είδος Αγγέλου ή Αγίου ή τοιαύτην άλλην καμμίαν φαντασίαν, οποία και αν είναι»[246].

Ο Άγ. Σιλουανος ο Αθωνίτης με τη σειρά του μας νουθετεί: «Εάν ιδής φως εντός ή πέριξ σου, μη δοσης πίστιν εις αυτό, εάν συγχρονως δεν έχεις κατάνυξιν ενώπιον του Θεού και αγάπη προς τον πλησίον. Ομως μη φοβηθείς, αλλά ταπεινώσον σεαυτόν, και εκείνο το φως θα εξαφανισθεί»[247].

Ο σύγχρονος γέροντας Παΐσιος (1924-1994) κάποτε, καθώς ανέβαινε τη νύχτα για την κορυφή του ορους Σινά, είδε το φακο του να σβήνει, χωρίς να υπάρχει προβλημα με τη μπαταρία.

Τότε, είδε ένα μυστήριο φως κοντά του. Παραξενεύτηκε ο γέροντας. Αμέσως σκέφτηκε ότι είναι ανάξιος να δει Θείο φως. Τον φανταζομαστε να είχε: «Εγώ να δω φως θείο, εγώ ο καραγκιοζης;» [ο γέροντας συνήθιζε ν' αποκαλεί τον εαυτό του καραγκιοζη, σκουλήκι κ.τ.λ.]. Με μιας το φως εξαφανίστηκε και έτσι απόδειχτηκε ότι ήταν πλάνη του εχθρού[248].

Οι δαίμονες, για να οδηγήσουν τον άνθρωπο στην **οίηση (έπαρση, αλαζονεία)**, φανερώνονται σα φωτεινές μορφές, προσποιούμενες ότι εκπρόσωποι του Καλού, ενώ το Καλό, το Θείο φως, είναι άυλο και χωρίς σχήμα. Και όταν το φως επηρεάζει τις αισθήσεις, τότε κατά πάσα πιθανότητα είναι «κτιστο» φως, ψεύτικο φως, μετασηματισμένο, που πίσω του κρύβεται το σκοτάδι.

«*Η τέχνη του διαβόλου είναι ή τέχνη της κατασκευής πραγμάτων χωρίς ζωή, η τέχνη της παρουσιάσεως λαμπρών επιφανειών χωρίς περιεχομενο, χωρίς ύπαρξη*»[249]. Είπαμε πως ό,τι λάμπει δεν είναι χρυσός...

Τα φώτα του διαβόλου εκτός από το ότι έχουν σχήμα και χρώμα, προκαλούν **ταραχή** στην ψυχή. Κινούνται ορμητικά, αλλοπρόσαλλα, αλλάζουν κατευθύνσεις απότομα, αυξομειώνουν ταχύτητα και μέγεθος, θόρυβούν, εξαφανίζονται με έκρηξη, μεταμορφώνονται και γενικά μεταδίδουν μία αίσθηση **ανασφάλειας, αστάθειας και βίας**. Στις πνευματιστικές συγκεντρώσεις εμφανίζονται φώτα αιωρούμενα, διαφορών χρωμάτων και με τις ίδιες απροβλεπτες κινήσεις, όπως ακριβώς συμβαίνει και με τα UFO. Αλλά και σε σατανιστικές επικλήσεις παρατηρούνται εμφανίσεις φώτων που μοιάζουν με UFO.

Ακόμα και στις περιπτώσεις που το Άυλο Φως «αναγκάζεται» να πάρει συγκεκριμένο σχήμα αντιληπτό από τις αισθήσεις μας, το φως αυτό έχει **σταθερή, συγκεκριμένη πορεία και προσφέρει ειρήνη και χαρά στην ψυχή**, όπως το άστρο της Βηθλεέμ ή όπως ένα παρομοιο φως που έβλεπε ο Άγ. Σίμων ο Μυροβλύτης (14ος αι) στο Άγ. Ορος να διαγράφει μία πορεία και να στέκεται σ' ένα σημείο, θέλοντας να δείξει ότι εκεί έπρεπε να κτιστεί ένα μοναστήρι[250]. Εκεί βρίσκεται σήμερα η Μονή Σίμωνος Πέτρα, ένα θαύμα αρχιτεκτονικής, χτισμένη πάνω σ' έναν πανύψηλο, απότομο βράχο.

Ένα φως - θεία απόκάλυψη εμφανιζόταν στην κορυφή του ορους Σινά. Το έβλεπαν οι μοναχοί της Μονής Σινά και, θεωρώντας το θείο σημάδι, απόφασισαν να ανέβουν στην κορυφή. Ανακάλυψαν λοιπόν το άφθαρτο σώμα της Άγ. Αικατερίνης, μέσα σε μία σπηλιά, πολλά χρόνια μετά το θάνατο της.

Όταν απόσύρθηκε στην έρημο ο Άγιος Ονούφριος ο Αιγύπτιος (4ος αι) αντίκρισε μπροστά του ένα υπέρλαμπρο φως. Το φως έγινε άγγελος, που τον οδήγησε σε μία σπηλιά στα βάθη της έρημου. Εκεί ο άγγελος τον άφησε και ο Άγιος συνάντησε ένα γέροντα, ο οποίος μόλις είδε τον Άγ. Ονούφριο τον ασπάστηκε λέγοντας: «Καλωσορισες αδερφέ μου, συνεργάτη Ονούφριε». Και ο γέροντας με τη σειρά του τον οδήγησε στον τοπο στον οποίο ο Άγ. Ονούφριος έζησε εβδομήντα χρόνια χωρίς να δει άνθρωπο, σαν ένας επίγειος άγγελος, μέχρι που τον βρήκε ο Άγ. Παφνούτιος, μία μέρα πριν πεθάνει (ο Άγ. Ονούφριος)[251].

Ο Αβάς Σεραπίων ήταν ένας ασκητής της Αιγυπτιακής έρημου (4ος αι). Σ' ένα ονειρο του εμφανίστηκαν δύο γέροντες και τον πληροφορησαν πως έπρεπε να πάει σε μια σπηλιά στο ορος Θράκη της Αβησσυνίας. του είπαν ότι εκεί σε λίγο διάστημα επροκειτο να κοιμηθεί ένας σπουδαίος και τελείως απόμονωμένος επί δεκαετίες υπέργηρος ερημίτης, ο Οσίος Μάρκος ο Αθηναίος. Ο αβάς ξεκίνησε, και μετά από μεγάλες ταλαιπωρίες κατάφερε να τον βρει. Λίγες ώρες αργότερα αφοτου τον βρήκε, και λίγο πριν τη μετάσταση του Οσίου Μάρκου στη Χώρα του Φωτός, ο αβάς Σεραπίων είδε ξαφνικά το σπήλαιο του Οσίου να γεμίζει με φως, πιο δυνατό και από τον ήλιο, και ν' απλώνεται στην περιοχή μια θεία ευωδία[252].

Το **Θεϊκό πυρ (φως) φωτίζει, αντίθετα με το διαβολικό που καταφλέγει και καταστρέφει**. Την ημέρα της Πεντηκοστής, μία βουή ήρθε από τον ουρανό, μαζί με δυνατό άνεμο και παρουσιάστηκαν γλώσσες, σα φλογες φωτιάς που μοίρασαν στους Απόστόλους το Άγ. Πνεύμα καιμίλαγαν σ' όλες τις γλώσσες (Πράξεις Απόστόλων 2, 2-4).

Ο Θεός είναι πυρ καταναλίσκον (Εβραίους 12,29).

Το **Θεϊκό πυρ**, εχθρεύεται τη **φλογα των παθών**, που κατακαίει την ψυχή. Η προσευχή, απ' την άλλη, κατάκαι τα **πάθη**, όπως η πύρινη προσευχή του Οσίου Μαξίμου του Καυσοκαλύβη, που εξαφάνιζε τους δαίμονες και εξέπεμπε φλογοβολία, **πελώριες γλώσσες φωτιάς** γύρω από την καλύβα του. Λαμπάδιαζαν τα δέντρα και οι θάμνοι, **άλλά δεν καίγονταν**[253] (σε αντίθεση με τις φωτιές των UFO).

B. ANTIBAPΥΤΙΚΟΙ ΧΕΙΡΙΣΜΟΙ ΚΑΙ ΕΞΑΪΛΩΣΕΙΣ

Όπως τα πλανητικά φώτα και οι υπόλοιπες μορφές των πνευματικών υποστάσεων, έτσι και οι Ιπτάμενοι δίσκοι, συχνά *δεν υπακούν στους νόμους της Φυσικής*. Κάποιοι δίσκοι κινούνται αστραπιαία, ακανονιστά, με φοβερές επιταχύνσεις, ελιγμούς και αλλαγές πορείας, κινήσεις στις οποίες οποιοδήποτε ανθρώπινο σώμα θα διαμελιζόταν.

Η άφαστη ταχύτητα θα Δημιουργούσε ηχητικές εκρήξεις, ή υπερβολική τριβή από τις απότομες επιταχύνσεις θα προκαλούσε θερμότητα και φωτιά. Κι όμως, τα UFO δε «χαμπαρίζουν» από τίποτα. Ενισχύεται λοιπόν η πιθανότητα να είναι πνευματική η φύση τους, αφού και στα πνευματιστικά φαινόμενα παρατηρείται η *κατάργηση της βαρύτητας*. Σε φαινόμενα πολτεργκάϊστ, τα αντικείμενα διαγράφουν απίθανες τροχιές μέσα σ' ένα χώρο, στέκονται ξαφνικά ακίνητα, κάνουν κύκλους, στροβιλίζονται, σαν τις τροχιές των UFO.

Στις πνευματιστικές συνάξεις (σεάνς) δύο αντικείμενα συγχωνεύονται σε ένα, μεγαλώνει το μέγεθος τους ή μικραίνει, «κατορθώματα» που επιτυγχάνουν και τα UFO. Επίσης, όπως και στα φαινόμενα UFO, τα αντικείμενα και τα φώτα που εμφανίζονται στις πνευματιστικές συγκεντρώσεις άλλοι τα βλέπουν και άλλοι όχι.

Αυτό όμως που πρέπει να επισημανθεί, για να τονιστεί η ιδιότυπη σχέση UFO και πνευματισμού, είναι ότι πολλοί μάρτυρες - επαφείς με τα ξένα σκάφη, τους επιβάτες τους ή και με τους M.I.B., συνέχισαν, μετά την εμπειρία τους, να βλέπουν ακόμα και στο σπίτι τους φαινόμενα πνευματισμού (αιωρήσεις αντικειμένων, χτύπους) και να έχουν εμπειρίες όπως μετεώριση και αστρική προβολή (εξωσωματική εμπειρία).

Οι δαίμονες έχουν μία ενεργητικότητα και μία σβελτάδα που ξεφεύγει από τους νόμους της βαρύτητας. Έχοντας στην εξουσία τους το βασίλειο του αέρα, πραγματοποιούν εντυπωσιακά αντιβαρυτικά επιτεύγματα, όπως ανύψωση, μετεώριση.

Στις 17/10/1973 στην Πασκαγκούλα του Μισισιπή στις ΗΠΑ, δύο ψαράδες, ο Τσάρλς Χίξον και ο Κάλβιν Πάρκερ είδαν ένα ξένο σκάφος και ήρθαν αντιμέτωποι με κάτι χλωμά, *σα «φαντάσματα» οντα, που επέπλεαν στον αέρα και τους απήγαγαν*. τους μετέφεραν στον αέρα μέσα στο σκάφος, τους «ξάπλωσαν», πάντα *μετέωρους* στον αέρα, και τους εξέτασαν. Το UFO *εξαφανίστηκε σε «λιγότερο από ένα δευτερολεπτο»*[\[254\]](#) (πολύ πιθανο φαινόμενο εισχώρησης από μία άλλη πνευματική πραγματικότητα που αλληλεπιδρά με τη δική μας).

Έχουμε πολλές περιπτώσεις που *ανυψώνονται και μετεωρίζονται άτομα που κατέχονται από δαιμονικό πνεύμα*. Ο γνωστός «μεσάζων με τον πνευματικό κόσμο» Νταγκλας Χομ (19ος αι.) ανυψωνόταν και πετούσε στον αέρα, με τη βοήθεια των «επιτήδειων» πνευμάτων.

Δαίμονες είχαν σηκώσει ψηλά τον Άγ. Σεραφείμ Σάρωφ και τον πέταξαν κάτω. Η Θεία Δύναμη τον προστάτεψε όμως και δεν έπαθε τίποτα[\[255\]](#), επειδή δεν είχε την *οίηση* του μοναχού Κουννάβιου (σελ. 123) τον οποίο σκοτώσαν οι δαίμονες, πετώντας τον από μεγάλο ύψος.

Το Γενάρη του 1960 στη Βενεζουέλα ένα UFO πέρασε ακριβώς πάνω από ένα φορτηγό, το οποίο *υψώθηκε* μερικά μέτρα και έπεσε σ' ένα χαντάκι. Ο οδηγός του φορτηγού σώθηκε με τραύματα και ισχυρο κλονισμό[\[256\]](#). Στις αρχές Δεκεμβρίου 1978 στην Κορντομπα της Αργεντινής, ένα UFO ανύψωσε ένα αυτόκίνητο με τους επιβάτες του και το άφησε ύστερα από λίγο σε απόσταση 15 χλμ. μακριά[\[257\]](#). Σε μία άλλη περίπτωση, ένα UFO *ανύψωσε* στον αέρα ένα άλογο (μάρτυρας εν ασ γεωργος στο Σιέρ - ντέ - Ριβιέρ της Γαλλίας, 16 Οκτωβρίου 1954)[\[258\]](#).

«Παράξενα αντικείμενα και οντα», «υλοποιούνται και εξαυλώνονται στις λέει ο Τζών Κήλ, διάφορες ιστορίες δαιμόνων, όπως ακριβώς τα ΑΤΙΑ και οι επιβάτες τους εμφανίζονται και εξαφανίζονται, περνούν μέσα από τοίχους και πραγματοποιούν διάφορα άλλα υπερφυσικά κατορθώματα»[\[259\]](#).

«Θα μπορούσαμε να τους κλείναμε τις πορτες», λέει ο Μ. Αντώνιος, «για να μη μπορούν να μας βρουν. Όμως, δεν είναι έτσι, αλλά μπορούν να μπουν και με κλειστές τις πορτες και βρίσκονται σ' όλο τον αέρα, και αυτοί και ο πρώτος μεταξύ τους διάβολος»[\[260\]](#).

Τον Αύγουστο του 1979 στο Γκείσχεντ της Αγγλίας μικροσκοπικά UFO 45 εκατοστών περίπου, έμπαιναν από *κλειστά παράθυρα* στο σπίτι μιας οικογένειας. Μία φορά εμφανίστηκαν και *οντα που ήταν μεγαλύτερα από τα UFO* (76 εκατοστά περίπου). Όλα αυτά όμως *τα έβλεπε μόνο η γυναίκα*, απ' όλη την οικογένεια και *ένιωθε μούδιασμα και παράλυση*[\[261\]](#).

Όταν ο Ιησούς μετά την Ανάσταση Του, επισκέφθηκε τους μαθητές Του, που βρίσκονταν κάπου «*κεκλεισμένων των θυρών*» για ν' αποφύγουν τους Ιουδαίους, τους είπε αμέσως «**Ειρήνη**

υμίν». Μη φοβάστε, τους είπε, «Εγώ είμαι» (Ιωάννη 20, 19). Συγκρίνετε μόνοι σας τη διαφορά των Δυνάμεων του Καλού και του Κακού.

Η κα Σύνθια Άπλετον, μία νοικοκυρά από το Μπίρμιγχαμ της Αγγλίας, ισχυριζόταν το 1957 ότι την επισκέπτονταν «κάτοικοι της Αφροδίτης». Όπως έλεγε, *υλοποιούνταν και εξαϋλώνονταν μπροστά στα μάτια της*[\[262\]](#). Με τον ίδιο τρόπο εμφανίζονται πολλές φορές και οι «γκρίζοι» που κάνουν τις απαγωγές, όπως και τα πονηρά πνεύματα στα μέντιουμ.

Πολύ εύστοχα η UFOλογος και ερευνήτρια Jenny Randles, παρατηρεί: «Το πρόβλημα με τους περισσότερους UFOλογους είναι πως τείνουν να αγνοούν τις *ψυχικές* λεπτομέρειες και απλώς κάνουν ερωτήσεις στους μάρτυρες για να μάθουν ακριβείς λεπτομέρειες σχετικά με τα διαστημοπλοια και τους εξωγήινους και όλα τα σχετικά. Μετά φεύγουν και προσπαθούν να αποφασίσουν αν ήταν οι «γκρίζοι» ή κάποια άλλη εξωγήινη φυλή.

...Μα, αν έκανε κανείς το ίδιο και σ' αυτήν την περίπτωση θα έχανε τις πιο ενδιαφέρουσες διαστάσεις του προβλήματος. Όπως το γεγονός ότι ο μάρτυρας μπορεί να μιλήσει και για τα άλλα *παραφυσικά* γεγονότα που του έχουν συμβεί, και για τις μαγικές ικανότητες που φαίνεται να έχουν αυτά τα πλάσματα. Μπορούν κυριολεκτικά να περνούν μέσα από τοίχους, να εμφανίζονται και να εξαφανίζονται κατά βούληση, ξέρουν τα πάντα γι' αυτόν, κάνουν προγνώσεις για το μέλλον, και τέλος, τον ενοχλούν και τον ταλαιπωρούν»[\[263\]](#).

Η *εξαϋλωση* (πως να γίνετε άορατοι), ο *μετεωρισμος* (πως να γίνετε... ιπτάμενός - όχι όμως και τζέντλεμαν), η *τηλεκίνηση* (βλέπε σύγχρονους μάγους), η *μεταμορφωση* (βλέπε παλιές μάγισσες), η *μαντεία* και η *ύπνωση*, περιέχονται στις *πρακτικές εφαρμογές όλων σχεδόν των βιβλίων της μαγικής τέχνης*. Εξαφανίζει ο σύγχρονος μάγος το άγαλμα της Ελευθερίας και το επανεμφανίζει, εξαφανίζουν και τα UFO ανθρώπους και ζώα, και αν θέλουν, τα επαναφέρουν...

Ο γνωστός θαυματόποιος Γιούρι Γκέλλερ, που έχει επιδείξει τις πνευματιστικές του ικανότητες κατά καιρούς, υποστηρίζει ότι οι ικανοτητές του αυτές ξεκίνησαν όταν, σε ηλικία τριών η τεσσάρων ετών, είχε στενή επαφή με ένα UFO. Ο,τι κι αν ήταν αυτό που είχε δει, έχει να κάνει με τον πνευματικό κόσμο, αφού από τότε ξεκίνησαν οι ικανοτητές του αυτές. Εκτός από τα δικά του κολπα, η παρουσία του «περιτριγουρίζεται» και από άλλα *πνευματιστικά φαινόμενα, όπως αντικείμενα που εξαϋλώνονται μυστηριωδώς και άλλα που εμφανίζονται από το πουθενά*[\[264\]](#). Σημειωτέον ότι ο Γκέλλερ ισχυριζόταν πως οι «εξωγήινοι» συνέχιζαν να επικοινωνούν μαζί του. Η περίπτωση του Γκέλλερ ταιριάζει με αυτή του «προφήτη» **Κέισυ** (σελ. 88).

Γ. ΘΟΥΡΥΒΟΠΟΙΑ ΚΑΙ ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΙΚΑ ΠΝΕΥΜΑΤΑ «ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ» ΚΑΙ «ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ» ΧΩΡΟΥ

Πνεύματα και UFO φανερώνονται με... καταστροφικές τάσεις ώρες-ώρες. Τα άτακτα πνεύματα των σπιτιών προκαλούν διάφορες ζημιές και καταστροφές (τραπεζάκια, μπουκάλια κι άλλα αντικείμενα πετάγονται απότομα στον αέρα, εκρήξεις κ.α.). Δυνατοί χτύποι στο ταβάνι κι άλλα ανεξέλεγκτα πνευματιστικά φαινόμενα συνοδεύαν την επίσκεψη ενός δαιμονισμένου ανθρώπου στο ασκητριο του αείμνηστου γέροντα Παΐσιου[\[265\]](#).

Μία ομάδα ατομων από το Πανεπιστήμιο του Φοίνιξ έβλεπε τις νύχτες UFO στον ουρανό. Ένα βράδυ τα άτομα άρχισαν να παρατηρούν πάλι ένα UFO, ενώ *ταυτόχρονα διάφορα πνευματιστικά φαινόμενα άρχισαν να συμβαίνουν* στο σπίτι που είχαν μαζευτεί (χτυπήματα, υποκωφες φωνές κ.τ.λ.). Διατήρησαν την ψυχραιμία τους, αλλά *όταν άρχισαν να θεωρούν τους εαυτούς τους εκλεκτούς και αντιπρόσωπους για επικοινωνία με τα UFO, οι εκδηλώσεις του φαινομένου άρχισαν να γίνονται βίαιες* (τοίχοι άρχισαν να σφυροκόπουνται, πράγματα να τινάζονται βίαια από τις θέσεις τους κ. α.)[\[266\]](#)

Μετά από επισκέψεις πνευμάτων στο δωμάτιο ενός ανθρώπου, αυτός βρίσκει τα αντικείμενά του σε διαφορετική θέση και το δωμάτιο του γενικά είναι άνω-κάτω[\[267\]](#). Ίδια κατάσταση αντικρίζουν στο δωμάτιο τους και απαχθέντες από UFO[\[268\]](#).

Τα ταραχοποιά πνεύματα συνηθίζουν να «παίζουν» και με τα φώτα των σπιτιών. Φώτα ανοιγοκλείνουν μονα τους, τηλεοράσεις επίσης ανοιγοκλείνουν μονες τους ή καίγονται. Και τα ΑΤΙΑ επιδρούν στις τηλεοράσεις, τα ραδιοφωνα, τα τηλέφωνα, τα ρολογια, τους ασυρμάτους, το ηλεκτρικο ρεύμα...

Σε εμφανίσεις των ξένων σκαφών τα φώτα στο σπίτι ενός μάρτυρα αναβοσβήνουν, όπως ακριβώς στις πνευματιστικές τελετές[+++++]. Επανειλημμένα έχουν προκαλέσει διακοπές ρεύματος στις περιοχές που εμφανίζονται, όπως στο φρούριο Ίταϊπου στη Βραζιλία, που το UFO προκάλεσε εγκαύματα στους δύο στρατιώτες.

Στην πρωτοφανή συσκότιση που έπληξε την πολιτεία της Ν. Υορκης το 1967, αρκετοί κατήγγειλαν την παρουσία αγνώστων φώτων στον ουρανό. Η συσχέτιση ήταν αναπόφευκτη. Άλλοι μάλιστα τα παρατήρησαν λίγο πριν συμβεί αυτή η συσκότιση, και ενισχύθηκε έτσι η υποψία κατά των UFO, δεδομένου ότι δεν ανιχνεύτηκε η αιτία της φοβερής αυτής συσκότισης*.

Πολύ συνηθισμένη επίδραση στις θεάσεις UFO είναι ότι σταματούν οι μηχανές των αυτόκινήτων και μόλις απόμακρύνεται το UFO όλα συνήθως επανέρχονται στο φυσιολογικό τους ρυθμό.

Δεν το καταφέρνουν όμως αυτό μόνο οι «εξωγήινοι». Μάγοι και φακίρηδες, υποβοηθούμενοι από τα αρνητικά πνεύματα, προκαλούν βλάβες σε μηχανές αυτόκινήτων, ή τις σταματούν[269].

Οι δονήσεις, τα τραντάγματα και οι... τοπικοί σεισμοί δεν προξενούνται πάντα από φυσικές αιτίες. Στις 16/10/1973 στο Νορθάιντ του Οχάιο, στις ΗΠΑ μία πορτοκαλιά μπάλα περνώντας με τρομερο θόρυβο προκάλεσε σεισμο στο σπίτι μιας γυναίκας. Ράγισε το ταβάνι του σπιτιού και έπεσαν κάτω κομμάτια από γύψο[270].

Όταν η Άγ. Μαρίνα βρισκόταν στη φυλακή, έγινε ξαφνικά ένας τρομερος σεισμος και εμφανίστηκε ο Σατανάς με μορφή δράκου (οψεως)[271]. Άλλά και ο χώρος στον οποίο πραγματοποιείται μια μαγική τελετή συμβαίνει να κουνιέται σα να γίνεται σεισμος[272].

Οι ανταμώσεις των UFO με τα αεροπλάνα επιφέρουν καμιά φορά τραντάγματα που εξουθενώνουν πιλοτους και επιβάτες.

Σ' ένα περιστατικό εμφάνισης UFO στο Βέν - σύρ Καραμύ της Γαλλίας, στις 14/4/1957, οι πινακίδες εκεί κοντά δονούνταν βίαια[273].

Άλλη μία περίπτωση με πιο πνευματιστικο - τηλεπαθητικο χαρακτήρα ανέφερε ο Άλλεν Χάυνεκ σε μία συνέντευξή του. Δύο αδερφές που βρίσκονταν στο αυτόκίνητο τους άρχισαν να ταρακουνιούνται από άγνωστη αιτία. Την ίδια στιγμή η μητέρα τους, που βρισκόταν πολύ μακρύτερα, δέχτηκε την επίσκεψη ενός «εξωγήινου»[274]. Σε όλα αυτά να προσθέσουμε και το ταρακούνημα των δύο Σουηδών φίλων, μετά από μία τραυματική συνάντηση που είχαν με τα οντα των ΑΤΙΑ (σελ. 118). Έξαρση εμφανίσεων UFO όμως υπάρχει, σύμφωνα με έρευνες, πριν, κατά τη διάρκεια) ή μετά από σεισμική δραστηριότητα.

Τα ταραχοποιά πνεύματα «εσωτερικού χώρου» κάνουν τις ζημιές τους μέσα στο σπίτι. Τα αντίστοιχα πνεύματα «εξωτερικού χώρου» (όπως τα UFO) καταστρέφουν το περιβάλλον. Οι μάγοι, που είχαν πολλά πάρε - δώσε με πνεύματα, παλιά θεωρούνταν υπεύθυνοι για πολλές Θεόμηνιες και φυσικές καταστροφές (σίφουνες κτλ.), όπως και οι δράκοι, που τράνταζαν τον τοπο που περνούσαν, τσάκιζαν τα δέντρα και τα έκαιγαν.

Σε εξωτερικούς χώρους τα χαιρέκακα πνεύματα «εκφράζονται» με λιθοβολισμούς, καταστροφές, θορύβους, κραυγές. Ο «εφευρέτης του κακού» είχε πειράξει τον Άγ. Πέτρο τον Αθωνίτη με μορφή και σχήμα στρατηγού. Μαζί του είχε και μια φάλαγγα, σαν τοξοτες. Δημιουργούσαν δυνατούς θορύβους και χτυπούσαν μεγάλες πέτρες μεταξύ τους. Κατέστρεφαν και τα δέντρα: άλλα τα ξερίζωναν και άλλα τα έσπαγαν[275].

Σε αντίθεση με την αρνητική δύναμη, η Θεία Δύναμη αναδεικνύει τη φύση, εξυψώνοντας την σε υπερφυσικές σφαίρες. Όπως στο εκκλησάκι της Άγ. Θεόδώρας στη Βάστα της Αρκαδίας όπου μαρτύρησε Η Αγία (10^{ος} αι.) Δεκαοκτώ δέντρα έχουν φυτρώσει με ανεξήγητο τρόπο στη στέγη του, που βαστάει όλο αυτό το βάρος εδώ και εκατοντάδες χρόνια!

Είδαμε πριν ότι τα UFO κατηγορούνται για... εμπρησμούς δασών, καθώς και για εκρήξεις, όπως στη Σομαλία, όπου σημειώθηκαν ζημιές σε τζάμια και δέντρα[276], και στη γειτονική της Αιθιοπία, όπου στις 7/8/1970 μία κοκκινη μπάλα κατέστρεψε σπίτια, έκαψε χορτάρι και ξερίζωσε δέντρα[277]. Και στη χώρα μας όμως έχουν εκδηλώσει παρομοιες συμπεριφορές. Στις 16/10/1989 στο χωριο Λάρδος της Ροδου, αρκετοί αξιοπιστοι μάρτυρες είδαν ένα ΑΤΙΑ, που με την αναχώρησή του, προκάλεσε μια τοπική θύελλα, με ζημιές στις καλλιέργειες, κατολισθήσεις και πλημμύρες.

Ίδιες περίπου «παρενέργειες» είχε και μια θέαση ΑΤΙΑ στην Κέρκυρα, την Κυριακή του Πάσχα του 1996. Στο χωριο Ποταμος λοιπόν, το ΑΤΙΑ άφησε πίσω του ξεριζωμένα δέντρα, διαλυμένες στέγες σπιτιών κτλ[278].

Ένα κύμα από κοινές εμφανίσεις UFO και πολυτεργκάϊστ είχαμε στη Νότια Αφρική (Μπροσκλουφ, Κέϊπ Προβινς, Απρίλης - Μάης 1963): κοπάδια ζώων τρομοκρατήθηκαν από κοκκινα φώτα, σκυλιά έτρεχαν τρομαγμένα από παράξενους θορύβους, σιλουέτες σε φαντάσματα εμφανίζονταν σε διάφορα σημεία, πέτρες έπεφταν από τον ουρανό κτλ[279].

Για μια ακόμη φορά γίνεται φανερό ότι οι «UFOναύτες» **δε σέβονται** τη φύση, τη δημιουργία και τελικά εμάς τους ίδιους τους ανθρώπους, που αποτέλούμε κομμάτι αυτής της δημιουργίας.

Δ. ΓΕΝΙΚΟΤΕΡΕΣ ΜΑΓΙΚΕΣ ΚΑΙ ΠΝΕΥΜΑΤΙΣΤΙΚΕΣ ΠΡΟΣΕΓΓΙΣΕΙΣ ΣΕ «ΕΠΙΛΕΓΜΕΝΟΥΣ» (ΠΝΕΥΜΑΤΙΣΤΕΣ, «ΑΛΑΦΡΟ-ΙΣΚΙΩΤΟΥΣ» κ.α).

Είναι πολύ συνηθισμένη η *συνομιλία* των «διαμέσων» με τα πνεύματα κατά τη διάρκεια τελετών και συγκεντρώσεων, ειδικά με τα πνεύματα που παρουσιάζονται ως «φωτεινά», όπως οι «εξωγήινοι». Μέσα στα πλαίσια της συνομιλίας τους, πονηρά πνεύματα και «εξωγήινοι» *συστήνονται κιόλας με τα ονοματά τους*.

Πολύ συνηθισμένη στα ονοματα των «εξωγήινων» είναι η κατάληξη - ον: Ορθον, [#####] Φίρκον[280], Άντρον[281], Σαϊτρον[282], Κορτρον[283], Άουσον Ένα[284], Άκον[285] κ.α., καθώς επίσης και στις ονομασίες των υπότιθέμενων πλανητών απ' όπου έρχονται: Κλάριον[286], Μέτον[287] ή το υπερσύμπαν Ορβοντον (από τη Βίβλο της *Ουράνια*, δοσμένη από «ανώτερα εξωγήινα πνευματικά οντα», η οποία βρήθει από ονομασίες που καταλήγουν σε -ον. Το αστρικό σύστημα μάλιστα απ' όπου προέρχονται ονομάζεται, όπως λένε, *Σατάνια!*)[288]. *Η κατάληξη – ον είναι πολύ συχνή και στις ονομασίες δαιμονικών πνευμάτων*: Άρατρον[289], Ίτεμον[290] και πολλά πολλά άλλα*.

Δεν τελειώσαμε όμως: Φόλαον λέγεται ο αρχηγός των νάνων[291], Ομπερον ο βασιλιάς των ξωτικών[292], Κορονζον ο βασιλιάς των «βαμπίρ»[293] και η ονομασία του διαβόλου στον Κροουλικό απόκρυφισμο.

Υπάρχει ένας δαίμονας με το ονομα Ντάγκον που είναι υδροβίος[294], κι' ένας άλλος (;) με το ίδιο ονομα, που κρύβεται πίσω από ένα χαρτί της τράπουλας[295]. Ίσως ο δαίμονας Ντάγκον να είχε δώσει τις πληροφορίες στους Ντογκον για την ύπαρξη του Σείριου Β', πολλά χρόνια πριν από την ανακάλυψή του, αν βέβαια η ιστορία αυτή είναι αληθινή (να μη τα πιστεύουμε και όλα). Οι δαίμονες φαίνεται ότι σχετίζονται συχνά με (ξένα) ονοματα που λήγουν σε - ον.

Λεμέγεθον είναι ένα πολύ γνωστο βιβλίο της μαγείας, που ασχολείται με την επίκληση εξωγήινων ή πλανητικών πνευμάτων[296]. Άνον λεγόταν το ορος στο οποίο κατέβηκαν διακοσιοι πεπτωκοτες άγγελοι και δημιούργησαν τη μαγεία, διδάσκοντας την στις γήινες γυναίκες τους, σύμφωνα με το βιβλίο του Ενώχ[297]. Άνον Σα Ρα όμως είναι και το ονομα ενός «εξωγήινου» από τις Πλειάδες, όπως «απόκαλύπτει» ο Δρ. Μάικλ Γούλφ, που έχει συνεργαστεί με μυστικές υπηρεσίες των ΗΠΑ[298].

Ο Άλλεν Μάικλ Νούναν, ιδρυτής της λατρευτικής UFOλογικής ομάδας «Οικογένεια του Ενός Κόσμου», είχε επαφές με έναν εξωγήινο, τον *Άσταρ*, και είχε ταξιδέψει μάλιστα και στην Αφροδίτη[299]. Η Ισάτρ ήταν μια βαβυλωνιακή Θεότητα, αφ' ενός της αγάπης, αφ' ετέρου της πορνείας και του πολέμου... Οι Σύριοι τη λάτρευαν ως Αστάρ (Ασάρτη) και οι Εβραίοι ως Αστορέθ. *Ασταρώθ όμως είναι και ένας πολύ γνωστός και ισχυρος δαίμονας για τους σατανιστές* .

Επιπλέον, η Ασάρτη ήταν αστρική Θεότητα που εξουσίαζε τον αστερισμο της *Αφροδίτης*. Θεωρείται η σύντροφος του ειδωλόλατρικού Θεού Βάαλ (Βεελζεβούλ) των Εβραίων. Για τους αρχαίους Έλληνες η Ασάρτη ήταν η Δήμητρα και ταυτίστηκε και με τη *Σελήνη* εκτός από την Αφροδίτη. Στην Αίγυπτο η Ασάρτη συσχετίστηκε με την Ίσιδα και τα γράμματα που υποτίθεται ότι αναγράφονταν στο σκάφος των εξωγήινων που έπεσε στο Ροσγουελ ήταν: ΕΛΕΦΘΕΡΙΑ ΙΣΗΣ. Επίσης, ο Γουίτλυ Στρίμπερ είχε δει μία «εξωγήινη γυναίκα», που την παρομοίασε με τη θεά Ασάρτη[300]. Η Ανάτ ήταν μία θεά των Ασσυρίων, που επίσης ταυτίζεται με την Ασάρτη, όπως η Ίσις. Ένας «εξωγήινος» είχε συστηθεί στην Μάριαν Κήτς ως *Σανάντα*[301] (αναγραμματ: *Σατανάν*). *Σανατ Κουμάρα* (ο Κύριος της Φωτιάς) επίσης ήταν ένας «Μεσσίας» που είχε έρθει στη Γη από την Αφροδίτη και λατρεύεται από οπαδούς της «Νέας Εποχής»[302].

Μία άλλη «εξωγήινη γυναίκα» είχε το όνομα Ορα Ρέινς[303]. Oriens όμως είναι και ο κυρίαρχος δαίμονας της Ανατολής[304]. Στη σελ. 84 γνωρίσαμε μία «Πλειαδιανή» ονοματι Semyaze. Semyaza είναι η ονομασία ενός δαίμονα που δίδαξε στους ανθρώπους, ανάμεσα στ' άλλα, *τη μαγική τέχνη και τη χρήση ψυχεδελικών φυτών και ριζών*[305], «χρήστες» αυτών είναι πολλές αιρετικές ομάδες, όπως η ομάδα του Νούναν, στην οποία «χρησιμοποιούνται παραισθησιογόνα και καλλιεργούνται οι ψυχικές ικανότητες»[306].

Το 1975 η τραγουδίστρια Φίμπι Σνοου και η παρέα της απόφασισαν να ηχογραφήσουν πνεύματα κατά τη διάρκεια πνευματιστικών πειραμάτων τους. Αντί για πνεύματα όμως ηχογραφήθηκαν οι φωνές δύο «εξωγήινων», που συστήθηκαν με τα ονόματά τους, είπαν ότι προέρχονται από άλλον πλανήτη κτλ. κτλ.[307]

Τα πνεύματα με τα οποία επικοινωνούν τα μέντιουμ και οι πνευματιστές μιλούν σε διάφορες γλώσσες. Αν οι παροντες δεν καταλαβαίνουν κάτι, τα πνεύματα «μεταφράζουν»[308], όπως συμβαίνει και με τους «εξωγήινους» και τους «επαφικούς» .

Στις 6/7/1959 ο «εξωγήινος» AFFA επικοινωνήσε *τηλεπαθητικά* με μάρτυρα στην Ουάσινγκτον, που έγραφε με *αυτόματη γραφή* τα μηνύματά του. AFFA είναι μία λέξη της *μαγικο - απόκρυφιστικής* γλώσσας του Ενώχ και σημαίνει «αδειανός», «κενός», «κούφιος»[309].

Τα απατηλά αόρατα πνεύματα και οι «εξωγήινοι» επικοινωνούν και με τη μέθοδο της *αυτόματης γραφής* (το πνευματιστικό φαινόμενο της *ψυχογραφίας*). Μία αόρατη δύναμη κινεί το χέρι του «διάμεσου» και του υπαγορεύει γραφικούς χαρακτήρες και σχήματα, ιδίως σε πνευματιστικές συγκεντρώσεις.

Στα μέσα του 19ου αιώνα, ο Βικτωριέν Σαρντού, οπαδός του πνευματισμού, δεν ήξερε ούτε να ζωγραφίζει, ούτε να χαράζει. Τον καθοδηγούσαν όμως τα πνεύματα και έγραφε τα μηνύματά τους.

Κάποιο βράδυ επικοινωνήσε με έναν «κάτοικο του πλανήτη Δία», τον «Μπερνάρ Παλισού» (αυτός είχε ονοματεπώνυμο!), που του είπε να πάρει μία γλυφίδα και μία χάλκινη πλάκα και να χαράξει πάνω της τα σχέδια που θα του υπέβαλλε. Με μεγάλη δεξιοτεχνία ο Σαρντού έφτιαξε ένα πολυσύνθετο έργο. Οι αυτόπτες μάρτυρες είχαν την εντύπωση ότι κάποια ξένη δύναμη καθοδηγούσε το χέρι του, ευρισκομένος σε «*υπνωτική κατάσταση*».

Τα σχέδια ήταν ο κόσμος, οι κατοικίες οσων έχουν μετενσαρκωθεί στον πλανήτη Δία. Πολεις, λίμνες και πρασινάδες υπήρχαν στον πλανήτη[310]. Σήμερα φυσικά είναι αστείο για τους αστρονόμους να δεχτούν ότι υπάρχει ζωή και νερό στο Δία, έναν πλανήτη εντελώς αφιλοξενό για ζωή.

Όσο για τα σχέδια, ήταν καθαρή καθοδήγηση - υπαγορευση από ένα ψευδόλογο πνεύμα, με σαφή στόχο την εμφύτευση και εδραίωση της *οίησης*, την ακόμα μεγαλύτερη προοδό της ...*υπερηφάνειας* του Σαρντού.

Πόσες πιθανότητες υπάρχουν να παρεμβλήθηκε ένας κάτοικος άλλου πλανήτη, ανάμεσα στη διαρκή επικοινωνία του Σαρντού με τα πνεύματα; Πως γίνεται οι κινήσεις - ενέργειες των «εξωγήινων» να είναι όλοιδίες με αυτές των πνευμάτων;

Και στη σύγχρονη εποχή οι «εξωγήινοι» έχουν μεταδώσει τα μηνύματά τους με την ίδια μέθοδο, όπως στην περίπτωση της Τζ. Ο.Σ., το 1974 στο Πίτσμπεργκ. Επικοινωνούσαν μαζί της με *μεταβίβαση σκέψης και φως*, που απέδωσε «καρπούς»: 1300 χειρογραφές σελίδες με τα μηνύματα των ξένων[311].

Τα πνεύματα μεταδίδουν στα «διάμεσα», μέσω αυτόματης γραφής και τηλεπάθειας, «ανώτερες γνώσεις», όπως έκαναν και σε αρχαίους λαούς. Τα πιο τελευταία χρόνια μάλιστα, έχουν αρχίσει και μεταδίδουν «πληροφορίες» στα «διάμεσα» μέσω *ηλεκτρονικών υπολογιστών!* Ανακυκλώνουν έτσι την *αρρωστημένη μανία* ορισμένων κυνηγών του παραφυσικού και την *υπερηφάνεια* τους. Επίσης, τους τροφοδοτούν με τις ενδομυχες επιθυμίες και τις θρησκευτικο - φιλοσοφικές πεποιθήσεις τους. *Ξέρουν τι ζητάει το «διάμεσο»* και του το προσφέρουν απλοχερά και ολοκληρωμένα, με τρόπο που εκπλήσσει ακόμα και το ίδιο το «διάμεσο».

Γνωρίζουμε προσωπικά περιπτώσεις ατομών που επικοινωνούν με τέτοια... ηλεκτρονικά πνεύματα, αλλά έχουν αναφερθεί και περιπτώσεις επώνυμων ανθρώπων (καθηγητών Παν/μίου κτλ.), που διάφορα πνεύματα - όχι «εξωγήινα» - επικοινωνούσαν μαζί τους μέσω υπολογιστών. Οι μυστηριώδεις δυνατότητες των πνευμάτων δεν έχουν τελειωμο...

Όλα αυτά λοιπόν συμβαίνουν στις επαφές των κακόβουλων πνευμάτων με τον κόσμο μας, ειδικά στις προγραμματισμένες επικλήσεις (channeling), είτε σε προσωπικό επίπεδο, είτε στις πνευματιστικές συγκεντρώσεις (σεάνς).

Άποψη συνεργασία μεταξύ πονηρών πνευμάτων- και πονηρών (ή πλανημένων) ανθρώπων, οι οποίοι, μην έχοντας συνήθως ηθικές αναστολές, αργά η γρήγορα θα χρησιμοποιήσουν και την απάτη για να «πείσουν».

Με τα δίκτυα της πονηρίας κατασκευάζουν την πλεκτάνη αυτή που λέγεται «Πνευματισμός» ή μαγικές «ψυχοτεχνικές», και αιχμαλωτίζει τόσα θύματα στην **πλάνη** και στην **παραφροσύνη**. Γιατί το μυαλό τους είναι «πάνω από το κεφάλι τους», στον αέρα, εκεί όπου κυριαρχεί και ελέγχει τα πράγματα ο «άρχων της εξουσίας του αέρος»!

Εκτός από τους πνευματιστές και τα «διάμεσα», υπάρχουν και απλοί άνθρωποι, ερευνητές, που επιδιώκουν συνεχώς να βλέπουν κάτι παράξενο. ^[SSSSSSS] Μέσα τους, τους τρώει ένα ζιζάνιο φυγής από την «πεζή» πραγματικότητα. Θέλουν να φεύγουν από τα «τετριμμένα». Εξιδανικεύουν «άλλες πραγματικότητες» και θεωρούν ότι αυτές τις βλέπουν οι «αγνοί» ή οι «μυημένοι». (Μήπως οι μάγοι και οι σατανιστές που προσπαθούν να τις ανακαλύψουν ανήκουν σ' αυτούς τους «αγνούς»);

Προσπαθούν λοιπόν κάποιοι να γνωρίσουν αυτές τις «πραγματικότητες», για την **ικανοποίηση της περιέργειας και ιδιοτελών σκοπών**. **Απουσιάζει ο σεβασμός στο Θεό και η φλογα της αγάπης**. Και οι Άγιοι προσπαθούσαν να σπάσουν τα φράγματα της πραγματικότητας του πτωτικού κόσμου, να συλλάβουν αλήθειες, αλλά οι αλήθειες αυτές υπάγονται στην αιώνια και ακλονητη πραγματικότητα της Θείας Έλλαμψης, στην οποία τους οδηγούσε η **αγγελική απάθεια** και το **ταπεινό και ειλικρινές ερευνητικό τους πνεύμα**. **Δεν αλλοίωναν τη συνείδησή τους με μυστήριες «τεχνικές», τα συμπτώματα των οποίων μοιάζουν πολύ με τα συμπτώματα της χρήσης ναρκωτικών, όπως της κοκαΐνης**. Και βέβαια, οι άγιοι δεν επιδίωκαν ποτέ να δουν τα πνεύματα ή τις «πραγματικότητες» για τις οποίες μιλούν πολλοί, ούτε καν και τον ίδιο το Χριστό, γιατί ήξεραν ότι θα εμφανιζόταν κάτι τελείως διαφορετικό από αυτό που θα περίμεναν, κι ας είχε φωτεινό πρόσωπο.

Πολύ συχνά, εξωσωματικές εμπειρίες, οράματα, επαφές με ξένα «ανώτερα» οντα, κι άλλα συναφή, παρουσιάζουν πάρα πολλά κοινά σημεία με τα οράματα μετά από χρήση παραισθησιογόνων και ναρκωτικών ουσιών: **το άτομο βλέπει σήραγγες, φώτα (UFO ή άλλα που δεν εντοπίζεται η πηγή τους), εικόνες ζωηροχρωμες και γεωμετρικές, παρουσιάζει αισθήματα ευφορίας, απώλεια μνήμης, αλλοιώσεις χρονοχρόνου, αίσθηση ότι είναι ξεχωριστό, «επιλεγμένο», κι άλλες «εκ δεξιών» απάτες του πονηρού**.

Με δικές του αυθαίρετες ενέργειες που άπτονται του πνευματικού κόσμου (ύπνωση, επιδίωξη οραμάτων και θεάσεων UFO ή «στοιχειών», εκούσια εξωσωματική εμπειρία, πνευματισμός κ.α.), ο άνθρωπος μόνο με πονηρά πνεύματα μπορεί να συνομιλήσει.

Ή, για να το εκφράσουμε αντίστροφα, η ουράνια Δύναμη, που είναι και ο Πατέρας των πνευμάτων, είναι η μονη που πρέπει να ρυθμίζει την επικοινωνία του κόσμου αυτού με το δικό μας, μέσω των αισθήσεων. Ή στέλνει λοιπόν για συγκεκριμένο σκοπό τις Αγγελικές Δυνάμεις ή πιο συχνά, επιτρέπει στις εχθρικές δυνάμεις να μας πειράξουν, για λογους που δε μπορούμε να γνωρίζουμε πάντα. Κάποια επιπλέον ενίσχυση των εχθρικών δυνάμεων οφείλεται και στον ανθρώπινο παράγοντα, στις επικλήσεις δηλαδή και στο κυνήγι των παραφυσικών εμπειριών από κάποιους που θεωρούν τους εαυτούς τους «καλόπροαίρετους» και «προχωρημένους».

Βέβαια, οι πνευματιστές και οι υπόλοιποι «δικοί» τους διαφωνούν. Τρέφουν αυταπάτες, πιστεύοντας ότι επικοινωνούν με αγαθά πνεύματα ή εξωγήινα οντα. Τώρα, πως γίνεται τα πνεύματα αυτά, που κατατρομάζουν όλους με κραυγές, που ρημάζουν αντικείμενα με κροτο, που πετούν φωτιές δεξιά κι αριστερά, να είναι αγαθά, μόνο ένας παρανοϊκός μπορεί να το δεχτεί.

Ή, πως γίνεται μαζί με τα πονηρά πνεύματα να έρχονται και αγαθά μαζί; Την ίδια στιγμή, ή με την ίδια επίκληση; Αφού Πρόκειται για δύο κόσμους που τους χωρίζει μία χιάσμα «απόσταση» και ηθική ποιότητα, άσχετα αν η καταγωγή και η σύσταση των πνευμάτων αυτών είναι κοινή. **Δεν υπάρχει καμία συμμαχία - συνεργασία Χριστού - Βελίαλ, Φωτός- Σκοτους** (Β' Κορινθίους 6, 14 - 15), αλλά και **το καλό με το κακό δε σμίγει** (Ευριπίδη Ίων 10, 17). **Τα αγαθά πνεύματα ποτέ δεν επικοινωνούν μαζί μας μέσω παιδαριωδών, γελοίων και θεατρinίστικων «παραστάσεων» και χωρίς τη μεσολάβηση της Θείας Δύναμης**. Ας σκεφτούμε ότι ακόμα και κάποιοι Άγιοι παραλίγο να ξεγελαστούν από τα πονηρά πνεύματα...

Εκτός από τους άμεσους, εκούσιους συνεργάτες, τα πνεύματα έχουν και τους έμμεσους, ακούσιους «συνεργάτες» τους, που λέγονται «**αλαφροϊσκιωτοί**» στην κοινή γλώσσα. Αυτοί όμως είναι «**φυσικοί αλαφροϊσκιωτοί**», σε αντίθεση με τους άλλους που είναι «**τεχνητοί αλαφροϊσκιωτοί**». Είναι άτομα επιρρεπή συνήθως σε όλα τα είδη των παραφυσικών εμπειριών. Τα άτομα αυτά δέχονται και τις πιο συχνές επισκέψεις από τους «**εξωγήνους**», άλλο ένα στοιχείο που ενισχύει την άποψη περι

κοινής προέλευσης πνευμάτων - εξωγήινων. Ο Γουίτλυ Στρίμπερ υπέφερε πάρα πολύ από τρομακτικά πνευματιστικά φαινόμενα, παρουσίες δαιμόνων, αλλά ιδίως από τους «εξωγήινους».

Η λέξη «αλαφροϊσκιωτος» ήταν συνώνυμη με τη λέξη τρελος. Το παραγομενο ρήμα ισκιώνομαι, συνώνυμο του λαβαίνω ή λαβώνομαι, δηλώνει πάθος από *δαιμονική επήρεια* και κυρίως αρρώστια που παθαίνει κανείς αν κοιμηθεί κάτω από στέγη ή δέντρο με «βαρύ ίσκιο».

Άλλη κατηγορία ανθρώπων που «βλέπουν πολλά» είναι αυτοί που πάσχουν από αρρώστιες όπως σχιζοφρένεια και επιληψία, γενικά αυτοί που τους λείπει η **αυτόκυριαρχία** και ο **αυτοέλεγχος**, και βέβαια οι δαιμονισμένοι. Άλλοι πάλι, θεωρώντας δεδομένη την ύπαρξη όλων των παραφυσικών φαινομένων, τα βλέπουν. Σ' αυτούς ενεργοποιείται κυρίως η παραμορφωτική φαντασία λόγω **φόβου** ή επιθυμίας.

E. ΤΑ ΗΛΕΚΤΡΟΜΑΓΝΗΤΙΚΑ ΚΥΜΑΤΑ ΕΙΝΑΙ ΤΟ «ΚΑΥΣΙΜΟ» ΤΟΥΣ;

Ο Καναδος νευροψυχίατρος *Ουάιλνιτερ Πένφιλντ* πιστεύει ότι «η ηλεκτρική διέγερση κάποιων περιοχών του εγκεφάλου δημιουργεί πολύ έντονες παραισθήσεις που δεν ξεχωρίζουν από την πραγματικότητα: περιλαμβάνουν αίσθηση χαμένου χρόνου, σεξουαλικές εμπειρίες, εμφανίσεις παράξενων όντων, μετεώριση κ.α.»[\[312\]](#).

Στις αρχές του 20ου αιώνα ο *Nicolas Tesla* (1856-1943) έκανε παρατηρήσεις για την επιρροή του ηλεκτρομαγνητισμού στον τρόπο συμπεριφοράς. Τα πειράματα του Tesla συνεχίστηκαν μετά από τη δεκαετία του '30 με το Αμερικανικό πρόγραμμα *Pandora*. Επιτυχείς δοκιμές έδειξαν πως *το κατάλληλο ηλεκτρομαγνητικό πεδίο μπορεί να προκαλέσει προβλήματα στην αιμάτωση του εγκεφάλου, απόδιοργάνωση της συμπεριφοράς, νευρικοτητα, απώλεια μνήμης και παραισθήσεις*[\[313\]](#).

Αυτή η ηλεκτρομαγνητική ενέργεια φαίνεται ότι κάποιες φορές λειτουργεί σαν «καύσιμο» για το «ταξίδι» των UFO στον κόσμο μας. «Είναι προσωρινές εισχωρήσεις στην πραγματικότητα μας, δηλαδή στο χωροχρονικό συνεχές μας, στιγμιαίοι χειρισμοί ηλεκτρομαγνητικής ενέργειας»[\[314\]](#), πιστεύει ο Τζών Κήλ.

Μην ξεχνάμε όμως ότι και η επικοινωνία μας με τον αιθέριο κόσμο των (πονηρών) πνευμάτων, τελείται με μία μορφή ενέργειας. Και ο κόσμος των πνευμάτων ανταπαντά με την ίδια ενεργειακή εκπομπή. Μ' αυτή «διακτινίζονται» τα «φαντάσματα» και οι «εξωγήινοι» στο υλικό πεδίο, μ' αυτήν το μέντιουμ ανυψώνει το τραπεζάκι.

Η εν λόγω επικοινωνία των πνευμάτων πραγματοποιείται ιδιαίτερα κατά τις νυχτερινές ώρες, επειδή το φως φαίνεται να έχει διαλυτική επιρροή επί των κυμάτων αυτών, εξ ου και η σκοτεινή προέλευσή τους. Η αρνητική αυτή ενέργεια, ειδικά των UFO, είναι εμφανέστατη, λόγω της παράλυσης που προκαλεί πολλάκις στους μάρτυρες, λόγω επίσης και των διάφορων προβλημάτων υγείας και της ανάλογης επίδρασης στα ζώα, με τάσεις πανικού, παραφροσύνη κτλ.

Είναι *πνευματική ενέργεια*, με αποτελέσματα στον ηλεκτρισμό, *δε σημαίνει απαραίτητα ότι μεταδίδεται από τεχνολογική πηγή* (από προηγμένης τεχνολογίας πλανητικά σκάφη). Ασκεί, λόγω της σύστασής της, επίδραση στις μηχανές των αυτόκίνητων και στο ηλεκτρικό ρεύμα. Ο αντί κόσμος αναλώνει την ενέργεια αυτή σε μια αρνητική επίδραση στη φυσική - Υλική διάσταση, και το χειρότερο, σε μια οργανωμένη, άριστα καλυμμένη ή μη, ολέθρια επίδραση στην ψυχική υποσταση του ανθρώπου. Εδώ εντοπίζεται και η διαφορά με τον φωτεινό πνευματικό κόσμο.

Η σύσταση των αοράτων πνευμάτων του αντί - κόσμου, είναι παρομοιας, λεπτοτατης υφής, με το αόρατο τμήμα της ανθρώπινης ύπαρξης, *την ψυχή, καθώς και με τη σκέψη και τη φαντασία του*. Επομένως, *έχουν εύκολη προσβαση στη σκέψη και στη φαντασία και διοχετεύουν σ' αυτήν τις παραστάσεις που επιδιώκουν*.

Μπορούν λοιπόν εύκολα και «κάνουν κουμάντο» στο αχαλίνωτο πνευματικό πεδίο τους, που συντονίζεται με το κανάλι της ανθρώπινης νοησης. Έτσι, το θύμα είναι ανίκανο να ελέγξει ή να κατευθύνει όσα του απόστέλλονται από «εκεί». Οι οπτασίες αυτές και τα οράματα του «επιβάλλουν» τη μορφή που θέλουν. *Έρχονται όπως θέλουν, οπότε θέλουν και φεύγουν πάλι οπότε θέλουν, όπως τα ονειρα, τα οποία δεν διέπονται από σταθερούς νόμους*.

ΣΤ. ΟΝΕΙΡΙΚΑ ΦΑΙΝΟΜΕΝΑ - ΕΝΥΠΝΙΕΣ ΕΥΠΑΘΕΙΕΣ

Στα ονειρα ακούγονται οι μυστηριακές νότες ενός αλλού κόσμου... Παράξενες νότες από πολλές υπερφυσικές μορφές του κόσμου αυτού. *Εμφανίσεις πνευμάτων όπως των Incubi Succubi, των Έλφων (Elves) αλλά και των «εξωγήινων» διαδραματίζονται όταν ο μάρτυρας βρίσκεται σε κατάσταση ήμι ύπνου ή και ύπνου.*

Για τον επιφανή συγγραφέα του 16ου αιώνα Αλφονσους ντε Σπίνα, υπάρχουν 10 είδη δαιμονίων. Ανάμεσα σ' αυτά είναι οι νεράιδες, τα πειραχτήρια του σπιτιού και οι «εφιάλτες» - «υφιάλτες» (Incubi - succubi), που παρενοχλούν σεξουαλικά τους ανθρώπους, και ειδικά τους μοναχούς και τις μοναχές, την ώρα που κοιμούνται[315].

Επίσης, κατά τη διάρκεια του ύπνου η μιας ενδιάμεσης κατάστασης συμβαίνουν και οι απαγωγές από ξωτικά (π.χ. trolls). Αναφέρονται οι γυναίκες - trolls, που έχουν τη δύναμη να μεταμορφώνονται σε Maras, δηλαδή εφιάλτες, να στοιχειώνουν τα ονειρα των ανθρώπων[316] και να βιάζουν.

Είδαμε ότι ο αόρατος αντί - κόσμος μπορεί και αφήνει τα «σημάδια» του στα υλικά σώματα των ανθρώπων, όπως και στην Υλίκη δημιουργία γενικότερα. Συμβαίνει π.χ. να δούμε στο ονειρο μας τη νύχτα ότι χτυπάμε, και το πρωί να βρίσκουμε το δέρμα μας μελανιασμένο στο ίδιο σημείο. *Και στις «απαγωγές» που γίνονται κατά τη διάρκεια του ύπνου, οι μάρτυρες βρίσκουν στο σώμα τους σημάδια από τους «εξωγήινους»*

Ίσως υπάρχουν όμως και άλλα φαινόμενα - εξηγήσεις για τις «απαγωγές» αυτές. Σύμφωνα με τον καθηγητή Ψυχολογίας και ερευνητή Robert Baker, υπάρχει η «παράλυση του ύπνου», μία διαταραχή που συνοδεύεται από παραισθήσεις. Στην παράλυση του ύπνου, οι άνθρωποι ξυπνούν στη μέση της νύχτας (κατά τις 2.00 με 3.00 π.μ.) και δεν μπορούν να κινηθούν. *Νιώθουν πως είναι πλήρως ξύπνιοι, αλλά συνεχίζουν να ονειρεύονται και συχνά βλέπουν στα ονειρα τους δαίμονες, εξωγήινους και φαντάσματα. Από τη στιγμή όμως που είναι μερικώς ξύπνιοι, μπορεί να πιστέψουν πως το ονειρο συνέβη στην υλική «καθημερινή» πραγματικότητα[317].* Ίσως έτσι να εξηγούνται πολλές «απαγωγές» από εξωγήινους.

Όπως προείδαμε, οι δαίμονες αναδύονται με ιδιαίτερη ευκολία όταν απύσει η Ψυχή από το σώμα και με ανεξέλεγκτες μορφές. Ο ισχυρός μάγος Θεόδωτος είχε προσπαθήσει να εξοντώσει τον Άγ. Θεόδωρο το Συκεώτη, στέλνοντας πανούργα πνεύματα την ώρα που ο Άγιος κοιμόταν, γιατί στον ξύπνιο του, στα φανερά, δεν μπορούσαν να τον πλησιάσουν. Έφυγαν όμως άπρακτα, γιατί έβλεπαν να βγαίνει από το στομα του μία θεϊκή **φωτιά**[318], προφανώς λόγω της αδιάλειπτης προσευχής του.

Η φρούρηση του εαυτού μας με την προσευχή ειδικά πριν από τον ύπνο, αναχαιτίζει τα σχέδια του «μισοκαλού», που πλήττει ένα μεγάλο αριθμό ατομων με τα «τρομακτικά ενύπνια», τους εφιάλτες. [*****]

Οι εφιάλτες είναι μία τυπική παρενέργεια μιας επαφής με UFO και εξωγήινους. Ο Βίλας Μπoας, ο όποιος είχε συνουσιαστεί με εκείνη την «εξωγήινη» γυναίκα που γρούλιζε σαν ζώο, επί πολλές μέρες μετά το περιστατικό ξαναζούσε σε ονειρο την εμπειρία του από την αρχή ως το τέλος[319]. Οι «εξωγήινοι» μεταδίδουν τα ύπουλα μηνύματα τους και μέσω ονείρων (π.χ. σ' ένα γνωστο μας πρόσωπο παρουσιάζονταν στον ύπνο με μορφή που θύμιζε Αρχαίους Έλληνες και του έλεγαν ότι βρίσκονται σε μία βάση κάπου στο ηλιακο μας σύστημα, ότι πολεμούν με κάποιους «κακούς εξωγήινους» και ότι θέλουν να μας λυτρώσουν). Φαίνεται κι εδώ ότι το φαινόμενο προσεγγίζει τον άνθρωπο και σε αόρατο (ονειρικό) χώρο, διαπίστωση που ενισχύει την υποψία ότι προέρχεται από πνευματικό κόσμο.

Τα ονειρα και η ψυχική επίδρασή τους μπορούν να ερευνηθούν παράλληλα με αυτή των UFO. Τα Ονειρα, όπως και τα φαινόμενα UFO, που προκαλούν **ταραχή, τρομο, απόγοήτευση, στενοχώρια**, ή που διακρίνονται από **τάση για εντυπωσιασμό** (με φανταχτερή εμφάνιση κτλ.), έχουν σκοτεινή προέλευση. Για τα ονειρα αυτά ο Ά γ. Διάδοχος Φωτικής(5^{ος} αί.) επισημαίνει ότι «δεν παραμένουν στο ίδιο σχήμα, αλλά μεταβάλλονται από το ένα σχήμα στο άλλο, πτοούν την αίσθηση, γελούν και αγριεύουν ξαφνικά, απότομα»[320] (όπως συμβαίνει και με τα UFO).

Για τα ονειρα, από την άλλη, που φέρνουν ευφορία στην ψυχή υπάρχουν δύο πιθανότητες: ή είναι εκ Θεού (με πιθανές παρουσίες αγγέλων και όχι «φωτεινών εξωγήινων»), ή η ευφορία αυτή είναι ψεύτικη και αποτελούν κι αυτά «έμπνευση» του αντίπαλου, για να μας κατακρημνίσει στην **οίηση** και

στην ιδέα ότι, σαν εκλεκτοί που είμαστε, μας φανερώνεται ο Θεός (ή οι «εξωγήινοι») με οράματα και ονειρα.

Υπάρχουν λοιπόν και τα θεία οράματα και ονειρα, που ακτινοβολούν την **κατάνυξη**, την **ειρήνη**, την **ταπεινοφροσύνη**, την **αληθινή χαρά**. Απαιτείται όμως **μεγάλη πρόσοχή και ικανότητα διάκρισης, για να τα ξεχωρίσουμε από τα έργα του αντιπάλου**, που μπορεί και μετασχηματίζεται σε «άγγελο φωτός».

Πολλοί που ισχυρίζονται ότι βλέπουν στα ονειρά τους το «Θεό, το Χριστό, την Παναγία, αγγέλους, η ακόμα, τους εξωγήινους που θα έρθουν να μας σώσουν», πλανώνται άσχημα, γιατί θεωρούν τους εαυτούς τους «χαρισματικούς». Η ψευδοχαρά τους βασίζεται στη νοητική **απληστία** και όχι στην **ειρήνη** του Πνεύματος. Για το διαχωρισμό φωτεινών και σκοτεινών ονείρων, βοηθάει ιδιαίτερα η μελέτη των Πατέρων της Εκκλησίας.

Ο Οσιος Νικήτας ο Στηθάτος (1005-1090) γράφει για το τι βλέπουν οι άνθρωποι στα ονειρα: «Αν ο άνθρωπος έχει ψυχή θυμώδη και βάσκανο (φθονερή), τότε **καταδιώκεται από θηρία και φαρμακερά ερπετά** και καθυποβάλλεται από **φόβους** και **δειλία**. Αν η ψυχή του έχει το πάθος της **κενοδοξίας** βλέπει τα **ανύπαρκτα ως υπαρκτά, ακόμα και όταν είναι ξυπνητος**. Εάν η ψυχή του είναι μεστή από **υπερηφάνεια** και **αλαζονεία**, τότε βλέπει τον εαυτό του να βρίσκεται σε **λαμπροτατα οχήματα και να πετά στον αέρα**»[321].

Οι δαίμονες, λέει ο Θεόφορος Μάξιμος ο Ομολογητής, δεν πλανούν μόνο τους ξύπνιους ανθρώπους με τη φαντασία, αλλά και αυτούς που κοιμούνται[322]. Και ο Άγ. Διάδοχος Φωτικής: «Οι ονειροι ουδέν έτερον ως επί το πλείστον εισίν αλλ' ή είδωλα λογισμών πλανωμένων ή πάλιν δαιμόνων εμπαιγματα»[323].

*Το πόσο απατηλο και επικίνδυνο είναι να πιστεύει κανείς σε ονειρα και οράματα τονίζει ο Αγ. Κλήμης, επίσκοπος Ρώμης, που έζησε τον πρώτο αιώνα: «Εκείνος που πιστεύει σε οπτασίες η οράματα και ονειρα, κινδυνεύει να απατηθεί. Διότι δεν ξέρει σε τι πιστεύει. Υπάρχει το ενδεχομενο να Πρόκειται για κακό δαίμονα η πνεύμα πλάνης, που υποκρίνεται και παρουσιάζεται με τα λογια διαφορετικά απ' ότι στην πραγματικότητα είναι... Και αυτός που πιστεύει στα ονειρα ξεγελιέται εύκολα, γιατί **δεν εξουσιάζει το λογικό του** την ώρα που κοιμάται»[324]. «Διότι τα ονειρα πολλούς επλάνησαν και όσοι εστήριξαν τας ελπίδας των εις αυτά εξέπεσαν και ηπατήθηκαν» (περί Ονείρων, Σοφία Σεφάχ 34, 5 - 7).*

Ο σύγχρονος γέροντας Πορφύριος (1906-1991) έλεγε: «Δεν πρέπει να πιστεύουμε στα ονειρα, διότι μας παγιδεύει πολλές φορές ο πονηρός μέσα απ' αυτά»[325]. Ο Άγιος Ιωάννης ο Σιναΐτης, εκείνον που απόκρούει τελείως τα ονειρα τον χαρακτηρίζει «**φιλόσοφον**» ενώ εκείνον που τα ερευνά, τα εξετάζει και πείθεται, τον χαρακτηρίζει «**αδοκιμον**»: «Εκείνος που προσέχει στα ονειρα, μοιάζει με κάποιον που προσπαθεί να πιάσει τη σκιά του» (Κλίμαξ, λογος γ', σελ. 63 64). Πολλοί, όλοκληρώνει, από τη συνεχή παραδοχή των ονείρων έφτασαν στην τρέλα[326].

Ορισμένοι από εμάς, όμως, προσπαθούν ν' απόκρυπτογραφήσουν τα ονειρα θεωρώντας τα «σημαδιακά». Το ότι «βγαίνουν» πολλά ονειρα, οφείλεται μάλλον και στην **αυθυποβολή** (αν πιστεύουμε κάτι και το σκεφτομαστε έντονα, αυτό πραγματοποιείται).

Όπως τονίσαμε όμως και στο κεφάλαιο για τις μαντείες, το ένα κακό γεννάει το άλλο. Ή εγωιστική δηλαδή διαδικασία προβλεψης (ονειρομαντεία), γεννάει ένα αρνητικό συμβάν.

Τα περισσότερα «προφητικά» ονειρα αναφέρονται σε καταστροφές και ατυχήματα. αν ο «προφήτης» δεν έδινε καμία σημασία στο ονειρο του (και στη μαντική του «χάρη»), τότε ίσως το δυσάρεστο γεγονός να μη συνέβαινε. Όταν βγαίνει ένα κλαδί στο «δέντρο του κακού», τότε προετοιμάζει το έδαφος ώστε να βγει σύντομα και το επομενο κλαδί του δέντρου αυτού...

Το 1950 κάποιος στην Καλαμάτα είδε στον ύπνο του ότι θα γίνει σεισμος. Ή «πληροφορία», διαδοθηκε γρήγορα και ή πόλη αναστατώθηκε. Πολλοί κάτοικοι διανυκτέρευσαν στην ύπαιθρο. Το πίστεψαν αυτό και χωρικοί. Μολις το άκουσαν οι κοπέλες, κατέβασαν τις προίκες τους στα υπογεια, για να τις γλιτώσουν από το σεισμο και έμειναν στην ύπαιθρο όλη τη νύχτα.

Γελάστηκαν όμως, γιατί αντί να γίνει σεισμος έγινε καταπόντισμος! Καταρρακτώδης βροχή έπεσε και όλες οι προίκες που ήταν στα υπογεια, καταστράφηκαν από την πλημμύρα... Και όλα αυτά γιατί έδωσαν σημασία στο ονειρο[327].

Μάταια λοιπόν... Τα ονειρα είναι βασικά μία φυσική διαδικασία, συνοδευτική της βιολογικής λειτουργίας του ύπνου και διάχυτη στη φύση, όπως στα ζώα. *Είναι κάποιες ασυνάρτητες κυρίως παραστάσεις, που βοηθούν τη λειτουργία της μνήμης και που έχουν ρυθμιστεί να ξεκουράζουν τον άνθρωπο από τις εντυπώσεις, τις δυσκολίες και τις μέριμνες της ημέρας, οι οποίες και καθορίζουν*

βασικά το περιεχόμενο των ονείρων (ειδικά ό,τι σκεφτομαστε πριν κοιμηθούμε). Αυτής της άποψης είναι και Πατέρες όπως ο Άγ. Ιωάννης ο Χρυσόστομος, ο Μ. Βασίλειος και ο αδερφος του ο Άγ. Γρηγόριος Νύσσης.

Ας σταθούμε όμως λίγο στον τελευταίο: «Μέσα στον ύπνο, κάποια είδωλα που σχηματίσθηκαν κατά τη διάρκεια της ημέρας από αντίλαλους των αισθητών και νοητών λειτουργιών, και τα οποία απότυπώθηκαν στο νου με τη βοήθεια του μνημονευτικού μέρους της ψυχής, περιγράφονται εκ νέου όπως τύχει, αφού είχε παραμείνει, στο μέρος αυτό της ψυχής κάποια αναμνηστική απήχηση.

Μέσα απ' αυτές τις αναμνήσεις ο άνθρωπος μεταφέρεται σε κόσμους φανταστικούς, οδηγούμενός στην περιγραφή αυτών που φαίνονται, όχι με κάποια σειρά, αλλά περιπλανώμενός μέσα σε συγκεχυμένες κι ασυνάρτητες πλάνες»^[328]. Στη Σοφία Σειράχ (λδ' 3) γράφεται κάτι ανάλογο: «Καθρέφτης και ονειρα, είναι το ίδιο πράγμα το ονειρο είναι σαν μία εικόνα προσώπου μπροστά σ' ένα καθρέφτη. Είναι δηλαδή απλός φανταστικός αντικατοπτρισμός σκέψεων, επιθυμιών, συναισθημάτων και πράξεων του ανθρώπου».

Ο κόσμος των «φασμάτων» της αλήθειας (γέρων Σωφρονως) που τροφοδοτεί τη φαντασία, τροφοδοτεί και πολλά ονειρα, με οδηγό τους φόβους και τις επιθυμίες μας, ως συνήθως.

Ας αφήσουμε όμως το χάδι των ονείρων να γλυκαίνει από μόνο του τον ύπνο μας, όπως απόφασίζει ο Παντότινος Ρυθμιστής και ας ανδρωθούμε με θετική σκέψη και αντιμετώπιση της ζωής, άσχετα αν έχουμε δει ένα «δυσοίωνο» ονειρο. Και καλύτερα «στα ονειρα, παρακαλώ, να μην πιστεύεις ποτέ»^[328], κατά τη νουθεσία του Άγ. Νικοδημου του Αγιορείτη.

Z. Ο «ΑΡΧΩΝ ΤΟΥ ΧΩΡΟΧΡΟΝΟΥ» ΑΝΟΙΓΕΙ ΤΙΣ «ΠΥΛΕΣ» ΠΡΟΣ ΑΛΛΟΥΣ ΚΟΣΜΟΥΣ

Ένα άλλο κοινό σημείο αναφοράς για τα δύο μυστήρια που ερευνούμε (πνεύματα - δαίμονες και UFO), είναι ότι ορισμένες εμφανίσεις τους διαδραματίζονται μέσα σε παράξενα σύννεφα, τα οποία συνδέονται με αλλοίωση του χωροχρόνου ή εξαφανίσεις.

Στις αρχές του 20ου αιώνα (28/8/1915) στο «Λοφο 60» του κολπο ο της Σούβλα στην Τουρκία συνέβη ένα αναπάντεχο γεγονός: ένα ολόκληρο τάγμα από Άγγλους στρατιώτες μπήκε σ' ένα σύννεφο και εξαφανίστηκε για πάντα!^[329] Στο υπότιθέμενο τρίγωνο των Βερμούδων, πολλοί πιλοτοι, πριν εξαφανιστούν, περιέγραψαν την αντάμωση τους με τα σύννεφα αυτά.

Στην Αργεντινή, κοντά στο Κασκομας, την άνοιξη του 1968, ένα ζευγάρι που ταξίδευε, βρέθηκε αντιμέτωπο μ' ένα χρωματιστό UFO και λίγο μετά συνάντησε μία παράξενη πυκνή ομίχλη. Χρωματιστές ομίχλες εμφανίζονται και κατά τη διάρκεια μαγικών τελετών. Το ζευγάρι λοιπόν ξαφνικά τηλεμεταφέρθηκε στο Μεξικο, χωρίς στοιχεία ταυτότητας ή τα αναγκαία χρήματα για να γυρίσει πίσω^[330].

Μία περίπτωση «τηλεμεταφοράς» είχαμε και στο Άγιο Ορος. Πριν από λίγες δεκαετίες, ένας κοσμικός οπλισμένος, επιτέθηκε σ' ένα μοναχό, που έκπληκτος και κατατρομαγμένος φώναξε «Παναγία μου, με τις ευχές του γέροντα μου, σώσε με». Τότε, ο κοσμικός βρέθηκε μπροστά στο κελί του γέροντα του μοναχού, μιάμιση ώρα μακριά από το μοναστήρι!^[331]

Στις μυστηριώδεις εξαφανίσεις αεροπλάνων, πλοίων κτλ., καθώς και στις χώρο-χρονικές αλλοιώσεις, μια άγνωστη μαγνητική δύναμη προκαλεί προβλήματα στις μηχανές, στις επικοινωνίες και στις πυξίδες, συν τα προβλήματα στην υγεία των ανθρώπων, επιδράσεις που «κουβαλούν» μαζί τους και τα UFO, προερχόμενα από ένα αόρατο Κάπου. Τη δεκαετία 1945 - 1955 είχαμε έξαρση εξαφανίσεων στο Τρίγωνο των Βερμούδων - και ξέρετε τι σημαίνει αυτή η δεκαετία για τη σύγχρονη εποχή των UFO.

Τα τελευταία δείχνουν να μένουν ανεπιηρέαστα από τη συμβατικότητα του χωροχρόνου, επειδή ο «τοπος» από τον οποίο προέρχονται δε διέπεται από την έννοια του χωροχρόνου. Θα τολμούσαμε να πούμε ότι περιτυλίγονται από ένα ισχυρο μαγνητικο πεδίο, αυτόδύναμο και ανεξάρτητο από τις συμβατικές φυσικές δυνάμεις. Ένα μαγνητικο πεδίο που νεκρώνει ή βραχυκυκλώνει τη δημιουργία.

Στις εμφανίσεις UFO στην εξοχή, έχει δηλωθεί από κάποιους μάρτυρες μία αίσθηση ότι τα πάντα ακινητοποιούνται και εξαπλώνεται μία ανατριχιαστική, νεκρική σιγή (τα πουλιά και οι φυσικοί ήχοι του δάσους σταματούν κτλ.). Ένα «κενό χώρου» θα λέγαμε, όπως στους μάρτυρες υπάρχει ένα «κενό χρόνου».

Σ' ένα περιστατικό που γνωρίσαμε πιο πριν (σελ. 112), ο δεκανέας του Χιλιανού στρατού δεν είχε απλά «κενό χρόνου» μετά από την επαφή του μ' ένα UFO, αλλά τα γένια του είχαν φυτρώσει, σα να είχαν περάσει 5 μέρες. Το ρολοί του βρέθηκε κι αυτό να είναι 5 μέρες μπροστά! Οκτώ μάρτυρες επιβεβαίωσαν τα γεγονότα[332].

Ο Σατανάς είναι ο «*άρχων του κόσμου*» (Ιωάννη 12,31) και «*του αιώνος τούτου*» (Κορινθίους Β' 4 - 3,4), δηλαδή ο *άρχων του χωροχρόνου*, αν προεκταθούμε ακόμα περισσότερο. Το τέλος του «*άρχοντα*» εξάλλου, θα είναι κοινό με το τέλος του χώρο - χρονικού συνεχούς του κόσμου μας, κατά την Δευτέρα Παρουσία του Κυρίου. Χειρίζεται δηλαδή το Κακό εύκολα τους νόμους του χωροχρόνου, κατά Θεία παραχώρηση πάντα, προσβάλλοντας τη Θαυμαστή Δημιουργία, προς εξυπηρέτηση των σκοπών του. Οι μαγικές παραδόσεις λένε ότι «*διαθέτει*» κιάλας πνεύματα που κυβερνούν τις ώρες, τις μέρες, τα έτη κ.λ.π.

Σε κάποιες «ειδικές» περιοχές, η χαότικη ενέργεια από τη «*Ζώνη του Εωσφορικού φωτός*» κάνει την εμφάνισή της πιο έντονα, παραχαράσσοντας την **ειρήνη** και τη **συνοχή** της Δημιουργίας.

Είναι περιοχές που η έννοια του χωροχρόνου **διαστρεβλώνεται** σε τακτά χρονικά διαστήματα. Περιοχές γεμάτες από ιστορίες με απόκοσμες οντοτητες, με πλάσματα έξω από τη λογική. Περιοχές που οι πυξίδες απόσυντονίζονται, άνθρωποι εξαφανίζονται και γενικά βασιλεύει το παράδοξο.

Σε ευρεία κλίμακα, τέτοιες περιοχές λέγεται ότι είναι τα πασίγνωστα πια Τρίγωνα των Βερμούδων (στον Ατλαντικό) και του *Διαβόλου* (στον Ειρηνικό Ωκεανό), αν και τα τελευταία χρόνια έχουν απόμυθοποιηθεί αρκετά.

Στις περιοχές αυτές λοιπόν, που οι ερευνητές ονομάζουν «*πύλες*», φιλοξενούνται όλα τα μυστήρια που μπορεί ή δε μπορεί να συλλάβει ο ανθρώπινος νους. Είναι συνήθως περιοχές, απ' ότι λέγεται, με *γεωφυσικές ή ηλεκτρομαγνητικές ανωμαλίες*.

Δύο Καναδοί ερευνητές, ο δρ. Μάικλ Πέρσιντζερ, του Πανεπιστημίου του Laurentian, και ο Γκυσλέν Λαφρενιέρ, πιστεύουν ότι ήλεκτρο μαγνητικά πεδία δημιουργούνται σε περιοχές που υπάρχουν *σεισμικά ρήγματα* μέσα στη γη, γεωφυσικές ανωμαλίες και διαταραχές του μαγνητικού πεδίου. Μπορεί να δημιουργήσουν ιονισμένα αέρια, παράξενα φωτεινά φαινόμενα και μυρωδιές. *Η ηλεκτρική δραστηριότητα προκαλεί ανωμαλίες στη δομή του χώρο - χρόνου*, κι έτσι ανοίγει μια «*πύλη*», με φαινόμενα, όπως τηλεμεταφορά, τηλεκίνηση, κι άλλα παράδοξα[333].

Έστω κι αν κυριαρχεί η υπερβολή για τις περιοχές αυτές, κανείς δεν μπορεί να αγνοήσει το ότι σε εξειδικευμένες περιοχές καταγράφονται, σε μονιμη βάση, διάφορες παραφυσικές εμπειρίες από τους ντοπιους και από τους επισκέπτες. Οι εμπειρίες αυτές περιλαμβάνουν και ιστορίες με UFO και τους «*επιβάτες*» τους.

Δεν είναι τυχαίο ότι και τα UFO και τα άλλα φαινόμενα (άγνωστα πλάσματα, στοιχειά κτλ.), γίνονται ορατά στους συγκεκριμένους τόπους. Όπως δεν είναι τυχαίο που τα παρατηρούν πολύ συχνά οι ίδιοι άνθρωποι (οι αλαφροΐσκιωτοι). 'Η «*συγγένεια*» όλων των ανεξήγητων φαινομένων είναι ξεκάθαρη και δηλώνεται περίτρανα με τις «*πρότιμήσεις*» τους, *να παρουσιάζονται κατά συρροή σε συγκεκριμένα μέρη και σε συγκεκριμένους ανθρώπους*.

«*Μικρογραφίες*» των περιοχών αυτών είναι και κάποιοι εσωτερικοί χώροι (σπίτια, πύργοι κτλ.), όπου κι εκεί βασιλεύει το παράδοξο, με εμφανίσεις πνευμάτων, φώτα ή και.. επισκευής των UFO. Μια «*εσωτερική πύλη*» μπορεί πολύ εύκολα ν' ανοίξει, μετά από μια πνευματιστική συγκέντρωση και επικλήσεις πνευμάτων, που κατοπιν δεν «*απόχωρίζονται*» το μέρος αυτό. Όπως τα άτομα που μένουν προσκολλημένα στον «*άρχοντα του κόσμου τούτου*» και κυριαρχούνται από το σαρκικό - υλικό φρονήμα, έτσι και τα πνεύματα, όλα αυτά τα πνεύματα («*στοιχειώματα*», UFO κτλ.) που προκαλούν τα παράδοξα στις «*πύλες*» και *μένουν προσκολλημένα στην προσκαιρη ύλη* (σ' έναν τοπο), το πιο πιθανό είναι *να μη συμμερίζονται τη Θεία Προνοια, να μην είναι αγαθά*. [+++++]

Υπάρχουν όμως και φαινόμενα (όπως π.χ. οι Δρόσουλίτες στην Κρήτη) που δεν έχουμε επιχειρήματα για να τα «*κατηγορήσουμε*» ως αρνητικά. 'Η ψυχική επίδρασή τους δηλαδή στο μάρτυρα περιορίζεται απλά στο ξάφνιασμα. 'Η μπορεί να προκαλέσουν και φόβο, ο φόβος όμως αυτός οφείλεται μόνο στην εσωτερική αδυναμία του μάρτυρα και όχι σε ανάμειξη πνευμάτων με αρνητική σκοπιμότητα. Πρόκειται πιθανόν για την ενεργοποίηση άγνωστων για μας μηχανισμών, που «*χειρίζονται*» το χρόνο και επαναφέρουν ρεαλιστικές σπτασίες προσώπων ή γεγονότων που σχετίζονται με ένα συγκεκριμένο χώρο.

Οι δαιμονικοί τοπιοι όμως υπάρχουν, όπως αντίστοιχα υπάρχουν και οι ιεροί τοπιοι. Στο βίο του Αγίου Θεοδώρου του Συκεώτη αναφέρονται κάποιοι λοφοι, που έκρυβαν μέσα τους ακάθαρτα

πνεύματα, τα οποία ταλαιπωρούσαν και σκορπούσαν τον τρομο στη γύρω περιοχή, με κραυγές, χτύπους, οπτασίες, επιδημίες κ.α. Ο Άγιος είχε κατορθώσει να εξορκίσει τους τόπους αυτούς, λυτρώνοντας τα γύρω χωριά και τους κατοίκους τους[334].

Και στην Ελλάδα φυσικά υπάρχουν τέτοιες συγκεκριμένες περιοχές με «αρνητική ενέργεια», που οι ντοπιοί τις απόκαλούν «δαιμόνοτοπο», «διαόλοσπηλιά» κτλ. Οι ντοπιοί λοιπόν αποφεύγουν να περνούν απ' αυτές τις περιοχές, όχι μόνο για να μη δοκιμάσουν καμία παρομοια τραυματική εμπειρία, αλλά και γιατί γενικότερα επηρεάζεται αρνητικά ο ψυχισμός του ανθρώπου.

Όπως η αιτία πολλών στοιχειωμένων σπιτιών είναι κάποιος (ή κάποιος) απότροπαιος φονος μέσα στο σπίτι, έτσι και η αιτία δημιουργίας μιας «πύλης» μπορεί να είναι ένας ανάλογος φονος, ή μία αυτόκτονία, ή βέβαια διάφορες σκοτεινές τελετές, που «ερεθίζουν» τη διαδικασία ενεργοποίησης μιας «πύλης».

Αποτελέσμα, η «πύλη» αυτή, η αρνητικά «φορτισμένη» περιοχή, να κατάκλύζεται από ένα σωρό αλλοκοτών συμβάντων, αλλά να μαγνητίζει και ατυχήματα, αισθήματα απόστροφής στους επισκέπτες κτλ. Οι ντοπιοί συχνά καταφεύγουν σε μεθόδους «εξορκισμού» για τα μέρη αυτά: ένας σταυρός αρκεί για να φέρει τη γαλήνη στην περιοχή και να δαμάσει την αρνητική ενέργεια, εκτός αν η δύναμη που έχει παραχωρήσει ο Κυρίαρχος στο Κακό είναι μεγάλη.

Είναι βέβαια και το θέμα της έκτασης που έχει ή κάθε «πύλη». Μπορεί να όριοθετείται μέσα σε λίγα μέτρα, μπορεί και σε πολλά χιλιόμετρα.

Σε ευρεία κλίμακα η πιο γνωστή «πύλη» της Ελλάδας είναι η Πεντέλη, σύμφωνα με πολλούς ερευνητές. Το «ζουμί» όμως ολοκληρης της περιοχής εστιάζεται στη σπηλιά του Νταβέλη (Devil;). Εκεί, εκτός από UFO, παρατηρούνται κατά καιρούς και άλλα παράδοξα φαινόμενα: αλλοίωση του χωροχρόνου, παράξενα τρομακτικά οντα, πλάσματα, οπτασίες, μηχανήματα δεν λειτουργούν, φακοί δεν ανάβουν, όπως στο περιστατικό του π. Παϊσίου στο ορος Σινά (σελ. 172).

Σίγουρα υπάρχει μία δόση υπερβολής (ή και περισσότερες) στη δημοσιότητα που έχει λάβει το όλο ζήτημα. Πόση είναι η δόση της αλήθειας; Άγνωστο. Πάντως εκλαμβάνουμε την περιοχή ως «αρνητική», είτε είναι από μνη της, είτε επειδή την τροφοδοτούν αρνητικά κάποιοι με τις ευφάνταστες ή και αληθείς Ιστορίες τους.

Και βέβαια δεν είναι τυχαίο το ότι εκεί πραγματοποιούνται και πολλές σατανιστικές τελετές, εξαιτίας των οποίων παρουσιάζονται και προσθετα ανεξήγητα φαινόμενα, αφού με τις τελετές αυτές και τις επικλήσεις, καλούν πονηρά πνεύματα, που ίσως παραμένουν εκεί και σχηματοποιούν αυτά τα προσθετά φαινόμενα. Ειδικά τα μέρη που γίνονται ανθρωποθυσίες και γενικά χύνεται άδικα ανθρώπινο αίμα συχνά «στοιχειώνουν» ή γίνονται δαιμόνοτοποι, σύμφωνα με βυζαντινές παραδόσεις[335].

10. ΕΠΙΠΡΟΣΘΕΤΕΣ ΘΕΩΡΙΕΣ ΚΑΙ ΕΡΜΗΝΕΙΕΣ ΤΟΥ ΦΑΙΝΟΜΕΝΟΥ

A. Ο «ΠΑΝΤΟΜΙΜΗΤΟΣ» ΚΑΙ «ΑΡΧΑΙΟΣ ΖΩΓΡΑΦΟΣ» ΣΚΙΑΓΡΑΦΕΙ ΤΑ ΜΟΝΤΕΛΑ ΤΩΝ UFO ΚΑΙ ΤΩΝ «ΕΞΩΓΗ'Ι'ΝΩΝ»

«Γύρω από τη γη, σα φίδι, με φωσφορίζοντα λέπια, ο διάβολος τυλίγει ζοφερά την κτηνωδία του, που, στα μάτια των οραματιστών και των μέντιουμ, στερεοποιείται προσωρινά σε κακόμορφες χίμαιρες, θηρία και τέρατα, σε κουλουριάσματα ενός απειλητικού καπνού»[336]. (Γιατί όχι και σε UFO).

Κατά τη διάρκεια πνευματιστικών, σατανιστικών ή άλλων παρομοίων τελετών, υλοποιούνται διάφορα αντικείμενα και οντα που μετεωρίζονται και ανυψώνονται (όπως και τα UFO). Τέτοια ψυχικής φύσης φαινόμενα (μορφοποιήσεις ζωντανής ύλης από το Αόρατο) «Δημιουργούνται» από τις ισχυρές εωσφορικές υποσυνείδητες δυνάμεις των μέντιουμ, των μάγων και σατανιστών.

Ίσως την ίδια στιγμή που, κάπου στη γη, τελείται μία αρνητική τελετή - επίκληση, κάπου αλλού να υλοποιείται ένα UFO, μία τρομακτική οπτασία η να προκαλείται μία χώρο χρονική **αλλοίωση**.

Θελημένα (μάγοι, μέντιουμ κτλ.) ή μη (αλαφροϊσκιωτοι), η σκέψη μπορεί να πλάσει ύλη, όπως είχε επισημάνει ο καθηγητής Ρωέ, κατά τη διάρκεια πειραμάτων που έκανε με μέντιουμ από το 1912 ως το 1914. Τα μέντιουμ υλοποιούσαν ανθρώπινες μορφές.

Η σκέψη μπορεί να υλοποιεί, να δημιουργεί ζωντανές εικόνες: έτσι προέκυψε ο ορος «Ιδεοπλαστία»[337]. Χαρακτηριστικό παράδειγμα είναι το **εκτοπλασμα**, μία ουσία, ένα ψυχικό ρευστο

που βγαίνει από το σώμα του ανθρώπου, συνήθως κατά τη διάρκεια επικλήσεων - εκπομπών από τα μέντιουμ. Σε κατάσταση **έκστασης** το εκτοπλάσμα αρχίζει να υλοποιείται σα σύννεφο και γίνεται αντιληπτό από τις ανθρώπινες αισθήσεις.

Η συμβατικότητα και ο περιορισμός του υλικού κόσμου δεν επηρεάζουν τις εκπομπές αυτές, όπως και το εκτοπλάσμα. Παίρνει τις πιο πολύπλοκες μορφές, αγνοώντας τους φυσικούς νόμους. Η εμφάνιση του εκτοπλάσματος συνοδεύεται ενίοτε από εμφανίσεις φωτεινών σφαιρών, ηλεκτρομαγνητικών φαινομένων, ήχους, τηλεκίνηση κτλ[338].

Η ουσία αυτή μοιάζει πάρα πολύ με τα «μαλλιά αγγέλου», μία ουσία που πετάνε κάποια UFO και εξαυλώνεται στο χέρι, δε μπορεί να «συλληφθεί».

Η Αγγλίδα μυστικίστρια Τζέιν Λήντ είχε διαπιστώσει ότι όποιος έχει μαγικές ικανότητες, μπορεί και να επεμβαίνει και να εξουσιάζει τα βασίλεια των μετάλλων[339]. Γιατί λοιπόν να μη στερεοποιεί τα μέταλλα αυτά, εκούσια ή ακούσια, σε «συμπαγή» UFO παρουσιάζοντας τα σε ανθρώπους, [SSSSSSSS]

Μάγοι και απόκρυφιστές λέγεται ότι υλοποιούσαν νάνους, για να βοηθώνται από αυτούς στις διάφορες δουλειές τους και για να παίρνουν γνώση. Ο μυθολόγος Πάουλ Χέρμαν γράφει για ένα «χρυσομαλλο αγριογούρουνο»: «Αυτό το ζωντανό κομμάτι μέταλλο, βγήκε από το καμίνι επιδέξιων νάνων, έριξαν μία γουρουνοπροβιά στη φωτιά κι έβγαλαν ένα χρυσο κάπρο, που μπορούσε να διασχίζει στεριά, θάλασσα και αέρα»[340].

Σύμφωνα με απόκρυφιστές (ΟΤΟ κλπ.), τα «αλχημιστικά μέταλλα» μέσα στο ανθρώπινο σώμα σχετίζονται με διάφορες συμπυκνώσεις της «σεξουαλικής ενέργειας». Η ενέργεια αυτή σχετίζεται έμμεσα με το εκτοπλάσμα. Τούς ποικίλους συσχετισμούς με τα παραπάνω αυτού του κεφαλαίου και με ορισμένα άλλα που ακόλουθούν, τούς αφήνουμε σε εσάς...

Οι εχθροί της ψυχής, οι δαίμονες, πειράζουν τον καθένα ξεχωριστά, αλλά και όλους μας. «Έχουμε να κάνουμε με πολύ ευφυή οντα...», λέει ο Νέλσον Πατσέκο, πρώην αξιωματικός της Αεροπορίας των ΗΠΑ και προεδρος του τμήματος μαθηματικών στην Ακαδημία της. «...Και στην προσπάθειά τους να υπονομεύσουν την ανθρωπότητα, χρησιμοποιούν οποιαδήποτε μορφή μπορούν»[341].

Οι Πατέρες ονομάζαν το διάβολο «παντομίμητον και αρχαίον ζωγράφον»[342]. Οι δαίμονές του μπορούν να μιμηθούν τα πάντα και τούς σχεδιάζει με τη μοντέρνα - τεχνολογική αυτή μορφή (των UFO), γιατί σ' αυτό το χρονικό σημείο η τεχνολογία και το διάστημα είναι η «αχίλλειος πτέρνα» μας, διαπίστωση που θα αναλυθεί πιο διεξοδικά στο επόμενο υποκεφάλαιο.

Που το δύσκολο γι' αυτόν, που είναι άρχων της εξουσίας του αέρα και κατοικεί και σε άυλο «τοπο», δυνάμενος να εισχωρεί στο δικό μας υλικό κόσμο, ως άρχων του χώρου και του χρόνου; Δε δυσκολεύεται να παίρνει τη μορφή φωτεινού δίσκου, είτε στον αέρα, είτε στη γη, όπως έκανε και στα περιστατικά του μοναχού Σπυριδώνα (σελ. 78) και του Άγιου Αντωνίου (σελ. 80). Ακόμα, σε δύο περιπτώσεις, στο Ν.Δ. Άγιον Ορος, είδαμε ότι εμφάνισε όλοζώντανα πλοία στα μάτια των μοναχών (σελ. 56).

Σε μία άλλη περίπτωση στον ίδιο τοπο, συγκεκριμένα στο μόνοπάτι από την Κερασιά για τον Αγ. Βασίλειο, το 1923 ή '24, συνέβη το ακόλουθο περιστατικό. Ένας μοναχός, ο πάτερ Ακάκιος, έκανε τη διαδρομή αυτή, σε καιρο χειμώνα, ευρισκομενός σε **ψυχική κατάσταση μακράν του Θεού**. Σκοτεινίαζε, ήταν πολύ κουρασμένος και το κρύο τσουχτερό, όταν ξαφνικά είδε ένα **ωραίο δωμάτιο, με στρωμένο κρεβάτι, με καθαρά σεντονια και πολύ αναπαιτικό**.

Στην αρχή του φάνηκε λίγο περίεργο. Πως βρέθηκε εκεί το δωμάτιο και το κρεβάτι; Άλλά από την πολλή κούραση προφανώς, έπεσε πάνω στο κρεβάτι να ξεκουραστεί.

Την άλλη μέρα, δύο μοναχοί που περνούσαν από εκεί, βρήκαν τον πάτερ Ακάκιο πεσμένο πάνω στα χιονια, και όχι σε κρεβάτι που του έδειξε η φαντασία του Σατανά. Ήταν κυριολεκτικά ξεπαγιασμένος από το κρύο και τον μετέφεραν στον οικισμό του Αγ. Βασιλείου, όπου είδαν κι έπαθαν μέχρι να τον συνεφέρουν[343].

Το δωμάτιο, το κρεβάτι και τα σεντονια, εκείνη τη στιγμή ήταν πραγματικά, υλικά, αφού και ο μοναχός ξάπλωσε πάνω στο κρεβάτι. Και σ' αυτή την περίπτωση απόδειχτηκε ότι ο εχθρος ξέρει τι επιζητούν οι άνθρωποι και δε δυσκολεύεται να το παρουσιάσει με υλική μορφή.

Στο βίο του Αγ. Μαρτίνου, Επισκόπου Κωνσταντινής της Φραγκίας (4ος αι. μ.Χ.), υπάρχει η ιστορία ενός νεαρού μοναχού, του Ανατολίου, ο οποίος φανταζόταν ότι συνομιλούσε με «αγγέλους» - ή κατ' άλλους «εξωγήινους» - που τον είχαν πείσει ότι ήταν άγιος και εκλεκτός τού Θεού.

Μία νύχτα ακούστηκε στο ερημητήριο ποδοβόλητο και πολύβουο μουρμουρητο, ενώ το κελί του Ανατολίου γέμισε φως. Όταν κοπασε ο θόρυβος, βγήκε ο εξαπατηθείς από το κελί του με ένα

«λαμπρο ουράνιο ένδυμα», ως σημείο της «Δυνάμεως του Θεού», για να πειστούν και οι άλλοι μοναχοί. Ολοι έτρεξαν να περιεργαστούν το ρούχο. Ήταν εξαιρετικά μαλακό, με μία θαυμαστή στιλπνοτητα και ένα ωραίο κοκκίνο χρώμα. Ήταν όμως αδύνατο να εξακριβώσουν τη φύση του υφάσματος (όπως συμβαίνει και σε ανάλογα ευρήματα των «εξωγήινων» επισκεπτών).

Το επομενο πρωί οι μοναχοί θέλησαν να οδηγήσουν τον Ανατολιο στον Άγ. Μαρτίνο, για ν' απόφανθεί αυτός αν πράγματι ήταν πλάνη του διαβόλου. Και καθώς τον πήγαιναν, έμειναν όλοι με ανοικτο το στομα: το ένδυμα εξαφανίστηκε. Ο διάβολος δεν μπορούσε να εξαπατήσει και τον Αγ. Μαρτίνο και γι' αυτό εξαφάνισε και τα «πειστήρια»[344].

Με τη σύγχρονη ορόλογία, ο Ανατολιος θα χαρακτηριζόταν «επαφικός». Μάλλον όμως δεν είναι τόσο αισιοδοξα τα πράγματα, αφού οι σύγχρόνους «επαφικοί», όπως και τότε ο Ανατολιος, πιστεύουν ότι είναι ξεχωριστά άτομα, εκλεκτοί του Θεού η των «απεσταλμένων» Του. Έτσι, οι δαίμονες τροφοδοτούν και τροφοδοτούνται με την αρρωστημένη αυτή **υπερηφάνεια**.

Και τα απότυπώματα που αφήνουν οι Ιπτάμενοι δίσκοι στο έδαφος, ή τα «πατήματα» των φαντασμάτων στα σεντονια, υπαινίσσονται την εύκολη χρήση της υλικής διάστασης από τις πνευματικές παρουσίες. Στην Τροιζήνα, στο γιοφύρι του διαβόλου, υπάρχουν πατημασιές που λέγεται ότι τις άφησε ο ίδιος ο διάβολος[345]. Πατημασιές είχε αφήσει και ο «εξωγήινος» στη Χρυσοπετρα του Κιλκίς (1989).

Και οι άγγελοι φυσικά μπορούν να αφήσουν τα «απότυπώματα» τους στον κόσμο μας, αν και είναι άυλα - ασώματα πνεύματα. Στον Ιερο Ναο του Πρωτάτου, στις Καρυές του Αγ. Ορους υπάρχει η θαυματουργική εικόνα της Παναγίας «Άξιον Εστί». Ονομάστηκε έτσι γιατί μπροστά στην εικόνα αυτή ο Αρχάγγελος Γαβριήλ έψαλλε τον ύμνο του «Άξιον Εστί» για πρώτη φορά ολοκληρωμένο και με το δάχτυλο του χάραξε τον ύμνο πάνω σε μαρμάρινη πλάκα.

Τα αρνητικά πνεύματα επίσης που παρουσιάζονται σε τελετές παίρνουν οποιαδήποτε μορφή θέλουν, πετούν υλοποιημένες πέτρες και αντικείμενα, χειρίζονται εύκολα και μορφοποιούν την ύλη. Στα «εμφυτεύματα» των εξωγήινων στους μάρτυρες θα «κολλήσουν» τώρα;

Μην πάει στο μυαλο σας βέβαια ότι τα πονηρά πνεύματα κάθονται με τις ώρες και κατασκευάζουν τα μηχανήματα και τις συσκευές, με τις οποίες «ταξιδεύουν» στον κόσμο μας. Ή σχηματοποίηση οποιασδήποτε μορφής ύλης έχει απόδειχθεί από το παρελθον ότι είναι κάτι εξαιρετικά εύκολο γι' αυτά.

Τα σκάφανδρα, οι ασημένιες αστραφτερές στολές των «όντων», οι ακτίνες που βγαίνουν απ' τα σκάφη, τα όργανα μέσα σ' αυτά και τα τόσα άλλα «τεχνολογικά» χαρακτηριστικά τους είναι στιγμιαίες υλοποιήσεις που λειτουργούν σα δολωμα: έτσι «συνεισφέρουν» στην ψυχική «κάλυψη» των αναγκών οσων επιζητούν να γίνουν διάσημοι ή «διάμεσα» ή να δουν σημάδι από εξωγήινες διάνοιες «πιο εξελιγμένες από εμάς». Το τεχνολογικό εξωτερικό στοιχείο στην προκείμενη περίπτωση, όχι μόνο δεν εμποδίζει, αλλά εξυπηρετεί και τα συμφέροντα των σκοτεινών δυνάμεων.

Ο Άγ. Σιλουανος ο Αθωνίτης, όταν ήταν ακόμα νεαρος και άπειρος δοκιμος μοναχός, είχε μία εμπειρία με ένα «τεχνολογικό» φως: το κελί του γέμισε ξαφνικά από ένα ασυνήθιστο φως, που διαπέρασε το σώμα του, μέχρι που είδε και τα εντόσθια του. «Δέξαι, είναι χάρις», του ήρθε ο εχθρικός λογισμός. Εχθρικός, γιατί τaráχθηκε η ψυχή του από **αβεβαιότητα, σύγχυση, αμφιβολία και απόρία**. Μετά από τη θέαση του παράδοξου αυτού φωτός, εμφανίστηκαν σ' αυτόν και δαίμονες[346]. Παρομοιες «τεχνολογικές» μεθοδους, εφαρμοζουν οι «εξωγήινοι» στα σώματα των ανθρώπων που απαγάγουν και εξετάζουν έπειτα στο «χειρουργικο κρεβάτι» του «διαστημοπλοιου» τους. Στην Πασκαγκούλα του Μισισιπή, στο περιστατικό που οι ψαράδες δεν έπιασαν κανένα ψάρι όλη τη νύχτα εξαιτίας ενός USO, ένα φως, σαν ακτίνα Χ, που ήρθε από το U50, διαπέρασε τα κουπιά των ψαράδων, και δεν έριχναν καθόλου σκιά[347], σαν το φως που διαπέρασε το σώμα του Αγ. Σιλουανού του Αθωνίτη.

Όταν εμφανίζονται τα UFO, συχνά ρίχνουν προβολείς και φώτα στο σκοτάδι της νύχτας. Και ένα «φάντασμα» όμως που είχε παρουσιαστεί στο χωριο Μαυρίκι της Αρκαδίας, είχε μάτια που έλαμπαν σαν προβολείς μέσα στη νύχτα[348].

Τεχνολογικές συσκευές έχουν θεαθεί και σε οντα και πλάσματα του αντι-κοσμου, εκτός των UFO. Ο «Mad Gasser» ένα μυστηριώδες ον, που στα τέλη Αυγούστου του 1944 εμφανιζόταν στα παράθυρα σπιτιών στο Ματούν του Ιλλινοις (ΗΠΑ), έδειχνε στους ανύπνοτους μάρτυρες μια «συσκευή» που «έκανε τη συνείδηση να διαλύεται», πριν εξαφανιστεί αφήνοντας μία αηδιαστική μυρωδιά[349].

Πιο πρόσφατα, στις 14 Οκτωβρίου 1989 στη Ροδα, στην περιοχή της Τσαμπίκας, θεάθηκε να κινείται στον αέρα ένα τριχωτο ανθρωποειδές πλάσμα, με φτερά. Στην πλάτη του είχε ένα «μηχανισμό», που ίσως το «βοηθούσε» να πετάει με τη μεγάλη ταχύτητα, με την οποία εξαφανίστηκε προς ένα κοντινο βαυνο[350].

Β. Η ΜΕΤΑΤΡΟΠΗ ΤΩΝ «ΕΙΔΩΛΩΝ» ΣΕ «ΤΕΧΝΟ - ΕΙΔΩΛΑ» ΑΠΟ ΤΗ ΣΚΟΤΕΙΝΗ ΔΙΑΝΟΙΑ

Ο Ουίλλιαμ Κρούκς, μεγάλος Άγγλος επιστήμονας του 19ου αιώνα, είχε γράψει ότι «τα πνευματιστικά φαινόμενα διευθύνονται από μία Διάνοια»[351]. Η εωσφορική δύναμη και τακτική των μέντιουμ, των μάγων και των πνευματιστών, συνεργάζεται μ' αυτή τη Διάνοια, με αποτέλεσμα τις υλοποιήσεις κάποιων φαινομένων, όπως αντικειμένων, οπτασιών γιατί όχι και UFO; Το ανεξέλεγκτα και απροβλεπτα, ως προς την εξέλιξή τους, στοιχεία, ενισχύει την άποψη ότι κάποια άλλη διάνοια, και όχι το «διάμεσο», απόφασίζει, διευθετεί και τα στερεοποιεί.

Η Jenny Randles τονίζει ότι οι εμπειρίες σαν τις σύγχρονες επαφές με UFO χρονολογούνται από πολύ παλιά και ότι όσα συμβαίνουν είναι στην πραγματικότητα ένα είδος διανοητικής μαγείας, σε αντίθεση με τη φυσική πραγματικότητα[352]. Η συμπεριφορά των UFO ταιριάζει περισσότερο στη μαγεία παρά στη φυσική, όπως τη γνωρίζουμε εμείς τουλάχιστον.

Οι πεπτωκοτες άγγελοι εμφανίζονται σήμερα ως εξωγήνιοι, προσπαθώντας να γίνουν απόδεκτοί από τους ανθρώπους. Αυτοί οι «καμουφλαρισμένοι τεχνολογικά δαίμονες», έχουν πετύχει μεγάλη απήχηση σε μερίδα του κοινού σήμερα, εκμεταλλευόμενοι τη δίψα του κοινού και την ελπίδα του να δει σημάδι από ζωή και εκτός του πλανήτη μας.

Είναι ανεξάντλητα τα τεχνάσματα του «υιού της απωλείας». Σαν πηγή του Κακού, επινοεί διαρκώς όλα και πιο καινούριους και «σύγχρονους» τρόπους να μας πλανήσει, αφού λίγος καιρός του μένει (Απόκάλυψη 12,12). Οι δαίμονες, σαν αύλα πνευματικά οντα, έχουν ορισμένες δυνατότητες ασυνήθιστες για τον μέσο άνθρωπο. Η «πλαστικότητα» των όντων αυτών, μας τα διαμορφώνει - και μέσω των ενδομυχων πεποιθήσεων μας - ως UFO και εξωγήνιους. «Σκάφη» και «επιβάτες» δηλαδή, κατά κάποιον τρόπο., δεν είναι τίποτα διαφορετικό. Αποτελούν ένα «σώμα», μια «μονάδα», αφού ενεργούν και κατά τον ίδιο τρόπο. (εξαυλώνονται, μεταμορφώνονται, μετεωρίζονται, πετούν κτλ.). Αλλώστε, οι «επιβάτες» συμπεριφέρονται ασυνείδητα, ψυχρά, μηχανικά, σα να είναι κομμάτια του ίδιου του «σκάφους» τους.

Παλιά, αρκούσαν τα «άπλα» πνεύματα για να πετύχουν οι δαίμονες τους σκοπούς τους, όπως τα φωτεινά, τα «αγγελικά» φαντάσματα που έβλεπε ο Μ. Αντώνιος στο σκοτάδι για να «του φέξουν», τα οποία έφευγαν με την προσευχή του[353]. Τα παντομίμητα απατηλά πνεύματα παλιότερα (αλλά και σήμερα) μιμούνταν φωνές πεθαμένων ανθρώπων ή και την ίδια την εμφάνιση αυτών ή άλλων διάσημων προσωπικοτήτων, ικανοποιώντας τη μεταφυσική πείνα και τις ανάγκες των ανθρώπων, σε ατομικό ή συλλογικό επίπεδο. Πρόσαρμολογούνται στην πολιτιστική παιδεία του καθενός, αλλά και στις τοπικές παραδόσεις των λαών.

Σήμερα όμως «μεταμφιέζονται» σε εξωγήνιους και εκμεταλλεύονται και τη δίψα των ανθρώπων για παραπέρα τεχνολογικά κατασκευάσματα. Μας «σερβίρουν» τα UFO, τα «υπερτεχνολογικά διαστρικά σκάφη», γιατί τώρα διψάμε για τεχνολογία, καθότι απ' τα μέσα του 20ου αιώνα, που άρχισε και η σύγχρονη εποχή των UFO, ο άνθρωπος έχει πραγματοποιήσει τεράστια τεχνολογικά άλματα. Υπήρχε περίπτωση, όλο αυτό το μαζικό κύμα εμφανίσεων UFO και εξωγήνιων, να ερχόταν στον πλανήτη μας το 16ο αιώνα για παράδειγμα; Μάλλον Όχι... γιατί, ο τότε άνθρωπος δεν γνώριζε τι είναι τεχνολογία και μάλλον δεν τον ενδιέφερε κίολας. Θα ήταν πολύ άσχετο και άσκοπο να εμφανίζονταν στους τότε ανθρώπους τα UFO και οι εξωγήνιοι...

Τα «παλαιότερα πνεύματα», όταν ρωτούνταν για την καταγωγή τους, ανέφεραν διάφορες τοποθεσίες της Γης. Τα νεώτερα «εξωγήνιοι» πνεύματα, μετατοπίσαν την προέλευσή τους. Ο Άνταμσκι μίλαγε για ζωή και στο φεγγάρι ακόμα, ενώ κι άλλοι «επαφικοί» της εποχής εκείνης (δεκαετίες '50 και '60), ανέφεραν οντα από τον Άρη, την Αφροδίτη και άλλους πλανήτες του ηλιακού μας συστήματος. Τώρα που ξέρουμε (θεωρητικά) ότι δεν υπάρχει ζωή στους πλανήτες αυτούς, οι «επαφικοί» (κατ' υποδείξη των ψευδολόγων πνευμάτων) εφευρίσκουν άγνωστους μακρινούς πλανήτες, με ανάλογες, κατ' υποδείξη ονομασίες. Στις παλιότερες αναφορές πάλι, δεν υπήρχε η

εμφύτευση πομπών (μικροτσιπ) στους μάρτυρες από τούς «εξωγήινους», ειδικά στις απαγωγές. Απλά γιατί τη δεκαετία του '50 οι άνθρωποι δεν ήξεραν τι είναι τα μικροτσιπ...

Μια διάνοια, κατά πολλούς, ευθύνεται για όλα αυτά τα σύγχρονα φαινόμενα, *μία διάνοια που επεμβαίνει στο μυαλό, στη σκέψη και στη φαντασία*. Εκτός από το ότι μεταπλάσσει τα φαινόμενα ανάλογα με τις συνθήκες και τις «ανάγκες» της εποχής, και τις «αδυναμίες» των ανθρώπων, τούς τροφοδοτεί και με αυτό που «θέλουν να δουν, αλλά δεν το έχουν δει», με αυτό που δεν τούς έχει προσφέρει ακόμα ο ανθρώπινος πολιτισμός. *Οι εξαπατηθέντες άνθρωποι, μη ικανοποιημένοι από τη συμβατικότητα και το περιορισμένο της επιστημονικής μας γνώσης, συναρπάζονται από το τεχνολογικό - μυθικό άγνωστο των εξωγήινων.*

Από το 1880 ως το 1898 οι άνθρωποι, κυρίως στην Αμερική (ΗΠΑ) και τη Βορεια Ευρώπη, έβλεπαν μυστηριώδη σκάφη στον ουρανό που δεν είχαν ξαναδεί. Φαίνονταν ως αεροπλοια! Το πρώτο κατασκευασμένο αεροπλοιο όμως δοκιμάστηκε το 1900!

Ή ίδια ιστορία περίπου επαναλήφθηκε τα επομένα χρόνια με τα αεροπλάνα και τούς πυραύλους[354]. Ωσπου από το 1947 αρχίσαμε να βλέπουμε κατά συρροή τα UFO. Βέβαια, δεν έχουμε καταφέρει να φτάσουμε την εντυπωσιακή τεχνολογία μερικών UFO, όμως η διάνοια αυτή καλύπτει και *ικανοποιεί όσα ονειρευομαστε*. Προωθεί στην ανθρώπινη συνειδητοτητα αυτές τις «προβολές», τούς «εξωγήινους», και ξελογιάζει τούς ανθρώπους, χτυπώντας τους στο ευαίσθητο σημείο της απραγματοποίητης - υπερανθρώπινης τεχνολογίας που τούς μαγεύει.

Εξιδαδικούμε ανεπτυγμένους εξωγήινους πολιτισμούς, που υποτίθεται ότι έχουν φτάσει σ' ένα τέτοιο ανώτερο επίπεδο, ώστε έχουν βρει λύση για όλα τα κακά του δικού μας πλανήτη (πείνα, αρρώστιες, πολέμοι, θάνατος). Στους «πλανήτες» των εξωγήινων όλα αυτά τα προβλήματα δεν υπάρχουν. *Κανείς από τούς «επαφικούς» δεν έχει αναφέρει ότι οι «εξωγήινοι» που τού μίλησαν ζουν 50 χρόνια για παράδειγμα. Ολοι αναφέρουν ότι ζουν από 200 γήινα χρόνια και πάνω!*

Οι «επαφικοί» γοητεύονται συνήθως από την τεχνολογία. Πως εξηγείται, ας πούμε, το ότι πολλά «διαστρικά οντα», που συστήνονται σ' αυτούς με τα ονοματά τους, αυτά έχουν την κατάληξη -ον; Σε -ον καταλήγουν πολλά ονοματά από παιδικούς υπερήρωες και από ήρωες ταινιών επιστημονικής φαντασίας: Κλίγκον, Μέγκαλόν, Τρον κτλ.

Από μονα τους τα ονοματά που καταλήγουν σε -ον μεταδίδουν ένα δέος, μία υπέρβαση των ορίων. Ας θυμηθούμε τώρα πάλι μερικά ονοματά «αληθινών εξωγήινων», Όπως τα έχουν «απόκαλύψει» οι «επαφικοί», και ας ελέγξουμε τη «δονησή» τους. Έχουμε και λέμε λοιπόν: Σάιτρον, Ορθον, Άκον, Άντρον κτλ. Και, προσέξτε, είναι εξωγήινοι από διαφορετικούς πλανήτες! Μάλιστα, μερικοί απ' αυτούς, είναι ίδιοι εμφανισιακά με διαστημικούς και παιδικούς υπέρ ήρωες και έχουν παρομοια ονοματά, όπως π.χ. ο εξωγήινος Κάπταιν Βιντέο[355], μετακινούνται με διαστημοπλοια όπως το Σπέκτρα[356], η προέρχονται από πλανήτες όπως ο Κύρος[357]. Σ' όλα αυτά, έρχεται να προστεθεί και μία αυτόπρσωπογραφία τού μάγου και απόκρυφιστή Άλιστερ Κροουλυ, που μοιάζει πολύ με αυτές τις μορφές των εξωγήινων και υπερηρώων, και έχει πάνω της το 666[358]. (σκίτσο).

Ακόμα, τα αρνητικά αυτά τεχνολογικά «όλογράμματα» (τα UFO), εμφανίζονται πιο πολύ στις ΗΠΑ, αλλά και στη Δυτική Ευρώπη (Γαλλία, Αγγλία, Ισπανία). *Έχουν ιδιαίτερη κλίση προς τη Δύση, την έδρα της τεχνολογίας και τού υλισμού.*

Παλιότερα οι εμφανίσεις του Παραδοξου αντλούσαν τις μορφές τους από τη μυθολογία και τα παραμύθια. Αυτά ήξεραν οι άνθρωποι, αυτά έβλεπαν. Στον ουρανό δεν έβλεπαν UFO, αλλά Ιπτάμενα καράβια με σκοινιά, βάρκες κτλ. *Ό,τι διαβάζει, βλέπει ή ακούει ο άνθρωπος, καταγράφεται σε μία «συλλογική απόθήκη πληροφοριών η εικονων», ή οποία τροφοδοτεί και τα οράματα, όπως διατείνονται πολλοί ψυχολογοι.*

Λίγα χρόνια πριν από το κύμα εμφανίσεων των μυστηριωδών αεροπλοιοων το 1897, είχε κυκλοφορήσει το πολύ πετυχημένο βιβλίο του Ι. Βέρν «Κυρίαρχος του Κόσμου». *Μιλούσε για έναν τρελο εφευρέτη και το γιγαντιαίο σκάφος του, με το οποίο πετούσε σ' όλον τον κόσμο.* Ή εγκαθίδρυση αυτής της μαγευτικής ιδέας στο υποσυνείδητο των Αμερικανών κυρίως, γέννησε ίσως τις αναφορές που ακολούθησαν.

Όσο για τη σύγχρονη εποχή των UFO; Είχαν προηγηθεί λίγα χρόνια πριν, οι πρώτες διαστημικές ταινίες με εξωγήινους, ανάλογα μυθιστορήματα με επαφές γήινων - εξωγήινων, καθώς και η ραδιοφωνική φάρσα του Ορσον Ουέλς ότι κατέβηκαν οι Αρειανοί, προκαλώντας μαζική υστερία στους Αμερικανούς, το 1938. *Ίσως και αυτή η υστερία και ο τρόμος να συνετέλεσαν στο να*

ενεργοποιηθούν οι μηχανισμοί και οι «απόστολές» των ξένων σκαφών από τον άορατο υποσυνείδητο άντι - κόσμο. Έτσι, ξεκίνησε το 1947 και η υστερία για τα UFO.

Οι εξωγήινοι έχουν ταυτιστεί στην ανθρώπινη συνειδητοτητα με τούς Αρειανούς και ο Άρης ήταν ο Θεός του Πολέμου. Ο Ζακ Βαλλέ και η σύζυγος του είχαν κάνει την ενδιαφέρουσα ανακάλυψη ότι όταν ο Άρης πλησιάζει τη Γη υπάρχει αύξηση στη συχνότητα εμφανίσεων UFO [359].

Σήμερα, η συλλογική «απόθήκη» εικονων έχει εμπλουτιστεί με ένα σωρο από νέες παραστάσεις και μορφές. Ταινίες τρόμου, επιστημονικής φαντασίας, κινούμενα σχέδια, όριοθετούν ίσως τα ανεπιθύμητα και φριχτά πολλές φορές ολογράμματα των «ξένων».

Το προσωπικό και συλλογικό ασυνείδητο ξεχειλίζει από μία τεράστια γκάμα απ' αυτά τα ολογράμματα, που, με ακατανόητο για μας τρόπο, απόχτουν υλική υποσταση και γίνονται αντιληπτά από το αισθητήριο της δράσης.

Μάλιστα, δύο «εξωγήινων», ο «Πάρς» και η «Άννα», είχαν απόκαλύψει στο «διάμεσο» Γκαιηνορ Σαντερλαντ (Οκενόλντ, Ουαλία) ότι ήταν δημιουργήματα του υποσυνείδητου νου [360].

Ο ψυχολόγος Κάρλ Γιούνγκ (1870-1961) είχε γράψει ότι τα UFO συμπεριφέρονται όχι σαν σώματα, αλλά σαν αβαρείς σκέψεις και ότι είναι εκδηλώσεις του ασυνείδητου, άρχετυπικές ιδέες που παρουσιάζονται ακόμα και σε φυσιολογικούς ανθρώπους. Είναι τόσο «πραγματικές» και υποβλητικές, ώστε ο παρατηρητής αρνείται ενστικτωδώς να τις θεωρήσει ψευδαισθήσεις ή παραισθήσεις. Το μη συνειδητο υποστρωμα, ανέκαθεν εμφανιζόταν με μαγικές ή υπερφυσικές ιδέες.

Η γλώσσα του ασυνείδητου, λέει ο Γιούνγκ, είναι μία συμπύκνωση πολλών στοιχείων. Τα στοιχεία αυτά δεν παίρνουν τη μορφή μιας κατευθυνομενης κρίσης, αλλά ακόλουθούν ένα ενστικτώδες αρχαίο «σχέδιο», που, επειδή έχει μυθολογικό χαρακτήρα, δεν μπορεί ν' αναγνωριστεί από το λογικό νου. Η αντίδραση του ασυνείδητου είναι ένα φυσικό φαινόμενο, που σκοπος του δεν είναι να ωφελήσει ή να καθοδηγήσει το προσωπικό ανθρώπινο ον.

Το φαινόμενο των UFO, κατά τον Γιούνγκ, είναι μία οραματική φήμη. Εκφράζεται με οράματα και διατηρείται στη ζωή απ' αυτά, επειδή ίσως οφείλει την ύπαρξη του σ' αυτά. Η πρώτη προϋπόθεση για μία οραματική φήμη είναι πάντα μία ασυνήθιστη συγκίνηση. Η συγκινησιακή αυτή ένταση προέρχεται από μία συλλογική αθλιότητα ή κίνδυνο ή ζωτική ψυχική ανάγκη. Λόγω του ότι οι συνειρμικές διεργασίες πολλών ανθρώπων παρουσιάζουν ένα παραλληλισμο στο χώρο και στο χρόνο, διαφορετικά άτομα εμφανίζουν ταυτόχρονα και ανεξάρτητα το ένα από το άλλο, τις ίδιες νέες ιδέες - κι έτσι παρομοια γίνονται «συνεργοί» μιας κοινής οραματικής φήμης.

Αλλά η συμπύκνωση μιας συγκίνησης σε δράμα και σε παραίσθηση, προέρχεται από μία έξαψη πολύ πιο έντονη, και γι' αυτό από μία βαθύτερη πηγή [361], λέει ο Γιούνγκ. Αυτή ακριβώς η βαθύτερη πηγή, πιστεύουμε πως είναι - στην περίπτωση των αρνητικών φαινομένων - η σκοτεινή διάνοια, -η οποία υποκινεί τα πάθη και το φόβο, και μέσω του υποσυνείδητου και της φαντασίας, ενσαρκώνει πολλά περίεργα φώτα και πλάσματα.

Είναι εξωγενείς οι παράγοντες που μορφοποιούν τις παραστάσεις αυτές, χρησιμοποιώντας πολλές φορές τον υποσυνείδητο νου ως αγωγό. Αν δεχτούμε ότι προέρχονται αποκλειστικά από το υποσυνείδητο του ανθρώπου, τότε δεν υπάρχει πνευματικός κόσμος (άγγελοι - δαίμονες), επομένως δεν υπάρχει και Θεός. Εκτός, αν Αυτός είναι μία ψυχρή, απόμακρη Δύναμη, που απλώς μας παρατηρεί και τίποτα περισσότερο. Και ο Αντίθετος Του; Πως μπορεί να διακριθεί -η παρουσία του στον κόσμο μας; αν δε μπορεί να επιδράσει στον κόσμο μας σημαίνει ότι δεν υπάρχει ή ότι είναι ανίσχυρος. Αν τον απόρριψουμε, αν απόρριψουμε την αρνητική του επίδραση στον κόσμο μας, απορρίπτουμε αυτόματα και τη Θετική Δύναμη, τη Φωτεινή Πηγή, που ουδεμία σχέση έχει με τον ορο κακό - αρνητικό - βλαβερό. Είναι σα να ρίχνουμε τις ευθύνες για το κακό σ' Αυτήν την πάμφωτη, την απόλύτως Άκακη και Τέλεια Δύναμη.

Η Αρνητική Διάνοια λοιπόν κατευθύνει σκοπιμα αυτές τις παραστάσεις, με **σαρκαστικές** διαθέσεις βασικά («κοσμικός κατεργάρης»), με προθεση να βυθίσει την ανθρώπινη διάνοια στα θολά νερά τού άγνωστου. Με προθεση επίσης να μας απόγυμνώσει από τα **αγνά συναισθήματα** και να σπείρει μία σειρά από ανεπιθύμητες «παρενέργειες» στον ψυχικό τομέα, σε ατομικό επίπεδο (σε κάθε μάρτυρα ή ερευνητή ξεχωριστά) και σε ομαδικό (διχονοίες, σύγχυση κτλ.).

Δεδομένου ότι απότελούμε, εκτός από ξεχωριστές προσωπικότητες, και μία μονάδα (όλη η ανθρωπότητα), αυτή -η αντί-Διάνοια προβάλλει την ίδια διαστημικό - μυθολογική «ταινία» της στους ουρανοίς όλης σχεδόν της υφηλίου και σε άπειρες παραλλαγές. Είναι όλοφάνερό ότι -η ταινία αυτή σκηνοθετείται και προβάλλεται από μία νοήμονα αρνητική δύναμη, γιατί αντιτάσσεται στο **Ωφέλιμο**,

το **Εποικοδομητικό**, το **Ομορφο**. Τα αποτελέσματα της δείχνουν κακή προθεση, εκούσια συμπεριφορά - και αυτό δε μπορεί να είναι τυχαίο.

Όλα συνηγορούν στο ότι το φαινόμενο των UFO είναι ένα φαινόμενο μαζικό και υποκινούμενο από μία νοήμονα πηγή, με σκοπο να ενισχύσει τον αλαζονικό τρόπο σκέψης του σύγχρονου ανθρώπου, την πίστη στις δικές του δυνάμεις, στα επιτεύγματα του, στην υπερ - γνώση και τεχνολογία, όπως μας την παρουσιάζουν οι «εξωγήινοι». Να μας δείξει ότι ο (Πνευματικός) ουρανός είναι κάτι περιττό, υποκλέπτοντας έτσι τούς εσωτερικούς ποθους τού ανθρώπου για πέταγμα προς τον ουρανό αυτό.

Ο Ζάκ Βαλλέ έχει υποπτευθεί την πιθανότητα αυτή: «Βρισκομαστε υπο έλεγχο. Κάποια διάνοια προκαλεί όλα αυτά τα φαινόμενα, με πιθανά παρα-αποτελέσματα τις οφθαλμαπάτες και φαντασιώσεις (παραισθήσεις-ψευδαισθήσεις)»^[362]. Ή Διάνοια αυτή εμπνέει και κατευθύνει τα «διάμεσα», τούς «επαφικούς», τούς μάγους. Έξάλλου οι ομοιοτητες αυτών μεταξύ τους, είναι κάτι παραπάνω από εμφανείς «προφητείες», πνευματιστική προσέγγιση κτλ.). Το ανησυχητικό όμως είναι, όπως συμφωνεί και ο Βαλλέ, ότι οι άνθρωποι αυτοί (Γκέλλερ, Κέυση, Άνταμσκι κτλ.) μας παρακινούν να πιστέψουμε ότι ή Διάνοια αυτή ενδιαφέρεται για μας και ότι θα μας σώσει^[363]. Ο μετασχηματισμένος άγγελος φωτός πάλι σε δράση... Ο λύκος πάλι με ένδυμα προβάτου...

Εκτός από τούς παραπάνω συμμάχους του παραλογου, ευάλωτοι ή διαταραγμένοι ψυχικά άνθρωποι συμβάλλουν άθελα τους στην παραγωγή των ειδώλων - «προβολών», λόγω της εμμονής της Αρνητικής Διάνοιας σ' αυτούς. «Η συχνή χρήση των πνευματιστικών πρακτικών σε ασταθείς ανθρώπους μπορεί να ανοίξει το φράχτη του ασυνείδητου και τα απύθμενα σκοτεινά μέρη να προβληθούν έτσι ώστε να πλημμυρίσει το συνειδητο. Τα διασπασμένα τμήματα της ψυχής κυριαρχούν τότε ολοκληρη την προσωπικότητα και το θύμα υποφέρει από έμμονες ιδέες, παραισθήσεις (ακούει φωνές, βλέπει πνεύματα) και σε ακραίες περιπτώσεις φτάνει σε κατάσταση καταληψίας!» (W. Janzen)^[364].

Κάτω από το συνειδητο υπάρχει το ασυνείδητο, διδάσκουν οι ψυχολογοι. Που κρύβει μέσα του μυστηριώδεις, χαότικούς κόσμους, οι οποιοι μπορεί να παράγουν παράδοξες και ακανονιστες φασματικές «προβολές» και σχήματα, που μοιάζουν πραγματικά. Το υποσυνείδητο - ασυνείδητο είναι ο χώρος του υποχθονιου, ρευστού βάθους, που λυσομανά κάτω από το συνειδητο (αντίληψη) και περιέχει τα κατώτερα (ζωικά, βίαια) ένστικτα. Εκεί όπου κανένας συνειδητος έλεγχος εκ μέρους του ανθρώπου δεν υπάρχει. Όταν το υποσυνείδητο «καβαλάει» το συνειδητο, η αστάθεια «καβαλάει» τη σταθεροτητα, η αταξία την ταξη.

Πως είναι δυνατόν οι κόσμοι αυτοί να μας πλασάρουν ωφέλιμα είδωλα και προβολές, τη στιγμή που «διακτινίζουν» στον κόσμο μας κατά κορον τον τρομο; πως γίνεται να συνυπάρχει εκεί το Καλό και το Κακό; Έχουμε τονίσει ότι δεν υπάρχει καμία συνεργασία, συμφωνία, συνύπαρξη Καλού - Κακού, σε χώρους πνευματικούς. Τα «αρχέτυπα», για τα οποία μας μιλούν οι ψυχολογοι, φαίνεται ότι υπάρχουν, αυτά όμως μεταχειρίζεται συχνά η Σκοτεινή Διάνοια για να μας γκρεμίσει στο άπατο βάραθρο του Χάους της(δράκοι, λάμιες, μαύροι σκύλοι κλπ.). Από το απόθεμα των αρχετύπων αυτών έχουν αναδυθεί και τα «νέο - είδωλα» των UFO και των «ναυτών» τους (τεχνο-δαίμονες).

Να προσθέσουμε εδώ ότι ίσως υπάρχουν και φυσιολογικές, «ουδέτερες» εκφράσεις του συλλογικού ασυνείδητου (π.χ. τα «αεροπλοια-φαντάσματα» του 19ου αι.). Υπάρχουν βέβαια και τα θεϊκά αρχέτυπα - εικονες του ατομικού και ομαδικού νου, τα οποία έχουν ευεργετική επίδραση στην ψυχή του ανθρώπου. Αυτά βιώνονται μεν μερικές φορές μ' έναν τρόπο «υποσυνείδητο» από τον άνθρωπο, προέρχονται όμως από την Υπερσυνείδητη Αρχή.

Για την προ Χριστού εποχή οι Πατέρες αναφέρουν το λεγομενο «σπερματικο λογο», δηλαδή σπερματικές αλήθειες, αλήθειες ανακατεμένες με πλάνες. Ή Αρχαία Ελλάδα ήταν διάσπαρτη από το «σπερματικο λογο», από προεικονίσεις της Αλήθειας, προσυλλήψεις θείων εννοιών και εκφράσεων (π.χ. ο βωμος του αγνώστου Θεού που ανέμεναν οι Αθηναίοι, ο Άδης κτλ.). Γι' αυτό και σε κάποια μοναστήρια, όπως στη Μονή Ιβήρων του Άγ. Ορους, υπάρχουν τοιχογραφίες Αρχαίων Ελλήνων φιλόσοφων. Μέσα από αυτά τα σπέρματα της Αλήθειας, αναδύθηκαν και τα θεϊκά αρχέτυπα συμβολισμοί, όπως η Αργώ, που μπορεί να συσχετιστεί με το καράβι της Εκκλησίας, ή όπως το σταυροσχημο ειδώλια του Κυκλαδικού πολιτισμού (φωτο), ως προεικονιση του σταυρού και της Σταύρωσης. Το εσωτερικο πνευματικο μηνυμάτων αρχετύπων του σπερματικού λογου απόκαλύφθηκε με το Λυτρωτικο Ερχομο του Κυρίου και την ήττα των πνευμάτων της πλάνης. Οι αρχαίοι μύθοι περί θνήσκοντος και Άνασταντος Θεού (Οσιρις, Διονυσος κ.α.) βρήκαν το αληθινο τους νοημα και την πραγμάτωσή τους στο πρόσωπο του Ιησού Χριστού.

Όσο για την Αργώ, η συσχέτιση της με το πλοίο της Εκκλησίας που μεταφέρει τούς εκλεκτούς στα ουράνια σκηνώματα εντοπίζεται ίσως στα εξής στοιχεία: είχε κατεύθυνση την Ανατολή, την Κολχίδα, πολύ κοντά στον κήπο της Εδέμ. Ήταν ένα λιμάνι, σε γαλήνιο λιμάνι όμως θα οδηγήσει και το πλοίο της Εκκλησίας τούς πιστούς για να φορέσει η ψυχή τους την «Θεούφαντον στολήν την πρώτην» που επιζητούν (όπως οι Αργοναύτες επιζητούσαν το χρυσομαλλο δέρας) .

Μια αρχαία παράδοση μας πληροφορεί ότι ο Ιάσοντας και οι Αργοναύτες παροτρύνθηκαν και πήραν κουράγιο και δύναμη για να νικήσουν στην εκστρατεία τους από έναν «υπερφυσικό άνθρωπο με χρυσά φτερά», που τούς εμφανίστηκε κοντά στη σημερινή Κων/πόλη. Μετά την επιτυχία της εκστρατείας, γυρίζοντας από το ίδιο σημείο έφτιαξαν εκεί έναν ανδριάντα του «Χρυσοπτερου ανθρώπου». Εκείνον τον ανδριάντα είδε πολύ αργότερα ο Μ. Κωνσταντίνος (274 - 337 μ.Χ.), κι αναρωτήθηκε τι σήμαινε. Επειδή δεν ήξερε κανείς, προσευχήθηκε στο Θεό και τη νύχτα του εμφανίστηκε ο Αρχάγγελος Μιχαήλ και του εξήγησε ότι αυτός ήταν που παρακίνησε τούς Αργοναυτες[365]. Να αναφέρουμε εδώ ότι σύμφωνα με την Ιερά μας Παράδοση, ο Αρχάγγελος Μιχαήλ, είναι ο άγγελος με την φλογινή ρομφαία που φρουρεί την Πύλη της Εδέμ μετά την πτώση του ανθρώπου.

Παλιά λοιπόν ήταν τα άπλα είδωλα. Τώρα είναι τα «τεχνοείδωλα» (UFO). Τα είδωλα αυτά χωρίζονται σε δύο κατηγορίες: 1) Σ' αυτά που μας παρουσιάζονται απευθείας από την αρνητική Παρυστοσταση (άμεση δαιμονική δράση, εμφανίζονται οι ίδιοι οι δαίμονες δηλαδή, χωρίς να χρειαστεί να παρέμβουν στον παράγοντα άνθρωπο) και 2) στα είδωλα που παρουσιάζονται έμμεσα, αφού προηγηθεί δαιμονική επίδραση στις ανθρώπινες νοητικές λειτουργίες, προκαλώντας από φαντασίες (παραισθήσεις, ψευδαισθήσεις), μέχρι οργανικές βλάβες.

Ούτως ή άλλως, είναι είδωλα, δεν έχουν καμία σχέση με την υποβλητική υποσταση του Τριαδικού Θεού. Ειδικότερα τα είδωλα της πρώτης κατηγορίας, έχουν κλείσει «πορτες και παραθύρια» στο Ζωοποιο Φως του Θεού και το σκοτεινό ποιόν τους αντικατοπτρίζεται στον ψυχισμό του εκάστοτε μάρτυρα.

Ή «συμπεριφορά» του συνόλου σχεδόν των «εξωγήινων», δείχνει τελικά ότι δεν Πρόκειται για ράτσα ή φυλή πλασμάτων που κινούνται με «διαστρικά οχήματα», αλλά μάλλον και για σκοτεινά πνευματικά «αρχέτυπα», χωρίς συνειδηση, αλλά με συγκεκριμένες πνευματικές σκοπιμότητες. Για να έχουν καλύτερο αποτέλεσμα, «περιβάλλονται» από υλικό πλαίσιο, όπως φαίνεται πολλές φορές στα μάτια των μαρτύρων.

Γ. Η ΣΧΕΣΗ ΤΟΥΣ ΜΕ ΤΑ ΠΥΡΗΝΙΚΑ ΚΑΙ ΤΗ ΡΑΔΙΕΝΕΡΓΕΙΑ ΚΑΙ ΟΙ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΕΣ ΕΠΙΠΤΩΣΕΙΣ ΤΗΣ ΑΛΟΓΗΣ ΧΡΗΣΗΣ ΤΗΣ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΑΣ

Λέγεται ότι έξαρση εμφανίσεων UFO υπάρχει πριν από πολεμικές συρράξεις, αλλά και στη διάρκειά τους. Ειπώθηκε ότι και στη Χιροσίμα, στη ρίψη των ατομικών βομβών, άγνωστα φωτεινά αντικείμενα αλώνιζαν τον ουρανό. Επίσης, οι πρώτες υπογειες πυρηνικές δοκιμές συνοδεύονταν από πληθώρα μαρτυριών για «δραστηριοτητες από UFOs»[366].

Μια άποψη αρκετά μυστικιστική παραδέχεται ότι τα UFO έχουν αρνητική φύση και η έντονη παρουσία τους στο δεύτερο μισό του 20ου αιώνα οφείλεται στον Β' Παγκοσμιο Πολέμο και στις ρίψεις των ατομικών βομβών το 1945. Τότε εκλύθηκε τεράστια αρνητική ενέργεια, όπως και με το πείραμα της Φιλαδέλφειας (το 1943), όπως, ίσως και με την έξαρση των μαγικών τελετών το 1947 (σαν τις σεξομαγικές τελετές του Πάρσονς και του Χάμπαρντ, του μετέπειτα ιδρυτή της Σαηεντόλογίας)[367].

Ολες αυτές οι αρνητικές δραστηριοτητες ίσως βοήθησαν στο ν' ανοίξουν πολλές «πύλες - δίοδοι» εδώ πάνω στον πλανήτη και έτσι να υλοποιούνται πιο εύκολα τα UFO. Μην ξεχνάμε ότι η σύγχρονη εποχή των UFO άρχισε το 1947 στην Αμερική με τη μαρτυρία του Κένεθ Άρνολντ.

Την ίδια χρονιά συνέβη και η συντριβή του σκάφους των «εξωγήινων» στο Ροσγουελ. Ή ευρύτερη περιοχή της αμερικανικής βάσης του Ροσγουελ ήταν χώρος πυρηνικών δοκιμών και δύο χρόνια πριν τη λεγόμενη πτώση του σκάφους, είχε πραγματοποιηθεί εκεί η δοκιμή της ατομικής βομβας!

Τον Σεπτέμβριο του 1969 στην Μεντόσα της Αργεντινής, ένας οδηγός ήρθε αντιμέτωπος με «εξωγήινα οντα» που δεν είχαν σάρκα και οστά. Ήταν σαν φωτεινά πνεύματα. Έπειτα, εγκλωβισμένος στο αμάξι του, λιποθύμησε, Αφοί. τίποτα δεν λειτουργούσε στο οχημά του. ούτε η πορτα του δεν άνοιγε! (περίπτωση ψυχολογικής βίας).

Θ' αναρωτιέστε βέβαια που «κολλάει» αυτό το περιστατικό εδώ. Ή απάντηση ανήκει στη συνέχεια της ιστορίας : την επομένη μέρα, στην ίδια ακριβώς περιοχή, ταξιδιώτες έβλεπαν μια τεράστια φωτεινή οθονη, κινούμενη στον αέρα, να προβάλλει σκηνές από επεισοδια σε καζίνα, καθώς και εκδηλώσεις φρίκης από έκρηξη ατομικών βομβών[368].

Ίσως το περιστατικό αυτό να σημαίνει ότι πίσω από όλα αυτά τα κακά που έδειχνε η οθονη, και πίσω από τα UFO, κρύβεται εν ας κοινος παρονομαστής...

Ο Απόστόλος Πέτρος σε κατάσταση θείας έκστασης, είχε δει μια «οθονη» (ένα μεγάλο σεντονι δεμένο στις τέσσερις άκρες) να κατεβαίνει από τον ουρανό (Πράξεις Απόστόλων 10,10 - 15). Μέσα στο σεντονι υπήρχαν όλα τα τετράποδα της γης, τα θηρία, τα ερπετά και τα πτηνά. Ο Θεός της Προσφοράς θέλησε να του διδάξει κάποια ιδιαίτερα νοήματα και του είπε: «Σήκω, Πέτρο, σφάξε και φάγε».

Οι «εξωγήνιοι», αντί να δείχνουν τα αγαθά της δημιουργίας, δείχνουν στους απαχθέντες σκηνές ή φωτογραφίες από ατομικές εκρήξεις[369], όπως είχαν κάνει και στον Γουίλντστρίμπερ[370]. Ο Βίκτωρ Μώρ, ερμηνευτής του Γιακομπ Αορμπερ, διατυπώνει τη δική του άποψη κάπως έτσι: «Με τη ραδιενέργεια απελευθερώνονται ακάθαρτα πρωταρχικά πνευματικά στοιχεία, που μολύνουν όλο και περισσότερο τη συνολική σφαίρα ζωής της ανθρωπότητας. Γιατί ούτε τα ζώα, ούτε ο άνθρωπος έχουν, σύμφωνα με τούς νόμους της δημιουργίας, την ικανότητα να απορροφούν τέτοιες ατομικές οντοτητες, χωρίς να υποστούν σοβαρές σωματικές και ψυχικές βλάβες...»[371].

Πάντως, ραδιενέργεια έχει ανιχνευτεί σε αρκετά σημεία προσεδάφισης των UFO, καθώς και σε μάρτυρες, που παρουσίασαν μολυνση από ραδιενέργεια, Όπως στις 20/5/67 στον μάρτυρα Στίβεν Μίτσαλακ που είχε τη... φαινή ιδέα ν' ακουμπήσει ένα UFO που βρισκόταν κοντά του[372].

Μήπως όμως τα UFO «τρέφονται» και με ραδιενέργεια, και έτσι υλοποιούνται στον κόσμο μας; Γιατί ενδιαφέρονται για περιοχές με πυρηνικά και ραδιενέργεια; Γιατί «συνοδεύουν» τις ρίψεις ατομικών βομβών;

Τα UFO λοιπόν μπορεί να είναι ο αντικατοπτρισμος της κακής χρήσης της τεχνολογίας μας, στο αιθερικο επίπεδο. Ή ρύπανση, οι οικολογικές καταστροφές και οι κλιματόλογικές αλλαγές (με την αύξηση της θερμοκρασίας του πλανήτη), τα πυρηνικά, τα γενετικά πειράματα και όλες οι νέες ασύδοτες τεχνολογικές ανακαλύψεις και ενέργειες, τα πάθη μας για τη χρήση ηλεκτρονικών υπόλογιστών (σε βάρος της ψυχοσωματικής μας υγείας), η ηλεκτρονική μαγεία[+++++], ίσως απαντούν με τις εμφανίσεις των UFO, που, για τούς πιο πολλούς, είναι οδυνηρές. Το ένα κακό δηλαδή ανοίγει μία «πύλη», απ' την οποία «περνάει» και το επομενο «συναδελφικο» του κακό.

Το πρώτο σοβαρο παράπτωμα του ανθρώπου μετά την πτώση, ο φονος του Άβελ από τον Κάιν, λέγεται ότι «γέννησε» δαίμονες. Αν πράγματι έγινε έτσι, τότε στη σύγχρονη εποχή, που καθημερινά τελούνται εκατοντάδες «έμμεσοι» φονοι, εκτρώσεις δηλαδή, πόσες αρνητικές δυνάμεις ενεργοποιούνται; Κάθε φονος που πράττεται συνειδητά είναι μία «προσφορά» στους δαίμονες, δίνει «τροφή» σ' αυτούς. Για τον λογο αυτό οι σατανιστές σκοτώνουν τα θύματα τους, αλλά και για ν' απόκτούν οι ίδιοι μεγαλύτερη δαιμονική δύναμη, την οποία προσφέρουν βέβαια τα «δικά» τους πνεύματα. .

Το 1992 σ' ένα «εγχειρίδιο πνευματικών συγκρούσεων» με τίτλο «Ετοιμάσου για πολεμο», η Ρεβέκκα Μπράουν μας πληροφορεί ότι η άμβλωση σχεδόν πάντα καταλήγει σε προσβολή από δαίμονες[373]. Οι έρευνες της Ιατρικής και της Ψυχολογίας, μας προειδοποιούν για τις οδυνηρές επιπτώσεις αυτής της πράξης στον ψυχοσωματικο κόσμο της γυναίκας. Υπάρχει όμως και το πνευματικο πεδίο, το οποίο μπορεί να «τρέφεται» παράλληλα. Οι μάγισσες παλιότερα «έριχναν» τα παιδιά με φίλτρα, φάρμακα και ξέφρενους χορούς ή τα θυσίαζαν, μόλις γεννιόνταν, στο Δαίμονα (για να ενισχυθούν και τα δαιμονικά πνεύματα). Οι σύγχρονες ανθρωποθυσίες (εκτρώσεις, τεχνολογικοί πολεμοι κ.τ.λ.), μήπως αποτελούν φορο τιμής για τις ίδιες σκοτεινές δυνάμεις;

Δεν είναι και λίγες οι μορφές των «εξωγήνιων» που μοιάζουν με έμβρυα που δεν έχουν δει ακόμα το φως της ζωής (χωρίς γεννητικά όργανα, μαλλιά, φρύδια κλπ.),

Δεν είναι λοιπόν ότι «ρίχνουμε» απλά ένα παιδί και «ούτε γάτα, ούτε ζημιά». Εκτός από τη δόλοφονία ενός ανθρώπου (γιατί από τη στιγμή της σύλληψης δημιουργείται η ψυχή και ακόμα και μέσα στην κοιλιά ζει, αναπνέει και καταλαβαίνει), πρέπει να υπάρχει και «αλλού» ένα ενεργειακο αντίκτυπο. [+++++] Ή απίστευτη έξαρση των φονων (εκτρώσεις κλπ.) που προκαλούνται συνειδητά απ' τον άνθρωπο ίσως τρέφουν ως αρνητικές φορτίσεις τα νεκρωτικά πνεύματα, και σε συνδυασμο με την τεχνολογική χροιά που έχει απόκτησει πλέον

ανθρώπινη απόσταση προς το Θεό, ίσως προσδίδει στα πνεύματα αυτά την τεχνολογική μορφή των UFO και των επιβατών τους, καθώς και την απάνθρωπη δράση τους. «Χαράς ευαγγέλια» είναι κάθε έκτρωση για τα μισάνθρωπο πνεύματα του ανθρωποκτονου διαβόλου. Εκτρώσεις κάνουν και οι «εξωγήνιοι» σε γυναίκες που απαγάγουν, όπως έχουμε πει.

Ή ενάντια στη φύση τεχνολογία και οι ηθικές παραβιάσεις μας στο τεχνολογικό πεδίο «ανταπόδίδουν» με ανάλογες, καινούργιες, τεχνολογικές μορφοποιήσεις και ολογράμματα, που γεμίζουν αυτό που οι ψυχολογοί απόκαλούν συλλογικό ασυνείδητο και που αναγνωρίζονται απ' το συνείδητο. Το κάθε παράπτωμά μας επίσης δεν είναι μόνο προσωπικό, αλλά λαμβάνει και κοινωνικές και παγκοσμίες διαστάσεις.

Προσωπικά και συνολικά παραπτώματα συγκροτούν ένα είδος «επίκλησης» στις αρνητικές οντοτητες και αυτές δε χάνουν την ευκαιρία... Εμείς τούς δίνουμε ίσως την ώθηση που χρειάζονται για να «παράγουν» νέα είδωλα. Είδωλα ρουφήχτρες της ανθρώπινης ψυχής. Παίζουμε με τη φωτιά της Αβύσσου και αυτή ανταπόδίδει με τα πύρινα, καυτά UFO.

Ο «άρχων του αιώνος τούτου» λοιπόν μπορεί να γιγαντώνεται, μέσω της εχθρικής προς το Καλό χρήσης της τεχνολογίας μας και ν' απόκτά μεγάλη δύναμη στην εποχή μας, πάντα με την «άδεια» της Πραγματικής Δύναμης. Να πετυχαίνει δηλαδή να υλοποιεί αντικείμενα και να προκαλεί φαινόμενα που παλιότερα δεν μπορούσε να πραγματοποιήσει σε τόσο μεγάλο βαθμό.

Μήπως οι ανισορροπες οφεις αυτής της «διάνοιας» και του «συλλογικού ασυνειδήτου» έχουν σκοπο να μας απόκοψουν από τις παραδόσεις μας και την αγνή σχέση με το Δημιουργό, κατευθύνοντας μας προς έναν άκρατο τεχνολογικό υλισμο, προς ανήθικα γενετικά πειράματα, κλωνοποιήσεις, μεταλλαγμένους, κομπιουτερομανείς, προς πιο εξελιγμένα τεχνολογικά σκάφη, πυρηνικά και άλλα οπλα, πολέμους...;

Δ. ΟΙ ΖΩΝΕΣ VAN ALLEN ΚΑΙ ΑΛΛΕΣ ΦΥΣΙΚΕΣ ΕΞΗΓΗΣΕΙΣ

Είδαμε ότι στο «δαιμονικό βασίλειο του αέρα», τα πνεύματα μορφοποιούνται εύκολα σε φώτα και φωτιές. Ο Dr. James Van Allen το Μάιο του 1958 ανακάλυψε τις ομώνυμες ζώνες, που είναι ζώνες ακτινοβολίας στην ατμόσφαιρα της Γης (σε ύψος από 600 έως 40.000 μίλια).

Οι ζώνες αυτές είναι γεμάτες από υψηλή ενέργεια. Το εσωτερικό τους αποτελείται κυρίως από θετικά φορτισμένα πρωτόνια (πυρήνες υδρογονου). Δημιουργούνται από ρεύματα ηλεκτρονίων και πρωτονίων από τον Ήλιο, που παγιδεύονται από το μαγνητικό πεδίο της Γης. Υποτίθεται λοιπόν, ότι είναι δυνατόν ν' απόσπαστούν «κομμάτια» από τις ζώνες αυτές και να φτάσουν στη Γη με τη μορφή θερμότητας.

Ίσως όμως στις ζώνες αυτές να έχει αναπτυχθεί και μία μορφή ζωής από καθαρή ενέργεια, ενεργειακά πλάσματα δηλαδή που εμφανίζονται σαν φωτεινές σφαίρες. Και όταν κατεβαίνουν προς τη Γη να γίνονται ορατά, λόγω των ηλεκτρομαγνητικών επιδράσεων που υφίστανται.

Κάποια από αυτά μπορεί να έχουν πνευματική και κάποια υλική υποσταση. Τα ΑΤΙΑ είναι στην πραγματικότητα ζωντανά πλάσματα, με πυρήνα από αραιή ύλη και ενεργειακό σώμα, πίστευε η Κομισσα Ζοέ Βασσίλκο Σερέκι, όταν το 1955 δημοσίευσε τις απόψεις της στη Βιέννη.

Ή κομισσα πίστευε ότι τα πλάσματα αυτά παίρνουν διάφορα σχήματα, ανάλογα με τη μορφή κίνησής τους. Ή ενεργειακή σύστασή τους εξηγεί το γιατί τα ΑΤΙΑ εμφανίζονται συχνά πάνω από πηγές ενέργειας και προκαλούν το σταμάτημα των μηχανών, τις συσκοτίσεις κτλ.

Ανάλογες απόψεις διατύπωσαν και άλλοι ερευνητές, όπως ο Ραίη Πάλμερ και ο Τζον Μπέσσορ το 1947[374]. Πάντως τις τελευταίες δεκαετίες ο ουρανός μας έχει κατακλυσθεί με ακτινοβολίες από τα αμέτρητα δορυφορικά συστήματα, κεραίες, ραντάρ, κινητή τηλεφωνία κτλ. Όλα αυτά έχουν φορτώσει την ατμόσφαιρα με φοβερές ηλεκτρομαγνητικές επιδράσεις, που ίσως βοηθούν στην υλοποίηση φωτεινών μορφών ενέργειας, όπως τα UFO. Μπορεί να παράγουν φαινόμενα παραισθήσεων με διαφορετικές μορφές. Δεν είναι δυνατόν όμως η εξήγηση να είναι μόνο αυτή.

Ο Τζέημς Μάκ Κάμπελ, συγγραφέας τού βιβλίου «UFOλογία», συσχετίζει, ως φυσικός - μηχανικός, την προωθητική ενέργεια των UFO με την ηλεκτρομαγνητική ακτινοβολία.

Ή ακτινοβολία αυτή προκαλεί φωτισμο των αερίων της ατμόσφαιρας. Τα αέρια έχουν διαφορετικά χρώματα και οι μεταβολές των χρωμάτων συγχρονίζονται με τις κινήσεις τού σκάφους.

Καθώς το αντικείμενο αρχίζει να κινείται, τα αέρια μεταβάλλονται. Ο «επαφικός» αισθάνεται ασυνείδητα ορισμένα συναισθήματα, που μπορεί επίσης να μας δώσουν πληροφορίες για τη φύση της ακτινοβολίας.

Η ακτινοβολία αυτή πάλλεται και ο ρυθμός της βρίσκεται σε χαμηλά επίπεδα ακουστικότητας. Το ξέρουμε αυτό, επειδή οι μάρτυρες αναφέρουν ένα βομβώδη ήχο που ακούγεται «μέσα στο κεφάλι» και όχι στα αυτιά. Προκαλεί ζέστη στο πρόσωπο και στα χέρια και μοιάζει να διαπερνά το σώμα, ενεργοποιώντας τα νεύρα και προκαλώντας προσωρινή παράλυση[375].

Ίσως και μέσα στη γη να γίνονται κάποιες σεισμικές δονήσεις, οι οποίες παράγουν ηλεκτρομαγνητικά πεδία, που επιδρούν στη σκέψη και στα αισθητήρια των ανθρώπων. Να υπάρχουν δηλαδή κάποιες υπογειες τεκτονικές πιέσεις, που απελευθερώνουν κάποια ηλεκτρικά - ενεργειακά πεδία, προκαλώντας διέγερση τού μυαλού τού ανθρώπου κι' έτσι να βλέπει μεταφυσικά φαινόμενα.

Οι Καναδοί Πέρσιντζερ και Λαφρενιέρ εστιάζουν, όπως είδαμε, την προέλευση των παράδοξων φαινομένων στα ρήγματα και τα μαγνητικά πεδία της γης. Και η τριβή των πετρωμάτων μπορεί να δημιουργήσει φωτεινά ηλεκτρικά φαινόμενα, σύμφωνα με τον καθηγητή Μάρτιν Αλτσούλερ, που προσπάθησε να εξηγήσει ορισμένες εμφανίσεις ΑΤΙΑ με τη θεωρία αυτή[376].

Λάμπεις και φωτεινά φαινόμενα στον ουρανό παρατηρούνται και σε σεισμούς. Στο μεγάλο σεισμό της 17ης Αυγούστου 1999 στη Νικομήδεια της Τουρκίας, είχε φανεί μία σφαίρα φωτιάς με έκρηξη πάνω από τον Κολπο.

Όπως μπορεί και κάποια φωτεινά φαινόμενα να οφείλονται στα «χαμοδράκια», όχι όμως αυτά που γνωρίσαμε (στη σελ. 127). Χαμοδράκια είναι λοιπόν και οι «αναφλεγόμενες φωσφορικές ύλες», που φαίνονται σα φώτα στη νύχτα, ειδικά σε ελώδεις τόπους και σε νεκροταφεία[377].

Ο Ρήγας Φεραίος περιγράφει το ίδιο φαινόμενο στο βιβλίο του «Φυσικής απάνθισμα» και μάλιστα αναφέρει και μία περίπτωση που η ευκολόαναπτος αυτή ύλη πήρε τη μορφή ενός πύρινου ανθρώπου[378]. Διάφορες άλλες ερμηνείες που έχουν ακουστεί (ατμοσφαιρικά φαινόμενα, γήινα σκάφη κ.α.) αδυνατούν να εξηγήσουν ικανοποιητικά το σύνολο των εμφανίσεων UFO (προσφέρουν ικανοποιητική εξήγηση για έναν περιορισμένο αριθμό εμφανίσεων).

1ο ΕΝΘΕΤΟ Η ΚΟΙΝΗ ΠΕΡΙΟΧΗ ΠΡΟΕΛΕΥΣΗΣ ΤΩΝ UFO

Ως τώρα, δεν σταματήσαμε να υποστηρίζουμε ότι UFO και πνεύματα έχουν κοινή φύση. Κάποιοι θα πουν, «ναι, ίσως μερικά UFO να είναι πνεύματα». Πέρα λοιπόν από τις συντριπτικές ομοιοτητες στην εμφάνιση και τη συμπεριφορά των UFO και των πνευμάτων (ουσιαστικά μόνο στο τεχνολογικό σημείο διαφέρουν, που, κι αυτό, όπως εξετάσαμε, άνετα μπορεί να χρησιμοποιηθεί από τα πνεύματα), ακόλουθούν οι απόδειξεις ότι τα UFO προέρχονται από τον ίδιο «τοπο». Συγκρίνετε τις, αν θέλετε, πάλι και με την ανάλογη συμπεριφορά των πνευμάτων.

Εκτός από τις περιπτώσεις που είναι γήινα σκάφη, απάτες, φυσικά φαινόμενα, οφθαλμαπάτες κτλ., τα UFO σε γενικές γραμμές:

- Δεν κάνουν δημοσιες εμφανίσεις.
- Έρχονται νύχτα.
- Εμφανίζονται για μικρο χρονικο διάστημα, από δευτερολεπτα έως λίγα λεπτά.
- Επισκέπτονται μεμονωμένα άτομα (κατά πλειοψηφία ένα μάρτυρα).
- Εμφανίζονται σε απόμονωμένες περιοχές.
- Εμφανίζονται συχνά κατά κύματα (σε χρονικές περιόδους και περιοχές) διαφορετικά σκάφη και οντα (είναι συνεννοημένοι όλοι αυτοί οι διαφορετικοί εξωγήινοι και έρχονται μαζί;)
- Από το 1947 και έπειτα παρουσιάζονται με εκπληκτική συχνότητα. Στην πλειοψηφία τους έχουν σχήμα δίσκου σφαίρας, ή τα παραπλήσια. (Τι συμβαίνει; Ο πλανήτης μας έγινε ξαφνικά κέντρο διερχομένων από ένα μάτσο φυλές εξωγήινων, που, ξαφνικά, αντιλήφθηκαν ότι η Γη είναι άμορφη και με ανεκτικούς κάτοικους; πως γίνεται πάλι, όλες σχεδόν αυτές οι «διαφορετικές» φυλές να χρησιμοποιούν το σχήμα του δίσκου στα σκάφη τους;)
- Απαγάγουν. Πως εξηγείται οι απαγωγές τους να ξεκινούν τη δεκαετία του '60 και να κλιμακώνονται με τον καιρο; Έχουμε εκατοντάδες περιπτώσεις απαγωγών, και όχι μόνο από τούς «γκρίζους». Δηλαδή, οι λογής - λογής «εξωγήινοι» (άσχετοι υποτίθεται μεταξύ τους) απόφασισαν ξαφνικά όλοι μαζί να υιοθετήσουν τη μέθοδο των απαγωγών;
- Οι μισές σχεδόν επισκέψεις τους είναι στις ΗΠΑ.

Έχουμε δηλαδή εξωγήινους ρατσιστές; Γιατί δεν εμφανίζονται ποτέ σχεδόν στην Ινδία ή την Κινά, χώρες με δισεκατομμύρια πληθυσμο; Προσθέτουμε ότι το 50% των Αμερικανών, καθώς και των Γάλλων (Δ. Ευρώπη) πιστεύει ότι οι Ιπτάμενοι δίσκοι είναι αληθινοί. Το 10% από τούς Αμερικανούς ισχυρίζεται ότι έχει δει κιόλας UFO, δηλαδή μιλάμε για πάνω από 20.000.000 ανθρώπους! Σε πάνω από 2.000.000 υπολογίζονται οι Αμερικανοί που ισχυρίζονται ότι έχουν απαχθεί από εξωγήινους. Στην Ελλάδα πόσοι είναι αυτοί, αναλογικά;

- Πως γίνεται τσες πολλές διαφορετικές ράτσες εξωγήινων να έχουν ανθρωποειδή οψη, δηλαδή να έχουν τόσα κοινά εξωτερικά χαρακτηριστικά με μας;

- Πως γίνεται τόσα εξωγήινα οντα από διαφορετικούς πλανήτες να έχουν μόνολεκτικά ονοματα, αλλά και την κατάληξη - ον στα ονοματα τους; Γιατί όλα σχεδόν τα ονοματα των εξωγήινων συγκλίνουν προς την Αγγλική γλώσσα και την επιστημονική φαντασία, ξέχωρα από τη δαιμόνολογία; Γιατί κανένας εξωγήινος δεν έχει ονομα Αραβικο, Κινέζικο ή Σέρβικο; Αν εμφανιζόταν ένας εξωγήινος σε έναν Ιρακινο αγροτη, θα είχε το ονομα «Σάιπρον»;

- Βγάζουν θερμότητα (Οπότε υπάρχει αναφορά για θερμοκρασιακή επίδραση).

- Μυρίζουν άσχημα.

- Προκαλούν προβλήματα στις μηχανές των αυτόκινήτων, σε ραδιοφωνα κτλ.

- Ψεύδονται (τα οντα).

- Προκαλούν προβλήματα υγείας, οπότε αναφέρεται επίδραση στην υγεία των μαρτύρων.

- Φοβίζουν, τρομοκρατούν και προξενούν ψυχικές βλάβες στους μάρτυρες.

- Αναστατώνουν σχεδόν πάντα τα ζώα.

- Μαύροι σκύλοι, πίθηκοι, Μεγαλοποδαροι, φαντάσματα, όπως επίσης νάνοι, καλικάντζαροι και ξωτικά, ξεπροβάλλουν από τα UFO. Πλάσματα της κρυπτοζωολογίας, πλανητικά φώτα και ταραχοποιο πνεύματα συνδέονται με εμφανίσεις UFO... Μα τι συμβαίνει; Όλες οι εξωγήινες φυλές πουμας έρχονται, έχουν πιάσει φιλίες με όλους τούς παραφυσικούς επισκέπτες μας; Ή μήπως οι κάτοικοι άλλων πλανητών είναι εξελιγμένα σκυλιά και πίθηκοι, που πιλοτάρουν διαστημοπλοια; Αυτά ακρούν...

Αν υπάρχουν επισκέψεις από διαφορετικές φυλές εξωγήινων (όπως υποστηρίζουν οι περισσότεροι UFOολογοι), ή παράλληλα ακόμα και επισκέψεις «ενδογήινων», όντων από άλλες διαστάσεις, πνευμάτων ή οτιδήποτε άλλο, πως εξηγείται ότι, οντα από εντελώς διαφορετικούς κόσμους, έχουν τόσο καταπληκτικές ομοιοτητες στη συμπεριφορά τους;

Ακόμα και στη Γη, υπάρχουν λαοί που συμπεριφέρονται εντελώς διαφορετικά μεταξύ τους. Πως γίνεται λοιπόν οι εξωγήινοι του Σείριου και της Ανδρομέδας π.χ. να παρουσιάζουν τόσο μεγάλες ομοιοτητες στη συμπεριφορά τους;

Και μιλάμε για οντα που, εμφανισιακά, δεν έχουν καμία σχέση μεταξύ τους. Ένα ολόκληρο θηριοτροφείο απότελούμενο από εξωγήινους σαν τενεκέδες[379], μισο- ανθρώπους, τέρατα, ένα σωρο μεταλλαγμένα σακιά και ό,τι άλλο μπορεί να συλλάβει η φαντασία. Οντα με μαλλιά, οντα χωρίς μαλλιά. Οντα με σάρκα, οντα άυλα σα φαντάσματα. Οντα με τρία κεφάλια, οντα χωρίς κεφάλι. Οντα με στολές, οντα χωρίς στολή. Οντα με ανθρώπινα χαρακτηριστικά, οντα εντελώς απόκοσμα. Οντα με διαφορετικο χρώμα δέρματος, μαλλιών. Γίγαντες, νάνοι. Ολα τα έχει το «μαγαζί». Ακόμα και οντα που υποτίθεται ότι πλησιάζουν τούς «επαφικούς» από τον ίδιο τοπο, όπως η Αφροδίτη, δεν μοιάζουν καθόλου. Μάλλον μας «δουλεύουν» λοιπόν, και εμείς οι αφελείς τα... χάφτουμε!

Ας αναλογιστούμε και το άλλο: γιατί εμείς σκεπτομαστε τόσο διαφορετικά από τσες και τσες άλλες φυλές «εξωγήινων», «ενδογήινων», «ενδοδιαστασιακών πλασμάτων» κτλ., που ενεργούν παραδοξως κατά τέτοιο ομοιο τρόπο; γιατί εμείς σκεπτομαστε (ή μπορούμε να σκεπτομαστε) πιο συναισθηματικά, πιο ζεστά, πιο ανθρώπινα;

Αν εμείς σήμερα στέλναμε ένα επανδρωμένο διαστημοπλοιο σε κάποιον κατοικημένο πλανήτη και με εκατομμύρια μάτια γήινων στραμμένα στην απόστολή αυτή, μάλλον δεν θα επιδεικνύαμε τέτοιο «φέρσιμο».

Αν προέρχονται από άλλους πλανήτες, και ειδικά εκτός του ηλιακού μας συστήματος, είναι δύσκολο να φτάνουν στη Γη πολύ γρήγορα. Ας υποθέσουμε όμως ότι διαθέτουν την τεχνολογική δυνατότητα και ξεπερνούν την ταχύτητα του φωτός: είναι παρανοϊκο να οργανώνουν ένα τέτοιο ταξίδι για να παραμείνουν εδώ μολις ένα... λεπτο, ή άντε και λίγο παραπάνω. Και όλα αυτά, χωρίς να υπάρχει κάποιος σοβαρος λογος για την επίσκεψή τους (σύμφωνα τουλάχιστον με το δικο μας τρόπο σκέψης). Οπως έρχονται... φεύγουν! Φαίνεται λοιπόν ότι έρχονται εδώ με απίστευτη ευκολία, στο «άψε - σβήσε». Μπράβο μας, πάντως, που είμαστε τόσο σημαντικοί και δεν το ξέρουμε!

2ο ΕΝΘΕΤΟ ΤΑ UFO ΚΑΙ ΟΙ ΑΓΓΕΛΟΙ ΤΟΥ ΣΚΟΤΟΥΣ ΥΠΟΚΡΙΝΟΝΤΑΙ ΤΙΣ ΕΚΦΡΑΣΕΙΣ ΤΗΣ ΘΕΙΑΣ ΠΑΡΟΥΣΙΑΣ

Το απόσταγμα της συμπεριφοράς των UFO και των κούφινων, πεπτωκοτων πνευμάτων κτασταλάζεται στον εμπαιγμο, τη διακωμώδηση, την αντίδραση και η φθινή απόμμιση των Θείων Φωτεινών εκφράσεων, που λαμπρύνουν τον κόσμο μας και απόσκόπουν στην Ψυχική άνα(σ)τασή του. Ανακαλώντας τα διάφορα σημεία της πορείας μας ως τώρα, ας κάνουμε μία «σούμα», έναν απόλογοισμο με τα στοιχεία που αντιπαραθέτουν τις δύο πλευρές.

[380]

Ακόμα: Ο Θεάνθρωπος Χριστός θα ξανάρθει μέσα σε νεφέλη (κατά Λουκάν 21, 27), όπως και άγγελοι επίσης (Απόκάλυψη 10,1 και 14,14). Τις νεφέλες (σύννεφα, ομίχλες) χρησιμοποιούν και τα UFO και άλλα παραφυσικά φαινόμενα στις εμπαικτικές εμφανίσεις τους. Στις εμπαικτικές και διασπαστικές για τη φυσική δημιουργία αλλοιώσεις του χώρο χρόνου είναι συνηθισμένη η ύπαρξη αυτών των σύννεφων. Όπως εμείς με το πείσμα και τον εγωισμο μας αλλοιώνουμε τις οψεις και τούς κανονες της φύσης, έτσι και οι δαίμονες- με άρατο τρόπο - αλλοιώνουν τη φυσική δημιουργία (το χωροχρόνου, τη συνείδησή μας κ.τ.λ.),

Οι αλλοιώσεις της φυσικής θαυμαστής δημιουργίας, επεκτείνονται και στις αλλοιώσεις της εξωτερικής εμφάνισης των πλασμάτων, λογικών ή μη, που κατοικούν σ' αυτή. Οι μορφές των «εξωγήινων» και των δαιμόνων εμπαιζουν τόσο την ανθρώπινη μορφή (που είναι κατ' εικόνα του Χριστού), όσο και τις μορφές του ζωικού βασιλείου. Οντα με ένα μάτι, τρία κεφάλια, ανθρωπομορφα με κέρατα, σαν τον ίδιο τον «Οξαπόδω», υπερφυσικά πλάσματα με ανάποδα τα όργανα τους, υπερφυσικά πτηνά με ανάποδα τα φτερά τους και που πετούν ανάποδα... Ολα εμπαιγμοί της Θείας Σοφίας του Καλλιτέχνη. Πιστεύουμε ότι το Κάλλος [SSSSSSSSS] είναι Νόμος, για όλο το Σύμπαν. Ή αντί - αισθητική μπορεί να υπάρχει, αλλά λογικά δεν είναι απόρροια της Τάξης και της Αρμονίας του Πλάστη. Μάλλον παραχώρησή Του είναι.

Ή Αγαθόποιος και Αγαθομορφη Δύναμη δημιούργησε συγκεκριμένα πλάσματα με συγκεκριμένο χαρακτήρα. Στο πρώτο μέρος του βιβλίου, είδαμε ότι τα ελάφια π.χ., αποτελούνται από συγκεκριμένα τμήματα, όργανα αλλά και χαρακτήρα, που συνθέτουν ένα ξεχωριστο, θαυματο δημιουργημα, μία ενιαία μονάδα και με ειδικο ρόλο στο περιβάλλον του.

Έρχεται όμως η Αντίστροφη, Διατροφική «Δύναμη» να διασπάσει αυτές τις ενωμένες μονάδες σε χίλια δύο μέρη και να τις διαμελίσει - κατακρεουργήσει, εμπαιζοντας τη Θεία Σοφία και στέλνοντας μας τις «άτακτες μονάδες», την «άτακτη τάξη». Πως; Με τις φασματικές στοιχειακές μορφές, τα είδωλα (εξωγήινοι, λάμιες, νεραίδες κτλ.), που πολλές φορές είναι μισές άνθρωποι και μισές ερπετά, ή άλλες φορές γυναίκες με φτερά, με πέταλα ή πόδια γαιδάρου, ή «άνθρωποι» με μάτια εντομών, με δύο νύχια σαν τις δαγκάνες του κάβουρα, με κέρατα, ή τρίχωμα χιμπατζήδων. Επειδή η διασπαστική ύπο - οντοτητα δεν έχει την ικανοτητα να πλάσει στην πραγματικότητα ένα ζωντανο πλάσμα, «πλάθει» στο αιθερικο πεδίο και στη φαντασία «ό,τι της κατέβει».

Παραδόσεις στην Αχαΐα και στην Κοζάνη λένε πως, όταν ο Θεός έπλασε τον άνθρωπο, ο διάβολος έπλασε το λύκο, αλλά δεν μπορούσε να τον ζωντανέψει. Ο Θεός ζωντανέψε το λύκο που έφαγε το ποδι του διαβόλου και από τότε ο διάβολος κουτσαίνει. Γι' αυτό τον λένε και λυκοφαγωμενο[381].

Ό,τι έχει λοιπόν «μπασταρδεμένη» εμφάνιση, εκφυλίζει τις έννοιες της συνοχής, της συμμετρίας και της ευταξίας, με τις οποίες διακοσμήσε τον επίγειο παράδεισο η φωτεινή, ξάστερη και αληθινά Δημιουργός Δύναμη. Ή αρμονική μείξη των ανόμοιων είναι έργο της ενοποιητικής Δύναμης, ενώ η αφύσικη ανάμειξη τους είναι «έργο» της Παρ-Υποστασης του Κακού. Ή παρέκκλιση απ' το Αγαθο, η παρεκτροπή και η κατάχρηση της φύσης, είναι έργο της «Μη Ύπαρξης» (του Κακού). Τα αίτια του Κακού, του Μη Οντος, είναι πολλά, ενώ αντίθετα, το αίτιο του Αγαθού, του Οντος, είναι ένα, ο Θεός (Άγ. Διονύσιος ο Αρεοπαγίτης ,10ς αι. μ.Χ.) [382].

Ίσως όμως τα UFO να περιγελούν και τον ίδιο τον Οίκο του Θεού, τις εκκλησίες. Οι θόλοι των ιπταμένων δίσκων και τα φινιστρίνια τους, ίσως περιγελούν τούς τρούλους και τα χρωματιστά

παράθυρα των εκκλησιών, όπως είχε σκεφτεί και ο Ιερέας που είδε το «γάτο με το σακάκι» (σελ. 131). οι ίδιοι οι «επιβάτες» τους, κάποιες φορές, καθώς και πολλά «στοιχεία», εμφανίζονται φορώντας... ράσα, εμπαιζοντας το μοναχικό σχήμα και την ιεροσύνη. Για παράδειγμα, στο χωριο Κανδήλα της Β.Α. Αρκαδίας εμφανιζόταν ένας «αράπης» ντυμένος παπάς και κάπνιζε[383].

Ἡ αναίδεια, η θρασύτητα και η βλασφημία του Θείου Ονοματος από τα περιπαικτικά πνεύματα έχει φτάσει μέχρι το σημείο να τελέσουν και ψεύτικη θεία λειτουργία! Συνέβη στον Οσιο Κύριλλο τον Φιλεώτη στο κελί του οποίου ο εχθρος «έστησε» ολόκληρο σκηνικό, δείχνοντας του την άγια τράπεζα, Ιερά σκεύη (δίσκους, ποτήρια κτλ.), ιερείς και συλλειτουργούς, που γέμισαν ασφυκτικά το κελί. Προετοίμασαν μέχρι και το μυστήριο της Θείας Κοινωνίας, στο οποίο συμμετείχαν οι «λειτουργούμενοι», και ανέμεναν και τον Οσιο να μεταλάβει. Ἡ ταπείνωση του όμως τον έσωσε. Αν «μεταλάμβανε» την κοινωνία των δαιμόνων θα τρελαινόταν αμεσως[384]. Και βέβαια, ο Οσιος δεν άκουγε κανονικά και ολοκληρωμένα τα λόγια της «θείας» λειτουργίας, γιατί πολλά απ' αυτά δεν μπορούν να τα προφέρουν οι δαίμονες[*****].

Τα εκδικητικά πνεύματα εμπαιζουν ίσως και ένα από τα σύμβολα της Εκκλησίας μας (μέσω των UFO): το πλοίο, το καράβι της Εκκλησίας, που, με κυβερνήτη το Χριστό, μαζεύει τούς εκλεκτούς του Θεού και ανυψώνεται προς τη νοητή Ανατολή, προς την Αιώνια Δοξα, εισχωρώντας σ' αυτήν από τη Στενή Πύλη της Δικαιοσύνης και της Δικαίωσης (Ματθαίου 7, 13). Ο ναος προέρχεται από τη λέξη ναύς που σημαίνει πλοίο.

Ἡ Αργώ ήταν ίσως η προεικονιση της Επερχομενης Αλήθειας, του Πλοίου της Εκκλησίας, όπως είδαμε.

Το σύμβολο του πλοίου και της βάρκας καλεί τον αγνο και πιστο άνθρωπο προς το καρδιακο πέταγμα της Αγάπης. Οχι μόνο αυτό το σύμβολο όμως...

Ο γέροντας Παισιος κάποτε, ενώ προσευχόταν, είδε ότι βρισκόταν σ' ένα μέρος που έμοιαζε με αεροδρομιο. Εκεί γινόταν ο έλεγχος της ποιότητας των ανθρώπων και όσοι ήταν ενάρτεοι ετοίμαζαν τις «απόσκευές» τους για να μπουν στο αεροπλάνο και να ξεκινήσουν το Ένδοξο Ταξίδι τους προς τον Ουρανό...[385]

Ο Κυριάκος Μουτσουρίδης, ήταν ένας πολύ πιστος και γελαστος άνθρωπος. Προείδε το θάνατο του μία μέρα πριν, και καθώς πέθαινε στο νόσοκομείο είχε τον εξής διάλογο με τούς παρευρισκομενους:

Κ.Μ.: Φτάνει!

- Τι είπες;

Κ.Μ.: Φτάνει.

- Τι φτάνει;

Κ.Μ.: Το διαστημόπλοιο...!

Με το θάνατο του, ο σταυρος που φορούσε ο παρευρισκομενός ιερέας και ήταν κειμήλιο του 17ου αιώνα με τεμάχιο Τιμίου Ξύλου, ξαφνικά ευωδίασε με άρρητη ευωδιά, την οποία μύρισαν όλοι μέσα στο θάλαμο και άλλοι απ' έξω. Το «διαστημοπλοιο» επροκειτο φαίνεται να μεταφέρει τον εκλεκτο αυτό άνθρωπο σε κάποια ομορφη γωνιά στον κήπο του Παραδείσου...[386]

Στο βίο του Οσίου Δανιήλ του Στυλίτη (5ο αι.) αναφέρεται ένα δράμα που είδε η μητέρα του, ακριβώς πριν γίνει η ποθητή γι' αυτήν σύλληψη του παιδιού της. Είδε ότι κατέβηκαν από τον ουρανό κάτι φωτεινά σημεία σαν δίσκοι στρογγυλοί και στάθηκαν πάνω από το κεφάλι της. Ἦταν ίσως σημάδι της αγιοτητας του παιδιού που επροκειτο να γεννηθεί (του Οσίου Δανιήλ).

Οι θόλοι των εκκλησιών απεικονίζουν τον Πνευματικο Ουρανό. Το ύψος τους είναι πολύ μεγάλο, αν ήταν δυνατόν θα έφταναν και ως τον ουρανό. Οι αγιογραφίες ξεκινούν από το ύψος των κεφαλών των ανθρώπων και προς τα πάνω, υπενθυμίζοντας ότι οι Άγιοι είναι πολίτες του ουρανού, συμπολίτες των Αγγέλων και προσμένουν το ίδιο και από εμάς.

Ο Πνευματικός Ουρανός, περιμένει την Άνοδο της βάρκας των πιστών, ώστε να ενωθούν στο αρμονικο σχήμα του Κύκλου, ή καλύτερα στο σφαιρικο - δολιχωτο σχήμα (τοξωτος δίσκος), που είναι και το σχήμα του ματιού. Το μάτι είναι το οργανο - σύμβολο του φωτός και στους ανθρώπους τα μάτια θεωρούνται ο καθρέφτης της ψυχής, αλλά και ο λύχνος του σώματος (Λουκά 11, 34).

Το κυκλικο, στρογγυλο σχήμα από παλιά ήταν σύμβολο της ψυχής ή και του Θεού ακόμα, [+++++] άσχετα αν οι μάγοι και οι σατανιστές, που αντιστρέφουν τα πάντα, το χρησιμοποιούν στις τελετές τους.

Όλες οι τάσεις εξάλλου των UFO και των κούφιων πνευμάτων, αντιστοιχούν στις αντίστροφες και εμπαικτικές του Καλού τελετές των μάγων και των σατανιστών, που πίνουν αίμα ζώων αντί του Χριστού, αντιστρέφουν σύμβολα, διαβάζουν την Άγ. Γραφή ή λένε το «Πάτερ Ημών» ανάποδα, τελούν «λειτουργίες», «γιορτάζουν» τη Μεγάλη Παρασκευή, διεγείρουν πάθη και βίαια ένστικτα, προκαλούν παραισθήσεις, απεχθάνονται τη νηστεία. την προσευχή και γενικά οποιοδήποτε κανονα ζωής.

Επιστρέφουμε όμως στην πονηρία των UFO: στέκονται και κινούνται στον (κτιστο) ουρανό σαν παράσιτα, σαν παρεμποδιστικά στοιχεία στην επαφή μας με τον Πνευματικό ουρανό. Το μάτι κάποιων πάει σ' αυτά, και ο νους τους μένει σ' αυτά, αντί να τα διαπερνά και ν' αφουγκράζεται τη Δημιουργό Αιτία των Πάντων. Το ίδιο κάνουν και οι αστρολόγοι, που αφοσιώνονται στα κτίσματα (άστρα) και όχι στον Κτίστη. Τα UFO σφραγίζουν τα μάτια της ψυχής, της καρδιάς, του Πνεύματος και ο θεατής μένει μόνο με τα (υλικά) μάτια ανοιχτά. Γι' αυτό, το φως των UFO είναι σκοτος, μεταμφιεσμένη ύλη, όπως θα έλεγε αν ζούσε σήμερα ο Άγ. Σιλουανος ο Αθωνίτης.

Συνοψίζουμε λοιπόν: οι σκοτεινές «δυνάμεις» εμπαιίζουν: α) Την άχτιστη - άυλη, μη χειροπιαστή φύση των θείων οραμάτων (τού Πνευματικού ουρανού). Πως; Με τα πνευματιστικά φαινόμενα, οντα και UFO, αυτά δηλαδή που οι όλες κινήσεις τους δείχνουν ότι προέρχονται από μία μη υλική πραγματικότητα και β) το υλικό περίγραμμα των Θείων οραμάτων, το αντιληπτο και περιγραφπτο από τα αισθητήρια, προς τέρψη και ωφέλεια της ψυχής. Αυτό το εμπαιίζουν τα «υλικά» UFO, τα UFO που φαίνονται κατασκευασμένα από «ανθρώπινο χέρι». Ο Ζωοδοτης είναι ο αληθινος Κυρίαρχος της ύλης και του πνεύματος. Κρίνοντας ότι οι ανθρώπινες ψυχές σκιρτούν για πιο απτές και ζωντανές απόδειξεις της ύπαρξής Του, μεταφέρει τη χάρη τού Άυλου Φωτός και της ουράνιας Πολιτείας, σε οράματα και ενσαρκώσεις πλήρως αντιληπτά από τις ανθρώπινες αισθήσεις.

Τα δύο πρόσωπα της Άγ. Τριάδας, ο Υιος και το Άγιο Πνεύμα, πήραν τη μορφή ανθρώπου και περιστεριού, για να προσεγγίσουν καλύτερα τους ανθρώπους. Σκοπος; Να μεταδώσουν όλες τις ψυχικές αρετές (αγάπη, ταπείνωση, Θεόςέβεια). Με μία γεύση της Λυτρωτικής Ενέργειας και των Αιώνιων Αγαθών που περιμένουν τους ευσεβείς. Την ενσάρκωση του Θείου Λογου (το Χριστό) θα εμπαιξει αυτός που θα έρθει στη θέση Του (ο Αντίχριστός).

Τα UFO, από τη χαότική κατάσταση της μη ύπαρξης, επικαλούνται την τάξη (έχουν σχήμα, μέγεθος κτλ.) Για να φέρουν την αταξία, το φως για να φέρουν το σκοτάδι. Ή Αρνητική Διάνοια αντιστρέφει, διαστρέφει, παραλλάσσει καί παραχαράσσει τις Θείες Εκφράσεις. Αντιγράφει σπασμωδικά την τακτική της Ειρηνοποιού Δύναμης. Τα τερτίπια της είναι μία φθηνή παρωδία - διακωμώδηση τού Ποιητή των Ορατών και Αοράτων, ξέχωρα από το ότι αρέσκεται στο σαδισμό, τον παραλογισμό, τη βιαιοτητα και την ασυναρτησία.

Γ' ΜΕΡΟΣ

ΟΙ ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΕΣ ΠΡΟΕΚΤΑΣΕΙΣ ΤΟΥ ΦΑΙΝΟΜΕΝΟΥ ΤΩΝ UFO

1. ΟΙ ΠΑΡΑΒΙΑΣΕΙΣ ΤΟΥ ΗΘΙΚΟΥ ΚΩΔΙΚΑ ΤΗΣ ΣΥΝΕΙΔΗΣΗΣ ΑΠΟ ΤΟΥΣ «ΕΞΩΓΗΙΝΟΥΣ».

Αν τα UFO ήταν ... άνθρωπος, αυτός θα ήταν ένας τσαρλατάνος προφήτης, ψεύτης, κλέφτης, κρυψίνους, επιδειξιμανής, ανήθικος, εμπρηστής ως και.. βιαστής και δόλοφονος! Θα συναναστρεφόσασταν ποτέ με ένα τέτοιο άτομο; Υπάρχει περίπτωση ένα τέτοιο άτομο να θέλει το καλό σας; «Αν έχεις τέτοιους φίλους, τι τούς θέλεις τούς εχθρούς; ». Μια άλλη παροιμία λέει: «Δείξε μου το φίλο σου να σου πω ποίος είσαι». Και οι «φίλοι» των UFO και των «επιβατών» τους είναι το σκοτάδι, τα απεχθή πλάσματα, τέρατα και δράκοντες, θόρυβοποιά και ταραχοποιά πνεύματα κ.τ.λ

Βέβαια, θα πει κανείς, κι εμείς οι άνθρωποι έχουμε τόσα και τόσα ελαττώματα. Ύπάρχουν και κάποιοι από μας όμως, ξέχωρα από αυτούς που έχουν φτάσει σε επίπεδο τελειότητας, που δε συνηθίζουν να πειράζουν το συνάνθρωπο τους και έχουν μια στοιχειώδη ευγένεια, ανθρωπιά και σεβασμο στο διπλανο. Έχουμε όμως καμία περίπτωση, έστω απλής φυσικής και όχι υποκριτικής καλόςύνης από τούς UFO ναύτες [+++++](#).

Επίσης τα μάτια, που είναι η αντανάκλαση της ψυχής, στους «γκρίζους», όπως και σε άλλους «εξωγήνους», είναι κατάμαυρα, χωρίς ίριδα και κορη, θα λέγαμε ότι ανήκουν σε άψυχα, στεγνά από συναίσθημα, οντα*. Αν δεν είναι κατάμαυρα, είναι μάτια πύρινα, που υπνωτίζουν και θολώνουν τη συνείδηση.

Ακόμα κι ένας πανέμορφος εμφανισιακά άνθρωπος, όταν καταληφθεί από οργή και κακία μοιάζει με θηρίο ανήμερο και μάς προκαλεί την απόστροφη. Κάποια ξένα οντα αποτελούν απόθρευση της ασχήμιας, της κακεντρέχειας, και όχι σπάνια η επίδραση της εξωτερικής τους ασχήμιας στον ψυχικό κόσμο ενός μάρτυρα είναι και ασχήμια στην ψυχή του. Υπάρχει σοβαρο ενδεχομενο, ή απαίσια εξωτερική οψη πολλών «εξωγήινων» να είναι ο καθρέφτης της άθλιας ψυχικής ποιότητας τους. Το ίδιο φυσικά ισχύει και για τούς δαίμονες, που κι αυτοί καμιά φορά φοράνε τη φωτεινή μάσκα, για να καλύψουν τη σκοτεινή και απαίσια μορφή τους. Είναι κι αυτή μία απάτη, σαν όλες τις υπόλοιπες απάτες τους.

Επιπλέον, οι «εξωγήινοι» παραβιάζουν συστηματικά και τις 10 εντολές. Ή μάλλον... όχι. Μόνο μία εντολή τηρούν, την «Τίμα τον πατέρα σου και τη μητέρα σου», κι αυτή μισή. Γιατί μόνο τον πατέρα τους τιμούν, τον ... Άλλο!

Όλες οι εντολές όμως συνοψίζονται σε μία: Ν' αγαπήσεις τον πλησίον σου, όπως τον εαυτό σου (Ρωμαίους 13,9 - 10). Ή αγάπη (αυτός που αγαπά) δεν κάνει κακό στον πλησίον, κι αυτός που αγαπά τον αδερφο του αγαπά και το Θεό. Οι «εξωγήινοι» όμως δε φαίνεται να «λογαριάζουν» το Θείο Λογο.

Οι Απόστολοι μάς προτρέπουν να είμαστε άνθρωποι της ημέρας, του φωτός και όχι της νύχτας (Θεσσαλονικείς Α 5,5 - 10). Οι «εξωγήινοι» όμως έρχονται συνήθως μέσα στη «μαύρη μαυρίλα».

Προτιμούν να έρχονται τη νύχτα, στο σκοτάδι, στο οποίο γίνονται και οι περισσότερες ατασθαλίες εδώ στη Γη. Τη νύχτα δρουν κυρίως οι κλέφτες, οι βιαστές και γενικά όσοι είναι βρώμικοι, γιατί το σκοτάδι είναι το καλύτερο κάλυμμα για τα ύπουλα και σκοτεινά κίνητρά τους. Κρύβεται βασικά όποιος έχει «λερωμένη τη φωλιά του». Ας υποθέσουμε ότι οι «εξωγήινοι» κρύβονται γιατί υπάρχει κάποιος άλλος λογος, όχι σκοτεινός. Αν συνδυάσουμε όμως και τις υπόλοιπες πράξεις τους θ' αναλογιστούμε ότι «μακάρι να ήταν έτσι, αλλά...».

Στις Πράξεις των Αποστόλων (15,29) λέει: «Ν' απέχετε από τα ειδωλοθυτα, το αίμα, το κρέας από τα πνιγμένα ζώα και την πορνεία». Οι «εξωγήινοι» όμως, και όλο το κακό συναπάντημα των τρομερών πλασμάτων (λάμιες, τσουπακάμπρας κτλ.) βουτάνε τα ζώα στο αίμα, ή το ρουφάνε, ή πάλι τα ακρωτηριάζουν σα να τα θυσιάζουν!

Δεν έχουν λοιπόν συναισθήματα, ηθικές αξίες. Είναι σαν τα μυρμήγκια, στην καλύτερη περίπτωση. Ένας ψυχίατρος που είχε εξετάσει τον Γουίτλυ Στρίμπερ, του είχε πει ότι οι εξωγήινοι που τον είχαν απαγάγει συμπεριφέρονταν όπως τα σκαθάρια![\[387\]](#) Επίσης, κάνουν μαντείες, και υπνωτίζουν, ενέργειες που αντιμάχονται την Αγία Γραφή και την Ορθοδοξη διδασκαλία.

Οι «εξωγήινοι» (όπως και τα γνωστά ξωτικά και νεράιδες, οι καλλικάντζαροι κτλ.) συχνά αποδεικνύονται φορείς αρνητικών ενεργειακών φορτίων. Θα πουν κάποιιοι: «Ναι, αλλά αυτό δε συμβαίνει πάντα». Οδηγούμαστε λοιπόν σε δύο πιθανότητες:

1) Οι παραπάνω επισκέπτες μας είναι ή ουδέτεροι, ή αρνητικοί, με όλες τις ενδιάμεσες διαβαθμίσεις φυσικά, και

2) οι επισκέπτες μας αυτοί είναι μόνο αρνητικοί και η οποία ουδετεροτητα ή αδιαφορία τους είναι ένα «κάλυμμα». Ας δούμε λίγο αυτή τη δεύτερη πιθανότητα.

Ας υποθέσουμε ότι παρατηρούμε καθημερινά ένα γείτονα μας απέναντι στο δρόμο. Μοιάζει σαν ένας απλός άνθρωπος, που πηγαίνει κάθε μέρα στη δουλειά του κτλ. Κάποια στιγμή όμως «τσακώνουν» αυτόν τον «ουδέτερο» γείτονά μας να βιάζει και να σκοτώνει. Τότε θ' αντιληφθούμε ότι ο άνθρωπος αυτός είναι υποδουλωμένος στην Αρνητικότητα.

Τα UFO δε διαφέρουν. Τα παρατηρούν οι άνθρωποι να εκτελούν τα επιδεικτικά (πρώτο ύποπτο σημάδι) δρομολογία τους συχνά στους ουραμούς μας. Σ' αυτές τις επαφές 1ου τύπου, όπως λέγονται, δεν κάνουν ούτε καλό, ούτε κακό (φαινομενικά). Δεν αργούν όμως να καταφτάσουν οι πληροφορίες για τις επώδυνες επαφές, όπως του τέταρτου τύπου, τις απαγωγές, τούς βιασμούς ή ακόμα και τούς φονους που διαπράττουν. Τότε πως θα τα χαρακτηρίσουμε; «Ουδέτερα»;

Από τις ενέργειές του, τις πράξεις του κρίνεται ο κάθε άνθρωπος. Και στην προκειμένη περίπτωση η ποιότητα των «χειριστών» των UFO μας απόκαλύπτεται με τη δράση τους- και όχι με

τις απλές βολτες τους στον ουρανό. Και οπότε οι «χειριστές» των «σκαφών» αυτών, οι «εξωγήινοι», επικοινωνούν με τούς ανθρώπους, η δράση τους είναι καταφανέστατα αρνητική, αν ερευνήσουμε προσεκτικά και αντικειμενικά, και όχι «απ' έξω απ' έξω».

Έχουμε λοιπόν καταγεγραμμένες εκατοντάδες ή και χιλιάδες αναφορές, με έκδηλη την αρνητική δράση των «εξωγήινων» (απαγωγές κτλ.). Αντίθετα, με το... μικροσκοπιο ψάχνουμε να βρούμε κάποια περιστατικά με θετική ψυχική επίδραση στο μάρτυρα. Ακόμα κι αυτή η φαινομενική θετική επίδραση όμως, κρύβει την παγίδα της έπαρσης (της τονωτικής ένεσης στον... εγωισμό του μάρτυρα). Έτσι, ο «κλέπτης εκ δεξιών» (ο παγκάκιστος με το φωτεινό προσωπίο) κάνει καλύτερα και πιο υποχθονια τη δουλειά του.

Οι ξένοι, σε μερικά τηλεπαθητικά κυρίως μηνύματα τους σε «επαφικούς» μας, μας «συμβουλεύουν» να είμαστε καλύτεροι άνθρωποι, να μην καταστρέφουμε το περιβάλλον κ.α. Μας δίνουν αυτοί το παράδειγμα με τις (απάνθρωπες) ενέργειές τους! Φυσικά, είναι σκέτη υποκρισία. Με το προσχημα του καλού τάχα, προσπαθούν να ψαρέψουν ανθρώπινες ψυχές (ο λύκος με ένδυμα προβάτου πάλι στο κυνήγι). Αν δεν μετέδιδαν και αυτά τα «ανθρωπιστικά-ηθικά» μηνύματα τους, τότε ούτε αιρέσεις εξωγήινο-λατρείας θα υπήρχαν, ούτε γενικότερα η εξωγήινο - μανία, τουλάχιστον σε τόσο μεγάλο βαθμο.

Ο γέρων Σωφρονιος Σαχάρωφ πολύ σοφά μας εξηγεί ότι «ή παρουσία του αγαθού προσχήματος στο κακό καθιστά δυσχερή τη διάκριση του καλού από το κακό». Μας μεταφέρει επίσης τη γνώμη του Άγ. Σιλουανου του Αθωνίτη: Το κακόν πάντοτε ενεργεί «δια της απάτης», δι' επικαλύμματος καλού, ενώ το καλόν δεν έχει ανάγκη της συνεργασίας του κακού δια την πραγμάτωσιν αυτού, και δια τούτο, όπου εμφανίζονται κακά μέσα (πονηρία, ψεύδος, βία και τα ομοια), εκεί άρχεται περιοχή ξένη προς το πνεύμα του Χριστού. Το καλόν δεν επιτυγχάνεται δια κακών μέσων, ούτε ο σκοπος αγιάζει τα μέσα. «Το καλόν ουκ εστί καλόν, αν μη καλώς γένηται»^[388].

Πολλοί, προσπαθώντας να δικαιολογήσουν τα αδικαιόλογητα, υποστηρίζουν ότι δε φταίνει οι εξωγήινοι για τους φονους, για τη θερμοτητα που εκτοξεύουν στους μάρτυρες ή στα ζώα, και γενικά για όλα όσα κατηγορούνται. Τα «ρίχνουν» σε μας, ότι εμείς είμαστε επιθετικοί και πολεμοχαρείς. Τα ζώα γιατί τα τυραννούν όμως; Τι τους πείραξαν τα ζώα; Άλλοι ισχυρίζονται ότι, με την τεχνολογία τους, άθελα τους, προκαλούν το κακό.

Δεν αντιλαμβάνονται όμως οι εξωγήινοι το κακό που προξενεί αυτή η τεχνολογία ή η ενέργειά τους; Δηλαδή θα «την πληρώνουμε εμείς τη νύφη», επειδή αυτοί θέλουν να «εξερευνούν» τον πλανήτη μας; Είναι καλύτερο να εξερευνούν και να καταστρέφουν, ή να μην έρχονταν ποτέ, αφήνοντας μας στην ησυχία μας;

Σίγουρα το δεύτερο. Αν εμείς είναι να εξερευνήσουμε ένα παρθένο δάσος, καταστρέφοντας ή καίγοντας το παράλληλα, καλύτερα να μην το εξερευνήσουμε ποτέ. Και δε νομίζουμε ότι είναι δύσκολο να καταλάβουν οι παρείσακτοι τα δεινά που προκαλεί πολλές φορές ο ερχομος τους στους μάρτυρες. Άπλα, δεν τους «καίγεται καρφί» για τις επιδράσεις τους πάνω μας. Τα εγωιστικά πνεύματα μόνο τον εαυτό τους κοιτούν και προσποιούνται ότι θέλουν να μας μάθουν, να μας μελετήσουν δήθεν, ενώ την ίδια στιγμή μας έχουν... «σήκω, σήκω - κάτσε, κάτσε» - και γι' αυτό φταίμε εμείς, που δεν τους πολεμάμε με τα Πνευματικά Οπλα. Ο Άγ. Σιλουανος ο Αθωνίτης μας εξήγησε άλλωστε ότι οι Δυνάμεις του Καλού δεν προσεταιρίζονται ποτέ το κακό.^[SSSSSSSSSS]

Γιατί όμως οι ξένοι δεν επικοινωνούν μαζί μας, ώστε να μάθουμε κι εμείς, τέλος πάντων, τους, υπότιθέμενους αγαθούς σκόπους τους, μέσω πολιτισμένων ανθρώπινων διαδικασιών και του διαλογου; Τελικά, οι εξωγήινοι κάνουν... μόνολογο (ή και διάλογο ίσως, αλλά με κάποια σκοτεινά κέντρα υλικής εξουσίας πάνω στη γη). Δεν υπηρετούν τη δημοκρατία, αλλά την... αναρχία! (και ίσως την παγκοσμια δικτατορία!)

Θα μπορούσαν λοιπόν να μας βοηθήσουν να μπούμε στον τρόπο σκέψης τους, σε συλλογικό επίπεδο, αλλά θα μπορούσαν και να μας καθησυχάσουν κάπως, κάνοντας πολλά έργα καλής θέλησης, για να «σπάσουν τον πάγο». Ο πάγος όμως απόδεικνύεται... παγοβουνο!

Αν όλα τα UFO είχαν φανερά αρνητική συμπεριφορά και το καταλάβαινε ο καθένας, δεν θα είχε γραφτεί αυτό το βιβλίο. Οι απλές παρατηρήσεις όμως άγνωστων φώτων στους ουραμούς μας, συμβάλλουν στην απόμυθοποίηση της θεωρίας των «κακών UFO» και στην ουσία ενισχύουν το όλο κίνημα της εξωγήινο - μανίας. Πολλοί δίσκοι και φώτα «ουδέτερα» φαινομενικά, όπως αυτά του π. Παϊσίου και του Μ. Αντωνίου, απόδειχτηκε ότι ήταν παγίδες του αόρατου εχθρού.

Κάθε περιστατικό UFO όμως, ας χαρακτηρίζεται και «ουδέτερο» ή «αδιάφορο» ως προς την ψυχική επίδρασή τους το μάρτυρα, ενισχύει τον ογκο των αναφορών και εν τέλει «συμμαχεί» με τα

«συναδελφικά» του τρομακτικά UFO. Κάθε τέτοια εμφάνιση ρίχνει «λάδι στη φωτιά», ρίχνει ακόμα περισσότερο σκοτάδι στο ήδη σκοτεινό μυστήριο, γεμίζει τα βιβλία και τα περιοδικά των UFO με ακόμα περισσότερες σελίδες, απόκοπτοντας τον αναγνώστη και ερευνητή από άλλες πιο πρόσοδοφορες και ψυχωφελείς ασχολίες ή αναζητήσεις. Σ' αυτές τις «ουδέτερες» επαφές πρώτου και δεύτερου τύπου στηρίζονται τα όνειρα πολλών πλανημένων και φανατικών ερευνητών για επισκέψεις «καλών» εξωγήινων ή εξωγήινων «θεών», όπως είπαμε. Τώρα αντιλαμβάνεστε γιατί ακόμα και οι άπλες θεάσεις ιπταμένων δίσκων, μπορεί να μην είναι τόσο αθώες και «ουδέτερες», όσο φαίνονται.

Η οψη των UFO εξάπτει τα πάθη και τις ορμές στους ανθρώπους. λάμπουν σαν το χρυσο (για να διογκώσουν το πάθος της φιλαργυρίας και της περιέργειας, όπως πήγαν να κάνουν οι δαίμονες δείχνοντας το είδωλο του δίσκου στο Μ. Αντώνιο), ή περιβάλλονται από φωτιές (για να αναζωπυρώσουν βίαια - κατώτερα ένστικτα και τον αχαλίνωτο φόβο). Κατά τον Γιούνγκ επίσης, τα UFO έχουν σεξουαλική οψη[389].

Ακόμα, υπονομεύουν σε μάρτυρες και στο κοινό την έπαρση, την επίδειξη, τη γοητεία (πάθος της υπερηφάνειας), καθώς και την ανούσια φλυαρία (πάθος της μωρόλογίας). Κατά τον Αγ. Ιγνάτιο Μπριαντιανίνωφ (1807 -1867), οι δαίμονες παρουσιάζονται και με τη μορφή αντικειμένων που είναι πειρασμοί[390].

Αλλά και τι καλό έχει κάνει τελικά όλος αυτός ο σάλος για τα UFO στην ανθρωπότητα; Έχουν φέρει σε κοντρα τούς ανθρώπους, αφθονούν οι άπάτες, οι κυβερνήσεις συγκαλύπτουν γεγονότα, οι οπαδοί των UFO φανατίζονται και φαντάζονται... 'Όλα αυτά γι' αυτούς που είναι «έξω από το χορό» .

Αυτούς που είναι «μέσα στο χορό» τούς απαγάγουν, τούς βιάζουν, τούς σκοτώνουν Ψυχολογικά ή και σωματικά... Και οι άλλοι διοργανώνουν γιορτές στο όνομα τους (Ροσγουελ)! Έ, όχι. Τόσο δύσκολο δηλαδή είναι να καταλάβουν κάποιοι ότι οι.. απροσκλητοί επισκέπτες μας δεν έχουν ίχνος ανθρωπιάς και ηθικής; Ή ότι δεν έχουν ίχνος συναισθημάτων; Μάλλον δεν θέλουν να το καταλάβουν οι πιο πολλοί.

Σε πολλές περιπτώσεις στενών επαφών τρίτου και τέταρτου τύπου, οι ξένοι δίνουν την εντύπωση ότι έρχονται μόνο και μόνο για να τρομοκρατήσουν το μάρτυρα. Και μόλις το πετύχουν αυτό σηκώνονται και φεύγουν. Ο φόβος όμως των μαρτύρων μπορεί να μείνει για όλη τους τη ζωή...

Μία και μόνο περίπτωση ψυχικής καταρράκωσης ενός μάρτυρα, θα έπρεπε να την είχαν «ξεπλύνει» τουλάχιστον με μερικές δεκάδες άλλες ψυχωφελείς επαφές. Αντί γι' αυτές όμως, συνεχίζονται οι απαγωγές, οι νευρικοί κλονισμοί των μαρτύρων και όλα τα υπόλοιπα τερτίπια τους.

Κάνουν τσες φιγούρες στους ουρανούς, «παιίζουν» με τα αεροπλάνα μας, εξαυλώνονται, έχουν θαυμάσια μηχανήματα...

Έχουν λοιπόν «ασύλληπτη τεχνολογία» και τη χρησιμοποιούν για δύο λόγους βασικά:
για εντυπωσιασμό και

για να μάς βλάψουν. Που είναι οι «ανώτεροι πνευματικά εξωγήινοι», οι «δάσκαλοι» ή οι «Δημιουργοί» μας; Γιατί δεν έχουν προσπαθήσει να μας αναβαθμίσουν πνευματικά και ψυχικά; Αν και ξέρουν τσες... γήινες γλώσσες (μιλάνε συχνά στη γλώσσα κάθε μάρτυρα), ή και την τηλεπάθεια ακόμα, τελικά δεν επικοινωνούν πραγματικά μαζί μας.

Την ίδια ώρα ο ηθικός ξεπεσμός του πλανήτη αυξάνεται. Τι κάνουν γι' αυτό οι υπότιθέμενοι σωτήρες μας; Άπλα δίνουν άλλο ένα κακό παράδειγμα στους ανθρώπους. Στην Αφρική π.χ., κάθε μέρα χιλιάδες παιδιά πεθαίνουν από πείνα ή από AIDS. Γιατί η «αξεπέραστη» τεχνολογία των εξωγήινων αρνείται τη βοήθεια στα παιδιά αυτά; τι σοι τεχνολογία είναι τέλος πάντων αυτή; Μόνο ψυχρά μηχανήματα μπορεί να παράγει; Τα «θαύματα» τους περιορίζονται μόνο στις επιδείξεις στους ουρανούς μας;

Γιατί δεν μας δίνουν τα φάρμακα για τις ανίατες ασθένειές μας; Γιατί δεν έχουν απότρέψει τις οικολογικές καταστροφές του πλανήτη; Μια απλή φιλανθρωπική βοήθεια προς εμάς φαίνεται σαν «παιχνιδάκι», γι' αυτούς, αφού επεμβαίνουν με χαρακτηριστική ευκολία στη νοσηση του ανθρώπου.

Κάποιοι βέβαια ισχυρίζονται ότι μας βοηθούν τεχνολογικά. Ακόμα και αν είναι αλήθεια αυτό όμως, σε τι ουσιαστικό απόβλέπει η παραγωγή μηχανημάτων, πέρα από τις οποίες τεχνολογικές κατακτήσεις και την άνεση μας; Ή ηθική- ψυχική ενίσχυση προηγείται πάνω απ' όλα, γιατί τα αποτελέσματα της έχουν αιώνια ισχύ, συντελεί στην καλύτερη ποιότητα της θάνατης ψυχής.

Οι «εξωγήινοι» ούτε καν φιλόσοφούν. Τα αρχαιογράμματα του σκάφους στο Ροσγουελ που ερμηνεύονται ως ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ, εκτός από το ότι είναι ανορθογραφα, μοιάζουν περισσότερο με διαφημιστικά μηνύματα (σε περίπτωση που κι αυτά δεν είναι άλλη μία κακόγουστη φάρσα).

Είναι ξεκάρφωτα λογοτυπα - πυροτεχνήματα μέσα σ' ένα βαθύ σκοτάδι σύγχυσης, φόβου, ασάφειας και ανασφάλειας;

Ή Ελευθέρια είναι Φωτεινή.

Ή Ελευθέρια είναι Ανδρεία.

Ή Ελευθέρια προϋποθέτει τη βαθιά κατανόηση.

Αραγε κάποια «οντα», που επεμβαίνουν στο μυαλό και στη συνείδηση μερικών ταλαίπωρων μαρτύρων, ξέρουν τι σημαίνει Ελευθερία;

Αναλογιστείτε την τεράστια διαφορά που υπάρχει ανάμεσα στις πράξεις και τη συμπεριφορά του Χριστού, που δίδαξε την αγάπη και μαρτύρησε για μας και στην αλλοπρόσαλλη συμπεριφορά των «εξωγήινων». Κι όμως, κάποιοι θα πρότιμούσαν ασυζητητί να επισκεφθούν ένα μουσείο με εξωγήινους, παρά τον Πανάγιο Τάφο για παράδειγμα! Μπορείτε να συνειδητοποιήσετε πόσο τραγικό είναι αυτό;

Περιπτο να πούμε βέβαια ότι ποτέ οι άγνωστοι επισκέπτες δεν έχουν προτρέψει κάποιο μάρτυρα προς την υγιή, αληθινή Χριστιανική πίστη. Ποτέ δεν έχουν ομολογήσει τον Παντοκράτορα Χριστό, τον Υίο του Θεού, την Ανάσταση Του. Αφού λοιπόν δε συντάσσονται με το Χριστό, ευνοητο είναι ότι συντάσσονται με τον Αντίθετο Του, κι ας λένε κάποιες φορές στους μάρτυρες ηθικόλογίες του τύπου «να είστε καλοί άνθρωποι» κτλ. (τα ίδια άλλωστε λένε και οι «φωτεινοί» δαίμονες σε πλανημένους).

Όσο για την υπότιθέμενη συνεργασία γήινων - εξωγήινων (AREA 51); Για το καλό της ανθρωπότητας απόκλείεται να γίνεται, αν βέβαια υπάρχει τέτοιο ενδεχομενο. Τι συμβαίνει λοιπόν στην περίφημη πια AREA 51; Γιατί δεν αφήνουν τον κόσμο να πλησιάσει; Γιατί να μη μάθουμε την αλήθεια; Μήπως συνεργάζονται οι «εξωγήινοι» με σκοτεινά κέντρα εξουσίας, για σκόπους κάθε άλλο παρά αγαθούς; Από την άλλη όμως, πως είναι δυνατόν, οντα που έχουν τη δυνατότητα ν' αφαιρούν από τη μνήμη μας γεγονότα και να ελέγχουν ακόμα και το χωροχρόνου, οντα που, όπως είπαμε, έχουν «το πάνω χέρι» στις επαφές μας, να «έχουν ανάγκη» τη συνεργασία μαζί μας, για να πετύχουν τούς οποίους σκόπους τους; Μοιάζει παράλογο...

Τελικά η συμπεριφορά των «εξωγήινων» έχει να μάς διδάξει κάτι πολύ χρήσιμο: να κάνουμε στη ζωή μας το αντίθετο απ' ό,τι κάνουν αυτοί. Να τούς έχουμε δηλαδή σαν παράδειγμα προς απόφυγή!

2. ΤΑ UFO ΚΑΙ Η ΕΠΟΧΗ ΤΗΣ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΑΣ

Ή έξαρση των περιπτώσεων UFO στο δεύτερο μισό του 20ου αιώνα συνέπεσε με την εποχή του υλισμού, της βίας, της σεξουαλικής απόχαλίνωσης, της κατάρρευσης των ηθών και αξιών, της ανεξέλεγκτης τεχνολογίας, καθώς επίσης της έξαρσης της νέο - μαγείας, του νέο - απόκρυφισμού και όλων των αιρέσεων (ανάμεσα στις οποίες συγκαταλέγονται και οι λατρευτικές ομάδες UFO).

Ή κατάσταση που επικρατεί στις σύγχρονες κοινωνίες και ειδικά στις μεγαλουπόλεις πάει να ξεφύγει από κάθε έλεγχο. Οι υπόλογιστές και τα μηχανήματα, που υπάρχουν για ν' απλοποιούν τη ζωή του ανθρώπου, έχουν γίνει ο ίδιος ο Θεός του.

Ή τεχνολογία αυτή ξεπερνάει τα όρια και γίνεται αυτόσκοπος (η τεχνολογία για την τεχνολογία, και όχι για τον άνθρωπο ως Πνευματικό Ον). Απειλείται με εξαφάνιση η αυθεντική επαφή με τη φύση, τον Άνθρωπο, το Θεό. Και πως να μην απειλείται, όταν ο τυπικός σημερινός άνθρωπος ξοδεύει τούσες ώρες μπροστά στην οθονη του υπόλογιστή του η στο χαζοκούτι και απόξενώνεται εντελώς από τούς συνανθρώπους του;

Αλλά, είπαμε... Όλα για την τεχνολογία... Όλα για την άνεση...Εξιδανικεύεται η τεχνολογία, οι «απεριοριστές δυνάμεις» του νου του ανθρώπου, που μπορεί πλέον με τα επιτεύγματα του να γίνει Θεός. Ή γραμμή αυτή προωθείται και από πολλές παραθηρσκευτικές ομάδες, όπως η Σαηντόλογία (ΚΕΦΕ). Είναι η εξύμνηση της ισοθείας, του Εωσφορισμού και της αυτόλατρειας, ότι μπορούμε δηλαδή να γίνουμε Θεοί από μόνοι μας με τα επιτεύγματα μας. Την απόφυγή της ισοθείας μάς διδάσκει το πάθημα των πρωτοπλάστων, που θέλησαν να γευτούν τον απαγορευμένο καρπο, από το δέντρο της γνώσης, την οποία δεν είχαν εκ φύσης. Γίνεται όμως το κτίσμα να γίνει ίσο με τον Κτίστη;

Υπερεκτιμά λοιπόν σήμερα τις δυνατότητες του ο άνθρωπος. Φτάνει σε έσχατα σημεία αλαζονείας και κομπασμού. Εκλείπει το πιο βασικό δογμα του Χριστιανισμού: Ή ταπείνωση, που οδηγεί στην αληθινή ομοιοτητα (ΟΧΙ ισοθεία) με το Θεό.

Για ποία ταπείνωση όμως μιλάμε όταν κάποτε, αν υπάρχουμε ως τότε, θα δίνουμε διαταγές στα μηχανήματα και θα πραγματοποιείται κάθε επιθυμία μας; Αυτά θα γίνουν το σύγχρονου «τζίνι» (δαιμονιο) μας.

Η ουσιαστική χρησιμότητα των υπολογιστών και των μηχανημάτων θα είναι μηδαμινή, μπροστά στις ολέθριες προεκτάσεις που θα συνεπάγεται ή υποδούλωση του ανθρώπου σ' αυτά. Φανταστείτε πόσες αρνητικές επιθυμίες του ανθρώπου θα παίρνουν σάρκα και οστά, ξέχωρα από το ότι ο άνθρωπος θα γίνεται όλο και περισσότερο άπληστος, τεμπέλης και φιλοτομαρος.

Ποιος θα δίνει μετά σημασία στα ηθικά διδάγματα του Χριστού, που υποσχονται την Αιώνια Ζωή; Όλοι θα Τον περιγελούν, αφού κάθε τους επιθυμία θα γίνεται πραγματικότητα. Τι ανάγκη θα έχουν μετά από προσευχή ή από συμμετοχή στα Ζωοποιά Μυστήρια της Εκκλησίας π.χ.; Αυτά θα θεωρούνται πια «αναχρονιστικά».

Όλες οι αγνές παραδόσεις θα έχουν πεταχτεί στον «κάλαθο των αχρήστων», ελέω της νοοτροπίας που συμβαδίζει με την τεχνολογία αυτή. Έτσι είχαν προγραμματίσει την επιβολή τους στους Χριστιανούς οι Σοφοί της Σιών, το 1896. Διαβάζουμε λοιπόν στο 130 Πρωτοκολλο τους: «Θα σπρώχνουμε τα πνεύματα να εφευρίσκουν κάθε λογής φαντασίες, θεωρίες νέες και δήθεν προοδευτικές, γιατί υποτάξαμε αυτούς τους βλακοχριστιανούς με πλήρη επιτυχία με τη λέξη «προοδος».

Η ΥΠΕΡ - ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΑ (ΥΠΕΡ - ΓΝΩΣΗ) ΚΑΙ ΤΑ ΠΑΡΑΓΩΓΑ ΤΗΣ, ΜΑΣ ΚΑΝΟΥΝ ΨΥΧΡΕΣ ΚΑΙ ΑΠΑΝΘΡΩΠΕΣ ΜΗΧΑΝΕΣ.

Φαινομενικά είμαστε τυχεροί που ζούμε σε μία εποχή γεμάτη ανέσεις. Παλαιότερα, πολλοί άνθρωποι στην Ελλάδα ζούσαν με στερήσεις και κακούχίες, παρ' όλα αυτά όμως δοξαζαν τον Πατέρα. Σήμερα, πολλοί είμαστε καλυμμένοι από υλικής πλευράς. Αντί να Τον ευχαριστούμε όμως, τον παρατάμε και αφοσιωνομαστε στα υλικά αγαθά, που γίνονται τελικά ο δήμιος μας. Η αδιαφορία, η αχαριστία και η απληστία μας δεν έχουν όρια.

Είναι σα να θέλουμε να τρώμε χωρίς να προσφέρουμε, να παίρνουμε πάντα και να μη δίνουμε ποτέ. «Κολυμπάμε» μέσα στις ανέσεις και στις απόλαυσεις. Κοιμομαστε σε αναπαυτικά κρεβάτια, ρυθμίζουμε τη θερμοκρασία που θέλουμέ να έχουμε στο χώρο μας, τα ψυγεία μας είναι γεμάτα, απόλαμβάνουμε ποικίλα φαγητά, ποτά, καφέδες, ψώνια, διασκεδάσεις, ψυχαγωγίες, διακοπές, μουσική και τόσα άλλα. Και το ευχαριστώ μας ποιο είναι; Η αδιαφορία και ο εγκλωβισμός σ' όλες αυτές τις απόλαυσεις;

Ποίος μας έχει προσφέρει όλα αυτά τα αγαθά; Ποίος, αλήθεια, έχει κάνει τα φαγητά νοστιμα; Από μονα τους, θα πουν κάποιοι, είναι νοστιμα. Η εύκολη εξήγηση για όλα...

Και θεωρούμε φυσικο να έχουμε όλες αυτές τις ανέσεις «μέσα στα πόδια μας». Λησμόνουμε ότι αν δεν υπήρχε Αυτός, δεν θα απόλαμβάναμε τις χαρές της ζωής. Λησμονεί ο καθένας, ότι αυτή τη στιγμή που τρώει, πίνει και απόλαμβάνει θα μπορούσε να μην υπήρχε στη ζωή, ή να ήταν τραυματισμένος σε κάποιο νόσοκομείο, ή να τού «λάχαινε» να ζούσε σε μία τριτοκοσμική χώρα, χωρίς ίχνος από αυτές τις ανέσεις...

Όλοι μας, σε κάποια στιγμή της ζωής μας, έχουμε κινδυνεύσει, έστω και μία φορά, να αφήσουμε αυτόν τον κόσμο, είτε το γνωρίζουμε, είτε όχι, είτε από μία αρρώστια, είτε από ένα ατύχημα. Τη στιγμή εκείνη φαίνεται ότι χειρίστηκε την «κατάσταση» μία Ανώτερη Υπερφυσική Δύναμη, και έτσι συνεχίζουμε να είμαστε εν ζωή, για να κάνουμε κάποιο έργο. Αυτή την Δύναμη λοιπόν πρέπει να υπηρετούμε και να δοξάζουμε σ' όλη τη ζωή μας και όχι τον εαυτό μας.

Ο Παντοδύναμος Θεός μας αγαπά και μας γλιτώνει από πολλές συμφορές, άσχετα αν οι παραχωρήσεις Του στο κακό είναι αναπόφευκτες. Έχουμε μολύνει ανεπανορθωτα τη γη και την ατμόσφαιρα, έχουμε αφανίσει διάφορα είδη του ζωικού βασιλείου, έχουμε καταστρέψει ένα σωρο δάση (όπως στον Αμαζονιο και αλλού). Η τρύπα του οζοντος θα έπρεπε να μας είχε σακατέψει, όπως και οι υπόλοιπες τερατουργίες μας, αφού πάμε τόσο κοντρα στη Φύση. Κάποιος μας προστατεύει όμως. Κάποιος που έχει θωρακίσει τη γη μας με μία μυστηριώδη, θαυμαστή άμυνα, κάποιος που μας λυπάται και το τίμημα μένει απλήρωτο (ως ποτε;).

Και εμείς; Επαναπαυομαστε με το κακό που κυριαρχεί στην εποχή μας και στους φίλους μας, ή με το ότι θα... ξαναγεννηθούμε, αν δεν είμαστε τέλειοι. Η λέμε «κανείς δεν είναι τέλειος». Ομως, αν όλοι οι άνθρωποι γύρω μας ήταν πραγματικά Άγιοι και φωτισμένοι, τότε δεν θα ξεδιπλωνόταν με τραγικο τρόπο η κλίση μας στο κακό; Πρέπει λοιπόν να οραματιζομαστε το Τέλειο, να έχουμε σαν προτυπο τον Ιησού Χριστό, για να απόδώσει καρπούς η προσπάθειά μας.

Προσπάθεια; Πόσοι κάνουν προσπάθεια; Πως να κάνουν προσπάθεια και πνευματική άσκηση; Μπλεγμένοι μέσα στη δίνη του υλισμού και του υπερ-καταναλωτισμού, που είναι το επιστέγασμα της τεχνολογικής «προοδου» στην εποχή μας; Ακόμα και τις μέρες των γιορτών, αντί να λατρεύουμε το Θεό μας, λατρεύουμε ακόμα περισσότερο τον... εαυτό μας. Αντί να συμμετέχουμε στο κλίμα της πιο χαρούμενης πνευματικής γιορτής της ανθρωπότητας, των Χριστούγεννων, ή της Ανάστασης, συμμετέχουμε στο γενικό κλίμα του καθισιού (σωματικού και πνευματικού, στα ξέφρενα φαγοπότια και στις διασκεδάσεις, πολιορκώντας παράλληλα και τα πάσης φύσεως καταστήματα. Ο «πολιτισμός» συνιστά τη χοντροειδή υποτίμηση της ψυχής...

Να λοιπόν ποία είναι σήμερα η κατάντια μας: τα πάθη, οι απόλαυσεις και το χρήμα θεωρούνται προοδος. Η ηθική, η ευλάβεια, η αυτάρκεια και η εγκράτεια θεωρούνται οπισθοδρομικές. Πλήρης διαστρέβλωση δηλαδή της φύσης του ανθρώπου. Όλα πια έχουν ισοπεδωθεί Δεν υπάρχει κάποιο στήριγμα. Δεν υπάρχει κάποιος σκοπός. Ο άνθρωπος αγνοεί το βαθύτερο νοήμα της ζωής. Λες και φτιαχτήκαμε για να πεθάνουμε!

Δεν έχει επίσης ο άνθρωπος ένοχές και τύψεις. Δεν κάνει αυτόκριτική. Και όχι μόνο αυτό, αλλά έχει και ήσυχη τη συνειδησή του λέγοντας «εγώ τον εαυτό μου κοιτάω, δεν πειράζω κανέναν». Στεναχωρεί όμως τον Δωρητή της Ζωής που θέλει να μας βλέπει να προοδεύουμε, να προσφέρουμε και εμείς αγάπη, όχι μόνο Αυτός.

Ψέμα είναι και η (πονηρή) απόκρυψη της αλήθειας. Έγκλημα είναι και η άρνηση μιας «χείρας βοηθείας» σε συνάνθρωπο μας που κινδυνεύει. Έτσι και η αδιαφορία γι' Αυτόν είναι έγκλημα.

Και αν το καλόξετάσει κανείς, η ζωή του σύγχρονου ανθρώπου δεν διαφέρει σε τίποτα από τη ζωή των ζώων, που κι αυτά τρώνε, πίνουν, κοιμονται, γονιμοποιούν, και μία μέρα πεθαίνουν. Αυτή είναι η σύγχρονη, όχι μόνο αθεΐα, αλλά και έμμεση λατρεία των ειδώλων για το σημερινό απόχαυνωμένο, απόκτηνωμένο άνθρωπο (λατρεία της ύλης, της τεχνολογίας και φυσικά του εαυτούλη του).

Μέσα σ' αυτές τις συνθήκες, οι πλούσιοι γίνονται πλουσιότεροι και πιο άπληστοι σε υλικά αγαθά (και φτωχότεροι στα πνευματικά αγαθά), ενώ οι φτωχοί γίνονται φτωχότεροι και περισσότερο ζηλοφθονες και απελπισμένοι.

Παρασύρονται πολλοί και ζηλεύουν τι; Την άκρως υλιστική, καταχρηστική ζωή των άλλων, τις περιουσίες τους, τη θέση τους, τις αυτόκαταστροφικές απόλαυσεις τους, τις «κατακτήσεις» τους;

Και προσπαθούν να τούς μιμηθούν, τη στιγμή που όλα αυτά τελικά θα γίνουν η ταφοπλακά τους; Δυστυχώς, ναι, ταφοπλακά, γιατί τη μέρα της κρίσης οι πρώτοι θα γίνουν τελευταίοι και οι τελευταίοι πρώτοι (κατά Ματθαίον 19, 30). Και όχι προσωρινά... για πάντα. Ο Χριστός ήρθε σα ζητιάνος, γιος ξυλουργού, όχι σα μεγιστάνας. Και αυτοί που Τον επιζητούν, δε θα στερηθούν κανένα αγαθο στη Μέλλουσα Ζωή.

Για τούς γήινους εχθρούς (κλέφτες, δόλοφονους κτλ), οι πλούσιοι είναι εφοδιασμένοι με υπέρ-τεχνολογικά συστήματα προστασίας, συναγερμούς, οπλα, καλόγυμνασμένα σκυλιά, φύλακες και πορτιέρηδες, ώστε να τούς απόκρουουν. Για τούς πνευματικούς όμως εχθρούς, τι κάνουν; Απλά τούς αφήνουν και αλωνίζουν μέσα στο νου και στην καρδιά τους, με την επώδυνη προσκολλησή τους στην ύλη.

Στην αιωνιοτητα δεν θα έχουμε ούτε οπλα, ούτε σκυλιά, ούτε μπράβους. Εκεί θ' απόκαλυφθούν όλες οι πράξεις και οι προσκολλήσεις μας. Τίποτα δεν θα είναι κρυφο. Ας γυρίσουμε λοιπόν το κουμπί στο Χριστό, όπως έλεγε ο αείμνηστος γέροντας Παισιος^[391]. Αυτή είναι η πραγματική, παντότινη ασφάλεια και όχι μόνο η προσκαιρη.

Ο σωστος χριστιανος δεν έχει άγχος, νεύρα, πάθη, εξαρτήσεις, ανασφάλειες, έμμονες ιδέες, κατάθλιψη, άσκοπες και υπέρμετρες στεναχώριες, αντιμετωπίζει με υπομονή τις δυσκολίες της ζωής, δε φοβάται τις αρρώστιες, το θάνατο.

Αντίθετα, αυτός που «κολυμπά» στη μπανιέρα με το χρήμα, που έχει δύο κινητά, τρία ακίνητα κι αλλά τόσα αυτόκίνητα, αλλά δεν πιστεύει στο Θεό, αν και φαίνεται ευτυχισμένος και «γεμάτος», στην ουσία υποφέρει από τις έννοιες του και από τη μη πραγματοποίηση πολλών επιθυμιών του. Υποφέρει λόγω της έλλειψης μιας σταθερής βάσης, πάνω στην οποία θα χτίσει το οικοδομημα της προσωπικότητας και της ζωής του. Ο συναισθηματικός του κόσμος ταλαντεύεται και αναταράσσεται, σαν τα κύματα της θάλασσας, που ο αέρας τα πάει μία από δω και μία από κει. Αρνητικά και θετικά συναισθήματα διαδέχονται το ένα το άλλο, χωρίς έλεγχο, χωρίς ειρμό. Υποκύπτει διαρκώς στις «ανάγκες» του για ξέσπασμα και εκτονωση. Τα αποτελέσματα ενός άστατου - ασταθούς τρόπου ζωής δεν γίνονται πάντα φανερά. Η ψυχή του ανθρώπου αυτού το ξέρει...

Άλλες φορές όμως, η προσκολληση στα υλικά αγαθά, στα πάθη, στις υλικές απόλαύσεις και στο ορμητικό ρεύμα του χειμάρρου της τεχνολογικής εποχής μας, στοιχίζει και στο υλικό πεδίο, πλην του πνευματικού. Ή υποταγή στο πάθος της λαιμαργίας φέρνει το πάχος, οι πολυγαμικοί και οι ναρκομανείς προσβάλλονται στατιστικά πιο πολύ από AIDS και άλλες ασθένειες, όσοι παθιάζουν με την ταχύτητα σκοτώνονται, οσες γυναίκες επιλέγουν την έκτρωση «παίζουν κορώνα-γράμματα» με την μελλοντική δυνατότητα τεκνοποίησής τους και τόσα άλλα παραδείγματα.

Υπηρετεί λοιπόν ο σύγχρονος άνθρωπος το προσωρινό, το φθαρτό, όπως τα ρολογια που κάνουν τικ – τακ. Κάποτε όμως θα σταματήσουν να κάνουν τικ - τακ... Μαζί με τα ρολογια θα σταματήσουν να «λειτουργούν» και οι άνθρωποι που υπηρέτησαν τα ρολογια αυτά (δηλ. την ύλη και τη σάρκα), οδηγούμενοι στην αιώνια απόμάκρυνση από το Λυτρωτικό Φως του Αόρατου Φωτοδοτη. Κι αυτό, γιατί θα έχουν υποδουλωθεί στον άρχοντα του αιώνος (του προσκαιρου χρόνου) και του κόσμου τούτου (του κοσμικού φρονήματος). Ο πλούσιος θα αφανιστεί στις επιχειρήσεις του (Ιακώβου 1, 11), γιατί είναι πολύ δύσκολο εν ας πλούσιος να εισέλθει στη Βασιλεία των ουρανών (Ματθαίου 19,23).

Τα λογια του Ιησού πρέπει να μας συνεφέρουν: «Προσέξτε καλά τούς εαυτούς σας. Μην παραδοθείτε στην κραιπάλη, στη μέθη και στις βιότικές ανάγκες γιατί θα σας αιφνιδιάσει η μέρα εκείνη (της κρίσης)» (κατά Λουκά 21,34). [+++++](#) Ο περισσότερος κόσμος γύρω μας παραδίδεται... Όμως, είναι στενή η πύλη της Σωτηρίας (Ματθαίου 7,13 - 14), δεν είναι «μπάτε σκύλοι αλέστε».

Οι Άγιοι Πατέρες διδασκαν ότι όποιος ζει μέσα σε ανέσεις, απόλαύσεις και στην καλόπέραση, είναι αδύνατο να επιστρέψει στην ουράνια Πατρίδα. Ο γέροντας Παΐσιος έλεγε: «Όσοι αναπαύονται μέσα στον υλικό κόσμο και δεν ανησυχούν για τη σωτηρία της ψυχής τους, μοιάζουν με τα ανοητα πουλάκια που δεν θόρυβούν μέσα στο αυγό, για να σπάσουν το τσοφλι, να βγουν έξω να χαρούν τον ήλιο - το ουράνιο πέταγμα στην παραδεισένια ζωή -, αλλά παραμένουν ακίνητα και πεθαίνουν μέσα στο τσοφλι του αυγού» [\[392\]](#).

Πρέπει λοιπόν να τρανταχτούμε, ν' ανασυγκροτηθούμε, ν' αναθεωρήσουμε τη ζωή και το σκοπό της, γιατί έχουμε δει τη ζωή πολύ «στην πλάκα». Ο Θεός είναι φιλόανθρωπος. Εμείς είμαστε φιλοΘεοί; Οραματιζομαστε τη Λύτρωση, το Νοημα της Ζωής, που είναι κοινό για τούς ανθρώπους όλης της Γης, είτε αυτοί ζουν στην Αιθιοπία, είτε στη Σιβηρία, είτε στην Αμερική; Έχουμε το φρονημα του πνεύματος, δηλαδή τη ζωή, ή έχουμε το φρονημα της σαρκος, δηλαδή το θάνατο (προς Ρωμαίους 8, 6) ;

Μία επιγραφή στη Μονή του Άγ. Παύλου στο Άγ. Όρος λέει: «Αν πεθάνεις πριν πεθάνεις, δεν θα πεθάνεις όταν πεθάνεις». Αν δηλαδή νεκρώσεις τα πάθη και τα ελαττώματα σου, τότε θα συμμετέχεις στην αθανασία της ψυχής μαζί με το Λυτρωτή.

Πρέπει να στοχεύουμε λοιπόν σ' αυτά που δε φαίνονται και είναι αιώνια, και όχι σ' αυτά που φαίνονται και είναι προσωρινά (προς Κορινθίους Β' 4, 18).

Τι ψυχή θα παραδώσουμε, όπως λέει και ο λαός; Αυτό είναι που μετράει. Τα καλά και συμφέροντα των ψυχών μας προέχουν και όχι των σωμάτων μας. Γιατί τα σώματα μας γερνάνε και πεθαίνουν, η ψυχή μας όμως δε φθείρεται.

Τι ωφελεί λοιπόν να κερδίσουμε τα πάντα (πλούτη και δοξα, όπως είχε τάξει ο διάβολος στο Χριστό) και να χάσουμε την Ψυχή μας; (Ματθαίου 16,26).

Τελικά οι «τυχεροί», οι υποταγμένοι στον «πολιτισμό» άνθρωποι, θα είναι οι πιο χαμένοι. Γιατί αφοσιώνονται πιο εύκολα στην όλη, αντί στο ΠΝΕΥΜΑ. Γιατί ξεχνούν ότι όλες οι ανακαλύψεις και τα μηχανήματα που μας περιστοιχίζουν αποτελούνται από όλη φθαρτή και προσκαιρη, ενώ το ΑΙΩΝΙΟ ΠΝΕΥΜΑ φτιάχνει και αποτελείται από ανάλογες, άφθαρτες ψυχές - πνεύματα.

Ή γεμάτη επίδειξη και κενότητα ζωή πολλών σημερινών ανθρώπων ταιριάζει με τη γεμάτη επίδειξη συμπεριφορά των UFO στους ουρανούς [+++++](#).

Τα UFO και οι εξωγήινοι, με την «προηγμένη τεχνολογία» τους βαδίζουν χέρι-χέρι με τον απάνθρωπο αυτό τρόπο ζωής, με το υλιστικό υποβαθρο, που προωθείται συνεχώς και από το κίνημα της «Νέας Εποχής», όπως θα δούμε. Βαδίζουν χέρι-χέρι με τη σύγχρονη Ιδεολογία της υπέρμετρης και αλογιστής χρήσης της τεχνολογίας. Μέσω των UFO Θεόποιείται ή τεχνολογία και τα παράγωγά της (ή ύλη). Θεόποιούνται οι εξωγήινοι, που εκπρόσωπο την τεχνολογία, τη γνώση, τη διανοηση και τις «απεριοριστές δυνάμεις. του νου» και το παραπέταμα των παραδοσεων.

Ή αυξανόμενη ελκυστικότητα των θεμάτων επιστημονικής φαντασίας στο σύγχρονο κόσμο είναι άμεση αντανάκλαση της απώλειας των παραδοσιακών θρησκευτικών αξιών. Ο κόσμος της επιστημονικής φαντασίας είναι τελείως υλιστικός, παρ' ότι συχνά έχει «μυστικιστικές» προεκτάσεις

απόκρυφιστικού ή ανατολικού χαρακτήρα. Ο «Θεός», αν αναφέρεται καθόλου, είναι μία κενή και απροσωπη δύναμη, όχι ένα προσωπικό αν. Αν και εμφανίζεται ως επιστημονική και όχι θρησκευτική, η λογοτεχνία επιστημονικής φαντασίας είναι στην πραγματικότητα ένας βασικός διασπορέας (σε κοσμική μορφή) της «νέας θρησκευτικής συνειδητοποίησης», η οποία σαρώνει το ανθρώπινο γένος καθώς ο Χριστιανισμός υποχωρεί, τονίζει ο Αμερικανός Ορθόδοξος Ιερομοναχός Σεραφείμ Ρουζ (1934-1982) (φωτο)[\[393\]](#).

Το σκεπτικό των υπέρ - ηρώων και ειδικά των διαστημικών ηρώων, με τους οποίους μαγεύονται τα παιδιά, είναι ότι ο άνθρωπος μπορεί να γίνει υπεράνθρωπος (Θεός). Πολλά παιδιά ταυτίζονται μ' όλους αυτούς τους ήρωες, με όλες τις αρνητικές συνέπειες στο χαρακτήρα τους...

Οι «επαφικοί» και οι UFOμανείς γοητεύονται από την τεχνολογία. Το ίδιο και οι λατρευτικές ομάδες UFO, που επίσης έχουν την «ευλογία» της «Νέας Εποχής» (λεπτομέρειες στη συνέχεια). Ή «Υπέρτατη Πηγή», εκείνη η UFO λατρευτική ομάδα 39 μέλη της οποίας αυτόκτονησαν το Μάρτιο του '97, ήταν επιχειρηματίες στους υπόλογιστές και φανατικοί χρήστες τους. Είχαν «παράθυρα» και στο Internet, ψαρεύοντας από εκεί πολλούς οπαδούς. Μέσω Internet μάλιστα έκλεισαν «ραντεβού» με το υπότιθέμενο σκάφος των εξωγήινων που συνοδεύει, όπως πίστευαν, τον κομήτη Hale -Bopp, ο οποίος εκείνες τις μέρες πλησίασε στη Γη.

Πολλές αιρέσεις UFO-λατρικού τύπου έχουν ξεφυτρώσει στις ΗΠΑ, όπου παρουσιάζεται και το 50% των «ξένων Οντων» σ' όλη τη Γη (είναι σύμπτωση αυτό ;).

ΗΠΑ: η χώρα - σύμβολο του υλισμού, η χώρα των μεταλλαγμένων τροφών και των τεχνολογικών - ηλεκτρονικών ακροτητών, δίνει απόλυτα με το στοχο των UFO να καταπιαστεί ο σύγχρονος άνθρωπος με τον υπερβατικό κόσμο της τεχνολογίας και του υλισμού.

Εδώ αξίζει να εκφράσουμε τις υποψίες μας ότι ένα μέρος αυτής της προπαγάνδας για τα UFO ίσως γίνεται σκοπιμα από τους Αμερικανούς, για να προσθέτουν ακόμα μεγαλύτερο δέος στην όλη υπερτεχνολογική εικόνα που επιδιώκουν να «εξάγουν». Διαδίδουν λοιπόν ιστορίες για συνεργασία με εξωγήινους (στους εναλλακτικούς κύκλους βέβαια) και γενικώς παρουσιάζονται ως οι «εκλεκτοί» των εξωγήινων, πετυχαίνοντας έτσι τους σκοπούς τους. Μπορεί δηλαδή αρκετές από τις «εμφανίσεις των διαστημανθρώπων» εκεί να είναι ψεύτικες και να προωθούνται σκοπιμα, για τον παραπάνω αλλά και για άλλους λόγους για τους οποίους θα μιλήσουμε πιο κάτω.

Οι μυστικές υπηρεσίες και οι κυβερνήσεις των ΗΠΑ και άλλων χωρών, σίγουρα έχουν αντιληφθεί τόσα χρόνια ότι υπάρχουν κάποιες μυστηριώδεις απειλητικές δυνάμεις που κινούν τα UFO, καθώς και άλλα παραφυσικά φαινόμενα. Μάλλον όμως ούτε οι ίδιοι καν δεν έχουν καταλάβει τι δυνάμεις είναι αυτές. Λόγω της αγνοίας τους, αλλά και για λόγους γοήτρου και ισχύος, απόκρύπτουν από το κοινό ότι κάτι συμβαίνει. Το μυαλό κάποιων ερευνητών όμως, επειδή υπάρχει αυτή η απόκρυψη, «τρέχει» πολύ μακριά και νομίζουν ότι οι κρυφές δυνάμεις είναι εξωγήινης (υλικής) προέλευσης και ότι οι «ισχυροί» ξέρουν πάρα πολλά!

3. ΨΥΧΟΛΟΓΙΚΗ ΘΕΩΡΗΣΗ ΓΙΑ ΤΟΥΣ UFO – ΜΑΝΕΙΣ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΕΡΑΣΤΕΣ ΤΟΥ «ΑΝΕΞΗΓΗΤΟΥ». Η ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΗ ΜΕΤΕΞΕΛΙΞΗ ΤΗΣ ΕΡΕΥΝΑΣ

A. ΤΑ ΨΥΧΟΛΟΓΙΚΑ ΑΙΤΙΑ ΤΗΣ ΕΝΑΣΧΟΛΗΣΗΣ ΤΟΥΣ

Κάποια άτομα που πιστεύουν στα UFO διακατέχονται από ένα ψυχολογικό κενό: αδυνατούν να σκεφτούν ότι ίσως είμαστε μόνοι στο σύμπαν, ή απόμονοι από άλλους ευφυείς πολιτισμούς. Αισθάνονται ένα είδος μοναξιάς που γεμίζει μόνο με την απόδοχή της ύπαρξης εξωγήινων. Εξωγήινων όμως που βρίσκονται πλάι μας ή και ανάμεσα μας, όχι μακριά.

Ή ιδέα ότι κάποιοι τεχνολογικά ανώτεροι μας παρακόλουθούν και μας προστατεύουν, ανακουφίζει αυτό το είδος ανασφάλειας που έχουν. Τους καλύπτει λοιπόν αυτή η ψευδαίσθηση. Αν π.χ. απόδεικνυόταν ότι σε απόσταση εκατο ετών φωτός από μας δεν υπάρχει ζωή, θα «έφευγε το έδαφος κάτω από τα πόδια τους»! Επαναπαύονται όμως στη «σίγουρη» ιδέα ότι «απόκλείεται να συμβαίνει αυτό».

Ίσως είναι λοιπόν κάποια ψυχο - διανοητικά πάθη και αδυναμίες των ανθρώπων, καθώς και λανθάνοντες εγωιστικοί παράγοντες που, συν τοις άλλοις, ωθούν τούς οπαδούς των UFO και των παράδοξων φαινομένων ν' αφιερώνουν ένα μεγάλο κομμάτι της ζωής τους στα αμφιλεγόμενα αυτά θέματα. Είναι και ερεθιστικό όμως ν' ασχολείται κάποιος μ' ένα θέμα «απαγορευμένο» όπως τα UFO, ένα θέμα που το γνωρίζουν λίγοι, ένα θέμα που «το καλύπτουν οι κυβερνήσεις όλου του κόσμου», ένα θέμα διαφορετικό, που «σπάει το κατεστημένο». Οι ίδιοι θέλουν ν' αντιδρούν στο κατεστημένο, θέλουν να αισθάνονται διαφορετικοί, πρωτοπόρακοί. Συχνά γίνονται συγγραφείς και επιδιώκουν, λόγω της δοξομανίας τους τη δημοσιότητα, να βρίσκονται διαρκώς στο προσκήνιο. Το αντίθετο μας διδάσκουν οι Άγιοι Πατέρες: την αφάνεια, την απλοτητα, το ήρεμο μεγαλείο.

Εύκολα λοιπόν έχουν μεγάλη ιδέα για τον εαυτό τους, αυτόθαυμάζονται και πιστεύουν ότι καταγίνονται με κάτι που ελάχιστοι τολμούν να θίξουν, ότι έχουν κατακτήσει τις «συμπαντικές αλήθειες», ότι είναι «και οι πρώτοι». Πέφτουν επομένως στο λάκκο της εωσφορικής υπερηφάνειας. Και επαναλαμβάνουμε συχνά το θέμα της υπερηφάνειας και του κομπασμού, γιατί πολύ δύσκολα τη συνειδητοποιεί κανείς και γιατί φυσικά είναι σκέτη καταστροφή για την ψυχή.

«Όποιος υψώνει τον εαυτό του θα ταπεινωθεί κι όποιος τον ταπεινώνει θα υψωθεί» (Λουκά 18, 14). «Ο Θεός εναντιώνεται στους υπερήφανους, ενώ στους ταπεινούς δίνει χάρη» (Ιάκωβου 4, 7). «Ανώτερος απ' όλους είναι ο πιο ταπεινός» (Λουκά 9,48).

Ο Θεός λοιπόν έχει δύο κατοικίες, μία στους ουρανούς και μία άλλη στην ταπεινή και ευγνώμονα καρδιά[394]. Ο υιός Του πάντα διακήρυττε ότι ποιεί το θέλημα, όχι το δικό Του, αλλά του Πατρός Του. Και απέδειξε έμπρακτα την ταπεινοφροσύνη Του πλένοντας τα πόδια των μαθητών Του, ακόμα και του προδοτή Του, αλλά και κυρίως καταδεχομενός να γίνει από Θεός άνθρωπος και να γνωρίσει τόσους εξευτελισμούς και τόσα μαρτύρια, που δε γνώρισαν ούτε στο ελάχιστο οι χειροτεροι άνθρωποι που πέρασαν από την ιστορία. Όταν μάλιστα τον απόκάλεσε κάποιος «Αγαθο Διδάσκαλό», Αυτός απόκριθηκε: «Γιατί με λες αγαθο; Κανείς δεν είναι αγαθος, παρά μόνο ένας: ο Θεός» (Ματθ. 19, 17). Και συν τοις άλλοις, δέχτηκε να ονομαστεί υιός του Ανθρώπου. Ποιος; Ο ίδιος ο Θεός! Ο ίδιος ο Πλάστης!

Φωτεινό αστέρι ταπεινώσεως και ο Άγ. Ιωάννης ο Βαπτιστής: «Δεν είμαι εγώ αυτός που περιμένετε. Αυτός έρχεται μετά από μένα και εγώ δεν είμαι άξιος να λύσω ούτε το υποδήμα από τα πόδια Του» (Πράξεις Απόστολων 13,25).

Ή ταπεινώση, με την ενανθρώπιση του Θεού, άρχισε να φέγγει στον κόσμο, ανοίγοντας τις πύλες του Παραδείσου. Την κληρονομήσαν οι μαθητές και Απόστολοι του Κυρίου. Ο Απόστολος Παύλος στην προς Τιμοθέον Α' επιστολή του (1, 15) απόλογείται: «Ο Ιησούς Χριστός ήρθε στον κόσμο για να σώσει τούς αμαρτωλούς και πρώτος ανάμεσα τους είμαι εγώ». Είχε πει επίσης ότι «εγώ είμαι ο τελευταίος ανάμεσα στους Απόστολους. Δεν είμαι άξιος ούτε να απόκαλούμαι Απόστολος, γιατί καταδίωξα την Εκκλησία του Θεού» (Κορινθίους Α' 15,9).

Άγιοι της Εκκλησίας και σεβάσμιοι γέροντες δεν άφηναν υπερήφανους λογισμούς να κυριεύουν το νου και την καρδιά τους. Πίστευαν ότι είναι οι χειροτεροι άνθρωποι στον κόσμο. Έκτρωμα ανέβαζε τον εαυτό του ο ένας (Άγιος Νικοδημος ο Αγιορείτης), караγκιοζη κατέβαζε τον εαυτό του ο άλλος (γέροντας Παισιος).

Ή χωρίς διάκριση και έλεγχο περιέργεια οδηγεί συνήθως τον άνθρωπο στη μαγεία, στους «μελλοντόλογους», στο τσιγάρο, στα ναρκωτικά, η ίδια περιέργεια φαίνεται πως τον οδηγεί να ψάχνει μανιωδώς και ν' ασχολείται χωρίς φραγμούς με ανεξήγητα φαινόμενα όπως τα UFO. Γοητεύεται τόσο πολύ, που η ζωή του χωρίς αυτά του φαίνεται ανιαρή, κενή. Πολλοί θέλουν ν' ανακαλύψουν τα «μυστικά του κόσμου», και προσπαθούν να δώσουν λύσεις, απαντήσεις, αλλά δεν αναπαύονται ποτέ, ή νομίζουν ότι αναπαύονται, δίνοντας λόγω της υψηλοφροσύνης τους, κάποιες δικές τους απαντήσεις σε ο,τι δεν απόδεικνύεται. Αισθάνονται ασφαλείς μόνο αν έχουν απάντηση για όλα. Ζουν όμως τις περισσότερες φορές μέσα σε μία ψευδαίσθηση, σε ψεύτικα και παραμυθένια σενάρια που έχουν κατασκευάσει οι ίδιοι και που τούς χαρίζουν μια απίστευτη νοητική ηδονή. Στο χώρο της UFO-λογίας πολλοί προσπαθούν να πείσουν τον εαυτό τους και τούς άλλους ότι τα σενάρια και οι ιστορίες επιστημονικής φαντασίας που έχουν επινοήσει αποτελούν αλήθειες που διέπουν το σύμπαν και τις οποίες γνωρίζουν «πολύ λίγοι».

Οι οπαδοί των UFO αναλώνονται σε υπερβολές. Περνούν «από κοσκίνο» το κάθε συμβάν, ώστε να βρουν κάποιο παραφυσικό μυστήριο και θεωρούν μυστήριο κάτι το φυσικόλογικό. Αγατούν ν' ανακαλύπτουν ένα παραφυσικό μυστήριο μέσα στα φυσικά φαινόμενα.

Όταν εξετάζουν ένα «ανεξήγητο» συμβάν, συχνά παρακάμπτουν τον δέοντα, ορθολογικό τρόπο έρευνας, εκβιάζοντας ν' απόκαλυφθεί το ποθούμενο μυστήριο. Κι αν ακόμα φαινομενικά ερευνούν με λογικό τρόπο, το μυαλό τους ήδη ταξιδεύει και ονειρεύεται την παραφυσική λύση – εξήγηση του «γρίφου» και αυτή τελικά υπερισχύει.

Πολλοί UFO-μανείς π.χ. είναι σίγουροι ότι κάποια στοιχεία και ενδείξεις του παρελθοντος (αρχαία τεχνολογία, βραχογραφίες κ.τ.λ.) οφείλονται ή αναφέρονται σε εξωγήινους πολιτισμούς. Ή μανία για τα UFO επεκτείνεται και σε πωρωμένες αντιλήψεις για την προέλευσή τους. Άλλοι υποστηρίζουν ότι έρχονται από τις Πλειάδες και τον Ωριώνα, άλλοι ότι έρχονται μέσα από τη γη, άλλοι ότι είναι οι Αρχαίοι Έλληνες που επιστρέφουν κτλ.

Ή απάντηση όμως σε πολλά ερωτήματα, ακόμα και σε άπλά ζητήματα της καθημερινής ζωής, έρχεται από εκεί που δεν την περιμένουμε. Στη σιγουριά αυτή ακριβώς έγκειται το εγωιστικό στοιχείο. Είναι 100% σίγουροι γι' αυτό που πιστεύουν. Κάνουν λοιπόν μία πωρωμένη διανοητικά ερέυνα. Μέσω των αναπόδεικτων θεωριών τους «πουλάνε» τον εαυτό τους στους άλλους.

Ένα πλήθος παρανοϊκών εξηγήσεων και θεωριών έχει εισβάλλει στο χώρο, αρκετοί από τούς ερευνητές - «δασκάλους» έχουν καταλήξει σε ψυχωτικές συμπεριφορές, σε μανία καταδίωξης και παρανοϊκή σχιζοφρένεια. Κάποιοι από αυτούς, στην Αμερική πιο πολύ, έχουν αυτόκτονήσει. Άλλά και οι «μαθητές», οι «αμύητοι» ερευνητές, ειδικότερα κάποια ευάλωτα ψυχολογικά άτομα, είναι σίγουρο ότι, διαβάζοντας όλες αυτές τις θεωρίες, έχουν διαταραχθεί ανεπανορθωτα, ειδικά αν έχουν προσβληθεί από το «μικροβιο» της μανίας και της πώρωσης. Οι θεωρίες αυτές ή δε λογαριάζουν καθόλου τη Θεία Υποσταση και την ψυχή του ανθρώπου ή αν το κάνουν αυτό, περιστρέφονται γύρω από τις UFOλογικές αιρετικές ομάδες, που διαστρεβλώνουν τα θέματα αυτά.

Ειδικά οι ερευνητές UFO κάνουν το λάθος και προσπερνούν την έρευνα στο χώρο των πνευμάτων - και ειδικά των εναέριων πνευμάτων, για τα οποία μιλούν όλοι σχεδόν οι λαοί και οι θρησκείες. Θεωρούν τούς εαυτούς τους και τις ιδέες τους «υπεράνω των θρησκειών». Ξεκινούν την έρευνα με υλιστική προδιάθεση και προκατάληψη και χωρίς να έχουν διάκριση καλού - κακού,

Όταν μας οδηγεί ο Θεός, λέει ο Άγ. Ιγνάτιος Μπριαντιανίνωφ, τότε τα φαντάσματα [φάσματα] της αλήθειας στα οποία μετασχηματίζεται το ψεύδος, διαχωρίζονται από την καθαρή αλήθεια, και τότε δίνεται στον αγωνιστή πρώτ' απ' όλα η ικανότητα πνευματικής αντιλήψεως των πνευμάτων και απόκαλύπτονται σ' αυτόν λεπτομερώς και με ακρίβεια οι ιδιοτητες των πνευμάτων αυτών[395].

Στα περισσότερα λοιπόν ανεξήγητα φαινόμενα η λύση είναι οι εξωγήινοι ή κάθε μυστήριο που βολεύει τον καθένα, ανάλογα με την «ειδικότητα» του, αν και υπάρχουν χίλιες δύο άλλες εκδοχές. Και γεγονός είναι ότι υπάρχουν θεωρίες τόσο εύκαμπτες, που κάθε νέο στοιχείο πρόσαρμοζεται άνετα σ' αυτές και τις «επιβεβαιώνει». Διαστρεβλώνεται έτσι ο τρόπος σκέψης αυτών των ανθρώπων και, χωρίς να το αντιλαμβάνονται, λειτουργούν σ' ένα εντελώς φανταστικό και «υπερβατικό» επίπεδο, οι UFO-μανείς νοιώθουν δέος στη σκέψη ότι μας επισκέπτονται οντα πολύ πιο προηγμένα από μας και δίνουν όλο τους το είναι στο ν' απόδειξουν ότι είναι αληθινά, παρασυρομενοι από διάφορα πιστεύω που απέχουν πολύ από την πραγματικότητα και που τελικά καταλήγουν βλάσφημα, όπως θα δούμε αναλυτικά.

Σε παρομοιο «λούκι» πέφτουν και απλοί μάρτυρες, ειδικά όσοι έχουν εμπειρία απαγωγής, που, χωρίς να έχουν καμία διάθεση να δημιουργήσουν μία λατρευτική ομάδα, καυχώνται ότι τούς επισκέφθηκαν εξελιγμένα οντα από άλλους πλανήτες. Πιστεύουν ότι είναι εκλεκτοί, «τυχεροί», και το διαδίδουν. Επίσης, πολλοί μάρτυρες (όπως και ερευνητές) είναι άτομα που πάσχουν από αισθήματα κατωτεροτητας και μειονεξίας, και προκείμενου ν' απόκτήσουν κύρος «βλέπουν» UFO. Έτσι, οι μεν «επαφικοί» Ιδρύουν οργανώσεις, φωτογραφίζονται για περιοδικά κτλ., οι δε UFO-λογοι ερευνητές ευφραίνονται γιατί παίζουν το ρόλο του ψυχιάτρου σ' αυτούς και γιατί ανανεώνεται η UFO-πελατεία τους,

Ο εγωισμος, η φιλαρέσκεια και ο φόβος ωθούν πολλούς από τούς μάρτυρες αυτούς στο ν' απόρριπτουν ότι τούς έχουν επισκεφθεί αρνητικά πνεύματα (δαίμονες) ή ότι έχουν επιδράσει στο νου τους,

Το θεωρούν υπότιμητικο γι' αυτούς, να παραδεχτούν κάτι τέτοιο. Εκτίθονται. Δεν τυγχάνουν της αναγνώρισης των άλλων, αλλά και του εαυτού τους. Ενώ, αν μεταστρέψουν τούς φανερά κακούς «εξωγήινους» σε καλούς, δικαιολογώντας με ποικίλους τρόπους την αρνητική συμπεριφορά αυτών των «εξωγήινων», αισθάνονται πιο αναπαυμένοι.

Μας επισκέπτονται λοιπόν και καλοί εξωγήινοι; Πως είναι δυνατόν; Με ποιον ευκρινή τρόπο φαίνεται η καλόςύνη τους; Μήπως με τις απαγωγές; Θα' λεγε κανείς ότι μερικοί UFO -λογοι έχουν

εφεύρει μία καινούργια σημασία στη λέξη απαγωγή, μία σημασία με θετική έννοια. Ο Νέλσον Πατσέκο εξηγεί: «Δεν μπορώ να καταλάβω πως μπορεί κάποιος να μελετά τις απαγωγές από ΑΤΙΑ και να εξακόλουθεί να έχει αμφιβολίες για το αν αυτό που συμβαίνει είναι καλό ή κακό», αναφέροντας ως κύρια απόδειξη αυτής της θέσης, την περιφρόνηση της ελεύθερης βούλησης του ανθρώπου από τούς «εξωγήινους», ότις περιπτώσεις άπαγωγων[396].

Αντίθετα, δεν είναι τόσο ευδιάκριτοι και πονηροί οι σκοποί τους; Είναι πραγματικά αντιδεδοντόλογικό να προσπαθούν ορισμένοι να βρουν από ποιον πλανήτη ή γαλαξία έχουν έρθει και να αδιαφορούν για τη στάση που δείχνουν σε κάθε περιστατικό οι ξένοι.

Όπως ανέφερε μία «επαφική» γυναίκα στην ερευνήτρια Jenny Randles, οι UFOλογοι δεν της προσφεραν καμία απόλυτως βοήθεια. Ή ιδέα πως όλα αυτά τα πλάσματα μπορεί να προέρχονται από το Άλφα του Κενταύρου ή από το Σείριο της ήταν αδιάφορη[397].

Πολλοί UFO-λογοι προσπαθούν μέσα από κάθε περιστατικό να βρουν απεγνωσμένα τα στοιχεία εκείνα που θα «ταιριάζουν» στη δική τους θεωρία, κι έτσι δεν προσεγγίζουν ψυχικά τον μάρτυρα. Λόγω έλλειψης πνευματικής παιδείας, λόγω πάθους και εγωισμού; Ή ουσία είναι ότι στρέφονται στις λεπτομέρειες και παραβλέπουν την ουσία, την αφετηρία και τον προορισμό της ζωής μας.

Όσοι μιλούν χωρίς να λαμβάνουν υποψη τους τον παράγοντα Θεό - Πνεύμα, επιδιώκουν για τον εαυτό τους τη δοξα και τον έπαινο των άλλων (Ιωάννου 7, 18), ειδικά σε θέματα με έντονο το μεταφυσικό - υπερφυσικό στοιχείο, όπως η ύπαρξη εξωγήινης ζωής.

Μπορεί να διαθέτουν άφθαστες, επιστημονικές ή μη, γνώσεις, δεν διαθέτουν όμως τη θεϊκή γνώση. Τη γνώση του Μυστηρίου του Θεού Πατέρα και του Χριστού, στον οποίο βρίσκονται όλοι οι απόκρυφοι θησαυροί της σοφίας και της γνώσης (προς Κόλασσαείς 2, 3). Ή γνώση δίχως το θείο φωτισμό είναι καταστροφή, έλεγε ο γέροντας Παΐσιος[398].

Ο Απόστόλος Παύλος μας συμβουλεύει: «Να προσέχετε καλά, μη σας παρασύρει κανείς με τούς απατηλούς και κούφιους συλλογισμούς της ανθρώπινης σοφίας, όταν αυτοί βασίζονται σε ανθρώπινες παραδόσεις και στα στοιχεία του κόσμου, και εχθρεύονται τη διδασκαλία του Χριστού.(Κόλοσσαείς 2, 8). «Δεν είναι άξιος αυτός που αυτόσυστήνεται, αλλά αυτός που τον συστήνει ο Κύριος» (Κορινθίους Β' 10, 18). Η αληθινή γνώση και σοφία φανερώνεται από το Θεό στα νήπια (στους ταπεινούς), σ' αυτούς που η καρδιά τους είναι καθαρή σαν του μικρού παιδιού, και όχι σε «σοφούς» και «συνετούς» (Λουκά 10,21).

Μπορεί λοιπόν κάποιοι από τούς σοφούς, ή τούς επιστήμονες να έχουν υψηλή θέση, ή δήθεν σοφία τους όμως δεν προέρχεται από τον ουρανό, είναι γήινη, κοσμική, δαιμονιώδης (Ιακώβου 3,15), με ημερομηνία λήξης. Ή Αγ. Αικατερίνη (2ος – 3ος αι. μ.Χ.) είχε τεθεί αντιμέτωπη με εκατον πενήντα μαζεμένους τέτοιους «σοφούς» και τούς απόστόμωσε όλους με τα ουράνια επιχειρήματα που της χορήγησε το Αγ. Πνεύμα, μετατρέποντας τους έτσι από σοφούς σε άσοφους «φιλόσοφους».

Όποιος λοιπόν ισχυρίζεται πως είναι σοφος και γνωστικός, ας το δείξει με τις καλές πράξεις του, με την πραότητα της σοφής ταπεινοφροσύνης (Ιακώβου 3,13).

B. Η ΜΕΤΑΦΥΣΙΚΗ ΔΙΑΣΤΑΣΗ ΤΗΣ ΑΞΙΟΠΟΙΗΣΗΣ ΤΟΥ ΧΡΟΝΟΥ

(Ο ΧΡΟΝΟΥΣ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΜΟΝΟ ΧΡΗΜΑ, UFO ΚΑΙ ΠΑΡΑΦΥΣΙΚΑ ΜΥΣΤΗΡΙΑ...)

Οι ερευνητές δεν κερδίζουν πραγματικά τίποτα από τη διαρκή ενασχόληση τους με τα UFO και τα ίδιου τύπου ανεξήγητα φαινόμενα. Χάνουν όλον αυτόν τον πολύτιμο χρόνο και την εσωτερική τους ποιότητα, ασχολούμενοι με μια μορφή έκφρασης που αντιμάχεται τον Αέναο Δημιουργό. Δεν εξετάζουν αν αυτή η διάθεσή τους είναι επωφελής. Τροφοδοτούν συνεχώς το νου και ποτέ την καρδιά. Ερευνούν εκατοντάδες, χιλιάδες περιπτώσεις UFO. Μα, αν πάρουμε και εξετάσουμε πέντε - δέκα από αυτές, έχουμε καλυφθεί. Οι απόκλίσεις όλης αυτής της τεράστιας γκάμας περιπτώσεων είναι αμελητέες, ειδικά όσον αφορά στο πρωτεύον ζήτημα της επιρροής στον ψυχισμό τού μάρτυρα. Και με τα υπόλοιπα παραφυσικά μυστήρια, ισχύει το ίδιο.

Αν η ενασχόληση αυτή ήταν μια σωστή έρευνα, δεν θα προβληματιζομασταν τόσο πολύ, αφού οι Ιερές Γραφές μας προτρέπουν στην έρευνα («Ερευνάτε για να βρείτε»). Επακόλουθι όμως η πώρωση, η ακατάσχετη και παράφορη έλξη και φλυαρία για ένα θέμα, για το οποίο απόυσιάζουν τα απόδεικτικά στοιχεία.

Ένας αστυνομικός στη νότια California άρχισε να βλέπει UFO τον Ιούνιο του 1966, και από τότε τα έβλεπε συχνά, σχεδόν πάντα τη νύχτα. «Κατά τη διάρκεια αυτών των εβδομάδων με τις βασανιστικές θεάσεις, έγινα όλοκληρωτικά μονομανής με τα UFO, πεπεισμένος ότι κάτι σπουδαίο επροκειτο να συμβεί. Εγκατέλειψα την καθημερινή ανάγνωση της Βίβλου και γύρισα την πλάτη στο Θεό, καθώς διάβαζα οποιοδήποτε βιβλίο για τα UFO μπορούσα να βάλω στο χέρι... Πολλές βραδιές προσεχα μάταια, προσπαθώντας να επικοινωνήσω νοητικά με αυτά που τότε νομίζα εξωγήινα οντα, σχεδόν προσευχομένος σ' αυτά να εμφανιστούν και να εδραιώσουν κάποιο είδος επαφής μαζί μου». Τελικά είχε μία «στενή επαφή» με ένα «σκάφος» που έφυγε με ταχύτητα και τον άφησε να προσδοκά να συμβεί κάτι «σπουδαίο» αλλά τίποτα δεν έγινε ποτέ τα UFO έπαψαν να εμφανίζονται, και στην απόγοήτευσή του στράφηκε στο αλκοολ, την κατάθλιψη, στις σκέψεις αυτοκτονίας, μέχρι που η μεταστροφή του στο Χριστό έβαλε τέρμα σ' αυτήν την περίοδο της ζωής του[399].

Ας δούμε και την αντίδραση ενός μάρτυρα, που είχε δει ένα UFO πάνω από την Αθήνα τη δεκαετία του '40: «Με γέμισε απορίες, ερωτηματικά και μια ατέλειωτη περιέργεια... Για πολλά χρόνια βασάνιζα άδικα το μυαλό μου με το ερώτημα: τι μπορούσε να ήταν "αυτό" που, αναμφισβήτητα, είδα εκείνο το βράδυ και που δεν μπορούσε κατά κανένα ορθόδοξο" και λογικό τρόπο να εξηγηθεί»[400].

Κάποτε, ένας επισκέπτης ρώτησε το γέροντα Παΐσιο τι πιστεύει για τα UFO και τούς εξωγήινους. Ή απάντηση του γέροντα ήταν: «Άφησες την πνευματική σου εργασία και γυρνά ο νους σου σαν ένα τρελό κύλινδρο από δω κι από κει»[401]. Κατάλαβε, φαίνεται, ο γέροντας, ότι αυτός ο άνθρωπος περισσότερο βασανιζόταν με αυτές τις σκέψεις, παρά ενδιαφερόταν για την ψυχική του επάνοδο. Μάλιστα, με αυτά τα λογια του απάντησε και στο ερώτημά του...

Ο άνθρωπος λοιπόν «κολλάει» άσχημα με τα θέματα αυτά. Ή ενασχόληση του καταντάει μανία, μόνοδρομος μελέτης. Γίνεται εξάρτηση και εθισμός. Γιατί τα θέματα αυτά λειτουργούν σα ναρκωτικό. Και το οξύμωρο είναι ότι ξοδεύει όλη του τη ζωή σε μία έρευνα που δεν βγάζει πουθενά. Όσο και να «σπάει» το κεφάλι του ο ερευνητής, απόδειξεις ότι τα UFO είναι εξωγήινα σκάφη δεν θα βρει ποτέ, αν οι «εξωγήινοι» δεν αλλάξουν γραμμή πλεύσης.

Ο Philip Klass εκδοτής του περιοδικού «Aviation Week and Space Technology» είχε αναλύσει και απόδειξε την απάτη διαφορών φωτογραφιών από UFO-επιτήδειους, όπως του ζεύγους Trent, στο Ορεγκον, το 1950. Ο Klass δημοσίευσε όλες τις έρευνές του στο βιβλίο «UFO Explained» και προσέφερε αμοιβή 10.000 δολαρίων σε οποιον απόδεικνυε ότι ένα UFO προερχόταν από εξωγήινο πολιτισμό. Φυσικά, κανένας δεν παρουσιάστηκε...[402]

Εκεί που είναι ο θησαυρός τού ανθρώπου, εκεί είναι και η καρδιά του (Κατά Ματθαίον 6,21). Σ' ό,τι δίνει μεγαλύτερη σημασία, μεγαλύτερη βαρύτητα στη ζωή του ο άνθρωπος, σ' αυτό ανήκει και η καρδιά του. Αυτό είναι ο Θεός του, ο θησαυρός του. Μπορεί να είναι το χρήμα, το ποτό, η μουσική, μπορεί η επιχείρησή του, μπορεί η κοιλιά του, μπορεί ο τζογος ή τα ηλεκτρονικά παιχνίδια, μπορεί ο Ολυμπιακος, μπορεί οι εξωγήινοι ή ό,τιδήποτε απόκρυφο και παράξενο. Όλοι αυτοί οι «Θεοί» όμως είναι ενάντια στον Πραγματικό Θεό... «άνθρακες λοιπόν ο θησαυρος» όλων των παραπάνω «θεών».

Το κυριότερο είναι λοιπόν ότι τελικά ο άνθρωπος, μετά από τσες «έρευνες» για τα UFO, θα έχει χάσει την ένωση με το Θείο, την Πηγή της ζωής, την ίδια τη ζωή. Και όλα αυτά χάρις στα «αθώα» UFO...

Γ. Η ΨΥΧΙΚΗ ΣΥΜΠΛΕΥΣΗ ΤΟΥΣ ΜΕ ΤΗ ΣΚΟΤΕΙΝΗ ΠΟΙΟΤΗΤΑ ΤΩΝ ΑΝΕΞΙΧΝΙΑΣΤΩΝ ΦΑΙΝΟΜΕΝΩΝ

Οι οπαδοί τού Υπερφυσικού δεν μπορούν να δεχτούν ότι το Κακό ευθύνεται για τα περισσότερα, μη φυσικής εξήγησης, παράδοξα γεγονότα που τόσο «αγαπούν» και επιδιώκουν να συναντούν.

«Ψυχοπλακώνονται» με την ιδέα ότι ο εχθρος του ανθρώπινου γένους διάβολος έχει σχέση με τα γεγονότα αυτά και αυτόματα την απόρριπτουν, πετώντας και τη γνωστή ατάκα ότι «αυτά τα λένε οι θρησκόληπτοι».

Από τη μία ακούν για τις φοβερές ιστορίες πλασμάτων, απ' την άλλη επισκέπτονται συνεχώς (=αρρωστημένα, παθιασμένα) μόνο περιοχές με τέτοια δραστηριότητα (π.χ. Πεντέλη), λες και είναι μαζόχιστές και πηγαίνουν για να τούς κοπεί η... χολή! Συνεχείς επισκέψεις σε τέτοιες περιοχές, σε συνδυασμο με την αρρωστημένη προθεση, πιστεύουμε ότι αλλοιώνουν την προσωπικότητα των επισκεπτών, διότι γίνονται «ένα» με την περιοχή και την αρνητική ενέργεια που τη χαρακτηρίζει. Έτσι

είναι δύσκολο να μην επηρεαστεί ο επισκέπτης «ερευνητής» αρνητικά στις εκφράσεις της καθημερινής του ζωής.

Αν μας ελκύει το Κακό τόσο πολύ, τότε μάλλον κάτι τρέχει και με μας. Ομοιος τον ομοιο αγαπά, και ο Πλάτωνας λέει ότι η πιο μεγάλη καταδίκη είναι να εξομοιώνεται κανείς με τούς κακούς (Νόμοι, 728B).

Αν μας ελκύουν οι «παρά φύσιν» περιοχές και τα «παρά φύσιν» φαινόμενα τόσο πολύ, θα πρέπει ν' ανησυχούμε. Γιατί κι εδώ κολλάει το ρητό «δείξε μου τον φίλο σου να σου πω ποιος είσαι». Αν ο θησαυρος μας είναι όλα τα παράδοξα και τρομακτικά φαινόμενα, σημαίνει ότι και η καρδιά μας ανήκει στη δύναμη που τα προκαλεί, που δεν έχει φωτεινή προέλευση και που κρύβεται σαν βρεγμένη γάτα.

Οι «ερευνητές» αυτοί συνήθως αδιαφορούν για «άπλα» μέρη που απόθewνεται η φύση, όπως δάση, ποτάμια και ειδυλλιακές τοποθεσίες. Αδιαφορούν γιατί δεν συμβαίνει τίποτα περίεργο, οπότε δεν έχει νοημα να μεταβούν εκεί.

Τρέχουν στη φύση, στα δάση, στα ποτάμια και στις σπηλιές, και αντί να θαυμάζουν την ειδυλλιακή ομορφιά της Πλάσης, αντί ν' αφουγκράζονται το γλυκο κελάρυσμα ενός ποτάμιου ή το γλυκο κελήδημα ενός πουλιού, αντί ν' ανακαλύπτουν μέσα από το κάθε πλάσμα ή δέντρο του δάσους τη σοφία του Υπέρτατου Νου, ψάχνουν κι επιδιώκουν να δουν ένα φάντασμα, ένα ξωτικό ή μία «πύλη».

Άλλοι, αντί ν' ατενίζουν τον έναστρο ουρανό και να θαυμάζουν το μεγαλείο της φύσης και του Πλάστη της, ψάχνουν να δουν κάποιο... UFO να πετάει, προκαλώντας παράλληλα και την αλλιώτικη φαντασία. Ο Αγ. Ιγνάτιος Μπριαντιανίνωφ μας εξηγεί ότι «η επιθυμία που έχουν μερικοί να δουν πνεύματα [και εξωγήινους προσθέτουμε εμείς] και η περιέργεια να μάθουν κάτι σχετικά μ' αυτά ή από αυτά, είναι μέγιστο σημείο ανοησίας και παντελούς άγνοιας των παραδοσεων της Ορθοδοξου Εκκλησίας, όσον αφορά την ηθική και πρακτική ζωή»[\[403\]](#).

Ή θα είμαστε λοιπόν ιδεολογικά με το Θεό, που δημιουργήσε όλη αυτή τη μαγευτική φύση, που αγαλλιάζει την ψυχή του ανθρώπου, ή με τον Αντί-Θεό, που διαστρεβλώνει τα πάντα και προκαλεί ανώμαλα φαινόμενα.

Άνθρωποι που έλκονται και «χαίρονται» με περιστατικά που συμβαίνουν σε περιοχές, όπως π.χ. Διαβολάλωνο, Δρακοτρυπα, Δαιμόνονησια, καταλαβαίνετε ποια «οντοτητα» τούς κινεί το ενδιαφέρον, την περιέργεια και το θαυμασμο...

Αξίζει να αναφερθεί ότι οι «πύλες» κεντρίζουν την πρόσοχή και το «πνευματικό δέσιμο» στους σατανιστές αλλά και σε μερικούς ευάλωτους, παθιασμένους και ανικανοποίητους ψυχικά, ερευνητές. Έτσι, οι τελευταίοι, χωρίς να το καταλαβαίνουν, «κάνουν παρέα» στον ίδιο ποιότητα «χώρο» με τούς σατανιστές, τούς λάτρεις της Υποχθονίας «οντοτητας» (πάλι ισχύει το «δείξε μου το φίλο σου να σου πω ποιος είσαι»).

Αν κάποιοι σαγηνεύονται από τα UFO και όλα τα παράδοξα, τότε κατ' επέκταση σαγηνεύονται, χωρίς να το καταλαβαίνουν, και από τούς εφιάλτες στον ύπνο, τη φθορά των φρένων (το χάσιμο των λογικών), τούς βιασμούς, τις καταστροφές της φύσης, τη χρήση ραδιενέργειας, το θάνατο... Γιατί όλα αυτά είναι οι επιδράσεις και τα επακόλουθα των UFO και των «συγγενικών» τους φαινομένων.

Οι ερευνητές- λάτρεις του ανεξήγητου, λατρεύουν τελικά τις ανώμαλες παρεμβάσεις τού Κακού στο φυσικό μας κόσμο. Σκοτώνονται π.χ. μερικές εκατοντάδες άτομα από μία πτώση αεροπλάνου σε κάποιο «τρίγωνο»; Οι «ειδήμονες» πετάνε από τη χαρά τους, γιατί άλλο ένα ανεξήγητο γεγονός έλαβε χώρα, γιατί άλλη μία «πύλη» άνοιξε στο «βαρετο» κόσμο μας.

Τραγικές ανθρώπινες φιγούρες διηγούνται τον τρομό τους από ένα ασυνήθιστο συμβάν; Οι μανιακοί του παράδοξου και του παράλογου ξεθαρρεύουν. Αν καταλαβαίνετε, δηλαδή, αυτό που καταλαβαίνουμε, η ευχαρίστηση αυτών των «ερευνητών» είναι ο φόβος, ο πονος ή ο θάνατος των συνανθρώπων μας! Τι εξωφρενικό! Γιατί, όταν ανοίγει μία τέτοιου είδους «πύλη», μία τουλάχιστον ανθρώπινη ψυχή υποφέρει, κι αυτό θα πρέπει να μας λυπεί και όχι να μας ευχαριστεί.

Με μία αδιανοητη όμως ηδονή κάποιοι «ερευνητές» «παίζουν» με την ψυχοσωματική εξαθλίωση των συνανθρώπων αδελφών μας, λέγοντας ή γράφοντας για «γαργαλιστικές» ή «συναρπαστικές» ιστορίες ανθρώπων που, μετά από μία συνάντηση τους με μία νεράιδα τρελαίνονται και χάνουν τη λαλιά τους, ή, μετά από μία συνάντηση τους με εξωγήινους, υποφέρουν από πονους και προβλήματα υγείας, για να μην πούμε και τα χειρότερα που παθαίνουν - τα έχετε διαβάσει στις προηγούμενες σελίδες του βιβλίου.

Πόσα εκατομμύρια ανθρώπων έχουν αναθεματίσει την ώρα και τη στιγμή (αν έχουν προλάβει) που είδαν ένα UFO ή ένα αλλοκοτο πλάσμα...

Μπορείτε να φανταστείτε, ας πούμε, τούς ερευνητές UFO να προσεύχονται υπέρ των ατομικών που απαγάγονται από «εξωγήινους» και που τόσο υποφέρουν; Μάλλον όχι... Γιατί παρακώλουθουν τα τεκταινόμενα εκ του ασφαλούς. Αν όμως ήταν αυτοί στη θέση των ανθρώπων αυτών, π.χ. ενός ανθρώπου που έχει χάσει το φως ή τα... μαλλιά του από μία «επαφή», ή αν έχαναν ένα δικό τους πρόσωπο σε μία «πύλη», τότε πως θα ένοιωθαν;

Διαβάζοντας κάποια βιβλία με περιστατικά από «εξωγήινους», ή ακόμα και από ξωτικά και από νεράιδες, ο όποιοςδήποτε ευαίσθητοποιημένος άνθρωπος θα προβληματιζόταν με τη συνήθως περιπαικτική και βίαιη συμπεριφορά των όντων αυτών.

Είναι απαράδεκτο να έρευνα κανείς, όχι μόνο ψυχρος και αναισθητός, αλλά και γοητευμένος, τα απεχθή πολλές φορές καμώματα των επισκεπτών μας και αντί να συμπαραστέκεται και να «συμμαχεί» με τούς καταπόνημένους και ανίκανους ν' αντιδράσουν συνανθρώπους μας, να καταλήγει να λατρεύει και να «συμμαχεί» με αυτά τα εκφυλιστικά και εχθρικά κυρίως προς τον άνθρωπο φαινόμενα.

Η διαστρέβλωση και ο εκφυλισμός της φυσικής τάξης που συνοδεύει τις εμφανίσεις των ανεξήγητων φαινομένων, επεκτείνεται και στην προσωπικότητα οσων «συμμαχούν» με τα φαινόμενα αυτά, αντιμαχομενοι τον παράγοντα άνθρωπο (ατομικό πνεύμα) και Θεό (Υπέρτατο Πνεύμα). Μερικοί ερευνητές μάλιστα «βάζουν στο ίδιο τσουβάλι» τα οράματα και τα θαύματα της Παναγίας και των Αγίων με τα ψευδο-οράματα και τα ψευδο-θαύματα των «εξωγήινων» και των «στοιχειών», σα να μη διαφέρουν σε τίποτα.

Εκτός από αυτούς τούς ερευνητές, υπάρχουν ακόμα και ιερείς και θρησκευόμενοι, που έχουν μία αρρωστημένη ευχαρίστηση, όταν αναφέρονται σε περιπτώσεις δαιμονισμένων, ή όταν τελούν εξορκισμούς...

Το να «παιδεύεται» κάποιος ερευνητής με τα παραπλανητικά φαινόμενα του πονηρού (τιμώντας τον συγχρονως), είναι δικαίωμα του, άσχετα αν μετά θα «χτυπάει το κεφάλι του». Παρασύροντας όμως στην ίσια ανεξέλεγκτη έρευνα κι άλλους, τούς «παίρνει κι αυτούς στο λαιμό του», Αφού είναι δεδομένη σχεδόν μία βλάβη στο διανοητικό - ψυχικό πεδίο.

Η ευθύνη αυτών των ερευνητών στο κοινό, ειδικά οσων έχουν κάποιο «ονομα», είναι τεράστια, καθώς με τη μαγεία των «μυστηρίων» σπρώχνουν κι άλλα πολλά άτομα στην τρομο-λατρεία, με τραγικές συνέπειες στον ψυχικό κόσμο, ειδικά των αδύναμων ατομικών (φοβίες), ή των «ατρομητών» (αλαζονεία - υπερηφάνεια).

Και μόνο με την ανάγνωση διάφορων τρομακτικών ιστοριών, προκαλούνται εφιάλτες στα όνειρα πολλών ανθρώπων.

Έπειτα, τα βιβλία με τρομακτικές ιστορίες εξωγήινων, UFO, τεράτων κτλ. δεν τα διαβάζουν μόνο οι μεγάλοι, αλλά και έφηβοι και παιδιά, που τα αγοράζουν, ή πέφτουν τυχαία στα χέρια τους. Μπορείτε να φανταστείτε τι αντίκτυπο έχουν αυτές οι ιστορίες ή οι εικόνες τεράτων και «εξωγήινων» στον ευαίσθητο και αθώο ψυχικό κόσμο ενός παιδιού που τις διαβάζει και τις βλέπει; Οι παιδαγωγοί και οι Ψυχολόγοι ξέρουν καλύτερα και η απάντησή τους θα έκανε πολλούς, αν την άκουγαν, να «δαγκωθούν» πολύ άσχημα, εκτός αν είναι από αυτούς που «από το ένα αφτί μπαίνουν και από το άλλο βγαίνουν».

Υπάρχουν και κάποιοι ερευνητές που βγάζουν το ψωμί τους ασχολούμενοι με τέτοια θέματα (συγγραφείς, ιδιοκτήτες και μέλη ανάλογων εκδότικων οίκων κτλ.). Αυτοί, για ευνοητους λογους, είναι πολύ πιο δύσκολο να παραδεχτούν ότι κάτι δεν πάει... καλά με τα UFO και κάποια άλλα παράξενα φαινόμενα, και ότι η προώθησή τους κάνει μεγάλη ζημιά στο κοινό. Ίσως να νομίζουν μάλιστα, ότι κάνουν και.. καλό!

Βέβαια, δε μπορούμε να παραβλέψουμε το γεγονός ότι ορισμένοι από αυτούς τούς ερευνητές έχουν απόκαλύψει και πολλές αλήθειες, όπως και το ότι έχουν τραβήξει πολλά άτομα από το στείο υλισμο, είναι όμως «Δώρο άδωρον» εφόσον λείπει η πραγματική επικοινωνία.

Μπορεί να γνωρίζουν πολλές αλήθειες ή όλα τα μυστήρια «απ' έξω κι ανακατωτά», δεν προσπαθούν όμως να γνωρίσουν την Αλήθεια με κεφαλαίο Α, και το μεγαλύτερο Μυστήριο, το Μυστήριο του Θεού Πατέρα.

Το συμπέρασμά μας επομένως είναι ότι τα παραφυσικά φαινόμενα (UFO, παράξενα πλάσματα, «πύλες» κτλ) εξαιρούμενων πάντα των φυσικών εξηγήσεων - είναι, αν όχι καθ' ολοκληρίαν, στην πλειοψηφία τους αρνητικά - και δεν χρειάζεται καμία ιδιαίτερη ικανότητα για να το

καταλάβει κανείς αυτό. Απλή κοινή λογική. Πως λοιπόν όλοι αυτοί οι ερευνητές «καταδέχονται» και προωθούν τα φαινόμενα αυτά;

Δ. ΕΡΕΥΝΑ ΤΕΛΙΚΑ Ή ΘΡΗΣΚΕΙΑ;

Κάποιοι άνθρωποι στους καιρούς μας αισθάνονται έντονη την ανάγκη να πιστεύουν σε κάτι μαγικό, θαυμαστό, υπερφυσικό, σε ό,τι δεν μπορούν να κατανοήσουν με τη λογική. Ή επιστημονική εποχή μας έχει καταστρέψει ένα μεγάλο μέρος από το μυστικιστικό, μη ορθολογιστικό στοιχείο της πίστης[404].

Σε κάποιες περιπτώσεις ο άνθρωπος των πολεων, που ζει μέσα στους τσιμεντένιους περίγυρους, αναζητά πως και πως το μυθολογικό ή νεομυθολογικό (τεχνομυθολογικό) στοιχείο, που θ' απόδιώξει την ανία και τον εγκλωβισμό του. Ή αφορητη πλήξη της σύγχρονης, βιομηχανικής ζωής τον κάνει να εξιδανικεύει, να Θεόποιεί οτιδήποτε ξεφεύγει από τα συμβατικά όρια. Έτσι ο άνθρωπος καταφεύγει στην απιστία ή στην ευπιστία, μη μπορώντας να βρει τη «χρυσή τομή». Τα παραμύθια πάλι που μας έλεγε η γιαγιά όταν ήμασταν παιδιά μπορεί να μην ήταν τόσα πολλά, ή μπορεί να μην κάλυψαν το αχορταγο κάποιων. Τα παιδιά βέβαια αγαπούν τα παραμύθια, πολλοί «μεγάλοι» όμως καταλήγουν ν' αγαπούν τον Κακό Λύκο ή τη μάγισσα του παραμυθιού.

Ίσως το θέμα των εξωγήινων να πήρε τέτοιες διαστάσεις για να γεμίσει ένα κενό. Ειδικά όσοι δεν καλύπτονται θρησκευτικά με κάποια από τις μεγάλες θρησκείες, ανακαλύπτουν διάφορα υποκατάστατα, όπως οι εξωγήиноι, είτε υπάρχουν, είτε όχι. Αν συνδυάσουμε λοιπόν την αντίδραση στην επιστήμη και στη θρησκεία, βγαίνει η UFO- λογία.

Τα όρια ανάμεσα στην έρευνα των UFO και στη θρησκευτική πλευρά του θέματος είναι σχεδόν ανεπαίσθητα. Πολλοί UFO-λογοι, χωρίς να το καταλαβαίνουν γίνονται UFOλάτρες, και κατ' επέκταση Νεοεποχίτες.

Το υπερβατικό, το υπερφυσικό, μαγεύει μία συγκεκριμένη πάστα ανθρώπων, που έχουν μεταφυσικές ανησυχίες, αλλά δυσκολεύονται να βρουν το νοήμα της ύπαρξής τους πάνω στη Γη. Γι' αυτό και το αναζητούν έξω από τη Γη στους εξωγήινους. «Αυτοί θα τούς λυτρώσουν, αυτοί θα τους σώσουν».

Ή τοποθέτηση του πασίγνωστου αστρονόμου Κάρλ Σάγκαν (1934-1996) στο θέμα είναι: «Το ενδιαφέρον για τα UFO και τούς αρχαίους αστροναύτες φαίνεται να οφείλεται, μερικώς τουλάχιστον, σε ανεκπλήρωτες θρησκευτικές ανάγκες... Υπάρχει μία μικρή ψευδοεπιστημονική επικάλυψη, το Θεολογικό όμως προηγούμενο είναι ξεκάθαρο... Μία βρετανική έρευνα έδειξε ότι περισσότερα άτομα πιστεύουν στις εξωγήινες επισκέψεις, παρά στο Θεό»[405].

Και δεν έχει άδικο ο Σάγκαν: αν ζητήσουμε από κάποιον να επιλέξει μία από τις εξής δύο επιθυμίες: «Θέλετε να έρθει στη ζωή σας ο Χριστός και να διαφωτιστείτε, ή να σας πάνε μία βολτα οι εξωγήиноι στον πλανήτη τους;», το πιο πιθανό είναι να διαλέξει το δεύτερο!

Ο κίνδυνος που παραμονεύει από τη μυθολογία της διαστημικής - τεχνοκρατικής γενιάς μας επισημαίνεται και από την Ψυχολογία: «Κάθε ενήλικας διατηρεί τη μονιμη νοσταλγία ενός αλάθητου οδηγού, που του χρησιμεύει σαν Σωτήρας («και σαν Πατέρα»)»[406].

Έναν τέτοιο ρόλο, όταν ο άνθρωπος χάσει την πίστη στον πραγματικό Σωτήρα, το Χριστό, «αναλαμβάνουν» να διαδραματίσουν οι εξωγήиноι. Έτσι ικανοποιείται η πείνα που αισθάνεται για Θεό, πνευματικότητα, λύτρωση, αλλά με υποκατάστατα του Θεού: ακόμα κι αν υπάρχουν εξωγήиноι, ακόμα κι αν μας επισκέπτονται, δεν παύουν να είναι κι αυτοί κτίσματα της Ανώτερης Διάνοιας. Ελπίζει λοιπόν ο άνθρωπος στο κτίσμα και όχι στον Κτίστη, αγνοώντας ότι η πραγματική Ελπίδα είναι πάντοτε υπερβατική των κτισμάτων. Χάνει έτσι τη φυσική λατρεία του Δημιουργού και λατρεύει τα δημιουργήματα. Και «μακάρι» να ήταν τα UFO υλικά δημιουργήματα!

Όσοι έχουν «καταφέρει», είτε με την έρευνα ή με τις ανάλογες, θρησκευτικού χρωματισμού, πεποιθήσεις, και έχουν γίνει UFO- λάτρες, εκτός από Νεοεποχίτες, χαρακτηρίζονται και ως νεο - ειδωλολάτρες! Γιατί ειδωλολάτρες; Γιατί απλούστατα η ειδωλόλατρία είναι η λατρεία των άψυχων και υλικών αντικειμένων. Παλιά, οι παρηκμασμένες θρησκείες Θεόποιούσαν τα είδωλα, τη φωτιά ή τον Ήλιο. Τώρα πολλοί UFO - μανείς λατρεύουν τα διαστρικά σκάφη και τούς άψυχους, άκαρδους εξωγήινους, που, ακόμα κι αν υπάρχουν, είναι κι αυτοί μέρη της υλικής δημιουργίας.

Τουλάχιστον οι παλαιοί ειδωλολάτρες λάτρευαν υπαρκτές μορφές πραγμάτων. Οι σύγχρόνοι ειδωλολάτρες λατρεύουν ψεύτικες και πλασματικές μορφές ύλης, αφού τελικά οι εξωγήиноι είναι...

«εξωγήνιοι», δηλ. «μαϊμούδες»! Είναι δηλαδή κυρίως πολύμορφα είδωλα δαιμονικών οντοτήτων και φαντασιών (ξέχωρα από τις «γήινες» εξηγήσεις)^[SSSSSSSSSS]. Έξάλλου, οι περισσότερες απόκρυφιστικές – ψευδοπνευματικές πεποιθήσεις, που γνωρίζουν την άνθιση στην εποχή μας, έχουν τη βάση τους στην αρχαία ειδωλόλατρία, σε ειδωλόλατρικά - μαγικά πιστεύω, μ' ένα τεχνολογικό περιτύλιγμα, στην περίπτωση της UFO - λατρείας.

Εκτός από τη χριστιανική Αλήθεια, κάποιες θρησκείες έχουν κάτι να προσφέρουν στον άνθρωπο. Η UFOμανία όμως, ή λατρεία (γιατί η πωρωμένη έρευνα οδηγεί συνήθως στη λατρεία) των εξωγήινων και άλλων παρομοίων «όντων», δεν έχει να μας δώσει κανένα ηθικό δίδαγμα, δεν υπάρχει σ' αυτήν ούτε ένα στίγμα αγάπης, που είναι το εισιτήριο για την ουράνια Βασιλεία. Πραγματικά, είναι σαν να έχουν μπει παρωπίδες στα μάτια αυτών των ανθρώπων, και τα «αθώα» UFO και οι εξωγήνιοι γίνονται το οχημα που θα τους μεταφέρει μακριά από το σκοπο για τον οποίο βρισκομαστε πάνω στη Γη...

Ε. ΟΙ UFO-ΛΟΓΙΚΕΣ ΑΙΡΕΤΙΚΕΣ ΑΠΟΨΕΙΣ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΟΝ ΟΡΘΟΔΟΞΟ ΜΥΣΤΑΓΩΓΙΚΟ ΦΩΤΙΣΜΟ

Οι οπαδοί των UFO, είτε ανήκουν σε κάποια αίρεση είτε όχι, ασπάζονται απόψεις και θεωρίες, που κάθε άλλο παρασυμφωνούν με τη διδασκαλία του Χριστού. Και όταν κλονίζεται η πίστη τους, ασπαζομενοι τέτοιες θεωρίες, δεν έχει σημασία το αν έχουν περάσει το κατώφλι μιας αίρεσης. Είναι ήδη αιρετικοί στην καρδιά και στο νου, αφού αγνοούν την αξία της Αγάπης και τη χρησιμότητα της Σοφίας.

Υποστηρίζουν λοιπόν ότι οι εξωγήνιοι μας δημιούργησαν, μας δίδαξαν και έρχονται και μας παρατηρούν: μέσα σ' αυτό το πλαίσιο κινούνται λίγο πολύ οι αλλοδοξες, άθεες στην ουσία, θεωρίες, όπως ή παραφιλόλογια του Νταϊνικεν.

Καμία ηθική ωφελεία δεν προκύπτει από τις δοξασίες αυτές, οι οποίες στερούνται παντελώς και απόδεικτικών στοιχείων. «Απόδείξεις» βέβαια ότι οι «Θεοί» είχαν έρθει παλιά στην Ελλάδα και σε άλλα μέρη του κόσμου υπάρχουν πολλές. Τα σχέδια της Νάζκα, άλλα «διαστημικά» σχέδια, οι Πυραμίδες, τα γιγαντιαία αγάλματα, «τεχνολογικά οπλα» και ανακαλύψεις...

Γιατί όλα αυτά όμως να μην ήταν κατασκευασμένα από τους ανθρώπους εκείνης της εποχής, με τη βοήθεια κάποιων σοφών Ιερέων; Ή, γιατί να μην Πρόκειται για πνευματική καθοδήγηση; Όπως λέει ο καθηγητής Μέντελ του Παν/μίου του Χάρβαρντ, οι εξωγήνιοι είναι η εύκολη, η βολική εξήγηση σ' ό,τι δεν καταλαβαίνουμε στο τεχνολογικό πεδίο^[407]. Έξάλλου, όπως είπαμε, υπάρχουν άνθρωποι που αγωνίζονται να έχουν απάντηση στα πάντα, αλλιώς νιώθουν μειονεκτικά. Και για την απάντηση αυτή δεν εξετάζουν καθόλου την ψυχική ξηροτητα των προ Χριστού λαών, που λάτρευαν βασικά τα είδωλα, δηλ. το ψέμα. Για μία ακόμη φορά τοποθετούν το νου, την τεχνολογία και τις γνώσεις πάνω από την ψυχή.

Επιπλέον, ερμηνεύουν αυθαίρετα τους μύθους και τα αρχαία κείμενα, έτσι ώστε να «κολλάνε» με τις θεωρίες τους. Είναι δυνατόν όμως, να δίνουμε σίγουρες απαντήσεις και ερμηνείες (π.χ. τεχνολογικές) σε μύθους, σε ζητήματα που δεν είναι χειροπιαστά; Δεν είναι καλύτερο να βλέπουμε τους μύθους όπως είναι, χωρίς ν' αφαιρούμε απ' αυτούς τη φυσική τους υποσταση;

Οι περισσότεροι μύθοι κινούνται σ' ένα καθαρά υπερβατικό και πνευματικό - αλληγορικό επίπεδο, μπορεί όμως να μην υπάρχει και τίποτα αληθινό σε μερικούς απ' αυτούς. Η αλήθεια που ίσως περιέχουν δεν ανταπόκρίνεται όπωςσδήποτε στα «υπεροπλα» ή τα «λείζερ». Ακόμα κι αν υπάρχουν αυτά, δε συνδέονται «σώνει και καλά» με τη Μυθολογία.

Από την άλλη, οι «Αρχαίοι Αστροναύτες» με την τόσο ανεπτυγμένη τεχνολογία, επανέρχονται τώρα, που, υποτίθεται, ότι πρέπει να έχουν αξεπέραστη τεχνολογία και πέφτουν και... τρώνε τα μούτρα τους; Στο Ροσγουελ και σ' άλλα μέρη των ΗΠΑ, στη Ρωσία σε πέντε τουλάχιστον περιπτώσεις, στη Ν. Αφρική, τα σκάφη των ...«θεών» συνετρίβησαν;!

Ποιοι τέλος πάντων από τις εκατοντάδες φυλές «εξωγήινων» που έχουν έρθει είναι οι Δημιουργοί μας; Όλοι πάντως αυτοί αποκλείεται! Και πως οι «Θεοί» έχουν, πάνω-κάτω, την ίδια συμπεριφορά με τους υπόλοιπους «κοινούς θνητούς» εξωγήινους, που πέφτουν και συντρίβονται στο έδαφος μας; Γιατί οι «Δημιουργοί» φέρονται τόσο αναρμοστα σε μας τα «δημιουργήματα»;

Δυστυχώς με τέτοιες απόψεις υποβιβάζουμε την ίδια τη φυλή μας, τούς ανθρώπους, αναγνωρίζοντας δηλαδή ότι οι «εξωγήνιοι» αυτοί είναι οντα ανώτερα από μας και μας δημιουργήσαν.

Γιατί να μην είμαστε εμείς τα απευθείας κτίσματα της Αιώνιας ψυχής, αφού διαθέτουμε κι εμείς αιώνια ψυχή; Είμαστε δηλαδή υπο - ράτσα, δημιουργήματα από «δεύτερο χέρι», παρακατιανοί; Γιατί τόσοσ εξευτελισμος για την ανθρώπινη φυλή, από την οποία πέρασαν τόσοι και τόσοι αξιόλογοι άνθρωποι που τελικά ενώθηκαν και με το Δημιουργό;

Πλαστήκαμε «κατ' εικόνα και ομοίωση» του Τριαδικού Θεού, και όχι «κατ' εικόνα και ομοίωση» των εξωγήινων. Γι' αυτό και ο Χριστός, ο Θεάνθρωπος, ο υιος του Θεού, πήρε ανθρώπινη μορφή.

Γιατί ο Δημιουργός να αναθέσει σε οντα υλικής υποστασης να δημιουργήσουν ζωή, όπως ισχυρίζονται κάποιοι; Ο Ίδιος δεν μπορούσε να το πράξει; Φυσικά και μπορούσε. Έξάλλου, και τα ξένα - έστω και «ανώτερα» - οντα ποίος τα δημιούργησε; Προσέξτε: Ή δική μας δυνατότητα να μπορούμε να φτάνουμε ψυχικά στη θέωση, στην ένωση με το ίδιο το Υπέρτατο Ον, μαρτυρά ότι μας δημιούργησε κάτι πραγματικά Τέλειο και Αιώνιο, κάτι που δεν έχει σχέση με υλικά οντα και σκάφη... Ή φύση λοιπόν μας έχει προικίσει με όλα τα απαραίτητα για να πετύχουμε. Δε χρειαζομαστε τη μεσολάβηση ξένων.

Ή λέξη Θεός εμπεριέχει από μονη της την έννοια της τελειότητας. Δεν μπορεί λοιπόν οι «εξωγήνιοι Θεοί» (η λέξη «Θεοί» εδώ δείχνει απόσταση, διάσπαση από τον Ένα και Μοναδικό Θεό και μία πολυθεϊστική -ειδωλόλατρική κατεύθυνση), να κάνουν όλα αυτά που κάνουν, και να είναι τέλειοι. Οχι μόνο τέλειοι δεν είναι, αλλά το εντελώς αντίθετο.

Είναι ανήκουστο να εξιδανικεύουμε οντα που μας χρησιμοποιούν για πειραματοζωα και που εμφανίζουν, από τα στοιχεία και δεδομένα που έχουμε, κάθε σκοτεινό χαρακτηριστικό: βία, τρομο, απειλές, δόλο, επίδειξη. Τι άλλο να κάνουν για ν' αποδειχτεί ότι ανήκουν στην πλευρά του Κακού; Σ' όλα αυτά σχεδόν τίποτα φανερά καλό δεν έχουν ν' αντιπαραθέσουν και όλες οι θεωρίες περί «καλών εξωγήινων» είναι απλώς υποθέσεις.

Και, στο κάτω κάτω της γραφής, γιατί να μη θέσουμε την ερώτηση εκ του αντιθέτου: γιατί να μην είμαστε εμείς οι εκλεκτοί του Θεού μέσα σ' όλο το σύμπαν, αντί για τούς εξωγήινους «σωτήρες» μας, όπως υποστηρίζουν οι UFO λάτρεις; Ή υποτίμηση των δυνατοτήτων του ανθρώπινου γένους από κάποιους ερευνητές μαρτυρά άλλη μία υποκίνηση του εχθρού, ο οποίος επιδιώκει να μας κάνει να παραλληλιζομαστε με το επίπεδο των ζώων, τη στιγμή που εμείς μπορούμε να γίνουμε κατά χάριν, μικροί Θεοί. Οι UFOλάτρεις πέφτουν στην παγίδα των UFO-ναυτών, οι οποίοι παρουσιάζουν τούς εαυτούς τους ως «πρώτους» σε όλα, οδηγώντας έτσι έμμεσα στη λατρεία τους. Ορισμένοι ερευνητές μάλιστα ισχυρίζονται ότι τα «εξωγήινα Οντα» θέλουν να μας... εξημερώσουν!

Οι εξωγήνιοι Θεοί, λένε, μας κατασκεύασαν και αυτοί θα μας σώσουν, στις έσχατες μέρες! Βλέπετε, αυτά τα δύο «πάνε πακέτο»! Δε χρειάζεται, λένε, να πιστεύουμε σε κανέναν ψευτο-Μεσσία, να προσευχομαστε, να μετανοούμε, να κουραζομαστε... Τη λύτρωση θα μας την προσφέρουν, έτοιμη στο... πιάτο οι εξωγήνιοι, που ετοιμάζουν τη λυτρωτική τους έφοδο, ή οι αρχαίοι Ολύμπιοι Θεοί. Θα μας λυτρώσουν δηλ. Θεοί που οι αρχαίοι τούς προσέδιδαν διατροφικές ιδιοτητες: ασέλγεια, μοιχεία, εκδίκηση και όλα τα ανθρώπινα πάθη!

Αυτές οι απόψεις πολλών ερευνητών, συγκρούονται σφοδρά με τις θέσεις της Ορθοδοξίας. Δεδομένου ότι οι εξωγήνιοι κατέχουν περίοπτη θέση στις απόψεις των UFO- μανών, όλα εκλαμβάνονται ως εξωγήνιοι.

Πολλοί Άγιοι της Εκκλησίας μας, που διέθεταν, κατά χάρη Θεού, θαυματουργικές ικανότητες, θεωρούνται εξωγήνιοι, όπως οι προφήτες Ηλίας, Ιεζεκιήλ κι άλλοι. Ή, αν δεν ήταν οι ίδιοι εξωγήνιοι, είχαν επαφές με εξωγήινους (ή επαφή με το Υπερκοσμιο Ον που δημιούργησε το Σύμπαν δεν τούς αρκούσε!).

Οι άγγελοι της Ορθοδοξίας μας, θεωρούνται επίσης εξωγήνιοι (δηλαδή οντα υλικής υποστασης). Ή φωτεινή εμφάνισή τους δηλώνει υποτίθεται ότι είναι εξωγήνιοι (με τεχνολογία, μηχανές κλπ)!

Τα φωτεινά οράματα των προφητών και των Αγίων ή οι νεφέλες, πιστεύουν ότι είναι UFO. Ο Αγ. Διονύσιος ο Αρεοπαγίτης όμως μας λέει να μη φανταζομαστε πραγματικούς τροχούς πύρινους πάνω από τον ουρανό μας [UFOλογικές ερμηνείες για το οραμα του Ιεζεκιήλ], ή υλικούς θρόνους κατάλληλους να ξαπλώσει η υπέρτατη Θεότητα[408], γιατί η αλήθεια είναι άλλη: Με τα σύμβολα αυτά που αντλούνται από την πολλαπλοτητα των μορφών τού αισθητού κόσμου, η Θεία δημιουργική φαντασία διαπόικιλλε και έντυσε τις αγγελικές δυναμεις με υλικά σχήματα και συμπλέγματα μορφών ώστε να υψώνεται αναλογικά ο νους και η καρδιά τού πιστού από το αισθητο πεδίο - μέσω αρχε-

τυπικών απεικονίσεων οικείων προς το βαθύτερο Είναι μας- προς τις υπεραισθητές Θείες Πραγματικότητες. Για το άστρο της Βηθλεέμ ας πούμε, οι περισσότεροι UFO-μανείς δεν πιστεύουν ότι ήταν θεία απόκάλυψη, δηλαδή μία καθοδηγητική «σμίκρυνση» του Θείου Φωτός (αύλης ουσίας). Πιστεύουν ότι ήταν ένα υλικό σκάφος, με, ή χωρίς εξωγήινους μέσα!

Ο Χριστός γι' αυτούς ήταν εξωγήινος, ή ένας απλός προφήτης, που, σαν όλους μας, γεννήθηκε και πέθανε! Και χίλιες δύο ακόμα διαστρεβλώσεις της Απόκεκαλυμμένης Αλήθειας.

Τα πάντα, όσα φαίνονται, τα δημιούργησε κάποιος που δε φαίνεται (Εβραίους 11, 3). Ο ίδιος ο Θεός είναι φως, εκδηλώνεται με το φως (όπως στην Ανάληψη του Κυρίου και του Ηλία, όπως με το Άγιο Φως, όπως με το φως που ακτινοβόλούν πολλές θαυματουργικές εικόνες, με τις εμφανίσεις εντυπωσιακών φωτεινών σταυρών στον ουρανό κτλ).

Γι' αυτό και οι άγγελοι είναι φωτεινές οντοτητες. Τι σημαίνουν όλα αυτά; Οτι ο Θεός μετακινείται με... UFO όπως οι «εξωγήινοι»; Όχι φυσικά. Το Θείο Φως είναι Πνευματικό Φως, Όχι υλικό, από διαστημοπλοια. Κι ούτε φυσικά έχει ανάγκη από διαστημοπλοια για να μας πλησιάσει, ούτε Αυτός, ούτε και οι άγγελοι Του. Άπλά το Φως είναι η έκφραση Του. Ο Ίδιος είναι το Αιώνιο, το Πανταχού Παρον Φως.

Κατ' επιλογήν του Θεού, το Φως αυτό απόστέλλεται και σε μας ορισμένες φορές, για να δείξει ότι υπάρχει, και μας προσμένει. Τόσα και τόσα θαύματα έχουν πραγματοποιηθεί μέσα σε Θείο Φως. Δεν χρειάζεται να τα δούμε κι εμείς για να τα πιστέψουμε.

Αλλά αντί να πιστεύουν στα υπερφυσικά θαύματα, ως απόδειξη της παρουσίας της Μοναδικής και αστείρευτης Πηγής τού Φωτός, πιστεύουν στα «σημεία και τέρατα» των εξωγήινων. Αντί να πιστεύουν στα θαύματα που έχουν κάνει αυτές οι φωτεινές ασώματες - αύλες οντοτητες, οι άγγελοι, οι απεσταλμένοι του Θεού, πιστεύουν ότι οι άγγελοι είναι «διαστρικά φωτισμένα σαρκικά οντα». Τι σχέση μπορεί να έχουν οι άγγελοι με υλικά πλάσματα, με περίεργης και ακαταλαβίστικης συμπεριφοράς οντα;

Ή ίδια η ζωή είναι ένα θαύμα. Το ότι διαβάσετε αυτές τις γραμμές τώρα, είναι ένα θαύμα. Ανεξήγητα ιατρικά θαύματα έχουν συμβεί σε ασθενείς, για τα οποία οι επιστήμονες «σηκώνουν τα χέρια ψηλά». «Μακάριοι οι μη ιδοντες και πιστεύσαντες» (Ιωάννου 20, 29), είχε απόκριθεί ο Ιησούς στο Θωμά, μετά την ανάσταση Του.

Οι UFO-μανεις όμως, και όχι μόνο, θέλουν να δουν θαύματα «εδώ και τώρα». Ή περίπτωση τους μοιάζει με αυτή των Φαρισαίων, που η αξίωσή τους να δουν «σημείων εκ του ουρανού» δεν ήταν απλώς η παράκληση να δουν κάποιο θαύμα, αλλά εμπαιγμος των θαυμάτων του Κύριου, και έκφραση μιας αγροίκης και διεστραμμένης αντίληψης περί θαυμάτων, όπως μάς λέει ο Άγ. Ιγνατιος Μπριαντιανίνωφ αν δηλαδή ο Χριστος εμφάνιζε... UFO στον ουρανό, τότε θα πίστευαν σ' Αυτόν!

Ζητούσαν θαύμα κομμένο στα μέτρα των άθλιων αντιλήψεων τους, κομμένο στα μέτρα του μυαλού τους! Αντί να προσέξουν τα εποικοδομητικά λογια του Χριστού, ζητούσαν θαύματα (σημεία) από τον ουρανό. Επιθυμούσαν να γίνει ο Θεός ύλη για την απιστία και την περιέργειά τους και όχι Πνεύμα για την καρδιά τους, ενώ τα σημεία (τα θαύματα) του Χριστού γίνονταν για να βοηθούν τούς ανθρώπους να δεχτούν το λογο του Θεού. Βασίζονται στο λογο. Τα θαύματα απλώς μαρτυρούσαν τη δύναμη και την άξια του λογου.

Στους UFO-μανεις, όπως και τότε στους Φαρισαίους, κυριαρχεί το σαρκικό φρονημα, είναι αφοσιωμένοι στις μέριμνες του κόσμου και γι' αυτό απαιτούν να δουν υλικό σημάδι, στον (υλικό) ουρανό. Στο θέμα αυτό, τούς καλύπτουν τα UFO...

Στα θαύματα του Χριστού όμως δεν υπήρχε τίποτα το αινιγματικο, δεν άφηναν αμφιβολίες για το αν κάποιο ήταν πραγματικο θαύμα, ή απλώς εντύπωση θαύματος. Ήταν όλα αισθητά και ψηλαφητά. Υποδήλωναν μία ευεργεσία, όχι μόνο ατομική, αλλά γενική. Είχαν πολλούς μάρτυρες. Ήταν όλα σκεπασμένα με τη θεία ταπείνωση. Κανένα δεν έγινε

για τα μάτια του κόσμου. Δεν είχαν στοχο τη φασαρία και την προκληση εντύπωσης. Ήταν θαύματα με ξεχωριστο νοημα το καθένα, με ξεχωριστο σκοπο. Ήταν πνευματικά δώρα προς όλους τούς απλούς ανθρώπους[409].

Γιατί λοιπόν, οι UFO - μανείς είναι καχύποπτοι με την Εκκλησία του Χριστού, με τον ίδιο το Χριστό, και από την άλλη δέχονται τόσο εύκολα τα «θαύματα» ή τούς «Θεούς» των UFO; Πως απόδέχονται την «αλήθεια» τωσων μύθων, «μυστηρίων» ή ευφάνταστων πιθανοτήτων, όπως ότι οι εξωγήινοι κυκλοφορούν ανάμεσα μας, και αρνούνται Μυστήρια, όπως ότι ο Χριστός είναι υιος του Θεού, ή ότι γεννήθηκε με τη μεσολάβηση του Άγ. Πνεύματος; Πως απόρριπτουν την ύπαρξη και τη δράση των δαιμόνων; Με ποία «λογική» γίνεται αυτός ο διαχωρισμος; Μάλλον με τη φθαρτή

ανθρώπινη εγωιστική λογική, που αρνείται να ευθυγραμμείται με το Άγιο Πνεύμα. Ή, καλύτερα, με τη «λογική του παράλογου και του παράδοξου», που υπονομεύουν τα ίδια τα UFO και άλλα «μυστήρια».

Αυτά τα αποτελέσματα έχει στη διάνοια του ανθρώπου η UFOλογία στην αρρωστημένη της μορφή, όταν δηλαδή ξεφεύγει από τα όρια της απλής έρευνας και καταλαμβάνει θρησκευτικούς χώρους, υποσκελίζοντας την Ορθοδοξη Πνευματικότητα.

Ή κοντρα αυτή με την Ορθοδοξία δεν εκδηλώνεται μόνο έμμεσα και παθητικά. Δεν περιορίζεται στο τεράστιο χάσμα απόψεων και ιδεών, αλλά περιλαμβάνει και βλασφημίες για το όνομα του Χριστού, σαν αυτές του Ραέλ που θεωρεί το Χριστό για εξωγήινου οντος και όχι του Θεού.

Επί του θέματος λέει η Καινή Διαθήκη: «Όποιος διδάσκει διαφορετικά από το Ευαγγέλιο και δεν ακόλουθει τα σωστά λογία, αυτά που είπε ο Κύριος μας Ιησούς Χριστός, και τη διδασκαλία της πίστεώς μας, αυτός έχει φουσκώσει από εγωισμό και δεν ξέρει τίποτε. Αντίθετα, καταγίνεται νοσηρά σε λεπτόλογίες και λογομαχίες, από τις οποίες γεννιούνται φθονος, φιλονικία, προσβολές, καχυποψίες, συνέχεις συγκρούσεις ανθρώπων με χαλασμένο μυαλο, που έχουν χάσει την αλήθεια και νομίζουν ότι η ευσέβεια είναι μέσο για να πλουτίσουν. Κρατήσου μακριά από τέτοιους ανθρώπους» (προς Τιμοθέον Α' 6,3 - 5).

ΣΤ. ΟΙ ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΕΣ ΠΡΟΕΚΤΑΣΕΙΣ ΤΩΝ UFO, ΟΠΩΣ ΕΝΤΟΠΙΖΟΝΤΑΙ ΑΠΟ ΕΡΕΥΝΗΤΕΣ

Ο πρωτοπορος Γάλλος ερευνητής και αστροφυσικός Ζάκ Βαλλέ εστιάζει το θέμα των UFO στις επιδράσεις που έχει στους ανθρώπους. Πιστεύει ότι η ανθρώπινη πίστη βρίσκεται υπο ελεγχο[410]. Ή γενική τοποθέτηση του Ζάκ Βαλλέ δεν διαφέρει και πολύ από τη δική μας.

Ο Ιβάρ Μάκ Καϊή, πρώην προεδρος της UFOλογικής ομάδας BUFORA, είχε δηλώσει: «Κάποια διάνοια η Ενεργος Δύναμη ετοιμάζεται να κάνει κατάληψη της σκέψης μας, όπως έγινε φανερό τα τελευταία χρόνια στους ερευνητές» και ο Ροτζερ Στανγουαίη, άλλοτε πρόεδρος κι αυτός της BUFORA κατέληξε στο εξής συμπέρασμα, το Νοέμβριο το 1976: «Τώρα είμαι σίγουρος ότι τα UFO έχουν σατανική προέλευση και ότι εγκαταλείπω την UFOλογία»[411].

Σειρά τώρα του Ουαλού ερευνητή Ράνταλ Τζουονς Πουχ. Σ' ένα γράμμα προς το Bufora Journal το 1979 έγραψε:

«Νομίζω ότι πρέπει να παραδεχτούμε, για να δώσουμε μία καλύτερη περιγραφή, την ενδεχομενη και πιθανή παρουσία όντων που ο μοναδικος σκοπος τους είναι να καταστρέψουν την ειλικρινή πίστη στον Ιησού Χριστό.

Θα προσθετα μία προειδοποίηση για όλους όσους ασχολούνται με την έρευνα του παραφυσικού, όσο αθώο κι αν φαίνεται: αν θέλετε να ψάξετε σε βάθος αυτό που αντιπροσωπεύουν τα UFO, τότε θα πρέπει να εργαστείτε με το Χριστό, γιατί η αναζήτηση των UFO λογικών γνώσεων μπορεί να είναι πολύ επικίνδυνη».

Σε λιγοτερο από 18 μήνες αργότερα, ο Πουχ απόκρηυξε το θέμα τελείως. Σε μία συνέντευξη του δήλωσε: «Τα UFO είναι επικίνδυνα και ο στόχος τους είναι να απόπρόσανατολίσουν, να μπερδέψουν και στη συνέχεια να καταστρέψουν τη σκέψη της ανθρωπότητας».

Και συνεχίζει: «Ή πρώτη μου προειδοποίηση ότι είχα να κάνω με κάτι πολύ επικίνδυνο προήλθε από έναν φίλο μου που είχε ασχοληθεί με τα UFO από επιστημονική πλευρά, μετά από μία συνάντηση που είχε. Μετά από 14 μήνες έφτασε στο συμπέρασμα ότι τα UFO έχουν σχέση με τον απόκρυφισμο και απόφασισε να κάψει τα βιβλία του.

Αναψε μία φωτιά στον κήπο, αλλά όταν πέταξε τα βιβλία μασά βγήκε μία απίστευτη θερμότητα. Ο καπνος υψώθηκε σε σχήμα ανθρώπινης μορφής, και δύο χέρια απλώθηκαν προς το μέρος του (!). Πήγε να τρελαθεί από το φόβο του και αργότερα με ikέτεψε να καταστρέψω τα ντοκουμέντα μου, με προειδοποίησε όμως να μην τα κάψω.

Ακόλούθησα τη συμβουλή του, αλλά όταν έφτασα σε μία συλλογή από σλάιντς, από ανοησία τα πέταξα στη φωτιά του σαλονιού. Αμέσως ακούστηκαν δυνατοί κροτοι σαν εκρήξεις και η θερμότητα ήταν απίθανη (!) Νομιζα ότι η καπνοδοχος θα έσκαγε. Ήταν μία τρομερή εμπειρία»[412]. Ή κατάληξη αυτή μας θυμίζει τα φαινόμενα που συνέβαιναν κατά τις καύσεις μαγικών βιβλίων (Grimoires κ.τ.λ.).

Ο ναύαρχος λорδος Χιλ- Νορτον, πρώην στρατιωτικός των ΗΠΑ, σχημάτισε μία ομάδα ανθρώπων με σκοπο να προειδοποιήσει τον κόσμο για τη «σατανική φύση» των ιπταμένων δίσκων. Στα 82 του χρόνια λοιπόν άρχισε να ασχολείται ενεργά με το εξωγήινο ζήτημα, γιατί ένιωσε μέσα του πως κάποιες από τις επαφές με UFO «..αντιτίθενται απόλυτα με την ορθοδοξη χριστιανική πίστη».

Ο υπαρχηγος της ομάδας αυτής, εφημέριος Πώλ Ιγκλέσμπι δήλωσε πως «... τα (εξωγήινα) μηχανήματα είναι αντιχριστιανικά ή δαιμονικά...». αν και ο ίδιος δεν έχει δει ποτέ κάτι, πιστεύει ακράδαντα ότι κάτι δαιμονικο συμβαίνει γύρω από το ζήτημα αυτό, το οποίο κάποιιο φροντίζουν να σκεπάζουν έντεχνα. Παραδοξως, ο Γκορντον Κράϊτον, εκδοτης του Flying Saucer Review, συμφώνησε με τις θεωρίες αυτής της ομάδας, δηλώνοντας: «... Ναι, ένα μεγάλο μέρος αυτού του φαινομένου, θα μπορούσε να θεωρηθεί ως σατανικο...»[413]. Σε μία άλλη δήλωσή του παραδέχτηκε ότι «μπορεί να υπάρχουν αυτές οι δαιμονικές πραγματικότητες και να γίνονται επιδρομές από αυτές»[414].

Οι δύο απόστρατοι Αμερικανοί αξιωματικοί Πατσέκο και Μπλάν πιστεύουν επίσης ότι τα ΑΤΙΑ και οι επιβάτες τους είναι εκδηλώσεις δαιμονικών αγγέλων, οι οποίοι έχουν ως στοχο να καταστρέψουν τον πολιτισμο μας και την πίστη στο Θεό[415].

Οι Τζών Ουέλντον και Ζόλα Λιούιτ, που παρουσίασαν πριν από κάποια χρόνια το βιβλίο τους «UFO - Τι συμβαίνει τέλος πάντων;» γράφουν ότι τα UFO είναι η προειδοποίηση δαιμονικής δραστηριότητας, ο σκοπος της οποίας μας διαφεύγει.

Και σ' αυτό, λένε οι συγγραφείς, οι δαίμονες έχουν σημειώσει επιτυχία. Έχουν την εξυπνάδα να χρησιμοποιήσουν τη δύναμη τους για να αιχμαλωτίσουν τις μάζες με ανθρώπους που τούς έχουν διαλέξει ειδικά για την απόστολή αυτή, ενώ έχουν κατορθώσει να διαδώσουν πλατιά τα δογματα τους.

Και αυτοί οι συγγραφείς πιστεύουν ότι σκοπος αυτών των δαιμόνων είναι να χρησιμοποιήσουν τα UFO για να μας οδηγήσουν σε νέους, πιο ξένους τρόπους σκέψης, που θα εξαλείψουν πολύ απότελεσματικά την πίστη μας στο Θεό[416].

Ο δαιμονισμος σήμερα έχει επεκταθεί ιδιαίτερα στη διανοση του ανθρώπου (χωρίς εμφανή σωματικά συμπτώματα), σ' ένα «χώρο» αόρατο και πολύ πιο ύπουλο, που οδηγεί κατευθείαν στην απώλεια. Προσβάλλει ανθρώπους που εξωτερικά φαίνονται «μία χαρά» και είναι μάλιστα και «αξιοζήλευτοι» (Ομορφοι, έξυπνοι, πλούσιοι, υγιείς, «καλοί»).

Πίσω από κάθε διδασκαλία (θεωρία - πεποίθηση - άποψη) πλάνης, ακόμα και φαινομενικά αθώα (π.χ. θεωρία του Δαρβίνου, αστρολογία), κρύβεται ο ανάλογος συγκεκριμένος δαίμονας, που έχει «επωμιστεί» την πλάνη αυτή (όπως συμβαίνει και με το κάθε πάθος). Εφορμώντας λοιπόν από την «περιοχή του κακού», στοχο έχει να μεταδώσει την πλάνη αυτή, σα διανοητικο ιο, σε όσο το δυνατόν περισσότερους ανθρώπους απόμακρύνοντας τους από το Θεό, και έχοντας σύμμαχο σχεδόν πάντα τον εγωισμο του ανθρώπου[*****].

Τα εχθρικά πνεύματα προσβάλλουν τον άνθρωπο, εκτός από αυτόματους - στιγμιαίους λογισμούς και με χρονιες εδραιωμένες πεπιοθήσεις. Οι αντίχριστες (νεκρωτικές) διδασκαλίες και θεωρίες «εμφυτεύονται» στη διάνοια του ανθρώπου με έναν εντελώς ανεπαίσθητο τρόπο, και μέσω λογικών επιχειρημάτων.* Είναι διδασκαλίες δαιμονίων (Τιμοθ. Α' 4, 1), νοητικοί ιοί, μικροβια που εξαπλώνονται στους ανθρώπους όπως η γάγγραινα (Τιμοθ. Β' 2, 17) και φέρνουν το θάνατο της ψυχής. Και οι άνθρωποι-θύματα δεν έχουν ιδέα για τη δράση αυτή των δαιμόνων και τον τόσο «χαϊδευτικο» υπνωτισμο που έχει υποστεί ο νους τους. Νομίζουν μάλιστα ότι οι απόψεις και οι θεωρίες αυτές είναι δικές τους*.

Και οι «εξωγήινοι» επιδιώκουν να σπέρνουν στους ανθρώπους αυτούς τούς νοητικούς ιούς, προβάλλοντας διάφορες απόκρυφιστικές θεωρίες στους μάρτυρες, όπως ότι διαθέτουμε κρυμμένες, μυστικές (δηλ. εωσφορικές) δυνάμεις και την κλασσική πια θεωρία ότι είμαστε σποροι ή πειράματα δικά τους. Μάλιστα, δεν παραλείπουν να υποσχονται ότι μια μέρα θα «μαζέψουν» τούς πιστούς τους, όταν έρθει το τέλος του πλανήτη, οδηγώντας τους σε κάποιοι συμπαντικο παράδεισο...

Μισάνθρωποι καθώς είναι οι δαίμονες πάντα μηχανεύονται για να απατήσουν «ει δυνατόν τούς εκλεκτούς» (Μάρκου 13, 22), όπως κάνουν και τα όργανα τους, οι Ψευδο-μεσσίες και οι Ψευδο-προφήτες. Σκεφτείτε ότι πολλοί από εκείνους που ασχολούνται με τα πνευματιστικά φαινόμενα, την αναζήτηση και τα UFO 'ίσως να ανήκουν στους εκλεκτούς, γιατί έχουν μεταφυσικές ανησυχίες και θα μπορούσαν να γίνουν άριστοι «υπηρέτες» του Θείου Σχεδίου, όπως ο Άγ. Κυπριανος, που από μάγος έγινε Άγιος.

Αντί όμως για υπηρέτες του Θείου Σχεδίου γίνονται υπηρέτες της «Νέας Εποχής».

4. UFO ΚΑΙ «ΝΕΑ ΕΠΟΧΗ»: ΔΥΟ ΑΧΩΡΙΣΤΟΙ ΦΙΛΟΙ

A. ΟΙ «ΝΕΟΕΠΟΧΙΤΙΚΕΣ» UFO-ΛΟΓΙΚΕΣ ΑΙΡΕΣΕΙΣ

«Νέα Εποχή» και UFO λοιπόν πάνε μαζί. Είναι οι καλύτεροι φίλοι, ή πρώτα ξαδέρφια, αν πρότιμάτε. Πάμπολλες «νεοεποχίτικες» αιρετικές ομάδες εμπεριέχουν στις διδασκαλίες τους, είτε σε μικρο είτε σε μεγάλο βαθμο, τούς εξωγήινους. Ορισμένες από αυτές τις ομάδες (όπως π.χ. η ομάδα του Βεορ) πραγματοποιούν και τελετές επίκλησης σε υπαίθριες τοποθεσίες, τελετές που απευθύνονται σε «ανώτερα πνευματικά εξωγήινα οντα», ώστε αυτά να παρουσιαστούν ή να μεταδώσουν τηλεπαθητικά τη γνώση τους. Και πολλές άλλες ομάδες, όπως οι Σαηντόλογοι, έχουν συμπεριλάβει στη διδασκαλία τους το θέμα των εξωγήινων, με πολλούς και διάφορους τρόπους. Γίνεται έτσι φανερό το πόσο εύκολα ανάγεται το θέμα αυτό σε παραθρησκεία.

Έντεχνα λοιπόν πολλές φορές παρουσιάζεται το θέμα ως επιστημονικό και όχι ως παραθρησκευτικό. Στην πραγματικότητα οδηγεί σε μία νέα θρησκευτική συνείδηση, αν δεν κρατάμε «απόστάσεις ασφαλείας», μία συνείδηση που συμβαδίζει με τις επιταγές της «Νέας Τάξης Πραγμάτων».

Ο λογος του Απόστολου Παύλου έχει καταστεί σήμερα φοβερά αληθινός. «Θα έρθει ο καιρός που δεν θα ανέχονται τη σωστή διδασκαλία αλλά θα συγκεντρώνουν γύρω τους ένα σωρο δασκάλους, που να ταιριάζουν με τις επιθυμίες τους, για ν' ακούνε αυτά που τούς αρέσουν. Θα κλείσουν τ' αυτιά τους στην αλήθεια και θα στραφούν στους μύθους» (Β' Τιμοθέου, 4, 3 - 4).

«Προσέχετε τούς ψευδοπροφήτες, οι οποίοι σας έρχονται με ένδυμα προβάτων, ενώ μέσα τους είναι λύκοι αρπακτικοί», μας εφιστά την πρόσοχή ο Ιησούς (κατά Ματθαίον 7, 15).

Πολλοί σύγχρόνους «Μεσσίες», που υποτίθεται ότι έχουν «επαφές» με εξωγήινους και είναι οι «εκλεκτοί αντιπρόσωποί» τους στη Γη, έχουν ιδρύσει αιρετικές ομάδες. Χαρακτηριστικά παραδείγματα ο Μέιερ και ο Ραέλ. Τούς γνωρίσαμε ήδη στο δεύτερο μέρος του βιβλίου (σελ.82).

Ειδικά στις ΗΠΑ και στην Καλιφορνια, τη δύση της Δύσης, που εκτός από έδρα της «Νέας Εποχής» είναι και έδρα του σατανισμού, έχουν ξεφυτρώσει άφθονες ομάδες, οι οποίες, στη διδασκαλία περί εξωγήινων, έχουν προσθέσει και ψήγματα από τη χριστιανική θρησκεία ή - ακόμα πιο ελκυστικά από φιλόσοφους ανατολικού τύπου (Ινδουισμό, Βουδισμό κτλ.). Οι ομάδες αυτές, όπως και πολλές παρομοίες, θεωρούνται αιρέσεις όχι μόνο για την Ορθοδοξία, αλλά και για τις ίδιες τις Ανατολικές θρησκείες.

Οπότε βολεύει για τις θεωρίες τους, επικαλούνται και εδάφια από την Αγ. Γραφή, είτε αυτούσια, είτε παραλλαγμένα. Κάθε αίρεση δηλαδή κοβει και ράβει στα μέτρα της τις διάφορες πεποιθήσεις. Ο Μέιερ αναφέρει ότι σ' ένα ταξίδι του μέσα στο χρόνο με σκάφος των Πλειάδων «επισκέφθηκε τον Ιησού Χριστό, που εντυπωσιάστηκε τόσο πολύ απ' αυτόν, ώστε τον έχρισε μαθητή Του»![\[417\]](#)

Ο Ραέλ πιστεύει ότι είναι ο Παράκλητος (το Άγιο Πνεύμα!). Ο Χριστός για τον Ραέλ ήταν γιος εξωγήινου και ο Λούσιφερ ήταν ο προεδρος των εξωγήινων επιστημονων, χάρις στους οποίους ζούμε εμείς τώρα...

Άλλοι «εξωγήινοι» απόκάλυψαν σ' έναν αξιωματικό των ΗΠΑ ότι αυτοί δημιούργησαν το Χριστό και ότι έχουν σε φιλμ τη Σταύρωση![\[418\]](#) Σε μια άλλη υποθεση, μία «εξωγήινη» είχε προβάλλει στο σηναγο Στηβ Ουίλσον ένα όλογραμμα, στο οποίο φαινόταν «η ανάμιξη των εξωγήινων στη διάπλαση της συνειδητοτητας του Ιησού και στην απόστολή Του στη Γη»[\[419\]](#).

Ο Άλλεν Μαικλ Νούναν, ιδρυτής της «Οικογένειας του Ενός Κόσμου», είχε μεταφερθεί σ' έναν άλλο πλανήτη. Εκεί βρέθηκε περιτριγυρισμένος από αγγελικά πλάσματα, που κάθονταν γύρω από ένα φωσφορίζοντα θrono. Μία βροντερή φωνή ακούστηκε: «Θέλεις να γίνεις ο Σωτήρας του κόσμου;» Ο Νούναν δεχτηκε[\[420\]](#). (Έτσι δέχτηκαν και οι πρωτοπλαστοί την παγίδα του διαβόλου «θα γίνετε Θεοί»).

Ο Dr. Courtney Brown, σ' ένα «κοσμικό του ταξίδι», είχε δει τον «Ιησού». Ο Ιησούς του είπε ότι «εμείς οι άνθρωποι πρέπει να ξεδιαλύνουμε το τι πρέπει να κάνουμε, όσον αφορά τις επαφές μας με τούς γκρίζους»! Επίσης του είπε ότι «δε χρειάζεται να με θεωρείτε (λατρεύετε) ως Υιο του Θεού»[\[421\]](#). Στην Καινή Διαθήκη όμως (Ιωάννου Α', 4, 3) διαβάζουμε: «Όποιος δεν παραδέχεται ότι ο Ιησούς Χριστός έλαβε την ανθρώπινη μορφή (ως Υιος του Θεού), δεν έχει το Πνεύμα του Θεού, αλλά του αντίΧριστού». Λίγο πιο πριν(Ιωάννου Α' 2, 22 - 23) γράφει: «Ποίος είναι ο Ψεύτης; Δεν είναι

αυτός που αρνείται πως ο Ιησούς είναι ο Χριστός; Αυτός είναι ο αντίχριστός, αυτός που αρνείται συγχρονως και τον Πατέρα και τον Υίο».

Ἡ Μάριαν Κήτς, ἄλλη μία θιασώτης των εξωγήινων, λέει ότι βρίσκεται σ' επαφή «με κάποιων Σανάντα από τον πλανήτη Κλάριον, που υποστήριζε ότι ήταν ο Χριστός σε μία παλιότερη εποχή»[\[422\]](#). Δηλαδή, ακόμα κι αν υπήρχε μετενσάρκωση, ο Χριστός δεν κατάφερε να φτάσει στη θέωση!

Όσο για το ποιοι απ' όλους αυτούς τούς «εξωγήινους» ασχολήθηκαν με το Χριστό, τα σχολια περιπεύουν...

Ακόμα και τα σύμβολα που έχουν οι UFO - λογικές ή λατρευτικές ομάδες συνδέονται με την αρχαία ειδωλόλατρία, τη μασονία, τη μαγεία ή και το σατανισμο. Παράδειγμα, το σύμβολο της οργάνωσης Amares Evolucion (σχημα), [\[ΣΕΛΙΔΑ 310\]](#) με το ανάποδο τρίγωνο να κυριαρχεί του ίσιου, και «μπροστάρη» έναν Ιπτάμενο δίσκο. Ἡ Εβραϊκή εξάλφα και το ανάποδο τρίγωνο που παρωδεί το τρίγωνο της Ἁγ. Τριάδας είναι σύμβολα που χρησιμοποιούνται συχνά από αυτές τις ομάδες. Ἐνα παρομοιο σύμβολο είχαν δώσει οι «εξωγήινοι» στον Ραέλ: μια εξάλφα, με μια σβάστικα μέσα της, που έγινε και το σύμβολο της ομάδας του [\[423\]](#).

Ἡ απάτη όλων αυτών των οργανώσεων αλλά και διάφορων επιτηδείων ιδιωτών ἐγκείται στο ότι οι «υπηρεσίες και η γνώση που προσφέρουν» είναι κατά 99% επί πληρωμή. Ἡ «Νέα Εποχή» χρηματοδοτεί, η «Νέα Εποχή» τα εισπράττει πίσω... πιστεύουμε σε αρκετές περιπτώσεις.

Ἡ συνεργασία της «Νέας Εποχής» με την παραφιλόλογία και τις παραθρησκείες των UFO διαφαίνεται και σε περιπτώσεις όπως αυτή της ομάδας μελέτης «UFORUM», με ἔδρα το Los Angeles. Ἡ ομάδα διοικείται από την Penny Harper, η οποία ανήκει σε παρακλάδι της Σαηεντόλογίας [\[424\]](#).

Αλλά και όλα σχεδόν τα UFOλογικά και συναφή περιοδικά, ειδικά του εξωτερικού, προωθούν τις «νεοεποχίτικες» ομάδες, τον «έρωτα», τη «μαγεία» των κρυστάλλων, τα «διάμεσα» (μέντιουμ) και τις ικανοτητές τους, τη «γνώση», τις «απεριοριστες δυνάμεις» του ανθρώπου, το «πως θα γίνετε πλούσιοι», συχνά και την ίδια τη μαγεία και το σατανισμο.

Ἐχουν καταγραφεί όμως και μυστηριώδεις εξαφανίσεις ανθρώπων που ασχολούνται έντονα με το φαινόμενο των UFO και ανήκουν σε αιρετικές ομάδες. Ἡ Daily Telegraph στις 6/10/75 ἔγραφε: «Ερευνάται εντατικά η εξαφάνιση, κάτω από αλλοκοτες συνθήκες, 20 ατομων, από μικρές παραθαλάσσιες κοινοτητες του Oregon, τις δύο τελευταίες εβδομάδες. Από το γραφείο του σερίφη του Νιούπορτ πληροφορηθήκαμε ότι τα 20 άτομα εξαφανίστηκαν χωρίς ν' αφήσουν ίχνη, αφού προηγουμένως τούς είχαν πει (σε ομιλία σε ξενοδοχείο) να μοιράσουν όλα τους τα υπάρχοντα και να εγκαταλείψουν τα παιδιά τους, για να μεταφερθούν από έναν Ιπτάμενο δίσκο σε «μία καλύτερη ζωή».

Ἡ ιστορία αυτή μοιάζει εκπληκτικά με την αυτόκτονία των 39 μελών της ομάδας «Υπέρατη Πηγή». Μοιάζει επίσης με τις ομαδικές αυτόκτονίες άλλων αιρέσεων, όπως και με τις εξαφανίσεις αρκετών μελών μιας παραθρησκευτικής οργάνωσης με διεθνείς παρακρατικές δραστηριότητες, σ' ένα πλοίο σε κάποιο ωκεανο...

Στις αρχές Ιουλίου 1999, μία είδηση ἔκανε το γύρο του κόσμου: εκατο οπαδοί της Εκκλησίας «Στέλλα Μάρις» ξεκίνησαν ανάβαση βουνού της οροσειράς Σιέρα Νεβάδα, ἔξω από την Καρθαγένη της Κόλομβίας, και από τότε τα ίχνη τους χάθηκαν.

Η μητέρα μιας αγνοούμενης δήλωσε πως η κορη της, της είπε ότι θα συνέβαινε κατακλυσμος και ότι θα πήγαινε σ' ένα ψηλο μέρος για να συναντήσει εξωγήινους, που θα τους ἔσωζαν από το τέλος του κόσμου [\[425\]](#).

B. Η ΠΕΡΙΠΤΩΣΗ ΤΟΥ RANDALL N. BAER

Ο Randall N. Baer, εν ας πρώην ηγέτης της «Νέας Εποχής», αποκαλύπτει φοβερὰ πράγματα στο βιβλίο του «**Στον Εφιάλητη της Νέας Εποχής**» (Εκδοσεις Στερέωμα). Ο Baer λίγες μέρες πριν κυκλοφορήσει το βιβλίο του, το 1989, βρέθηκε νεκρός: το αυτοκίνητό του αναποδογύρισε μυστηριωδώς, και ἔπεσε από έναν γκρεμό 100 μ. περίπου, σε μία βραχώδη περιοχή.

Μέσα στις αποκαλύψεις του βιβλίου αυτού διαβάζουμε ότι σε διάφορα «γνωστικά κέντρα» της «Νέας Εποχής» γίνονται διαλέξεις, ανάμεσα στα άλλα, για την επικοινωνία με πνεύματα (channeling), τη μετενσάρκωση, τις απεριοριστες δυνάμεις του νου (το πως θα γίνουμε θεοί και τα... UFO.

Ο Βαερ μέσα στους κύκλους της «Νέας Εποχής» είχε γνωρίσει πολλούς «επαφικούς» και διδασκάλους για τα περί εξωγήινων. Όλες αυτές οι δραστηριότητες και διδασκαλίες είναι άμεσα συνδεδεμένες μεταξύ τους. Πολλές αιρετικές ομάδες ανακατεύουν στοιχεία από όλα τα παραπάνω στις διδασκαλίες τους.

Το 85 - 95% των «Νεοεπόχιτών», λέει ο Βαερ, πιστεύουν ακράδαντα στην ύπαρξη των UFO και το 50% πιστεύουν ότι είναι εξωγήινα ή αγγελικά πλάσματα που μετενσαρκώθηκαν και πήραν ανθρώπινη μορφή!

Η Σίρλεϋ Μάκ Λέην, πασίγνωστη ηθόποιος και θιασώτης της «Νέας Τάξης Πραγμάτων», ισχυρίζεται ότι είχε μία ρομαντική και πνευματική σχέση με κάποια εξωγήινη ονοματι Mayan (άλλο ένα «εξωγήινο ονομα» που θυμίζει μαγεία).

Ο ίδιος ο Βαερ πίστευε ότι καταγόταν από τον Ωρίωνα. Πίστευε ακόμα, όπως οι περισσότεροι «Νεοεποχίτες», ότι τα UFO έχουν ήδη προσφέρει βοήθεια στον πλανήτη μας, με διακριτικούς αλλά και σημαντικούς τρόπους. Επίσης πίστευε κι αυτός ότι δεν εμφανίζονται δημοσια γιατί «δεν είμαστε ακόμα έτοιμοι» (για όλα αυτά εννοείται ότι δεν υπάρχει καμία απόλύτως απόδειξη). Σύντομα όμως πιστεύουν ότι θα γίνει αυτό.

Μετά από τη λαμπρή «νεοεποχίτικη» καριέρα του, ο Βαερ, με τη θεία χάρη, αντιλήφθηκε την πλάνη στην οποία είχε υποπέσει. Ακούγοντας μια Θεολογική εκπομπή στην τηλεοραση, κάτι του έκανε «κλικ». Παραμέρισε λοιπόν εγωισμούς, πάθη, δοξα, χρήματα και συνειδητά επέλεξε το σωστο μόνοπάτι.

Στο βιβλίο του εκφράζει την άποψη του, ότι όλα αυτά ήταν μία βιτρίνα, πίσω από την οποία κρύβονταν πνεύματα με πονηρούς σκόπους. Ο ίδιος εξάλλου τα είχε δει. Δεν παραλείπει μάλιστα να αναφέρει στο βιβλίο του κι άλλους ερευνητές που κατέληξαν στο ίδιο συμπέρασμα: τον Zola Levitt, τον Dave Hunt, τον Billy Graham και τον Douglas Groothuis. Ο τελευταίος επισημαίνει τις ομοιοτητες των επαφών UFO με άλλα είδη υπερφυσικών φαινομένων που σχετίζονται με τη (νεο)μαγεία και τη «Νέα Εποχή»: το μετεωρισμο και το πως να γίνεις αόρατος, την προκληση εξωσωματικών εμπειριών (αστρικών προβολών), την ψυχοκίνηση, την προγνωση, τον πνευματισμο κτλ.

Ο Βαερ λοιπόν σιγά-σιγά άλλαξε. Τα UFO πια γι' αυτόν ήταν «οι αγγελιοφοροι της απάτης». Το «μίσμα των UFO όπως έγραφε, δεν τον άγγιζε πια, όπως δεν τον άγγιζαν και οι υπόλοιπες εκφράσεις του Νεο - κινήματος.

Τις διαλέξεις του για τη «Νέα Εποχή» διαδέχθηκαν οι διαλέξεις για την αλήθεια του Χριστού. Οι πρώην «οπαδοί» και συνάδελφοι του απόδοκίμασαν και χλεύασαν αυτή την αλλαγή του. Οι «Νεοεποχίτες» (και όχι μόνο...) θεωρούν τους Χριστιανούς άτομα δογματικά, αναχρονιστικά, που δεν απόλαμβάνουν τις «χαρές της ζωής». Εκτός από το ότι σπάνια γνωρίζουν αληθινούς, πεφωτισμένους Χριστιανούς, που ζουν στον παλμο της εποχής μας, δεν μπαίνουν καν στον κοπο να ερευνήσουν την ουσία της Πίστης μας.

Ο Βαερ υποσυνείδητα γνώριζε ότι είχε πάρει λάθος δρόμο. Ή ποιότητα του όμως ως ανθρώπου, τον ώθησε να τολμήσει τη μεγάλη στροφή στη ζωή του. Απόδειχτηκε ότι είχε άπλα πλανηθεί και δεν υπηρετούσε τη «Νέα Εποχή» από καύχηση και κομπασμο. Και δικαίωθηκε, άσχετα αν αυτό του στοίχισε τη ζωή. Πέθανε όμως έχοντας καθαρή τη συνείδησή του και αυτό είναι που μετράει. Πόσοι «Νεοεποχίτες» έχουν τα «κοτσια» να κάνουν το ίδιο;

Γ. ΟΙ ΥΠΟΧΘΟΝΙΕΣ ΕΝΕΡΓΕΙΕΣ ΤΗΣ «ΝΕΑΣ ΕΠΟΧΗΣ»

Είναι πραγματικά κρίμα που πολλοί «Νεοεποχίτες» παραπλανούνται, γιατί Πρόκειται για ανθρώπους που «ψάχνονται» και επιζητούν το Θείο. Διψούν για έρευνα και γνώση. Είναι εκλεκτές ψυχές πολλοί απ' αυτούς που έχουν πέσει θύματα πλάνης, γιατί δεν αρκούνται στον υλικό τρόπο ζωής και δεν συμβιβάζονται μ' αυτόν, όπως ένα σωρο άνθρωποι, αλλά έχουν τη διάθεση να ψάξουν για το νοημα της ζωής. Διαλέγουν, όμως, λανθασμένη κατεύθυνση. Υποδουλώνονται στις παμπονηρες προθέσεις των «Νεοεπόχιτών».

Οι «Νεοεποχίτικες» ομάδες και αιρέσεις, προβάλλουν στην (ψυχή τα θετικά σημεία των δοξασιών τους, με στοχο να «φαρέψουν» οπαδούς. Συχνά προσκαλούν τον κόσμο κηρύττοντας: απαλλαχθείτε από το άγχος, απελευθερωθείτε από ψυχολογικά τραύματα, γνωρίστε τον εαυτό σας, την αληθινή ευτυχία κτλ. Άλλοι πάλι έχουν σαν δολωμα την οικολογία ή την υγιεινή διατροφή.

Όταν όμως τα υποψήφια μέλη ξεκινήσουν τις δραστηριότητές τους είναι πια αργά... Έχουν προσηλυτιστεί... Το χειρότερο είναι ότι πιστεύουν πως έχουν ανακαλύψει την αλήθεια, τα «κρυμμένα μυστικά της γνώσης».

Η συμβουλή που μας δίδεται στην Αγ. Γραφή (προς Τιμοθέον Α' 6,20) είναι: «Απέφευγε τα βλάσφημα κούφια λογία και τις αντιρρήσεις εναντίον της πίστης που προβάλλουν οι αιρετικοί, με το ψεύτικο ονομα της "Γνώσεως"».

Γνώση, γνώση, γνώση. Όλοι οι αιρετικοί αυτήν «υποσχονται». Γνώση για τα υπέρτατα μυστικά του σύμπαντος, μύηση στην ανώτερη συνειδητοτητα... Μα, τι γίνεται; Γέμισε ο κόσμος από φωτισμένους;

Όλοι αυτοί οι «κάτοχοι της γνώσης» κατακυβερνούν στη...γνωστή παγίδα της «μεγαλοϊδέας» (της εωσφορικής - εγωιστικής υπερηφάνειας) και της ισοθείας-αυτόλατρειας. Ο Χριστιανισμός όμως έχει τα φάρμακα γι' αυτήν, που δεν υπάρχουν πουθενά αλλού: την ταπεινοτητα, την αυταπάρνηση και την υπακοή, το φόβο Θεού, όπως ονομάζεται, και τη συναίσθηση των συνεχών παραπτωμάτων μας στην εδώ ζωή.

Όλα, όμως ξεκινούν από τα «ψηλά κεφάλια» των απόστατικών, ψευδο-επαναστατικών ομάδων της «Νέας Εποχής» και μη. Οι οργανωτές είναι συνειδητοί σύμμαχοι του Κακού. Και οι οργανωτές αυτοί, τα «Ψηλά κεφάλια», δεν μπορεί να είναι άλλοι από τα σκοτεινά κέντρα εξουσίας της γης.

Κατά τα φαινόμενα, όλα ξεκινούν από την Αμερική και τις ΗΠΑ. Οι Εβραίοι - Σιωνιστές κατέχουν ένα μεγάλο μερίδιο στην τεχνολογική - οικονομική ανάπτυξη των ΗΠΑ και ανέκαθεν είχαν «εκπροσώπους» στην πολιτική ηγεσία της χώρας. Οι εξουσίες των Αμερικανών θέλουν, όπως φαίνεται, να κουμαντάρουν όλη τη Γη. Έχοντας αυτό-ανακηρυχθεί Θεοί, δικάζουν τον κόσμο και απόφασίζουν για τις τύχες των λαών. Οι Σιωνιστές είναι αυτοί που θέλουν να κυριαρχήσουν στην ανθρωπότητα. [+++++](#) Ελέγχοντας την οικονομία του πλανήτη χρηματοδοτούν ανθελληνικές και αντιχριστιανικές οργανώσεις, απόρροφώντας ένα μεγάλο αριθμό ανθρώπων που «ψάχνονται».

Οι Έβραιοι - Σιωνιστές είναι αυτοί που έχουν κάνει την Ελλάδα υποχείριο των πολυεθνικών εταιριών. Σ' αυτούς υποτάσσονται οι ομοειδεάτες τους Έλληνες πολιτικοί, αυτοί που αδιαφορούν για την ταυτότητα της Ελλάδας και την έχουν κάνει κι αυτήν πολυεθνική.

Είναι αυτοί που έχουν καταντήσει το σύγχρονο Έλληνα δέσμιό του άγχους, του δυτικού τρόπου ζωής και των πλαστών και ψεύτικων αναγκών, με τις οποίες μας βομβαρδίζουν τα Μ.Μ.Ε., κατά τα προτυπα της Δύσης.

Η Δύση λοιπόν κοντρα στην Ανατολή. Η όλη κοντρα στο ΠΝΕΥΜΑ. Η «Νέα Εποχή» κοντρα στην Ορθοδοξία και την Ελλάδα, από την οποία αρχίζει ο ανατολικός κόσμος του πνεύματος και της μέριμνας της ψυχής.

Με δύο βασικούς τρόπους η «Νέα Εποχή» παρασύρει τον κόσμο στα «νερά» της: ο ένας τρόπος είναι με την εμπορευματοποίηση των πάντων και το διάχυτο ανά τον κόσμο υλισμός (με εκφραστές καλλιτέχνες όπως η Madonna, ταινίες όπως το «Βασικό ένστικτο», περιοδικά που «βρωμάνε» υλισμός και σαρκικότητα κτλ).

Στην καταναλωτική, υλιστική εποχή μας πουλάει η άνεση, η ακρίβεια, ο εντυπωσιασμός, η αντίδραση στις «παλιές» αξίες. Αυτά θέλει ο πολύς κόσμος, με αυτά τον τροφοδοτούν.

Τις έσχατες μέρες, λέει ο Απόστολος Παύλος (Τιμοθέου Β', 3, 1-5), οι άνθρωποι θα είναι φίλαυτοί, φιλάργυροι, αλαζονες, υπερήφανοι, βλάσφημοι,... αχάριστοι,... προδοτες,... αυθάδεις,... Θ' αγαπούν πιο πολύ την ηδονή, παρά το Θεό.

Οι Σοφοί της Σιών φαίνεται πως είχαν βαλθεί να επισπεύσουν τις διαδικασίες. Ας δούμε μερικά απόσπασμα από τα Πρωτοκολλά τους.

«Είναι αναγκαίο να καταστρέψουμε την πίστη, ν' απόσπασουμε από το νου των Χριστιανών αυτή την ίδια την αρχή της Θεότητας και του Αγίου Πνεύματος, για να υποκαταστήσουμε στη θέση τους τους υλικούς υπόλογισμούς και τις υλικές ανάγκες (το αχορταγο των υλικών αναγκών του ανθρώπου, την απληστία). Πρέπει να τους απόσπουμε με τις βιομηχανίες και το εμπόριο» (Πρωτοκολλο Τέταρτο).

«Και για να μην κατορθώνουν τίποτε με τη σκέψη θα τους απότρέψουμε απ' αυτή με διασκεδάσεις, παιχνίδια, τέρψεις, πάθη, οίκους ανοχής... Το ενδιαφέρον γι' αυτά θ' απόμακρύνει οριστικά το πνεύμα τους από ζητήματα για τα οποία θα αναγκαζομασταν να παλέψουμε εναντίον τους» (Πρωτοκολλο Δέκατο Τρίτο).

«Προσέξτε αυτά τα μεθυσμένα από το οινόπνευμα ζώα, απόκτηνωμένα από το απεριοριστο ποτο, το δικαίωμα του οποίου δόθηκε συγχρονως με την ελευθερία. Δε μπορούμε να επιτρέψουμε να εκπέσουν οι δικοί μας σε τέτοιο βαθμο. Οι χριστιανικοί λαοί απόκτηνώθηκαν από τα ισχυρά ποτά, η νεολαία τους απόβλακώθηκε από τις κλασσικές σπουδές και από την προωρη ακόλασία, στην οποία την έχουν σπρώξει οι πράκτορες μας - οικοδιδάσκαλοι, υπηρέτες, γυναίκες παιδαγωγοί στα σπίτια των πλουσίων - οι υπάλληλοι μας αλλού, οι γυναίκες μας στους τόπους διασκεδάσεως των χριστιανών. Στον αριθμό των τελευταίων αυτών πρέπει να προσθέσουμε και τις ονομαζομενες "γυναίκες του κόσμου", που μιμούνται με τη θέλησή τους τις ακόλασίες των δικών μας γυναικών και τις ηδυπάθειές τους» (Πρωτοκολλο Πρώτο).

Φανταστείτε αυτοί οι άνθρωποι που τα έγγραφαν αυτά το 1896, να έβλεπαν τα χάλια της εποχής μας. Θα πέταγαν από τη χαρά τους!

Αυτοί λοιπόν που δεν «ψάχνονται», που δεν έχουν μεταφυσικές ανησυχίες, γίνονται εύκολη λεία για τούς Σιωνιστές- Νεοεποχίτες.

Οι τελευταίοι απλά προωθούν οτιδήποτε στρέφει τον άνθρωπο στην ύλη και το παρουσιάζουν ως απόλυτα φυσιολογικό. Μέσω των M.M.E., που ελέγχονται φυσικά από τους ίδιους, αγωνίζονται για την απόκτηνωση του ανθρώπου, κάνοντας του μία ανελέητη πλύση εγκεφάλου. Οι ταινίες, οι διαφημίσεις και τα περιοδικά ανάβουν τα πάθη και όχι την καρδιά. Τα μεγάλα τηλεοπτικά κανάλια έχουν παρουσιάσει εκατοντάδες αφιερώματα για διάφορα εκκλησιαστικά σκάνδαλα, ακόμα και γι' αυτό το θέμα των UFO, σχεδόν ποτέ όμως για κάποιον σύγχρονου Άγιο γέροντα ή γεροντισσα! Προβάλλουν ακατάπαυστα τη βία, τον σεξουαλισμο, Όλες τις υλικές απόλαύσεις (ακριβά αυτόκίνητα, σπίτια, ρούχα κτλ.), τα τυχερά παιχνίδια και τόσα άλλα. Αποτελέσμα; Οι νέοι σήμερα έχουν σαν προτυπο τον κόσμο των φωτομοντέλων και της πασαρέλας (φροντίζοντας απόκλειστικά την ομορφιά του εξωτερικού σώματος), τη μοδα στη διασκέδαση, στα ρούχα και στα υπόλοιπα υλικά αγαθά, και γενικά τη ζωή δημοσιων προσώπων που έχουν δοξα και χρήμα. Για το σημερινο άνθρωπο η ανία της ζωής σπάει βασικά όταν αγοράζει καινούργια υλικά αγαθά ή όταν Ικανοποιεί σαρκικές του επιθυμίες και ανάγκες.

Ποια είναι η ευτυχία του σύγχρονου υλιστή Έλληνα; Να διαθέτει ένα ακριβο αυτόκίνητο, να φοράει επώνυμα ρούχα, να έχει όπωςδήποτε μία (ή περισσότερες) ερωμένες (είτε ελεύθερος, είτε παντρεμένος), να παίζει στο χρηματιστήριο, στο καζίνο ή άλλα τυχερά παιχνίδια, και φυσικά να βγάζει όσο το δυνατόν περισσότερα λεφτά. Μα τούς ίδιους στοχους έχουν και οι περισσότεροι λαθρομετανάστες που βρίσκονται στην Ελλάδα, άσχετα αν δεν μπορούν να τούς πραγματοποιήσουν. Επίπεδο... βυθος δηλαδή. Δεν είμαστε ρατσιστές, αυτή όμως είναι η πραγματικότητα. Και δυστυχώς οι μισοί και παραπάνω Έλληνες έχουν πέσει με τα μούτρα στον άχρωμο και εγωιστικο αυτό τρόπο ζωής και γίνονται έτσι πιονια της «Νέας Τάξης Πραγμάτων». Γίνονται μια μάζα, ένας σωρος από μη πνευματικά άτομα. Έτσι, τα αισθήματα της Πατρίδας και της Θρησκείας καταπνίγονται από κόσμοπολίτικες δοξασίες (Πρωτοκολλο Πέμπτο).

Όσο για τις Ελληνίδες του σήμερα; Νοιάζονται κυρίως ν' απόκατασταθούν οικογενειακά με έναν εύπορο άντρα (αφού βέβαια πρώτα γλεντήσουν τα νιάτα τους), να αρέσουν εξωτερικά (φροντίζοντας για το χρώμα των μαλλιών τους, για το ποιο προκλητικο ρούχο θα φορέσουν ώστε να τραβήξουν τα βλέμματα των ανδρών και να είναι μέσα στη «μοδα», και για όλα τα υπόλοιπα λουσαρίσματα), να ψωνίζουν διάφορα, να μαθαίνουν το ωροσκοπιο τους και να διασκεδάζουν ατελείωτα. Ο Απ. Παύλος (προς Τιμοθέον Α' 5,6) λέει πως οποία ζει μέσα στη σπάταλη, αυτή έχει κιόλας πεθάνει, αν και βρίσκεται στη ζωή...

Το περιδέραιο της τύχης, το βραχιολι της ευτυχίας, πως θα κερδίσετε το ΛΟΤΤΟ... Πιστεύετε ότι όλοι αυτοί, αν ήταν πλούσιοι κι «ευτυχισμένοι», θα ασχολούνταν με... εσάς;

Και εμείς τι κάνουμε; Πλουτίζουμε όλους τούς «καλόθελητές» μας, αγοράζοντας τα αναψυκτικά τους, τα φάρμακά τους (είμαστε πρώτοι στην κατανάλωση τους), τα τσιγάρα (κι εδώ πρωτιά), τα ποτά, τα οπλα, τις ταινίες τους κτλ. Όλα αυτά γιγαντώνουν τις εξαρτήσεις, τα πύρινα ακατανίκητα πάθη μας, και μας απόμακρύνουν από τη φύση μας.

Η εποχή μας λοιπόν (έχουν φροντίσει και) διέρχεται κρίση άξιων (η φιλία και η αγάπη απειλούνται με... εξαφάνιση). Αντίθετα, γνωρίζουν την άνθιση τα διαζύγια, οι εκτρώσεις κτλ. (ενέργειες καταστροφικές), όπως ακριβώς τα έχουν προγραμματίσει και εφαρμοσει.

Ο δεύτερος τρόπος επιβολής του Σιωνιστικού - «Νεοεποχίτικου» σχεδίου εφαρμοζεται με την αντιεμπορική (ψευδοεπαναστατική), εναλλακτική τακτική (με εκφραστές συγκροτήματα όπως οι Αμερικανοί Marilyn Manson, οι οποίοι, αν και με «δύσκολη» μουσική, ανέβηκαν στο Νο 1 της

Αμερικής με το δίσκο «Anti Christ Superstar», με εκφραστές επίσης τα περιοδικά που προπαγανδίζουν τον απόκρυφισμό, τις «κρυμμένες δυνάμεις» του ανθρώπου και τούς εξωγήινους, με εκφραστές ταινίες όπως «X - Files»).

Ο τραγουδιστής των Marilyn Manson παρουσιάζεται και με εμφάνιση ομοια μ' αυτή των ερμαφροδιτών «εξωγήινων» (δηλαδή των τεχνο - δαιμόνων). Οι βλασφημίες τους για το Σωτήρα ξεπερνούν τα όρια.

Επίσης, ένα ιδιαίτερα βλάσφημο και φιλόστατανιστικό συγκροτημα από την Αγγλία, εναλλακτικού - περιθωριακού τύπου πάλι, οι Christian Death, παρουσίαζε στο εξώφυλλο ενός δίσκου του τον Εσταυρωμένο, αλλά με αλλοιωμένα τα χαρακτηριστικά του: Το πρόσωπο του ήταν σαν αυτό των «γκρίζων» (με τα μαύρα αμυγδαλωτά μάτια κτλ.). Τα «εξωγήινα» οντα και η «ενέργειά» τους, φαίνεται ότι κατευθύνουν προς καθαρά αντιχριστιανικές σκέψεις και πράξεις.

Στους έσχατους καιρούς, μας πληροφορεί ο Απ. Παύλος (προς Τιμοθέον Α', 4,1 - 2), θα απόστατήσουν μερικοί από την πίστη, στρέφοντας την πρόσοχή τους σε πνεύματα πλάνης και διδασκαλίες δαιμόνων, παρασυρομενοι από την υποκρισία ψευδολόγων ανθρώπων, που έχουν στιγματισμένη, πωρωμένη συνείδηση.

Οι Σοφοί της Σιών έπρεπε να συμπεριλάβουν στα σχέδιά τους και τα άτομα με μεταφυσικές ανησυχίες. Έτσι, διαβάζουμε στο Δέκατο Τρίτο Πρωτοκολλο:

«Ο τύπος θα τραβάει αμέσως την πρόσοχή πάνω σε νέα ζητήματα (έχουμε, όπως γνωρίζετε, συνηθίσει τούς ανθρώπους να ζητούν πάντοτε το νέο). Κάποιοι ηλίθιοι, που θα φαντάζονται τούς εαυτούς τους όργανα τού πεπρωμένου, θα ασχοληθούν με τα νέα αυτά ζητήματα, χωρίς να αντιληφθούν ότι δεν καταλαβαίνουν τίποτε από εκείνα που θέλουν να συζητήσουν ».

«Θα σπρώχνουμε τα πνεύματα να εφευρίσκουν κάθε λογής φαντασίες, θεωρίες νέες και δήθεν προοδευτικές...».

Έτσι, ακόμα και αυτοί που «ψάχνονται», ακόλουθούν το ρεύμα της Δύσης. Περιοδικά και βιβλία που κινούνται στο χώρο των μυστηρίων του αγνώστου και προσφέρουν «γνώση» στους «αδαείς», κυκλοφορούν πια κατά συρροή.

Το χειροτερο όμως είναι ότι οι αναγνώστες τους έχουν πια την προδιάθεση να γραφτούν μέλη σε κάποια αιρετική ομάδα και το πέρασμά τους σ' αυτήν είναι μία τυπική διαδικασία.

Βέβαια έχουμε ανεξιθρησκία. Ο καθένας μπορεί να επιλέξει το δρόμο του. Δεν πρέπει όμως, στο ονομα της «ελευθερίας», να επιτρέπουμε στους εμπορους ναρκωτικών π.χ. να απλώνουν τούς πάγκους με τα συμπράγκαλά τους μέσα στους δρόμους, πουλώντας τα ελεύθερα. Πρέπει να εμποδίζονται, πιο συγκεκριμένα οι αιρέσεις (τα ψυχοναρκωτικά) που οδηγούν σε αυτόκτονίες ή που ασκούν πλήρη έλεγχο στα μέλη τους και τα καθιστούν άβουλα οντα.

Δεν υπάρχουν ένα εκατομμύριο αλήθειες, οσες είναι οι αιρέσεις. Ή αλήθεια είναι μία και τα ψέματα πολλά, λέει μία λαϊκή παροιμία. Μία λοιπόν είναι η ολοκληρωμένη - αντικειμενική αλήθεια, η αυτούσια διδασκαλία του Ιησού, το Α και το Ω. Οι υπόλοιπες είναι πολύ... υποκειμενικές αλήθειες.

Ή Αλήθεια δε μπορεί να είναι «ρατσίστρια», να κάνει διακρίσεις σε πρόσωπα. Ή Αλήθεια δεν είναι δυνατόν να «συλλαμβάνεται» μόνο από «υψηλά διανοούμενους» και «κατοχους της μυστικής γνώσης». Δε μπορεί κάποιοι «λίγοι και εκλεκτοί εσωτεριστές» να έχουν ανακαλύψει την Αλήθεια και όλοι οι άλλοι να ζουν στο σκοτάδι. Ένας αγράμματος τσοπάνος που πηγαίνει στο εκκλησάκι και κάνει την προσευχή του είναι πολύ πιο κοντά στην Αλήθεια απ' ότι αυτοί. Ή Αλήθεια, ακόμα και στο θέμα της εξωγήινης ζωής, δεν ανακαλύπτεται μέσα από εγωιστικές διαδικασίες «γνώσης» περιθωριοποιώντας το Υπέρτατο Ον. [\[+++++\]](#)

Ή Αλήθεια έχει δοθεί. Έχει διαδοθεί σε όλο σχεδόν τον κόσμο, έτσι ώστε, ακόμα και διανοητικά κατώτεροι ή καθυστερημένοι άνθρωποι να μπορούν ν' ασπαστούν την αλήθεια τού Χριστού - με οσες δυνάμεις διαθέτουν - και να πετύχουν τη Θέωση. Είναι θέμα καρδιάς, ψυχής. Έτσι, η παράμετρος γνώση (διανοηση) αχρηστεύεται σε αυτά τα θέματα. Δε χρειάζονται δηλαδή ούτε κρυφές «απαγορευμένες» γνώσεις, ούτε επίπονες, ανούσιες και άσκοπες αναζητήσεις και έρευνες.

Το ζητούμενο είναι πολύ απλο. Περικλείεται στο τρίπτυχο αγάπη - ταπείνωση - πίστη. Τίποτα λιγότερο, τίποτα περισσότερο .

Δεν μπορούμε επομένως να καθομαστε με «σταυρωμένα χέρια» μπροστά στα εγκλήματα των διαφορών αιρέσεων εκ Δύσης, που στην καλύτερη περίπτωση λένε εννέα αλήθειες και στο τέλος ξερνάνε και ένα φαρμακερο ψέμα, που «σκεπάζει» όλες τις υπόλοιπες αλήθειες. Μία σταγόνα δηλητήριο μέσα σ' ένα δοχείο μέλι αρκεί για να φέρει το θάνατο... Πολλές απ' αυτές τις αιρέσεις

εμπεριέχουν και διδασκαλίες και «γνώση» για εξωγήινες και άλλες πνευματικές οντοτητες, όπως είδαμε. Οι αφελείς και οι πλανημένοι ακόλουθούν.

Δ. Ο ΚΟΣΜΟΣ ΠΡΟΕΤΟΙΜΑΖΕΤΑΙ ΓΙΑ «ΕΠΑΦΗ»;

Τα τελευταία χρόνια υποψιαζομαστε ότι προωθείται σθεναρά από τούς κύκλους της «Νέας Εποχής» η ιδέα ότι υπάρχουν εξωγήινοι. Προσπαθούν να προετοιμάσουν τον κόσμο για την ύπαρξή τους, προβαίνοντας σε απόκαλύψεις, όπως το περιστατικό Ροσγουελ, το πέτρωμα με τούς μικρο-οργανισμούς από τον Άρη, ή το νερό που βρέθηκε στο φεγγάρι. Τόσα χρόνια η στάση των Μ.Μ.Ε. απέναντι στο θέμα των εξωγήινων ήταν παγερά αδιάφορη ή χλευαστική. Περίπου από τα τέλη της δεκαετίας του '80 και τη δεκαετία του '90 παρατηρείται αυτή η μεταστροφή. Το σίγουρο είναι ότι, αν κάποιος Ισχυροί δεν ήθελαν να βγουν αυτά «στη φορα» δεν θα έβγαιναν.

Οι εξωγήινοι, και οι «καλοί» και οι «κακοί», προωθούνται φυσικά και από τις ποικίλες ταινίες του είδους, με συνέπεια την εντατικοποίηση της εξωγήινομανίας. Η ελπίδα όμως του κόσμου να δει σημάδι από εξωγήινους, τους ταυτίζει πιο πολύ με «καλούς». Τα καταστήματα στις ΗΠΑ π.χ. έχουν γεμίσει με φουσκωτούς εξωγήινους, με διακοσμητικά από «γκρίζους», κούκλες αυτών κτλ.

Η προεργασία είχε ήδη επιτευχθεί με τη θετική αντιμετώπιση των εξωγήινων που προβαλλε ο **Στηβεν Σπίλμπεργκ**, στις ταινίες του «Ε.Τ. ο Εξωγήινος» και «Στενές Επαφές Τρίτου Τύπου». Δεν γνωρίζουμε σκοπιμα ή όχι. Επακόλουθησαν πολυάριθμες ταινίες, με απόκορύφωμα τη «Μέρα Ανεξαρτησίας», την ταινία με μία από τις μεγαλύτερες εισπρακτικές επιτυχίες. Και για να γίνει αυτό φανταστείτε πόσοι «λυτοί και δεμένοι» μεσολάβησαν και τι ιδιαίτερης μεταχείρισης έτυχε αυτή η ταινία, από αυτούς που καθορίζουν τη «μοδα» στους ανθρώπους.

Με τις τρομακτικές ταινίες εξωγήινων ίσως θέλουν να τροφοδοτούν το συλλογικό ασυνείδητο με νέες συνεχώς μορφές και «προβολές» και αυτές να ενεργοποιούνται, εξαιτίας και της παραμορφωτικής φαντασίας λόγω φόβου (Όπως ίσως συνέβη και με την υστερία που προκάλεσε ο Ορσον Ουέλς για τούς Αρειανούς το 1938) και επιθυμιών (τρομόλατρεία).

Αυτό που παρατηρούμε τα τελευταία χρόνια σε ταινίες, κινούμενα σχέδια, παιχνίδια και στη μουσική, είναι ότι προσπαθούν να «περάσουν» στις μάζες πολλά, όπως το ότι το κακό (ο διάβολος) δεν υπάρχει. Έτσι, προβάλλουν το κακό (τέρατα, εξωγήινοι, μάγοι κ.α.) με τέτοιο τρόπο, ώστε να φαίνεται ακίνδυνο. Το προβάλλουν σα να είναι παιχνίδι, διασκέδαση, σα να είναι φίλος και το αποτέλεσμα είναι να εξοικειώνονται, ιδίως τα παιδιά, με το αντιαισθητικό, το άγριο, το βίαιο, το ανώμαλο, ενώ η μαγεία διαφημίζεται πλέον απροκάλυπτα.

Άλλες φορές επίσης παρουσιάζουν το κακό να νικά κατά κράτος το καλό, ή τις «καλές» δυνάμεις να μεταχειρίζονται άσκοπη βία, ή παρουσιάζουν το «καλό» και το κακό αναμειγμένα με τέτοιο τρόπο, ώστε να προκαλούν σύγχυση στο νου και καταστροφή της διάκρισης καλού-κακού.

Όσο για το θέμα των UFO, ο Τζών Κήλ δηλώνει: «Συνιστώ σθεναρά στους γονείς να απαγορεύουν στα παιδιά τους να αναμειχθούν. Οι δάσκαλοι και άλλοι ενήλικες δεν πρέπει να ενθαρρύνουν τούς εφήβους να ενδιαφέρονται γι' αυτό το θέμα»[\[426\]](#).

Απ' την άλλη, οι ταινίες που παρουσιάζουν τούς εξωγήινους ως καλούς ή ως σωτήρες συντελούν στη δημιουργία αιρέσεων και αναμοχλεύουν την εξωγήινο -μανία (λατρεία). Επιπλέον, προβάλλοντας όλες αυτές τις μορφές «εξωγήινων», ο κόσμος συνηθίζει σιγά-σιγά να δέχεται αυτές τις μορφές και τού φαίνονται πια κοινές και φυσιολογικές κάθε άλλο παρά φυσιολογικές είναι όμως.

Ακόμα, στα περισσότερα ξενογλωσσα βιβλία που διδάσκονται στα σχολεία μας, περιέχονται ιστορίες με «καλούς» εξωγήινους. Έτσι και τα παιδιά, η επερχομενη γενιά, το μέλλον του πλανήτη, «προσηλυτίζονται» ίσως, με το προσχημα της εκπαίδευσης. Ταυτίζουν τούς εξωγήινους με καλούς, φιλικούς, κι αν τυχόν μας επισκεφτούν εν καιρώ, θα είναι «για το καλό» μας.

Ίσως και σε παλιότερες εποχές να υπήρχε ένα «σπρώξιμο» του θέματος, με τρόπο όμως όχι τόσο μαζοποιημένης μορφής. Ο πιο γνωστός παλιά «επαφικός» στην Αμερική Τζώρτζ Άνταμσκι (βλ. και σελ. 81) κηδεύτηκε σε νεκροταφείο υψηλά ισταμένων προσώπων, με τιμές πρωθυπουργού, αν και ήταν άπορος! Τον ώθησαν οι μυστικές υπηρεσίες;

Βέβαια, υποψίες και σοβαρές ενδείξεις είναι όλα αυτά. Δεν είμαστε απόλυτοι και σίγουροι. Διακρίνουμε όμως ότι όλο και μεγαλύτερος αριθμός ανθρώπων, συνηθίζει σιγά σιγά στην Ιδέα ότι υπάρχουν εξωγήινοι, αλλά και ότι μας επισκέπτονται. Έτσι θα τούς υποδεχτούμε πιο εύκολα ως

σωτήρες, ειδικά αν Πρόκειται να μας «βοηθήσουν» στην επίλυση των προβλημάτων του πλανήτη (πυρηνική απειλή, ρύπανση κτλ).

Έξάλλου, οι ισχυροί του κόσμου τούτου πάντα επιθυμούσαν να σβήνουν το γνήσιο θρησκευτικό συναίσθημα των «υπηκόων» τους, στρέφοντας τους στην ειδωλόλατρία και στη μοιρολατρία, εκτός των άλλων.

Η αντίθεση όλων των «υψηλά ισταμένων» και οργανωτών των «νεοεποχίτικων» UFO-λογικών και μη αιρέσεων προς την Ορθοδοξία, απότυπώνεται στο μίσος τους να την αφανίσουν. Και καλύτερος τρόπος από την κακώς νοούμενη παγκοσμιοποίηση και τον οικουμενισμό δεν υπάρχει.

5. Η ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΠΟΙΗΣΗ ΚΑΙ ΤΑ UFO, ΓΡΑΝΑΖΙΑ ΤΗΣ «ΝΕΟΕΠΟΧΙΤΙΚΗΣ»

ΜΗΧΑΝΗΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΛΕΥΣΗ ΤΟΥ ΑΝΤΙΧΡΙΣΤΟΥ

A. Η ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΠΟΙΗΣΗ ΜΟΧΛΟΣ ΠΡΟΩΘΗΣΗΣ ΤΟΥ 666

Ένας «Νεοεποχίτης ιεροκήρυκας», γνωστός σαν «Μεσσίας του Berketey» δηλώνει ότι «τα UFO θα επέμβουν τη στιγμή που ο κόσμος θα βρίσκεται σε αναβρασμο και χάος. Σ' αυτό το σημείο το "Θείο Σχέδιο" θα εκπροσωπηθεί στα μάτια του κόσμου από αυτές τις δυνάμεις. Τα UFO θα χρησιμοποιήσουν "ραδιομαγνητικές ακτίνες" εναντίον των Χριστιανών και όλων οσων εναντιώνονται στη "Νέα Τάξη", με σκοπο να "καθαρίσουν" τη Γη από τα στοιχεία που επιβραδύνουν την εξελικτική διαδικασία για τον υπόλοιπο κόσμο»![\[427\]](#)

Η «εξελικτική» διαδικασία αυτή είναι η παγκοσμιοποίηση, η «ένωση» όλων των εθνών της Γης, που είναι ο απώτερος στόχος του κινήματος της «Νέας Εποχής».

Ο Νούναν, υποστηρίζει ότι «με τη βοήθεια των εξωγήινων η οικογένεια του Ενός Κόσμου θα κυβερνήσει τις ΗΠΑ και τα Ηνωμένα Έθνη, αλλά μόνο αφού όλοι όσοι πιστεύουν στο Χριστιανισμό εξαιρεθούν»[\[428\]](#).

Οι δηλώσεις αυτές των Ψευδο - μεσσιών είναι χαρακτηριστικές για τούς σκόπους των «Νεοεποχίτων» να εξόλθρευσουν κάθε θετική παράδοση, ειδικά στον Ορθοδοξο Χριστιανικο πληθυσμο. «Νεοεποχίτες», Σιωνιστές, σατανιστές, ακόμα και μουσικά συγκροτήματα, όλοι με το Χριστό τα βάζουν. Με το Μωάμεθ ή το Βούδα δεν τα βάζει κανείς.

Η «Νέα Τάξη Πραγμάτων» οδεύει τον κόσμο όλοταχώς προς τον οικουμενισμό, την ενοποίηση όλων των λαών της Γης. Θα υπάρχει ανάμεσα στα αλλά μία κυβέρνηση, ένα ενιαίο οικονομικο σύστημα και μία θρησκεία, ο Οικουμενισμος, η θρησκεία της «Νέας Εποχής» δηλαδή. Οι Σοφοί της Σιών είχαν προνοήσει από τότε στα Πρωτοκολλά τους (Πέμπτο Πρωτοκολλο) να ιδρύσουν μία διεθνή εξουσία, που θα συμπεριλάβει τις δυνάμεις όλων των Κρατών του Κόσμου και θα σχηματίσει την Υπέρτατη Κυβέρνηση.

Η λέξη «σύνορα» θα εκλείψει και ήδη έχουν δρομολογηθεί οι απαραίτητες κινήσεις, μέσω των οποιων ο κόσμος συνηθίζει στην ιδέα αυτή. Έχουμε αθλητισμο χωρίς σύνορα, διαδίκτυο (Internet) χωρίς σύνορα - άσχετα με τις θετικές πλευρές του, εργασία χωρίς σύνορα, μέχρι και.. διακοπές χωρίς σύνορα (timesharing). Οι έννοιες «σύνορα» και «κράτος» θα έχουν ενσωματωθεί στην έννοια «υφήλιος». Ήδη παντού γύρω μας, σε αφίσες, σε διαφημίσεις, βλέπουμε περισσότερες φορές το σχήμα της υφήλιου, της ενωμένης Γης ή της Ενωμένης Ευρώπης, παρά τα σύνορα της Ελλάδας.

Αυτή ακριβώς θα είναι ή βάση πάνω στην οποία, όπως όλα δείχνουν, θα πατήσει ο τελικός Ψευδο - Μεσσίας, για να ανέλθει στην Παγκοσμια Κυριαρχία. Φαινομενικά ο Οικουμενισμος είναι ένα θετικό σύστημα: δεν θα υπάρχουν προστριβές, πολεμοι μεταξύ λαών και άλλα αρνητικά στοιχεία που προκύπτουν από τα εθνικά συμφέροντα.

Και η παγκοσμιοποίηση όμως είναι άλλος ένας εμπαιγμος της θείας ενοποίησης όλων των ανθρώπων με πατέρα το Χορηγο της Ζωής. Γιατί κάθε άλλο παρά θα υμνεί Αυτόν, ούτε θα πραγματώνει την Αράπη μεταξύ των ανθρώπων το σύστημα που ετοιμάζεται, αλλά και ήδη εφαρμοζεται - και αυτό είναι πασιφανές.

Ο πολυμήχανος και ανθρωποκτονος αντίπαλος μεταμορφώνεται και σε άγγελο του φωτός. Ο απεσταλμένος του, για να πετύχει την απόδοχή του κόσμου, δεν θα δείξει από την αρχή το μιανο του πρόσωπο. Θα φέρει πρώτα την ειρήνη στον κόσμο, θα κάνει θαύματα και όλα θα βαίνουν καλώς, ξεγελώντας εύκολα τούς ανθρώπους που θα έχουν υλοφροσύνη και άγνοια. Θα προσφέρει απλοχερα πλούτη, μεγαλεία, ανέσεις.

Ἡ παγκοσμια κυριαρχία είναι αναγκαία για την επιβολή του. Το σύστημα του οικουμενισμού είναι ό,τι πρέπει για τα σχέδιά του. Αν τα καταφέρει, ο Ελληνορθόδοξος πολιτισμός μας θα έχει αφομοιωθεί σ' αυτό το σύστημα, θα έχει διαβρωθεί σ' αυτό το συνονθύλευμα της «ενότητας», της «ειρήνης» και της «ελευθερίας»: έτσι δεν θα υπάρχει πια...

Ἡ Ελλάδα θα γίνει - και ήδη έχει γίνει - ξέφραγο αμπέλι και θα χάσει τη μοναδικότητα της. Ἡ παγκοσμιοποίηση είναι η εγγυέστερη λύση για να μας ξεφορτωθούν, αφού διαρκώς απόδεικνύεται ότι είμαστε το πιο σκληρό καρύδι στους σκόπους της «Νέας Εποχής».

Με την παγκοσμιοποίηση λοιπόν όλα γίνονται πιο εύκολα. Χωρίς τις ενοχλητικές αντιδράσεις των Ορθόδοξων, η θέσπιση ενός παγκοσμίου ηλεκτρονικού φακελώματος, μιας παγκοσμίας κάρτας - ταυτότητας, φυσικά με τον κωδικό 666 και με άλλα μασονικο-σατανιστικά σύμβολα μέσα, θα είναι μία απλή υποθεση. Και τα σύμβολα αυτά δεν είναι άπλές γραμμές ή φιγούρες. Συνειδητά και υποσυνείδητα επηρεάζουν.

Με την κατοχή των καρτών ή και με την τοποθέτηση κάποιου εμφυτεύματος (μικροτσιπ), θα ελεγχόμαστε ανά πάσα στιγμή. Θα μας έχουν τοποθετήσει ηλεκτρονικές χειροπέδες. Θα μπορούν ν' ασκούν επιρροή, να βραχυκυκλώνουν τη συνείδηση, τις σκέψεις, τα συναισθήματα μας... Οι αντιρρησίες συνείδησης θα επηρεάζονται ή θα εξοντώνονται.

Στο τέλος, χωρίς να το καταλάβουμε καλά καλά, ίσως μας αναγκάσουν να δεχτούμε να σφραγιστούμε στο μέτωπο ή το δεξί χέρι με το 666, τον αριθμό του θηρίου (Απόκάλυψη 13, 16-18). Αν γίνει αυτό, θα καταστήσουμε κι εμείς σαν καταναλωτικά προϊόντα, σαν προβατα επί σφαγή. Δεν θα έχουμε πια προσωπικότητα, θα είμαστε νούμερα, αφού θα έχουμε ο καθένας το δικό του αριθμό γενικής χρήσης, χωρίς τον οποίο θα είμαστε... παράνομοι.

Θα είμαστε σαν υπνωτισμένοι, άβουλα οντα, έρμια των διαθέσεων των «κουμανταδωρων», των δυναστών της ανθρωπότητας. Θα χάσουμε εντελώς την προσωπική μας ταυτότητα, το μοναδικό χαρακτήρα μας και την ελεύθερη βούληση που μας χάρισε ο Θεός.

Και θα έχουμε δεχτεί το 666, το χάραγμα, με το οποίο αρνούμαστε το Χριστό και το βάπτισμα και γινόμαστε συνεργοί του ΑντίΘεού. Και θα σφραγιστεί το δεξί χέρι και το μέτωπο, γιατί με το δεξί χέρι κάνουμε το σημείο του σταυρού, ξεκινώντας από το μέτωπο.

Στην κατάργηση των συνόρων και το ηλεκτρονικό φακέλωμα απόβλεπουν και συνθήκες όπως αυτή του Σένγκεν, που, αν συνδυάσουμε όλα τα παραπάνω, αντιλαμβάνεται κανείς τη σημασία της.

Οι Εβραίοι, τον καιρό της Παλαιάς Διαθήκης είχαν υποτάξει πολλούς λαούς και ήθελαν να τους επιβάλλουν μία εθνική φορολογία, συγκεκριμένη για όλους τους λαούς, που θα δήλωνε υποτέλεια.

Γράφει λοιπόν στην Π. Διαθήκη: Ο χρυσός, ο όποιος κάθε έτος εισήρχετο εις το ταμείον του Σόλομώντος ήταν εξακοσια εξήκοντα εξ τάλαρα χρυσού (Παραλειπομένων Β', κεφ. θ' στίχος 13 και Βασιλειών Γ', κεφ. ι', στίχος 14).

Βλέπουμε λοιπόν, ότι ο αριθμός δεν είναι τυχαίος, αλλά απόσκοπεί στο εθνικό συμφέρον των Εβραίων, οι οποίοι δεν πίστεψαν στο Χριστό και γι' αυτό θεωρούν τις προφητείες εκείνες ανεκπλήρωτες [\[429\]](#).

Ἦδη λοιπόν το 666 έχει «φορτιστεί» με αρνητική ενέργεια, αφού χρησιμοποιείται κατά κορον από τους Σιωνιστές και τους σατανολάτρες, ή «στολίζει» ακόμα και κτίρια, όπως το Χρηματιστήριο, ή τράπεζες στη Ν. Υορκη.

Δυστυχώς απ' ότι φαίνεται, οι υπολογιστές και όλα τα τεχνολογικά συστήματα, αν και προσφέρουν πολύτιμες υπηρεσίες, θα απότελέσουν τελικά τον κυριότερο μοχλό προώθησης των σκοτεινών σχεδίων. Ας μην κατηγορούμε λοιπόν όσους αντιδρούν στο 666 και στο χάραγμα, ως «φανατισμένους θρησκόληπτους». Το θέμα πρέπει να απασχολεί όλους μας, γιατί παραβιάζει την προσωπική ελευθερία μας και είναι αντίθετο στις δημοκρατικές αρχές. Και η Απόκάλυψη του Ιωάννη δεν απόδεικνύεται «φούμαρα». Γιατί με το παγκόσμιο χάραγμα, πέρα από τη θρησκευτική προδοσία, θα συρρικνωθούμε όλοι σε «ένα άτομο» (Όπως με την ένωση των χωρών), χωρίς ο καθένας μας όμως να έχει μία ξεχωριστή προσωπικότητα - ταυτότητα, επομένως θα συρρικνωθούμε σε μία άθλια, χαότική μάζα.

Και σίγουρα όλη η υπερ - τεχνολογική εικόνα που διακρίνεται στα UFO, θα συμβάδιζε με την προώθηση του ηλεκτρονικού φακελώματος και χάραγματος. Με άλλα λόγια, αν οι εξωγήινοι συμβίωναν μαζί μας, δεν θα έφερναν καμία αντίρρηση για το χάραγμα. Και όχι μόνο δεν θα έφερναν αντίρρηση, αλλά αυτοί θα ρύθμιζαν και τις τελευταίες λεπτομέρειες για την εφαρμογή του!

Αν δεχτούμε το χάραγμα, θα γίνουμε σαν κι αυτούς: μαζοποιημένες ψυχρές υπάρξεις, χωρίς συναισθήματα, σαν τηλεκατευθυνόμενες, σαν υπνωτισμένες. Θα γίνουμε σαν τα ζομπι, που

πρωταγωνιστούσαν σε παλιές ταινίες τρόμου και παρέπαιαν μέσα σ' ένα ψυχοσωματικό τέλμα. Ζωντανοί, αλλά νεκροί...

B. ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ «ΕΞΩΓΗΙΝΩΝ» - ΣΚΟΤΕΙΝΩΝ ΚΕΝΤΡΩΝ ΕΞΟΥΣΙΑΣ - ΘΗΡΙΟΥ;

Υπάρχει επίσης και η φήμη ότι γήινοι και εξωγήινοι συνεργάζονται. Τελικά στόχος αυτής της συνεργασίας - υποστηρίζουν ορισμένοι - είναι η υλοποίηση του Οικουμενισμού, ώστε να ελέγχουν όλο τον πληθυσμό του πλανήτη, αφού όλοι θα έχουν φακελωθεί ηλεκτρονικά, όπως λέγεται ότι συμβαίνει και στην Ευρωπαϊκή Ένωση, με το «Θηρίο των Βρυξελλών».

Με τη συνεργασία αυτή θα διευκολυνθεί η διακυβέρνηση του πλανήτη από τον απεσταλμένο τους. Θα μπορούν ελεύθερα να μεταβιβάζουν σκέψεις, καθώς και να επεμβαίνουν στον ψυχισμό, όχι μόνο ενός ανθρώπου, αλλά όλων των γήινων, αφού όλοι θα έχουμε γίνει «μία μονάδα», ελεγχόμενη, σύμφωνα με το αντίθετο σχέδιο τους.

Ήδη οι «εξωγήινοι» έχουν δείξει ότι επιδρούν στο μυαλό κάποιων μαρτύρων- τοποθετούν σκέψεις, αφαιρούν γεγονότα από τη μνήμη, μεταδίδουν τηλεπαθητικά μηνύματα, φαίνεται δηλαδή ότι έχουν πρόσβαση στο νου μας και μπορούν να τον ελέγχουν. Τοποθετούν επίσης στους μάρτυρες τεχνητά εμφυτεύματα, τακτική κοινή με τους προωθητές των σκοτεινών ηλεκτρονικών σχεδίων και μ' όλα αυτά φαίνεται ότι θέλουν να μας εξοικειώσουν με την ιδέα του χαράγματος, ώστε να το απόδεχτούμε πιο εύκολα.

Όλα αυτά είναι πολύ ανησυχητικά, γιατί κάποια στιγμή, μπορεί να καθοδηγήσουν την ανθρωπότητα εκεί που θέλουν (π.χ. στην απόδοχή του ΑντίΧριστού). Το ότι τα τελευταία χρόνια παρατηρείται εντυπωσιακή μείωση των εμφανίσεων UFO, σημαίνει ίσως ότι «μαγειρεύεται» κάτι πολύ σκοτεινό. Έχουν απόσυρθεί γιατί ίσως έχουν επιτελέσει τον πρώτο στόχο τους. Μπορεί με το επομένο «κύμα» εμφανίσεων τους, αν θα υπάρξει (που δεν το ευχόμαστε), ν' ανέβει μία «κλίμακα» ο σκοπός τους και η «κλίμακα» αυτή να είναι ή οριστική: ή θέσπιση της παγκοσμιοποίησης, της «ένωσης» όλων των λαών.

Το 1990 ο «Μεσσίας της Ν. Εποχής» Μετρέγια προέβλεπε (επιθυμούσε μάλλον) ότι στο άμεσο μέλλον θα φανούν αστραπές στον ουρανό, ακόλουθούμενες από πολυάριθμες εμφανίσεις εξωγήινων οχημάτων και «διαστημανθρώπων»[\[430\]](#) (μήπως για την επίτευξη του τελικού τους στόχου;). Οι «Νεοεποχίτες» έχουν διοργανώσει πολλές «πλανητικές κινητοποιήσεις». Σε μία από αυτές (11/1/1992, με σύνθημα «Το άνοιγμα της Πύλης 11 :11» και επίκεντρο τη Μεγάλη Πυραμίδα της Γκίζας στην Αίγυπτο) έγινε ομαδικός διαλογισμός και επικλήσεις για την έλευση UFO και του «Μεσσία»[\[431\]](#). Επίσης ο Ραέλ σκοπεύει να χτίσει στο Ισραήλ-κοντά στην Ιερουσαλήμ -την πρώτη πρεσβεία των εξωγήινων στη γη (μήπως αυτό θυμίζει την ανακατασκευή του Ναού του Σόλομώντα, που, όπως λέγεται, θα υποδεχτεί τον αντίΧριστό;)[\[432\]](#). Τού είπαν επίσης ότι πρέπει να δημιουργηθεί μία παγκοσμια κυβέρνηση[\[433\]](#).

Δεν αποκλείεται κάποτε οι εξωγήινοι να παρουσιαστούν ως σωτήρες στον πλανήτη μας και να έχουμε μια παγκοσμιοποίηση, θεσπισμένη από τους ίδιους, για το «καλό» της ανθρωπότητας και με εν αν εξωγήινο επικεφαλής πλανητάρχη (εννοείται ποιος...). Οι εξωγήινοι αρκετές φορές αυτόαπόκαλούνται στους μάρτυρες με τίτλους όπως «Μεγάλοι Αδελφοί» (π.χ. στον «επαφικό» Γκορντον το 1967 στο Μίσιγκαν των ΗΠΑ και στην Μάριαν Κήτς)[\[434\]](#). Η λέξη «Μεγάλος Αδελφος» (Big Brother) είναι ένα σύγχρονου σύμβολο-αρχέτυπο, που αντιπροσωπεύει την επιβολή στη σκέψη και τον ομαδικό έλεγχο (την τακτική που λέγεται ότι θα έχει ο ΑντίΧριστός).

Εκτός όμως από την άμεση αυτή πιθανότητα σχέσης των εξωγήινων με το θηρίο, ενδέχεται να υπάρξει και μία έμμεση πιθανότητα το θηρίο να χρησιμοποιήσει τους εξωγήινους για τον ερχομό του. Κι αυτή είναι: ν' αναγκαστεί η ανθρωπότητα να συσπειρωθεί πάλι στον «Οικουμενισμό», ανακηρύσσοντας και έναν παγκοσμιο γήινο αρχηγό, ώστε να απόκρούσουμε κάποια εισβολή εξωγήινων εχθρικών πολιτισμών. Η προστασία των «συμμάχων» Αμερικανών, θα φαντάζει απαραίτητη, ώστε ν' αντιμετωπιστεί με επιτυχία η «εξωτερική απειλή». Έτσι, απαραίτητα θα κριθεί και η ανακήρυξη ενός παγκοσμίου ηγέτη, ενός πλανητάρχη.

Η εισβολή αυτή όμως μπορεί να είναι και «μπλοφα» των προωθητών του «οικουμενισμού», να είναι δηλαδή σκάφη γήινης τεχνολογίας, που θα παριστάνουν τα εξωγήινα «εχθρικά» (ή και σωτήρια) σκάφη.

Και κάτι άλλο. Αν κάποια στιγμή στο μέλλον η ΝΑΣΑ, ή οποιαδήποτε άλλη, ενημερώσει το κοινό του πλανήτη ότι έλαβε σήματα ή μηνύματα από εξωγήινο πολιτισμό, μην είστε σίγουροι ότι οντως αυτά προέρχονται από έναν τέτοιο πολιτισμό. Μπορεί να είναι μπλοφα, ή μπορεί πράγματι να τα έχει λάβει, αλλά να προέρχονται από δαίμονες, για κάποιο σκοτεινό σκοπό (π.χ. «ένωση» των λαών). Δεν είναι δύσκολο γι' αυτούς, αφού έχουν τη δυνατότητα να εκπέμπουν ηλεκτρομαγνητική ενέργεια, να επηρεάζουν πυξίδες, μηχανές, όργανα κτλ [\[SSSSSSSSSSSS\]](#).

Ούτος ή άλλως δηλαδή, οι «εξωγήινοι» θα είναι τα όργανα του θηρίου, αν συμβεί ποτέ κάποια από αυτές τις περιπτώσεις και, είτε είναι πραγματικοί εξωγήινοι, είτε δαίμονες, θα εξυπηρετούν τον ίδιο σκοπό.

Σ' όλες τις περιπτώσεις, οι τύχες μας μάλλον θα κρέμονται από ένα κράτος: τις ΗΠΑ, που είναι η έδρα των Σιωνιστικών κύκλων. Εκεί βρίσκεται η AREA 51, όπου εικάζεται ότι συνεργάζονται γήινοι και εξωγήινοι, εκεί βρίσκεται το κέντρο προώθησης όλων των ανάρπαστων ταινιών με εξωγήινους (Χολλιγουντ), εκεί εμφανίζονται τα μισά UFO ανά τη Γη, εκεί ξεφυτρώνουν σαν μανιτάρια οι «Νεοεποχίτικες» αιρέσεις, εκεί είναι η αφετηρία όλων των πολυεθνικών (που είναι μικρο – παγκοσμιοποιήσεις). Αυτές οι μικρο-παγκοσμιοποιήσεις λοιπόν θα καταλήξουν στη γενική παγκοσμιοποίηση, είναι ο προπομπός της. Ο κόσμος θέλει «με το μαλακό», γιατί το απότομο τον ταρακουνάει. Μπορεί και με τα UFO να συμβαίνει το ίδιο, να μας προετοιμάζουν δηλαδή ομαλά οι «ρυθμιστές» της τύχης μας, ώστε να τα «υποδεχτούμε».

Στον Αντίθεό αρέσει η εξουσία. Γι' αυτό και οι Αμερικανοί, οι ηγέτες και διαιτητές της Γης, θα είναι οι πιο πιθανοί σύμμαχοι του. Και φυσικά όχι ο απλός αμερικάνικος λαός, που ζει π.χ. στις απέραντες εκτάσεις της Ντακοτα ή στα Βραχώδη Όρη του Αίνταχο, αλλά οι επιφανείς εκλεκτοί της Εβραίο - Σιωνιστικής συνωμοσίας φαίνεται ότι θα «κάνουν παιχνίδι». Οι ίδιοι δεν παραδέχονται στη θρησκεία τους ότι ο Χριστός ήταν ο Μεσσίας, αλλά προσμένουν τον ερχομό του δικού τους Μεσσία, που για πολλούς θα είναι ο «αναπληρωτής» του Χριστού.

Οι Φαρισαίοι, όπως είπαμε, δεν ήταν ικανοποιημένοι με τα θαύματα που έκανε ο Κύριος και ζητούσαν ένα «σημείο» εντυπωσιακό από τον ουρανό, ταυτισμένοι με τους μάγους που θεωρούν αγαθά τα πνεύματα του αέρα. «Αν δε δείτε εσείς σημεία και τέρατα δεν Πρόκειται να πιστέψετε», είχε πει ο Χριστός (Ιωάννου 4, 48). Κι έτσι ο Αντί του Χριστού Μεσσίας που περιμένουν, μάλλον θα τους τα προσφέρει. Ταυτίζονται έτσι πάλι με τους UFOλάτρεις, που περιμένουν τη λύτρωση από τους εξωγήινους Μεσσίες – οι οποίοι υποτίθεται ότι είναι δημιουργήματα υλικά - και όχι από τον Ίδιο το Δημιουργό.

Ήδη στο Ισραήλ έχει ξεσπάσει μία παράνοια για τα UFO, ειδικά μετά από το κύμα των εμφανίσεων στις αρχές του '96. Επίσης η εβραϊκή ονομασία Βάαλ (Βασιλιάς του αέρα) συσχετίζεται με το θηρίο και τα ψευδοθαύματα του στον ίδιο «χώρο».

Γ. Ο ΑΝΤΙΧΡΙΣΤΟΣ ΣΤΙΣ ΓΡΑΦΕΣ ΚΑΙ ΣΤΑ ΚΕΙΜΕΝΑ

Στο «κατά Ιωάννη» ο Χριστός προειδοποιεί (5, 43): «Εγώ ήρθα στο όνομα του Πατρός μου και δεν με δέχεστε. Εάν έρθει κάποιος άλλος στο όνομα το δικό του (προβάλλοντας τον εαυτό του και όχι τον Θεό) αυτόν θα τον δεχτείτε».

Και στην προς Θεσσαλονικείς Β' (2,9) διαβάζουμε: «Αυτός ο άνόμος θα έρθει με την ενέργεια του Σατανά, με μεγάλη δύναμη και κάνοντας ψευδοθαύματα, απατηλά σημεία και τέρατα».

Στους έσχατους καιρούς, πριν από τη Δευτέρα Παρουσία, θα συμβούν «μεγάλα σημεία» (έκτακτα θαυμαστά φαινόμενα) από τον ουρανό (Λουκά 21, 11). Είναι πιθανόν λοιπόν αυτά τα «μεγάλα σημεία» που αναφέρει ο απόστόλος Λουκάς να είναι δραστηριότητα δαιμόνων ή εξωγήινων και του θηρίου της Απόκάλυψης, που θα φανερωθεί πριν από τη Δευτέρα Παρουσία του Χριστού. Ο Αγ. Ιγνάτιος Μπριαντιανίνωφ (19ος αί.) μας λέει:

«Τα σημεία του αντίΧριστού, θα γίνουν κατά κύριο λόγο στον αέρα και συγκεκριμένα στο στρώμα, στο οποίο κυριαρχεί ο σατανάς. Τα σημεία αυτά θα επιδρούν ως επί το πλείστον στο αισθητήριο της ορασης, γοητεύοντας και εξαπατώντας το».

«Τα θαύματα του θα είναι ένας χωρίς κανένα νοήμα θεατρικός, ένα τσίρκο θαυμάτων, που θα κάνει το παν για να καταπλήξει και να οδηγήσει σε μία απόχαυνωση και σ' ένα ολοκληρωτικό δόσιμο με τη γοητεία μιας πληθωρικής αλλά κενής και ανοητής εντύπωσης, μιας επιδεικτικής παράστασης».

«Θα φέρει φόβο με τις απειλές και θαυμασμο με τα θαύματα του. Θα ικανοποιήσει την άκριτη περιέργειά τους και την παχυλή τους άγνοια. Θα ικανοποιήσει τη ματαιοδοξία και τον εγωισμό τους. Θα ικανοποιήσει το σαρκικό τους φρονημα, τη δεισιδαιμονία και τις προλήψεις τους. Και θα φέρει σε σύγχυση τούς σοφούς. Έτσι, όλοι οι άνθρωποι με οδηγό την πεπτωκυία φύση τους, χωρίς το φως του Θεού, θα παρασυρθούν και θα καταλήξουν πειθήνια και άβουλα όργανα του πλάνου»[\[435\]](#).

Προσέξτε πόσο ταιριάζουν αυτές οι επισημάνσεις του Αγ. Ιγνατίου Μπριαντιανίωφ - από τον 19ο αι.! - με το σύγχρονο φαινόμενο των UFO και την επίδρασή του στους ανθρώπους.

Περνάμε στην Απόκάλυψη τώρα, όπου και τα σχετικά χωρία (12,3): «Κι άλλο σημάδι φάνηκε στον ουρανό: ένας μεγάλος δράκοντας κοκκινός σα φωτιά με επτά κεφάλια και δέκα κέρατα και στα κεφάλια του επτά στέμματα». Και μετά έγινε πόλεμος στους ουραμούς ανάμεσα στον Αρχάγγελο Μιχαήλ και τούς αγγέλους του, και στον δράκοντα με τούς δικούς του αγγέλους (τούς δαίμονες).

Στη συνέχεια, στην Απόκάλυψη πάντα, ο Σατανάς κατεβαίνει από τον ουρανό στη γη και βγαίνει από τη θάλασσα ένα θηρίο με δέκα κέρατα και επτά κεφάλια. Και όλοι θα προσκυνούν το θηρίο. Στη θάλασσα, στην εποχή μας θυμίζουμε ότι μπαινοβγαίνουν άγνωστα υποβρύχια αντικείμενα, τα USO.

Κατοπιν, ένα άλλο θηρίο βγαίνει από τη στεριά. «Έκανε τερατουργίες μεγάλες, ως και φωτιά να κατεβαίνει από τον ουρανό μπροστά στα μάτια των ανθρώπων» (13, 13).

Αυτή η φωτιά από τον ουρανό μπορεί να ερμηνευτεί ποικιλοτρόπως, δείχνει όμως για μία ακόμη φορά ότι έχει επιτραπεί στο Σατανά να ελέγχει το βασίλειο του αέρα.

Το θηρίο αυτό λοιπόν θα υποχρεώσει όλους τούς ανθρώπους να λάβουν το χάραγμα του χξς' στο δεξί χέρι ή στο μέτωπο (Απόκάλυψη 13,16). Μόνο 144.000 (μάλλον συμβολικός αριθμός) θα αρνηθούν το χάραγμα και θα ακόλουθήσουν το Αρνίο (το Χριστό) (Απόκάλυψη 14,1).

Στη συνέχεια, η βλασφημία των υπόλοιπων ανθρώπων που δέχτηκαν το χάραγμα, είναι η αιτία για να αδειάσουν επτά άγγελοι τις επτά φιάλες της οργής του Θεού. Στην έκτη φιάλη, βγαίνουν τρία ακάθαρτα, πονηρά πνεύματα, από το σατανικό «τρίο» (του Δράκοντα, του Θηρίου και του Ψευδοπροφήτη) (16,13 - 14). «Εισί γαρ πνεύματα δαιμονίων ποιούντα σημεία».

Δεν απόκλείεται αυτά τα πονηρά πνεύματα ή η φωτιά από τον ουρανό που είδαμε πριν, να συνδέονται με τα «μεγάλα σημεία από τον ουρανό», που αναφέρει ο Απόστ. Λουκάς και που ταιριάζουν με τη δραστηριότητα των UFO.

Ο ΑντίΧριστός, προσπαθώντας ν' αντιγράψει τον Χριστό, θα έρθει, μήπως, από τον ουρανό; Μ' αυτήν την οπτική, τα UFO είναι οι προδρόμοι του, όπως οι κάρτες (το ηλεκτρονικό χρήμα) και οι ηλεκτρονικές ταυτότητες ίσως να είναι οι προδρόμοι του ηλεκτρονικο-βιολογικού χαράγματος.

Τελικά, η Απόκάλυψη αναφέρει ότι ο Χριστός θα νικήσει και θα πατάξει μία για πάντα τη «Βαβυλώνα» την πόλη των ειδώλων και των οργίων, το Παγκοσμιο Κακό, που περιλαμβάνει και όλη τη φιλο - βαβυλωνιακή κίνηση της «Νέας εποχής» (με τη βαβυλωνιακής προέλευσης αστρολογία, τη νέο - μαγεία, το νέο - απόκρυφισμο, τη νέο - μυθολογία των UFO και όλα τα υπόλοιπα).

6. Η ΑΝΤΙΡΑΠΑΡΑΘΕΣΗ ΤΟΥ ΣΚΟΤΕΙΝΟΥ ΒΥΘΙΟΥ ΚΟΣΜΟΥ ΜΕ ΤΗΝ ΟΥΡΑΝΙΑ ΓΗ ΤΗΣ ΕΠΑΓΓΕΛΙΑΣ

A. ΤΑ «ΕΙΔΩΛΑ - ΔΙΑΚΤΙΝΙΣΕΙΣ» ΑΠΟ ΤΟ ΧΑΟΣ (ΤΗΝ ΑΒΥΣΣΟ)

Αφού γνωρίσαμε όλες τις παρενέργειες του φαινομένου των UFO, από τούς ψυχοσωματικούς βανδαλισμούς των μαρτύρων μέχρι και τις παραθρησκευτικές και αντίχριστες προεκτάσεις του, προτείνουμε με επιφύλαξη μία εξήγηση ερμηνεία για το θέμα αυτό, που καλύπτει και άλλα παρομοια «μυστήρια», αν και πιστεύουμε ότι ήδη έχετε ανακαλύψει διάσπαρτα σημεία - προπομπους της εξήγησης αυτής. Ξεκινάμε λοιπόν...

Στο υποκεφάλαιο «οι υποχθονιοι και η Κούφια Γη» θίξαμε το σοβαρο ενδεχομενο να κατοικούν πεπτωκοτα πνεύματα στον Κάτω Κόσμο.

Σε επομενες σελίδες διαπιστώσαμε την ενέργεια κάποιας Διάνοιας να μας παρουσιάζει φωτεινά και πύρινα φαινόμενα.

Ίσως το κέντρο της Γης, ο «πυρήνας», να είναι η «πύλη» της (μιας) άλλης διάστασης, καθαρά πνευματικής, αφού και ο Σατανάς, η Άντι - Διάνοια που κατοικεί εκεί είναι πνεύμα. Και ίσως από τη

ζοφερή αυτή διάσταση να «διακτινίζει» όλες τις μορφές τού κακού, που πλήττουν τον «πάνω κόσμο» που ζούμε, είτε είναι τα είδωλα των κακών λογισμών και των παθών, ^{*****} είτε τα είδωλα της φαντασίας και της διαστρέβλωσης του νου, είτε τα είδωλα των πνευμάτων του σκοτους. Αυτή είναι ή έδρα της «περιοχής του κακού», για την οποία κάνουμε λόγο από την αρχή του βιβλίου και εκεί είναι οι ρίζες του αντίστοιχου «δένδρου», που τα κλαδιά του ταλαιπωρούν τον κόσμο μας.

Ο Δημιουργός βέβαια δεν είναι δυνατόν να έφτιαξε έναν τοπο καταχθονιο, ή την κόλαση, αν θέλετε. Ο Θεός είναι φως και δεν υπάρχει σ' Αυτόν κανένα σκοτάδι (Ιωάννου .Α: 1, 5).

Είναι λοιπόν ένας «τοπος» αυτό - εξορίας πνευμάτων και ανθρώπινων ψυχών με αντίθετο φρονημα, είναι ο χωρισμος του ανθρώπου από την Πηγή της Ζωής, λόγω της προαίρεσής του. Ακόμα κι έτσι όμως, δεν παύει να είναι μία πνευματική «περιοχή» απόκοπής και προδοσίας, μία κατάσταση «μη ύπαρξης», που όμως υφίσταται [\[436\]](#).

Οι Άγιοι Πατέρες μας πληροφορούν ότι κόλαση είναι το Φως που οι άπιστοι, λόγω της άρνησης, βιώνουν ως φωτιά και καίγονται. Ορισμένοι από τούς Πατέρες, όπως ο Άγ. Αθανάσιος, μιλούν για τη φυλακή του Άδη, που βρίσκεται «υποκάτω όλης της γης και της θάλασσας» [\[437\]](#).

Μέσα στη Βίβλο, εντοπίζουμε χωρία που δείχνουν ότι Πρόκειται για συγκεκριμένο πνευματικο, αλλά και με κάποιες υλικές «συντεταγμένες», «τοπο».

Ο Εωσφόρος ήθελε να γίνει όμοιος με το Θεό στον ουρανό, « εις τον άδην όμως θέλεις καταβή, εις τα βάθη του λάκκου» (Ησαΐα 14,12 - 16). Με την Ανάσταση Του ο Θεάνθρωπος κατέβηκε στα κατώτερα μέρη της Γης (Εφεσίους 4,9), η στην καρδιά της γης (Ματθαίου 12,40), την «έδρα» του Σατανά, όπου και τον νίκησε.

Στην Απόκάλυψη γίνεται μνεία για «δημιουργήματα» κάτω από τη γη (5, 13 καθώς και 5, 3), όπως επίσης άλλου γίνεται λογος για τις καταχθονιες δυνάμεις (προς Φιλιππησίους 2, 10).

Στην Απόκάλυψη επίσης γράφεται ότι «ο δράκος, ο οφίς ο μέγας ο αρχαίος, ο καλούμενός Διάβολος και ο Σατανάς, ο πλανών την οικουμένην όλην, εβλήθη εις την γην, και οι άγγελοι αυτού μετ' αυτού εβλήθησαν» (12,9).

Παρομοια (Πέτρου Β', 2, 4) γράφεται ότι ο Θεός δεν λυπήθηκε τούς αγγέλους που αμάρτησαν, αλλά τούς έριξε στα ζοφερά τάρταρα, και τούς παρέδωσε να φυλάσσονται ωσοτου δικαστούν.

Οι δαίμονες που θέλουν να καταλάβουν την ψυχή του ανθρώπου χαρακτηρίζονται από τον Άγ. Διάδοχο Φωτικής «Ταρτάριοι Άρχοντες» [\[438\]](#).

Ο Ιωάννης στην Απόκάλυψη προμηνύει ότι το θηρίο θα ανέβει από την άβυσσο (11,7) και αναλυτικότερα αναφέρει (9, 1 - 5): «Κι είδα ένα αστέρι να πέφτει από τον ουρανό στη Γη, του δοθηκε το κλαδί του πηγαδιού που οδηγεί στην άβυσσο. Το αστέρι άνοιξε το πηγάδι της αβύσσου απ' όπου βγήκε καπνος, σαν τον καπνο που βγάζει ένα αναμμένο καμίνι, ο ήλιος κι η ατμόσφαιρα σκοτείνιασαν από τον καπνο του πηγαδιού. Από τον καπνο βγήκαν ακρίδες πάνω στη γη, στις οποιες δοθηκε εξουσία σαν την εξουσία που έχουν οι σκορπιοί της γης. Τούς δοθηκε η εντολή να μη βλάψουν ούτε χορτάρι, ούτε φυτο και δέντρο, παρά μόνο τούς ανθρώπους εκείνους που δεν έχουν τη σφραγίδα του Θεού στα μέτωπά τους».

«Οι ακρίδες βασιλιά τους έχουν τον άγγελο της αβύσσου, το ονομα του είναι στα εβραϊκά Αβαδδών κι ελληνικά Απόλλύων, δηλαδή Καταστροφέας» (9, 11 - 12).

Ξέχωρα από τα παραπάνω χωρία της Άγ. Γραφής, υπάρχουν και οράματα αγίων και μοναχών, οι οποίοι μεταφέρονται σε σκοτεινούς και κακόμορφους τόπους, υπογεια σπήλαια και φυλακές κάτω από τη γη. ⁺⁺⁺⁺⁺

Το 1989 Ρώσοι επιστήμονες που είχαν κατεβάσει σε μεγάλο βάθος μέσα στη γη ειδικά μικροφωνα, άκουσαν ουρλιαχτά και κραυγές, σα να άκουγαν πραγματικά φωνές από την κόλαση! Αναφέρθηκε επίσης ότι «... απαίσια πνεύματα μαύρα με μάτια γεμάτα κακία αναδύθηκαν μέσα από το άνοιγμα της γεώτρησης, και ουρλιάζοντας εξαφανίστηκαν» [\[439\]](#).

Στη διάσταση του Χάους, επικρατεί το... χάος! Σκέτη κόλαση. Δαιμονικοί, πεπτωκοτες άγγελοι και ανθρώπινες ψυχές «Ιδίας ποιότητας» απαρτίζουν αυτό το κομφούζιο, σ' ένα πνευματικο επίπεδο με πολλές επιμέρους «διαστάσεις», που με κάποιον τρόπο «εφάπτονται στο χώρο» με τα κατώτερα στρώματα της γης.

Είναι ένας κόσμος αφιλοξενός, γεμάτος αστάθεια, αναταραχή, παραμορφωση, το αντίθετο του ουρανού, όπου βασιλεύει η τάξη, η ειρήνη και η αρμονία και που βρίσκεται νοητά πάνω από το υλικό σπερέωμα των άστρων και του σύμπαντος.

Γι' αυτό και η άβυσσος μας «στέλνει» συνεχώς διαφορετικά σε εμφάνιση «σκάφη» και οντα, είδωλα της συνεχώς αυτόκαταργούμενης πολυμορφίας του Χάους και της πτωτικής φαντασίας του ανθρώπινου εγκεφάλου.

Τα UFO που βλέπουν οι άνθρωποι στη σημερινή εποχή, είναι «φτιαγμένα» από διάφορα μέταλλα: αλουμίνιο, σίδηρο, χαλκο. Καμιά φορά μάλιστα λέγεται ότι αφήνουν και «απόμεινάρια» στο έδαφος, τα οποία, μετά από αναλύσεις, βρίσκεται ότι αποτελούνται από διάφορα γήινα υλικά, συχνά δε από πυρίτιο. Πυρίτιο είναι το βασικό υλικό των μικροσίπς, καθώς και του γυαλιού και των καθρεφτών.

Συνδυάζοντας τα υλικά αυτά, τη μυρωδιά θειαφιού, τις άλλες δυσωδίες, την πύρινη εμφάνιση και τα κύματα έντονης θερμότητας και ζέστης που εξαπλόυουν, αναλογιζομαστε, μήπως, τελικά, τα UFO έρχονται από... εκεί κάτω; Μήπως είναι και αυτά προοίμια του αιωνίου πυρος (της κόλασης) που αναφέρει ο Μέγας Αντώνιος; Μήπως είναι «κατασκευασμένα» με «υλικά» από τη φυλακή του Άδη;

Εκεί είναι η κάμιος του πυρος, ο κλαυθμος και ο βρυγμος των οδόντων (Ματθαίου 13, 50), το σκοτος το εξώτερον (Ματθαίου 22, 13), το πυρ το άσβεστον και ο σκώληξ ο ατελεύτητος (Μάρκου 9, 44), η γέεννα του πυρος (Ματθαίου 5, 22).

Ακόμα και τα ίδια τα δαιμόνια παρακάλεσαν το Χριστό να μην τα στείλει στην άβυσσο, κι Αυτός επέτρεψε και μπήκαν στα γουρούνια (Λουκά 8, 31 - 32).

Από τα θεία οράματα ανθρώπων που έχουν «ταξιδέψει» εκεί, μαθαίνουμε για πύρινες λίμνες από θειάφι και πίσσα και για ποτάμια που αναδύουν ανυποφορη δυσωδία, όπως περιγράφει την κόλαση και ο Άγ. Νικοδημος ο Αγιορείτης: «το πυρ το αιώνιο, η λίμνη που καίγεται και αναβράζει και είναι αναμεμιγμένη με θειάφι, ο τοπος κατάληξης των ασεβών και ειδωλόλατρών»^[440] (και Απόκάλυψη 21,8). Εκεί θα είναι και το τέλος του διαβόλου, του θηρίου και του Ψευδοπροφήτη του (Απόκάλυψη 19, 20 και 20, 10) .

Το στοιχείο της (καταχθονίας) φωτιάς συνδέεται με το θειάφι. Το θειάφι είναι μάλλον η πιο συνηθισμένη μυρωδιά των ξένων και των «σκαφών» τους που έρχονται από τον «ουρανό», συχνά με πύρινη μορφή. Η μυρωδιά του θειαφιού

σχετίζεται και με τούς δράκους, που ξερνάνε φωτιά, καθώς και με άλλα πλάσματα και ανεξήγητα φαινόμενα.

Για τούς Αρχαίους Έλληνες, το πλέον θλιβερο γεγονός για τον άνθρωπο είναι να εγκαταλείψει τον κόσμο αυτό, τον γεμάτο φως, τερπνοτητα, κάλλος και συμμετρία και να κατέβει στο σκοτεινο Άδη και να υποταχθεί στην αδυσώπητη μοίρα του^[441].

Άλλά και οι πιο πολλές περιγραφές των αρχαίων προγονων μας για τον Άδη και τον χαώδη Κάτω Κόσμο του δε διαφέρουν από τις αντίστοιχες των μεταγενέστερων μοναχών και Αγίων. Τρομεροί ανεμοστροβιλοι σαρώνουν τα πάντα, τερατώδεις μορφές ξεπροβάλλουν, ενώ το «τοπίο» διαβαίνουν ποταμοί όπως οι Στύξ, Πυριφλεγέθων και Αχέρων.

Εκτός όμως από τον Άδη υπήρχαν κι άλλοι, νάνοι κυρίως, χθονιοι Θεοί, όπως οι Κάβειροι της Σαμοθράκης και οι Τελχίνες της Ροδου, που ήταν μάγοι, τεχνίτες μεταλλουργοί και έφτιαξαν την τρίαινα του Ποσειδώνα. Παραδοσιακά, πολλοί χθονιοι δαίμονες (νάνοι κτλ.) θεωρούνται επιδέξιοι στο ν' ανακαλύπτουν και να «δουλεύουν» τα μέταλλα. Οπως οι νάνοι «κομπαλτς» που εργάζονταν στα ορυχεία της Γερμανίας το Μεσαίωνα – εξ ου και η ονομασία κοβάλτιο. Τον Άγ Θεόδωρο το Συκεώτη, εκτός από δαιμονιοφάγο, τον έλεγαν και «σιδηροφάγο».

Τεχνίτης μετάλλων ήταν και ο Ήφαιστος, ο Θεός της υπογείας φωτιάς. Ήταν κι αυτός νάνος, κρατούσε μία τρίαινα και κούτσαινε (χαρακτηριστικά που ταιριάζουν με αυτά της μορφής του διαβόλου). Ακόμα και η θέση του Θεού Άρη θεωρείται ότι βρισκόταν εκεί που ήταν και οι Τιτάνες: στα άδυτα βάθη του Τάρταρου^[442].

Θεός του Κάτω Κόσμου όμως ήταν και ο Πλούτωνας. Ήταν ο Θεός των μετάλλων, των ορυκτών και των πολύτιμων λίθων και είχε τη δύναμη να πετάει πύρινους κεραυνούς.

Οι αρχαίοι Θεοί του Κάτω Κόσμου ήταν μήπως αρχέτυπα της υποχθονίας διάνοιας, που «κατασκευάζει» και «επανδρώνει» τα UFO από τον καυτό έσω κόσμο, στις σημερινές πλέον «απαιτήσεις» του συλλογικού ασυνείδητου;

Στο δεύτερο μέρος του βιβλίου είχαμε αναφέρει ότι ορισμένα είδωλα και αγάλματα που έφτιαχναν οι αρχαίοι υπέκρυπταν πονηρά πνεύματα, λόγω της μαγείας του Ιερατείου και της ειδωλόλατρίας του κόσμου. Και στα UFO όμως πρέπει να κρύβονται ανάλογα πνεύματα, αφού κι αυτά πλέον λατρεύονται στην εποχή μας, και μάλιστα από πολύ περισσότερους οπαδούς. Είναι

δηλαδή σαν σύγχρονα είδωλα. Ο «αντικείμενός» (άλλη μία ονομασία του διαβόλου- Θεσ/κείς Β' 2, 4) έχει κάνει τα «Ιπτάμενα αντικείμενα» αντικείμενα λατρείας. Και ας μην ξεχνάμε ότι πολλοί «Έλληνο - λάτρεις», έχουν συνδέσει τις θεωρίες τους με τα UFO, λατρεύοντας τελικά κι αυτά, μαζί με τα είδωλα των αρχαίων θεών.

Εκτός από τη μεγάλη ποικιλία από «μηχανές» (UFO), ο «πολυμήχανος» μάς «στέλνει» και συνεχώς διαφορετικά σε εμφάνιση οντα. Αν μετρηθούν δηλαδή οι μορφές όλων των «εξωγήινων» που έχουν ειδωθεί, θα εκπλαγούμε: Πρόκειται για εκατοντάδες διαφορετικά οντα (και «σκάφη»), με, πάνω κάτω, την ίδια συμπεριφορά, όπως έχουμε πει.

Στα ήρεμα και γαλήνια μάτια ορισμένων συνανθρώπων μας φαίνεται η ομορφιά και η σοφία του Πλάστη. Στα μάτια των «γκρίζων» «φαίνεται» η Άβυσσος, το Χάος...

Έχει διατυπωθεί η άποψη ότι η σωματική κατασκευή πολλών «εξωγήινων» υποδηλώνει ότι προέρχονται από ένα σκοτεινό κόσμο[443].

Σε πολλές εικόνες της κόλασης, οι πεπτωκότες άγγελοι παρουσιάζονται κατάμαυροι, με κέρατα, γαμψά νύχια, λέπια και αγκάθια, όπως τα τέρατα, τα θηρία, οι δράκοντες, ορισμένοι «εξωγήινοι» και όλα τα υπόλοιπα παραφυσικά πλάσματα της νύχτας που «διακτινίζονται» στην επιφάνεια του πλανήτη μαζί με τη φωτιά της αβύσσου.

Η μυθολογία μας λέει ότι στα Τάρταρα κάθεται όλη τη μέρα η Νύχτα, κι όταν βραδιάζει, βγαίνει κι απλώνεται πάνω στη Γη.

Από αυτή την «περιοχή του κακού» η Υποχθονία Διάνοια θέλει να διαταράξει την Τάξη, την Ενότητα, το μεγαλείο της Φύσης, τούς φυσικούς νόμους, την αρμονία, στέλνοντας τα παραφυσικά φαινόμενα (το λέει και η λέξη: παρά φύσιν). Μεταφέρει λοιπόν τις αλλοιώσεις του χωροχρόνου, τις μεταμορφώσεις των υποχθονίων όντων και φώτων, τη δυσωδία της κόλασης και τις φωτιές στην επιφάνεια της Γης, διαταράσσοντας την ηρεμία και την ισορροπία. Τρελαίνονται τα όργανα και οι πυξίδες, σταματούν οι μηχανές των αυτόκινήτων, επηρεάζονται ηλεκτρονικά μηχανήματα, τηλεοράσεις, ραδιοφωνα, ως και.. πορτες αυτόκινήτων! [+++++] Τα «διαστρεβλωτικά» κύματα από το Χάος, γίνονται αντιληπτά ιδιαίτερα από τα κακόμοιρα τα ζώα, που «διαμαρτύρονται» σε κάθε «έφοδο» των κυμάτων αυτών στον πάνω κόσμο.

Παράλληλα, διαταράσσουν την ηρεμία πολλών ανθρώπων (όπως οι αλαφροΐσκιωτοι), ή τροφοδοτούν την αρρωστημένη μανία και την αλαζονεία των κυνηγών του παραδοξού, κατακρημνίζοντας τους στα κατώτερα στρώματα της Ψυχής.

Η σκοτεινή φύση και ο ηθικός ξεπεσμός των χαότικων πνευμάτων αντικατοπτρίζεται στον τρόπο που εμφανίζονται και στην ψυχική επίδρασή τους στους μάρτυρες. Κουβαλούν την πτώση τους (αλαζονεία, έξαψη, μίσος) στον εδώ κόσμο, και κολλούν πάνω μας σα βδέλλες, για να μας τραβήξουν στην πτώση αυτή!

«Ζουν» σ' έναν αντί - κόσμο αύλο, χωρίς χωροχρονικά δεδομένα και για να «μιλήσουν στη δική μας γλώσσα» και να μας παρασύρουν, επικαλούνται την ύλη και εμφανίζονται και με σκάφη.

Πολλοί μυστικιστές διαβεβαιώνουν ότι υπάρχει κάποια επικοινωνία ανάμεσα στην ψυχή και τη γη, δηλαδή στο χθονίο πυρ και στην ανθρώπινη σκέψη. Οι δύο αυτές ενέργειες έχουν, κατά τη γνώμη τους, την ίδια υφή, και όταν εκπέμπουμε αρνητικές, δυσάρεστες, ανατρεπτικές σκέψεις εναρμονιζομαστε με το Πνεύμα της Γης και πολλαπλασιάζουμε την ένταση των δυνάμεων του Κακού[444]. Εκείνο το τμήμα του υπογείου κόσμου που ονομάζεται Χθων, πάντα συμβολίζει τα απύθμενα βάθη του υποσυνείδητου. Μιας υπογείας πνευματικής περιοχής κάτω από το συνειδητό[445].

Άλλοι ερευνητές υποστηρίζουν ότι οι ενδογήινοι προκαλούν πολλά δεινά στην επιφάνεια του πλανήτη ή ότι συνεργάζονται με τα σκοτεινά «Νεοεποχίτικα» κέντρα εξουσίας του πλανήτη. Το Χάος, στη Θεογονία του Ησίοδου (στ. 124) γέννησε τη Νύχτα, τη μαύρη θυγατέρα του, κι αυτή γέννησε το θάνατο, το Θεό Ύπνο, το Γήρας κτλ.

Το ότι ο Σατανάς είναι και ο «άρχων του αέρος» ελλοχεύει και την πιθανότητα «συνεργασίας» των δύο τοπων που εδρεύει. Μπορεί να εμφανίζει UFO στον αέρα, σε ένα ψηλό σημείο του ουρανού, για να φαίνεται ότι προέρχονται από το έξω διάστημα, ενώ απλά «διακτινίζονται» εκεί από τη διάσταση του σκότους. Άλλωστε, πολλά UFO εμφανίζονται ξαφνικά «στη μέση» του ουρανού, ίσως στις ενεργειακές ζώνες Van Allen, και εξαυλώνονται και χάνονται πριν καν φτάσουν στο ανώτερο σημείο του. Και τα τελώνια όμως αρπάζουν τις αμαρτωλές ψυχές στον αέρα και τις κατεβάζουν στον Άδη. Επίσης, ο Βεελζεβούλ (Βάαλ) θεωρείται και άρχοντας της κόλασης, εκτός από άρχοντας του αέρα, ενώ ο μάγος ο Dr. Faust, ελευθέρωνε πνεύματα από τον Άδη και πέταγαν στον αέρα.

«Στάχτη στα μάτια» λοιπόν, σε εκατομμύρια ανθρώπους, που έγιναν μάρτυρες «εξωγήινης εισβολής»!

B. Η ΔΙΟΧΕΤΕΥΣΗ ΤΩΝ ΧΑΟΤΙΚΩΝ ΠΡΟΒΟΛΩΝ ΜΕΣΩ ΤΩΝ ΣΠΗΛΑΙΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΡΗΓΜΑΤΩΝ ΤΗΣ ΓΗΣ

Βαθιά μέσα, η γη διαπερνάται από ρήγματα, τα οποία αν και υλικά, δεν παύουν να συνδέουν, κατά κάποιον τρόπο, τον «κάτω» με τον «πάνω» κόσμο. Τα ρήγματα αυτά μπορεί να αποτελούν τη δίοδο επικοινωνίας, με την οποία οι υποχθονίες δραστηριότητες των υποχθονίων όντων, που εκφράζονται συνηθέστατα με φώτα και φωτιές, μεταφέρονται στο επίπεδο μας.

Στο βιβλίο αυτό, όπως έχετε παρατηρήσει, δεν ασχολούμαστε τόσο με τις φυσικές εξηγήσεις των διάφορων φαινομένων. Θα επαναλάβουμε όμως φυσικές εξηγήσεις όπως φώτα μετά από σεισμούς, από τις τεκτονικές πιέσεις, από την τριβή των πετρωμάτων ή από τα ρήγματα και τα ηλεκτρομαγνητικά πεδία που παράγονται κτλ. Η «μεταφορά» των απότελεσμάτων αυτών στην επιφάνεια του πλανήτη και στον αέρα, απόκαλύπτει, έστω και σε φυσικό πεδίο, την ιδιαίτερη σχέση του εσωτερικού της γης με τον «πάνω κόσμο».

Φωτεινά φαινόμενα παρατηρούνται και στις σπηλιές, που από τα αρχαία χρόνια θεωρούνται είσοδοι στον Άδη. Σε ορυχεία, όπως στη Σέριφο, τα φωτεινά φαινόμενα αλλά και άλλες μυστηριώδεις παρουσίες, κάνουν συχνές επισκέψεις. Το ίδιο λέγεται ότι συμβαίνει και σε άλλες σπές- διοδους προς το εσωτερικό της γης, όπως σε κρατήρες, κατακομβες και τάφους.

Κάθε μικροκόσμος του σκοταδιού, ακόμα και μικρές σπηλιές, που είναι απλά ανοίγματα του εδάφους προς «το βάθος» της γης, πηγάδια, η και.. κουφάλες δέντρων, «φιλοξενούν», σύμφωνα με παραδόσεις, νάνους, νεράιδες, ξωτικά, φαντάσματα κτλ. Πάρα πολλοί ερευνητές, όπως ο Σβέντενμποργκ (1688-1772) και ο Λορμπερ, απόδέχονται την άποψη ότι οι σπηλιές ή ο Κάτω Κόσμος κατοικούνται από πνεύματα. Αυτό που δε γνωρίζουμε είναι το κατά πόσο οι σκοτεινές δυνάμεις «έχουν ανάγκη» τον υλικό παράγοντα, συγκεκριμένα τις σπηλιές και τα ρήγματα, ώστε να προβάλλονται στο επίπεδο μας.

Κατά το Μεσαίωνα - και όχι μόνο - η Κόλαση συχνά απεικονιζόταν σαν ένας τεράστιος δράκος ή τέρας, με τεράστιο στομα, που καταβροχθιζε τούς κακούς. Η εικόνα του «Στοματος της Κόλασης» συχνά συνδεόταν με σπηλαιώδη στομια και ανοίγματα στη γη^[446].

Ο μαγικός κόσμος των σπηλαίων πάντα ανάβει έντονα συναισθήματα στο λαο, για άλλους δέος, για τούς περισσότερους όμως απόστροφή και φόβο... Γιατί μέσα στη σπηλιά υπάρχει μόνο η Νύχτα, η κορη του Χάους, μπροστά στην οποία αισθανόταν ακόμα και ο Δίας φόβο...

Αν και ανήκουν στην υλική δημιουργία, οι σπηλιές, είτε είναι μεγάλες σε βάθος, είτε μικρές, πλησιάζουν ανάλογα προς το κέντρο της γης. Αυτές οι φαινομενικά απλές «τρύπες» στη γη είναι σα να προχωρούν νοητά και προς τον Κάτω Κόσμο, και να δέχονται την επίδραση των πνευματικο-δαιμονικών συνθηκών αυτού. Βέβαια, επηρεάζεται και ο ψυχισμός του ανθρώπου, εάν είναι ευάλωτος, από το παντότινο σκοτάδι των σπηλαίων. Πολλοί άνθρωποι που έχουν μπει μέσα σε σπηλιές έχουν «χαθεί» ή τρελαθεί.

Στη σπηλιά του Νταβέλη π.χ., έχει αναφερθεί μία πλειάδα περιέργων περιστατικών, όπως μία παράξενη και ανεξέλεγκτη συμπεριφορά στους ανθρώπους που βρίσκονται μέσα η τριγύρω από αυτήν.

Κι εδώ εμφανίζονται φωτεινές «οντοτητες», τα όργανα τρελαίνονται κτλ. Και οι επισκέπτες, καμιά φορά δεν είναι «κύριοι» της συνειδησής τους, σα να διαστρεβλώνεται η συνειδητοτητά τους. Αυτά είναι τα παραμορφωτικά «κύματα - διακτινίσεις» από το Χάος... Και διοχετεύονται στον κόσμο μας δημιουργώντας «πύλες». Και οι σπηλιές φαίνεται να είναι «καλοί αγωγοί» των κυμάτων αυτών.

Αρκετές περιοχές - «πύλες» διαθέτουν σπηλιές που τούς «έχει βγει το όνομα». Σπηλιά Νταβέλη (Πεντέλη), σπήλαια του Άδη (ακρωτήρι Ταίναρο) κτλ. Παράλληλα με τις σπηλιές - διοχέτευες, ίσως κάτω από τις περιοχές αυτές να υπάρχουν και τα «ρήγματα - διοχετευτές».

Και οι άνθρωποι με τις ενέργειές τους, μπορεί να ανοίξουν «πύλες», όπως τονίσαμε στο ειδικό κεφάλαιο, επηρεασμένοι κι αυτοί βέβαια από την «περιοχή του κακού», τη ρίζα του κακού: με σκοτεινές τελετές, σεξουαλικά οργια, βίαιες πράξεις, φόνους. Με πειράματα, όπως το πείραμα της Φιλαδέλφειας, όπου το πλοίο εξαφανίστηκε και πήγε προσωρινά στο Χάος, μάλλον. Επιστρέφοντας,

έφερε στον κόσμο μας μία ιδέα του τι επικρατεί στο Χάος: ακολούθησαν όλα εκείνα τα φριχτά αποτελέσματα στους επιβάτες του πλοίου (άλλοι πέθαναν, άλλοι αυτό-αναφλέχθηκαν, άλλοι τρελάθηκαν κ.α.). Έγινε λοιπόν μία «επίκληση» στην Παρά Φύσιν Διάσταση του Χάους, στη Διάνοια που κατοικεί εκεί.

Οι άμεσοι και έμμεσοι φίλοι της «οντοτητας» αυτής (παγανιστές, σαμάνοι, σατανιστές κτλ.) έλκονται από τοποθεσίες με αρχαίους ναούς, σπηλιές του Πανος και πραγματοποιούν εκεί τις τελετές τους, αφιερωμένες στη λατρεία της φθαρτής ύλης (των ειδώλων) και των πονηρών πνευμάτων. Η φθαρτή αυτή ύλη (τα κτίσματα) μπορεί να είναι ο «ενεργειακος τοπος», τα αγάλματα των θεών, οι.. κολώνες, οι πέτρες, ο χρόνος (ηλιοστάσια), τα δέντρα ή οι σπηλιές και οι.. «κάτοικοι» τους.

Για πολλούς λογους όμως τα κατάβαθα της γης ρουφούν ανθρώπινες ψυχές. Ένας απ' αυτούς είναι οι μύθοι και οι φήμες για την ύπαρξη θησαυρών εκεί μέσα. Η ακατανίκητη έλξη κάποιων ανθρώπων για το «μαμμωνά» (Λουκά 16, 13), το δαίμονα (πάθος) της φιλαργυρίας, τούς ωθεί στη μανιακή αναζήτηση κρυμμένων θησαυρών σε σπήλαια και σε άλλα μέρη, παραμερίζοντας τον αδαπάνητο θησαυρο του Χριστού.

Η λέξη Πλούτωνα σημαίνει πλούσιος και αυτός που χαρίζει τα πλούτη. Ο Ροδιος λυρικός ποιητής του 7ου αιώνα π.χ. Τιμοκρέοντας γράφει (Απόσπασμα 5, Diehl): «Έπρεπε τυφλέ Πλούτε, να μην είχες φανεί ποτέ στη γη, μήτε στη στεριά, μήτε στη θάλασσα, αλλά να κατοικούσες στον Τάρταρο και στον Αχέροντα' γιατί σε σένα οφείλονται όλες οι συμφορές των ανθρώπων».

Η ρίζα όλων των κακών είναι η φιλαργυρία, μας λέει ο Απόστολος Παύλος (προς Τιμοθέον Α' 6, 10).

Η πνευματική προδοσία των φιλάργυρων συνταυτίζεται με την προδοσία του Ιούδα, που για τριάκοντα αργύρια προδωσε το Σωτήρα και Θεό Ιησού, κι έπειτα αυτόκτονησε. «Ο φιλάργυρος και ο χοίρος είναι ένα και οι δύο», λέει ο λαος.

Ακόμα και στη σημερινή εποχή υπάρχουν άνθρωποι που τρέχουν μέσα στα σπήλαια και τα λαγούμια, κυριευμένοι από το μαμμωνά, αφού ακούσουν ένα μύθο ή μία ιστορία για έναν κρυμμένο θησαυρο ή χρυσές λίρες. Θολωμένοι από το παράφορο πάθος, χάνονται μέσα στους λαβύρινθους των σπηλαίων και δεν επιστρέφουν ποτέ, πεθαίνουν από αναθυμιάσεις ή σκοτώνονται μεταξύ τους για τη μοιρασιά.

Πόσοι απ' αυτούς που έφτασαν, μετά από κοπιαστικές προσπάθειες, στο υπότιθέμενο σημείο του θησαυρού, βρήκαν κάρβουνο αντί για θησαυρο! Γι' αυτό βγήκε και το ρητο «άνθρακες ο θησαυρος».

Άλλοι βρέθηκαν αντιμέτωποι με δαιμονικές οπτασίες (τέρατα, δράκοντες, αράπηδες κι άλλα στοιχειά) – φύλακες αυτών των θησαυρών. Αποτελέσμα; Μερικοί απ' αυτούς συνέχισαν να βλέπουν το φως του κόσμου, όχι πάντα αρτιμελείς ή με «σώας τας φρένας» τους.

όμως εγκατέλειψαν άδοξα τον κόσμο αυτό, όπως ένας ψαράς κοντά στο χωριο Αραχναίο της Αργολίδας. Ο ψαράς έψαχνε έναν περιβοητο θησαυρο, αλλά αντί γι' αυτόν συνάντησε ένα νάνο, γνωστο «στοίχειωμα» της περιοχής, που εμφανίζεται από το πουθενά και διώχνει όσους ψάχνουν το θησαυρο. Ο νάνος κυνήγησε τον ψαρά, τον έπιασε και τον χτύπησε τόσο άσχημα, ώστε ο άνθρωπος μετά από λίγο ξεψύχησε, σύμφωνα με μαρτυρίες βοσκών[447].

Πολλοί άλλοι όμως έχουν επιστρατεύσει θεμιτά και αθέμιτα μέσα για ν' ανακαλύψουν θησαυρούς... Μέχρι και μαγικές τεχνικές και τελετές έχουν κάνει (με χύσιμο αίματος κτλ.), ή τις έχουν «αναθέσει» σε μάγους που «συνεργάζονται» με τούς δαίμονες (δράκοντες, αράπηδες) για να βρουν τον πολυποθητο θησαυρο.

Οι δράκοι, από πολύ παλιά, θεωρούνται φύλακες των θησαυρών. Πατέρας του δράκου Τυφώνα της μυθολογίας μας ήταν ο Τάρταρος, ενώ ο δράκος Πύθων φυλάει τον Ιερο Ομφαλο, το κέντρο της γης. Στο κέντρο της γης ζει και ένας δράκος σύμφωνα με παλιούς θρύλους Κινέζων (ή χέλι για τούς Γιαπωνέζους). Επίσης, οι χθονιες δυνάμεις συμβολίζονται με το φίδι, όπως ο αρχέκακος οφεις, ο διάβολος.

Το χρυσάφι είναι συνοδευτικο πολλών «στοιχειών» (αράπηδες, γουρούνες κ.τ.λ.). Μερικές αστείες παραδόσεις μιλούν για αράπηδες που βοσκουν... φλουριά, όπως οι τσοπάνηδες τα προβατα![448] Οι θεάσεις αυτές ασκούν ισχυρή επίδραση στις επιθυμίες του ανθρώπου, ειδικά η οπτική επαφή με το χρυσάφι. Όπως και τα λαμπερά UFO, αφυπνίζουν τα πάθη της φιλαργυρίας, της πλεονεξίας και της περιέργειας, που αναχαιτίζουν κάθε διάθεση για ελεημοσύνη, ευσπλαχνία και προσφορά στο συνάνθρωπο. Στον Μ. Αντώνιο ο διάβολος συχνά έδειχνε πληθώρα χρυσαφιού στην έρημο. Ο Άγιος όμως αδιαφορούσε και έφευγε νικητής[449].

Και η «Νέα Εποχή», δανειζομενη κατά κάποιον τρόπο το ίδιο σύστημα δράσης (και προσέλκυσης ψυχών), χρησιμοποιεί συχνά στις εκφράσεις της, ως πρώτο συνθετικό, τη λέξη Golden (Χρυσό): Golden Age, Golden Dawn, Golden Flower κτλ.

Αυτοί που έλκονται ψυχικά - πνευματικά από τον Κάτω Κόσμο και τα βάθη των σπηλαίων, συγκλίνουν προς αυτόν που εδρεύει εκεί. Αν η εξερεύνηση γίνεται για λογους «αδρεναλίνης» (εξερευνητικούς - φυσιολατρικούς) τότε δεν υπάρχει πρόβλημα. Και οι σπηλιές εξάλλου είναι μέρη της δημιουργίας και ορισμένες μάλιστα πανέμορφες. Πολλές σπηλιές μάλιστα αγιάστηκαν με ασκητικούς αγώνες αγίων ή με θαύματα.

Θεωρούνται δηλαδή και χαρισματικά μέρη για τούς εραστές του ουράνιου Πνεύματος, λόγω της πλήρους απόμονωσης που προσφέρουν από τις γήινες (εξωτερικές) παραστάσεις - πειρασμούς του πτωτικού κόσμου. Ευνοούν λοιπόν την άσκηση και την επαφή με το Υπερκόσμο. Οι ασκητές που βρίσκονταν μέσα στο σκοτάδι των σπηλαίων είχαν στραμμένο το νου τους και ατένιζαν προς τον Πνευματικό ουρανό και το Φως.

Ή Ψυχικό - πνευματική έλξη όμως προς τον Άδη είναι κάτι διαφορετικό.

Ο ,τι πραγματοποιείται τελετουργικά - εκτός της ορθής λατρείας - μέσα στη γη, ξυπνά τα κατώτερα ένστικτα. Είναι αντίστροφη αυτή η έλξη με τη λατρεία του Φωτός και του ουρανού, είναι η λατρεία του σκοτους. Γιατί, όπως είπαμε, τα ανοίγματα προς το εσωτερικό της γης δεν είναι πάντα «απλές τρύπες» και τίποτα περισσότερο, αλλά καθίστανται ένας μεταφυσικός χώρος που χρωματίζεται ανάλογα με τη λατρευτική προθεση του καθενός. Γι' αυτό και οι σατανιστές και διάφοροι άλλοι, πραγματοποιούν τις συνάξεις τους σε στοές, σπηλιές κτλ. Εκεί βρίσκονται πιο κοντά στον Κάτω Κόσμο... νοητά.

Τα άνω να επιζητείτε και όχι τα γήινα, είναι το βασικό μήνυμα της Βίβλου (Κόλασσαίς 3, 2). Κάποιοι όμως δεν επιζητούν ούτε τα άνω, ούτε τα γήινα, αλλά τα καταχθονία! Για ποιους μιλάμε...;

...Για τούς οπαδούς της «Κούφιας Γης». Σύμφωνα μ' αυτούς, κάτω από την επιφάνεια του εδάφους υπάρχουν πολιτισμοί και πολεις, όπως η Σαμπάλα, πρωτεύουσα της Αγκάρτας. Στην υπογεια χώρα Αγκάρτα λέγεται ότι κοιμάται ο γιγαντοσωμος αρχηγος κάποιων εξωγήινων πλασμάτων που ήρθαν πριν χιλιάδες χρόνια, ο Μετρέγια[450]. Μετρέγια όμως είναι και ο πιο γνωστός Ψευδο - Μεσσίας των τελευταίων χρονων, προωθούμενος από τη «Νέα Εποχή». Άλλο ένα σκοτεινό - αντίθεό ονομα έρχεται να προστεθεί στα τόσα ονοματα των «εξωγήινων» που γνωρίσαμε.

Ή Σαμπάλα λατρεύεται από πολλές αιρετικές και μασονικές ομάδες, όπως η Διεθνής Σχολή του Χρυσού Ροδοσταυρου(Lectorium Rosicrucianum) και η Θεόσοφική ομάδα της Alice Bailey. Πιστεύουν ότι εκεί υπάρχει ο Παράδεισος[451]. Πλήρως αντίστροφη πίστη με την Ορθοδοξη κληρονομιά, για την οποία δεν υπάρχει κανένας τοπος ευδαιμονίας, ή παράδεισος, ή «χώρα φωτός» μέσα στα ζοφερά έγκατα της Γης.

Εκεί υπάρχει μόνο ο Άδης, ο τοπος (αυτό)τιμωρίας και βάσανων. Εξάλλου ο Θεός δεν είναι Θεός νεκρών, αλλά ζωντανών (Μάρκου 12,27). Ζωντανών όχι μόνο στον προσωρινο κόσμο που ζούμε, αλλά και στον παντότινο Επουράνιο κόσμο.

Για ορισμένους φανατικούς της «Κούφιας Γης» μάλιστα, κάποιες εκκλησίες, αντί για τοποι προσευχής και δύναμης χρησιμεύουν ως «σημαδούρες» για την ανεύρεση στοών που οδηγούν στον «ιερο εσω - κόσμο»! Αντικρίζουν τις εκκλησίες μ' ένα διεστραμμένο μάτι.

Οι άνθρωποι αυτοί μεταβάλλονται έτσι πιο εύκολα σε «δέκτες» του Χάους. Γι' αυτό και πολλοί από αυτούς τακτικά έχουν παραφυσικές εμπειρίες. Είναι «τεχνητοί αλαφροϊσκιωτοι» και επαφικοί με το «Χάος». οι «φυσικοί αλαφροϊσκιωτοι» πάλι, όπως προαναφέραμε, είναι συχνά διαταραγμένες προσωπικότητες. Ή επίδραση του Χάους είναι φανερή σ' αυτούς: υποφέρουν από νευροψυχικές διαταραχές, έχουν προβλήματα υγείας, δεν ζουν πολλά χρόνια, είναι άτομα ασταθή και δεν «πατούν γερά τα πόδια τους στο έδαφος». Πολλοί απ' αυτούς κοιμούνται σε πολύ προχωρημένες ώρες, ειδικά στις πολεις, και έτσι εξοικειώνονται και ταυτίζονται με το σκοτεινό κόσμο των πνευμάτων της νύχτας και της Αβύσσου, έχοντας ήδη την προδιάθεση.

Γ. ΤΟ ΑΝΤΙΔΟΤΟ ΚΑΙ Η ΑΜΥΝΑ (ΤΑ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑ ΟΠΛΑ ΤΟΥ ΦΩΤΟΣ) ΓΙΑ ΤΑ ΣΚΟΤΕΙΝΑ ΚΑΙ ΨΥΧΟΚΤΟΝΑ ΚΥΜΑΤΑ ΤΗΣ ΑΒΥΣΣΟΥ

Είναι δυνατόν ο Φωτοδοτης και Φιλάνθρωπος Θεός να μας άφηνε έτσι, στο έλεος των αρνητικών, «άρρωστων», θανατικών κυμάτων από τα φρικαλέα τρίσβαθα της γης, που τόσο κόσμο έχουν ταλαιπωρήσει, τραυματίσει ψυχικά και σωματικά ή σκοτώσει; Προς Θεού! Μας έστειλε λοιπόν

τον Υιο Του, ένα «μέρος» του εαυτού Του, ενσαρκωμένο Και χρισμένο με τη μοναδική, λυτρωτική δύναμη κατά του Θανάτου, του κάθε θανάτου.

«Ο Ιησούς Χριστός νικά και όλα τα κακά σκορπά». Ο Χριστός ήρθε για να λύσει τα έργα του διαβόλου (Α' Ιωάννου 3,8). Ή έλευσή Του σταθεροποίησε τη χαμένη ως τότε προσωπικότητα του ανθρώπου. Τον απελευθέρωσε από τη δουλεία των ειδώλων και των χαότικών πνευμάτων και γεφύρωσε το χάσμα άνθρωπου - Θεού (γης - Ουρανού). «Εγώ είμαι το φως του κόσμου», είχε πει (Ιωάννου 8, 12). «Εκείνος που με ακόλουθεί δεν θα πλανιέται μέσα στο σκοτάδι, αλλά θα έχει το φως της ζωής». Ή γέννησή Του έφερε το φως, τις ημέρες του χρόνου που η νύχτα έχει τη μεγαλύτερη διάρκεια, φωτίζοντας ακόμα και μ' αυτόν τον τρόπο τον κόσμο.

Ή αγιαστική δύναμη του Χριστού λυτρώνει και τις σπηλιές που αναστατώνονται από οποιοδήποτε αρνητικό φορτίο ή παγανιστική δεισιδαιμονία. Ο Χριστός γεννήθηκε σε σπηλιά, στη φάτνη. Με τη μυστηριακή γέννησή Του ήδη είχε συντελεστεί μία πρώτη νίκη κατά του υποχθονίου εχθρού, φράσσοντας τη σκοτεινή, εκ βαθέων, ενέργεια του τελευταίου.

Και η νίκη, ο θρίαμβος, ολοκληρώθηκε με την κατάβαση Του στα ζοφερά Τάρταρα του Άδη. Το Άγιο Φως που βγαίνει θαυματουργικά στον Πανάγιο Τάφο συμβολίζει τη νίκη του Φωτός μέσα στο έρεβος.

«Θα μείνουν για πάντα επίκαιρες οι ιαχές (του σπηλαίου) της Βηθλεέμ, για την ενεργοποίηση των μυστηρίων του Θεού, και (του σπηλαίου) της Πάτμου, για την απόκάλυψη του μυστηρίου του κόσμου. Ή μία το Α και η άλλη το Ω της χοϊκής πορείας μας»[\[452\]](#).

Αν λείπει η ασπίδα του Χριστού και της ορθής - δυναμικής πίστης, τότε το πεδίο είναι ελεύθερο για την «διακίνηση» της αρνητικής ενέργειας του Χάους. Γιατί, από τους λεγομένους «Θεούς», μόνο ο Χριστός αναστήθηκε, μόνο Αυτός νίκησε, θανάτωσε τον Άδη και το Θάνατο, κατεβαίνοντας στα κατώτερα μέρη, στην καρδιά της γης, συντρίβοντας πύλες από χαλκο και μοχλούς από σίδηρο (Ψαλμ. 106,16). Σε μία από τις εικόνες της Ανάστασης απελευθερώνει τούς πρωτοπλάστους από ένα σκοτεινό άνοιγμα στη γη. «Αναστήτω ο Θεός και διασκορπισθήτωσαν οι εχθροί αυτού»(Ψαλμ. 67, 2): Έτσι αρχίζει η προσευχή με την οποία διαλύονται οι πονηρίες του εχθρού της ανθρωπότητας[\[453\]](#). Τα παραφυσικά φαινόμενα είναι προάγγελοι θανάτου (σωματικού ή ψυχικού. Ο Χριστός είναι προάγγελος της (Αιώνιας) ζωής, νικώντας αυτόν που έχει το κράτος του θανάτου (Εβραίους 2, 14).

«Επικράνθη ο Άδης»[\[454\]](#), νικήθηκε ο θάνατος, καμαρώνουμε στην Ανάσταση του Κυρίου, που ήταν το πιο σημαντικό γεγονός στην Ιστορία της ανθρωπότητας. «Σήμερα ο αδης στένων βοά»[\[455\]](#). Βοά και οδύρεται ο Άδης. «Που είναι θάνατε το κεντρί σου, που είναι Άδη η νίκη σου;» (προς Κορινθίους Α' 15, 55): είναι η σειρά μας να δώσουμε την τελεσίδικη απάντησή μας στα βλάσφημα, νεκρωτικά πνεύματα. Δεν είναι μόνο νίκη για το Χριστό, είναι και για τον άνθρωπο. Γι' αυτόν εξάλλου κατέβηκε ο Θεός σαν άνθρωπος.

Μόνο ο Χριστός λοιπόν έχει τα κλειδιά τού θανάτου και τού Άδη (Απόκάλυψη 1, 18). Δεν θα νικήσει, απόκρουοντας όλα αυτά τα απίθανα φαινόμενα τρόμου και μη, που υλοποιούνται στον κόσμο μας από εκεί; Μα, σαφώς. Σαφέστατα και θα νικήσει. Εδώ ο Χριστός επέτρεψε στα δαιμόνια που Τον παρακαλούσαν να μπουν στα γουρούνια, ενώ μπορούσε να τα ξαπόστειλει στην άβυσσο. Δεν θα επιτρέψει σε μας ν' απαλλαχθούμε απ' αυτά, αν Τον επικαλεστούμε με πίστη;

Οι Απόστολοι έβγαζαν πονηρά πνεύματα, που υποτάσσονταν σ' αυτούς (Λουκά 10,20). Είχαν εξουσία στον αντίπαλο, εξουσία να πατούν πάνω σε φίδια και σκορπιούς (Λουκα10,19), γιατί με την επίκληση του Θείου Ονοματος εκβάλλονται όλα τα δαιμόνια και οι επιρροές τους (μέχρι και το μάτιασμα γυρίζει από εκεί που ήρθε). Θεραπεύονται άρρωστοι και ανασταίνονται νεκροί (Ματθαίου 10,8 και Πράξεις Αποστόλων 10,38).

Θ' αναρωτηθείτε όμως γιατί τα δαιμόνια εμφανίστηκαν και στον Μέγα Αντώνιο, ή ακόμα και στον Ίδιο το Χριστό; Ή απάντηση περιέχεται σε δύο τινά:

1) Οι δαίμονες εμφανίζονται ευκολότερα σε άτομα που έχουν ιδιαίτερα ενεργοποιημένη την αρνητική τους οψη και δε θωρακίζονται με την πίστη στο Χριστό. Ζώντας ειδικά μέσα στον εγωισμό, την αλαζονεία και την ανομία, διευκολύνουν το «πέρασμα» των αρνητικών όντων στο πεδίο τους. Η ίδια η ζωή τους αποτελεί επίκληση στα οντα αυτά. Κι έτσι υποφέρουν απ' αυτά πολλές φορές. Βέβαια, οι περισσότεροι άνθρωποι ανήκουμε, δυστυχώς, σ' αυτή την κατηγορία των άνομων ατομών, αλλά οι οντοτητες αυτές «επιλέγουν» κάποια άτομα, ειδικά αυτούς που προσπαθούν να γίνουν «τεχνητοί αλαφροϊσκιωτοι», αυτούς που «παίζουν», εκτός των άλλων, με τις «τεχνικές δύναμης» και «ελέγχου» του νου.

2) Οι δαίμονες εμφανίζονται, σπανιότερα όμως, και σε πραγματικούς πιστούς, ακόμα και σε Αγίους, για να τούς ξεριζώσουν από την ειρήνη και την ενότητα του πνεύματος τους με το Θεό. Εδώ ο φωτισμένος άνθρωπος καλείται να αποδείξει την αξία του. Αν δεν αξίζει, θα φανεί, όπως έχει φανεί σε τόσους και τόσους που θεωρούσαν τούς εαυτούς τους «αγίους», επικοινωνούσαν με «αγαθοποιά» πνεύματα και το τέλος τους ήταν οδυνηρο.

Ο διάβολος είχε τάξει στο Χριστό όλα τα βασίλεια της οικουμένης (κατά Λουκά 4, 5 - 6), αλλά δεν μπόρεσε να Τον εξαπατήσει. Με τούς μοναχούς του Αγ. Βενεδίκτου (σελ. 49) αποδείχτηκε ότι τα δαιμόνια τρέπονται σε φυγή, μπροστά σε πραγματικά Άγιους ανθρώπους. Τέτοιες περιπτώσεις τύχαιναν και στον Μ. Αντώνιο. Επίσης, με τη μεσολάβηση του Αγ. Νείλου του Σορσκυ, εξαφανίστηκε ο δαίμονας.

Οι Άγιοι, με τη Χάρη του Χριστού, είχαν διαλύσει όλες τις μηχανές και μεθοδείες του πονηρού. Μάλιστα, μερικοί Άγιοι είχαν φτάσει σε τέτοιο σημείο, ώστε βλέποντας τούς δαίμονες να κάνουν τόσο γελοία πράγματα, διασκέδαζαν!!![\[456\]](#)

Διάφοροι Άγιοι της Εκκλησίας μας είχαν δει φώτα ή και δίσκους μεταλλικούς, όπως ο Μ. Αντώνιος. Με αυτή την καθαροτητα της καρδιάς τους όμως, όπως και με την προσευχή, τα έτρεπαν αμέσως σε φυγή. Έτσι, πιστεύουμε ότι αν κάποιος Άγιος ήταν παρών σε μία σύγχρονη γνωστή περίπτωση εμφάνισης UFO (όχι σαν τα UFO που είναι απάτες, γήινα αντικείμενα κτλ.), τότε το «UFO» που να τολμήσει να τούς πλησιάσει; Θα εξαφανιζόταν αστραπιαία, «όπου φύγει φύγει», και δεν θα προλάβαινε καν να «ξεμυτίσει» κανέναν «εξωγήινο» μέσα από το «UFO» αυτό. Το ψεύτικο φως του θα διαλυόταν από το αληθινό Φως της αύρας των Αγίων.

Ο Τίμιος Σταυρος, το ουράνιο όπλο του κάθε πιστού, είναι η ζωόποιος δύναμη των θείων ενεργειών. Είναι η ενόποιος δύναμη όλης της κτίσης, γιατί ενώνει αρμονικά το οριζοντιο με το κάθετο (χώρος) και τα τέσσερα σημεία του ορίζοντα. Η πυξίδα του Σταυρού πρόσανατολίζει πάντα σωστά και αδιάκοπα. Αντίθετα, η πυξίδα των παραφυσικών φαινομένων, με τις αλλοιώσεις του χωροχρόνου και τις άτακτες εμφανίσεις των UFO και άλλων πλασμάτων, τρελαίνεται, και καταπόντίζεται κάθε αίσθηση σταθεροτητας και ασφάλειας. Η βελονα στο Χάος δεν είναι ποτέ σταθερή...

Δια του σταυρού νικήθηκε ο θάνατος και ήρθε η χαρά σε όλο τον κόσμο, γι' αυτό οι μισάνθρωποι και διασπαστικές «δυνάμεις» φρίττουν και τα σκοτεινά σχέδιά τους καταργούνται μπροστά στο σημείο του Σταυρού.

Σε διάφορους «αγαπημένους» τους τόπους («πύλες» κτλ.), ο σταυρος αναπαύει τον τοπο αυτό και τούς ανθρώπους. Οι άνθρωποι έπαιρναν σταυρούς από τα χέρια του Αγ. Θεόδωρου του Συκεώτη και όπου τούς έμπηγαν στο χύμα, σταματούσαν θανατικά των ζώων, επιδρομές ακριδών και σκαθαριών, ενέργειες πονηρών πνευμάτων κ.α.[\[457\]](#)

Ο Αγ. Κυπριανος, που ήταν ο πιο ξακουστος μάγος (3ος αι) στην Αντιοχεια, πριν εγκολπωθει στην Εκκλησία, είχε στείλει τρεις ισχυροτατους δαίμονες - ακόμα και τον άρχοντα των δαιμόνων - για να βλάψουν την Αγ. Ιουστίνη. Και οι τρεις όμως γύρισαν άπρακτοι, γιατί έφριξαν μπροστά στο σημείο του σταυρού που προταξε με πίστη η Αγ. Ιουστίνη, Αυτή ήταν και η αιτία που ο Αγ. Κυπριανος μεταστράφηκε στο Χριστο. Αντιλήφθηκε την αδυναμία των δαιμόνων να επικρατήσουν στο ισχυροτατο σημείο του Σταυρού, που γίνεται από έναν αληθινά πιστο ανθρωπο.[\[458\]](#)

Προϋποθεση όμως της χρήσης όλων των πνευματικών οπλων είναι το Μυστήριο του Βαπτίσματος. Παιδιά ασθενικά και κατάχλομα βαπτίζονται και απόκτούν την υγεία τους. Το βάπτισμα είναι η δεύτερη γέννηση, η πνευματική, γι' αυτό και λέγεται λουτρών παλιγγενεσίας. Οι Άγιοι Πατέρες λένε ότι με το Βάπτισμα ο διάβολος βγαίνει από την καρδιά του ανθρώπου και την πολεμάει μετά μόνο απ' έξω. Μεγαλειώδης είναι η συμβολή του Βαπτίσματος στην απόκρουση των δαιμονικών επιθέσεων.

Οι καλικάντζαροι και άλλα πλάσματα των λαϊκών παραδοσεων, «αλωνίζουν» το δωδεκάημερο, τις μέρες που ο Χριστός Είναι αβάπτιστος. Σα φτάνουν τα Φώτα, ή Βάπτισμα του Κυρίου από τον Αγ. Ιωάννη τον Προδρόμο, παίρνουν δρόμο και εξαφανίζονται.

Γιατί ένα αγαθο, άκακό πλάσμα να τρέμει τη μέρα των Φώτων, του 7ς ιερείς, τον αγιασμο και το Σταυρο; Δεν μπορεί πια όλες αυτές οι παραδόσεις να προέρχονται από θρησκευτικές δεισιδαιμονίες και προκαταλήψεις.

Τη μέρα των Φώτων γιορτάζει το υδάτινο στοιχείο, το νερό, που αγιάζει το χύμα (τη γη) και τον αέρα. Γιορτάζει η Φύση, η δημιουργία και όλα τα πλάσματα σ' αυτή.

Τα υποχθονια πλάσματα αντίθετα, δε φαίνεται να συνεορτάζουν. Οι νεράιδες, οι αιθερικές πτωτικές οντοτητες του ύδατος (ποταμιών, λιμνών, πηγών), εμφανίζονται στο γήινο(πτωτικο) νερό. Το νερό αυτό μετά τη συντέλεια, στο μελλοντικο κόσμο του Φωτός, θα μεταμορφωθεί, όπως και όλη η υλικά δημιουργία και δεν θα υπάρχει εκεί κανένα πνεύμα (αιθερικο ή ανθρώπινο) προσκολλημένο στον παλιο πτωτικο κόσμο. Στη συντέλεια, τα στοιχεία της φύσης θα διαλυθούν στη φωτιά, και ή γη, όπως κι όλα πάνω σ' αυτήν, θα κατακαούν (Πέτρου Β' 3, 10). «Ο ουρανός και η γη κάποτε θα πάψουν να υπάρχουν, τα λογια μου όμως ποτέ» (Λουκα 21,33) είχε πει ο Χριστός.

Είχε πει επίσης σ' εκείνη τη Σαμαρείτισσα, τη μετέπειτα Άγ. Φωτεινή, που πήγε να βγάλει νερό από το πηγάδι: «Όποιος πίνει απ' αυτό το νερό θα διψάσει πάλι, όποιος όμως πει από το νερό που θα του δώσω εγώ δεν θα διψάσει ποτέ, αλλά το νερό που θα τού δώσω θα γίνει μέσα του πηγή που θ' αναβλύζει νερό αιώνιας ζωής» (Ιωάννου 4,13 - 14).

Ο αγιασμος, όσο καιρο και αν μείνει μέσα σε ένα μπουκαλάκι, δε μυρίζει, δε χαλάει, ούτε σκουληκιάζει, όπως συμβαίνει στο απλο νερό, μετά από ένα χρονικο διάστημα. Όταν πέσει ο αγιασμος, το αθάνατο νερό, στους καλικάντζαρους ή σε άλλα «στοιχεία», τα κατάκαιει (όπως και η προσευχή). Δε φταίει φυσικά ο αγιασμος, αλλά ο κακόβουλος η πτωτικος χαρακτήρας των πλάσμάτων αυτών.

Το ότι τα μέσα αντιμετώπισής τους είναι τα ίδια με αυτά των σκοτεινών πνευμάτων πρέπει να μάς βάλει σε υποψίες. Οι χωρικοί θεωρούσαν ως πιο ισχυρο οπλο κατά των νεράιδων το σταυρο. Αν κάποιος περνούσε από ένα «νεραϊδοτοπο» έπρεπε όπωςζήποτε να φοράει σταυρο και να λέει την ευχή «Ιησούς Χριστός νικά και όλα τα κακά σκορπά», ή το «Πάτερ ημών», την προσευχή που προέρχεται από το ίδιο το στομα του Χριστού. Πολύ αποτελεσματικοί θεωρούνται και οι «Χαιρετισμοί» της Παναγίας.

Τα πλάσματα αυτά εξαφανίζονται συνήθως μόλις λαλήσουν τα κοκόρια, σημαίνοντας την Ανατολή του ηλίου. Τα δημότικά μας τραγούδια λένε, περιγράφοντας τον άχαρο Άδη, ότι «εκεί δεν κράζει πετεινος». Με τις πρώτες ακτίνες τού ήλιου διαλύονταν και οι συνάξεις των μάγων και μαγισσών, άτομα που ο κλειστος κύκλος τους απαρτιζόταν από άτομα αβάπτιστα και καρπιο σεξουαλικών επαφών τη Σαρακοστή του Πάσχα.

Το (δεξιο) σημείο της Ανατολής, συμβολίζει τον Παράδεισο, τη ζωή και τον κόσμο τού Πνεύματος. Από την ανατολή θα φανεί ο Χριστός στη Δευτέρα Παρουσία Του (Ματθαίου 24,27) και θα καλύψει όλη την οικουμένη. Με την ανατολή του ήλιου, το φως διαχέει τον τοπο.

Ο Απόστόλος Πέτρος είχε αρνηθεί τρεις φορές τον Κύριο, κατά τη διάρκεια της νύχτας. Μόλις λάλησαν τα κοκόρια όμως, ξύπνησε από τον ψυχικο του λήθαργο και μετανοησε πικρά. Το φως της ανατολής έφερε και το φως στη διάνοια και στην καρδιά του.

Τα ιερά των ναών μας είναι πάντα στραμμένα προς την Ανατολή. Όταν προσευχομαστε πρέπει να είμαστε στραμμένοι προς την Ανατολή, προς τη νοητή κατεύθυνση της Θείας Ύπαρξης και με «γυρισμένη την πλάτη» στα υποκριτικά, νεκρωτικά πνεύματα, που τόσο μας παραπλανούν με το φωτεινο εξωτερικο τους προσωπείο. Επίσης, όταν χτυποουν οι καμπάνες, οι παραδόσεις λένε ότι κάθε αρνητική επιρροή εξανεμίζεται.

Πολλοί αναζητούν τοποθεσίες με «θετική ενέργεια», «τόπους δύναμης» όπως λέγονται, ή «κομβικά σημεία». Η φύση διαθέτει άφθονες τοποθεσίες με ιδιαίτερη ψυχοσωματική ωφέλεια για τον άνθρωπο (ιαματικές πηγές, πυκνά δάση με καθαρο αέρα κ.τ.λ.). Η αναζήτηση αυτή, όχι σπάνια, παρεκτρέπεται προς τον παγανισμο, τη λατρεία της κτίσης. Όμως, η λατρεία πρέπει ν' αποδίδεται πάντα και μόνο στον Κτίστη. Γι' αυτό και η συμμετοχή στη Θεία Λατρεία, ή, έστω και μία απλή προσευχή μέσα σ' ένα ξωκλήσι, δε μπορεί να συγκριθεί ως πνευματική ωφέλεια με τίποτα από τα προηγούμενα.

Πάρα πολλά μοναστήρια για παράδειγμα βλέπουμε ότι βρίσκονται σε τόπους πραγματικής φυσικής δύναμης. Η φυσική ενέργεια αυτού του τόπου (ηρεμία, γαλήνη) κατά κάποιον τρόπο μετασχηματίζεται από τούς μοναχούς σε πνευματική και εξαγνίζεται, εξυψώνεται προς τα ουράνια. Και αυτό απόδεικνύεται από την παρουσία ακόμα και σύγχρονων Άγίων μοναχών (γέροντες Παΐσιος, Πορφύριος, Ιάκωβος Τσαλίκης κτλ.), που έζησαν σε τέτοιες προνομιούχες περιοχές και έδωσαν όλο τους το είναι στο ν' απαλύνουν τον ανθρώπινο πονο.

Όπότε λοιπόν δεν καταστρέφουν τούς «τόπους δύναμης» τα ιερά κτίσματα (εκκλησάκια, μοναστήρια κ.τ.λ.), αλλά αξιοποιούν πλήρως τα πλεονεκτήματα του εκάστοτε φυσικού χώρου, εξάλλου είναι ευδιάκριτο ότι «δένουν» υπέροχα μ' αυτόν.

Το φάρμακο λοιπόν, το αντίδοτο, είναι όλες οι Δυνάμεις του Καλού, της Άγ. Τριάδας, της Παναγίας, των Αγγέλων και των Αγίων, η επίκληση των οποίων αποτελεί συνδυαστικό κρίκο μ' αυτές και διώχνει κάθε ακάθαρτο πνεύμα, ιδιαίτερα αν γίνεται με αληθινή πίστη. Γνωρίζουμε και περιστατικό που μόλις ο μάρτυρας (Γιώργος Κ., καλόκαιρι του 1987, Κορυδαλλος) επικαλέστηκε τη βοήθεια του Θεού και της Παναγίας κάνοντας το σταυρο του, κάποια «εξωγήινα» οντα που τον είχαν πλησιάσει απειλητικά - αφού είχαν κατεβεί από το σκάφος τους και τον είχαν παραλύσει - οπισθοχώρησαν άρον-άρον και εξαφανίστηκαν. Το αντίθετο συμβαίνει μ' αυτούς που βλασφημούν, που επικαλούνται τη δύναμη του εαυτού τους ή των αρνητικών πνευμάτων αντί για το Σωτήρα. Διαβάσατε πιο πριν (σελ. 142) για τα παθήματα δύο ναυτικών.

Στη Σκήτη του Άγ. Παντελεήμονος στο Άγιον Ορος ένας μοναχός, ο Ιωσήφ, χάνοντας για κάποιο λόγο την υπομονή του, είχε πει: «Άει στο δ..., διάβολε...». Παρουσιάστηκε τότε μπροστά του ο διάβολος με αγριωπή μορφή και του είπε: «Με φώναξες γέροντα, τι είναι, θέλεις τίποτα; εδώ είμαι εγώ, να σε βοηθήσω». Ο γέροντας έκανε το σταυρο του και έφυγε τρέχοντας, αλλά του έμεινε ο φόβος και μια αφηρημάδα στο μυαλό[459].

Στη Σάμο, οι παραδόσεις λένε ότι οι καλλισπουληδες (καλικάντζαροι - λυκοκάντζαροι) «περιμένουν μ' ανοιχτο το στομα να βλαστημήσει κάποιος για να ορμήσουν πάνω του και να τον φάνε. Τούς κακούς ανθρώπους τούς κυνηγούν οι καλικάντζαροι»[460].

Στη Ζάκυνθο ένας διαβάτης που βλαστήμησε πάρθηκε αμέσως από τις νεράιδες που περνούσαν από εκεί, κι έμεινε σακατεμένος[461].

Τα οψώνια της αμαρτίας θάνατος (Ρωμ. 6, 23). Έτσι η ανομία έλκει το χάος και τα ανθρωποκτονα πνεύματα. Γι' αυτό οι άγιοι ή ήταν απροσβλητοι ή εξόλοθρευαν τα πνεύματα αυτά.

Τούς Άγιους ανθρώπους δεν τούς πειράζουν οι νεράιδες, γράφεται στις Παραδόσεις του Πολίτη (τομος α', σελ. 318). Οι δύο τομοι του Ν. Πολίτη βρίθουν από παραδόσεις και περιστατικά που φαίνεται ξεκάθαρα η απότελεσματικότητα των θετικών δυνάμεων και ενεργειών, κοντρα στις δυνάμεις του σκοτους.

Η πιο σίγουρη μέθοδος θεραπείας ανθρώπων που κατατρέχονται από μια δυσάρεστη παραφυσική εμπειρία, ήταν, είναι και θα είναι η λυτρωτική - καθαρτική επίδραση της Εκκλησίας. Είναι το αντίδοτο στις κρούσεις του αντίπαλου, είτε σε σωματικό, είτε σε ψυχικό επίπεδο. Οι ναοί, οι οίκοι του Θεού, τα μοναστήρια, τα ασηκηταριά, το προσκύνημα θαυματουργών εικονων και αγίων λείψανων βοηθούν στον καθαρισμο του ανθρώπου από καθετί απάνθρωπο.

Αφθονούν οι περιπτώσεις ανθρώπων, που, από τη στιγμή που ξεκίνησαν μία Μυστηριακή κατά Χριστό Ζωή, τα παραφυσικά φαινόμενα ελαττώθηκαν η σταμάτησαν εξ όλοκληρου να τούς ενοχλούν.

Μία τέτοια περίπτωση είχε συμβεί πριν από, όχι πολλά χρόνια, έξω από τη Βέροια. «Εξωγήινα» οντα έρχονταν σε «επαφή» με τέσσερις επιστήμονες, με πολύ επώδυνο γι' αυτούς τρόπο και στον ψυχικό και στο σωματικό τομέα. Οι άνθρωποι αναζήτησαν τη βοήθεια της Εκκλησίας του Χριστού και των Μυστηρίων Της και απαλλάχθηκαν οριστικά από το μπελά που τούς είχε βρει. Περισσότερες λεπτομέρειες δυστυχώς δε μπορούμε ν' αναφέρουμε, για ευνοητους και μη λογους [SSSSSSSSSSSS].

Το ίδιο φυσικά ισχύει και για τα μάγια και για λοιπές κακόδαιμονίες, διαπίστωση που ενισχύει το ότι είναι κοινή η πηγή - προέλευση των παραπάνω αρνητικών φαινομένων.

Πάντως, τα άτομα που συμμετέχουν στα μυστήρια της Εκκλησίας, ακόμα κι' αν δεν τα βιώνουν σωστά, δεν βλέπουν UFO, δεν απαγάγονται από «εξωγήινους».

Θωρακίζονται λοιπόν με την ασπίδα του Υιού του Θεού και του Άνθρώπου και σ' αυτήν εξοστρακίζονται όλα τα εχθρικά βέλη.

Η συνειδητή συμμετοχή στα Μυστήρια της Εκκλησίας οδηγεί αναμφισβήτητα στην εσωτερική ανακαίνιση του ανθρώπου, στη Ζωή, απόμακρύνοντας τις μαγικές και φθοροποιητικές συμπεριφορές όλων των σατανικών όντων, που, είτε υποκρίνονται το Φως, είτε όχι, δεν παύουν ν' αποτελούν εκδηλώσεις αστάθειας, αμφιβολίας και αδιέξοδου.

Με τη μαγεία του ανεξήγητου και του Ψευδο - μυστηρίου, τα οντα αυτά κλειδαμπαρώνουν τούς ερευνητές στο «εγώ» και τούς απόσπουν από το «Εμείς», από τα αληθινά Μυστήρια, μέσω των οποίων γινομαστε συν-Δημιουργοί, δηλαδή μετέχουμε - πραγματώνουμε τη θεία Αγάπη και Σοφία.

Ντυθείτε με την πανοπλία του Θεού, για να μπορέσετε ν' αντιμετωπίσετε τις μεθοδείες του διαβόλου (Εφεσίου 6, 11). Ο πραγματικός πιστος, ενωμένος με το Θεό, απόκτά πνευματική

πανοπλία που τον αναδεικνύει συνεχώς νικητή και γκρεμίζει τα εχθρικά οχυρά (Κορινθίους Β' 10, 4). Καθίσταται πλέον ένας Ιπποτης του Χριστού.

Αν στο Χριστό, ο άρχων του κόσμου δεν είχε καμία εξουσία, το ίδιο συμβαίνει και με τούς ανθρώπους που είναι συντεταγμένοι μαζί Του. Κι έτσι ο Θεός της Ειρήνης θα συντρίψει το Σατανά και θα τον υποτάξει σ' αυτούς (Ρωμαίους 16,20).

Με την ταπείνωση και τις υπόλοιπες αρετές, ο άνθρωπος ελκύει τη Χάρη του Θεού και το φωτισμο του Αγ. Πνεύματος. Έτσι ξεσκεπάζονται στα μάτια του τα τεχνάσματα του πλάνου και ο άνθρωπος προσπερνά νικηφορα τις επιθέσεις του. Τα Μυστήρια καθαρίζουν την οραση από την παραμορφωτική υποχθονια φαντασία. Την επαναφέρουν και τη σταθεροποιούν στο φυσικο, στην επαφή με την αληθινή φυσική πραγματικότητα, απόκαθιστώντας την τάξη. Μία πραγματικότητα που μπορεί ν' ανήκει μεν στον πτωτικο κόσμο, δεν παύει όμως να είναι η φυσική, αυτή του θείου θελήματος, ενώ πολλές επιπλέον επιβαρύνσεις συμβαίνουν λόγω της δικής μας απόστασίας. Και βέβαια τα Μυστήρια, οι Ιερές Τελετές, μυσταγωγούν τούς ανθρώπους - ανάλογα με το βαθμο της κάθαρσής τους - στο Άκτιστον Φως, την αιώνια πραγματικότητα. Και συνεισφέρουν στο να γευτούμε τούς ανεξίτηλης καρπους της επικοινωνίας με τούς Άγίους και τούς ειρηνικούς Αγγέλους στην Αιώνια Ζωή.

Ή νηστεία, η ομαδική προσευχή και ειδικά η συμμετοχή, με την κατάλληλη προετοιμασία πάντα, στο Μυστήριο της Θείας Ευχαριστίας, μέσω του οποιου λαμβάνουμε μέσα μας τον ουρανό, τον Παντοδύναμο και Άτρωτο Χριστο, απόθησαυρίζουν την πλήρη ανορθωση των ανθρώπων - και την κατάπτωση των δαιμόνων.

Οι τελευταίοι είχαν απόκαλύψει κάποτε σ' έναν Θεόζεβη άνθρωπο, τον Ιωάννη τον Βοστρηνο, ότι «αν φυλάγατε καλά αυτό που μεταλαμβάνετε, κανένας από μας δεν θα μπορούσε να κάνει κακό σε Χριστιανο»[462]. Αν δηλαδή δεν αλλοιώνουμε τη Θεία Κοινωνία με τα παραστρατήματα μας, τότε είμαστε απόλυτα προστατευμένοι.

«Αυτός που τρώει τη Σάρκα και πίνει το Αίμα μου, μένει σε Μένα και γώ σ' αυτόν, και έχει Ζωή Αιώνια», είχε προμηνύσει ο Ιησούς, που προσφερε το Αίμα Του θυσία στους ανθρώπους (Ιωάννου 6,54 - 56).

Έχοντας μέσα μας το Χριστο, έχουμε συνείδηση, αυτόέλεγχο. Είμαστε το φως, ένα Φως που ακτινοβολεί γύρω μας και το σκοτάδι δε μπορεί να σκοτεινιάσει, να μαυρίσει το φως αυτό. Δεν έχει καμία εξουσία πάνω του. Αντίθετα, το Φως πέφτει στο σκοτάδι και το καταργεί, μαζί με τις αρνητικές φασματικές παραστάσεις του ασυνείδητου ή του υποκόσμου (εφιάλτες, στοιχειά, UFO κ.α.).

Καθαρος ουρανός, αστραπές δε φοβάται, λέει μία παροιμία. Κι εμείς, αν είμαστε ενωμένοι με τον ουρανό και το Άπλετο φως, δεν έχουμε να φοβηθούμε τίποτα, ούτε αυτόν που έπεσε σαν αστραπή από τον ουρανό.

Μόνο με τη συμμετοχή στον Ορθοδοξο τρόπο ζωής θα μπορέσουμε να απόκρούσουμε τις τεχνολογικές παρεμβάσεις - είτε των «εξωγήινων», είτε των γήινων σκοτεινών εξουσιών - στη συνείδηση, στο νου, στα συναισθήματα μας και να τα διατηρήσουμε ατοφια και φυσικά, βαδίζοντας προς το «υπερφύσιν». Μόνο αυτή μας προστατεύει από τους ανεπαίσθητους αλλά θανατηφορους νοητικούς ιούς. Σε προσωπικο επίπεδο, ένα ισχυρο αντίδοτο είναι η λεγόμενη νοερά, αδιάλειπτη προσευχή, η προσευχή της καρδιάς. [*****]

«Μακάριοι οι καθαροί τη καρδιά, ότι αυτοί τον Θεόν οψονται», δίδασκε ο Ιησούς (Ματθαίου 5,8).

Ή καθαρή καρδιά εγγυάται την απόμάκρυνση των έχθρων, ή, αν ο Θεός επιτρέψει να εμφανιστούν, εγγυάται τη διατήρηση της καθαροτητας της ψυχής. Ο Αγ. Συμεών ο Νέος Θεόλογος πιστεύει ότι οι ακάθαρτες φαντασίες είναι αποτελέσμα κακών λογισμών, ακάθαρτης καρδιάς δηλαδή[463]. Μιας καρδιάς που με την αρνητική ποιότητα της συνδιαλέγεται πιο εύκολα με τις ανάλογες δυνάμεις και τις μαγνητίζει.

Γι' αυτό ο μοναχός έβλεπε ένα δαίμονα με μορφή αγριογατας, επειδή το ανεξομολογητο κακό που έκανε(ο φονος) «βρώμιζε», «σκοτεινίαζε» την καρδιά του ή την «αύρα» του, αν θέλετε, κι έτσι ο δαίμονας εύρισκε τροφή, εύρισκε προσφορο έδαφος, και εμφανιζόταν.

Ο Αγ. Νικοδημος ο Αγιορείτης αναφέρει για την καρδιά: «Ή καρδιά είναι το κέντρο όλων των αισθήσεων μας, κέντρο όχι μόνο φυσικο, αλλά κέντρο υπερφυσικο και κέντρο παραφυσικο»[464]. Ή καρδιά είναι η ουσία της Ψυχής. Είναι όμως και τροφοδοτης όλων των οργάνων του σώματος.

Θα κριθούμε σύμφωνα με την καθαροτητα της καρδιάς κι όχι με τη «σπιρτάδα» του εγκεφάλου μας. Γι' αυτό και ο Χριστός όταν ήρθε, μίλησε στην καρδιά του ανθρώπου, μίλησε για την αγάπη...

7. ΟΡΘΟΔΟΞΙΑ: ΤΟ ΠΛΟΙΟ ΤΗΣ ΣΩΤΗΡΙΑΣ

Α. Η ΓΕΝΙΚΑ ΑΡΝΗΤΙΚΗ ΑΤΜΟΣΦΑΙΡΑ ΜΕ ΤΗΝ ΟΠΟΙΑ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΥΝ ΤΗΝ ΠΙΣΤΗ

Ο «άρχων του αιώνος τούτου» (Κορινθίους Β' 4, 4) έχει απόκτησει μεγάλη δύναμη στην εποχή μας, γιατί οι άνθρωποι είναι πιο άπιστοι από ποτέ. Κάθε πέρσι και.. καλύτερα είναι, αφού «καταφέρνουμε» και ζούμε όπως θέλουν κάποιοι. Το φάσμα των παρανομιών, και γενικά της άνομης άθεης ζωής, έχει διευρυνθεί επικίνδυνα. Ο άνθρωπος έχει να επιλέξει από χίλιους δύο τρόπους για ν' απόμακρυνθεί από την ουσία και τη Φύση του. Ενδίδει με ιδιαίτερη ευκολία στους ποικίλους πειρασμούς της ζωής, χωρίς ν' αντιλαμβάνεται ότι είναι πειρασμοί και το πόσο στοιχίζει στην ψυχή η υποταγή του σ' αυτούς. Δεν έχει συναίσθηση της αμαρτίας, αφού το κακό το θεωρεί σαν κάτι το φυσιολογικό (κατάκριση, ύβρεις, εκτρώσεις, χρήση «ελαφρών» ναρκωτικών κτλ), υπνωτισμένος από την «Οντοτητα» που σκοπος της είναι να υπνωτίζει και ν' απόχαυνώνει.

Απόουσιάζει από τη ζωή του η συνείδηση, η οποία όριοθετεί τούς απαραίτητους κανονες και νόμους συμπεριφοράς απέναντι στη Θεία Παρουσία, στους συνανθρώπους και τελικά στον εαυτό του. Ο εαυτός του θα είναι ο πιο ζημιωμένος, αν απόουσιάζουν από τη ζωή του αυτοί οι θείοι κανονες και νόμοι, πάνω στους οποίους, όπως έχουμε πει, στηρίζεται το σύμπαν και η φύση, ολόκληρο το οικοδομημα της δημιουργίας.

Αυτούς τούς θείους κανονες και νόμους ήθελαν ανέκαθεν να χτυπούν οι εχθροί της Υπέρατης Διάνοιας. Ο μάγος, νεκρομάντης και σατανιστής, ανάμεσα στ' άλλα, Άλιστερ Κροουλυ κήρυττε: «Κάνε ό,τι θέλεις, αυτός είναι ο νόμος».

Γι' αυτόν και για όλους τούς ομοϊδεάτες του δεν υπάρχει Καλό και Κακό. Μέσα μας είναι, λένε, το καλό και το κακό. Δεν υπάρχει ψέμα και αλήθεια. Ή αλήθεια είναι, λένε, υποκειμενική, είναι όπως την αντιλαμβάνεται ο καθένας.

Ας δούμε όμως και τα δελεαστικότερα λογια παλιών και νέων μάγων: «Διώξτε μακριά τούς ενδοιασμούς, τις ενοχές, τις αναστολές, τα ταμπου, τον πουριτανισμό, τις ηθικόλογίες, το συντηρητισμο, τις σεμνοτυφίες, τις αμφιβολίες. Μ' αυτό τον τρόπο ή ψυχή σας θα γίνει πιο αγνή, πιο δυνατή, πραγματικά ελεύθερη». Διώξτε, σα να μας λένε, τις παραδόσεις, τις αξίες, τα Ιδανικά, τις αρχές, την αξιοπρέπειά σας.

Στο νόμο του Άλιστερ Κροουλυ υπακούει ο κοινός άνθρωπος σήμερα. Είναι δυνατόν όμως να ωφελήσει σε τίποτα ο νόμος του εγώ (του εωσφορισμού) και του Χάους; Φανταστείτε την κυκλοφορία στους δρόμους χωρίς τούς κανονες οδικής κυκλοφορίας. Δεν θα επικρατούσε ένα κομφούζιο, ένας πανζουρλισμος, αν έκανε ό,τι ήθελε ο καθένας;

Ή πειθαρχία είναι ή μητέρα της ευημερίας (Αισχύλου Επτά επί Θήβαις 224 - 225). Πάνω σ' αυτήν, στους νόμους και στους κανονες, χτίστηκε η δημοκρατία της Αρχαίας Αθήνας, αλλά και κάθε δημιουργική προσπάθεια των ανθρώπων σε ατομικο και συλλογικό επίπεδο.

Όλα επιτρέπονται, μα όλα δε συμφέρουν (Κορινθίους Α' 10,23), συμβούλευε ο Απόστόλος Παύλος. Ή πειθαρχία και η υπακοή στους κανονες και νόμους, όπως της Πίστης μας, αν και φαίνεται, από υλιστικο κυρίως πρίσμα, ότι περιορίζει και σκλαβώνει τον άνθρωπο, εν τούτοις τον καθοδηγεί με μαεστρία στην απελευθέρωση του Πνεύματος του, στην Υπέρατη Ελευθερία και όχι στην ασυδοσία, που προωθείται με το κάλυμμα της «ελευθερίας».

Οι κανονες αυτοί έχουν «θεσπιστεί» από τούς ίδιους τούς Άγιους Πατέρες για να μπορέσουμε να φτάσουμε κι εμείς στο δικό τους «υπέρ φύσιν» επίπεδο [+++++](#). Πειθαρχώντας σ' αυτούς τούς κανονες ζωής αναδείχθηκαν Άγιοι άνθρωποι, που επιτέλεσαν πολλά θαύματα, που προγνώριζαν το θάνατο τους, και που, μετά το θάνατο τους, το σώμα τους ευωδίαζε, έβγαζε μύρο, ή έμενε άφθαρτο. Και αυτή ακριβώς είναι η ταπείνωση: να αναγνωρίζουμε και να παραδεχομαστε ότι κάποιοι άνθρωποι -που έζησαν πριν από μας -ήταν ανώτεροι πνευματικά (λόγω της διδασκαλίας και της ίδιας της ζωής τους), και απόφασισαν από κοινού, ενωμένοι με το Πνεύμα, για τις Αλήθειες της Πίστης. Ταπείνωση λοιπόν είναι και να υπακούμε, να πειθαρχούμε στην Ιερή Διδασκαλία τους. [+++++](#)

Ο Δημιουργός είναι Ένας, δεν είναι κάποια αφηρημένη, διαμελισμένη έννοια, γιατί τότε θα ήταν διασπαστικός, και είδαμε ότι ο Θεός είναι Ένωση και Τάξη όχι διαίρεση και διάσπαση, που είναι γνώρισμα και επιδίωξη του αντίθετου. Μέσω της συνεργασίας όλων μας και της υπακοής καλλιεργείται ο αλληλοσεβασμος και ή αλληλοβοήθεια, προς επίτευξη του τελικού σκόπου.

Έχει διευρυνθεί λοιπόν η δύναμη του εχθρού στην εποχή μας, που μας βάζει παρωπίδες. Έχει επίσης επιδράσει στο να έχουν υπότιμητικο ή χλευαστικο χαρακτήρα λέξεις με ψυχοφελή - θετική σημασία, όπως κατήχηση, ευλογία, εξομολόγηση, προσκυνώ, παρθενία, νηστεία, μετάνοια, φιλοπτωχο, ποίμνιο, Ευαγγέλιο, αγαθος, σταυροκοπιέμαι, κήρυγμα, παπάς, παράδεισος, καλόγρια, εκκλησία, ακόμα και η ίδια η λέξη Θεός!

Φτάσαμε στο σημείο, δυστυχώς, να κοροϊδεύουμε, να γελοιοποιούμε αυτές τις λέξεις, που μέχρι πριν μερικά χρόνια τις είχαμε εδώ στην Ελλάδα σαν ιδέα, σαν κάτι σεβαστό. Έχει συντελέσει επίσης (ο εχθρος) στο να έχουν περιφρονητικο, πωρωμένο ή «μεσαιωνικό» ήχο, λέξεις με αρνητικά νοήματα, αλλά που κρύβουν πνευματικές αλήθειες, όπως κόλαση, αμαρτία, Σατανάς, διάβολος, δαιμονισμένος, σαρκόλατρεία, πορνεία κ.τ.λ. Λέξεις και έννοιες που κάποτε ήταν παραδεκτές, αλλά στη «Νέα Έποχή» που ζούμε αρνούμαστε να τις δεχτούμε ως αληθινές και τις ειρωνευομαστε. Οποιος μιλάει σήμερα για το κακό είναι... τα γνωστά (θρησκόληπτος, φανατικός κ.τ.λ.). Ο Μ. Αντώνιος έλεγε ότι θα έρθει μία εποχή που ο λογικός θα θεωρείται τρελός και ο τρελός λογικός.

Αν υιοθετήσει κάποιος μία δίαιτα από τα κέντρα αδυνατίσματος δεν του λέει κανείς τίποτα. Αν τηρεί τη Χριστιανική νηστεία όμως, τον κοιτάνε με «μισο μάτι», αν και οι επιστήμονες αναγνωρίζουν πλέον ότι η μεσογειακή διατροφή, με τις περιόδους της Χριστιανικής νηστείας, αποτελεί τον ύψιστο τρόπο διατροφής, σε αντίθεση με το δυτικό τρόπο διατροφής, τον ακατάστατο και γεμάτο ζωικά λίπη.

Φτάσαμε ακόμα στο σημείο να θεωρούμε υποτιμητικό ή να ντρεπόμαστε να κάνουμε το σταυρο μας σε εξωτερικούς χώρους, γιατί θα γυρίσουν όλοι και θα μας κοιτάζουν καλά καλά! Αν πάμε, πάλι, στην εκκλησία, αισθανομαστε μία περίεργη ανασφάλεια, μία αμηχανία και μία δυσφορία. Μεγαλύτερη σκλαβιά από αυτή δεν υπάρχει! Άλλοι αποφεύγουν να εκκλησιάζονται γιατί φόβούνται για το «τι θα πει ο κόσμος» (μήπως χαρακτηριστούν θρησκομανείς, ηλίθιοι, κοροϊδα, γυναικούλες κ.α.) . Δίνουν δηλαδή μεγαλύτερη σημασία στον κόσμο, παρά στην εσωτερική τους ανάγκη για αγνή επικοινωνία με τον Θεό και για ενίσχυση των ψυχικών τους δυνάμεων. Άλλοι απόρριπτουν την Εκκλησιαστική Ζωή γιατί φόβούνται μήπως αλλοιωθεί αρνητικά ο χαρακτήρας τους, μήπως π.χ. γίνουν αυτά που αναφέραμε προηγουμένως (θρησκομανείς κτλ.), λες και είναι ανίκανοι να κατευθύνουν τον εαυτό τους στο φυσιολογικό, υγιή τρόπο λατρείας. Και έτσι, πολλοί άνθρωποι δεν «ξαναπατούν» στην εκκλησία, λόγω των προσωπικών αυτών προβλημάτων τους, τα οποία όμως «ρίχνουν» στην εκκλησία και όχι στους εαυτούς τους.

Ή Λήθη, ή εγγονή του Χάους, μάς έχει κάνει να ξεχνάμε τα ήθη κι έθιμα, τη γλώσσα, τις παραδόσεις, τα ιδανικά μας...

Έχει καλλιεργήσει ο «συκοφάντης» αυτή την αμνησία, που μεταμορφώνεται σε μίσος και απέχθεια για την Εκκλησία. Έχει «φροντίσει» να «διακινήσει» ευρέως την ιδέα ότι όλοι οι ασχολούμενοι με το Θεό - και ειδικά όσοι ακόλουθούν τους κανόνες της Εκκλησίας - είναι υπερβολικοί, φανατικοί, ακραίοι, προβληματικοί και μόνοχνοτοι. Αποτέλεσμα; Πάρα πολλοί πιστεύουν «με τον δικό τους τρόπο». Φεύγουν δηλαδή από την ενότητα της Πίστης. Την «πρόσαρμοζουν» στα μέτρα τους. Φτιάχνει επομένως ο καθένας για τον εαυτό του μια δική του εγωιστική θρησκεία. Ομως, με εγωιστική πίστη, όπως δηλαδή βολεύει τον καθέναν, κανείς δε μπορεί να βρει το Χριστό.

Βάζει ο εχθρος λογισμούς ότι «οι παπάδες είναι έτσι, είναι αλλιώς», ή ότι «κι αν πάω στην εκκλησία τι θα γίνει; Μήπως όσοι πάνε δεν αμαρτάνουν, δεν αρρωσταίνουν, δεν πεθαίνουν;».

Έχει κάνει τον άνθρωπο να πιστεύει ότι οι εκκλησίες, οι οίκοι του Θεού, είναι απλώς τέσσερα ντουβάρια, με κάποια τιμώμενα ξύλα μέσα (σταυροί, εικόνες), ότι οι παπάδες είναι κάποιοι απλοί άνθρωποι με... μακριές φούστες, ότι οι ύμνοι που ψάλλονται είναι κάποια ξενέρωτα λογια χωρίς θεία προέλευση και απόληξη, χωρίς καμία ουσία και ενέργεια. Ή τέλος ότι η Θεία Κοινωνία είναι απλοκρασί με λίγο ψωμάκι μέσα.

Που οφείλεται αυτή η, πάνω από τις δυνάμεις, υπέρμετρη «αόρατη» επιρροή, που προσβάλλει τον άνθρωπο και κρατάει μία αδιάφορη, ή αθεράπευτα καχύποπτη, ή αντιδραστική και εχθρική στάση απέναντί στην Εκκλησία, δηλαδή στον ίδιο το Χριστό, τον Πλάστη μας, αφού πάνω σ' Αυτόν είναι θεμελιωμένη η Εκκλησία;

Κατηγορούν άλλοι το εμπόριο σταυρών, εικονων, κομποσχοινιών κτλ. Για την υπερκαταναλωτική manía όμως, για τα «παιχνίδια», ηλεκτρονικά ή μη, που είναι γεμάτα βία και με μορφές τεράτων και διαβόλων, και για τόσα άλλα «προϊόντα» που πωλούνται επίσης ελεύθερα, σιωπούν όλοι.

Τουλάχιστον τα χρήματα που μαζεύουν μερικοί ευσυνείδητοι Ιερείς, πίνουν τοπο (φιλανθρωπικοί σκοποί κτλ). Τα υπέρογκα ποσά που διακινούνται στο Χρηματιστήριο, στα καζίνα, στα τυχερά παιχνίδια ή στα τσιγάρα, που πηγαίνουν;

Και οι Ιερείς, όσοι τουλάχιστον δικαιώνουν το λειτούργημά τους, γνωρίζουν ότι έτσι και πέσουν σε παραπτώματα όπως η κερδοσκοπία, η οδυνηρή συνέπεια της πράξης τους θα είναι πολύ μεγαλύτερη από αυτήν ενός απλού πολίτη που κάνει το ίδιο^[465]. Και αυτό, λόγω της ιδιαίτερης θέσης τους, καθώς και του κακού παραδείγματος, που δίνει και τροφή για σχολια στον κόσμο. Αν το ρισκοκινδυνεύουν, το «κρίμα στο λαιμο τους».

Και παντού γύρω μας οι χλευασμοί... Εχθροί (Σιωνιστές κ.τ.λ.) και «φίλοι», χλευάζουν, ειρωνεύονται, κατακρίνουν, υβρίζουν την Πίστη μας. Ποιοι απ' όλους αυτούς που τόσο απλά και εύκολα κρίνουν, έχουν γευτεί τον Ορθόδοξο τρόπο ζωής; Κανείς. Πως λοιπόν (κατά)κρίνουν κάτι που δεν έχουν γνωρίσει, κάτι που δεν έχουν βιώσει; Ξέχωρα από το ότι απόρριπτουν χωρίς να ξέρουν τι ακριβώς απόρριπτουν, πιστεύουν ότι όλα αυτά περνάνε χωρίς καμία συνέπεια γι' αυτούς. Δε συνειδητοποιούν ότι «τα βάζουν» με Ανώτερες Δυνάμεις. Γιατί πιστεύουν μόνο στην «υλικά» σημασία των λέξεων και όχι στην πνευματική (γιατί κάθε λέξη έχει ενέργεια), πιστεύουν δηλαδή ότι απλά βγαίνουν κάποια φωνήεντα και σύμφωνα από το στομα τους και τίποτα περισσότερο. Ομως, «τη μέρα της κρίσης οι άνθρωποι θα δώσουν λόγο για κάθε κακή κουβέντα τους» (Ματθαίου 12,36).

Χρειάζονται φοβερά ψυχικά απόθεμα, για ν' αντιπαθεί κανείς στο προβαλλόμενο από παλιά προτυπο του «επαναστατικού», του «σκληρού» και του «μάγκα». Γι' αυτούς τούς τελευταίους, ο Αγ. Στέφανος, που οι Εβραίοι τον σκοτώσαν πετροβολώντας τον και αυτός προσευχόταν λέγοντας «Θεέ μου, μην τούς λογαριάσεις τούτη την αμαρτία» (Πράξεις Απόστολων 7, 60), ήταν άλλος ένας Χριστιανός - κοροϊδο. Για το Στεφανοδοτη Θεό όμως, ο Αγ. Στέφανος είναι ο πραγματικός «μάγκας» - και όχι για λίγα χρονάκια ζωής εδώ πέρα, αλλά για πάντα...

Χλευάζουν λοιπόν και συκοφαντούν. Και οι ίδιοι πιστεύουν ότι είναι ανώτεροι. Είναι αυτή συμπεριφορά ατομών που θέλουν να λέγονται πνευματικά, όταν θεωρούν τους εαυτούς τους ανώτερους από τούς «πρωρωμένους» ή «κακόμοιρηδες» Χριστιανούς;

Μόνο από την έκφραση του προσώπου τους μπορεί κανείς να καταλάβει πολλά για την «ποιότητα τους»: φάτσα κακίας, μίσους, εγωισμού και υπεροψίας. Τούς λείπει η εσωτερική γαλήνη και η θερμότητα της καρδιάς. Ή πύρωση και η προκατάληψη, είναι δική τους τελικά. Και είναι δύσκολο τέτοιοι άνθρωποι να εντρυφούν στην Αλήθεια (Αλήθεια = αγάπη, Αγαπώ άρα υπάρχω).

Αν δεν πιστεύεις δε μπορείς ν' αγαπάς. Και η αγάπη, η ανυποκριτη αγάπη, μεταφράζεται σε προσφορά προς το συνάνθρωπο, όπως κάνουν οι συνετοί, ευλαβείς άνθρωποι και η Εκκλησία (αιμοδοσίες, συμπαραστάση σε ορφανά, άπορους, άρρωστους, φυλακισμένους, συσσίτια, απόστολές βοήθειας, δημιουργία ορφανοτροφείων, γηροκομείων, σχολών κτλ.). Ή

Εκκλησία μάλιστα οργανώνει και ειδικές παρακλήσεις με καθαρά φιλανθρωπικό χαρακτήρα: υπέρ της κατάπαυσης των σεισμών (π.χ. το 1999 στην Αθήνα), υπέρ των παιδιών που δίνουν εξετάσεις, υπέρ των καρκινοπαθών κ.α.

Οι αντιδραστικοί και απόστασιοποιημένοι από την Αλήθεια συνάνθρωποι μας, ειδικά όσοι έχουν μεταφυσικές ανησυχίες αλλά έχουν στραφεί σε πλάνες, δεν ενδιαφέρονται ν' αναζητήσουν ένα Χριστιανό, κληρικό, μοναχό ή και κοσμικό, ο οποίος θα τούς λύσει απορίες και αμφιβολίες που αφορούν στην Πίστη. Αλλά, μόνοι τους ρωτούν, μόνοι τους απαντούν. Και πάντα επηρεάζονται αρνητικά από τούς άλλους.

Ή «καραμέλα» πολλών ανθρώπων είναι ότι οι «παπάδες» έχουν γράψει τις Γραφές όπως θέλουν, ή ότι τις έχουν «κοψει και ράψει» στα μέτρα τους.

Απαντώντας πιο συγκεκριμένα για την Καινή Διαθήκη υπάρχουν δύο πιθανότητες : ή η Αλήθεια είναι ο Χριστός και το Υπέρτατο Πνεύμα Του, το οποίο κληρονομήσαν οι Απόστολοι και οι λοιποί Πατέρες και Ιερείς που είναι ενωμένοι τελετουργικά μ' Αυτό, ή ο Χριστός δεν υπάρχει, δεν ήταν ο Θεός.

Γιατί, αν υπάρχει, κι αν είναι ο Θεός, πως επέτρεψε να αλλοιωθεί ο Λογος Του, η νέα διαθήκη που ίδρυσε ο Ίδιος με το Αίμα Του (Ματθ. 26,28); Πως άφησε όλη την ανθρωπότητα στο έλεος της αμαθείας, του ψέματος και της παραφθοράς; πως δεν είχε τη δύναμη να διαφυλάξει τον αυτούσιο Λογο Του και να τον μεταφέρει διαχρονικά στην ανθρωπότητα, ενοποιώντας τούς ανθρώπους; πως είναι δυνατόν ο Θεός να μας έχει προσφέρει όλα αυτά τα υλικά αγαθά του κόσμου και να μας έχει αφήσει χωρίς τα πνευματικά αγαθά, την Αλήθεια Του;

Τι εννοούσε ο Χριστός, όταν έλεγε ότι πρέπει να κηρυχθεί το Ευαγγέλιο σ' όλους τούς λαούς πριν τη συντέλεια; (Μάρκου 13,10 και 14,9). Για ποιο Ευαγγέλιο μιλούσε ο Χριστός; Μήπως για το «ψεύτικο», αυτό που «έχουν γράψει οι παπάδες»;

Και πως ο Χριστός, ο Αληθινός Θεός, επέμενε για τη διάδοση του Ευαγγελίου, ενώ ήξερε ότι αυτό θα παραποήθει; Ή, μήπως δεν το... γνώριζε; Ή ότι το Ευαγγέλιο έχει φτάσει σε όλα σχεδόν τα έθνη. Επαληθεύτηκε έτσι ο παραπάνω λογος του Χριστού. Είναι δυνατόν αυτή η Θεία επαλήθευση ν' αφορά ένα νοθευμένο Ευαγγέλιο; Άλλά και με ποια λογική πολλοί αμφισβητούν την Καινή Διαθήκη και απόδέχονται ως γνήσια την ιστορία του Θουκυδίδη ή άλλα συγγράμματα, που είναι και παλιότερα;

Αντί επομένως να ατενίζουν τα απείρως βαθιά νοήματα αγάπης της Καινής Διαθήκης ειδικά, δηλαδή του Χριστού, βρίσκουν κάποιοι την προφαση, ότι «έχουν αφαιρεθεί ή προστεθεί τόσα και τόσα εδάφια», και πάλι φυσικά χωρίς να υπάρχει κανένα απόδεικτικό στοιχείο. Ποιος από αυτούς, αλήθεια, ήταν παρών την ώρα που αφαιρούνταν τα χωρία;

Οι πραγματικοί πιστοί μπορεί να στερούνται κάποιες παραπάνω κοσμικές ηδονές, κραιπάλες και πάθη που τις απόλαμβάνουν οι υπόλοιποι, όμως η συνέχεια που θα λάβουν ως ανταπόδοση αυτοί οι αληθινοί πιστοί, είτε κοσμικοί, είτε μονάχοι, θα είναι η απεριγράπτη με λέξεις ευφορία, η συνένωση με το Χριστό, και στο «μέλλοντα αιώνα» (στη Δευτέρα Παρουσία Του) θα είναι, μαζί με την ένωση των ψυχών, και η Ανάσταση και των γήινων σωμάτων τους. Δε θα υπάρχει έτσι διάσπαση στις δύο φύσεις του ανθρώπου (ψυχή και σώμα). Σε τι καλύτερο μπορεί να ελπίζει κανείς, από την Αιώνια Ζωή της ψυχής και του σώματος μαζί;

Για τούς υπόλοιπους, η ζωή σταματάει εδώ, με το θάνατο, και αγωνίζονται με νύχια και με δοντια για το τι θα πρώτο - απόλαύσουν, μην έχοντας οι ίδιοι καμία ελπίδα για τον εαυτό τους, για μεταθανάτιο ζωή, ή, άλλοι, έχοντας φρούδες ελπίδες για «δεύτερη, τρίτη, τέταρτη ευκαιρία», επαναπαυμένοι έτσι στην αδρανή κατάστασή τους, αφού «κάποτε θα τα καταφέρουν». Ο Χριστός όμως μίλαγε συνεχώς για την αιώνια τιμωρία των άσεβων και ΟΧΙ για τη μετενσάρκωσή τους. «Μία φορά πεθαίνουν οι άνθρωποι και ύστερα κρίνονται από το Θεό» (Εβραίους 9, 27), τονιζε και ο Απόστολος Παύλος.

Εκτός από τούς πραγματικούς πιστούς, υπάρχουν κατ' αρχήν αυτοί που βρίζουν και εμπαίζουν. Έπειτα, υπάρχουν οι πλήρως αδιάφοροι και νωθροί. Στη συνέχεια υπάρχουν αυτοί που ξέρουν την Αλήθεια, αλλά δεν θέλουν να την καταλάβουν και βρίσκουν συνεχώς προφάσεις για να την αποφεύγουν. Και τέλος υπάρχουν αυτοί που ξέρουν την Αλήθεια, θέλουν να την υπηρετήσουν, αλλά κάτι, κάτι πάνω από τη δύναμή τους, πάνω από τον έλεγχο τους, μία αόρατη δύναμη θα λέγαμε, τούς εμποδίζει και αυτότυραννούνται στην ουσία.

Η απόστροφή που αισθάνονται οι άνθρωποι για την πίστη μας τα τελευταία χρόνια, έχει μελετηθεί πολύ καλά από κάποιους. Και εφαρμόζεται άριστα, όπως βλέπετε.

Τις αντίστοιχες κατηγορίες ανθρώπων που προαναφέραμε, μπορούμε να τις συνοψίσουμε σε πέντε βασικά στάδια πίστης: Α) οι οπαδοί του Κακού (σατανιστές κ.τ.λ.), Β) οι άθεοί υλιστές - εγωλάτρες, Γ) οι χλιαροί «πιστεύοντες», Δ) οι τυπολάτρες και Ε) οι ενεργοί, συνειδητοί Χριστιανοί.

Αν ανήκουμε στο τρίτο, το χλιαρο ή στο τέταρτο στάδιο, στο οποίο ανήκουν και οι περισσότεροι, δυστυχώς, «Χριστιανοί», γέρνουμε προς την πλευρά των οπαδών του Κακού. «Οποιος δεν είναι μαζί μου είναι εναντίον μου» είχε πει ο Χριστός (Ματθαίου 12,30). Δεν γίνεται να υπηρετούμε δύο Κυρίου (Λουκά 16, 13). Αυτόν που είναι χλιαρος στην Πίστη, δηλ. ούτε ζεστος, ούτε κρύος, δεν θα τον δεχτεί ο Θεός (Άποκ. 3, 15 - 16). Μόνο όσοι έχουν δυνατή πίστη, όσοι κοπιάζουν, όσοι γίνονται βιαστές της Βασιλείας των ουρανών, την κερδίζουν (Ματθ. 11,12). Ή αδιαφορία και η οκνηρία πληρώνονται. Γιατί τελικά αδιαφορεί ο άνθρωπος για τον ίδιο του τον εαυτό, αναγκαζομενός, με το θάνατο του, να πληρώσει φορο στο τελώνιο της οκνηρίας. Γιατί, δεν ικανοποιούμε το Δημιουργό μας λέγοντας Του και ναι και όχι.

Άλλά εμείς θέλουμε Θεό συγχωρητικο, φτιαγμένο στα μέτρα μας. Να περνάμε ωραία με τις απόλαύσεις μας μόνο, ε, και καμία φορά, στη χάση και στη φέξη, να κάνουμε και κανένα σταυρο. Θέλουμε δηλαδή «και την πίττα όλοκληρη και το σκύλο χορτάτο»! Ομως, ή θ' απλώσουμε το χέρι στον Υιο του Άνθρώπου, στην Ανάσταση και στη Ζωή, ή θα πρότιμήσουμε το Θάνατο. Μέση λύση δεν υπάρχει.

Άς μην κρίνουμε από ανθρώπους που είναι «καλοί», αλλά αρνούνται το Χριστό. «Οποιος δεν Τον δέχεται, έχει φουσκώσει από εγωισμό» (προς Τιμοθεόν Α', 6, 4). Και ο εγωισμος κρύβεται πολύ καλά πολλές φορές.

«Αν δεν είχα έρθει και τούς είχα κηρύξει, δεν θα είχαν αμαρτία» είχε πει ο Χριστός για τούς Εβραίους. «Τώρα όμως δεν έχουν καμία δικαιολογία για τα αμαρτήματα τους» (Ιωάννου 15,22). Εμείς λοιπόν οι «μοντέρνοι Νεοέλληνες» που γνωρίζουμε το νόμο πολύ καλά (τη διδασκαλία του Χριστού) ως μη γινομαστε κι εμείς «σύγχρονοι Φαρισαίοι».

Πολλοί πιστεύουν στο Χριστό, αλλά με τι τρόπο; Είναι αληθινή αυτή η πίστη, να επικαλούμαστε το Χριστό και την Παναγία, μόνο όταν τούς έχουμε ανάγκη; Μόνο σε δύσκολες καταστάσεις; Μάλλον με συμφεροντόλογική πίστη μοιάζει αυτή.

Σταυροί, κομποσκοίνια, φυλαχτά, έχουν υποβαθμιστεί σε διακοσμητικά ή σε γούρια, στην καλύτερη περίπτωση. Γούρια για ν' απόκτήσουμε περισσότερα λεφτά, ή, στην καλύτερη περίπτωση πάλι, για την προστασία της υγείας και των υλικών αγαθών μας (κι εδώ ο συμφεροντόλογικός τρόπος σκέψης).

Πολλές φορές επισκεπτομαστε με «συμφεροντόλογική πίστη» ένα μοναστήρι π.χ., για να προσκυνήσουμε μόνο μία θαυματουργή εικόνα και καμία άλλη.

Ακόμα, θαμπωνομαστε από Ιερείς ή μοναχούς που έχουν το προορατικό ή θεραπευτικό χάρισμα (όπως οι γέροντες Παΐσιος και Πορφύριος), γιατί, σκεπτομενοι ατομιστικά, ενδιαφερομαστε να «αρπάξουμε» από αυτούς ότι μπορούμε, να μάθουμε π.χ. το μέλλον μας ή να μας θεραπεύσουν από μία ασθένεια. Όλοι οι υπόλοιποι Ιερείς ή μοναχοί, που δεν διαθέτουν αυτά τα χαρίσματα, μας αφήνουν παγερά αδιάφορους, κι ας έχουν φτάσει ίσως στην αγιοτητα (υπάρχουν Άγιοι που δεν έχουν κάνει κανένα θαύμα ή δεν είχαν τέτοιες ικανότητες).

Γι' αυτούς λοιπόν αδιαφορούμε, επειδή δεν μπορούμε ν' «αρπάξουμε» κάτι που θα μας βοηθήσει στο υλικό - σαρκικό πεδίο. Κι έτσι χάνουμε όλους τούς ανεξίτηλους ψυχικούς θησαυρούς που θ' απόκτούσαμε ακόμη και από μία επικοινωνία ή συζήτηση μαζί τους.

Πολλοί έχουν απόμακρυνθεί από την Πίστη επειδή δε βλέπουν τα ορατά σημάδια - «απόδειξεις», τα άμεσα αποτελέσματα (γιατρειές, ικανοποίηση υλικών επιθυμιών) που θέλουν να δουν, ώστε να πειστούν (Φαρισαϊκός τρόπος σκέψης). Συγχέουν την Εκκλησία και την Πίστη με τη μαγεία. Θέλουν την άμεση, την εύκολη λύση στο προβλημά τους. Γι' αυτό περισσότεροι καταφεύγουν στους μάντεις και στους μάγους, παρά στην Εκκλησία. Γιατί η Εκκλησία μιλάει για αγώνα...

Απόμακρύνονται επίσης από την Πίστη επειδή θεωρούν κατά βάθος το Θεό υπεύθυνο για τις δυσκολίες και τα στραβά της ζωής (αντίποινα στο Θεό!). Θέλουν ένα Θεό να σκέπτεται όπως σκέπτονται αυτοί, ένα Θεό υπηρέτη τους, και όχι αυτοί να είναι «υπηρέτες» (συνεργάτες) του Θεού.

Άλλοι, όταν πηγαίνουν για ένα διάστημα στο Αγ. Όρος ή στα Μετέωρα π.χ., ή αφού διαβάσουν ένα ψυχωφελές βιβλίο, θερμαίνουν κάπως την πίστη τους. Μολις περάσει όμως ένα διάστημα από τις «κατανυκτικές αυτές περιόδους», τότε ξαναγυρίζουν στα παλιά, στην άσωτη - άθρη ζωή τους. Ή, πολλοί τιμούν το Θεό μόνο τις μέρες των γιορτών. Ο Θεός όμως πρέπει να τιμάται κάθε μέρα...

Όλοι κάνουμε λάθη, όλοι έχουμε ελαττώματα. Μόνο όμως αυτοί που παραδέχονται τα λάθη τους και προσπαθούν να βελτιωθούν είναι ήρωες. Όσοι είμαστε εγωιστές διαιωνίζουμε τη φθορά μας και επιμένουμε στην αρνητικότητα μας πεισματικά, προσπαθώντας απεγνωσμένα να «βγάλουμε πάντα λάδι» τον εαυτό μας.

Δύο είναι οι πιο συνηθισμένες αιτίες που οι άνθρωποι δε μπορούν να κοιτάξουν κατάματα το Χριστό: η πρώτη είναι η προσκολληση στο εγώ και στο πνευματικό μας σκοτάδι, που ούτε καν υποψιαζομαστε πολλές φορές και η δεύτερη είναι η υποτίμηση της άξιας μας, η απόγοητευση και η απόγνωση.

Ο Αγ. Σιλουανος ο Αθωνίτης συμβουλεύει: «Να θυμάσαι και να φοβάσαι δύο λογισμούς. Ο ένας λέει: είμαι άγιος (υπερηφάνεια) και ο άλλος: δεν θα σωθώ (απελπισία). Και οι δύο αυτοί λογισμοί προέρχονται από τον εχθρο και δεν έχουν αλήθεια μέσα τους»[\[466\]](#).

Οι υπερβολικές ενοχές και τύψεις φέρνουν την απόγνωση. Ο φιλεύσπλαχνος Θεός όμως δυσανασχετεί με τα ολισθήματα μας, όχι με μάζ προσωπικά και «θέλει πάντας σωθήναι» (να σωθούν όλοι οι άνθρωποι) και να έρθουν σε επίγνωση αλήθειας (Τιμοθέου Α' 2,4). Πάντα υπάρχουν κάποιοι «απόστάτες», που μετανοούν και επιστρέφουν στο Βασιλέα των όλων.

Η επιλογή είναι δική μας. Βαθιά μέσα μας γνωρίζουμε ότι ο Χριστός είναι η Αλήθεια. Η καρδιά μας σκιρτά γι' Αυτόν. Από μόνοι μας όμως, βάζουμε ένα διαχωριστικό τοίχωμα, που εμποδίζει τη λυτρωτική Του θέα...

Σίγουρα κάποιοι μανιακοί των UFO, αστρολόγοι, υπνωτιστές κτλ., θα εξακόλουθούν, μετά την ανάγνωση του βιβλίου, να εμμένουν στις θέσεις τους, που είναι αντίθετες στο Λογο του Θεού, δηλαδή στην καρδιά. Όμως «τον άνθρωπο που ακόλουθει πλανημένες διδασκαλίες συμβούλεψε τον μία- δύο

φορές, κι αν δεν ακούσει, άφησε τον, με τη βεβαιότητα πως αυτός έχει πια διαστραφεί και αμαρτάνει, καταδικάζοντας έτσι ο ίδιος τον εαυτό του» (προς Τίτον, 3,9 - 11).

Β. Η ΘΕΟΣΥΣΤΑΤΗ ΚΑΙ ΑΔΙΑΣΠΑΣΤΗ ΣΧΕΣΗ: ΧΡΙΣΤΟΥ - ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ - ΕΛΛΑΔΑΣ

Στις μέρες μας στην Ελλάδα κυκλοφορεί ένας «ιος»: να εξιδανικεύουμε ό,τιδήποτε προέρχεται από το εξωτερικό. Γοητευομαστε ακόμα κι όταν βλέπουμε κάποιον γνωστο μας π.χ., που μόλις έχει έρθει από το εξωτερικό.

Υπότιμούμε συνεχώς την Ελλάδα και η «μπορα» παίρνει και την Πίστη μας. Θαυμάζουμε ορισμένους γιογκι ή άλλους προσκείμενους σε ανατολικά φιλόσοφικά συστήματα για τις πνευματικές κατακτήσεις που επιδεικνύουν, βασισμένες στη νηστεία και στην προσευχή. Όταν νηστεύουν όμως οι Χριστιανοί, είναι «σαν τις γριούλες που πάνε στην Εκκλησία» ή «των άκρων», σύμφωνα με τούς «Νεο - Ορθοδοξους», τούς «προοδευτικούς».

Έχουμε εισάγει στη ζωή μας έθιμα και συνήθειες ξενοφερτες, και αδιαφορούμε για τα ήθη κι έθιμα της Ελληνορθοδοξης παράδοσής μας.

Στον πολεμο του '40 βροντοφωνάξαμε το «ΟΧΙ». Σήμερα, λέμε «ΝΑΙ» σε καθετί ξενοφερτο, που μπορεί να μην κυριεύει τα σύνορα της χώρας μας, κυριεύει όμως τις καρδιές μας.

Σαν ένας ελάχιστος φορος τιμής για όλους τούς ήρωες και προασπιστές της χώρας μας, το βιβλίο αυτό δεν περιέχει, αν το έχετε παρατηρήσει, ούτε μία ξένη λέξη, εκτός αν το απαιτεί κάποια ειδική ορόλογία.

Ξενοφερτα όμως είναι και τα UFO, όπως και άλλα «συγγενικά» θέματα και «μυστήρια». Θα λέγαμε ότι ο άκρατος ενθουσιασμος στη χώρα μας τα τελευταία χρόνια για τα UFO και άλλα παραπλήσια φαινόμενα (με όλες τις θρησκευτικές προεκτάσεις τους), εντάσσεται σε μία μορφή ξενομανίας, γιατί στο εξωτερικό είναι «της μόδας» τα θέματα αυτά. Και ειδικά στις ΗΠΑ. Η Ελλάδα μας όμως δεν έχει καμία σχέση με το φαινόμενο των UFO, ένα καθαρο αρνητικό - σκοτεινο - δυτικό φαινόμενο των τελευταίων δεκαετιών. Κατ' επέκταση, δεν έχει καμία σχέση με τις ξενοφερτες διδασκαλίες που απόρρέουν από το φαινόμενο αυτό, διδασκαλίες αμφίβολου ποιότητας, που τελικά μάς απόμακρύνουν ύπουλα κι αθορυβα από τις ρίζες μας.

Άλλωστε, μετριούνται στα δάχτυλα κάποιες σοβαρές και αξιόλογες εμφανίσεις UFO στη χώρα μας όλα αυτά τα χρόνια (οι υπόλοιπες είναι κυρίως μαρτυρίες από μεμονωμένα άτομα, που, ή είναι παρερμηνείες και απάτες, ή κρύβουν κάποιο άλλο μυστήριο - όχι όμως τούς εξωγήινους). Ίσως δεν είναι τυχαίο ότι η λέξη UFO για μας τούς Έλληνες έχει και κάποια άλλη σημασία...

Ο πρόληπτικός «μεταχριστιανικός» άνθρωπος είναι έτοιμος να πιστέψει και ν' ακόλουθήσει, τόσο εύκολα και ανενδοίαστα, δαίμονες μόλις και μετά βίας καλυμμένους, όπου αυτοί μπορούν να οδηγήσουν, λέει ο π. Σεραφεΐμ Ρουζ. Στους παλιότερους αιώνες, συνεχίζει, οι χριστιανοί ήταν πολύ προσεκτικοί σχετικά με νέα και παράξενα φαινόμενα, αφού γνώριζαν τα τεχνάσματα του διαβόλου, αλλά μετά τη σύγχρονη εποχή του «Διαφωτισμού» οι περισσότεροι έχουν γίνει απλώς περιέργοι για τέτοια πράγματα, η ακόμα και τα επιδιώκουν, υποβιβάζοντας το διάβολο σε μία ήμι-φανταστική σφαίρα[467].

Και, εντάξει, οι Αμερικανοί και οι Άγγλοι, δικαιολογούνται που φανατίζονται με τα UFO, αφού έχουν άγνοια από τη δική μας λειτουργική και ασκητική παράδοση της εκκλησίας. (Και, ειδικά στην Αμερική, οπότε προβάλλεται η θρησκεία, κυριαρχεί ο θρησκευτικός φανατισμος, οι ακροτητες και οι αψυχόλογητες απαγορεύσεις). Εμείς πως γίνεται και ξεγλιστράμε σα χέλια από την Αλήθεια, ασπαζομενοι τις χείριστες θεωρίες των «Νεοεπόχιτων»;

Γιατί δεν εντρυφούμε στην μυστική Παράδοση της Ορθοδοξίας μας - πόσο μάλλον όταν είναι η γέφυρα που μας ενώνει με την Πηγή της Ζωής; Αν και δεν πρέπει να ζητάμε θαυμαστά σημεία για τη γέφυρα αυτή, έχει απόδειχθεί πολλές φορές η ύπαρξη της: το Άγιο Φως που παρουσιάζεται μυστηριωδώς μόνο στους Ορθοδοξους στον Πανάγιο Τάφο, που τρέχει σαν αστραπή και ανάβει σβηστά καντήλια και κεριά και που δεν καίγεται κανείς όταν το πιάνει, ο αγιασμος που δε χαλάει ποτέ, τα μοναδικά φίδια στον κόσμο με σταυρο στο κεφάλι, που μπαίνουν κάθε χρόνου μόνο στη γιορτή της Παναγίας μέσα σε μία εκκλησία στην Κεφαλονιά, τα 18 δέντρα που έχουν φυτρώσει με θαυματουργικό τρόπο στη μικρή σκεπή της εκκλησίτσας της Αγ. Θεόδώρας στη Βάστα της Αρκαδίας,

το μύρο που έτρεχε επί χρόνια σαν καταρράκτης από ύψος 250 μ. από τον τάφο του Άγιου Νείλου του Μυροβλήτη στο Άγιον Ορος και αμέτρητα άλλα εντυπωσιακά θαύματα.

Καλές και χρυσές οι άλλες θρησκείες, αλλά δε μπορούν να υποσχονται την αγάπη και τη θέωση, όταν πρεσβεύουν ότι πρέπει να εξοντώσεις τον εχθρο σου για να επιβληθείς (Ισλαμισμός), ότι είναι πρότιμότερο να θυσιάσεις έναν άνθρωπο, ειδικά έναν που ανήκει στην κατώτερη κάστα, παρά μία αγελάδα (Ινδουισμός) [\[SSSSSSSSSSSSSSSSSS\]](#) κ.ο.κ.

Βέβαια, μερικοί από αυτούς τούς αλλοθρησκους μπορεί τελικά να καταταχθούν πολύ ψηλά, πιο πάνω από κάποιους που θέλουν να λέγονται «Χριστιανοί» και έχουν μία ψευτοταπείνωση και θέλουν και να «συμβουλεύουν». Ή κρίση του Θεού θα είναι ακριβοδίκαιη για όλους. Από αυτούς που ξέρουν πολλά, ο Θεός θα ζητήσει πολλά, ενώ από αυτούς που ξέρουν λίγα, θα ζητήσει λίγα (Λουκά 12,48). Γιατί ο Θεός δεν είναι πρόσωπολήπτης, δεν κάνει διακρίσεις σε πρόσωπα (Εφεσίους 6,9 και Ρωμαίους 2, 11). Γνωρίζει καλύτερα απ' όλους τι κρύβει η καρδιά του καθενός και θα κρίνει τούς ανθρώπους ανάλογα με το νόμο. «Τα έθνη που δε γνωρίζουν το νόμο, πολλές φορές κάνουν από μονα τους αυτό που απαιτεί ο νόμος. Ή διαγωγή τους φανερώνει πως οι εντολές του νόμου είναι γραμμένες στις καρδιές τους» (Ρωμαίους 2, 14 - 15).

Τα άλλα θρησκευτικά συστήματα όμως, έχουν σοβαρές ατέλειες, σαν κι αυτές που αναφέραμε ενδεικτικά, και που δεν εγγυώνται το ζητούμενο. Εκτός από τα τρωτά τους σημεία έχουν και σοβαρές παραλείψεις, όπως το πόσο απαραίτητη για την πνευματική ζωή είναι η αυταπάρηση, η αυτόκατάκριση, η αυτόμεμψία, ή ακόμα και τα δάκρυα συντριβής. Δε διδάσκουν καθόλου, ή διδάσκουν πολύ χλιαρά την ταπείνωση και τη μετάνοια. Πως όμως ο άνθρωπος θ' ανυψωθεί προς το Τέλειο Πνεύμα, αν πρώτα δεν έχει καθαριστεί εσωτερικά; Αν οι άλλες θρησκείες οδηγούσαν στη θέωση, τότε δεν θα χρειαζόταν να κατέβει στον κόσμο ο Υιός του Θεού, ούτε θα παράγγελλε στους Απόστόλους να μεταδώσουν το μήνυμα του Ευαγγελίου σε όλα τα έθνη (Ματθαίου 28,19).

Και μακριά από τον ατέλειωτο συρφετο των χριστιανικών αιρέσεων, η Ορθοδοξη Ανατολική Εκκλησία είναι Αρχηγος, είναι η μονη αληθινή Εκκλησία, γιατί δεν τη χωρίζει τίποτα (ούτε χρόνια, ούτε αντιλήψεις) από τον Ίδιο το Θεάνθρωπο Χριστό, τον ιδρυτή της. Όλες οι άλλες προήλθαν από διάσπαση... «Κρατάτε τις παραδόσεις που παραλάβατε από μας» (Β' Θεσ/κείς 2, 15), κήρυτταν οι Απόστολοι. Μόνο η Ορθοδοξη Εκκλησία όμως διαφυλάττει πλήρως τις παραδόσεις αυτές, ως ιερή συνέχεια της Πρώτης Απόστολικής Εκκλησίας του Χριστού. Γι' αυτό είναι η Μία, Αγία, Καθολική και Απόστολική Εκκλησία.

Μετά την απόρριψη της από τούς Ιουδαίους, η Ορθοδοξία έμελλε να λαμπρύνει και να δοξάσει την Ελλάδα, η οποία αναδείχτηκε σε πνευματική μήτρα, δεχομενη το σπορο του Θείου Λογου του Χριστού και γέννησε άξια τέκνα (Άγιους) .

Δεν είναι τυχαίο ότι η Απόκάλυψη του Ιωάννη γράφτηκε στην Πάτμο ή ότι η Παναγία προσάραξε στο Άγ. Ορος και από τότε έγινε το Περιβολι της. Ούτε φυσικά είναι τυχαίο ότι όταν οι Έλληνες ήρθαν για πρώτη φορά στο Χριστό, Αυτός είπε: «Ήρθε η ώρα να δοξαστεί ο Υιός του ανθρώπου» (Ιωάννου 12,23).

Ή Παναγία, οι Άγγελοι και οι Άγιοι έκαναν πολλές θαυματουργικές επεμβάσεις στους πολέμους, όπως στην Επανάσταση του '21 και στον πολεμο του '40. [\[*****\]](#)* Κάποια Υπέρτατη Δύναμη μας προστάτησε. Ή Δύναμη αυτή μας γλίτωσε από τον αφανισμο στα τετρακοσια χρόνια της σκλαβιάς μας στους Τούρκους. Βοήθησε σ' αυτό καθοριστικά και η Ορθοδοξία (Κρυφο Σχολειο, Αθωνιάδα Σχολή κτλ) και οι αγωνιστές της (Παλαιών Πατρών Γερμανος, Παπαφλέσσας κτλ). Ή Αγία Φιλοθέη (1522-1589), άλλο χρυσο παράδειγμα, είχε διαθέσει ένα μεγάλο μέρος της περιουσίας της στην Αθήνα για την απελευθέρωση σκλαβωμένων Ελλήνων από τούς Τούρκους.

Θα μπορούσαμε να γράψουμε ένα ολόκληρο βιβλίο για τη σχέση Ελλάδας - Ορθοδοξίας, όπως αυτή εκφράστηκε με τούς πραγματικούς κληροδοτες του Χριστού. Δεν είναι όμως αυτό το θέμα μας. Το θέμα μας είναι ότι εμείς δώσαμε τα φώτα σ' όλο το Δυτικο - σύγχρονου κόσμο, όσον αφορά και στον πολιτισμο και στη θρησκεία, κι εμείς τελικά γινομαστε οι νέοι «Ιουδες», προδοτες του Χριστού και της Ελλάδας. Πόσο εγκληματικο είναι ν' αδιαφορούμε για την Αλήθεια εμείς, που ζούμε μέσα σ' αυτήν! Τα λογια μας αυτά δεν είναι επηρεασμένα από το «αν δεν παινέσεις το σπίτι σου, θα πέσει να σε πλακώσει». Πρόκειται για αναμφισβήτητα Ιστορικά ντοκουμέντα.

Αν έχει μείνει η Ελλάδα ορθια, το οφείλει κατά μεγάλο πόσοστο στην επαρχία. Και στην επαρχία οι άνθρωποι ξέρουν να τηρούν τις παραδόσεις του λαού μας και είναι πιο Θεόζεβουμενοι. Στις διακοπές που πηγαίνουμε το καλόκαιρι στα νησιά, ας κάνουμε εναν κοπο να ρωτήσουμε τι

σημαίνει για τούς ντοπιους στην Κεφαλονιά ο Άγ. Γεράσιμος, στη Σκοπελο ο Αγ. Ρηγίνος, στη Νάξο ο Αγ. Νικοδημος ή στην Κέρκυρα ο Άγ. Σπυρίδων.

Ας υπερασπίζουμε λοιπόν την Πίστη, τη Ζωή μας, τιμώμενοι απαράμιλλες άξιες όπως η πατρίδα, η θρησκεία, η οικογένεια, ο Άνθρωπος. Αν θέλουμε να τιμούμε τη σημαία μας, πρέπει να τιμούμε και το σταυρο που συμβολίζεται πάνω σ' αυτήν. Ο Διονύσιος Σολωμος, που έγραψε τον Εθνικο Ύμνο, ήταν βαθύτατα θρησκευομενός.

Οι εχθροί μας πολέμησαν μανιωδώς αγωνιστές και πιστούς. Βασάνισαν και σκοτωσαν αναρίθμητους Χριστιανούς Ορθοδοξους μάρτυρες. Το μίσος τους επικεντρωνόταν όχι άπλα στους Έλληνες, αλλά στους Ορθοδοξους Έλληνες, στους αληθινούς πατριώτες, χάρη στους οποιους ζούμε εμείς τώρα και αναπνέουμε τον αέρα της σωματικής και πνευματικής ελευθέριας. Αν οι ήρωες της πατρίδας μας δεν είχαν σαν άξιες και Ιδανικά την πίστη και την πατρίδα μας, που θα βρισκομασταν αυτή τη στιγμή;

Ύπέρ πίστεως και πατρίδος λοιπόν. Ή Ελληνική καρδιά και σοφία πάντα υμνούσε, υμνεί και θα υμνεί το Θεό, γι' αυτό μας έχουν «άχτι». Μπορεί για τούς «προοδευτικούς» λαούς να είμαστε λαος «β' κατηγορίας», αλλά έχουμε μία Ιδιαίτερη «λαϊκή Ψυχή», με ζεστασιά και έντονο συναισθηματισμο. Μπορεί το συναίσθημα αυτό να εκφράζεται με αρνητικό τρόπο καμιά φορά, μπορεί όμως και με τέλεια αγάπη, με πατριωτισμο ή με... απίθανο καλαμπουρι!

Ξένοι και δικοί μας ξενομανείς όμως βλέπουν μόνο την εξωτερική - παρηκμασμένη εικόνα της Ελλάδας και αγνοούν ή αρνούνται να δεχτούν ότι από τον πνευματικο χώρο της Ελλάδας εξακόλουθει να πηγάζει το Φως και να αναπτύσσεται η Πνευματική Παράδοση. Όπως οι Σιωνιστές και οι Νεοεποχίτες, έτσι κι' αυτός που τούς εμπνέει, ο αόρατος εχθρος, επιτίθεται με Ιδιαίτερη μανία στο χώρο της Ελλάδας-που από παλιά είναι φορέας του Φωτός -και στους κάτοικους της. Τα αποτελέσματα είναι εμφανή... [\[+++++\]](#)

Για την κατάντια της χώρας μας βέβαια έχουν μερίδιο ευθύνης πολλοί ακατάλληλοι και στην ουσία ανθέλληνες πολιτικοί, αλλά τα έντονα και βαθιά κρυμμένα, ανώτερα συναισθήματα του λαού μας, μπορούν να μας ενώσουν με το Θεό, αν το θελήσουμε. Και τι ωραιότερο: συνδυάζονται με την αρχαιοελληνική γλώσσα, τη γλώσσα που επίσης «μιλάει» στην ψυχή και η κάθε της λέξη αγγίζει την ουσία του νοήματος της. Ή Ελληνική γλώσσα αγκαλιάζει την Αλήθεια και μας οδηγεί ασφαλέστερα στη Θεόγνωσία. Στην αγγλική γλώσσα π.χ., η λέξη «love» σημαίνει και αγάπη και έρωτας, ενώ στην Ελληνική υπάρχει σαφής διαχωρισμος αυτών των δύο εννοιών.

Ή Ελληνική γλώσσα έχει δανείσει πάρα πολλές λέξεις και ονομασίες σε επιστήμες που ανθίζουν στο εξωτερικο, αναβαθμιστείς των οποιων είναι πολλοί δικοί μας μετανάστες. Ειδικά στην Ιατρική και πιο πολύ στην Αστρονομία, η χρήση της Ήλληνικής γλώσσας είναι κάτι παραπάνω από εμφανής. Γι' αυτό η Ορθοδοξία όλοκληρη βασίζεται στη γλώσσα αυτή. Δεν είναι τυχαία και τα χρώματα της σημαίας μας: γαλανο και λευκο. Αστροναύτες που ρωτήθηκαν πως είδαν τη Γη από το διάστημα απάντησαν: «Είδαμε ένα γαλανολευκο πετράδι ν' αστράφτει σε μια απέραντη θάλασσα μαύρου μυστηρίου».

Ή «μοίρα» επίσης ορισε να κατοικούμε σ' ένα από τα ωραιότερα και πιο νευραλγικά κομμάτια της Γης, με Ιδιαίτερα υγιεινο και εύκρατο κλίμα. Τα τρία ελιξίρια της ζωής βρίσκονται εν αφθονία στη χώρα μας: ο οίνος, ο σίτος και το έλαιο. Στην Ελλάδα έχουμε ένα από τα μεγαλύτερα πόσοστά μακροζωίας στην υφήλιο, αν όχι το μεγαλύτερο.

Το υπέροχο κλίμα μαζί με τα ελιξίρια της ζωής ωθούν από μονα τους τον άνθρωπο να ονειροπολήσει, να ψάξει, να δημιουργήσει, και τελικά να μεγαλοουργήσει. Δεχομαστε την ευεργετική επίδραση του ήλιου, του βουνού και της θάλασσας, που μας δίνει φτερά για τα ουράνια, για την Αλήθεια...

Γ. Η ΜΕΤΑΦΥΣΙΚΗ ΑΝΑΓΚΑΙΟΤΗΤΑ ΤΗΣ ΕΝΤΑΞΗΣ ΣΤΟ ΣΩΜΑ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ

Πρέπει να καταλάβουμε ότι η Ορθοδοξία δεν είναι μια απλή θρησκεία σαν όλες τις άλλες. Ή καλύτερα, δεν είναι καν θρησκεία. Είναι η μετοχή στο Ίδιο το Σώμα του Θεού. Είναι ο τρόπος ζωής, η ίδια η ζωή. Γιατί, προερχομενη από τη ζωή, μέσω της επίγειας ζωής καταλήγει στην Αιώνια, ουράνια Ζωή, απ' όπου προήλθε.

Μόνο η Ορθοδοξία μας υπέστη τόσους διωγμούς, τόσες εξορίες πιστών, τόσον πολεμοασταμάτητα, ανελήτητα, εδώ και είκοσι αιώνες και από τόσους διαφορετικούς εχθρούς (Ιουδαίους, ειδωλολάτρες, Τούρκους, παπικούς, εχθρούς εκ των έσω, πολιτικά καθεστώτα κτλ.). Μόνο αυτή έχει να επιδείξει εκατομμύρια λαμπερά αστερία: τούς Αγίους ασκητές - ερημίτες και βέβαια τούς μάρτυρες, που υπέμειναν φρικτά βασανιστήρια με απίστευτη αντοχή, καρτερία και χαρά, που τέλεσαν πρωτοφανή θαύματα (αναστάσεις νεκρών κτλ.) και που τα αγρία θηρία στέκονταν σαν αρνάκια μπροστά τους.

Για παράδειγμα θ' αναφέρουμε τα φριχτά βασανιστήρια που υπέμεινε η Αγ. Αναστασία η Ρωμαία (3^{ος} αι. μ.Χ.), για ν' αρνηθεί την πίστη της. Στην αρχή τη μαστίγωσαν και την έβαλαν να σιγοψήνεται πάνω από αναμμένα κάρβουνα. Ή Αγία όμως δεν αρνιόταν το Χριστό. Έπειτα, την προσδεσαν σε τροχο, τον οποίο περιέστρεφαν συντρίβοντας τις σάρκες και τα νεύρα της και καταξέσκιζαν ολόκληρο το σώμα της με σιδερένια νύχια. Μετά έκοψαν τούς μαστούς της με ξυράφι, ξερίζωσαν τα νύχια της, έκοψαν τη γλώσσα της στη μέση και της έσπασαν τα δοντια. Τελικά την απόκεφάλισαν[468].

Αν δεν πιστεύουμε στον Αληθινό Θεό, τα μαρτύρια της Αγ. Αναστασίας της Ρωμαίας πήγαν «στράφι», όπως και τα Πάθη και η Σταύρωση του Κυρίου. Πρέπει να είναι από πέτρα η καρδιά μας, αν δε σπαράζουμε από ανάλογα μαρτύρια τσων Αγίων ανθρώπων της Εκκλησιαστικής μας Παράδοσης.

Ο Αγ. Ονούφριος και ο Αγ. Πέτρος ο Αθωνίτης, οι δύο μακρυγένηδες Άγιοι, έζησαν αντίστοιχα εβδομήντα και πενήντα χρόνια μόνο στις έρημους της Αιγύπτου και του Άθωνα αντίστοιχα, χωρίς να φορούν ούτε ένα ρούχο πάνω τους, υπομένοντας τούς αφορητους καύσωνες και το δριμύ ψύχος.

Πρέπει όλοι αυτοί οι μάρτυρες και οι ασκητές να είχαν ένα απαραίτητο ιδανικό, μία απίστευτης δύναμης αξία, για την οποία υπέμειναν όλες αυτές τις δοκιμασίες, δίχως να λυγίσουν.

Ή ίδια η Χάρη του Θεού εξύψωνε τούς μάρτυρες στην Υπερφυσική πραγματικότητα Του, ξεπερνώντας τα όρια των πιο φριχτών πονων. Τέτοιων πονων, που ούτε με τη φαντασία του δε μπορεί να τούς διανοηθεί ο σημερινος κοινος - καθημερινος άνθρωπος.

Αυτή η Πίστη υπηρετεί αξίες που δεν κοιτούν χρόνο, ή εποχές και μοδες, αξίες διαχρονικές, που καλύπτουν οποιον θέλει να υποτάξει τη σάρκα και την ύλη στο ΠΝΕΥΜΑ. Δεν ήταν άλλος ο Θεός της εποχής του Χριστού και άλλος τώρα. Ο Θεός δεν αλλάζει, ούτε «εκσυγχρονίζεται». Μόνο η τήρηση των εντολών Του - που δεν αλλάζουν με το πέρασμα του χρόνου - φέρνει την Αγάπη, κι ας λέει ο ,τι θέλει η μεταλλαγμένη σύγχρονη κοινωνία.

Η Εκκλησία λοιπόν παράγει ψυχικό (μόνιμο, μελλοντικό) πολιτισμό. Γι' αυτό και οι αξίες αυτές και οι παραδόσεις της, αν και θεωρούνται από πολλούς αναχρονιστικές και οπισθοδρομικές, στην ουσία είναι πιο μπροστά από όλες τις «προοδευτικές» ιδέες και ανακαλύψεις της εποχής μας.

Η μνητική διαδικασία στην Ορθοδοξία δεν είναι κάτι το κρυφό, το μυστικό. Είναι η φανερή λατρεία, αλλά μυστική στην ουσία της, όχι η λατρεία η ηθελημένα κρυφή (χωρίς αληθινό λόγο), σε σκοτεινά καταγώγια, στοές, σπηλιές ή δάση. Είναι η - δι' ορατών στοιχείων - αόρατη επέλευση του Αγ. Πνεύματος.

Η αυθεντική Εκκλησία του Χριστού είναι ελεύθερη, όχι ασύδοτη, είναι χαρούμενη, όχι λυπηρή (ο Γολγοθάς φέρνει την Ανάσταση - το πένθος είναι χαροποιό), είναι ζεστή και ανοιχτή για όλους, δεν κάνει διακρίσεις σε πρόσωπα, φύλα, φυλές. Το μόνο της συμφέρον είναι να δειπνήσουμε όλοι μαζί στο αιώνιο τραπέζι της Θέωσης, της ολοκληρωτικής ευτυχίας, πίνοντας το Νερό της Ζωής και απολαμβάνοντας τα θεσπέσια ανεξάντλητα εδέσματα της Πνευματικής Πληρότητας. Ο Χριστός είναι η πηγή που αναβλύζει το νερό της αιώνιας ζωής (Ιωάννου 4, 14), αλλά και ο άρτος της ζωής (Ιωάννου 6,35).

Δικαιολογημένα, κατά κάποιον τρόπο, έχουν φύγει πολλοί άνθρωποι από την Πίστη, απογοητευμένοι από τους εκπροσώπους της, που φανατίζονται, εισπράττουν «φακελάκια», αδιαφορούν, εκμεταλλεύονται, τρομοκρατούν(π.χ. με το 666), απειλούν «θα πάτε στην κόλαση» - «εκεί θα πάνε όσοι δεν είναι Χριστιανοί»)κτλ.

Είναι άδικο όμως να συγχέουμε την «Ορθή Δοξασία» με τέτοιες αρνητικές εκφράσεις. Δυστυχώς απρεπείς άνθρωποι υπάρχουν σε όλους τούς τομείς της ζωής. Οι Ιερείς δεν θα μπορούσε να είναι η εξαίρεση.

Ο πολός κόσμος πιστεύει ότι όταν οι παπάδες ή κάποιοι «πιστοί» αμαρτάνουν, εκπροσωπούν την Εκκλησία και όταν είναι άφογοι, εκπροσωπούν τον εαυτό τους. Μάλλον αντίστροφα όμως μας τα

λένε. Στην πρώτη περίπτωση υποκύπτουν στις ανθρώπινες αδυναμίες τους, ενώ στη δεύτερη διακατέχονται από το Αγ. Πνεύμα και εκπροσωπούν επάξια τον Ιδρυτή της Εκκλησίας.

Αυτοί που απορρίπτουν το Χριστό κρίνοντας από έναν Ιερέα γυναίκα, αδιάφορο η κερδοσκοπία, ας βρουν, αν μπορούν, ένα ψεγάδι στον Ίδιο το Χριστό, στα λόγια και στη συμπεριφορά Του - και ας μην κρίνουν τούς μαθητές Του από τον προδότη Ιούδα. Γιατί μαζί με τα ξερά να καίγονται και τα χλωρά;

Πολλοί, μόλις ακούσουν για Εκκλησία αμέσως σκέφτονται (και κατακρίνουν) το «παπαδαριό» που εκμεταλλεύεται, φανατίζει κλπ. Ο γέροντας Παΐσιος έλεγε σε μία συζήτηση ότι οι άνθρωποι είναι χωρισμένοι σε δύο κατηγορίες. Ή μία κατηγορία μοιάζει με τη μύγα, που πηγαίνει πάντα και κάθετα σ' ό,τι βρώμικο υπάρχει. Είναι η κατηγορία των ανθρώπων που έχει μάθει πάντα να σκέφτεται και να ψάχνει να βρει ό,τι κακό υπάρχει, αγνοώντας και μη θέλοντας ποτέ να σταθεί στο καλό.

Η άλλη κατηγορία ανθρώπων μοιάζει με τη μέλισσα. Ή ιδιότητα της μέλισσας είναι να βρίσκει και να κάθετα σ' ό,τι καλό και γλυκό υπάρχει. Είναι εκείνοι που έχουν καλούς λογισμούς και βλέπουν τα καλά^[469]. Αυτοί ρουφάνε και το πνευματικό νέκταρ από τα άνθη των χαρισματικών Ιερέων ή Χριστιανών γενικότερα.

Οι ιερείς και οι μοναχοί πολεμούνται σφοδρά από τον εχθρό του ανθρώπου, ο οποίος πετυχαίνει πολλές νίκες εναντίον τους. Παρ' όλα αυτά, αυτοί είναι που επιτελούν και θα επιτελούν το πιο καθοριστικό έργο. Οι Ιερείς είναι οι διάδοχοι και κληρονόμοι του Αποστολικού-επισκοπικού αξιώματος της - εκ Πνεύματος Αγίου προερχομένης - Εκκλησίας του Χριστού, οι συνεχιστές των μαθητών του Χριστού, που ήταν οι πρώτοι «παπάδες». Ο Ιησούς είναι ο Μέγας Αρχιερέας, ο αρχηγός των ποιμένων (Πέτρου Α' , 5, 4). Οι Ιερείς γίνονται υπηρέτες Του, μέσω του Μυστηρίου της Ιεροσύνης.

Οι Σοφοί της Σιών «έπνεαν τα μένεα» κατά των Ιερέων. Στο Δέκατο Έβδομο Πρωτόκολλο τους γράφουν: «Φροντίσαμε να καταστρέψουμε την επιρροή της Χριστιανικής ιερατικής τάξης και έτσι να προκαλέσουμε την αποτυχία της αποστολής της, γιατί διαφορετικά θα μπορούσε να μας ενοχλεί πολύ. Η επιρροή της πάνω στους λαούς πέφτει καθημερινά. Η ελευθερία της συνειδήσεως έχει διακηρυχθεί παντού. Επομένως, ελάχιστα χρόνια απομένουν ακόμη, μέχρι την πλήρη κατάρρευση της χριστιανικής Θρησκείας».

Στο Δέκατο Τέταρτο πρωτόκολλο τους επίσης γράφουν: «Τα σφάλματα των χριστιανικών διοικήσεων θα περιγράφονται από μας με τα μελανότερα χρώματα. Θα διεγείρουμε μεγάλη απέχθεια απέναντί σ' αυτά».

Δεν είναι βέβαια όλα ρόδινα στην Εκκλησία. Κάποιες σοβαρές παραλείψεις στον τρόπο δράσης της Εκκλησίας, σε συνδυασμό με την χαμηλή πνευματική στάθμη πολλών Ιερέων, έχουν προκαλέσει τη δυσπιστία στον κόσμο και έχουν αποξενώσει τη νεολαία. Δυστυχώς, μερικοί, δεν αποδεικνύονται αντάξιοι συνεχιστές του Χριστού. Λάθη σε προσωπικό οργανωτικό επίπεδο υπάρχουν και μοιάζουν Θεόρατα, αλλά τελικά είναι ασήμαντα μπροστά στη Δύναμη του Χριστού και στη λυτρωτική - καθαρική επίκληση του ονόματος Του.

Δυστυχώς πάντα θα υπάρχουν κάποιοι «Χριστιανοί» που θα εκμεταλλεύονται τον κόσμο, κάποιοι πάλι που θα είναι φανατικοί θρησκόληπτοι, σαν κι' αυτούς που παλιά σκότωναν «στο όνομα του Χριστού», η σαν κι' αυτούς που κατέστρεφαν με αρρωστημένο μίσος τα αρχαία Ιερά μας.

Όλοι αυτοί λοιπόν και οι όμοιοι τους σε καμία περίπτωση δε μπορούν να χαρακτηρισθούν Χριστιανοί αληθινοί, γιατί, όπως μπορεί να καταλάβει ο καθένας, αν θέλει, απουσιάζει το στοιχείο της αγάπης στις πράξεις τους. Κι' όταν μιλάμε για αγάπη εννοούμε το αγνό, το ανώτερο εκείνο συναίσθημα, που μένει ανέγγιχτο από οποιεσδήποτε σκοπιμότητες, συμφέροντα υλικής φύσης, φανατισμο και γενικά συμπεριφορές εγωιστικού τύπου. Ή αγάπη είναι η απόστολή μας εδώ στη γη και η Ορθοδοξία ξέρει να διδάσκει τέλεια την τέχνη της αγάπης. Πραγματικοί Ορθοδοξοί είναι οι άγιοι, που υπάρχουν ακόμα και σήμερα. Και σκοπός της Ορθοδοξίας είναι αυτός: να δημιουργεί διαρκώς Αγίους. Οι Άγιοι δεν «κολλησαν» στη διδασκαλία, στους νόμους και στους κανόνες της Πίστης, αλλά τούς μετουσίωσαν σε βίωμα και πράξη.

Ομως, είναι «καιρός του ποιήσαι», ώρα για πράξεις, και όχι μόνο λογία. Κοντά σας, εκτός από κάποιον φούρνο, ένα τάδε πολυκατάστημα ή ένα «super market», υπάρχει και κάτι πολύ πιο σημαντικό: ένας καλός πνευματικός πατέρας, καθώς και ένας ναός, ένας οίκος του Θεού. Ψάξτε, ρωτήστε, μάθετε από γνωστούς σας και βρείτε έναν εκκλησιαστικό χώρο και έναν πνευματικό πατέρα, άνθρωπο Αγάπης και Σοφίας Θεού και η πνευματική χαρά και αγαλλίαση που θα αισθανθείτε με τον καιρό θα είναι πρωτογνωρη: Μία βαθιά εσωτερική αναγέννηση θα συντελεστεί, θ' απαλλαχθείτε από τύψεις και ψυχικά βάρη, ενώ τα πάθη και τα ελαττώματα σας θα καίγονται και θα

σβήνουν. Ο πνευματικός καθοδηγητής δεν είναι ένας «μπαμπουλας», όπως νομίζουν πολλοί, αλλά ένας φίλος και απαραίτητος συνοδοιπορος για την πνευματική μας ζωή και άσκηση. Πολλοί Ψυχολόγοι, όπως ο Κάρλ Γιούνγκ, δέχονται το σπουδαίο ρόλο του Ιερέα - πνευματικού για την ίαση των ασθενειών της ψυχής[470].

Όταν αρρωσταίνει το σώμα μας επισκεπτομαστε το γιατρο και υπακούμε στις υποδείξεις του, άσχετα αν είναι καλός άνθρωπος ή όχι. Όταν όμως πρέπει να επουλώσουμε τα τραύματα της ψυχής - που είναι και πιο σημαντικά - τότε πως νομίζουμε ότι θα τα θεραπεύσουμε μόνοι μας; Τα πεπτωκοτα πνεύματα έχουν χαράξει την πορεία τους: δεν μετανοούν ποτέ. Κι εμείς, αν δεν μετανοούμε, γινομαστε ένα με αυτά. Ο Θεάνθρωπος, μετά την Ανάσταση Του, έδωσε το δικαίωμα στους Απόστόλους να εξομολογούν: «Λάβετε Πνεύμα Άγιο σε οποίους συγχωρήσετε τις αμαρτίες θα είναι συχωρεμένες σε οποίους τις κρατήσετε ασυγχώρητες θα κρατηθούν έτσι» (Ιωάννου 20,22 - 23). Τούς το είχε προαναγγείλει ξθάλλου, πριν σταυρωθεί (Ματθ. 18,18).

Ο Αγ. Νεκτάριος (1846-1920) γράφει ότι το να μένει κανείς μετά την αμαρτία αδιάφορος και αμετανοητος είναι βλασφημία κατά του Άγ. Πνεύματος και σημειώνει: «Την εξομολογησιν οι Αρχαίοι Έλληνες εθεώρουν ως αναγκαίαν και ωφέλιμον, διότι οι εισαγομενοι εις τα Ελευσίνια και εις τα της Σαμοθράκης [Καβείρια] Μυστήρια, εξομολογούντο προτερον τας αμαρτίας αυτών» (Πλουτάρχου Απόφθέγματα). Ο δε Σωκράτης συνεβούλευε την εξομολογησιν ως σωτηριον (Πλάτωνος Γοργίας), όπως και ο Αριστοτέλης : «ου πορρω του αναμαρτήτου καθίστησιν εαυτόν, ο το αμαρτηθέν επιεικώς ομολογήσας»[471]. Εξομολογηση επίσης έκαναν και κάποιοι σαμάνοι[471].

Ο τολμών νικά λοιπόν, στην προκειμένη περίπτωση. Το εξατομικευμένο αυτό Μυστήριο της Εκκλησίας, η Ιερή Εξομολογηση, όλοκληρώνεται με τη συμμετοχή στη Θεία Λειτουργία, τη συλλογική προσευχή και μυστηριακή μέθεξη. «Όπου είναι δύο ή τρεις συγκεντρωμένοι στο ονομα μου, εκεί είμαι κι εγώ ανάμεσα τους», είχε πει ο Χριστός (Ματθαίου 18, 20). Πολλοί ύμνοι, όπως το «Άξιον Εστί» είναι δοσμένοι από αγγέλους, οι οποίοι «συλλειτουργούν» με τούς ιερείς κατά τη διάρκεια της λειτουργίας.

Μπορεί η Θεία Λειτουργία να φαίνεται ή να ακούγεται «Θεόβαρετη» και «γεροντίστικη» (από γέρους σε γέρους), εσωκλείει όμως την Ίδια τη Βασιλεία του Χριστού και, κατά τη διάρκειά της, τα ουράνια συναγάλλονται τη Γη, πλένοντας και καθαρίζοντας τη συνείδησή μας. Όλα αυτά βέβαια με την προϋποθεση ότι δεν θα είμαστε «παροντες - απόντες». Και ακόμα καλύτερο είναι αν γνωρίζουμε τι σημαίνουν τα λογια της Θείας Λειτουργίας, αυτής της κληρονομικής παράδοσης τωσων αιώνων, λογια που είναι γραμμένα στην αρχαία Ελληνική γλώσσα. Στην εκκλησία γίνεται η επίκληση στον αληθινο φύλακα άγγελο μας και προστατευομαστε από τα μάγια, το «μάτι», τις κατάρες, τη «γλωσσοφαγιά».

Στη Δευτέρα Παρουσία Του, ο Χριστός θα αναγνωρίσει μόνο αυτούς που Τον δέχτηκαν (Ματθαίου 7,23). Το εισιτήριο για τον ουρανό, λοιπόν, βγαίνει στη γη, όμως «μετά την απόμάκρυνση από το ταμείο ουδέν λάθος αναγνωρίζεται». Και η Δευτέρα Παρουσία κανείς δεν γνωρίζει ποτε θα γίνει (Λουκά 12, 38 - 40), γιατί ο Χριστός θα έλθει ξαφνικά, όπως ένας κλέφτης που έρχεται απροσμενα μέσα στη νύχτα (Ματθαίου 24,42 - 44). Ούτος ή άλλως, η Δευτέρα Παρουσία έρχεται στον καθένα τη στιγμή του θανάτου του. Τότε βρίσκεται «πρόσωπο με πρόσωπο» με το Χριστό και κρίνεται.

Γιατί οι δίκαιοι δε φόβούνται το θάνατο, την κρίση ή την ύπαρξη της αιώνιας κόλασης (αυτό - τιμωρίας); Αντίθετα, γιατί απόρρίπτουν την κόλαση (τη φόβούνται κατά βάθος) κάποιοι άλλοι;

Ο Υιος μας διαβεβαίωσε πως «οποιός δέχεται τα λογια μου και πιστεύει σ' Αυτόν που με έστειλε, έχει κίολας την αιώνια ζωή και δεν θ' αντιμετωπίσει την τελική κρίση, αλλά έχει κίολας περάσει από το θάνατο στη ζωή» (Ιωάννου 5, 24). Πρέπει λοιπόν να είμαστε ανά πάσα στιγμή έτοιμοι για το πέρασμα.

Λοιπόν επισπεύστε. Οποιος θέλει να θερίσει, πρέπει και να σπείρει πρώτα. Τα «δε βαριέσαι τώρα, δεν πρόλαβαίνω, δεν έχω χρόνου» και οι αναβολές στοιχίζουν. Μην αναβάλλεις γι' αύριο αυτό που μπορείς να κάνεις σήμερα, λέει ο λαος. Έξάλλου, σήμερα ζούμε, αύριο δεν ζούμε. Ποίος μπορεί να ξέρει τι του ξημερώνει; Δεν έχει υπογράψει κανείς συμβόλαιο με το θάνατο. Αν αδιαφορούμε, «υπόλογίζουμε χωρίς τον ξενοδοχο», το Θεό δηλαδή, και ο θάνατος μας δεν θα είναι η λύτρωση, η ανατολή μιας Νέας Ζωής, παντότινης, αλλά ένα ναυάγιο.. .

Ας μην προφασίζομαστε λοιπόν κάποιους ανάξιους ρασοφορους, άλλους «Χριστιανούς», ή την «κακή ποιότητα» του κόσμου που πηγαίνει στην εκκλησία. Δεν είναι λογος αυτός για ν' απόμακρυνομαστε από τη Ζωή. Γιατί η Εκκλησία και ο Χριστός αποτελούν μία ενωμένη μονάδα, μία

Υποσταση, με κεφαλή τον Χριστό (Εφεσίους 5,23 και Κόλασσαίς 1,18) και με Σώμα την Εκκλησία (Εφεσίους 1, 23 και Κόλασσαίς 1, 24). Αυτή η σχέση Χριστού - Εκκλησίας είναι ένα μεγάλο μυστήριο (Εφεσίους 5, 32).

Απόκομμένοι από το Σώμα αυτό δεν μπορούμε να υπάρξουμε. Μπορεί ένα χέρι μόνο του, ξεκομμένο από το υπόλοιπο σώμα, να ζει, να κινείται, ν' αναπνέει; Δεν μπορεί. Είναι καταδικασμένο να πεθάνει.

Κανείς ποτέ δε μίσησε το ίδιο του το σώμα, αλλά αντίθετα το τρέφει και το φροντίζει έτσι κάνει και ο Κύριος με την Εκκλησία Του (Εφεσίους 5,29). Κρατάει λοιπόν ο Χριστός την Εκκλησία Του Άγία και αμολυντη, χωρίς κανένα ψεγάδι, ελάττωμα ή κάτι παρομοιο (Εφεσίους 5,27). Ή Εκκλησία είναι ο στύλος και το εδραίωμα της αλήθειας (Α' Τιμ. 3,15).

Ή Εκκλησία είναι δογματικά αλάθητη, είναι Άγία, γιατί ο Ίδιος ο Ίδρυτής της ήταν Άγιος (ο Χριστός) και γιατί την έκανε δική Του με το Ίδιο Του το Αίμα (Πράξεις 20,28). Ο Χριστός, βέβαια, μπορεί ν' αναλήφθηκε στους ουρανούς, υποσχέθηκε όμως ότι το Άγιο Πνεύμα θα δείχνει το δρόμο της Αλήθειας, θα διδάξει τα πάντα, όχι μόνο στους Απόστόλους (Ιωάννου 14, 26), αλλά και στους συνεχιστές τους, μέχρι τη συντέλεια του κόσμου (Ματθαίου 28, 20). Έτσι, οι δυνάμεις του Άδη δεν θα κατανικήσουν ποτέ την Εκκλησία (Ματθαίου 16,18).

Ο Απόστόλος Παύλος μας υποδεικνύει να υπακούμε στους εκκλησιαστικούς ηγέτες (Εβραίους 13, 17). Βέβαια, ξανάλεμε ότι πολλά μέλη της Εκκλησίας στις μέρες μας -όπως και ανέκαθεν- δεν είναι τα πρόποντα, δε σημαίνει όμως αυτό ότι το Αγ. Πνεύμα έχει «στερέψει» και δε φωτίζει πια την Εκκλησία ή ότι ο Χριστός έχει «παρατήσει» πια το Σώμα Του. [\[SSSSSSSSSSSSSSSSSS\]](#) Ο Χριστός δεν ίδρυσε μία Εκκλησία που θα πέθαινε, που θα είχε ημερομηνία λήξης. Ποίο εμπόδιο, άλλωστε, είναι ικανο να διασπάσει αυτό που ευλογησε ο Ίδιος ο Θεός; Όλοι μας λοιπόν χρειαζομαστε το πνευματικό οξυγονο της αληθινής Εκκλησίας του Χριστού.

Ας σκεφτούμε όμως και τον πολεμο που μας κάνουν αυτοί που θέλουν να εγκαταλείψουμε τις ρίζες μας, αυτοί που έχουν καταφέρει να διαφθείρουν και πολλά πρόσωπα από την πολιτική, αλλά ίσως και από την εκκλησιαστική ηγεσία μας. Αυτοί έχουν προωθήσει και τις UFO - λατρευτικές προεκτάσεις στο επίμαχο ζήτημα της εξωγήινης ζωής, αντικαθιστώντας τις Αιώνιες Αλήθειες της Εκκλησίας μας.

Διαφορετικός τελικά δεν είναι ο μασονος, το μέλος μιας «φωτισμένης» ομάδας, ο «ανοιχτος» σε όλα, ο «παντογνώστης» ή ο βετεράνος ερευνητής. Διαφορετικός αληθινά είναι ο συνειδητος Χριστιανος Ορθοδοξος. Και ειδικά στους καιρούς μας η πατρίδα και όλος ο κόσμος χρειάζεται περισσότερο από ποτέ άλλοτε τούς συνειδητούς Χριστιανούς.

Ας κάνουμε λοιπόν τη δική μας επανάσταση στη σύγχρονη, ψυχρή εποχή μας, όπως ο Χριστός, που ήταν ο αληθινος επαναστάτης της εποχής και του τόπου Του. Την αληθινή, απόδοτική επανάσταση, όχι τις ψευτο - επαναστάσεις της «Νέας Εποχής». Ας αντιδράσουμε, ας ανατρέψουμε σωστά το κατεστημένο. Ας ενωθούμε με το Σώμα του Χριστού.

Δ. ΕΠΙΛΟΓΙΚΑ ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ ΣΕ ΣΥΝΑΡΤΗΣΗ ΚΑΙ ΜΕ ΤΗΝ

ΟΡΘΟΔΟΞΗ ΑΛΗΘΕΙΑ

Διαγράψαμε λοιπόν κάπου εδώ το τέλος της πορείας μας. Ζυγώνουμε προς το τέλος σιγά - σιγά. Πιστεύουμε ότι αντιληφθήκατε πως το φαινόμενο που εξετάσαμε περισσότερο αυτό το βιβλίο υφίσταται, και οι εξηγήσεις του δεν καλύπτονται μόνο από τις «γήινες» εκδοχές. πως γίνεται, ας πούμε, τσες χιλιάδες μάρτυρες ν' αναφέρουν τις ίδιες επιδράσεις στις μηχανές των αυτόκινήτων, κύματα ζέστης από τα UFO και σχεδόν πάντα αρνητική επίδραση στα ζώα;

Το βιβλίο αυτό δεν θέλει να πείσει ότι καθετί παράξενο είναι σατανικής προέλευσης, ούτε θέλουμε να μεταδώσουμε έναν άκρατο φανατισμο προς αυτή την κατεύθυνση (ότι είναι όλα σατανικά κτλ.). Ζητάμε συγγνώμη αν φανήκαμε απόλυτοι σε πολλά σημεία του βιβλίου, θεωρώντας τούς εξωγήινους ως δαίμονες. Νομίζουμε πως οφείλουμε στο βιβλίο να παραθέσουμε τη στερεή άποψη μας, βασισμένη σ' έναν ατέλειωτο κατάλογο από επιχειρήματα, με «καραμπινάτες» ομοιοτητες των «εξωγήινων» και των δαιμόνων, όπως διαπιστώσατε ειδικά στο δεύτερο μέρος του βιβλίου.

Για μας είναι ένα μέρος της απλής αλήθειας, μερικές πτυχές της οποίας ίσως να μας διαφεύγουν. Μιας αλήθειας που απόκρυπτογραφήθηκε έπειτα από μία πολύχρονη έρευνα. Ή

αρνητική πλευρά της ζωής, η αρνητική αλλιώτικοι ενέργεια είναι μία πραγματικότητα, κι αυτό σίγουρα δεν πρέπει ν' αρέσει σε κανέναν μας.

Δεν «πετάμε» λοιπόν μία φράση ότι «τα UFO και τα οντα τους είναι του Σατανά» και ξεμπερδέψαμε.

Κάθε ενέργεια και δραστηριότητα των UFO και των όντων τους (πλην βασικά του σύγχρονου-τεχνολογικού στοιχείου) συναντάται αντίστοιχα και στη συμπεριφορά των ψυχοκτονων δαιμόνων. Στο δεύτερο μέρος του βιβλίου ειδικά, μετρήσαμε γύρω στις εκατο ομοιοτητες στον τρόπο εμφάνισης και στη συμπεριφορά των δύο φαινομένων. Το μόνο που απόμένει δηλαδή σε κάποιες περιπτώσεις, είναι να βγουν οι «εξωγήινοι» και να δηλώσουν: «Παιδιά, τόσο καιρο σας "δουλεύουμε". Είμαστε δαίμονες και παριστάνουμε τούς εξωγήινους»!

Είδαμε τόσα «εξωγήινα» πλάσματα με καθαρά δαιμονική οψη και με ονομασίες ίδιες με αυτές των δαιμόνων. Μέχρι οντα με... κέρατα έχουν δηλωθεί (π.χ. Βιρτζίνια), αλλά κάποιιοι επιμένουν: είναι εξωγήινοι, ή το ένα, ή το άλλο, η απλά φαντασίες. Ακόμα κι αν εμφανιζόταν η παραδοσιακή μορφή του διαβόλου (με κέρατα, ουρά κτλ.) μέσα σ' ένα UFO, θα θεωρούσαν ότι είναι εξωγήινος από άλλον πλανήτη, η οτιδήποτε άλλο!

Στοιχεία για εξωγήινους πολιτισμούς ς δε διαθέτουμε, ώστε να συγκρίνουμε και να παραλληλίσουμε τη συμπεριφορά αυτών με τούς «εξωγήινους» των UFO. Στοιχεία όμως για τα πονηρά πνεύματα έχουμε άφθονα και τα πράγματα μιλούν από μονα τους. Επίσης οι δραστηριοιτες των «ξένων» είναι ομοιες με αυτές των μάγων και των σατανιστών και τα συμπτώματα των «επαφικών» είναι ίδια με αυτά της μαγείας [*****].

Αν ζούσαμε το 1950 π.χ., δεν θα βγάζαμε το βιβλίο αυτό. Θα σκεπτομασταν σοβαρά το ενδεχομενο ότι μας επισκέπτονται εξωγήινοι πολιτισμοί, λόγω των καινούργιων για την εποχή εκείνη και απροσδιοριστων φαινομένων των Ιπταμένων δίσκων.

Όμως, έχουν περάσει τόσα χρόνια. Η σύγχυση, η πλάνη, ο σκοταδισμος και η κρυφοτακτική τους συνεχίζονται. Οι επισκέψεις τους είναι γεμάτες από αναπάντητα ερωτηματικά. Που θα πάει αυτή η κατάσταση; Τόσα χρόνια δεν μας έχουν μελετήσει; Δεν έχουν δει αυτό που θέλουν; Δεν μας έχουν «βαρεθεί» πια; Και ξαναγυρίζουμε στο ερώτημα: πως όλοι αυτοί οι «διαφορετικοί» εξωγήινοι, έχουν τον ίδιο τρόπο σκέψης, με τον οποίο δε μπορούμε να συντονιστούμε εμείς;

Σε τσοσες θρησκευτικές ιστορίες που γνωρίσαμε, όπως επίσης σε αγιογραφίες και εικονες, πολλοί δαίμονες είναι μαύροι, με γαμψά νύχια και με όλα τα υπόλοιπα χαρακτηριστικά τους, είτε είναι ανθρωπομορφοι, είτε ΟΧΙ. Γιατί(δεν έχει ακουστεί ποτέ ότι αυτό(είναι εξωγήινοι; Δε «συμφέρει» σε κάποιους να πουν ότι είναι εξωγήινοι, ή ότι τα Φώτα που εξαφανίζονται με την προσευχή και τις άλλες λυτρωτικές επικλήσεις είναι εξωγήινα σκάφη, απλά γιατί οι «επισκέπτες» αυτοί νικήθηκαν από τούς Άγίους και τις Επουράνιες Δυνάμεις και φάνηκε ξεκάθαρα η αρνητική τους προέλευση. Αυτήν ακριβώς την αρνητική προέλευση αρνούνται επίμονα να δεχτούν αυτοί οι κάποιιοι.

Δε διαφωνούσε και ο γέροντας Παΐσιος με την άποψη μας: **«Αυτά όλα, να ξέρεις, είναι πράγματα φανταστικά, δαιμονικά»**[472]. Ο Τζών Κήλ γράφει ότι το να ανακατεύεται κανείς με τα UFO είναι σα να ανακατεύεται με τη μαύρη μαγεία[473]. Οι «επαφικοί» είναι συνήθως άτομα με απόκρυφιστικο παρελθον και όταν επικοινωνούν με τούς «ξένους» βρίσκονται συνήθως σε καταστάσεις ύπνωσης η έκστασης, οι οποίες παραπέμπουν καθαρά στη μαγεία, που σφύζει από οραματικές εμπειρίες του τύπου UFO. Σημαντικές επίσης είναι οι επισημάνσεις ότι ερευνητές που επί χρόνια ασχολούνταν με το φαινόμενο των UFO, μεταστράφηκαν στη μαγεία και ότι πολλές επαφές με «εξωγήινους» υπήρξαν αφετηρία για την ίδρυση αιρέσεων και καταστρεπτικών παραθρησκευτικών ομάδων, συνήθως μέσω ενός «επαφικού» ηγέτη-ιδρυτή.

Από την άλλη, πολλοί πρώην μάγοι και σατανιστές έχουν αντιληφθεί το «τι ρόλο παίζουν» τα UFO. Μάλιστα, σε μια κουβέντα που είχαμε μ' έναν από αυτούς, μας απόκάλυψε ότι σε σχετική ερώτηση που είχε απευθύνει σε δαίμονες για το τι είναι τα UFO και οι εξωγήινοι, έλαβε την απάντηση: «Εμείς είμαστε»!

Όλοι οι σοβαροί ερευνητές, όσοι δεν έχουν πέσει στο λάκκο της UFO-λατρείας (Κήλ, Βαλλέ, Χάυνεκ κ.τ.λ. έχουν αντιληφθεί ότι είναι αστείο τα σκάφη αυτά να θεωρούνται σκάφη εξελιγμένων εξωγήινων πολιτισμών. Ορισμένοι απ' αυτούς, έχουν αντιληφθεί την ύπαρξη μιας ενιαίας διανοίας που τα κατευθύνει, η τη σύνδεση εξωγήινων - πνευμάτων.

Θεωρίες ότι οι «εξωγήινοι» έρχονται από άλλους πλανήτες ή απ' όπουδήποτε αλλού έχουν σκαρφιστεί οι οποίοι «ψαγμένοι» ερευνητές, υπάρχουν πολλές. Ή έρευνα όμως που δεν είναι

απόκομμένη από το Δημιουργό και που είναι θεμελιωμένη στην Πνευματική Αλήθεια του Χριστού και των αγίων Πατέρων, έχει και τις περισσότερες πιθανότητες να λύσει το μίτο της Αριάδνης.

Το ότι έχουμε μπει στην εποχή της τεχνολογίας δε σημαίνει ότι καταργήθηκαν κάποιες πνευματικές πραγματικότητες. Οι δαίμονες δεν έχουν πάψει να υπάρχουν και να ενεργούν. Το αντίθετο μάλιστα. Έχοντας πείρα αιώνων μπορούν να τρόπαιοποιούν τα σχέδια τους και να τα «πρόσαρμοζουν» στις «ανάγκες» της εποχής, ωθούμενοι μάλιστα περισσότερο από την ηθική απόσταση των σημερινών ανθρώπων, του Δυτικού κυρίως κόσμου, μια απόσταση που εκφράζεται με πολλούς νέους τρόπους και με ιδιαίτερη ένταση.

Το ότι ο άνθρωπος σκέφτεται πια περισσότερο σαρκικά και υλιστικά φαίνεται από το ότι ο νους του, στο θέμα της προέλευσης των UFO, πηγαίνει μόνο στην «υλιστική», εύκολη εξήγηση του φαινομένου, στο ότι δηλ. προέρχονται από άλλους πλανήτες του σύμπαντος, και καθόλου στο ότι μπορεί να προέρχονται από έναν αόρατο πνευματικό κόσμο, που μορφοποιεί ποικίλα είδωλα - πειρασμούς στον δικό μας υλικό κόσμο.

Εφόσον λοιπόν το θέμα μας σχετίζεται άμεσα με το Δημιουργό και τα κόσμολογικά μυστήρια, το εξετάζουμε σ' αλληλεξάρτηση μ' Αυτόν, ώστε να είμαστε αληθινοί και αξιοπιστοι. Οποιοσδήποτε άλλος τρόπος εξέτασης του θέματος βασίζεται σε πιθανολογίες, η ύπαρξη όμως του Θεού είναι, για μας τουλάχιστον, απόλυτα βέβαιη.

Βέβαια, σε ολόκληρο το σύμπαν ίσως να υπάρχουν οντα σαν κι εμάς, δε φαίνεται να είναι όμως τα οντα που μας επισκέπτονται και ενεργούν, κατά «διαβολική» σύμπτωση, όπως ο... διάβολος! Ενώ λοιπόν ο Λογος του Θεού και διάφοροι ορθόδοξοι συγγραφείς δεν απόρριπτουν την πιθανότητα ύπαρξης έλλογων όντων εκτός της γης, οι «εξωγήνιοι» που μας επισκέπτονται, μας απόγοητεύουν με τη συμπεριφορά τους.

Πάντως, δεν αποκλείουμε την πιθανότητα να Πρόκειται πράγματι για έλλογα οντα από άλλους πλανήτες. Μόνο που τα οντα αυτά, κατέχοντας τα κλειδιά φυσικών δυνάμεων, τις έχουν καταχραστεί και διαστρέφει, ανάγοντας τις σε εωσφορικές - μαγικές και έτσι έχουν εξομοιωθεί με τα αρνητικά πνεύματα, στην προθεση και στις ιδιοτητες. Δεν αποκλείουμε όμως και την πιθανότητα κάποια από τα οντα αυτά να είναι γήινα γενετικά μεταλλαγμένα ανθρωποειδή, τις κινήσεις των οποίων ελέγχει η Σκοτεινή Διάνοια, πιθανοτατα λόγω μαγικών-σατανιστικών πρακτικών.

Δε συμφωνούμε επίσης με κάποιους επιστήμονες που, αγνοώντας πνευματικούς νόμους και «κολλημένοι» στα γήινα δεδομένα της εποχής μας, αρνούνται την πιθανότητα να μας επισκέπτονται νοήμονα οντα από άλλους πλανήτες, λόγω των «ανυπέρβλητων απόστάσεων». Ή ταχύτητα της σκέψης όμως ποία είναι; Μα, και σε 1.000 χρόνια, αν υπάρχουμε, δεν θα έχουν εξελιχθεί σε απίθανο βαθμο οι γνώσεις και οι ανακαλύψεις μας; Τα φράγματα καταρρίπτονται συνεχώς!

Αναμένουμε πραγματική ψυχική επικοινωνία με τα «αδέρφια μας εκεί έξω», αν υπάρχουν. Έ, κι αν δεν υπάρχουν δεν θα «κάτσουμε να σκάσουμε». Έχουμε τη συντροφιά των συνανθρώπων μας, και προπάντων του Αθάνατου Τριαδικού Θεού, της Θεότοκου, των Αγγέλων και των Αγίων που μεσιτεύουν για μας. Και, όπως είπαμε, δεν μας λείπει τίποτα, έχουμε όλες τις προϋποθέσεις για την επάνοδο, αρκεί να τις εκμεταλλευτούμε.

Αν ο άνθρωπος σκέφτεται και ερευνά με βάση τη στατιστική και τη γήινη - ανθρώπινη λογική, τότε βγάζει το «σίγουρο» συμπέρασμα ότι υπάρχουν χιλιάδες και εκατομμύρια πλανήτες με ζωή. Αν όμως στοχαστούμε πνευματικά και χωρίς γήινους - υλικούς - πτωτικούς περιορισμούς (π.χ. «το σύμπαν είναι τεράστιο» κτλ), τότε κάλλιστα μπορούμε να δεχτούμε και την πιθανότητα ότι η γη είναι το μοναδικό σημείο του σύμπαντος που φιλοξενεί έλλογα οντα.

Ας υποθέσουμε ότι ο Δημιουργός ήθελε να φτιάξει το ανθρώπινο είδος μόνο στη γη, ως κορωνίδα της δημιουργίας [+++++](#). Τότε θα υπήρχε μόνο ο πλανήτης Γη και κανένα άλλο ουράνιο σώμα στο σύμπαν; Θα έπρεπε δηλαδή να είναι άδειο όλο το σύμπαν για να πειστούμε ότι μόνο στη Γη υπάρχει ζωή;

Γι' Αυτόν, άλλωστε, το να φτιάξει έναν κοκκο άμμου και ολόκληρο το Σύμπαν είναι το ίδιο και το αυτό. Οπως επίσης χίλια χρόνια γι' Αυτόν είναι σαν μία μέρα (Πέτρου Β' 3,8). Γι' αυτό δεν έχει καμία σημασία το ότι κάποια σημεία του σύμπαντος δεν θα τα δει μάλλον ποτέ ανθρώπινο μάτι.

Και κάτω από τις θάλασσες και τούς ωκεανούς, που καλύπτουν το 70% περίπου της επιφάνειας του πλανήτη, υπάρχουν αχανείς ανεξερεύνητες εκτάσεις. Αυτό δε σημαίνει ότι εκεί ζουν όπωςσδήποτε υποθαλάσσια οντα και πολιτισμοί!

Ίσως το σύμπαν να είναι ή «ατμόσφαιρα» της Γης, αν σκεφτούμε πέρα από περιορισμούς χώρου και χρόνου. Ίσως ο κάθε πλανήτης του σύμπαντος, το κάθε ηλιακό σύστημα, ο κάθε

γαλαξίας, ν' αποτελούν καθαρά λειτουργικά κομμάτια και να εξυπηρετούν την ισορροπία και το φωτισμο του σύμπαντος - και τίποτα περισσότερο. Μπορεί να μοιάζει αδιανοητο για μας, αλλά και το ηλιακο μας σύστημα, μία μικρογραφία της συμπαντικής δομής, λειτουργεί κατ' αυτόν τον τρόπο.

Σε κάθε κοινωνία, σε κάθε δάσος, στη θάλασσα, τίποτε δεν είναι άχρηστο και μία μονάδα εξυπηρετείται από πολλές επιμέρους μονάδες. Ολα εξυπηρετούν κάποιο σκοπο, αθέατα και μη. Ολα πάνω στον πλανήτη (χλωρίδα, πανίδα κλπ.), αθέατα και μη, ίσως είναι απαραίτητα, κατά μυστηριώδη τρόπο, για να διατηρείται η ισορροπία πάνω στον πλανήτη αυτόν, που έχει φτιαχτεί για να εξυπηρετεί και τον άνθρωπο.

Δεν είναι λοιπόν εγωιστικο, αντίθετα, αναδεικνύει την αξία μας, μας τιμά, αλλά και μας γεμίζει ευθύνη να δεχτούμε ότι και όλα τα ουράνια σώματα στο σύμπαν ίσως να υπάρχουν για λογους ισορροπίας και αρμονίας, για τη διατήρηση της δημιουργίας, ώστε να εξυπηρετείται και να προστατεύεται ο πλανήτης μας και η «κατ' εικόνα και ομοίωση» ζωή πάνω σ' αυτόν. Έτσι δεν Θεόποιούμε και αυτούς «εκεί έξω», ούτε απασχολούμε τη σκέψη μας υπέρ του δέοντος με το ζήτημα της εξωγήινης ζωής - που εντάσσεται μέσα στα πλαίσια της υλικής δημιουργίας - εις βάρος της ουσίας, της Αόρατης Δημιουργού Δύναμης.

Είναι μία άποψη κι αυτή και κανείς δεν μπορεί να την αντικρούσει, παρατάσσοντας τα «γήινα» επιχειρήματα της στατιστικής και της ανθρώπινης - εγωιστικής (Οχι ανθρώπινης - θεικής, δηλαδή συνεργάσιμης με το Θεό, ουράνιας) λογικής.

Σύμφωνα με το νόμο των πιθανοτήτων, ένας ηλικιωμένος 80 χρονων βρίσκεται πολύ πιο κοντά στο θάνατο, απ' ότι ένα παιδί 10 χρονων. Πόσοι παππουδες όμως έχουν κλάψει για τα εγγόνια τους! Σ' αυτές τις περιπτώσεις που «πήγανε» τα επιστημονικά νούμερα της στατιστικής;

Σ' ό,τι μας είναι άγνωστο, ας μην επιμένουμε στη χρησιμοποίηση πιθανοτήτων και στατιστικής. Ή αλήθεια μπορεί να ξαφνιάσει πολλούς.

Και, ξέχωρα απ' αυτό, δε μπορούμε να μιλάμε για στατιστικές, αφού δεν έχουμε καθόλου στοιχεία ή ενδείξεις για έλλογη ζωή στο εξώτερο διάστημα. Επομένως, οι πιθανότητες μοιράζονται, είναι 50 - 50: ή υπάρχει και αλλού ζωή, ή δεν υπάρχει.

Ίσως η δημιουργία έλλογης ζωής στον πλανήτη μας να προήλθε από μια σειρά εξαιρετικά πολύπλοκων διαδικασιών, που δε συντελέστηκε πουθενά αλλού στο σύμπαν. Ίσως η Γη να είναι ο ευλογημένος τοπος του Θεού, ο ευλογημένος πλανήτης. Και, ποιος ξέρει, μπορεί μια μέρα η ανθρωπότητα να δημιουργήσει αποικίες σε πολύ μακρινά μέρη του σύμπαντος.

Καταλήγουμε λοιπόν στο συμπέρασμα: Πολλοί είναι οι τρόποι που μεταχειρίζεται ο Πάνσοφος για να εμφανιστεί η εσωτερική ποιότητα των ανθρώπων. Επιτρέπει λοιπόν τις εμφανίσεις «UFO» στον πλανήτη μας για να φανερωθούν αυτοί που θ' αφοσιωθούν στη «φιλόσοφία» και στη λατρεία των ειδώλων, των (κτιστών) UFO, εγκαταλείποντας Αυτόν. Τις επιτρέπει όμως για να φανερωθούν και όσοι κυριεύονται από πάθη και φανατισμο και όσοι, τέλος πάντων, θα προδοθούν ότι δεν αξίζουν την Αιώνια Ζωή, αφού ζουν για τους «εξωγήινους». Είναι κι αυτός ένας τρόπος για να εκδηλωθεί η ελεύθερη επιλογή, το αυτεξούσιο και τελικά η προαίρεση των ανθρώπων.

Μετά από όλα όσα γράφτηκαν στο βιβλίο αυτό, πιστεύουμε ότι οποιαδήποτε αισθήματα συμπάθειας και έλξης προς τούς «γκρίζους», ή γενικά τούς «εξωγήινους», κατευθύνονται από μία ανώμαλη πηγή, με τη συγκατάθεση βέβαια του ατόμου, που μερικές φορές δικαιολογείται, αφού έχει άγνοια για τα καμώματα των «εξωγήινων». Μετά από την ανάγνωση του βιβλίου αυτού όμως, θα πρέπει να προβληματιστούμε πολύ σχετικά με την ψυχική ποιότητα και τους σκοπούς των όντων αυτών. Τα «οντα» αυτά είναι αναίσθητα, γλοιώδη και μοχθηρά. Κάθε προσφιλές δηλαδή συναίσθημα προς αυτά δηλώνει εναν γενικά προβληματικο χαρακτήρα, και τότε μάλλον «όμοιος αγαπά τον ομοιο». Το φαινόμενο των UFO λυμαίνεται τούς νευρωτικούς, τούς αφελείς και τούς ανώριμους, όπως λέει και ο Τζών Κήλ[474].

Μέσω των UFO όμως, και άλλων μυστηρίων, διαφαίνονται οι αδυναμίες, οι προκαταλήψεις και ο φανατισμος και από άτομα που ανήκουν στο άλλο άκρο, όπως οι πωρωμένοι ορθόλογιστές. Όταν αυτοί οι τελευταίοι έχουν ως επιχείρημα «Ποια UFO και αηδίες, αυτά είναι για τα ψώνια», τότε προδίδονται και οι δικές τους παρωπίδες.

Ας έρθουμε όμως σε εσάς τώρα. Αν εξακόλουθείτε να επιμένετε ότι τα UFO είναι σκάφη Αγάθων εξωγήινων όντων, αγνοείτε παντελώς: 1) Τούς, κατά παραδοχή λαού και κλήρου, Αγίους της Ορθοδοξίας. 2) Τούς πιστούς άλλων θρησκειών Ινδουιστές, Βουδιστές κλπ., οι οποιοι επίσης δεν απόδέχονται τα UFO ως σκάφη εξωγήινων. 3) Τούς ανθρώπους του απλού λαού που ζουν στη φύση (χωρικούς, γεωργούς, κτηνοτρόφους κλπ.), που επίσης με την πείρα και την αγνή τους διαίσθηση,

θεωρούν, στην πλειοψηφία τους, ότι τα UFO είναι φαντασίες ή «δαιμονικά» και 4) Τούς επιφανείς επιστήμονες, που διατείνονται με την πείρα τους ότι πίσω απ' αυτά κρύβονται χίλιες δύο εξηγήσεις, όχι όμως αυτές που δίνουν οι «ειδικοί» των UFO.

Και ποιοι απόμένουν; οι «γκουρού» της «Νέας Εποχής» και οι ιδρυτές παραθρησκευτικών οργανώσεων, οι «Νεοεποχίτες» και πολλοί μασονοί. Και οι μανιώδεις αναζητητές που ακόλουθούν αυτούς. Αν όλοι αυτοί έχουν δίκιο και αυτοί που αναφέραμε πριν (Άγιοι, πιστοί, άνθρωποι που ζουν στη φύση, επιστήμονες) έχουν άδικο, ε, τότε, τι να πούμε; Σηκώνουμε τα χέρια ψηλά! Είναι σύμπτωση όμως, που όλοι αυτοί οι πλανημένοι, οι μάγοι, οι κερδοσκοποί και όλοι οι Αντί - Χριστων φρονημάτων, έχουν «ψωμοτύρι» το θέμα των UFO;

Οι δύο σύγχρονες λοιπόν κατευθύνσεις της Δύσης, ο υλισμός και ο εωσφορικός πνευματισμός, έχουν την ίδια απόληξη: την απώλεια.

Το βιβλίο αυτό είχε σκοπο να προσθέσει άλλο ένα λιθαράκι στην έρευνα του φαινομένου, για την απόκάλυψη κάποιων πτυχών της αλήθειας.

Εντάξει, ίσως είναι καλό να διαθέτει κανείς γνώσεις για τα θέματα του ανεξήγητου, στο τέλος όμως δεν θα κριθούμε από τις γνώσεις, αλλά από τις πράξεις και την αγάπη που έχουμε. Γιατί όλα είναι προσωρινά, φθαρτά στη ζωή αυτή. Έτσι και με το θάνατο μας όλα θα γίνουν χώμα: οι γνώσεις μας, οι απόλαύσεις μας κτλ. Όταν όμως οι γνώσεις αυτές (που για τα θέματα αυτά δεν είναι «κατοχυρωμένες» πολλές φορές) και οι απόλαύσεις απόβαίνουν εις βάρος της Αιώνιας Ζωής, τότε θα ήταν καλύτερο να μην τις είχαμε...

Βαρεθήκαμε λοιπόν τόσα χρόνια να περιμένουμε τούς «εξωγήινους» για να μας διδάξουν τη «γνώση» (μήπως δεν έρθουν ποτέ τελικά;). Βαρεθήκαμε να περιμένουμε τούς Ψευδοπροφήτες (Νοστράδαμο, Κέισυ) να επαληθευτούν. Βαρεθήκαμε να περιμένουμε τη λύτρωση από τις ξενοφερτες παραθρησκευτικές ομάδες, που υποσχονται τόσα και τόσα.

Μήπως τελικά η Αλήθεια κυκλοφορεί ανάμεσα μας; Οχι... Δεν εννοούμε κάποιους εξωγήινους. Εννοούμε τη γνήσια Ορθοδοξία, όπως αυτή εκφράζεται μέσω των Άγιων Πατέρων και των πραγματικών εκπροσώπων του Χριστού ακόμα και σήμερα...

Ή θα είμαστε λοιπόν με τον Άη Γιώργη και τούς Άγιους που εξόντωναν τούς δράκους, ή με τούς δράκους, τα λοιπά υποχθονια οντα και τα είδωλα. Ή με τον Άγιο Χαράλαμπο (85-198 μ.Χ.), ή με το νικημένο δαίμονα που πατάει. Ή με τούς χιλιάδες πιστούς που μαρτύρησαν επί Ιουλιανού του Παραβάτη, ή με τον Ιουλιανο τον Παραβάτη (331-363 μ.Χ). Ή με τούς συνανθρώπους μας που έχουν τραβήξει τόσα μαρτύρια από τούς «εξωγήινους», ή με τούς «εξωγήινους».

Για όσους θέλουν λοιπόν να νικήσει μέσα τους η Αγάπη, η επιλογή είναι μία: Ο Παντότινος Νικητής, ο Ιησούς Χριστός: ο Θεός που έγινε άνθρωπος για να γίνει ο άνθρωπος Θεός. Ας ελπίσουμε σ' Αυτόν κι' ας μην επιτρέπουμε στους «εξωγήινους» να κλέβουν την ελπίδα μας. Ο Χριστός είναι ο πραγματικός «εξωγήινος», ο «άρτος που κατέβηκε από τον ουρανό» (Ιωάννου 6,33) και τρέφει τον άνθρωπο. Πρέπει λοιπόν ν' ακόλουθήσουμε τις νουθεσίες Του. Γιατί; Γιατί, από τούς «προφήτες» και τούς «μύστες» των θρησκειών...

... Μόνο Αυτός ήταν ο Υιός του Θεού και του Ανθρώπου, ο Θεάνθρωπος, ο Ίδιος ο Θεός, που προϋπήρχε της δημιουργίας του κόσμου (γεννηθέντα, ου ποιηθέντα ομοούσιον τω Πατρί), και όχι απλά ένας απεσταλμένος Του.

- Μόνο Αυτός γεννήθηκε εκ Πνεύματος Αγίου και της Παρθένου Μαρίας.

- Μόνο Αυτός, ήταν ο μοναδικός άμεμπτος - αναμάρτητος (Θε)άνθρωπος που πέρασε από τη γη (Ιωάννου 8, 46, Εβραίου 7, 26).

- Μόνο Αυτός έκανε τόσα και μεγάλα θαύματα, θαύματα ουσίας, με ηθικό και ψυχωφελές νοημα, όχι θαύματα επιδεικτικά. Δεν ήθελε μάλιστα να μαθαίνονται (π.χ. Μάρκου 5, 43) .

- Μόνο Αυτός ήταν τόσο ταπεινός, πλένοντας τα πόδια των μαθητών Του.

- Μόνο Αυτός ήξερε τα πάντα πριν συμβούν (την προδοσία του Ιούδα, τη Σταύρωση και την Ανάσταση Του κτλ.). Και όλα τα υπέμεινε με απίστευτη καρτερία.

- Μόνο Αυτός πέρασε τα Πάθη, εξευτελίστηκε, σταυρώθηκε και πέθανε πάνω στο Σταυρο, προσφερε θυσία τον εαυτό Του για να σώσει τον πτωτικό άνθρωπο και για να μας μεταδώσει τις αρετές. Ο Βούδας π.χ. πέθανε μετά από ένα πλούσιο γεύμα.

- Μόνο πριν πεθάνει Αυτός, η Γη βυθίστηκε επί πολλές ώρες στο σκοτάδι (Ματθαίου 27, 45).

- Μόνο όταν πέθανε Αυτός, έγινε σεισμός σ' όλη τη Γη και σηκώθηκαν οι νεκροί, από τα μνήματα (Ματθαίου 27,51 - 52).

- Μόνο Αυτός νίκησε τον Άδη, μέσα στα Τάρταρα, μόνο Αυτός νίκησε το θάνατο και αναστήθηκε, απελευθερώνοντας και τις ψυχές αυτών που ήθελαν να Τον ακολούθησουν.
  - Μόνο Αυτός νικάει τα δαιμόνια, που φρίττουν στο σημείο του Σταυρού.
  - Μόνο Αυτός αναλήφθηκε στους ουραμούς, μέχρι τη στιγμή που θα ξανάρθει.
  - Μόνο Αυτός θα ξανάρθει κρίναι ζώντας και νεκρούς (Δευτέρα Παρουσία) και η Παρουσία Του θα καλύψει όλο το σύμπαν (Μάρκου 13,25 - 27)
  - Μόνο Αυτός υποσχετεί (και πραγματοποιεί:) την Ανάσταση των σωμάτων και την ψυχοσωματική Αιώνια Ζωή.
  - Μόνο Αυτός θα νικήσει τον ΑντίΧριστό και μετά θα βασιλεύει αιώνια (ου της βασιλείας ουκ έσται τέλος).
  - Μόνο Αυτός είναι τελικά η Οδός, η Αλήθεια και η Ζωή... (Ιωάννου 14,6). Το Α και το Ω... Ο Ων και ο Ήν και ο Ερχομένος, ο Παντοκράτωρ (Απόκάλυψη 1,8). Ο Πνευματικός Ήλιος της Δικαιοσύνης. Ας γίνουμε ακτίνες Του.
- Ας γραφτεί το όνομά μας στο ΒΙΒΛΙΟ ΤΗΣ ΖΩΗΣ.

Υποσημειώσεις

^[1] U.F.O.=Unidentified Flying Objects, δηλαδή άγνωστου ταυτότητας Ιπτάμενα αντικείμενα -ΑΤΙΑ στην ελληνική γλώσσα.

^[2] Βέβαια οι Πατέρες έχουν δώσει στα χωρία αυτά ερμηνείες άσχετες με το θέμα μας, ερμηνείες που δεν ωφελεί ν' αναφέρουμε εδώ. Εμείς δεν διαφωνούμε μ' αυτούς, απλά εστιαζόμαστε σε πιθανές προεκτάσεις των ερμηνειών αυτών.

^[3] Για την εξέταση του θέματος από Θεολογική και επιστημονική πλευρά βλέπε στο βιβλίο του Αρχιμ. Αστερίου Χατζηνικολάου, Αρχή και τέλος του κόσμου (Κόσμολογία και Αγ. Γραφή), Έκδ. «Ο Σωτήρ», Αθήνα 2001.

^[4] Το κατ' εικόνα και καθ' ομοίωση ισχύει και μετά την πτώση, μόνο που το σώμα μας υπόκειται πια στην υλική φθορά, ενώ το κατ' εικόνα της ψυχής έχει αμαυρωθεί από την οδυνηρή κλίση μας προς το κακό.

^[5] Ο Αδάμ (ή ο πρώτος άνθρωπος) ήταν η ρίζα του ανθρώπινου γένους και το πάθημά του έχει «καταγραφεί» στη συλλογική μνήμη μας και επιβιώνει.

^[6] Στην προκειμένη περίπτωση βέβαια, ο θετικός και ο αρνητικός πόλος δεν έχουν την ίδια δύναμη. Ο Θεός έχει τη Δύναμη. Στον διάβολο απλά παραχωρεί τόση δύναμη, Όση του επιτρέπει η ανθρώπινη βούληση.

^[7] Το κακό Όμως δεν έχει υπόσταση, αλλά παρ-υπόσταση. Είναι η άρνηση του Καλού, ενώ αντίθετα ο Θεός έχει πνευματική υπόσταση. Είναι ο Ων, ενώ το κακό είναι μη ον. Αναλυτικότερα βλέπε στο έργο του Αγ. Διονυσίου του Αρεοπαγίτου, Περί θείων ονομάτων, Περί μυστικής Θεολογίας, εκδόσεις Πουρνάρα και στο βιβλίο Δοκίμια ΦιλοσοφικοΘεολογικά, του Αρχ. Φωτίου Μακρυστάθη, Μαξιμιαν, Πειραιάς 2001, σελ. 47.

^[8] Ή, καλύτερα, αυτές υποτάσσονταν στα πνεύματα.

^[9] Βλέπε στο βίο του Αγ. Θεόδωρου του Συκεώτη, εκδ. Το Περιβόλι της Παναγίας, σελ. 62. Όπως θα δούμε, εκτός από τα UFO πετάνε και κάποιοι «εξωγήνιοι».

^[10] Π.χ. οι γρήγορες και πολύ απότομες αλλαγές πορείας.

^[11] Τα τελώνια που γράφονται με έντονα γράμματα θα δούμε ότι συνδέονται με το θέμα των UFO

^[12] Ήεροθέου Βλάχου, Θεραπευτική αγωγή, Ι. Μ. Γενεθίου Θεότοκου, σελ. 155. Στις σελίδες 142-171 του βιβλίου αναπτύσσεται θαυμάσια το θέμα της φαντασίας. Για το θέμα των λογισμών προτείνουμε τα έργα της Νηπτικής Ψυχολογίας των Πατέρων, Όπως και το «Στοιχεία Νηπτικής Ψυχολογίας» του Ιωάννου Κορναράκη, έκδ. Κυριακίδη, 1982.

^[13] Τέτοια οράματα περιγράφονται σε βιβλία Όπως «Από την αμαρτία στην αγιότητα» της Ιωάννας Τσεκούρα και στις «Διηγήσεις φοβερές και ωφέλιμες» της Ι. Μ. Παρακλήτου Ωρωπου.

^[14] Το 1976 είχαν πληροφορήσει τον «επαφικό» Τζων ΧΟτζες ότι θα γίνει παγκόσμιος πόλεμος, που θα ξεκινούσε από τη Μέση Ανατολή και θα εξαπλωνόταν στην Ευρώπη ανάμεσα στο 1982 και το 1984. Το 1987 είπαν ότι θα κατέφθαναν οι ίδιοι (Ανεξήγητο, τόμο 3, 1982, σελ. 893).

^[15] Για το τι ρόλο «παίζει» η αστρολογία προτείνουμε τα βιβλία Αντιρρήσεις στην αστρολογία, από 192 κορυφαίους επιστήμονες και 19 νομπελίστες, εκδ. Λέξημα και του π. Αντωνίου Αλεβιζόπουλου, Η αστρολογία στο φως της Ορθοδοξίας, 1995

^[16] Κυρίως σε περιπτώσεις που, Όπως λέγεται, οι ίδιοι οι «εξωγήνιοι» έχουν εμφυτεύσει δικά τους έμβρυα σε γυναίκες, Όπως στην περίπτωση μιας σπουδάστριας, της Κάθριν, τον Φεβρουάριο του 1991 στη Βοστώνη (Colin Wilson, Εξωγήνιοι, εκδ. Αρχέτυπο, σελ. 27).

^[17] Η εκούσια εξωσωματική εμπειρία εφαρμόζεται ιδιαίτερα από μάγους, σαμάνους κ.τλ. Όπως και στην ύπνωση, στις περιπτώσεις αυτές η ψυχή απόκοπεται από το σώμα και περιπλανείται σε τόπους γνωστούς ή αγνώστους. Είναι εύκολη υπόθεση λοιπόν για τα δαιμόνια να καταλάβουν το σώμα. Για να εντυπωσιάσουν μάλιστα το άτομο, του προσφέρουν μαγευτικές οραματικές εμπειρίες. Η τεχνική αυτή εκθειάζεται από βιβλία μαγείας και πνευματισμού, αλλά δυστυχώς πια και από βιβλία και περιοδικά ευρείας κατανάλωσης.

^[18] Για τις επιδράσεις και τις προσβολές των δαιμόνων στα ανθρώπινα σώματα βλέπε σε διάφορα έργα, Όπως π.χ. του Οσίου Παΐσιου Βελιτσκόφσκυ, Τα κρίνα του αγρού, Ι. Μ. Παρακλήτου, 1996, σελ. 111-117.

+++++ Ο ΝτΟναλντ Κήχοου στο βιβλίο του 'Ξένοι από το διάστημα', Εκδ. Ωρορα, περιγράφει πολλά θανατηφόρα περιστατικά από συναντήσεις αεροπλάνων με UFO.

+++++ Τέτοιες περιπτώσεις περιγράφονται στο βιβλίο του Γ, ΝανΟπουλου, Εξωγήνιοι, ναι υπάρχουν!, Εκδ. Κάδος, σελ. 172, καθώς και στο περιοδικό Tetra Incognita No 4, σελ. 13.

sssssi Όσοι πιστεύουν σε οιωνούς (προμηνύματα, «σημάδια»), προλήψεις, γούρια-γρουσουζιές (ποδαρικό κ.τ.λ.), στην τύχη, στις μαντείες κ.α.

+++++ Ιερά Μητρόπολις Καλαβρύτων και Αιγιαλείας, Παναγία η Σπηλαιώτισσα, 1995, σελ. 16. 'Η θαυματουργή εικόνα υπάρχει στη Μονή του Μεγάλου Σπηλαίου, κοντά στα Καλάβρυτα. Είναι έργο του Απόστόλου και Ευαγγελιστή Λουκά

+++++ Τα παραπάνω λόγια του Ισχύουν για τους πιστούς ανθρώπους

+++++ Στο θέμα αυτό αναφέρεται και ο Αγ. Αυγουστίνος, στο έργο του 'Η Πολιτεία του Θεού (βιβλίο 80, κεφ. ΚΓ', ΚΔ' κ.α.).

sssssi * Είτε μόνο του, είτε σε συνδυασμό με άλλα χρώματα.

+++++ Ν. Πολίτη, Παραδόσεις, τόμο Β', σελ. 317. Βέβαια εμείς δεν πιστεύουμε ότι υπάρχουν βρικολακες. 'Η γνώμη μας είναι ότι επρόκειτο για φαινόμενα της παραμορφωτικής φαντασίας, ή για εμφανίσεις δαιμόνων με τη μορφή απόθανόντων προσώπων, ή για κατοχή ενός πτώματος από δαιμονικό πνεύμα

+++++ Ο Λέοναρντ Στρίνγκφιλντ περιγράφει αρκετές τέτοιες περιπτώσεις στο βιβλίο του Ιπτάμενοι δίσκοι (έκδ. Ράπτης, 1977).

- Για το θέμα της σχέσης των UFO με τις συσκοτίσεις και τις διακοπές ρεύματος, βλέπε στο βιβλίο του Ντ. Κήχοου, Ξένοι από το διάστημα, εκδ. Ωρορα, σελ. 243-261.

+++++ Εξωγήνιος του Άνταμακι. Ορθος ήταν ένα τέρας της μυθολογίας μας.

- Μπορείτε ν' ανακαλύψετε πολλά τέτοια στα βιβλία μαγείας και απόκρυφισμού.

sssssi Γι' αυτούς που θέλουν να «βλέπουν» διάφορα, συστήνουμε να διαβάσουν το Γεροντικό περί ονείρων και οραμάτων, ειδικά τις σελίδες 294-307.

- Όπως η εγωιστική επιβεβαίωση του ανθρώπου ότι πιστεύει σε κάτι αληθινό, ότι έχει δίκιο, η θαυματόλαγνεία κτλ.

- Επιδίδωκαν να δουν το Χριστό μόνο μετά θάνατον.

+++++ Εφιάλτες φυσικά μπορεί να προκληθούν και από φυσικά αίτια (π.χ. μετά από ένα γερό φαγοπότι πριν τον βραδινό ύπνο).

+++++ Αγ. Γρηγορίου Νύσσης, Περί κατασκευής του ανθρώπου, εκδ. Τέριος, 1992, σελ. 119. Στο βιβλίο αυτό ο Άγιος αναλύει με εκπληκτικό τρόπο τη λειτουργία και τη χρησιμότητα των οργάνων του ανθρώπινου σώματος.

+++++ Στις «τοπικές» όμως εμφανίσεις των Δυνάμεων του Φωτός, κρύβεται πάντα η προσφορά προς τον άνθρωπο.

sssssi Ας μη λησμονούμε και τις γνώσεις και τα τεχνολογικά επιτεύγματα δαιμόνοκρατούμενων αρχαίων λαών.

+++++ Ας μην ξεχνάμε ότι ο φόβος ερεθίζει και το φαινόμενο της παραμορφωτικής φαντασίας.

+++++ 'Η μαγεία που εξασκείται στις οθόνες των υπολογιστών, αντί για τις κούκλες π.χ. και τα ομοιώματα.

+++++ Είναι κι αυτό άλλο ένα σημείο της αλαζονείας που επικρατεί στην εποχή μας, το ότι πολλοί άνθρωποι θεωρούν τόσο απλό και ασήμαντο ν' αφαιρούν μια ανθρώπινη ζωή, να παίζουν με τη δημιουργία, ή, αν θέλετε, ν' απόφασίζουν αυτοί και όχι ο Δημιουργός, για το αν θα δει μια ψυχή το φως της ζωής.

- Ο Ραέλ, ας πούμε, «εμπνευσμένος» από τους εξωγήνιους ίδρυσε την εταιρεία κλωνοποίησης Clonaid. Λέγεται μάλιστα ότι σχεδιάζεται και η κλωνοποίηση του... Χριστού!

sssssi Όπως και η αγάπη.

+++++ Όπως π.χ. το «Κύριε. ελέησον».

+++++ Πάντως το σημαντικό και το πιο ισχυρό σύμβολο του καλού είναι ο σταυρός. Όλα τα υπολοιπα έπονται

+++++ Μιας καλόςνης δηλ. που θα έχει αντίκρισμα (ευεργεσία) στον ψυχικό κόσμο του μάρτυρα.

- Τα μάτια και τα φρύδια είναι τα σημεία εκείνα του ανθρώπου, στα οποία απότυπώνονται πιο έντονα τα συναισθήματα του.

sssssi Και κάποιες Θείες ενέργειες, μπορεί να πει κάποιος, είναι κακές η και βίαιες. Είναι πολύ προχειρές και βιαστικές αυτές οι εκτιμήσεις, γιατί παρακάμπτεται η ουσία (ο αντίκτυπος στις ψυχές των ανθρώπων) και η ιδιαιτερότητα της κάθε περίπτωσης, ώστε να επιτευχθεί ένας αληθινά Θεϊός σκοπός.

+++++ Βλέπε κακή χρήση του Internet, που δυστυχώς υπερισχύει της καλής χρήσης.

+++++ Και, δυστυχώς, οι περισσότεροι άνθρωποι είναι εντελώς ανυποψίαστοι για το τι θα συμβεί τη συνταρακτική στιγμή της κρίσης από το Θεό και για την αιωνιότητα που θ' ακολουθήσει. Βλέπε επίσης: Προς Κορινθίους Β' (5, 10), προς Εβραίους (9,27-28), Ιωάννη (5,24-29) και Ιωάννη Α' (2, 1517).

+++++ Θα μπορούσαμε να παρομοιάσουμε την εξωτερική εικόνα των UFO με κάποια πολυτελή, χλιδάτα αυτόκινητα που αστράφτουν, τρέχουν με ιλιγγιώδη ταχύτητα κ.τ.λ. Όπως οι υλιστές «ξετρελαίνονται» για τα αυτόκινητα αυτά, έτσι και οι UFO-μανείς για τα UFO!

sssssi Φτάνουν δηλ. στο σημείο να λατρεύουν απευθείας τους δαίμονες και το διάβολο. Ο,τι χειρότερο...

+++++ Πολλοί άνθρωποι που έχουν «προσβληθεί» από τέτοιους Ιούς δε μπορούν να κατανοήσουν τι σημαίνει μετάνοια και ταπείνωση. 'Η υπερηφάνεια σκοτίζει το νου και φεύγει η Χάρη του Θεού.

- Ακόμα και η χειρότερη διδασκαλία έχει τη λογική της και ο πλανημένος άνθρωπος εύκολα την ασπάζεται.

- Υποψιαζόμαστε ότι η δράση αυτή του διαβόλου ισχυροποιείται όταν βρίσκεται το άτομο σε φάση ασυνείδητη (υπό την επήρεια ναρκωτικών ή παραισθησιογόνων, στην ύπνωση, ή σε πιο ευρεία κλίμακα, στον ύπνο, όταν απουσιάζει η ασπίδα της προσευχής πριν απ' αυτόν) και βέβαια όταν το άτομο ζει μέσα στην αμαρτία.

- Λεπτομέρειες στο πολύ απόκαλυπτικό βιβλίο του Αντώνη Μπισνακούδη, Μισθοφοροι της Νέας Τάξης, εκδ. Πελασγός, 2001

Αυτή είναι η δική μας γνώμη. Ίσως να κάνουμε και λάθος, ή ίσως να κρύβονται και άλλοι στο «ΚΟΛπο».

Π.χ., είναι πολύ δύσκολο ν' ανακαλύψει κανείς αλήθειες, αν δεν προσεύχεται ειλικρινά στο Θεό. Χαρακτηριστικά αναφέρουμε διάφορα πειράματα που γίνονται εδώ και χρόνια σε υπαίθριους ή και εσωτερικούς χώρους. στα οποία ηχογραφούνται, ακόμα και σε ένα απλό κασετοφώνο έγγραφης, ήχοι του περιβάλλοντος, ή όπως ισχυρίζονται κάποιιοι, μηνύματα από νεκρούς. Κατά την αναπαραγωγή λοιπόν ακούγονται ανεξήγητοι ήχοι ή και φωνές, που εμείς τα αποδίδουμε σε πονηρά πνεύματα.

Η γλώσσα [π.χ. που βγάζει κατάρες, ύβρεις και κατακρίσεις] παίρνει τη φλόγα της από τη φωτιά της κολασής (Ιακώβου 3,6). οι φλόγες των παθών πυρώνουν τον άνθρωπο από εκεί

Τέτοιες μαρτυρίες υπάρχουν σε βιβλία όπως: Ψυχωφελείς οπτασίες και διηγήσεις για την άλλη ζωή (Εκδ. Ορθόδοξος Κυψέλη), Από την αμαρτία στην αγιότητα (της Ιωάννας Τσεκούρα) και διηγήσεις φοβερές και ωφέλιμες (Ι. Μονής Παρακλήτου).

Σε εμφάνιση UFO, οι πόρτες ενός αυτόκινήτου άνοιξαν μόνες τους. Συνέβη στη Βραζιλία στις 22-9-71 (Γ. Μπαλάνου, Όντα από το διάστημα, σελ. 61).

Είναι ένα περιστατικό που γνωρίζουν αρκετοί στην περιοχή. Περισσότερες πληροφορίες για αυτή την προσευχή στη Φιλοκαλία των νηπτικών Πατέρων και στο βιβλίο «Οι περιπέτειες ενός προσκυνητού» (Άγνωστου συγγραφέως, εκδόσεις Παπαδημητρίου).

Οι κανόνες δεν είναι ο σκοπός, αλλά το μέσο για την επίτευξη του σκόπου, Αυτό σημαίνει ότι μπορεί να ερευνά κανείς και ν' αναπτύσσει δικές του θεωρίες, με την προϋπόθεση όμως ότι αυτές δεν θα συγκρούονται με τις Ιερές Διδασκαλίες και τα δόγματα των Πατέρων, Αυτές είναι τα θεμέλια. Μπορούμε έπειτα να φτιάξουμε εμείς το σπίτι μας όπως θέλουμε.

Ειδικά για την αρνητικότητα τον Ινδουισμού, προτείνουμε το βιβλίο τον Διονυσίου Φαρασιώτη «Οι γκουρού, ο νέος και ο γέροντας Πάϊσιος».

Ένα βιβλίο γεμάτο από τέτοια περιστατικά είναι το «Εμφανίσεις και θαύματα της Παναγίας», της Ι. Μ. Παρακλήτου Ωρωπού.

Θλιβερές πρωτιές στις εκτρώσεις, στα τσιγάρα, στα ψυχοφάρμακα, στον τζόγο, στην παχυσαρκία κτλ., κι όλα αυτά σε μία χώρα που τίποτα δεν προμήνυε κάτι τέτοιο.

Οι οποίοι επίσης επηρεάζονται από τους εχθρούς. Αγ. Νεκταρίου, Περί επιμελείας της Ψυχής, σελ. 112 και 87. Εδώ λοιπόν έχουμε άλλο ένα δείγμα σπερματικού λόγου στην προ Χριστού Ελλάδα.

Κυκλοφορούν βιβλία που ερμηνεύουν και επεξηγούν τη Θεία Λειτουργία. Ανατρέχοντας στην Ιστορία της Εκκλησίας, βλέπουμε ότι ο Θεανθρώπινος αυτός οργανισμός διατηρήθηκε αγνός και αβλαβής, κατά μυστηριώδη τρόπο, ακόμα κι όταν η πλειοψηφία του κλήρου είχε διαφθαρεί. Ακόμα κι ένας Άγιος άρκούσε για να επικρατήσει η καθοδήγηση του Αγίου Πνεύματος (Άγ. Μάρκος ο Ευγενικός -15^{ος} αι).

Δηλ. διαστρέβλωση προσωπικότητας, ψυχο-σωματικός κλονισμός, τάση προς νεο-ειδωλόλατρικές και παγανιστικές αντιλήψεις κ.τ.λ.

Ιακώβου 1, 18: Κατέχουμε την πρώτη θέση ανάμεσα στα δημιουργήματά Του.

[1] Κων/νος Καλλίνικος, Ο Θεός εν τοις έργοις Αυτού, εκδ. Ζωή, 1929, σελ. 28.

[2] Δημ. Κωτσάκη, Είμαστε μόνοι στο διάστημα, εκδ. Ζωή, Αθήνα 1986, σελ. 149-155.

[3] Πανθηρησκιακή Ιστορία, Λεωνίδα Φιλιππίδου, καθηγ. Παν/μίου Αθηνών, 1958. α) σελ. 114, 89, 126, 123, 130. Επίσης βλέπε στο βιβλίο «Η Αλήθεια», Ανδρέου μοναχού Αγιορείτου, Χαραλάμπους Θεόφιλοπουλου, σελ. 30-31.

[4] Από το βιβλίο «Η Αλήθεια», Ανδρέου μοναχού Αγιορείτου, Χαραλάμπους Θεόφιλοπουλου, σελ. 33.

[5] Καταπληκτικές πληροφορίες για τον κόσμο των φυτών και των ζώων μπορείτε να βρείτε στα βιβλία «Τα θαυμάσια της Δημιουργίας» του Άρχιμ. Δανιήλ Γούβαλη και «Δες, Όλα μιλούν για το Θεό...» του Ιωσήφ Αγαπητού, Έκδ. Φωτοδοτες. Το απόσπασμα αυτό είναι από το βιβλίο του Άρχιμ. Δανιήλ (σελ. 93).

[6] Μητροπ. Ναυπάκτου και Άγ. Βλασίου Ιεροθέου, Η ζωή μετά τον θάνατο, Ιερά Μονή Γενεθλίου της Θεότοκου (Πελαγίας), σελ. 143.

[7] Αλεξάνδρας μονάχης, οι άγγελοι, εκδόσεις Έλαφος, σελ. 232.

[8] Στο ίδιο, σελ. 130.

[9] Νίκου Ματσούκα, Ο Σατανάς, εκδόσεις Πουρνάρα, Θεσ/νίκη 1999, σελ. 79 και 83.

[10] Η εγκυκλοπαίδεια των θρησκειών, εκδ. Άλκυών, σελ. 99 και 105 -106.

[11] Άπουλήιος, ο Δαίμων του Σωκράτη - Roland Vivenne, Το δαιμονικό σύμπαν, εκδ. Αστέρι, 1979, σελ. 32.

[12] Αγιορείτου μοναχού Ανδρέου-Χαραλάμπους Θεόφιλοπουλου, Γεροντικό του Άγ. Ορους, τόμος Α', σελ. 98.

[13] Ιωάννου Κωστώφ, Υπάρχουν εξωγήινοι;, Απόστολική Διακονία 1985, σελ. 19.

[14] Φιλοκαλία, τόμος Δ', σελ. 186-187 και Μικρή Φιλοκαλία, βιβλίο 2, Απόστολική Διακονία, σελ. 118.

[15] Νικ. Πολίτη, Παραδόσεις, Τομ. Α' εκδόσεις Γράμματα, σελ. 288. Για τα εγχώρια λαογραφικά στοιχεία και τις παραδόσεις, θα βασιστούμε κυρίως στις παραδόσεις του Ν. Πολίτη, ως πιο αναγνωρισμένες και αντιπροσωπευτικές για Όλη τη χώρα.

[16] Γκύ Τارانτ, Τα αρχεία της χαμένης γνώσης, εκδόσεις Εράνη, 1979,σελ. 93-94.

[17] Περιοδ. Nexus, No 6, σελ. 23.

[18] Γουίλιαμ Μπάτλερ Γέητς, Παραμύθια και παραδόσεις της Ιρλανδίας, εκδόσεις Εστία, σελ. 218.

[19] Νικ. Πολίτη, Παραδόσεις, Τομ. ΑΟ εκδόσεις Γράμματα, σελ. 110.

- [20] Αγιορείτου μοναχού Ανδρέου-Χαραλάμπους Θεόφιλοπουλου, Γεροντικό του Αγίου Ορους, Τομ. Α' σελ. 67. Στα περισσότερα περιστατικά από το Αγ. Ορος δεν έχουμε στοιχεία για το ποτε ακριβώς συνέβησαν.
- [21] Carl Sagan, Στοιχειωμένος κόσμος, εκδ. Έσσοπτρον, σελ. 135.
- [22] Γιάκομπ ΛΟρμπερ, Μυστικά της Φύσης, εκδ. Πύρινος κόσμος, σελ.116.
- [23] Νικ. Πολίτη, Παραδόσεις, Τομ. Α', εκδόσεις Γράμματα, σελ. 11.
- [24] Στο ίδιο, σελ.104.
- [25] Γρηγορίου μοναχού, μαθητού Αγ. Βασιλείου του Νέου, Ο τελωνισμός των Ψυχών κατά την ώρα του θανάτου, εκδ. Ο Απόστολος Βαρνάβας, σελ. 7.
- [26] Αρχιμ. Βασ. Π. Μπακογιάννη, Μετά θάνατον, εκδόσεις Τέρτιος, Κατερίνη, σελ. 53 και στο βίο του Αγ. Μακαρίου του Αιγυπτίου, του Χαραλ. Βασιλοπουλου, εκδ. Ορθόδοξου Τύπου, 1998, σελ. 25.
- [27] Περισσότερα στοιχεία για τα τελώνια μπορείτε ν' αναζητήσετε στα βιβλία: Υπάρχουν τελώνια; (Χρήστου Κ. Λιβανου), εκδ. Ο Μέγας Αθανάσιος, Τορόντο, Καναδά, Το μυστήριο του Θανάτου (Νικόλαου Π. Βασιλειάδη), εκδ. Σωτήρη κ.α.
- [28] Νικ. Πολίτη, Παραδόσεις, Τομ. Β εκδόσεις Γράμματα, σελ. 135.
- [29] Ανεξήγητο, εκδ. Ωρίων, Τομ. Γ 1982, σελ. 892.
- [30] Εφημ. τα Νέα, 19-1-1987 (σελ. 12).
- [31] Βίος και θαύματα του Οσίου Πατρος ημών Βενεδίκτου, απόδοση Βασ. Μουστάκη, Αθήνα, σελ. 28.
- [32] Αγ. Συμεών του Νέου Θεόλογου, Περί των τριών τροπών της προσευχής, Ρ 120,709.
- [33] Φιλοκαλία, Τομ. Δ' σελ. 236 και επίσης στη Μικρή Φιλοκαλία, Απόστολικής Διακονίας, βιβλίο 2ο , σελ. 116-118 και 146-147.
- [34] Αγ. Νικοδήμου Αγιορείτου, Συμβουλευτικόν εγχειρίδιον, σελ. 159.
- [35] Μοναχού Θεόκλητου Διονυσιάτου, Τα εκατόν γνωστικά κεφάλαια του Αγ. Διαδόχου Φωτικής, εκδ. ο Αθωνας, Θεσ/νίκη 1999, σελ. 26.
- [36] Γκυ Ταράντ, Τα αρχαία της χαμένης γνώσης, εκδ. Εράνη, σελ. 295.
- [37] Αρχιμ. Σωφρονίου (Σαχάρωφ), Ο Άγιος Σιλουανός ο Αθωνίτης, Ι.Μ. Τιμίου Προδρόμου, Έσσεξ Αγγλίας, 1995, σελ. 204.
- [38] Φιλοκαλία, Τομ. Ε' σελ. 85.
- [39] ΛΟγος περί προσευχής του Αγ. Νείλου του Ασκητού, Κεφάλαια 69,73,74, Φιλοκαλία, εκδ. Αστέρως, Αθήνα 1957, τόμο Α', σελ. 176-189 και Αρχιμ. Ευσεβίου Βίτη «Εις ύψος νοητόν...», Άποστολ. Διακονία, 1981, σελ. 24,25,39 και 179-184.
- [40] Αρχιμ. Σωφρονίου (Σαχάρωφ), Ο Άγιος Σιλουανός Ο Αθωνίτης, Ι.Μ. Τιμίου Προδρόμου, Έσσεξ Αγγλίας, 1995, σελ. 204.
- [41] Αρχιμ. Γαβριήλ Διονυσιάτου, Λαυσαϊκόν του Αγίου Ορους, σελ. 31-32. Επίσης στο Γεροντικόν περί ονείρων και οραμάτων, Ιερού κοινοβίου Οσίου Νικοδήμου, Γουμνίσσα, 1998, σελ. 129.
- [42] Αγιορείτου μοναχού Ανδρέου - Χαραλάμπους Θεόφιλοπουλου, Γεροντικό του Αγίου Ορους, Τ. Β', σελ. 107.
- [43] Κωνστ. Ζήση, Αινίγματα στο βασίλειο του ανθρώπου, εκδ. Κονιδάρη, 1991, σελ. 86.
- [44] Ισαάκ του Σύρου, ΛΟγος ΛΓ' 12, Φιλοκ. ΕΠΕ 8β, 93.
- [45] Αγ. Ιωάννου Χρυσοστομού, Ο διάβολος και η μαγεία, σελ. 27 (υπό Βενεδίκτου ιερομοναχού Αγιορείτου, έκδοσης: Συνοδεία Σπυριδωνος ιερομοναχού, Νέα Σκλήτη, Αγίου Ορους, 1996.
- [46] Ζακ Βαλλέ, UFO's in space, σελ. 187-191.
- [47] Νικήτα Βουτυρά, Πατρικές εμπειρίες, εκδ. Ζωή, 1992, σελ. 133-134.
- [48] Γ. Β. Μελέτη, Τι γίνεται μετά το θάνατο; Έκδ. Ζωή, 1986, σελ. 210.
- [49] Αγιορείτου μοναχού Ανδρέου - Χαραλάμπους Θεόφιλοπουλου, Γεροντικό του Αγίου Ορους, τ. Α σελ. 201.
- [50] Ο Μέγας Αντώνιος, εκδ. Ρηγόπουλου, σελ. 85 και σελ. 83-84.
- [51] Whitley Strieber, Έπικοινωνία, εκδ. Νέα Σύνορα Α. Λιβάνη, 1988, σελ. 41.
- [52] Ο Μέγας Αντώνιος, εκδ. Ρηγόπουλου, σελ. 65,66 και 84,85.
- [53] Οσίου Παΐσιου Βελτισκοφσκου, Τα κρίνα του αγρού, Ι. Μ. Παρακλήτου, Ωρωπός Αττικής, 1996, σελ. 131.
- [54] Νικήτα Βουτυρά, Πατερικές εμπειρίες, εκδ. Ζωή, 1992, σελ. 131.
- [55] Αρχιμ. Σωφρονίου (Σαχάρωφ), Ο Άγιος Σιλουανός ο Αθωνίτης, Ι.Μ. Τιμίου Προδρόμου, Έσσεξ Αγγλίας, 1995, σελ 555.
- [56] Ο Μέγας Αντώνιος, εκδ. Ρηγόπουλου, σελ. 50.
- [57] Περιοδ. Nexus, Τευχ. 4,σελ. 53.
- [58] No 13, σελ 29-30.
- [59] No 1,σελ. 23.
- [60] Βλ. σε βιβλία που ασχολούνται με τη μυθολογία Κθούλου, Όπως π .χ. στο Ή Σκιά του Κθούλου, του Γιώργου Μπαλάνου (σελ. 195 κ.α.).
- [61] Περιοδ. Strange, No 8, σελ. 14.
- [62] Ή Βραδυνή, 26-9-1960.
- [63] Ζακ Βαλλέ, οι Ιπτάμενοι δίσκοι, εκδ. Ήλιάδη, σελ. 35.
- [64] Whitley Strieber, Ή επικοινωνία, εκδ. Νέα Σύνορα, Α. Α. Λιβάνη,1988, σελ. 417.
- [65] Αγιορείτου μοναχού Ανδρέου - Χαραλάμπους Θεόφιλοπουλου, Γεροντικό του Αγίου Ορους, Τομ. Α', σελ. 125-130.
- [66] Ο Μέγας Αντώνιος, εκδ. Ρηγόπουλου, σελ. 46.
- [67] Αγ. Γρηγορίου του Παλαμά, ΛΟγος εις τον βίον του Οσίου Πέτρου του Αθωνίτου, εκδ. Ιεράς Μονής Σταυρονικήτα, Αγιον Ορος, 1991, σελ. 57. Πληροφορίες για το βίο του Οσίου Πέτρου του Αθωνίτου υπάρχουν και στο «Ο Αγ. Γρηγόριος ο Παλαμάς ως Αγιορείτης», του Αρχιμ. Ιεροθέου Βλάχου, Ι. Μ. Γενεθλίου της Παναγίας, 1992.

- [68] Whitley Strieber, Επικοινωνία, εκδ. Νέα Σύνορα, Α. Α. Λιβάνη, 1988, σελ. 45-46.
- [69] Απόγευματινή, 20-9-1975.
- [70] Τα μυστήρια του άγνωστου: Το φαινόμενο των UFO, εκδ. Άλκυών, 1990, σελ. 76.
- [71] Περιοδ. Colt No 21 (Αυγ.-Σεπτ. 1994).
- [72] Άλαν Λάντσμπουργκ, Ερευνώντας για εξωγήινους, εκδ. Δράκων, σελ. 59.
- [73] Ισαάκ του Σύρου, Επιστολή Δ', ΕΠΕ, σειρά Φιλοκαλία, τόμος 8Γ, σελ 411-415 και στη σελ. 100 στο Γεροντικό ονείρων και οραμάτων που έχουμε προαναφέρει απ' Όπου και η εικόνα στη σελ. 72.
- [74] Περιοδ. Colt No 21 (Αυγ.-Σεπτ. 1994).
- [75] Ευεργετινός, υποθεση ιθ' τόμος Δ', σελ. 343 και στο Γεροντικό ονείρων και οραμάτων (σελ. 215).
- [76] Ανεξήγητο, εκδ. Ωρίων, τόμος 5, σελ. 1434.
- [77] Έθνος, 16-7-1969.
- [78] Αρχιμ. Βασιλείου Μπακογιάννη, «Διάβολος, μάγια, μέντιουμ, κλπ.», εκδ. Θαβώρ, 1998, σελ. 27.
- [79] Περιοδικό Προς την ΝΙΚΗΝ, Αριθ. 600, Αθήνα, Φεβρ'. 2000, (Ιδιοκτήτης: Αδελφότης Θεολόγων «Ο Σωτήρ»).
- [80] A. Gallotti, Μεγάλες προφητείες, εκδ. Κονιδάρη, σελ. 212.
- [81] Περιοδ. UFO - Ιπτάμενοι δίσκοι, τεύχος 9, σελ. 38.
- [82] Colin Wilson, Εξωγήινοι, εκδ. Αρχέτυπο, 2002, σελ. 257.
- [83] Brinsley le Poer Trench, Μυστηριώδεις επισκέπτες, εκδ. Κονιδάρη, σελ. 128.
- [84] Λ. Στρίνγκφλντ, Ιπτάμενοι δίσκοι, εκδ. Ράπτης, 1977, σελ. 82.
- [85] Κυριάκου (Γκάρυ) Ν. Βασικούρα, Η έννοια του θανάτου κατά τον Άγ. Γρηγόριο Νύσσης, εκδ. Επέκταση, 1999, σελ. 311 .
- [86] Ο Μέγας Αντώνιος, εκδ. Ρηγόπουλου, σελ. 78-82. Επίσης βλέπε και στο βιβλίο του Γ. Β. Μελέτη, Τι γίνεται μετά το θάνατο;, εκδ. Ζωή, 1986, σελ. 210-212.
- [87] Ο Άγιος Θεόδωρος ο Συκεώτης, εκδ. Το περιβόλι της Παναγίας, 1987, σελ. 56.
- [88] Ιερέως Ελευθερίου Χατζή, Το Χάος του Ύδροχου, βιβλιοπ. Νεκτάριος Παναγόπουλος, 1993, σελ. 51.
- [89] Ο Μέγας Αντώνιος, εκδ. Ρηγόπουλου, 1998, σελ. 42.
- [90] Βλέπε π.χ. στις «Πνευματικές νοθεσίες» του Άγ. Μακαρίου Στάρετς της Οπτινα.
- [91] Ανεξήγητο, τόμος 5, 1982, σελ. 1408.
- [92] Η Θηβαΐδα του Βορρά, σελ. 130.
- [93] Έφημ. Star 6-6-1994 και Evening Telegraph 9/9/93.
- [94] Έφημ. Ακρόπολις, 6-9-1968.
- [95] Carl Sagan, Στοιχειωμένος κόσμος, εκδ. Εσοπτρον, σελ. 142.
- [96] Σωκράτη Αικατερινίδη, Εξωγήινα Όντα στην Ελλάδα, τόμο 3, σελ.200.
- [97] Βλέπε π.χ. στο βιβλίο του Victor H. Ernest, Μιλούσα με πνεύματα, έκδ. Πέργαμος, σελ. 8,59.
- [98] Γιώργου Μπαλάνου, Όντα από το διάστημα, σελ. 165.
- [99] Περιοδ. Γυναίκα, Τευχ. 1125, σελ. 258.
- [100] Άγιορείτου μοναχού Ανδρέου - Χαραλάμπους Θεόφιλοπούλου, Γεροντικό του Αγίου Όρους, τομ Β', σελ. 205.
- [101] Αρχ. Γεώργιου Δημοπούλου, Και σήμερα είδωλα;, έκδ. Σωτηρ, 1994, σελ. 80.
- [102] Περιοδ. Quantum, Μάρτ. - Απρ. '96, σελ. 4.
- [103] Ανεξήγητο, τόμο 4, έκδ. Ωρίων, 1982, σελ. 1152.
- [104] Περιοδ. Terra Incognita, No 4, σελ. 56.
- [105] Colin Wilson, Εξωγήινοι, έκδ. Αρχέτυπο, 2002, σελ. 236.
- [106] Στο ίδιο, σελ. 277.
- [107] Ζάν-Κλώντ Μπουρέ, οι εξωγήινοι απέναντί στην επιστήμη, έκδ. Χρυσή Τομή, σελ. 223.
- [108] Πατερικόν των Σπηλαίων του Κιέβου, Ι. Μ. Παρακλήτου, σελ. 143-148, και Γεροντικό περί ονείρων και οραμάτων, σελ. 179 184.
- [109] Ζάκ Βαλλέ, Το αόρατο κολέγιο, σελ. 115.
- [110] Βίος και Διδαχάι Οσίου Κυρίλλου του Φιλεώτου, σελ. 308. Επίσης Άγ. Νικοδήμου του Άγιορείτου, Νέον Έκλογιον, σελ. 244 και στο Γεροντικό περί ονείρων και οραμάτων, σελ. 166.
- [111] Π. Σεραφεΐμ ΡΟουζ, Η Ψυχή μετά τον θάνατο, έκδ. Μυριοβιβλος, 2003, σελ. 172.
- [112] Coral and Jim Lorenzen, Ανθρωποειδή και Ιπτάμενοι δίσκοι, έκδ. Μπαρμπουνακης, σελ. 187.
- [113] Στο ίδιο, σελ. 273.
- [114] Ανεξήγητο, τόμο 4, 1982, σελ. 1186.
- [115] Σύγχρονες Άγιορείτικες μορφές, Ι. Μ. Παρακλήτου, Δανιήλ Κατουνακιώτης, σελ. 99-102.
- [116] Whitley Strieber, Επικοινωνία, έκδ. Νέα Σύνορα Α. Α. Λιβάνη, 1988, σελ. 117.
- [117] Colin Wilson, Εξωγήινοι, έκδ. Αρχέτυπο, 2002, σελ. 122.
- [118] Δημήτρη Κουτσούκη, Εμείς οι εξωγήινοι, έκδ. Καστανιώτη, σελ. 292.
- [119] Ίερωνύμου και Σωφρονίου, Βίος του Αγίου Ιλαρίωνα του Μεγάλου (από τη σειρά Άνθη της έρήμου, No 20), έκδ. Αποστολική Διακονία, 1986, σελ. 54.
- [120] Whitley Strieber, Επικοινωνία, έκδ. Νέα Σύνορα Α. Α. Λιβάνη, 1988, σελ. 433 και 473.
- [121] Kurt E. Koch, Το αλφάβητο του απόκρυφισμού, έκδ. Στερέωμα, 1993, σελ. 175.
- [122] Περιοδ. Παραψυχολογία, τευχ. 104, σελ. 26.
- [123] Λ. Στρίνγκφλντ, Ιπτάμενοι δίσκοι, έκδ. Ράπτης, 1977, σελ. 303-333.
- [124] Coral Lorenzen, UFO - ναυτες - εισβολή από το διάστημα, έκδ. Μπαρμπουνακης, σελ. 84.
- [125] Άγ. Γρηγορίου Παλαμά, ΛΟγος εις τον βίον του Οσίου Πέτρου του Άθωνίτου, έκδ. Ι. Μονής Σταυρονικήτα Αγ. Όρους, 1991, σελ. 78.

- [126] Μενέλαος Τσικλίδης, 'Η άγνωστη Πελάσος, τόμο Β', εκδ. Aldebaran 2001, σελ. 194.
- [127] Περιοδ. Κλικ, τευχ. 50.
- [128] Αγ. Νικοδήμου Άγιορείτου, Περί των ειδών της μαγείας, έκδ. Ορθόδοξος Κυψέλη, 1993, σελ. 31.
- [129] Ο Άγιος Θεόδωρος ο Συκεώτης, έκδ. Το περιβόλι της Παναγίας, 1987, σελ. 105.
- [130] Brinsley le Roer Trench, Μυστηριώδεις επισκέπτες, έκδ. Κονιδάρη, σελ. 126-128.
- [131] Στο βιβλίο του Κήχου, σελ. 42 και σελ. 228.
- [132] Coral Lorenzen and Jim, 'Η παγκόσμια Ιστορία των UFO, έκδ. Μπαρμπουνακης, σελ. 52-53
- [133] Ντοναλντ Κήχου, Ξένοι από το διάστημα, έκδ. ΩρΟρα, σελ. 156
- [134] Δ. Παναγοπούλου, Ο Όσιος Σερβιος, Βιβλιοπ. Νεκταρίου Παναγοπούλου, σελ. 47.
- [135] Περιοδ. Skylab, τεύχος 1, σελ. 61.
- [136] Το Βήμα, 12/11/1967.
- [137] Coral Lorenzen and Jim, Ανθρωποειδή και Ιπτάμενοι δίσκοι, έκδ. Μπαρμπουνάκη, σελ. 170.
- [138] Περιοδ. UFO - Ιπτάμενοι δίσκοι, Νο 3, σελ. 8.
- [139] Βλέπε και στους «Μυστηριώδεις επισκέπτες» του Μπρίνσλεϋ Λε ΠΟερ Τρέντς, εκδ. Κονιδάρη, σελ 84.
- [140] Π. Μ. Σωτηρχου, Παιδομάρτυρες, εκδ. Αστέρως, 1995, σελ. 19-29.
- [141] Χρήστου Τσόλακίδη, Αγιόλογο της Ορθοδοξίας, εκδ. Τσόλακίδη, σελ. 864.
- [142] Νικ. Πολίτη, Παραδόσεις, τόμο Β', εκδ. Γράμματα, σελ. 309.
- [143] Στο ίδιο, σελ. 313-314.
- [144] Θανάσης Βέμπρος, οι πύλες του άλλου κόσμου, εκδ. Μ. Βερέττας, 1999, σελ. 130.
- [145] Νικ. Πολίτη, Παραδόσεις, τόμο Α', εκδ. Γράμματα, σελ. 236.
- [146] Νικ. Πολίτη, Παραδόσεις, τόμο Β', εκδ. Γράμματα, σελ 312,315.
- [147] Περιοδ. UFO - Ιπτάμενοι δίσκοι, τεύχος 4, σελ. 26.
- [148] Coral and Jim Lorenzen, Ανθρωποειδή και Ιπτάμενοι δίσκοι, εκδ. Μπαρμπουνακη, σελ. 138.
- [149] Περιοδ. Nexus, Νο 5, σελ. 24.
- [150] Λ. Στρίνγκφελντ, Ιπτάμενοι δίσκοι, εκδ. Ράπτης, 1977, σελ. 109.
- [151] Θ. Βέμπου, Οι πύλες του αλλοκόσμου, εκδ. Βερέττας, 1999, σελ.
- [152] Κ. Κερένυϊ, 'Η μυθολογία των Ελλήνων, Βιβλιοπ. Εστία, σελ 423.
- [153] Ν. Πολίτη, Παραδόσεις, τόμο Β', εκδ. Γράμματα, σελ. 322.
- [154] Η. De. Glasenapp, οι πέντε μεγάλες θρησκείες του κόσμου, εκδ. Βιβλιο-Αθηναϊκή, σελ. 223.
- [155] Αρχ. Ιωαννίκιου, Άθωνικόν Γεροντικόν, εκδ. Ιερό Ήσυχ. Αγ. Γρηγορίου Παλαμα, σελ. 165.
- [156] UFO - Ιπτάμενοι δίσκοι, Νο 5, σελ. 30.
- [157] Ο Μέγας Αντώνιος, εκδ. Ρηγόπουλου, σελ. 106-107.
- [158] Γ. Χατζησωτηρίου, Τα λαογραφικά της Μεσογαίας Αττικής, 1980, σελ. 193-194.
- [159] Roland Villeneuve, Το δαιμονικό σύμπαν, εκδ. Άστέρι, 1979, σελ.45.
- [160] Άγιορείτου μοναχού Ανδρέου - Χαραλάμπους Θεόφιλοπούλου, Γεροντικό Αγίου Ορους, τόμ Β', σελ. 75-79.
- [161] Ν. Πολίτη, Παραδόσεις, τόμο Β', εκδ. Γράμματα, σελ. 119.
- [162] Ζάκ Βαλλέ, The Invisible College, σελ. 57-59.
- [163] Αγ. Νικοδήμου του Άγιορείτου «Ο αόρατος πΟλεμος», εκδ. «φως» Χ.Ε.Ε.Ν., σελ. 100-101.
- [164] Χαραλάμπους Βασιλοπούλου, 'Η Άγία Μαρίνα, εκδ. Ορθόδοξου Τύπου, 1998, σελ. 18.
- [165] Χαραλάμπους Βασιλοπούλου, 'Η Άγία Παρασκευή, εκδ. Ορθόδοξου Τύπου, 1995, σελ. 22.
- [166] Χρήστου Τσόλακίδη, Αγιόλογο της Ορθοδοξίας, εκδ. Τσόλακίδη, σελ. 365.
- [167] Brinsley le Roer Trench, Μυστηριώδεις επισκέπτες, εκδ. Κονιδάρη, σελ. 72 (από το Operation Trojan Horse του John Keel).
- [168] Ο Μέγας Αντώνιος, εκδ. Ρηγόπουλου, σελ. 65,75,66.
- [169] Coral and Jim Lorenzen, 'Η παγκόσμια Ιστορία των UFO, εκδ. Μπαρμπουνακης, σελ. 61.
- [170] Roland Villeneuve, Το δαιμονικό σύμπαν, εκδ. Αστέρι, 1979, σελ.294.
- [171] Άγιορείτου μοναχού Ανδρέου - Χαραλάμπους Θεόφιλοπούλου, Γεροντικό Αγίου Ορους, τ. Β', σελ. 128-132.
- [172] Ντοναλντ Κήχου, Ξένοι από το διάστημα, εκδ. ΩρΟρα, σελ. 151.
- [173] Γ. Μπαλάνος, Οντα από το διάστημα, σελ. 61.
- [174] Ανεξήγητο,τομ.1, 1982, σελ. 286-288.
- [175] Γουίλιαμ Μπάτλερ Γέητς, Παραμύθια και παραδόσεις της Ιρλανδίας, εκδ. Εστία, σελ. 27.
- [176] Περιοδ. Strange, Νο 11,σελ. 31.
- [177] Π. Αντωνίου Άλεβιζόπουλου, Ο απόκρυφισμός στο φως της Ορθοδοξίας, τεύχη 16-20, Μαγεία, σελ. 357.
- [178] Erik Davis, Techgnosis, εκδ. Αρχέτυπο, 2001., σελ. 327.
- [179] Ανεξήγητο, τομ. 3, 1982, σελ. 688.
- [180] Η. De. Glasenapp, Οι πέντε μεγάλες θρησκείες του κόσμου, εκδ. Βιβλιο-Αθηναϊκή, σελ. 75.
- [181] Ναούμ Θεόδοσιάδης, Ξωτικά, εκδ. Αρχέτυπο, 1998, σελ. 280.
- [182] Roland Villeneuve, Το δαιμονικό σύμπαν, εκδ. Αστέρι, 1979, σελ. 43.
- [183] Νικ. Πολίτη, Παραδόσεις, τόμο Β', σελ. 307.
- [184] Λ. Στρίνγκφελντ, Ιπτάμενοι δίσκοι, εκδ. Ράπτης, 1977, σελ. 172175.
- [185] Ο Άγιος Θεόδωρος ο Συκεώτης, έκδ. Το Περιβόλι της Παναγίας, 1987, σελ. 178.
- [186] Ο Άγιος Ιερομάρτυς Κυπριανός, έκδ. Ρηγόπουλου, 1999, σελ. 62.
- [187] Dr. D.C. Yermak, K-P- Y-P-T-O-K-P-A-T-I-A, έκδ. Απόκάλυψις, σελ. 155.
- [188] Ναούμ Θεόδοσιάδης, Ξωτικά, έκδ. Αρχέτυπο, 1998, σελ. 72,58,46.
- [189] Ειρήνης Γκοραϊνωφ, Ο Αγ. Σεραφεΐμ του Σάρωφ, έκδ. Τηνος, σελ. 70.
- [190] Κ. Κερένυϊ, Η μυθολογία των Ελλήνων, βιβλιοπ. Εστία, σελ. 174.

- [191] Joscelyn Godwin, Μυστηριακές θρησκείες του αρχαίου κόσμου, έκδ. Καρδαμίτσα, σελ. 23.
- [192] Ν. Πολίτη, Παραδόσεις, τομ. Β', σελ. 257.
- [193] Στο ίδιο, σελ. 287.
- [194] Χαραλάμπους Βασιλοπούλου, Ἡ Ἁγία Παρασκευή, έκδ. Ορθόδοξου Τύπου, 1995, σελ. 26.
- [195] Κ. Κερένυϊ, Ἡ μυθολογία των Ελλήνων, βιβλιοπ. Εστία, σελ. 67.
- [196] Πατερικὸν των Σηηλαίων του Κιέβου, Ι. Μ. Παρακλήτου, σελ. 131-136 καθώς και στο Γεροντικὸ περιονείρων και οραμάτων, σελ. 172-178.
- [197] Jorge Luis Borges, Το βιβλίο των φανταστικῶν Οντων, έκδ. libro, 1991, σελ. 147.
- [198] Whitley Strieber, Επικοινωνία, έκδ. Νέα Σύνορα Α. Α. Λιβάνη 1988, σελ. 506.
- [199] Ναούμ Θεοδοσιάδης, Ξωτικά, έκδ. Αρχέτυπο, 1998, σελ. 212.
- [200] Coral and Jim Lorenzen, Ανθρωποειδή και Ιπτάμενοι δίσκοι, έκδ. Μπαρμπουνακης, σελ. 165.
- [201] Άνεξήγητο, τόμο 2, 1982, σελ. 341.
- [202] Περιοδ. Αιγαιοπελαγίτικα θέματα, Ἰούλ.-Αυγ. '97, σελ. 265.
- [203] Περιοδ. Strange, No 56, σελ. 40.
- [204] Ναούμ Θεοδοσιάδης, Ξωτικά, έκδ. Αρχέτυπο, 1998, σελ. 213.
- [205] Andrew Stevenson: Σόλομωνική και υπερφυσικά μυστήρια, εκδ. Σφίγγα, σελ. 201.
- [206] Νικ. Πολίτη, Παραδόσεις, τομ. Α', σελ. 367.
- [207] Ναούμ Θεοδοσιάδης, Ξωτικά, έκδ. Αρχέτυπο, 1998, σελ. 62.
- [208] Π. Μ. Σωτήρχου, Παιδομάρτυρες, έκδ. Αστέρως, 1995, σελ. 235.
- [209] Ν. Πολίτη, Παραδόσεις, τομ. Α', έκδ. Γράμματα, σελ. 326.
- [210] Τακη Νατσούλη, Προλήψεις και δεισιδαιμονίες, έκδ. Χιωτέλλης, 1987, σελ. 15.
- [211] Γ. Χατζησωτηρίου, Τα λαογραφικά της Μεσογαίας Αττικής, 1980, σελ. 197.
- [212] Σωκράτη Αικατερινίδη, Εξωγήινα Οντα στην Ελλάδα, τόμο 3, σελ. 204.
- [213] Περιοδ. Strange, No 11, σελ. 31.
- [214] Λ. Στρίγκφηντ, Ιπτάμενοι δίσκοι, έκδ. Ράπτης, 1977, σελ. 107.
- [215] Βλέπε π.χ. στο βιβλίο της Florence Margyat, Πνευματιστικά φαινόμενα, έκδ. Βιβλιοθήκη για όλους, σελ. 55, 58, 69.
- [216] Whitley Strieber, Επικοινωνία, έκδ. Νέα Σύνορα Α. Α. Λιβάνη, 1988, σελ. 442.
- [217] Daily Telegraph 31/12/98.
- [218] Τακη Νατσούλη, Προλήψεις και δεισιδαιμονίες, έκδ. Χιωτέλλης, 1987, σελ. 14.
- [219] Ν. Πολίτη, Παραδόσεις, τόμο Β', σελ. 225.
- [220] Victor H. Ernest, Μιλούσα με πνεύματα, έκδ. Πέργαμος, σελ. 13.
- [221] Ο Μέγας Αντώνιος, έκδ. Ρηγοπούλου, σελ. 69.
- [222] Αρχ. Ιεροθέου Βλάχου, Συζητήσεις για την «Ορθόδοξη Ψυχοθεραπεία», έκδ. Ι. Μ. Γενεθλίου της Θεότοκου (Πελαγίας), 1992, σελ. 200 και Φιλοκαλία, τόμο Ε', σελ. 84-85.
- [223] Οσιος Μάξιμος ο Καυσοκαλύβης, Ι. Μ. Παρακλήτου Ωρωπού, 1997, σελ. 48 και Φιλοκαλία, τόμο Ε', σελ. 312-313.
- [224] Αρχ. Ιεροθέου Βλάχου, Συζητήσεις για την «Ορθόδοξη ψυχοθεραπεία», έκδ. Ιερά Μονή Γενεθλίου της Θεότοκου (Πελαγίας), σελ. 199.
- [225] Colin Wilson, Εξωγήινοι, Έκδ. Αρχέτυπο, σελ. 161. 226. Brinsley le Poer Trench, Το μεγάλο μυστικό των αιώνων, έκδ. Κονιδάρη, 1979, σελ. 174.
- [226] Brinsley le Poer Trench, Το μεγάλο μυστικό των αιώνων, έκδ. Κονιδάρη, 1979, σελ. 174.
- [227] Brinsley le Poer Trench, Μυστηριώδεις επισκέπτες, έκδ. Κονιδάρη, 1978, σελ. 129.
- [228] Ντοναλντ Κήχοου, Ξένοι από το διάστημα, έκδ. Ωρορα, σελ. 38.
- [229] Coral and Jim Lorenzen, Ἡ παγκόσμια Ιστορία των UFO, έκδ. Μπαρμπουνακης, σελ. 263-264.
- [230] Δημήτρη Κουτσούκη, Εμείς οι εξωγήινοι, εκδ. Καστανιώτη, σελ. 227.
- [231] Άνεξήγητο, τόμο 3, 1982, σελ. 688.
- [232] Γκύ Ταράντ, Τα αρχεία της χαμένης γνώσης, εκδ. Έρανη, σελ. 314.
- [233] Από άρθρο του Άλκη Φωτεινού στο Συν-Ρομάντζο.
- [234] UFO - Ιπτάμενοι δίσκοι, τευχ. 3, σελ. 26.
- [235] Βλέπε π.χ. στο βιβλίο, Μια βραδιά στην έρημο του Αγ. Ορους, Ι.Μ. Γενεθλίου Θεότοκου, σελ. 95.
- [236] Ν. Πολίτη, Παραδόσεις, τόμο Β', σελ. 317.
- [237] Ναούμ Θεοδοσιάδης, Ξωτικά, εκδ. Αρχέτυπο, 1998, σελ. 226.
- [238] Γ. Μπαλάνου, οι κόσμοι της φωτιάς, εκδ. Πατσούρη, σελ. 161.
- [239] Στο ίδιο, σελ. 158.
- [240] Στο ίδιο, σελ. 153.
- [241] Στο ίδιο, σελ. 168.
- [242] Λ. Στρίγκφηντ, Ιπτάμενοι δίσκοι, εκδ. Ράπτης, 1977, σελ. 71.
- [243] Γ. Μπαλάνου, Οι κόσμοι της φωτιάς, εκδ. Πατσούρη, σελ. 182
- [244] Βλέπε π.χ. στο βιβλίο του Αρχ. Ιεροθέου Βλάχου, Συζητήσεις για την «Ορθόδοξη Ψυχοθεραπεία», Ι. Μ. Γενεθλίου της Θεότοκου, σελ. 169-170.
- [245] Αρχ. Γεωργίου Τριανταφυλλίδη, Εκλάμψεις θείου φωτός (Σπουδή στον Άγ. Συμεών το Νέο Θεόλογο), Θεσ/νίκη, 1984, σελ. 107.
- [246] Αγ. Νικοδήμου του Ἁγιορείτου, Ο αόρατος πόλεμος, εκδ. «Φως» Χ.Ε.Ε.Ν., σελ. 100-109.
- [247] Αρχιμ. Σωφρονίου Σαχάρωφ, Ο Άγιος Σιλουανός ο Αθωνίτης, Ι. Μ. Τιμ. Προδρόμου, Έσσεξ Αγγλίας, 1995, σελ. 555.

283. [\[248\]](#) Ιερομ. Χριστόδουλου, Σκεύος εκλογής Β', Έκδ. Ιερου γυναικ. ήσυχ. Παναγία η Φοβερά Προστασία, σελ.
- [\[249\]](#) Ρ. Endokimov, Το μυστηριον του ΛΟγου, σελ. 42.
- [\[250\]](#) Αγίου Σίμωνος του Αθωνίτου Βίος και Πολιτεία, Ιερά Μονή Σίμωνος Πέτρας, Άγιον Ορος, 2000, σελ. 23.
- [\[251\]](#) Αρχ. Χαραλάμπους Βασιλοπούλου, Ο Άγιος Ονούφριος ο Αιγύπτιος, εκδ. Ορθοδόξου Τύπου, 1999, σελ.
14. [\[252\]](#) Αρχ. Χαραλάμπους Βασιλοπούλου, Ο Άγιος Μάρκος ο Αθηναίος, εκδ. Ορθοδόξου Τύπου, 1973, σελ. 26.
- [\[253\]](#) Οσιος Μάξιμος ο Καυσοκαλύβης, Ι. Μ. Παρακλήτου Ωρωπου, 1997, σελ. 53-54.
- [\[254\]](#) Ανεξήγητο, τόμο 3, 1982, σελ. 734.
- [\[255\]](#) Οσιος Σεραφεΐμ Σάρωφ, Ι. Μ. Παρακλήτου Ωρωπου, 1998, σελ. 72.
- [\[256\]](#) Coral and Jim Lorenzen, Η παγκόσμια Ιστορία των UFO, εκδ. Μπαρμπουνακης, σελ. 306.
- [\[257\]](#) Περιοδ. UFO - Ιπτάμενοι δίσκοι No 2, σελ. 38.
- [\[258\]](#) Ζακ Βαλλέ, οι Ιπτάμενοι δίσκοι, εκδ. Ηλιάδης, σελ. 33.
- [\[259\]](#) Brinsley Le Roer Trench, Μυστηριώδεις επισκέπτες, εκδ. Κονιδάρη, 1978, σελ. 72 (από το Operation Trojan Horse του John Keel).
- [\[260\]](#) Ο Μέγας Αντώνιος, εκδ. Ρηγόπουλου, σελ. 74.
- [\[261\]](#) Ανεξήγητο, τόμο 4, 1982, σελ. 1242.
- [\[262\]](#) Brinsley Le Roer Trench, Μυστηριώδεις επισκέπτες, εκδ. Κονιδάρη, 1978, σελ. 72.
- [\[263\]](#) Ναούμ Θεοδοσιάδης, Ξωτικά, εκδ. Αρχέτυπο, 1998, σελ. 218-219.
- [\[264\]](#) Uri Geller, Το φαινόμενο Γκέλλερ, εκδ. Ωρορα, 1981, σελ. 138 και 89.
- [\[265\]](#) Πρεσβυτ. Διον. Τατση, Ο γέροντας Παΐσιος, 1995, σελ. 131.
- [\[266\]](#) Περιοδ. Terra Incognita, τευχ. 3, σελ. 46-47
- [\[267\]](#) Florence Marryat, Πνευματιστικά φαινόμενα, εκδ. Βιβλιοθήκη για Όλους, σελ. 26.
- [\[268\]](#) Περιοδ. Παραψυχολογία, τευχ. 104, σελ. 26.
- [\[269\]](#) Αναστάσιος Πιέριος, Η αθανασία της ψυχής και τα ψυχικά φαινόμενα, εκδ. Ελληνικής Χριστόπολιτις, 1966, σελ. 260.
- [\[270\]](#) Λ. Στρίνγκφελντ, Ιπτάμενοι δίσκοι, εκδ. Ράπτης, 1977, σελ. 204.
- [\[271\]](#) Π. Μ. Σωτήρχου, Παιδομάρτυρες, εκδ. Αστέρως, σελ. 235.
- [\[272\]](#) St. Skinner - Fr. King, Πρακτική Μαγεία, εκδ. Μπαρμπουνάκης, σελ. 205.
- [\[273\]](#) Dr. J. Allen Hynek, Στενές επαφές 1ου, 2ου και 3ου τύπου, εκδ. Κάκτος, 1978, σελ. 191.
- [\[274\]](#) Περιοδ. UFO - Ιπτάμενοι δίσκοι, No 1, σελ. 20.
- [\[275\]](#) Άγ. Γρηγορίου του Παλαμά, ΛΟγος εις τον βίον του Οσίου Πέτρου του Αθωνίτου, εκδ. Ιεράς Μονής Σταυρονικήτα Άγ. Ορους, 1991, σελ. 49.
- [\[276\]](#) Περιοδ. Skylab, No 1, σελ. 62.
- [\[277\]](#) Λ. Στρίνγκφελντ, Ιπτάμενοι δίσκοι, εκδ. Ράπτης, 1977, σελ. 122.
- [\[278\]](#) Περιοδ. Nexus, No 4, σελ. 70.
- [\[279\]](#) Brinsley Le Roer Trench, Μυστηριώδεις επισκέπτες, εκδ. Κονιδάρη, 1978, σελ. 88.
- [\[280\]](#) Άλαν Λάντσμπαουερ, Ερευνώντας για εξωγήινους (UFO), εκδ. Δράκων, σελ. 59
- [\[281\]](#) Ανεξήγητο, Σειρά Γ', τόμο 1, εκδ. Ωρίων, 1987, σελ. 171.
- [\[282\]](#) Από το αρχείο της UFOλογικής ομάδας ΣΕΣΕΠ.
- [\[283\]](#) Από το ίδιο αρχείο.
- [\[284\]](#) Δημ. Κουτσούκη, Εμείς οι εξωγήινοι, εκδ. Καστανιώτη, σελ. 278.
- [\[285\]](#) Ανεξήγητο, No 142, σελ. 175.
- [\[286\]](#) Απόστ. Φράγκου, UFO?, εκδ. Ο Σταυρός, σελ. 12-13.
- [\[287\]](#) Timothy Good, Έξωγήινη βάση, εκδ. Έσοπτρον, 2001, σελ. 14.
- [\[288\]](#) Από ένθετο του περιοδικού Τρίτο Μάτι, τεύχος 85.
- [\[289\]](#) Περιοδ. Θεός και θρησκεία, No 5, σελ. 97.
- [\[290\]](#) Jorg Sabellius, Πρακτική μαγεία, εκδ. Δίδυμοι, 1977, σελ. 88.
- [\[291\]](#) Παντελής Γιαννουλάκης, Κούφια γη, εκδ. Ανιχνευτές, 1998, σελ. 210.
- [\[292\]](#) Ναούμ Θεοδοσιάδης, Ξωτικά, εκδ. Αρχέτυπο, 1998, σελ. 71-72.
- [\[293\]](#) Περιοδ. Strange, No 8, σελ. 48.
- [\[294\]](#) Roland Villeneuve, Το δαιμονικό σύμπαν, εκδ. Αστέρι, 1979, σελ. 40 κ.α.
- [\[295\]](#) Χαραλάμπους Βασιλοπούλου, Οι 52 δαίμονες της χαρτοπαιξίας, εκδ. Ορθοδόξου Τύπου, 1997, σελ. 26.
- [\[296\]](#) Jorg Sabellius, Πρακτική μαγεία, εκδ. Δίδυμοι, 1977, σελ. 20, 81 κ.α.
- [\[297\]](#) Γκύ Ταράντ, Τα αρχεία της χαμένης γνώσης, εκδ. Έράνη, 1979, σελ. 293.
- [\[298\]](#) Περιοδ. Nexus, No 5, σελ. 17.
- [\[299\]](#) Ανεξήγητο, τόμο 5, 1982, σελ. 1370.
- [\[300\]](#) Whitley Strieber, Επικοινωνία, εκδ. Νέα Σύνορα Α. Α. Λιβάνη, 1988, σελ. 203, 414.
- [\[301\]](#) Ανεξήγητο, τόμο 5, 1982, σελ. 1432.
- [\[302\]](#) Tex Marrs, Νέα Εποχή, εκδ. Μπίμπης, σελ. 88.
- [\[303\]](#) Τα μυστήρια του άγνωστου: Το φαινόμενο των UFO, εκδ. Άλκυών, 1990, σελ. 78.
- [\[304\]](#) Pat Pulling - Cathie Cawthon, Στο δίχτυ του Σατανά, εκδ. Στερέωμα, σελ. 245.
- [\[305\]](#) Περιοδ. Θεός και θρησκεία, τευχ. 5, σελ. 74.
- [\[306\]](#) Ανεξήγητο, τομ. 5, 1982, σελ. 1370.
- [\[307\]](#) Ανεξήγητο, Σειρά Γ', τόμο 2, εκδ. Ωρίων, 1987, σελ. 117.
- [\[308\]](#) Victor Ernest, Μιλούσα με πνεύματα, εκδ. Πέργαμος, σελ. 11.

67.

- [309] Ζάκ Βαλλέ, Οι ιπτάμενοι δίσκοι, εκδ. Ήλιάδης, σελ. 83,95.
- [310] Daniel Hemmert - Alex Roudene, Ο κόσμος των φαντασμάτων, εκδ. Ντέτσικα, σελ. 108.
- [311] Σωκράτη Αικατερινίδη, Εξωγήινα Οντα στην Ελλάδα, τόμο 3, σελ. 205.
- [312] Carl Sagan, Στοιχειωμένος κόσμος, εκδ. Έσοππρον, σελ. 128.
- [313] Περιοδ. Terra Incognita, τευχ. 4, σελ. 56.
- [314] Brinsley le Roer Trench, Μυστηριώδεις επισκέπτες, εκδ. Κονιδάρη, σελ. 74.
- [315] Περιοδ. Ανιχνεύσεις, Νο 26, σελ. 81.
- [316] Ναούμ Θεοδοσιάδη, Ξωτικά, εκδ. Αρχέτυπο, 1998, σελ. 35.
- [317] Carl Sagan, Στοιχειωμένος κόσμος, εκδ. Έσοππρον, σελ. 128.
- [318] Ο Άγιος Θεόδωρος ο Συκεώτης, εκδ. Το Περιβόλι της Παναγίας, 1987, σελ. 53.
- [319] Γιώργου Μπαλάνου, Εισβολείς;, σελ. 73.
- [320] Αγ. Διαδόχου Φωτικής, Τα εκατόν γνωστικά κεφάλαια, εκδ. ο Άθωνας, 1999, σελ. 86
- [321] Φιλοκαλία, τόμο Δ', σελ. 95-96, καθώς επίσης και στο Γεροντικό περί ονείρων και δραμάτων, σελ. 235
- [322] Αγ. Νικοδήμου Αγιορείτου, Συμβουλευτικό εγχειρίδιον, εκδ. Νεκταρίου Παναγοπούλου, σελ. 158.
- [323] Αγ. Διαδόχου Φωτικής, Τα εκατόν γνωστικά κεφάλαια, εκδ. Ο Άθωνας, 1999, σελ. 88.
- [324] Γ. Μελέτη, Τι γίνεται μετά το θάνατο; Έκδ. Ζωή, σελ. 209.
- [325] Αναστ. Τζαβάρια, Αναμνήσεις από το γέροντα Πορφύριο, Ιερο Γυν. Ήσυχαστ. Μετ/σης Σωτήρος, σελ. 155
- [326] Αγ. Ιωάννου του Σιναιτού, Κλίμαξ, ΛΟγος Γ', 35-45.
- [327] Αρχ. Χαλαράμπους Βασιλοπούλου, Τα Ονειρα (πως εξηγούνται), εκδ. Ορθόδοξο Τύπου, σελ. 46.
- [328] Αγ. Νικοδήμου Αγιορείτου: α) Συμβουλευτικό εγχειρίδιον, σελ. 156 και β) Ο Αόρατος πόλεμος, σελ. 100.
- [329] Brinsley le Roer Trench, Μυστηριώδεις επισκέπτες, εκδ. Κονιδάρη, σελ. 54.
- [330] Coral and Jim Lorenzen, Ή παγκόσμια ιστορία των UFO, εκδ. Μπαρμπουνάκη, σελ. 318.
- [331] Αγιορείτου μοναχού Ανδρέου-Χαλαράμπους Θεόφιλοπούλου, Γεροντικό του Αγίου Ορους, τομ. Α', σελ. 66-
- [332] Ζάν-Κλώντ Μπουρέ, Οι εξωγήινοι απέναντί στην επιστήμη, εκδ. Χρυσή Τομή, σελ. 223-233.
- [333] Περιοδ. UFO - Ιπτάμενοι δίσκοι, Τευχ. 10, σελ. 37 και 42.
- [334] Ο Άγιος Θεόδωρος ο Συκεώτης, εκδ. Το Περιβόλι της Παναγίας, 1987, σελ. 123-129.
- [335] Νικ. Πολίτη, Παραδόσεις, τόμο Β', σελ. 237.
- [336] Ζύλ Μπουά, Ο Σατανισμός και η μαγεία, Παρίσι, 1895, σελ. 246.
- [337] Danielle Hemmert και Alex Roudene, Ο κόσμος των φαντασμάτων, εκδ. Ντέτσικα, σελ. 245.
- [338] Andrew Stevenson, Ή Σολωμονική και τα υπερφυσικά μυστήρια, εκδ. Σφίγγα, σελ. 73.
- [339] Jorge Luis Borges, Το βιβλίο των φανταστικών Οντων, εκδ. libro 1991, σελ. 53.
- [340] Στο ίδιο, σελ. 235.
- [341] Από το βιβλίο Unmasking the enemy που έχουμε προσυναντησει.
- [342] Αγ. Νικοδήμου Αγιορείτου, Συμβουλευτικό εγχειρίδιον, εκδ. Νεκτ. Παναγοπούλου, σελ. 158.
- [343] Αγιορείτου μοναχού Ανδρέου - Χαλαράμπους Θεόφιλοπούλου, Γεροντικό του Αγ. Ορους, τομ. Β', σελ. 102.
- [344] Ίερομ. Seraphim Rose, Ή Ορθοδοξία και η θρησκεία του μέλλοντος, εκδ. Εγρήγορη, 2000, σελ. 146.
- [345] Νικ. Πολίτη, Παραδόσεις, τόμο Α', σελ. 387.
- [346] Άρχιμ. Σωφρονίου Σαχάρωφ, Ο Άγιος Σιλουανός ο Αθωνίτης, Ι.Μ. Τιμίου Προδρόμου, Έσσεξ Αγγλίας, 1995, σελ. 28-29.
- [347] Λ. Στρίνγκφελντ, Ιπτάμενοι δίσκοι, εκδ. Ράπτης, 1977, σελ. 175.
- [348] Μενέλαου Τσικλίδη, Ή άγνωστη Πελοπόννησος, τομ. Β', εκδ. Aldebaran, 2001, σελ. 77.
- [349] Θ. Βέμπρος, οι πύλες του Αλλοκόσμου, εκδ. Μ. Βερέττας, 1999, σελ. 408.
- [350] Στο ίδιο, σελ. 400.
- [351] Daniel Hemmert- Alex Roudene, Ο κόσμος των φαντασμάτων, εκδ. Ντέτσικα, σελ. 299.
- [352] Ναούμ Θεοδοσιάδη, Ξωτικά, εκδ. Αρχέτυπο, 1998, σελ. 217.
- [353] Ο Μέγας Αντώνιος, εκδ. Ρηγόπουλου, σελ. 88.
- [354] Βλέπε περισσότερες πληροφορίες στο βιβλίο του Brinsley le Roer Trench, Μυστηριώδεις επισκέπτες, εκδ. Κονιδάρη, 1978, σελ. 107, σελ. 114 και 118.
- [355] Άλαν Λάντμπουργκ, Ερευνώντας για εξωγήινους (UFO), εκδ. Δράκων, σελ. 64.
- [356] Uri Geller, Το φαινόμενο Γκέλλερ, εκδ. ΩρΟρα, 1981, σελ. 309.
- [357] Ανεξήγητο, τόμο 5, 1982, σελ. 1432.
- [358] Ανεξήγητο, τόμο 4, 1982, σελ. 1029, απ' όπου και το σκίτσο.
- [359] Colin Wilson, Εξωγήινοι, Εκδ. Αρχέτυπο, 2002, σελ. 139.
- [360] Ανεξήγητο, εκδ. Άλκυων, τόμο 4, σελ. 1007.
- [361] Κάρλ Γιούνγκ, Ιπταμενοι δίσκοι, Ένας σύγχρονος μύθος, Παρόν και μέλλον, Αθήναι 1974, σελ. 19, σελ. 109, 20, 36, σελ. 109, σελ. 58, σελ. 123, σελ. 21-22, σελ. 28 και σελ. 22.
- [362] Περιοδ. UFO - Ιπτάμενοι δίσκοι, τευχ. 9, σελ. 38.
- [363] Στο ίδιο περιοδικό.
- [364] Π. Αντωνίου Αλεβιζόπουλου, Ο απόκρυφισμός στο φως της Ορθοδοξίας: Μαγεία, τεύχη, 16- 20, σελ. 367.
- [365] Χερουβείμ Αγιαννανίτου ιερομοναχού, οι Άγιοι Ταξιάρχαι Μιχαήλ και Γαβριήλ, Ιερά Σκήτη Αγ. Άννης, Αγ. Ορος, 1996, σελ. 52-54.
- [366] Περιοδ. Nexus, Νο 13, σελ. 62.
- [367] Θανάσης Βέμπρος, Τα φαντάσματα του διαστήματος, Εκδ. Αρχέτυπο, 2003, σελ. 174-176.
- [368] Από τη σειρά «Από τα απίστευτα των ιπταμένων δίσκων» του παλιού περιοδικού Ρομάντσο.
- [369] Περιοδ. Παραψυχολογία, τευχ. 104, σελ. 27.

- [370] Whitley Strieber, Επικοινωνία, σελ. 105.
- [371] Γιακομπ ΛΟρμπερ, Τα μυστήρια της ζωής και της δημιουργίας, εκδ. Πύρινος Κόσμος, 1996, σελ. 69.
- [372] Περιοδ. UFOAnnual, Vov, No 1, σελ. 30.
- [373] Carl Sagan, Στοιχειωμένος κόσμος, εκδ. Έσσοπτρον, σελ. 141.
- [374] Γ. Μπαλάνου, οι κόσμοι της φωτιάς, εκδ. Πατσούρη, σελ. 66 και σελ. 190.
- [375] Άλαν Λάντσμπαργκ, Ερευνώντας για εξωγήινους (UFO), εκδ. Δράκων, σελ. 161.
- [376] Γ. Μπαλάνου, οι κόσμοι της φωτιάς, σελ. 77.
- [377] Ν. Πολίτη, Παραδόσεις, τόμο Β', σελ. 314.
- [378] Ρήγα Βελεστινλή, Φυσικής απάνθισμα, εκδ. Βουλή των Ελλήνων, σελ. 26.
- [379] Βλέπε στο Ανθρωποειδή και Ιπτάμενοι δίσκοι, Coral and Jim Lorenzen, εκδ. Μπαρμπουνακή, σελ. 185.
- [380] Οσιος Μάξιμος ο Κασσοκαλύβης, Ι. Μ. Παρακλήτου, Ωρωπός, 1997, σελ. 80.
- [381] Νικ. Πολίτη, Παραδόσεις, τόμο Α, σελ. 381.
- [382] Διονυσίου Αρεοπαγίτου, περί Θείων Ονομάτων, περί Μυστικής Θεολογίας, εκδ. Πουρναρά, σελ. 123-129 και 227.
- [383] Μενέλαου Τσικλίδη, Ή άγνωστη Πελοπόννησος, τόμο Β' (Αρκαδία), εκδ. Aldebaran, 2001, σελ. 48.
- [384] Βίος και Διδαχαί Οσίου Κυρίλλου του Φιλεώτου, σελ. 308-313 και στο Γεροντικό περί ονείρων και οραμάτων, σελ. 165-172.
- [385] Χριστόδουλου μοναχού Αγιορείτου, Ο γέρων παισιος, Έκδ. Παναγία η Φοβερά Προστασία, σελ. 270.
- [386] Περιοδικό Ή Δράσις μας, τευχ. 367, σελ. 147. Περισσότερη εξήγηση του θέματος πιο μετά.
- [387] Whitley Strieber, Επικοινωνία, εκδ. Νέα Σύνορα, Ά. Ά. Λιβάνη, 1988, σελ. 387-388.
- [388] Αρχ. Σωφρονίου Σαχάρωφ, Ο Άγιος Σιλουανός, Ι. Μ. Τιμίου Προδρόμου, Έσσεξ Αγγλίας, 1995, σελ. 157.
- [389] Κάρλ Γιούνγκ, Ιπτάμενοι δίσκοι, Ένας σύγχρονος μύθος, ΠαρΟν και μέλλον, 1974, σελ. 71.
- [390] Γεροντικό περί ονείρων και οραμάτων, εκδ. Ιερου κοινοβίου Οσίου Νικοδήμου, 1998, σελ. 294 και Ιγνατίου Μπριαντιανίνωφ, Υιέ μου, δός μοι σήν καρδιαν, σελ. 190.
- [391] Γέροντος παΐσιου Αγιορείτου, ΛΟγοι Α', Με πΟνο και αγάπη για το σύγχρονου άνθρωπο, Ι. Ήσυχ. Ευαγγελιστής Ιωάννης ο Θεόλογος, Σουρωτή Θεσ/νίκης, 2001, σελ. 201.
- [392] Πρεσβ. Διονυσίου Τάση, Διδαχές γεροντων, 1996, σελ. 148-149.
- [393] Ιερομ. Seraphim Rose, Ή Ορθοδοξία και ή θρησκεία του μέλλοντος, εκδ. Εγρήγορη, σελ. 112 και 117. Ή φωτογραφία στη σελ. 272 είναι από το βιβλίο, Ή απόκάλυψη του Θεού στην ανθρώπινη καρδιά, Έκδ. Εγρήγορη.
- [394] Γεωργίου Μαυρομάτη, Δρόσοσταλίδες, τόμο Β', εκδ. Τέρτιος, 1991, σελ. 257.
- [395] Περιοδικό Ι. Μονής Ξηροποταμου «Αγιορείτικη Μαρτυρία», τευχ. 18, σελ. 70-74 και στο Γεροντικό περί ονείρων και οραμάτων, σελ. 305-306.
- [396] Από το βιβλίο Unmasking the enemy.
- [397] Ναούμ Θεοδοσιάδη, Ξωτικά, εκδ. Αρχέτυπο, 1998, σελ. 219.
- [398] Γέροντος παΐσιου Αγιορείτου, ΛΟγοι Α', Με πΟνο και αγάπη για το σύγχρονου άνθρωπο, Έκδ. Ιερο ΟΉσυχ. Ευαγγελ. Ιωάννης ο Θεόλογος, Σουρωτή, σελ. 208-211.
- [399] Ιερομ. Seraphim Rose, Ή Ορθοδοξία και η θρησκεία του μέλλοντος, εκδ. Εγρήγορη, 2000, σελ. 144-145.
- [400] Γ. Μπαλάνου, Οντα από το διάστημα, σελ. 133.
- [401] Ιερομ. Χριστόδουλου Αγιορείτου, Ο γέρων παισιος, εκδ. Ιερου γυν. ήσυχου Παναγία ή φοβερά Προστασία, σελ. 224.
- [402] Άπ. Φράγκου, UFO?, εκδ. Ο Σταυρός, σελ. 19
- [403] Γεροντικό περί ονείρων και οραμάτων, εκδ. Ήρου κοινοβίου Οσίου Νικοδήμου Γουμένισσας, 1998, σελ. 299.
- [404] Ιωάννου Κωστώφ, Ή υπάρχον εξωγήνιο;, εκδ. Απόστολικής Διακονίας, 1985, σελ. 36.
- [405] Περιοδ. Αινίγματα του σύμπαντος, Ιουν. '80, σελ. 55.
- [406] Pierre Daco, Ψυχαναλυση και Ψυχική ισορροπία, Αθηνά 1970, σελ. 387 σημ. 1.
- [407] Ανεξήγητο, 1982, τόμο Α', σελ. 37.
- [408] Διονυσίου Αρεοπαγίτου, Περί εκκλησιαστικής και ουράνιας Ιεραρχίας, τομ Α', εκδ. Πουρναρά, σελ. 195-199.
- [409] Αγ. Ιγνατίου Μπριαντιανίνωφ, Θαύματα και σημεία, εκδ. Ι. Μητρόπολις Νικοπολεως, 1991', σελ... 33-43.
- [410] Περιοδ. UFO - Ιπτάμενοι δίσκοι, !JX. 9, σελ. 38 και στο βιβλίο του «Αόρατο κολέγιο», σελ. 3, 14, ,14 κ.α.
- [411] Ανεξήγητο, τόμο 5, 1982, σελ. 1432.
- [412] Στο ίδιο, σελ. 1434.
- [413] Strange, τευχ. 1, σελ. 5.
- [414] UFO - Ιπτάμενοι δίσκοι, τευχ. 6, σελ. 14.
- [415] Από το βιβλίο τους «Unmasking the enemy».
- [416] Κ. Ζήση, Αινίγματα στο βασίλειο του ανθρώπου, εκδ. Κονιδάρη, 1991, σελ. 85-86.
- [417] Ανεξήγητο, τομ. 5, 1982, σελ. 1386.
- [418] Γ. Νανόπουλος, Εξωγήνιοι, ναι υπάρχουν!, εκδ. Κάδμος, σελ. 261.
- [419] Περιοδ. Nexus, No 9, σελ. 31.
- [420] Ανεξήγητο, τομ. 5, 1982, σελ. 1370.
- [421] Courtney Brown, Κοσμικό ταξίδι, εκδ. Έσσοπτρον, 1998, σελ. 173-175.
- [422] Ανεξήγητο, τόμο 5, 1982, σελ. 1432.
- [423] Στο ίδιο, σελ. 1470.
- [424] Περιοδ. Terra Incognita, τευχ. 4, σελ. 60.
- [425] Ελεύθ. Τύπος, 10/7/99.
- [426] Operation Trojan Horse, σελ. 220.

- [427] Randall N. Baer, Στον εφιάλητη της Νέας Εποχής, Έκδ. Στερέωμα, σελ. 244.
- [428] Ανεξήγητο, τόμο 5, 1982, σελ. 1370.
- [429] Ιερομ. Χριστόδουλου Άγιορείτου, Σκεύος εκλογής Β', 1996, σελ.225.
- [430] Κώστα Ζαφειρίου, Παγκόσμια Έβραϊομασονική Συνωμοσία, σελ 208.
- [431] Tex Marrs, Νέα Εποχή, εκδ. Μπίμπης, σελ. 252.
- [432] Περιοδ. Φαινόμενα (τευχ. 2, σελ. 33) (ένθετο της εφημ. Έλεύθ. Τύπος - 20/3/02).
- [433] Περιοδ. Τρίτο Μάτι, τευχ. 114, σελ 57.
- [434] Ανεξήγητο, τόμο 5,1982, σελ. 1370 και 1434.
- [435] Ιγνατίου Μπριαντιανίνωφ, Θαύματα και σημεία, εκδ. Ι. Μητρ.ΝικοπΟλεως, σελ. 30, σελ. 27 και σελ. 29.
- [436] Βλέπε στο βιβλίο του Μητροπ. Ιεροθέου Βλάχου, η ζωή μετά τον θάνατο, σελ. 295-341.
- [437] Άγ. Νικοδήμου Άγιορείτου, Πνευματικά γυμνάσματα, Ορθόδοξοι Χριστιανικοί Ενώσεις, 1950, σελ. 77.
- [438] Μητροπ. Ναυπάκτου Ιεροθέου (Βλάχου), Η ζωή μετά τον θάνατο, Ι. Μονή Γενεθλίου της Θεότοκου, σελ. 73.
- [439] Έφημ. Trud 21/3/91 και στο βιβλίο του Tex Marrs, Νέα εποχή: Τα σκοτεινά μυστικά της, εκδ. Μπίμπης, σελ.
- 94.
- [440] Άγ. Νικοδήμου, Περί μαγείας, σελ. 71-72.
- [441] ΝΙΚ. Βασιλειάδη, Το μυστήριο του θανάτου, εκδ. Ο Σωτήρ, 1997, σελ. 37.
- [442] Κ. Κερένυι, Η μυθολογία των Ελλήνων, βιβλ. Εστία, σελ. 148.
- [443] Βλέπε άρθρο του W. Μάικλ Μοτ (Περιοδ. Nexus, Νο 13, σελ. 61).
- [444] Γκύ Ταράντ, Τα αρχεία της χαμένης γνώσης, εκδ. Έράνη, 1979,σελ. 76.
- [445] Π. Γιαννουλάκη, Κούφια Γη, εκδ. Ανιχνευτές, σελ. 69.
- [446] Στο ίδιο, σελ. 60.
- [447] Μενέλαου Τσικλίδη, Η άγνωστη Πελοπόννησος, τόμο Α', εκδ.Αλdebaran, 2000, σελ. 246.
- [448] Π.χ. Βλέπε στις Παραδόσεις, τόμο Α' του Νικ. Πολίτη, σελ. 177.
- [449] Ο Μέγας Αντώνιος, εκδ. Ρηγόπουλου, σελ 48 και 90.
- [450] Γ. Μπαλάνου, Εισβολείς, σελ. 122.
- [451] Βλέπε στα αντίαιρετικά έργα του Π. Αντωνίου Άλεβιζόπουλου, Όπως στο Ο απόκρισμοσ στο Φως της Ορθοδοξίας, τευχ. 4-10, σελ. 85-91 και 148-154.
- [452] Ευαγγ. Γαλάνη, μητροπ. Πέργης, Εκ Φαναρίου Β', εκδ. Ακρίτας, σελ 221-222.
- [453] Άγνωστες σελίδες του Γεροντικού, εκδ. Το ΠεριβΟλι της Παναγίας, 1996, σελ. 69.
- [454] Άγ. Ιωάννου Χρυσοστομού, Κατηχητικός ΛΟγος.
- [455] Τροπάρια Εσπερινού Μ. Σαββάτου.
- [456] Άρχ. Ιεροθέου Βλάχου, Συζητήσεις για την «Ορθόδοξη Ψυχοθεραπεία», Ι. Μ. Γενεθλίου της Θεότοκου, σελ. 181.
- [457] Βλέπε στο βίο του Άγ. Θεόδωρου του Συκεώτη, εκδ. Το ΠεριβΟλι της Παναγίας, σελ. 154,129 κ.α.
- [458] Ο Άγιος Ιερομάρτυς Κυπριανός, εκδ. Ρηγόπουλου, 1999, σελ. 13.
- [459] Άγιορείτου μοναχού Ανδρέου-Χαραλάμπους Θεόφιλοπουλου, Γεροντικό του Άγίου Όρους, τόμο Α', 1992, σελ. 288.
- [460] Νικ. Πολίτη, Παραδόσεις, τόμο Α', σελ. 274.
- [461] Στο ίδιο, σελ. 301.
- [462] Άγνωστες σελίδες του Γεροντικού, εκδ. Το ΠεριβΟλι της Παναγίας, 1996, σελ. 71.
- [463] Άγ. Συμεών του Νέου Θεόλογου, Περί των τριών τροπων της προσευχης (PG 120,709).
- [464] Άγίου Νικοδήμου του Άγιορείτου, Συμβουλευτικόν εγχειρίδιον, εκδ. Νεκταρίου Παναγοπούλου, σελ. 162 και ή ανάλυση αυτών των κέντρων από σελ. 163.
- [465] ΛΟγοι περί ιεροσύνης, Άγ. Ιωάννου του Χρυσοστομού, σελ. 157.
- [466] Ιωάννου Ζιώγα, Μηνύματα ασκητών στο σύγχρόνου κόσμο, εκδ. Ι.Μητρόπολις Γρεβενων, 1993, σελ. 87.
- [467] Ιερομοναχού Seraphim Rose, Η Ορθοδοξία και ή θρησκεία του μέλλοντος, εκδ. Εγρήγορη, 2000, σελ. 152 και 156.
- [468] Συμεών του Μεταφραστού, Οι Άγιες Αναστασία η Ρωμαία, Αναστασία η Φαρμακολύτρια, Μελάνη η Ρωμαία, Έκδ. Απόστολική Διακονία, 1997, σελ. 21-27.
- [469] Ιερομοναχού Χριστόδουλου, Ο γέρων Παισιος, εκδ. Ιερού γυναικείου ησυχαστηρίου Παναγία η Φοβερά Προστασία, 2000, σελ. 89.
- [470] Ιερέως Ελευθερίου Χατζή, Το χάος του ΎδροχΟου, εκδ. Νεκταρίου Παναγοπούλου, σελ. 232-233.
- [471] Nevín Drury, Σαμανισμός, εκδ. Φ λώρου, 1997, σελ. 23.
- [472] Ιερομοναχού Χριστόδουλου Άγιορείτου, Σκεύος εκλογής, τομ. Β', εκδ. Ιερού γυν. ησυχαστήριου Παναγία ή Φοβερά Προστασία.
- [473] UFO's: Operation Trojan Horse, σελ. 220.
- [474] Στο ίδιο, σελ. 220.